

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΗΤΟΙ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙΣ

τοῦ ἁγιωτάτου ἀποστολικοῦ τε καὶ καθολικοῦ ὀρθοδόξου πατριαρχικοῦ
θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων καὶ πάσης Παλαιστίνης ἀποκειμένων

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ ΜΕΝ ΚΑΙ ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΟΙΣ ΚΟΣΜΗΘΕΙΣΑ ΠΙΝΑΞΙΝ

ὑπὸ

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ - ΚΕΡΑΜΕΩΣ

τύποις δ' ἐκδοθεῖσα ἀναλώμασι τοῦ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΤΟΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

1899

impression anastatique

CULTURE ET CIVILISATION

115, AVENUE GABRIEL LEBON
BRUXELLES

1963

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ
ΕΙΣΒΛΙΟΘΗΚΗ
24614

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΗΤΟΙ
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΤΕ ΚΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ
ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ
ΑΠΟΚΕΙΜΕΝΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

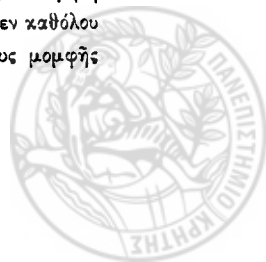
Ἐν τῷδε περιέχεται τῷ τόμῳ 447 κωδίκων τῆς ἐν τῷ Μετοχίῳ τοῦ Παναγίου Τάφου βιβλιοθήκης ἀκριβῆς ὀπωσοῦν ἀναγραφῆ, ἧς ἐγὼ τὴν σύνταξιν ἐν Κωνσταντινουπόλει (ἐν ἧ τὸ εὐκλεές ἐκεῖνο Ἰδρυται μετόχιον) ἔτει ἠρξάμην 1886-φ· ὁ γὰρ τότε τοῦ μετοχίου τούτου καθηγούμενος Δαμιανὸς ἀρχιμανδρίτης ὁ Σάμιος, φιλοτιμίᾳ νυγεῖς ἐπαινετῆ, τὴν ἐκεῖ πρότερον κακῶς ἔχουσαν βιβλιοθήκην ἐνὶ δώματι μεγεθύνας εὐρεῖ, καιναῖς τε τοῦτο θήκαις περικοσμήσας, καλέσας ὕστερον ἐμὲ προετρέψατο πάντα τὰ τότε ἐν ἐκείνῃ γραπτὰ τε διατάξαι καὶ ἔντυπα βιβλία, ταῦτά τε περιγράψαι, ὡς ἂν ἐγὼ κρίνω, καὶ τοὺς αὐτοῖς ἀρμόζοντας ἀριθμοὺς ἐπιθεῖναι, οὕτως εἰπὼν ἀξιῶσαντός τε καὶ βουλευσαμένου τοῦ μακαριωτάτου τῶν Ἱεροσολύμων πατριάρχου Νικοδήμου. Ἐγὼ μὲν οὖν τῇ οὕτως εὐμενεῖ δούς ἐμαυτὸν ἀξιῶσαι παντάπασιν ἀμισθὶ τὴν αἰτηθεῖσαν ἐτέλεσα τότε διάταξιν, ἀπὸ τῶν ἐντύπων ἀρξάμενος βιβλίων· οὗ δὴ γενομένου, νεανίας μὲν τις ἀτυχῶς εὐμαθείας ἐνδεής τοὺς τίτλους ὕστερον ἐν ἰδίῳς ἀντέγραφε δελτίοις, ἔν' ἐξῆς ἐντεῦθεν ὁ καθόλου μετ' ἐλέγχου τῶν ἐντύπων συνταχθεῖη κατάλογος¹. ἐγὼ δ' αὐτὸς ἀξιῶσαι Δαμιανοῦ τοῦ καθηγουμένου περιέγραφον ἐν λεπτῷ τὰ τοῦ μετοχίου κειμήλια, τουτέστιν εἰκόνας τε καὶ λείψανα παντοδαπῶν ἁγίων, ἄμφιά τε λειτουργικά, σταυροὺς τε

¹ Οὗτος ὁ κατάλογος οὐκ ἐγένετο μέχρι τοῦδε, τῶν δελτίων αὐτῶν οὕτω διαρθωθέντων ὑπ' ἐμοῦ αὐτοῦ, ἢ ὑπ' ἄλλου τινὸς πολυγλώττου καὶ τῆς βιβλιολογίας πείραν ἔχοντος· ὃν δὲ ὁ νεανίας ἐκεῖνος ὕστερον, ἐμοῦ αὐτοῦ διαμένουτος ἐν Ἱεροσολύμοις, συνέταξεν ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ κατάλογον τῶν ἐντύπων, τοῦτον ἐγὼ παντελῶς ἀσύστατον ὀνομάζω· ἔστι γὰρ ἀμαρτητικὸς ἅμα καὶ πᾶν ἀμέθοδος.

καὶ δισκοπότηρα, χρυσᾶ τε παντοῖα καὶ ἀργυρᾶ σκεύη, ἅπερ ἐν τάξει τοῖς οἰκείοις ἔταττεν ἀριθμοῖς ἐν ἰδίῳ δώματι Γερμανὸς πρωτοσούγκελλος ὁ Κωνσταντινίδης, ὃς ἦν αὐτοῦ δὴ τούτου τοῦ μετοχίου βιβλιοφύλαξ ἅμα καὶ καμαράσης. Τελεσθείσης μὲν οὖν τότε καὶ τῆς τῶν κειμηλίων ἀπάντων ἀναγραφῆς ¹, ἠρξάμην ἐξῆς ἐγὼ τῆς ἐν λεπτῶ περιγραφῆς τῶν αὐτοχειρὶ κατὰ σχῆμα ἐν ἰδίῳ προδιατεταγμένων τόπων γραπτῶν βιβλίων, τουτέστι τῶν κωδίκων, οἵπερ εὐρέθησαν εἶναι τότε ὀκτακόσιοι που καὶ πενήκοντα· τῆς μέντοι περιγραφῆς ἄχρι τοῦ 167-ου προβάσης ἀριθμοῦ, προσε- κλήθη ἐγὼ δι' ἄλλας τινὰς ἐργασίας εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ οὕτως ἄκοντός μου διεκόπη προσκαίρω· ὁ τῶν κωδίκων κατάλογος· ἀλλ' ἔτει 1891-φ περιέγραψα τούτων πλείονα, ἀναβιβιάσας τὴν περι- γραφὴν αὐτῶν ἄχρι που τοῦ 400-οῦ ἀριθμοῦ· καὶ πάλιν ἄχρι τοῦ 447-ου ἔτει 1892-φ, ὅτε καὶ συνεργῶντος Ἰακώβου διακόνου τοῦ Ἀρχατζικᾶκη πέρας ἐθέμην ἀπάσῃ τῇ προγεγενημένῃ τῶν βι- βλίων διατάξει, ὡς εἶναι νῦν τὴν ἐν τῷ μετοχίῳ βιβλιοθήκῃν εὐ- τακτον καὶ τὴν ὄψιν καλὴν ². Ὅτε δὲ ταῦτα ἐγίνοντο, πατριάρ- χης μὲν Ἱεροσολύμων ὁ μακαρίας ἦν μνήμης Γεράσιμος, ὁ τοῦ Νικοδήμου διάδοχος, αὐτοῦ δὲ τοῦ μετοχίου καθηγούμενος ὁ τοῦτ' αὐτὸ μέχρι τοῦδε κυβερνῶν Γερμανὸς ἀρχιμανδρίτης ὁ Ἀποστο- λᾶτος, ὃπερ ἐγὼ χάριτας νῦν ὁμολογῶ ἐφ' αἷς ἐνεπόρισέ μοι τότε πατρικαῖς εὐμαρεῖαις. Ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ 1892-ου ἔτους διὰ τινὰς αἰτίας, ὧν ἡ φανέρωσις ἐστὶ παντάπασιν ἀλυσιτελής, οὐδένα τῶν ἐπιλοίπων ἄχρι τοῦδε τετρακοσίων που περιέγραψα κωδίκων· ἀλλ' ἂν θεὸς διδῶ, καὶ τούτων ἡ περιγραφὴ ποτε αὐτοχειρὶ γενήσεται, ἔν' οὕτω πέρας τῷμῳ δοθῆι πόνω, αὐτὸς δ' αὖ ὁ τῶν Ἱεροσολύμων πατριαρχῶν προφορικὸς ἅμα καὶ γραπτὸς ἐξ ἀρχῆς μοι δηλωθεὶς ἐν τῇ συντάξει τοῦ καταλόγου μου πόθος ἐκπληρωθεὶ τελείως

¹ Ὁ τούτων κατάλογος ἐγένετο διπλοῦς· τὸ δὲ πρωτότυπον αὐτοῦ, ὅπερ ἰδίᾳ ἐγὼ συνέταξα χειρὶ, ὑπάρχει νῦν ἐν τῷ Πατριαρχείῳ τῶν Ἱεροσολύμων. — ² Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἀνεῦρον ἐγὼ ἐν ἰδίῳ τῆς βιβλιοθήκης τόπῳ δελτία πάνυ πολλὰ, ὧν τῆ μὴ συνένωσις ἐκ λήθης τοῖς ἐτέροις δελτίοις, τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀποτελέσασιν τὸν δῆθεν καθόλου τῶν ἐντύπων κατάλογον, ἐγένετο πρόξενος ἀδίκου τινὸς ὄλωσ καὶ θοροβῶδους μομφῆς κατὰ τῶν κυβερνησάντων τὸ μετόχιον ἔτει 1887-φ.

εἰς ὄφελος τῶν ἐλληνικῶν καθόλου γραμμάτων. Πέρασ δὲ νῦν τῷ βραχεῖ τούτῳ διδοὺς προλόγῳ, εἰλικρινεστάτας ἐμοὶ πάρεστιν εὐχαριστίας ὁμολογῆσαι Δαμιανῷ τῷ μακαριωτάτῳ μοι πατρὶ καὶ δεσπότῃ, ἐφ' οἷς ἐξ ἀρχῆς ὑπὲρ τε τοῦ καταλόγου τούτου καὶ τῆς ἐν τῷ μετοχίῳ βιβλιοθήκης ἐπαινετοῖς ἔπραξεν ἔργοις· ὃν ἔκτοτε ἡ θεία χάρις τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἀμείψασα προήγαγε πρῶτον μὲν εἰς τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν ἀξίωμα Φιλαδελφείας τῆς Παλαιστινῆς, εἶτα δὲ εἰς τὸν ἀποστολικὸν τῶν Ἱεροσολύμων πατριαρχικὸν θρόνον.

Ἐγγραφον ἐν Πετροπόλει μηνὶ φεβρουαρίῳ τοῦ ρωμθ' ἔτους.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ - ΚΕΡΑΜΕΥΣ.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

κωδίκων εύρισκομένων ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει
Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου.

1. Δύο τευχῶν λείψανα καὶ ἐν ἑτερον τεῦχος ἐντελές· ἅπαντα δ' ὁμοῦ συναποτελοῦσι κώδικα 79 φύλλων ἐκ χάρτου, καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀριθμεῖ φύλλα 34 (0,33 × 0,19), ὧν τὰ πέντε τελευταῖα παντάπασιν ἄγραφα· τὸ δεύτερον ἀριθμεῖ φύλλα 38 (0,365 × 0,235), τὸ δὲ τρίτον ἐπτὰ (0,377 × 0,257).

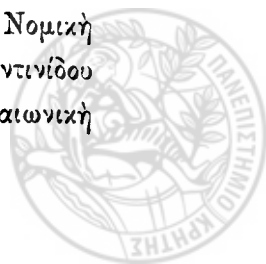
Α'. Αὐτόγραφον Γεωργίου Κορεσσίου. «Βιβλίον δ'. Περὶ τῶν ἀπὸ Δαβὶδ ἕως ἀποικίας Ἑβραίων ἀπὸ Βαβυλῶνος. Τμῆμα α^{ον}. Περὶ βασιλέως Δαβὶδ καὶ βασιλέως Σολομῶν καὶ τῶν ἐκ διαδοχῆς ἐπιγεγενημένων βασιλέων Ἰούδα». Ἀρχ. «Τῆς μέχρι γεννήσεως Χριστοῦ τοῦ σεσωκότος ἡμᾶς» κτλ., φ. 1-26 καὶ 29-31. Τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλον ὄν ἀριθμεῖ γραμμὰς τριάκοντα· ἔστι δὲ τοῦτο, καθὰ φαίνεται, Γεωργίου τοῦ Κορεσσίου λείψανον συγγραφῆς τινος, ἢ τὴν ἱστορίαν ἐπεξέρχεται τῶν Ἑβραίων.

Β'. Αὐτόγραφον Γεωργίου Κορεσσίου. «Περὶ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἰσραήλ τῶν Ἰσραηλῶν». Ἀρχ. «Τοῦτο τὸ βιβλίον Ἰσραὴλ ἐβραϊστί λέγεται», φ. 1 μέχρι φ. 38-ου, ἔνθα γέγραπται τὸ «Ἀλλὰ πέρασ λαβέτω ἡ ἐπιτομή τῶν Ἰσραηλῶν ἐμοὶ Γεωργίῳ Κορεσσίῳ θεολόγῳ τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας καὶ ἀκέστορι». Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν δύο καὶ τριάκοντα.

Γ'. Λείψανον σειρᾶς τινος ἐρμηνευτῶν εἰς τὰ ὑκτὼ πρῶτα βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. α') Ἀκέφαλος σειρὰ παλαιῶν ἐρμηνευτῶν τοῦ βιβλίου τῶν Κριτῶν, ὕπερ, ὡς νῦν ἔχει ἐν τῷ κώδικι, ἀπὸ τοῦ ὀγδόου ἄρχεται κεφαλαίου. Ἐρμηνευταί: Βίκτωρ, Θεοδώρητος, Ὀριγένης, Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, Εἰρηναῖος, Σεβῆρος, Θεόδωρος ὁ Μοφουεστίας, φ. 1 μέχρι φ. 4-ου, ἔνθα τὸ «Τέλος σὺν Θεῷ τῆς τῶν Κριτῶν Ἰσραὴλ ἀγιογράφου βίβλου· αψμγϞ [1743] σεπτεμβρίῳ ς^η ἀμην. Μακάριος Χῖος». — β') «Βίβλος τῆς Ῥουθ» μετὰ σειρᾶς παλαιῶν ἐρμηνευτῶν, οἷον Θεοδώρητου, Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Ὀριγένους, Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας καὶ τινων ἀνωνύμων, φ. 5-6. Τὸ κείμενον δίστηλον.— γ') «Πόσαι ἐκδόσεις εἰσὶ τῆς θείας Γραφῆς εἴτουν ἀπὸ τοῦ ἑβραϊκοῦ εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἐρμηνεῖται, καὶ τίνες οἱ ταύτην ἐρμηνεύσαντες». Ἀρχ. «Πρώτη ἐστὶν ἡ τῶν οἱ ἐρμηνευτῶν», φ. 7^α. Ὑπὸ δὲ τοῦτο τὸ κείμενον γέγραπται τὸ σημεῖωμα τόδε: «Τῆς παρουσίας ὑκτατεύχου βίβλου ἡ μὲν Πεντάτευχος ἔκ τινος ἀντιγράφου παλαιοῦ ἀναγέγραπται, ἑλλειποῦς μὲν τὴν ἀρχήν, ἐν τῷ τέλει δέ, οὔτε τὸν γράψαντα, οὔτε τὸν χρόνον καθ' ὃν γέγραπται ἔχοντος· ἡ δὲ λοιπὴ τρίτευχος, ἀναγέγραπται ἔκ τινος ὁμοίου τῷ πρώτῳ ἀντιγράφῳ, γεγονότος ἐπὶ βασιλείας τοῦ κραταιωτάτου καὶ εὐσεβεστάτου βασιλέως· καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων· Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ· καὶ Ἰωάννου τοῦ βασιλέως τοῦ πορφυρογεννήτου· ἐκτελεσθέντος μηνὶ νοεμβρίῳ ἐβ^η νυκτὸς ὥρα θ^η· κατὰ τὸ ςχιβ^ο· ἔτος ἀποκτίσεως κόσμου [= 1103]· ἰνδικτιῶνος· ἰβ^η· διὰ προσταγῆς τοῦ ἐκλαμπροτάτου Λέοντος πρωτονοβολησίμου· καὶ οἰκειοτάτου τῷ ἀοιδίμῳ βασιλεῖ· καὶ διὰ χειρὸς γραφέντος Ἰωάννου τοῦ Ξένου· καὶ Κούλικος [sic]. Ἐκ τούτων οὖν ἀναγραφεῖσα καὶ αὕτη διὰ χειρὸς Μακαρίου ἱεροδιακόνου Βούρου· ἔκ νήσου Χίου· κατὰ τὸ αψμγ [1743] ἀποθεογονίας ἐν μηνὶ σεμπτεμβρίῳ ἠ^η ἡμέρα ε^η· ἰνδικτιῶνος ς^η».

2. Ἡ περιώνυμος Δοσιθέου Ἱεροσολύμων πατριάρχου Νομικῆ Συναγωγῆ, ἧς ἐκτενὴ περιγραφὴν, ὑπὸ Γεωργίου Κωνσταντινίδου γεγενημένην, τύποις ἐξέδωκε Κωνσταντῖνος ὁ Σάδας [Μεσαιωνικῆ

Βιβλιοθήκη. Ἐν Βενετία 1872, τ. III, σ. 44'-47' καὶ 547-604]. Ἡ Νομικὴ Συναγωγὴ σήμερον ὡς ἔχει τεῦχος ἀποτελεῖ ἐκ φύλλων χάρτου σιλπινοῦ καὶ παχέος 7 + 451, μήκους 0,412, πλάτους 0,285, ἔνδον τῆς πρώτης πινακίδος ἔχον ἄγραφα φύλλα ἑπτὰ, ὧν τὸ πρῶτιστον μόνον ἐν τῇ προσθίῳ φέρει σελίδι τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Τὸ παρὸν συνέλεξεν ἐπιμελεία καὶ ἐξόδοις, ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Δοσίθεος ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ὠνόμασεν αὐτὸ Νομικὴν Συναγωγὴν. ,αχπ' [=1680]: — Εἴη δὲ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος καὶ ἀφορισμῶ ἀλύτῳ ὑπεύθυνος ὁ τοῦτο ποτὲ ἐκ τῆς δεσποτείας τοῦ Παναγίου Τάφου ἀφαιρεθησόμενος καὶ τὸ φύλλον τεμῶν ὡς μὴ ὠρώη τὰς γραφείσας ἀράς: Ὁ Ἱεροσολύμων Παρθένιος ἀποφαίνεται». Τὰ πρῶτα ἠριθμημένα 64 φύλλα καλλιγραφικῶς ἔγραψεν Ἰωάννης Βυζάντιος, ἱερεὺς καὶ μέγας σακελλάριος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας¹. τὰ δὲ λοιπὰ φύλλα καλλιγράφος τις ἕτερος ἔγραψεν, ἐπιτηδεύσας γραφὴν καθαρὰν καὶ λιαν εὐανάγνωστον· ἀναγράφω δ' ἐκ τῶν ἐν τῷ κώδικι τούτῳ κειμένων κατ' ἐκλογὴν τάδε·

1. «Ἐκλογὴ τοῦ παρὰ Θεοῦ διὰ Μωσέως (κῶδ. διαμωσέως) δοθέντος νόμου (κῶδ. νόμων) τοῖς Ἰσραηλίταις· ἐν κεφαλαίοις πενήτηκοντά». — «Πιναλία [sic] τῶν ἐγκληματικῶν κεφαλαίων». Ἄρχ. «Μηδεὶς τῶν ἐν ἐκκλησίᾳ προσφύγων» κτλ. — «Ἐρωτήσεις τινῶν μοναχῶν» κτλ. (ἐκ τοῦ Νομοκάνονος). — Νικολάου πατριάρχου τοῦ Γραμματικοῦ, «ὅτι οὐκ ἔξεστιν ἀφαιρεῖσθαι τὰς ἐπισκοπὰς ἀπὸ τῶν μητροπόλεων». — Φωτίου πατριάρχου συναγωγῆ καὶ ἀποδείξεις ἀκριβεῖς περὶ ἐπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν κτλ., φ. 1-64. Αἱ σελίδες 64^β-70^β ἀφέθησαν ἄγραφοι.

2. Συλλογὴ πράξεων, σιγιλλίων καὶ γραμμάτων πολυαριθμῶν οἰκουμενικῶν πατριαρχῶν ἀπὸ τοῦ 1538-ου μέχρι τοῦ 1684-ου

¹ Τὸ ὄνομα Ἰωάννου τοῦ Βυζαντίου οὐχ εὕρισκται ἐν αὐτῷ τῷ κώδικι· τὴν ἐν τούτῳ μέντοι γραφὴν αὐτοῦ βεβαίω ὁ τῆς μονῆς Κοσινίτζης χειρόγραφος νομοκάνων, ᾧ τινι ἐγὼ ἐν τῷ πονηθέντι μοι τύποις ἀνεκδότῳ καταλόγῳ τῶν ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ κωδίκων ἀριθμὸν ἔδωκα τὸν πρῶτον. Ὅρα Ἄ. Π. Κεραμέως, Ἐκθεσις παλαιογραφικῶν ἐρευνῶν ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1886, σ. 35. Πρβλ. Βυζαντινὰ Χρονικά. Ἐν Πετρούπολει 1894, τ. I, σ. 744.

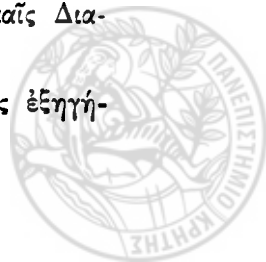

ἔτους, φ. 71-352, ἔξω τοῦ 170-ου φύλλου, ὅπερ ἄγραφον ὑπάρχει· λεπτομερῆ δὲ τῆς συλλογῆς ταύτης ἀναγραφὴν ὄρα ἐν τῇ Μεσαιωνικῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Σάθα, τ. III, σ. 547-604.

3. «Ἴσον τοῦ εὐρεθέντος κατὰ τὸ ἀφ' [1580] ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ εἰς τὴν χώραν Ἀκυλλαν. Ἐχομίσθη τὸ παρὸν καὶ ἐνεφανίσθη ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ ζ'πδ' ἔτος μηνὶ ἀπριλίῳ $\bar{\chi}$ 'η ἰνδ. θ'. Τὸ ἴσον τῆς κατὰ τοῦ σωτήρος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας δοθείσης ἀποφάσεως ὑπὸ Ποντίου Πιλάτου ἡγεμόνος τῆς Ἰουδαίας, κατὰ τὸ ιζ'ον ἔτος τῆς ἀρχῆς Τιβερίου καίσαρος βασιλέως Ῥωμαίων, κατακρινάσης αὐτὸν εἰς θάνατον σταυρικὸν ἐν μέσῳ δύο ληστῶν $\bar{\chi}$ ε'η τοῦ μαρτίου· ἦπερ εὐρέθη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τινῶν παρ' ἐλπίδα εἰς τὴν χώραν Ἀκυλλαν ἐντὸς πέτρας ὠραιστάτης, ἐν σιδηρῷ κιβώτιῳ, οὗ ἔνδον ἦν ἕτερον κιβώτιον μαρμάρινον θαυμαστόν, ἔχον κεκλεισμένην τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν γράμμασιν ἑβραϊκοῖς γεγραμμένην ἐν μεμβράναις ἔχουσαν οὕτως.—Ἔτους ἑπτακαιδεκάτου Τιβερίου» κτλ., φ. 332 καὶ ἐξῆς· τῷ δὲ κειμένῳ τούτῳ ἔπεται τινὰ γράμματα τοῦ τε πατριάρχου Ἱερεμίου τοῦ δευτέρου καὶ τινῶν ἐτέρων πατριαρχῶν ἄχρι τοῦ 352-ου φύλλου.

4. «Τόμος ζητημάτων τινῶν ἀναγκαίων, ὧν αἱ λύσεις ἐγένοντο παρὰ τῶν ἀγιωτάτων καὶ μακαριωτάτων τεσσάρων πατριαρχῶν καὶ ἐξεδόθησαν, δοκιμασθεῖσαι κατὰ τοὺς ὄρους καὶ κανόνας τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἐν εἴδει ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως, κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος $\alpha\chi\zeta\gamma$ 'ον [1663], κατὰ μῆνα [sic]». Ἀρχ. «Ἐκ Θεοῦ ἄρχεσθαι» κτλ., φ. 353-358^α. Ἐκδόσις ἐκ τοῦ πρωτοτύπου: Собрание Государственныхъ граммоть и договоровъ, хранящихся въ Государственной Коллегіи Иностранныхъ Дѣлъ. Часть четвертая. Москва 1828, σ. 84-116. Μανουὴλ ὁ Γεδεών. ἀγνοήσας τὴν πρώτην ἔκδοσιν τούτου τοῦ τόμου, κατεχώρισεν αὐτὸν ὡς δῆθεν τύποις ἀνέχδοτον ἐν ταῖς συλλεγείσαις ὑπ' αὐτοῦ Κανονικαῖς Διατάξεσι, τ. I, σ. 341-368.

5. «Ἐκθεσις τῶνπραχθέντων ἐπὶ τῇ ζητήσει τῆς ἐξηγή-

σεως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ ἐμφερομένου ῥητοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ "Ὁ πατήρ μου μεῖζων μου ἐστὶ", δηλοῦσα καὶ τὰ πρότερον μὲν λαληθέντα παρὰ τῶν τὸ τοιοῦτον ῥητὸν διαφόρως ἐρμηνευόντων, τὰς προσκομισθείσας τε χρήσεις τῶν ἁγίων πατέρων καὶ τὰ μετὰ ταῦτα κυρωθέντα, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν κύρωσιν τῆς ἀληθοῦς ἐρμηνείας συνεχθέντα, καὶ ἐπὶ τούτοις τὸ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως πορφυρογεννήτου καὶ αυτοκράτορος Ῥωμαίων τοῦ Κομνηνοῦ κῶρι Μανουὴλ εὐσεβεστάτου ἴδικτον». Ἀρχ. «Ἦδη τοῦ ἐπὶ τῷ εἰκοστῷ τῆς αυτοκρατορίας τρίτον χρόνον ἀνύοντος» κτλ., φ. 350-367^α. Ang. Maii, Scriptorum veterum nova collectio e Vaticanis codicibus. Roma 1831, τ. IV, pars I, σ. 1-96. Migne τ. 140, σ. 201. Ἐκ δὲ βατοπεδινοῦ κώδικος ἔκδοσις ἀτελής ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ, τ. IV, 1884, σ. 457-460, 473-477, 605-607, 635-636. Τόμ. V, 1884, σ. 74-76, 92-94· ταύτην δὲ τὴν ἔκδοσιν ἐποίησε Μανουὴλ ὁ Γεδεών, ἀγνοήσας καὶ τὴν πρὸ 66 ἐτῶν ὑπὸ τοῦ Μαΐου γεγενημένην καὶ τὴν ἐτέραν τοῦ Migne μετατόπωσιν.

6. Κανονικαὶ ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις, ὧν ἡ ἀρχή· «Ἦρετό τις, δεῖ τὸν μοναχόν, μήπω σφραγισθέντα εἰς ἀναγνώστην, ψάλλειν ἐπ' ἄμβωνος ἢ ἀναγινώσκειν» κτλ., φ. 368^α.

7. «Πίστις καὶ διδασκαλία ἐκτεθεῖσα παρὰ τῶν ἐν Νικαίᾳ τῆς θεοφόρων ἁγίων πατέρων», φ. 372^β.

8. «Ἐκ τῆς πρὸς τὸν ἱερομόναχον Παῦλον ἐπιστολῆς» τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ. Ἀρχ. «Τοῦτό ἐστὶ τὸ μέγalon» κτλ., φ. 374^α. — Ἰσιδώρου Θεσσαλονίκης τοῦ Γλαβᾶ ὑπόμνημα περὶ τοῦ Οὐγγροβλαχίας Ἀνθίμου. Ἀρχ. «Ἐπὶ τῶν ἡμετέρων ἡμερῶν» κτλ. Παράρτημα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας. Κανονικαὶ διατάξεις. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1888, τ. I, σ. 21-23. — Ἔτερον τοῦ αὐτοῦ Ἰσιδώρου περὶ τῆς μνηστείας Γεωργίου τοῦ Εὐγενικοῦ. Κανονικαὶ διατάξεις, τ. I, σ. 24-26.

9. «Περὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος· τὸ εἰς τὸν Ταρχανειώτην πατριαρχικόν». Ἀρχ. «Ἰερώτατε μητροπολιτα Φιλαδελφείας», φ. 375. Σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, τ. V, σ. 138.—

Ἔτερον, οὗ ἡ ἀρχή· «Τῷ παρόντι κανόνι χρησάμενος ὁ ἀγιώτατος ἐκεῖνος πατριάρχης Πολύευκτος» κτλ.

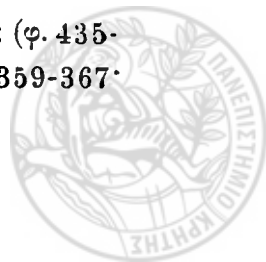
10. «Λύσις συνοδικῆ ἐπὶ ταῖς ἐρωτήσεις, ἃς προέτεινεν ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Σαράη». Ἀρχ. «Μηνὶ αὐγούστῳ ιβ', ἡμέρᾳ δ', ἰνδ. δ', προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, κυροῦ Ἰωάννου» (τοῦ Βέκκου) κτλ., ἔτει 1276-φ, φ. 375^β. Κανονικαὶ Διατάξεις, τ. I, σελ. 16-20.

11. «Ὅρος, ἧτοι τόμος τῆς ἱεράς συνόδου, τῆς συγκροτηθείσης ἐν τῇ θεοφυλάκτῳ βασιλευσῶσῃ μεγαλοπόλει Μοσχοβία» ἔτει 1666-φ. Ἀρχ. «Συνέχει δὲ ἐν πρώτοις», φ. 376^β. Καὶ τὰ πρακτικὰ καὶ οἱ κανόνες ταύτης τῆς συνόδου.

12. Κατάλογος τῶν ὀνομάτων τῶν ἐν τῇ πρώτῃ οἰκουμένηκῃ συνόδῳ τῆ πατέρων, φ. 388^β.

13. «Περὶ τοῦ ἀντιμινσίου, ὅπερ ἐποίησε κύρ Νεῖλος ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ἐκ τοῦ Χαρσιανίτου, ὁ Κεραμεύς». Ἀρχ. «Πολλὰς ἡμῖν ἔδωκεν ὁδοὺς» κτλ., φ. 389^β. Σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, τ. V, σ. 141.

14. «Νεαρὰ τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κύρ Ἀθανασίου καὶ τῶν ἐν αὐτῇ γεγραμμένων ἀρχιερέων, τῆς ἱεράς συνόδου αὐτοῦ». Ἀρχ. «Εἰ καὶ τινι τῶν δικαιοθέντων» κτλ., φ. 389^β-390^β. Σύνταγμα, τ. V, σ. 121-126. Μετὰ τὸ πέρας τῆς νεαρᾶς ὑπάρχει Ἐφραιμ πατριάρχου Ἱεροσολύμων (23 ἀπριλίου 1767) ἰδιόγραφος ἀρὰ κατὰ τῶν βουλομένων ἀποξενῶσαι τότε τὸ τεῦχος ἀπὸ τῆς κυριότητος τοῦ Παναγίου Τάφου· μετὰ δὲ τὴν ἀρὰν εὐρίσκεται τινα φύλλα παντάπασιν ἄγραφα (391-434), ἔξω τοῦ ἐσχάτου, ὅπερ ἔχει τὸ σημεῖωμα τότε· "Ἡ ἀπέναντι συνοδικὴ ἔκθεσις, καθὼς καὶ ἡ ὀπισθεν αὐτῆς νεαρὰ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχου Ἀθανασίου εὐρεθεῖσαι ἐν τῷ τοῦ Γραφείου ἀρχεῖῳ κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος 1880, προσετέθησαν ἐν τῇ παρουσίᾳ Νομικῆ Συναγωγῆ τοῦ ἀοιδίμου πατριάρχου Δοσιθέου, ἐπιμελεῖα τοῦ βιβλιοθηκαρίου Σωφρονίου ἱεροδιακόνου Λεσβίου». Ἐπεταὶ τῷ σημειώματι τούτῳ συνοδικὴ τις ἔκθεσις (φ. 435-441), αὐτὴ ἐκεῖνη ἢ περιεχομένη καὶ ἐν τοῖς φύλλοις 359-367·

μετά δὲ φύλλον ἐν ἄγραφον (442) ὑπάρχει νεαρὰ τοῦ πατριάρχου Ἀθανασίου (φ. 443^α-444^α), αὐτὴ ἐκείνη ἢ κατακεχωρισμένη καὶ ἐν τοῖς φύλλοις 389-390.

15. «Τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας (Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶνος) ἐπιστολὴ χάριν τῶν ὀφειλουσῶν τελεῖσθαι εἰ νη-στειῶν». Ἀρχ. «Ἐρωτήσατε μαθεῖν ἐξ ἡμῶν» κτλ., φ. 444-448^α [Σύνταγμα, τ. IV, σ. 566-577]. Εἶτα διάφορα κείμενα κανονικά καὶ τρεῖς σελίδες ἄγραφοι (448^β-449^β), μεθ' ἧς ἐτέθη κόλλα δίφυλλος (450-451), ἐμπεριέχουσα Κυρίλλου εἰ, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, συνοδικὸν ἐγκύκλιον γράμμα, δι' οὗ συνιστᾶται περιοδεύων Παρθένιος ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων εἰς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ βοηθείας τοῦ Παναγίου Τάφου· ἐγράφη δὲ τὸ γράμμα τοῦτο μηνὶ ἀπριλίῳ τοῦ 1749-ου ἔτους.

3. Τεῦχος τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων χάρτου 140, μήκους 0,405, πλ. 0,26, περιέχον δύο ἀνωνύμων ἱεροκήρυκων αὐτό-γραφα τινὰ σχέδια ὁμιλιῶν· καὶ τοῦ μὲν πρώτου ἱεροκήρυκος ὁ κῶδιξ ἔχει σχέδια ὁμιλιῶν ῥηθειςῶν ἔτει 1626-φ, 1629-φ, 1630-φ, 1633-φ καὶ 1635-φ· τοῦ δὲ δευτέρου ἱεροκήρυκος ἔχει σχέδια ὡσαύ-τως ὁμιλιῶν, ῥηθειςῶν ἔτει 1678-φ, 1679-φ, 1680-φ, 1682-φ, 1685-φ καὶ 1691-φ· πλὴν ἀλλ' αἱ μὲν τῶν ἐτῶν 1678 καὶ 1682 ὁμιλίαι ἐρρήθησαν ἐν τῷ Μετοχίῳ τοῦ Παναγίου Τάφου, τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἄλλαι δὲ τινες (1682, 1685 καὶ 1691) ἐν τῷ Πατριαρχείῳ Κωνσταντινουπόλεως· ἑτέρα δὲ τις ὁμιλία ἐρρήθη τῇ 30-ῃ μαΐου μηνὸς ἔτους 1680-ου ἐν τῷ μοναστηρίῳ Τζετατζούιάς. Ὁ πρῶτος ἱεροκήρυξ ἔχει καὶ παρατηρήσεις καὶ σημειώσεις τινὰς λατινικάς.

4. Συνοδικὸς τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως κῶδιξ, οὗ πενήτηντα καὶ τέσσαρα μόνον ἐσώθη φύλλα, περιέχων τὰ πρω-τότυπα ποικίλων συνοδικῶν καὶ πατριαρχικῶν γραμμάτων καὶ πρά-ξεων ἔστι δὲ μήκους 0,39, πλ. 0,265.

1. Κυρίλλου τοῦ ἐκ Βερροίας ἀκέφαλον καὶ σφόδρα κεκολο-βωμένον σιγίλλιον, δοθὲν τῇ μονῇ τῶν Ἁγίων Πάντων, τῇ λεγομένῃ τοῦ Βαρλαάμ, φ. 1. Συνετάχθη δὲ τοῦτο μηνὶ ἀπριλίῳ ἔτους 1636-ου

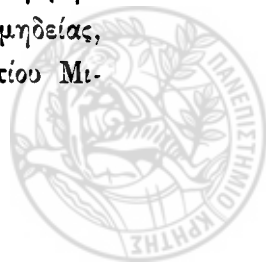
καὶ συνοπεγράφη ὑπὸ Ἱερεμίου Ἡρακλείας, Λαυρεντίου Ἀγκύρας, Ἀνθίμου Κυζίκου, Λαυρεντίου Ναυπάκτου, Παρθενίου Μιτυλήνης, Κορνηλίου Μηθύμνης, Ἰακώβου Σμύρνης καὶ Δανιὴλ ἐπισκόπου Διαυλείας καὶ Ταλαντίου· ἐπεκυρώθη δὲ μηνὶ δεκεμβρίῳ ἰνδι-
κτιῶνος 6-ης=ἔτους 1637.

2. Τιμοθέου ἀ' Κωνσταντινουπόλεως συνοδικὴ πράξις ψήφων ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ πρώην ἐπισκόπου Πολυανῆς Ἰακώβου ὡς μητρο-
πολίτου Σηλυβρίας· ὁ γὰρ τῆς μητροπόλεως ταύτης ἀρχιερεὺς Θεοφάνης ἐτεθνήκει φυσικῶ θανάτῳ (φύλλ. 3^α). Ἡ πράξις αὕτη ἐγένετο τῇ 18-ῃ νοεμβρίου μηνὸς τοῦ 1618-ου ἔτους καὶ συνοπε-
γράφη ὑπὸ ὀκτῶ ἀρχιερέων, οἷον Κλήμεντος Προικονήσου, Ἰγνα-
τίου Τραπεζοῦντος, Γρηγορίου Φιλαδελφείας καὶ λοιπῶν· συνοπο-
ψήφιοι δ' ἐν τῇ πράξει φέρονται ὁ ἐν τῷ Γαλατᾶ ἱερομόναχος
Παῦλος καὶ ὁ ἐν τῷ ναῶ τῆς ἁγίας Παρασκευῆς (Χάσκιοι) ἱερο-
μόναχος Λαυρέντιος.

3. Τιμοθέου ἀ' Κωνσταντινουπόλεως πράξις ἀκυρώσεως τῆς
μεταθέσεως τοῦ ἐπισκόπου Πολυανῆς Ἱερεμίου εἰς τὴν ἐπισκοπὴν
Κίτρους (νοεμβρ. 1617), φ. 3^β. Ἀνάλεκτα Ἱεροσολ. Σταχυολο-
γίας, τ. IV, σ. 90-92.

4. Ἐγγραφοὺν ἐνσφράγιστον τοῦ Πωγωνιανῆς ἀρχιεπισκόπου
Συμεῶν, δι' οὗ οὗτος, ὀνομάζων ἑαυτὸν ἀνίκανον εἰς ἐξοικονόμησιν
τῶν πραγμάτων τῆς ἀρχιεπισκοπῆς αὐτοῦ, δίδωσι δικαίωμα τῷ
πατριάρχῃ Τιμοθέῳ τοῦ χειροτονῆσαι κανονικῶς ἕτερον ἀρχιεπί-
σκοπον Πωγωνιανῆς· τοῦτο δὲ τὸ ἔγγραφο, ὡς ἔχει, γραφὲν καὶ
ὑπογραφὲν τῇ 23-ῃ τοῦ φεβρουαρίου μηνὸς ἔτους 1620-οῦ ἐπὶ
τῆς πρώτης ἐτέθῃ σελίδος τοῦ 4-ου φύλλου τοῦ κώδικος.

5. Συνοδικὴ πράξις ψήφων ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Λαρίσ-
σης, τοῦ τέως ἀρχιερατεύσαντος ἐν ταύτῃ τῇ πόλει «θανάτῳ
φυσικῶ τὸ ζῆν ἀποβαλόντος», φ. 5^α. Πρῶτος ὑποψήφιος ἐτέθῃ
Γρηγόριος ὁ πρώην Βοδενῶν, δεύτερος Ἡσαΐας ἱερομόναχος
καὶ τρίτος Ἰωάσαφ ἱερομόναχος. Ἡ πράξις αὕτη γενομένη μηνὶ
μαΐῳ τοῦ 1620-οῦ ἔτους ὑπεγράφη ὑπὸ Νεοφύτου Νικομηδείας,
Ἀθανασίου Κορίνθου, Διονυσίου Λακεδαιμονίας, Κωνσταντίου Μι-

τουλήνης, Νεκταρίου Χριστιανουπόλεως, Κλήμεντος Προικονήσου καὶ Μακαρίου πρώην Γάνου καὶ Χώρας ἀρχιερέως.

6. Ἐγγραφοὶ Τιμοθέου μητροπολίτου Χαλκηδόνος (μηνὶ μαΐου 1620), παραίτησιν διδόντος, «ὡς ὑποπεσόντος εἰς χρέη βαρύτατα ἀπὸ τῶν πολλῶν ἀσθενειῶν καὶ τῶν τοῦ καιροῦ ἀνωμαλιῶν», φ. 5β.

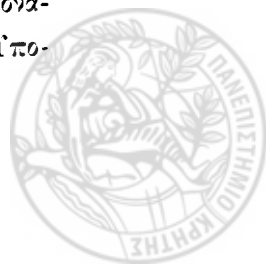
7. Συνοδικὴ πράξις ψήφων ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Χαλκηδόνος, γραφεῖσα μηνὶ ἰουνίῳ ἔτους 1620-οῦ, φ. 6^α. Συνοποψήφιοι: α') Ἰωσήφ ἱερομόναχος, β') Ἀβέρκιος ἱερομόναχος, γ') Λαυρέντιος ἱερομόναχος καὶ πρωτοσύγκελλος Κορίνθου. Ὑπεγράφη δὲ τῆς πράξεως ταύτης τὸ πρωτότυπον ὑπὸ Νεοφύτου Νικομηδείας, (Διονυσίου) Λακεδαιμονίας, Γρηγορίου Λαρίσσης, Κωνσταντίου Μιτουλήνης, Κλήμεντος Προικονήσου καὶ Μακαρίου πρώην Γάνου καὶ Χώρας ἀρχιερέως.

8. Ἐγγραφοὶ Σωφρονίου μητροπολίτου Βιδύνης (16 ἰουν. 1620), παραίτησιν διδόντος, «ὡς μὴ δυναμένου ὑποφέρειν καὶ κυβερναῖν καὶ ποιμαίνειν τὴν ἐπαρχίαν Βιδύνης», φ. 6.

9. Συνοδικὴ πράξις ψήφων ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Βιδύνης, γραφεῖσα μηνὶ ἰουνίῳ ἔτους 1620-οῦ καὶ κυρωθεῖσα μηνὶ αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, φ. 7^α. Συνοποψήφιοι: α') Εὐθύμιος πρωτοσύγκελλος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, β') Ἀβέρκιος ἱερομόναχος. γ') Ἀββακοῦμ ἱερομόναχος. Ἡ πράξις ὑπεγράφη ὑπὸ Νεοφύτου Νικομηδείας, Νεκταρίου Χριστιανουπόλεως, Κλήμεντος Προικονήσου καὶ Μακαρίου Γάνου καὶ Χώρας.

10. Συνοδικὴ πράξις ψήφων ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Βερραίας (12 αὐγ. 1618), φ. 8^α. Συνοποψήφιοι: α') Κύριλλος ἱερομόναχος, β') Ἀνθιμος μέγας ἀρχιμανδρίτης, γ') Παχώμιος μοναχός. Ἡ πράξις ὑπεγράφη ὑπὸ πέντε ἀρχιερέων, οἷον Θεοφάνους Παλαιῶν Πατρῶν, Μητροφάνους Δρύστης, Ἰωακείμ πρώην Δρύστης κτλ.

11. Πράξις ψήφων ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Καφᾶ καὶ Φούλλων (αὐγ. 1618), φ. 9^α. Συνοποψήφιοι: α') Γεννάδιος ἱερομόναχος, β') Νεκτᾶριος ἱερομόναχος, γ') Μελέτιος ἱερομόναχος. Ὑπο-

γραφαῑ ἐπτὰ ἀρχιερέων, οἷον Θεοφάνους Παλαιῶν Πατρῶν, Μητροφάνους Δρύστης, Κυρίλλου Βερροίας, Ἱερεμίου Κίτρους κτλ.

12. Πρᾶξις ψήφων ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Συνάδων, ὡς τῆς πόλεως ταύτης «πρὸ πολλῶν χρόνων ἄνευ γνησίου μητροπολίτου ὑπαρχούσης» (6 μαΐου 1618), φ. 10^α. Συνοποψήφιοι: α') Λογγῖνος Πάτριος ἱερομόναχος, β') Ἰωάσαφ πρωτοσύγκελλος, γ') Γρηγόριος πρωτοσύγκελλος Θεσσαλονίκης. Ὑπεγράφη ὑπὸ πέντε ἀρχιερέων, οἷον Νεοφύτου Νικομηδείας, Πορφυρίου Θεσσαλονίκης (?), Μακαρίου Γάνου καὶ λοιπῶν.

13. Πρᾶξις ψήφων ἐπ' ἐκλογῇ ἀρχιεπισκόπου Ζητουνίου (μηνὶ ἰουνίῳ 1619), ἣν ὑπέγραψαν ἀρχιερεῖς τέσσαρες, οἷον Ἱερεμίας Σηλυβρίας, Κλήμης Προικονήσου κτλ., φ. 10^β. Συνοποψήφιοι: α') Ἰωάσαφ ἐπίσκοπος Θαυμακοῦ, β') Παχώμιος πρωτοσύγκελλος, γ') Ἀνθιμος πρωτοσύγκελλος.

14. Ἐγγραφοὺν παραιτήσεως οἰκειοθελοῦς τοῦ ἐπισκόπου Ζητουνίου Νεοφύτου, λόγῳ ποδαλγίας, γήρατος καὶ χρεῶν, γραφεῖσα καὶ ὑπογραφεῖσα τῇ 26-ῃ τοῦ ἰουνίου μηνὸς ἔτους 1619-ου.

15. Τιμοθέου α' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα συνοδικόν, δι' οὗ ἡ ἐπισκοπὴ Ζητουνίου καὶ Πτελεοῦ, γνώμη τοῦ μητροπολίτου Λαρίσσης Τιμοθέου, προβιβάζεται εἰς ἀρχιεπισκοπὴν (μηνὶ ἰουνίῳ ἰνδικτ. [ι]ε' = 1617), φ. 11^β. Ἀνάλεκτα Ἱεροσολ. Σταχυολογίας, τ. IV, σ. 88-90.

16. Συνοδικὴ πρᾶξις (4 νοεμβρ. 1620), δι' ἧς ὁ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Κύριλλος ὁ Δούκαρις ἀναγορεύεται πατριάρχης οἰκουμενικός, φ. 12^α. Ὅρα Ε. Legrand, *Bibliographie hellénique, ou description raisonnée des ouvrages publiés par des Grecs au dix-septième siècle*. Paris 1896, τ. IV, σ. 340-342. Ἀνάλ. Ἱεροσολ. Σταχυολογίας, τ. IV, σ. 92-93.

17. Συνοδικὴ πρᾶξις ψήφων ἐπ' ἐκλογῇ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας (30 νοεμβρ. 1620), φ. 13^α. Ε. Legrand ἔνθ. ἄνωτ. σ. 342-343.

18. Ὁμολογία πίστεως, αὐτόγραφος, τοῦ ὑποψηφίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Γερασίμου α', φ. 13^β.

19. Συνοδική πράξις περὶ τῶν χρεῶν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (1 δεκ. 1620), φ. 15^β. Ἀνάλεκτα Ἱεροσολ. Σταχυολογίας, τ. IV, σ. 93-95. Ἐ. Legrand ἐνθ. ἄνωτ. σ. 343-345,

20. Ἐγγραφοὶ τοῦ μητροπολίτου Μηθύμνης Γαβριήλ, δι' οὓς δίδωσιν οὗτος παραίτησιν οἰκειοθελῆ «διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ὑποφέρειν τὰ συνεχῶς ἐπερχόμενα (αὐτῷ) ἀλλεπάλληλα σκάνδαλα καὶ τοὺς κατὰ τόπον συνεχεῖς καὶ κινδύνους καὶ πειρασμοὺς τοὺς ὑπὸ τῶν δυναστῶν», φ. 16^β. Ἐγγραφή καὶ ὑπεγγραφή τῆς 24-ῆ τοῦ φεβρουαρίου μηνὸς ἔτους 1621-ου.

21. Πράξις ψήφων, γραφεῖσα μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἔτους 1622-ου, ἐπ' ἐκλογῆν μητροπολίτου Μεσημβρίας, «ὡς τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος Κυριακοῦ θανάτῳ φυσικῶ τὸ ζῆν ἀπολιπόντος», φ. 17^α. Συνοποψήφιοι: α') Ἀκάκιος ἱερομόναχος. β') Παΐσιος ἱερομόναχος, γ') Εὐθύμιος ἱερομόναχος. Παρόντες ἀρχιερεῖς: Θεοφάνης Παλαιῶν Πατρῶν, Παρθένιος Αἴνου, Παρθένιος Βάρνης, Εὐθύμιος Φαναρίου καὶ Γρηγόριος Ἄνδρου.

22. Ἐτέρα μηνὶ φεβρουαρίῳ ἔτους 1622-ου, ἐπ' ἐκλογῆν μητροπολίτου Ἡρακλείας, «ἅτε τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος Τιμοθέου ἡδὴ τὸν βίον ὑπεξελθόντος», φ. 19^α. Συνοποψήφιοι: α') Νεόφυτος ἱερομόναχος καὶ πνευματικός, ἀρχιμανδρίτης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας β') Δανιὴλ ἱερομόναχος, γ') Λαυρέντιος ἱερεὺς. Παρόντες ἀρχιερεῖς: Θεοφάνης Παλαιῶν Πατρῶν, Τιμόθεος Σερρῶν, Παρθένιος Αἴνου, Παρθένιος Βάρνης, Ἀκάκιος Μεσημβρίας.

23. Ὁμολογία πίστεως τοῦ ὑποψήφιου μητροπολίτου Ἡρακλείας Νεοφύτου, φ. 19^β.

24. Ἐγγραφοὶ παραίτησεως τοῦ Παροναξίας Ἰωσήφ (1 φεβρ. 1622), φ. 20^β.

25. Πράξις ψήφων ἐπ' ἐκλογῆν ἀρχιερέως Παροναξίας (1622), φ. 21^α. Συνοποψήφιοι: α') Ἱερεμίας λογιώτατος ἱερομόναχος, β') Παΐσιος ἱερομόναχος, γ') Νεόφυτος ἱερομόναχος. Παρόντες ἀρχιερεῖς: Θεοφάνης Παλαιῶν Πατρῶν, Τιμόθεος Σερρῶν, Παρθένιος Αἴνου, Ἀκάκιος Μεσημβρίας, Εὐθύμιος Φαναρίου καὶ Μελχισεδὲκ Ῥαιδεστοῦ.

26. Πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν σημεῖωμα, ἔχον οὕτως: «Ἐπειδὴ ὁ πρὸ ὀλίγου καθαιρέσει τελεία καθυποβληθεὶς ἐπίσκοπος Ζητουνίου - - δι' ἅπερ ἐτόλμησεν, ὡς φαίνονται κατ' εἶδος ἐν τῇ καθαιρέσει αὐτοῦ, συνοδικῶ γράμματι, οὐχ ὑπετάγη οὔτε ἐπέισθη τῇ συνοδικῇ ἡμῶν ἀποφάσει, ἀλλ' ἔχων συνήγορον καὶ συμβοηθὸν τὸν σὺν αὐτῷ καθαιρεθέντα παπᾶ Παῦλον, τὸν οἰκονόμον αὐτοῦ, καὶ ἄλλους τινάς, προσέδραμεν τῇ ἔξω δυνάμει καὶ ἐνέβαλεν ἡμῖν τε καὶ τῷ ἱερωτάτῳ αὐτοῦ γέροντι ἀγίῳ Λαρίσσης - - κῦρ Γρηγορίῳ - - εἰς σκάνδαλον καὶ παραχάς, δι' ὧν ἔμελλε προβῆναι μεγάλη ζημία, τούτου χάριν διασκεψάμενοι τὸ περὶ τούτου συνοδικῶς ἐκρίναμεν κοινῇ γνώμῃ εἰρηνεῦσαι τὸ αὐτὸ σκάνδαλον καὶ οἰκονομικῶς συμπερᾶναι. Καὶ δὴ γράφομεν καὶ λέγομεν, ἵνα, τό γε νῦν ἔχον, δοθῇ πρὸς αὐτὸν τὸν ποτὲ ἐπίσκοπον Ζητουνίου - - γράμμα ἀθωώσεως καὶ συγχωρήσεως εἰς τὸ ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἐπίσκοπὴν αὐτοῦ καὶ ἀρχιερατεῦειν, ὁμοίως καὶ πρὸς τὸν παπᾶ Παῦλον εἰς τὸ ἱερατεῦειν, ἕως οὔ, εὐκαιρίας (δοθείσης) καὶ διορθώσεως καὶ ἀπαλλαγῆς τῆς κατεπειγούσης βίας καὶ μεσιτείας (γενομένης), βεβαιώσωμεν καὶ ἐπικυρώσωμεν πάλιν τὰς προγεγονυίας αὐτῶν καθαιρέσεις, καὶ ἐλέγξωμεν καὶ παιδεύσωμεν αὐτοὺς ἀμφοτέρους ὡς ἀπειθεῖς τῆς συνοδικῆς ἡμῶν ἀποφάσεως καὶ κάταφρονητὰς τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ καταστάσεως. Ὅθεν καὶ εἰς δῆλωσιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμῶν πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν σημεῖωμα ἐν ἔτει ζ-ϕ ρ ϕ λ-ϕ [= 1622], ἐν μηνὶ ἰουνίῳ, ἰνδ. ε'. Ὁ Κυζίκου Παρθένιος, ὁ Ἀθηνῶν Θεοφάνης, ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Θεοφάνης, ὁ Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης Γαβριήλ», φ. 21^β.

26. Πρᾶξις ψήφων (μηνὶ ἰουνίῳ 1622) ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου τῆς ἐπαρχίας Εὐρύπου, «ἄτε τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος Ἰωάσαφ ἦδη τὸν βίον ὑπεξελθόντος», φ. 22^α. Συνοποψήφιοι: α') Ἰωάσαφ ἱερομόναχος, β') Ἀκάκιος ἱερομόναχος, γ') Συμεὼν ἱερομόναχος. Ἀρχιερεῖς παρόντες: Παρθένιος Κυζίκου, Θεοφάνης Παλαιῶν Πατρῶν, Γαβριήλ Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης, Ἰγνάτιος Χίου, - - Τζίας καὶ Θερμίων, Μελχισεδέκ Ῥαίδεστοῦ, Γρηγόριος Ἄνδρου, Ζαχαρίας Πρεσπῶν.

27. Πράξις ψήφων (μηνὶ μαΐω 1622) ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου τῆς ἐπαρχίας Κορίνθου, «ἄτε τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύσαντος Ἀνθίμου δι' ἣν αἰτίαν καταντικρὺ φαίνεται εὐλόγῳ τρόπῳ ταύτης στερηθέντος», φ. 23^α. Συνοποψήφιοι: α') Νεόφυτος ἱερομόναχος καὶ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐφημέριος, β') Χριστόφορος ἱερέυς, γ') Διονύσιος ἱερέυς. Ἀρχιερεῖς παρόντες ὀκτώ, οἷον Παρθένιος Κυζίκου, Ἰωάσαφ Προύσης, Θεοφάνης Ἀθηνῶν, Γρηγόριος Αἴνου, Γρηγόριος Ἀνδρου καὶ λοιποί.

28. Συνοδικὴ πρᾶξις περὶ τῶν χρεῶν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (μηνὶ ἰουλίῳ 1624). Ἀρχ. «Ἡ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον συναχθεῖσα» κτλ., φ. 24^α. Ἀνάλεκτα Ἱεροσολ. Σταχυολογίας, τ. IV, σ. 95-97. Ἐ. Legrand ἔνθ. ἄνωτ. σ. 345-347.

29. Κυρίλλου α' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα πρὸς τοὺς χριστιανούς τῆς μητροπόλεως Κορίνθου συνοδικόν (ἰουλ. 1624), ἀγγέλλον αὐτοῖς τὴν καθάρεισιν τοῦ μητροπολίτου Κορίνθου Νεοφύτου (πρβλ. ἀριθ. 27), φ. 25. Ἐ. Legrand ἔνθ. ἄνωτερ. σελ. 347-348.

30. Πράξις ψήφων ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Κορίνθου (σεπτ. 1624), φ. 26^α. Συνοποψήφιοι: α') Δανιὴλ πρωτοσύγκελλος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, β') Παχώμιος ἱερομόναχος, γ') Ἀκάκιος ἱερομόναχος καὶ πατριαρχικὸς πρωτοσύγκελλος. Παρόντες ἀρχιερεῖς: Θεοφάνης Παλαιῶν Πατρῶν, Ἰωάσαφ Λακεδαιμονίας, Ἱερεμίας Παροναξίας, Κλήμης Προικονήσου.

31. Δανιὴλ, ὑποψηφίου μητροπολίτου Κορίνθου, πίστεως ὁμολογία, φ. 26^β.

32. Πράξις ψήφων (18 ἀπριλ. 1626) ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου τῆς ἐπαρχίας Τορνόβου, τοῦ τέως αὐτῆς ἀρχιερέως Γαβριὴλ ἀποθανόντος, φ. 27^β. Συνοποψήφιοι: α') Μακάριος ἀρχιδιάκονος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, β') Γρηγόριος πρωτοσύγκελλος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, γ') Λαυρέντιος πρωτοσύγκελλος. Παρόντες ἀρχιερεῖς: Θεοφάνης Παλαιῶν Πατρῶν, Κλήμης Προικονήσου, Δανιὴλ Κορίνθου, Ἰωάσαφ Εὐρίπου, Νεόφυτος Νέων Πατρῶν, Μελχισεδὲκ Ραιδεστοῦ, Μητροφάνης Θηβῶν, Δανιὴλ - - -

33. Μακαρίου, ὑποψηφίου μητροπολίτου Τορνόβου, ὁμολογία πίστεως, φ. 28^α.

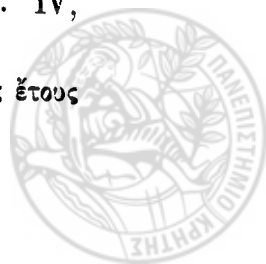
34. Πράξις ψήφων (26 ἀπριλ. 1626) ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου τῆς ἐπαρχίας Σερρών, τοῦ τέως ἐν αὐτῇ μητροπολίτου Τιμοθέου «τὸ ζῆν ἀποβαλόντος», φ. 28^β. Συνυποψήφιοι: α') Ἀχιλλεῖος ἱερομόναχος καὶ πρωτοσύγκελλος Παλαιῶν Πατρῶν, β') Δοσίθεος προηγούμενος τῆς μονῆς τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, γ') Ἰεζεκιήλ πρωτοσύγκελλος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἀρχιερεῖς παρόντες: Μακάριος Τορνόβου, Θεοφάνης Παλαιῶν Πατρῶν, Δανιὴλ Κορίνθου, Ἰωάσαφ Εὐρίπου, Νεόφυτος Νέων Πατρῶν, Κλήμης Προικονήσου, Μητροφάνης Θηβῶν.

35. Πράξις ψήφων (μηνὶ ἰουλίῳ ἔτους 1641) ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Μεσημβρίας, φ. 29^α. Συνυποψήφιοι: α') Δαμασκηνὸς μητροπολίτης Βιζύης, β') Ἰγνάτιος πρώην μητροπολίτης Σοφίας, γ') Θεοδόσιος πρώην μητροπολίτης Μηδείας. Ἀρχιερεῖς παρόντες: Παχώμιος Χαλκηδόνος, Γρηγόριος Λαρίσσης, Νεόφυτος Μονεμβασιάς, Δανιὴλ Ἀθηνῶν.

36. Ἰωαννικίου β' Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολὴ συνοδική (μηνὶ δεκ. 1646) πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς ἐπίσκοπῆς Σκύρου περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἡ πατριαρχικὴ λαμβάνεται ζητία καὶ περὶ τοῦ ὅτι ὁ τῆς Σκύρου ἐπίσκοπος Γαβριὴλ ἐξ ἑαυτοῦ τὸ βασιλικὸν μόνον ὀφείλει διδόναι χαράτζιον, φ. 30^α. Ὑπογραφαί: Ἄνθιμος Κυζίκου, Κύριλλος Νικομηδείας, Παχώμιος Χαλκηδόνος, Δανιὴλ Σερρών, Νεόφυτος Ἀδριανουπόλεως, Διονύσιος Τορνόβου, Λαυρέντιος Τραπεζοῦντος, Κορνήλιος Μηθύμνης, Παρθένιος Μιτυλήνης, Μελέτιος Σηλυβρίας, Νεῖλος ἐπίσκοπος Ντζίας καὶ Θερμίων, Σωφρόνιος Γαρδικίου.

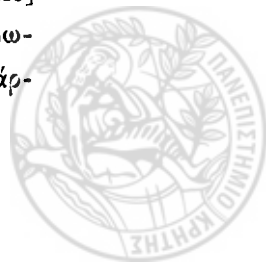
37. Συνοδικὸν ἔγγραφο, δι' οὗ Κύριλλος β' ὁ ἐκ Βερροίας ὑποβάλλεται καθαιρέσει τελεία. Ἀρχ. «Καὶ τοῦτο παρὰ τῆς ἀγίας» κτλ., φ. 31^α-32^β. Τὸ πέρας τούτου τοῦ ἐγγράφου ἐλλείπει τῶ κώδιξι. Ὅρα Ἀνάλεκτα Ἱεροσολυμιτικῆς Σταχυολογίας, τ. IV, σ. 97-102.

38. Πράξις συνοδική, δι' ἧς τῇ 1-ῃ τοῦ ἰουλίου μηνὸς ἔτους

1639-ου πατριάρχης οίκουμενικός άνεκηρύχθη Παρθένιος α' ό από 'Αδριανουπόλεως, φ. 33^α. 'Ανάλ. 'Ιεροσολ. Σταχυολογίας, τ. IV, σ. 103.

39. 'Εγγραφον έχον ούτως αύτολεξεί (φ. 36^α). «'Επειδή και έφθασε και έγένητο ψήφω κανονική μητροπολίτης Σοφίας ό πρώην Κορίνθου κύρ 'Ιεζεκιήλ, και έλαβε την μητρόπολιν αυτήν Σοφίας δηλαδή παρ' έμοϋ του 'Ιγνατίου, δια τó είργινικόν και άσκανδάλιστον και άτάραχον και άζήμιον της μητροπόλεως, αυτός μόν ό κύρ 'Ιεζεκιήλ οικεία βουλή και προαιρέσει και θελήσει ύπέσχετο πληρῶσαι τó εν τῇ μητροπόλει αυτή χρέος του έκλαμπροτάτου και περιφανεστάτου 'Ρετζέπ-άγᾶ άσπρων χιλιάδας έκατόν τριάκοντα τέσσαρας, του ένδοξοτάτου καθή καπιτζή Μουσταφᾶ-άγᾶ ρεάλια τρεις και έννεακόσια και έτερα χίλια γρόσια τῆς ζητίας, ποσούμενα τᾶ πάντα δηλαδή (εις) τέσσαρας χιλιάδας και έννεακόσια, του 'Αλή τζελεπῆ Σοφιγλή και του γριασακτζή 'Αλή-πασία και του σερασερτζή 'Αλή τζελεπῆ, τῶν τριῶν, γρόσια χίλια έκατόν, και του Σαλίχ τζελεπῆ γρόσια όκτακόσια, και άπαλλάξει έμέ και τους έγγυητάς μου τῆς ένοχῆς του αύτου χρέους, έγώ δέ έκουσίως και οικειοθελῶς ποιῶ παραίτησιν του αύτου θρόνου μου Σοφίας προς τόν κύρ 'Ιεζεκιήλ τουτον έμπροσθεν του παναγιωτάτου μου και λογιωτάτου αυθέντου και δεσπότου του οίκουμενικού πατριάρχου κυρίου κυρίου Παρθενίου, συνοδικῶς προκατημένου, ού μὴν δέ τῆς άρχιερωσύνης μου, και από τανῶν εἶημι [sic] μακράν τῆς αύτῆς έπαρχίας και μηδεμίαν μετοχήν έχων έτι εν αύτῇ, άλλ' έστω κύριος τῆς αύτῆς έπαρχίας Σοφίας ό κύρ 'Ιεζεκιήλ ούτος, παρέχων, ως ύπέσχετο, τó άνώτερον χρέος· εις ένδειξιν δέ και ασφάλειαν έγένητο και ἡ παροῦσά μου οικειοθελῆς και άβίαστος παραίτησις και κατεστρώθη εν τῷ ιερῷ τούτῳ κώδικι τῆς του Χριστου Μεγάλης 'Εκκλησίας: — εν έτει 1640, μηνί σεπτεμβρίῳ ιθ' η, ένδ. θ' η. † 'Ο πρώην Σοφίας 'Ιγνατίου στέργω ω(ς) άνοθεν [sic]. — (Μάρτυρες). † 'Ο Χαλκειδόνας [sic] Παχώμιος. — † 'Ο Μονεμβασίας Νεόφυτος. — † 'Ο Βιδύνης Σωφρόνιος. — † 'Ο Φιλίππων και Δράμας Γεράσιμος. — † 'Ο Βάρ-

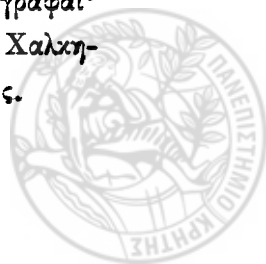
νης Μελέτιος». Διὰ δὲ πατριαρχικῆς χειρὸς ἐπεκυρώθη τοῦτο τὸ ἔγγραφο «ἐν μηνὶ αὐγούστῳ, ἰνδ. ιβ'».

40. Παρθενίου α' Κωνσταντινουπόλεως πράξις συνοδική, ἥς τὸ πέρας ἐλλείπει τῷ κώδικι, φ. 37^β. Καθαιρεῖται διὰ ταύτης ὁ Τραπεζοῦντος μητροπολίτης Ἄνθιμος, ὡς προφανῶς ἀδικῶν τοὺς χριστιανοὺς τῆς αὐτοῦ ἐπαρχίας, προδιδούς τε αὐτοὺς «τοῖς κατὰ τόπον κρατοῦσι» Τούρκοις καὶ μέθη καὶ κραιπάλη σχολάζων «ἀπὸ πρώτης ὥρας τῆς ἡμέρας μέχρι τῆς ἐσχάτης», καὶ ὡς ἀμελῶς διακείμενος περὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀκολουθίαν κτλ.

41. Παρθενίου α' Κωνσταντινουπόλεως πράξις συνοδική (φ. 38^β), δι' ἧς ὁ προχρηματίας Κορίνθου μητροπολίτης Ἰωάσαφ, ὡς οὐκ ἀποδοὺς τὴν ὀρισθεῖσαν αὐτῷ πατριαρχικὴν ζητίαν καὶ τὰ χρέη τοῦ Ἰεζεκιήλ, ὃν διεδέξατο ἐν τῇ μητροπόλει Κορίνθου, καθαιρέσει τελεία ὑποβάλλεται. Ἡ πράξις αὕτη ἐγένετο παρόντων ἀρχιερέων δώδεκα, τοῦ Ἡρακλείας Ἰωαννικίου, τοῦ Λακεδαιμονίας Ἰωάσαφ, τοῦ Χαλκηδόνος Παχωμίου, τοῦ Νικομηθείας Κυρίλλου, τοῦ Εὐρίπου Ἰεζεκιήλ, τοῦ Χίου Ἰερεμίου, τοῦ Νικαίας Πορφυρίου, τοῦ Ἀδριανουπόλεως Παρθενίου, τοῦ Μονεμβασίας Νεοφύτου, τοῦ Βάρνης Παρθενίου, τοῦ Ἀμασειας Μητροφάνους κτλ.

42. Πράξις ψήφων (φεβρ. 1641) ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Παλαιῶν Πατρῶν, τοῦ τέως τοιούτου καθαιρέντος, φ. 39^α. Συνοψηφιοὶ α') Θεοφάνης πρῶην Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου, β') Ἰάκωβος πρῶην Γάνου καὶ Χώρας, γ') Θεοφάνης πρῶην Μηδείας. Ἀρχιερεῖς παρόντες· Ἰωαννίκιος Ἡρακλείας, Παχώμιος Χαλκηδόνος, Παρθένιος Ἀδριανουπόλεως, Κύριλλος Νικομηθείας, Νεόφυτος Μονεμβασίας, Πορφύριος Νικαίας, Ἰωάσαφ Λακεδαιμονίας, Τραπεζοῦντος - - , Εὐρίπου Ἰεζεκιήλ, Βάρνης Παρθένιος, Κορίνθου Γρηγόριος, Χίου Ἰερεμίας, Βιζύης Δαμασκηός.

43. Παρθενίου α' Κωνσταντινουπόλεως συνοδική πράξις (ὄκτ. 1643), δι' ἧς ὁ μητροπολίτης Ἰωαννίνων Καλλίνικος ὡς ἀπειθής καὶ ἀνοπότακτος ὑποβάλλεται καθαιρέσει, φ. 40^α. Ὑπογραφαί· Ἰωαννίκιος Ἡρακλείας, Γρηγόριος Λαρίσσης, Παχώμιος Χαλκηδόνος, Παρθένιος Ἀδριανουπόλεως, Γαβριήλ Λακεδαιμονίας.

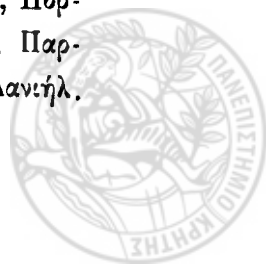
44. Κυρίλλου ἀ΄ Κωνσταντινουπόλεως ἐγκύκλιον γράμμα (φ. 41^β), οὗ τὸ τέλος ἐλλείπει τῷ κώδικι· παραδίδωσι δὲ τοῦτο εἰς κοινὸν ἀνάθεμα τὸν Ἀθανάσιον Πατελάρον, πατριάρχην ἐπιβάτην, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ πάντας (Πρβλ. «Ἡμέρας» ἀριθ. 874). Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ γράμματος ἔχει ὧδε· «Γνώριμον εἶναι καὶ φανερόν εἰς ὅλους τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς, ὅτι ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ πολλαῖς φοραῖς ἐταράχθη καὶ ἐσυγχύσθη ἀπὸ κάποιους κακοὺς ἀνθρώπους καὶ ὁποῦ φόβον Θεοῦ δὲν ἔχουν, οὔτε κρίσιν καὶ ἀνταπόδοσιν προσδοκοῦν, καὶ πολλαὶ ζημίαι καὶ ἔξοδα προεξενήθησαν καὶ χρέος βαρύτατον καὶ ἀνυπόφορον, καὶ πάντα ὁ παναγιώτατος καὶ σοφώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης καὶ οἱ εὐρισκόμενοι ἀδελφοὶ ἡμῶν εἶχον μεγάλας πείραξαις καὶ ταραχάς· διὰ τὸ ὁποῖον βαρύτατον χρέος μὲ σκέψιν συνοδικὴν ἐσυναχθήμεν ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἐμελετούσαμεν τοῦ αὐτοῦ χρέους τὴν διόρθωσιν, καὶ ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ μελετοῦντες συνέβη ἐκεῖνο τὸ πολὺ καὶ μέγαλον σκάνδαλον κατὰ τὸ φθινόπωρον, καθὼς ὅλοι σας τὸ ἤξεύρετε, καὶ πάλιν μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ εἰρηνεύσαμεν τὰ πράγματα, ἀλήθεια μὲ πολλὰς ἐξόδους· καὶ ἐπάνω ὅπου ἄρχισεν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ νὰ διορθώνητε μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ εὕρισκῃ ὀλίγην ἄνεσιν καὶ ὁ παναγιώτατος καὶ σοφώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης, καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ἀρχιερεῖς νὰ εἰρηνεύωμεν, ἐπανεστή ὁ Πατελάρος Ἀθανάσιος Θεσσαλονίκης, παρακινούμενος ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς του, τοῦ πονηροῦ Διαβόλου, καὶ χωρὶς ἀφορμὴν ἐτάραξε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἔχων ὁμογνώμονας εἰς τὸ κακὸν αὐτοῦ ἐπιχείρημα τὸν τρισκατάρaton ἀνεψιὸν αὐτοῦ Νεόφυτον ἱερομόναχον καὶ τὸν ἀπὸ Θεοῦ ὠργισμένον Σπανὸν γούναρην καὶ ἄλλους πολλούς, καὶ ληστρικῶς καὶ ἐπιβατικῶς τὸν πατριαρχικὸν τοῦτον θρόνον ἐπῆρε καὶ ἐζημίωσε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ περισσότερον τῶν ἐξήκοντα φορτίων ἄσπρων, καὶ ἔκαμε φθορὰν καὶ καταδίκην μεγάλην εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο, κοντὰ εἰς τὴν ἐκφωνηθεῖσαν κατ' αὐτοῦ συνοδικὴν καθαιρέσιν, ἔχομεν καὶ ἡμεῖς αὐτὸν τὸν ἐπιβάτην Ἀθα-

νάσιον Πατελάρον, τὸν κακῶς καὶ παρὰ κανόνας λογισθέντα τάχα πατριάρχη, ἢ μᾶλλον εἶπεῖν μανδριάρχη, μετὰ τοῦ παράφρονος καὶ ἀσυνειδήτου αὐτοῦ ἀνεψιοῦ κακο-Νεοφύτου καὶ τοῦ ὠργισμένου Γεωργίου Σπανοῦ καὶ ἄλλων θεοκαταράτων καὶ συνεργῶν αὐτοῖς ἀφωρισμένους παρὰ τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ζωοποιοῦ καὶ ἀδιαίρετου τριάδος, τοῦ ἐνὸς τῇ φύσει μόνου Θεοῦ, ἐν τε τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ κατηραμένους καὶ ἀσυγχωρήτους καὶ μετὰ θάνατον ἀλύτους, καὶ νὰ εὕρουν καὶ τὸν Θεὸν μαχόμενον ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, καὶ νὰ σχίσῃ ἡ γῆ καὶ νὰ καταπίῃ αὐτούς, ὡς τὸν Δαδὰν καὶ Ἀβειρών, καὶ νὰ κληρονομήσουν τὴν λέπραν τοῦ Γιεζῆ καὶ τὴν ἀγχόνην τοῦ Ἰούδα, στένοντες καὶ τρέμοντες, ὡς τὸν Κάιν, ἐπὶ τῆς γῆς» κτλ.

45. Κυρίλλου β' τοῦ ἐκ Βερροίας ὑποσχετικὸν πρὸς τὴν σύνοδον τῆς ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως γράμμα, οὗ τὸ πέρας μόνον ἐσώθη (φ. 22^α). ἔχει δὲ τοῦτο ὡδε: « - - φυλάξαι καὶ στέρξαι ταῦτα ἀπαρασαλεύτως καὶ ἀμετατρέπτως, καὶ ἐπικυρῶσαι ἐν πολλῇ τῇ ἀσφαλείᾳ καὶ βεβαιώσαι καὶ μὴ κατὰ τι ἐναντιθῆναι [sic] εἰς ταῦτα πάντα, συμφέροντα ὄντα καὶ χρειώδη εἰς τὰ τῆς εἰρήνης καὶ καταστάσεως τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τῆς ἀδελφότητος τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, καὶ τῆς διορθώσεως τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ τῶν βαρυτάτων αὐτῆς χρεῶν· καὶ ἐὰν ὀψέποτε ἐξέλθω τῶν τοιούτων καὶ ἀθετήσω τι ἐξ αὐτῶν καὶ παραβλέψω, ὑπόδικος εἶημι [sic] παντὸς δεσμοῦ καὶ ἀρᾶς συνοδικῆς. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν καὶ ἐνδειξιν πάντων ἐπέδωκα τοῖς ἱερωτάτοις αὐτοῖς συναδέλφοις μου ἀρχιερεῦσι τὸ παρὸν ἐκδόσεως γράμμα ἐν ἔτει ἁγλε', μαίῳ, ἰνδ. γ'. † Κύριλλος ὁ ἐκ Βερροίας».

46. Κυρίλλου β' τοῦ ἐκ Βερροίας συνοδικὴ πρᾶξις (μηνὶ μαίῳ 1635), ἐμπεριέχουσα τόμον ἐξ ὀκτῶ ἀρθρῶν, φ. 40^α-43^β. Ἀρχ. «Τὸ ἐν ταῖς μεγάλαις τῶν διοικήσεων συνεργὸς ἅμα καὶ συναντιλήπτορας τοῖς ἡγεμόσι προχειρίζεσθαι» κτλ. Ὑπογραφαί: Νεόφυτος Ἡρακλείας, Ἀνθιμος Κυζίκου, Νεόφυτος Νικομηδείας, Πορφύριος Νικαίας, Μακάριος Τυρνόβου, Γρηγόριος Λαρίσης, Παρθένιος Ἰωαννίνων, Χριστόφορος Φιλιππουπόλεως, Σερρών Δανιήλ.

47. Κυρίλλου β' τοῦ ἐκ Βερροίας συνοδική πράξις (1636) περὶ τῶν χρεῶν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἄρχ. «Πολλάκις ἡ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία ἐδεήθη συνόδου ἀρχιερατικῆς» κτλ., φύλλ. 44^α.

48. Πράξις ψήφων (δεκ. 1625) ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Ἰόδου, τοῦ τέως τοιοῦτου Φιλοθέου τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος, φ. 45^α. Συνοποψήφιοι: α') Παχώμιος ἱερομόναχος, β') Μάξιμος ἱερεύς, γ') Γρηγόριος μέγας πρωτοσύγκελλος. Ἄρχιερεῖς παρόντες: Νεόφυτος Νικομηδείας, Δανιὴλ Κορίνθου, Μητροφάνης Μονεμβασίας, Θεοφάνης Παλαιῶν Πατρῶν, Μιτολήνης Κωνσταντίας, Προικονήσου Κλήμης, Ἐλους (?) Διονύσιος, Πρεσπῶν Ζαχαρίας.

49. Πράξις ψήφων (ἰαν. 1625) ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Φιλίππων καὶ Δράμας, φ. 45^β. Συνοποψήφιοι: α') Ἀβέρκιος ἱερομόναχος καὶ πρωτοσύγκελλος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, β') Ἀκάκιος πνευματικός, γ') Παχώμιος ἱερεύς. Παρόντες ἀρχιερεῖς ὀκτώ.

50. Κυρίλλου α' Κωνσταντινουπόλεως συνοδική πράξις (μηνὶ μαΐῳ 1625), δι' ἧς καθαιρεῖται ὁ Χαλκηδόνος Ἰωάσαφ, «ὁ παρανόμως δραζόμενος τῆς ἀρχιερωσύνης καὶ ἀναξίως --, ὃς συνωμόσατο καὶ συνεφώνησε μετὰ τοῦ τρισκατάρτου καὶ ἀναθεματισμένου στραβο-Αμασείας Γρηγορίου ἐν ἅπασι τοῖς ἀθεμίτοις ἐκείνου ἔργοις» κτλ., φ. 46^α. Ὑπογραφαὶ ὀκτῶ ἀρχιερέων: Νεόφυτος Ἡρακλείας, Παλαιῶν Πατρῶν Θεοφάνης «καὶ ἐπίτροπος τῆς συνόδου», Κορίνθου Δανιὴλ, Κλήμης Προικονήσου, Εὐρίπου Ἰωάσαφ, Θηβῶν Μητροφάνης, Ῥαιδεστοῦ καὶ Πανίου Μελχισεδέκ κτλ.

51. Πράξις ψήφων (μηνὶ μαΐῳ 1625) ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Χαλκηδόνος, τοῦ τέως τοιοῦτου Ἰωάσαφ καθαιρεθέντος, φ. 46^β. Συνοποψήφιοι: α') Γρηγόριος, λογιώτατος ἱερομόναχος καὶ πνευματικός καὶ μέγας πρωτοσύγκελλος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας· β') Κύριλλος, λογιώτατος ἱερομόναχος, ὁ ἐν τῇ Καστελιωτίσῃ ἱερουργῶν· γ') Θεοδόσιος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος τοῦ Γολγοθᾶ. Ἄρχιερεῖς παρόντες: Θεοφάνης Π. Πατρῶν, Δανιὴλ Κορίνθου, Ἰωάσαφ Εὐρίπου, Κλήμης Προικονήσου, Μελχισεδέκ Ῥαιδεστοῦ, Μητροφάνης Θηβῶν.

52. Κυρίλλου β' τοῦ ἐκ Βερροίας συνοδική πράξις (1636), δι' ἧς καθαιρεῖται ὁ Ἐλασσώνος Ἰωάσαφ, φ. 47^α.

53. Πράξις ψήφων (μαρτ. 1636) ἐπ' ἐκλογῇ ἀρχιερέως Ἐλασσώνος, φ. 47^β. Συνοποψήφιοι· α') Κάλλιστος ἱερομόναχος, β') Γρηγόριος ἱερομόναχος, γ) Σωφρόνιος ἱερομόναχος.

54. Ὁμολογία πίστεως ἀρχιερέως τινός, φ. 48.

55. «Ψῆφος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συνόδου κατὰ τῶν αἰρετικῶν κεφαλαίων Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως, τοῦ παραχωρήσει Θεοῦ πατριαρχεύσαντος ἐν Κωνσταντινουπόλει», φ. 49. Τὸ πέρας ἐλλείπει τῷ κώδικι. Ἀρχ. «Πάντων μὲν τῶν κοινῆ συντελούντων» κτλ. L. Allatii, *De ecclesia occidentalis atque orientalis perpetua consensione*. Coloniae 1648, σ. 1061-1065.

56. Κυρίλλου α' Κωνσταντινουπόλεως ἐγκύκλιον γράμμα (1634), οὗ ἡ ἀρχή· «Γνώριμον καὶ φανερόν εἰς ὅλους» κτλ., φ. 50^α.

57. «Τὸ παρὸν ἀνεγνώσθη ἐπ' ἐκκλησίας» 1634. Ἀναθεματισμός, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ καὶ ὁ παραβάτης Ἀθανάσιος ὁ Πατελάρος, ὁ ποτὲ Θεσσαλονίκης, ἔχοντας συμβούλους καὶ συνεργούς αὐτοῦ» κτλ., φ. 51^α.

58. Τὸ πέρας ὁμολογίας πίστεως Καλλίστου, ὑποψηφίου μητροπολίτου Δήμνου, γραφεῖσα μηνὶ μαΐω, φ. 52^α.

59. Τιμοθέου α' Κωνσταντινουπόλεως συνοδική πράξις (δεκ. 1616), δι' ἧς ἀποκαθίσταται, κηρυχθεὶς ἀθῶος, εἰς τὸν αὐτοῦ θρόνον ὁ Δήμνου μητροπολίτης Κλήμης, φ. 52^β. Ὑπογραφαί· Πορφύριος Νικαίας, Παΐσιος Θεσσαλονίκης, Γαβριὴλ Νικομηδείας, Τιμόθεος Χαλκηδόνος, Γαβριὴλ Τορνόβου, Θεοφάνης Ἀθηνῶν, Θεοφάνης Παλαιῶν Πατρῶν (ἔχων καὶ τὴν γνώμην Ἀνθίμου Κορίνθου), Μητροφάνης Μονεμβασίας, Τιμόθεος Σερρών, Γαβριὴλ Γαγγρῶν, Γρηγόριος Τζερβενοῦ, ἀνώνυμος ἀρχιερεὺς Πρεσλάβας, Ἱερεμίας Κίτρους, Δαυρέντιος πρώην Βιζύης, ἀνώνυμος πρώην μητροπολίτης Μονεμβασίας, Νεόφυτος Μετρῶν, ὁ μέγας λογοθέτης (ἔχων καὶ τὰς γνώμας τοῦ Ἱεροσολύμων Θεοφάνους, τοῦ Λαρίσσης Τιμοθέου, τοῦ Θηβῶν ἐπισκόπου, τοῦ Προύσης Ἰωάσαφ, τοῦ Παροναξίας Νικηφόρου καὶ τοῦ Ἰμβρου Μακαρίου), ὁ μέγας ῥή-

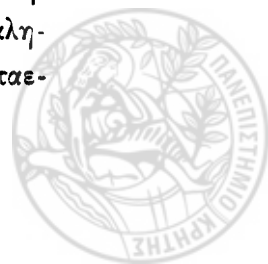
τωρ (ἔχων καὶ τὰς γνώμας τοῦ Ἐφέσου Γαβριήλ, τοῦ Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης Γαβριήλ, τοῦ Μυτιλήνης Κωνσταντίου, τοῦ Βιδύνης Σωφρονίου καὶ τοῦ Διδυμοτείχου).

60. Τιμοθέου α' Κωνσταντινουπόλεως συνοδική πράξις (σεπτ. 1615), δι' ἧς, γνώμη καὶ τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων Θεοφάνους, καθαιρεῖται ὁ μητροπολίτης Οὐγκροβλαχίας Λουκάς, ἐπειδὴ οὔτε «τὸ νενομισμένον (ἔδωκεν) ἐτήσιον ἢ ἄλλην τινὰ βοήθειαν εἰς τὰς ἀναγκαίας χρεῖας τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ συναδελφοὶ αὐτοῦ ἀρχιερεῖς, οὔτε ὅλως ὑποδοχὴν καὶ δεξιῶσιν ἐνεδειξάτο πρὸς ἀνθρώπους ἐκκλησιαστικούς, ἀλλὰ κατεφρόνησε καὶ εἰς οὐδὲν ἐλογίσατο, καὶ ταῦτα γινώσκων καλῶς ὡς ἐπιβατικῶς ἐγγρατῆς ἐγένετο τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ εἰς ἄλλας μυρίας παρανομίας καὶ ἀτοπίας ἔνοχος», φ. 53^α. Ὑπογραφαὶ ἐπτά, οἷον Ἱερεμίου Κίτρου, Ἀχιλλεῖου Μονεμβασίας, Γαβριήλ Γαγγρῶν, Νεοφύτου Κερασσοῦντος κτλ. Ἡ αὐτὴ πράξις καὶ ἐν τῇ ὀπισθίῳ σελίδι τοῦ 53-ου φύλλου.

61. Πράξις ψήφων (2 σεπτ. ζρκε', ἰνδ. ιε') ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου διὰ τὴν χηρεύουσαν μητρόπολιν Οὐγκροβλαχίας, φ. 54^α. Συνοποψήφιοι: α') Μακάριος πρῶτην μητροπολίτην Γάνου καὶ Χώρας, β') Ἰγνάτιος πρωτοσύγκελλος, γ') Ἀνθιμος πρωτοσύγκελλος. Ὑπογραφαὶ ἀρχιερέων ἕξ.

62. Τιμοθέου α' Κωνσταντινουπόλεως περὶ τῆς ἐπισκοπῆς Κασσανδρείας συνοδική πράξις, ἧς τὸ τέλος ἐλλείπει τῷ κώδικι, φ. 54^β. Ἡ πράξις αὕτη, καθὰ φαίνεται, ἐγένετο ἔτει 1612-φ' ἢ δὲ ὑπόθεσις αὐτῆς ἐστὶ τοιαύτη, ὅτι ὁ παραίτησιν οἰκειοθελήθους ἀπὸ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου Νεόφυτος β' εἶχεν ἀποσπάσας ἀδίκως ἀπὸ τῆς μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τὴν ἐπισκοπὴν Κασσανδρείας, προβιβάσας αὐτὴν εἰς τάξιν ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ ὅτι νῦν ἀξιῶσει Παΐσιου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης ἢ ἐπαρχία Κασσανδρείας εἰς τὴν ἐπισκοπικὴν αὐτῆς ἐπανέρχεται τάξιν, ὀφείλουσα διὰ παντὸς ἐντεῦθεν εἶναι τῇ μητροπόλει Θεσσαλονίκης ὑποτεταγμένη.

5. Κώδιξ τοῦ πνευματικοῦ δικαστηρίου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, γραφεὶς τῇ ἑπτακαίδεκάτῃ ἑκατονταε-

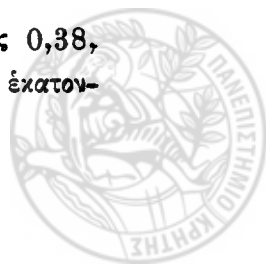
τηρίδι καὶ συνιστάμενος ἐκ φύλλων χάρτου στιλπνοῦ καὶ παχέος εἴκοσι καὶ ὀκτώ, μήκους μὲν 0,415, πλάτους δὲ 0,288. Τὸ κείμενον ἐγράφη ὑπὸ δύο διαφόρων χειρῶν· ἄγραφα δ' ἀφέθη τὰ τρία ἔσχατα φύλλα.

1. «Ἀνακεφαλαίωσις τῶν ἀγιωτάτων πατριαρχῶν, τῶν ὁροθεσιῶν, καὶ συναρίθμησις τῶν ἀποστολικῶν θρόνων», ἔτι δὲ τάξις προκαθεδρίας τῶν ἀγιωτάτων πατριαρχῶν, ἧς τὸ πέρασ ἔχει τὸ σημεῖωμα τόδε· «Ἡ παροῦσα ἐκθεσις ἐγεγόνη [sic] ἐν ἔτει ςτκα' [sic], ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Σοφοῦ καὶ Φωτίου πατριάρχου», φ. 1-12. Πρβλ. G. Parthey, Hieroclis Synecdemus, σ. 56-94 καὶ 138-145.

2. Πράξεις τῶν οἰκουμενικῶν πατριαρχῶν Διονυσίου γ', Παρθενίου δ', Διονυσίου δ', Γερασίμου β' καὶ Ἰακώβου (1662-1685) περὶ γάμων διαλυθέντων, διαζυγίων καὶ λοιπῶν, φ. 13-25. Ἐν ταῖς πράξεσι ταύταις ὁ φιλόστωρ εὕρισκε πολλῶν οἰκογενειῶν ὀνόματα καὶ χρησιμωτάτην ὕλην εἰς ἀναπαράστασιν τοῦ περὶ διαζυγίων κανονικοῦ δικαίου, ὡς τοῦτο ἠρμηνεύετο καὶ παρὰ τοῖς ὀρθόδοξοις ἐφηρμόζετο τῇ ἐπτακαιδεκάτῃ ἑκατονταετηρίδι.

6. Τεῦχος τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων χάρτου παχέος 409, μήκους 0,38, πλ. 0,28· οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 36 (0,32 × 0,20). Ἐν τῷ ἔσχατῷ φύλλῳ σημεῖωμα παλαιόν· «† ἐτούτον τὸ χαρτὴν ἔνε τοῦ Μπέλτζου· ἔχη Πραξαπόστολον τοῦ μοναστηρίου, νὰ ἐπάρη τὸ χαρτὴν του»· ἔγραφε δὲ τοῦτο τὸ σημεῖωμα οὕτως ὡς ἔχει πιθανῶς αὐτὸς ὁ τοῦ κώδικος γραφεύς. Εἶτα σημεῖωμα ἕτερον τῆς ιζ' ἑκατ. «† Ἡ παροῦσα βίβλος ὑπάρχει κτῆμα μονῆς τοῦ κῆρ Διονυσίου», τῆς ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὁρει. — Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ὁμιλίαι δέκα μετὰ τῆς εἰς αὐτὰς ἐρμηνείας Νικήτα Σερρῶν, ἧς ἡ ἀρχή· «[Εἰ]κοστῷ δευτέρῳ ἀριθμῷ τῶν τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ τῆς θεολογίας φερωνόμου» κτλ.

7. Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου 7 + 206 + 6 (μήκους 0,38, πλ. 0,258), γραφέν περὶ τὸ τέλος τῆς ἐπτακαιδεκάτης ἑκατον-

ταετηρίδος· τούτων δὲ τῶν φύλλων τὰ μὲν ἑπτὰ πρόωιστα καὶ τὰ ἕξ ἔσχατα παντάπασιν ἄγραφα, πλὴν ἄλλ' ὕστερον ἐπὶ τῆς ὀπισθίου σελίδος τοῦ 7-ου τῶν τοιούτων φύλλων ἐγράφη τὸ σημεῖωμα τόδε· «Καὶ τόδε τῶν ἀφιερωθέντων τῇ σεβασμῖα αὐθεντικῇ μονῇ τῆς Παναγίας Τριάδος, τοῦ Βακαρεστίου, παρὰ τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ σοφωτάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας κυρίου Ἰω(άννου) Νικολάου Ἀλεξάνδρου βοεβόδα. αψκζ^ω ἰαννουαρίου» [=1727]. Τὸ τεῦχος τοῦτο ἐπὶ τῆς ῥάχεως ἔχει τὸ «Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου Ῥωμαϊκὴ ἱστορία»· ταύτης δὲ τῆς ἱστορίας ἐν αὐτῷ τῷ τεύχει περιέχεται τὸ «Βιβλίον δ'. Περὶ τῶν γεγενημένων Ῥωμαίοις ἀπὸ μοναρχίας Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος ἕως πρώτου φιλοχρίστου καὶ εὐσεβεστάτου βασιλέως τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου». Ἀρχ. «Ἡ Ῥωμαίων αὐτοκράτωρ ἀρχὴ γεννᾶται τῆς πόλεως ἔτει ψέ', ἐκκλησιαστικῆς περιόδου ευξά', ἀπὸ Ἀβραάμ αἴϋπθ', Ὑγκάνου ἀρχιερατεύοντος» κτλ. Τέλος· «καὶ Βιταλιανὸν ἐπάρχοντα πρὸς Μαξιμίνου ἀπέκτειναν, ἐκείνοις δὲ τὰς βασιλικὰς εὐφημίας ἀνέπεμψαν». Τὸ κείμενον ἀριθμεῖ φύλλα 206· ἔστι δὲ κατὰ μίαν ἐκάστην τῶν σελίδων μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 27 (0,27 × 0,16).

8. Τεῦχος χάρτινον ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 223, γραφὴν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐννεακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος· τούτου δὲ τὰ φύλλα μήκους μὲν ἔστι 0,375, πλάτους δὲ 0,258.

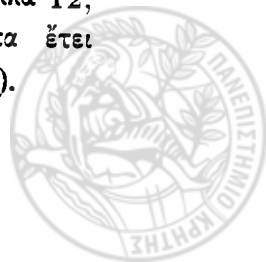
«Ἀπανθίσματα διαφόρων ἁγίων πατέρων τῆς ἀνατολικῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Περὶ Ἀγγέλων. Ἄγγελός ἐστιν οὐσία νοερά ἀκίνητος» κτλ. Ταῦτα δὲ τὰ ἀπανθίσματα οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ μέρη τινὰ συγγραφῶν Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ, Νείλου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Νύσσης, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου, Ἀθανασίου τοῦ Ἀλεξανδρείας καὶ Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου, καὶ ταῦτα διττῶς, πρωτοτύπως τε καὶ παραπεφρασμένως· μεθ' ἧς φύλλα τὸ τεῦχος ἔχει τρία, ὧν δύο μὲν ἐμπεριέχει τὸν πίνακα τῶν ἀπανθισμάτων, τὸ δὲ πρὸ τούτων ἀπλῶς ἐγκρύπτει· τόδε μόνον τὸ σημεῖωμα· «1811 ἰουνίου α': Κωνσταντινούπο-

λις:— | Καὶ τότε ξὺν τοῖς ἄλλοις, κτῆμα ἑμὸν τυγχάνει. Νικῆτα Χατζή Γεωργίου τοῦ ἐκ Σύμης:— | Ἀγορασθὲν ὑπ' ἐμοῦ δι' ὀβολῶν τετρακοσίων, ὅστις δὲ τοῦτο ἤθελε συλήσει περιφέρων ἐν τῇ ψυχῇ του τὰς ἀράς» κτλ.

9. Τὸ πρωτότυπον ἐπισήμου γράμματος ἐνσφραγίστου τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν Καθολικὴν Ὀρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν, ἀποσταλὲν αὐτῇ ἔτει 1722-φ' τοῦτο δὲ τὸ γράμμα, ὡς ἔχει, φύλλ' ἀριθμεῖ δέκα (μήκους 0,37, πλ. 0,248), τοῦ πρώτου μόνου παντάπασιν ὄντος ἀγράφου· τῶν δὲ γεγραμμένων τὸ κείμενόν ἐστι μονόστηλον ἐκ γραμμῶν τριάκοντα ἢ δύο καὶ τριάκοντα (0,268 × 0,165). Ἐπιγραφή· «Τοῖς παναγιωτάταις καὶ σοφωτάτοις τῆς Ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Πατριάρχαις, | τῷ Κωνσταντινουπόλεως Κυρίῳ Ἱερεμῖα, τῷ Ἀλεξανδρείας Κυρίῳ Σαμουήλ, | τῷ Ἀντιοχείας Κυρίῳ Ἀθανασίῳ, | καὶ τῷ Ἱερουσαλήμ Κυρίῳ Χρυσάνθῳ, | τοῖς τε πανιερωτάτοις Μητροπολίταις, καὶ τοῖς | ἀγιωτάτοις Ἐπισκόποις, τῷ εὐαγεῖ Κλήρῳ, καὶ πᾶσι τοῖς Ἑλλήνων ὀρθοδόξοις· Ἡ τῶν ἐν Βριταννίᾳ Καθολικῶν λειψάνων | ἀμοιβὴ τῇ Ἀνατολικῶν Ὀρθοδόξων ἀποκρίσει ἐπὶ τὴν μετ' ἀλλήλων συμφωνίαν | πεποτημένη». Ἄρχ. «Πρὶν ἄρχεσθαι τὰ τῆς παλαιᾶς ἐν Βριταννίᾳ ὀρθοδοξίας λείψανα» κτλ. Τέλος· «Τοῦτο δὲ πρᾶγμα συνοδικῶς ἐγένετο παρ' ἡμῖν τοῖς καθολικῆς ἐν Βριταννίᾳ ἐκκλησίας Ἐπισκόποις, παρόντων ἐκ τοῦ Κλήρου πολλῶν, καὶ ταύτῃ τῇ διατάξει συμφωνούντων.— | Γέγραπται ἐν Λονδίνῳ ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψκβ-φ, ἐν μηνὶ μαΐου κθ-η:— Ὁ Σκοτο-Βρεταννίας ἐπίσκοπος Ἀρχιβάλδος (καὶ τύπος τῆς αὐτοῦ σφραγίδος).— Ὁ Ἀγγλο-Βρεταννίας πρῶτος ἐπίσκοπος Ἱερεμίας (καὶ τύπος τῆς αὐτοῦ σφραγίδος).— Ὁ Σκοτο-Βρεταννίας ἐπίσκοπος Ἰάκωβος (ὡσαύτως).— Ὁ Ἀγγλο-Βρεταννίας ἐπίσκοπος Θωμᾶς (ὡσαύτως).— Ὁ μέγας χαρτοφύλαξ Θωμᾶς ὁ τοῦ Διακόνου».

10. «Τύπος τῆς Λειτουργίας Δείπνου τοῦ Κυριακοῦ, ἢ τῆς παναγίας Συνάξεως», ὡς αὕτη τελεῖται ἐν τῇ Ἀγγλικανῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἄρχ. «Σπουδαίως ἐπιμελήσει ἅπας ἱερεὺς» κτλ. Φύλλα 12, μήκους 0,37, πλ. 0,248, γραφέντα καὶ συναποσταλέντα ἔτει 1722-φ τῷ προδεδηλωμένῳ ἀγγλικανῷ γράμματι (ἀριθ. 9).

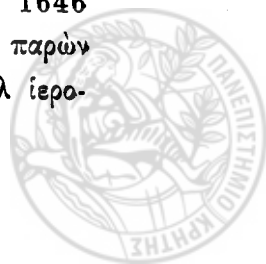
11. Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον τῆς ἐνδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, κομισθὲν ἐκ Σμύρνης, ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, ἀριθμοῦν δέ, ὡς ἔχει, φύλλα μεμβράνινα 369, μήκους 0,385, πλ. 0,285. Τὸ κείμενον αὐτοῦ ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη σχῆμα σταυροειδὲς ἔχει, οὕτως ὥστε πᾶσα σελὶς ἀναπαρίστησι σταυρόν, οὗ τὸ μὲν ἄνω κέρας ἀριθμεῖ γραμμὰς ἑπτὰ, τὸ δὲ κάτω γραμμὰς ὀκτώ, τὸ δὲ μεσαῖον γραμμὰς δέκα ($0,235 \times 0,175$)¹ καὶ διὰ τὸ τοιόνδε τῶν σελίδων σχῆμα καὶ διὰ τὸν πολὺν τοῦ κειμένου κόσμον, ἔστι τὸ τεῦχος τοῦτο καλλιγράφημα πολλοῦ λόγου ἄξιον· περιέχει γὰρ ἐν ἑαυτῷ καὶ χρυσᾶς ἐπιγραφάς, καὶ γράμματά τινα κεφαλαιώδη μεγάλου σχήματος ἐγκαλλώπιστα, κεχρυσωμένα τε καὶ πολυχρώματα, καὶ πορφυρᾶ πανταχοῦ σημαδόφωνα. Τὸν κώδικα τοῦτον προπεριέγραψεν ἄλλως Ἐμμανουὴλ Ἰωαννίδης, ὃς εὔρεν ἐν αὐτῷ καὶ σημεῖωμα τοιόνδε· «† Τὸ παρὸν Εὐαγγέλιον ὑπάρχει τῆς Παναγίας μου τῆς Καλαμιώτισσας μητροπόλεως Θύρας, ὄνπερ ἀφιέρωσεν αὐτόν, ὁ Μαστροϊωάννης ὁ τὸ ἐπίκλην Χαντζῆς· ὄνπερ ἀγοράσας αὐτὸ ἀπὸ τὸν παπᾶ κὺρ Γερμανὸν ἄσπρα ρνε' καὶ ὅστις τὸ ὕστερήσει ἀπὸ τὸν ναὺν τῆς Παναγίας μου τῆς ἐπονομαζομένης Καλαμιώτισσας μητροπόλεως Θυρῶν ἔξει Θεὸν μαχόμενον ἐν τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ μητέρα καὶ ἀειπάρθενον Θεοτόκον Μαρίαν καὶ τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἀμήν. ἔτους ζοθ' [=1561] μηνὶ μαρτίου Ἰνδικτ. ιδ'» [Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληγ. Φιλολογ. Σύλλογος, τ. II, 1864, σ. 64]. Σημειωτέον, ὅτι ἔνδον τῆς δευτέρας πινακίδος εὔρον ἐγὼ φύλλον μεμβράνινον (μήκους 0,275, πλ. 0,265), οὔτινος ἡ γραφὴ μεγάλη καὶ τρόπον τινὰ παρεμφερὲς πρὸς τὴν οὕτω μεγάλῃν καὶ ἀραιὰν γραφὴν τῶν παλαιτάτων χρυσοβούλλων λόγων· πᾶσα δὲ σελὶς αὐτοῦ τὸ κείμενον ἔχει μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 15 ($0,165 \times 0,155$)· αὐτὸ δὲ τοῦτο τὸ κείμενον, γρα-

¹ Πρβλ. C. R. Gregory, Prolegomena, σ. 768, ἀριθ. 792, ἐνθα οὐκ ὀρθῶς ὁ κώδιξ οὗτος λέγεται καλλιγράφημα τῆς τρίτης εἰναι καὶ δεκάτης ἢ τῆς κατόπι ἐκατονταετηρίδος.

φέν περι τὸ τέλος τῆς ἐνάτης ἑκατονταετηρίδος καὶ μέρος ἱκανὸν ἀποτελοῦν τῆς εἰς διατάξεως Δέοντος τοῦ Σοφοῦ, ἀνέγνω ὧδε·
 « - - - τοιαυτη συμφορᾷ καὶ βαθεῖ δυ|τω σκότῳ [sic] ἐκ τῶν πόνων κεκτῆ|σθαι τοῦ τὸ σκότος αὐτῷ δημιουρ|γήσαντος. Ἄλλὰ γὰρ εἰ καὶ | οὔτω κέκριται, οὐκ ἦν ὡσπερ εἶπον | γνώμη. τὸ κριθὲν ποιεῖν νομο-
 θέτημα. Ἐπειδὴ δὲ ὧ [sic] τῶν ἐντοῖς θεῖ|οις ἡμῶν ἀποφερόμενος. οὐ εἰγῶ. πῶς. ἂν ἀποπέμψαιμι τὴν | ἀξίωσιν. εἰς νόμους ἀξιούν [sic] τὴν | τοιαύτην κρίσιν δ'ἄσχευασθῆναι. | δια τὸ τῆς διαθέσεως φιλάν|θρωπον. ὡς ἂν ἀπο γε τοῦ νῦν, | εἰ ποτέ τι συμπέσοι τοιοῦ-
 τον. τοιαύτης. ἐπιτεύξεται διακρίσεως | οἷα καὶ τῶι παρόντι τῶι ἀδι|κῆσαντι ὠρισταὶ ἢ ζημία, πειθό|μεθά τε τῆι προτροπῆι. καὶ τὸ | δόγμα ὀρίζομεν. | Τοιγαροῦν. εἴ τις ποτέ εἰς ὀφθαλ|μοῦς ἐπε-
 νέγκοι τινὶ ζημίαν. | τοῦτον κελεύομεν. εἰ μὲν ἔνα. | τῶι ἐνὶ καὶ αὐτὸν ζημιούσθαι | τὴν ἴσην ὑπεχοντα δίκην. εἰ δὲ | κατα τῶν δυο-
 τᾶς. κακουργοῦς | ἐπιβάλοι χεῖρας. ἐπειδὴ περ|ἐνταῦθα τὸ ἴσον τῆς ζημίας | οὔτε τῶι ἀδικηθεντι προσῶνησιν. τίς γὰρ ὄνησις· τῶ ἐν σκότει | ζῶντι. εἰ καὶ ἄλλον τὸ ἴσον ἔχοι σκό - - - ».
 Zachariae, Jus Graeco-Romanum, τ. III, σ. 188.

12. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ὁμιλιῶν εἰς τὴν μωσαϊκὴν Γένεσιν μέρος πρῶτον. Τεύχος τῆς ἐνδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων μεμβρανίνων 303 (μήκους 0,365, πλ. 0,26), ὧν τὸ κείμενον, βεβλαμμένον πολλαχοῦ ὑφ' ὕδατος, ἔστιν ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη δίστηλον (0,255×0,085). Ὁ τούτου δέτης ἔνδον τῆς πρώτης πινακίδος ἔθετο δύο φύλλα ἐτέρου τινὸς μεμβρανίνου κώδικος τῆς δυοκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, οὗ τὸ κείμενον ἦν ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλον· ἔχει δὲ καὶ ταῦτα τὰ φύλλα, καθὰ φαίνεται, μέρος ὁμιλίας τινὸς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Τοῦ τεύχους τούτου τὴν ἱστορίαν διδάσκει τὰ σημειώματα τὰδε. Φύλλ. 293 «Ἐκ τις ν:σου Κίπρου ηφερα το παρὸν βιβλίον ἀπο την κεβεριαστοι (?) και τιχα (?) του Ἀγι(ου) Ταφου στὸν μεγαλον μαρτίρων Γεωργιου αμην». — Φύλλ. 210^α «Ἔτος ὀρίον 1646 Παῖσιος πριάρχης» (Ἱεροσολύμων). — Φύλλ. 17^α «Τὸν παρῶν βιβλίων ηπάρχη του Ἀγιου Τάφου» κτλ. Εἶτα· «Δανηηλ ἱερο-

μόναχος δοῦλως του Αγίου Τάφου». Καὶ πάλιν· «Τω παρῶν βιβλίων ηπαρχι τις ιεράς μονις του αγίου Γεωργίου» κέ, τουτέστι τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου. Καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ σελίδι τοῦ 206-ου φύλλου σημειώμα ἐστὶν Ἐφραϊμ υἱοῦ Μαργαρίτου ἱερέως, γραφὲν καὶ κυρωθὲν ὑπὸ Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἔτει ζηζ' [1588-1589]· τῷ δὲ σημειώματι τούτῳ δηλοῖ ὁ ῥηθεὶς Ἐφραϊμ, ὅτι δῶρον ἔδωκε τῷ Παναγίῳ Τάφῳ τόνδε τὸν κώδικα· διὸ καὶ συνίστησι τὴν εἰς Ἱεροσόλυμα τούτου ἀποστολήν.

13. Τεῦχος ἀκέφαλον, κεκολοβωμένον καὶ βεβλαμμένον ὑφ' ὕδατος, γραφὲν δὲ τῇ ἐνδεκάτῃ ἑκατονταετηρίδι· φύλλα δὲ μεμβράνινα ἀριθμεῖ 162 (μῆκους 0,345, πλ. 0,27), ὧν τὸ κείμενόν ἐστι δίστηλον ἐκ γραμμῶν 33 (0,235 × 0,18).

Συμεῶνος τοῦ Μεταφράστου βιβλίον ἀγιολογικὸν τοῦ νοεμβρίου μηνός.

1. Μαρτύριον ἀκέφαλον τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ. Ἄρχ. « - - - να μόνον ἀπορρίψαι τὸν δεῦτερον », φ. 1.

2. Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀκινδόνου, Πηγασίου, Ἀνεμποδίστου, Ἀφθονίου καὶ Ἐλπιδηφόρου. Ἄρχ. « Εἰ καὶ πρῶτοι Πέρσαι », φ. 3^β. Migne τ. 116, σ. 9.

3. Βίος τοῦ ὁσίου Ἰωαννικίου, οὗ ἡ ἀρχή· « Τὴν πρὸς ἀρετὴν ὁδὸν φέρουσαν », φ. 18^β. Migne ἐνθ. ἀνωτ. σ. 36.

4. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Γαλακτίωνος καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Ἐπιστήμης. Ἄρχ. « Τῆς πρὸς τῷ Διβάνῳ ὄρει », φ. 43^β. Migne ἐνθ. ἀνωτ. σ. 93.

5. Μαρτύριον Ἰέρωνος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐν Μελιτηνῇ ἀθλησάντων. Ἄρχ. « Ἰέρωνι τῷ γενναίῳ », φ. 48^α. Migne ἐνθ. ἀνωτ. σελ. 109.

6. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Ματρώνης. Ἄρχ. « Τοὺς σώφρονας τὸν βίον », φ. 53^α. Migne ἐνθ. ἀνωτ. σ. 920.

7. Βίος τῆς ὁσίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας. Ἄρχ. « Εἰκόνες καὶ στῆλαι », φ. 68^β. Θεοφίλου Ἰωάννου, Μνημεῖα ἀγιολογικά, σελ. 18.

8. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος. Ἀρχ. «Τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν», φ. 80^α. Migne τ. 114, σ. 896.

9. Βίος ἀτελής Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, οὗ ἡ ἀρχή· «Καὶ πάντων μὲν τῶν κατὰ Θεὸν πολιτευσαμένων» φ. 106^α. Migne τ. 114, σ. 1045.

14. Τεῦχος τῆς ἐνδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων μεμβρανίνων 293 (μήκους 0, 34, πλ. 0,26), ὧν τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 25 (0,25 × 0,19)· ἔχει δὲ τὰς ἐπιγραφὰς χρυσᾶς, κοσμήματά τινα ταινιοειδῆ, καὶ πάλιν ἕτερον ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ κόσμημα, οὗ τὸ σχῆμα παρεμφερές πρὸς τὸ γράμμα Π· σημείωμα δὲ τι τῆς πεντεκαίδεκάτης ἑκατονταετηρίδος (φ. 1^α) δῆλον ποιεῖ, ὅτι τοῦτο τὸ «Βιβλίον Κριτῆς [=Κρήτης] τῆς μονῆς Ἐλεούσης» ἴν.

Συμειῶνος τοῦ Μεταφράστου βιβλίον ἀγιολογικὸν τῶν μηνῶν μαΐου, ἰουνίου, ἰουλίου καὶ αὐγούστου.

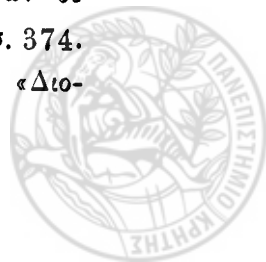
1. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀρσενίου τοῦ μεγάλου (μαΐου η'). Ἀρχ. «Ἄλλὰ τῶν σπουδαίων ἄρα», φ. 1^α. Λατινιστὶ παρὰ τῷ Σουρίῳ τῆ ἰθ' ἰουλίου.

2. Μαρτύριον τῶν ἀγίων Μανουήλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ (ἰουν. ιζ'). «Οἱ μὲν ἄλλοι διώκται», φ. 35^β. Ἀκολουθία τῶν ἀγίων ἐνδόξων μαρτύρων Μανουήλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ, ἐρανισθεῖσα - - παρὰ Μανουήλ Μάνου. Ἐν Βιέννῃ 1803, σ. 54. Ἀκολουθία ἡ θεία καὶ ἱερὰ καὶ μαρτυρικὴ τῶν ἀγίων καὶ πανενδόξων τοῦ Χριστοῦ μεγίστων ἀθλοφόρων τε καὶ αὐταδέλφων Μανουήλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ. Ἐν Λειψία 1815, σ. 117.

3. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Σαμψῶν τοῦ Ἐενοδόχου (ἰουν. κζ'). Ἀρχ. «Ἄμα μὲν χάριτος ἔργον», φ. 49^β. Migne τ. 115, σελ. 277.

4. Ἐΐπόμνημα διαλαμβάνον μερικῶς τοὺς ἀγῶνας καὶ ἄθλα καὶ ἀποδημίας καὶ τελείωσιν τῶν ἀγίων καὶ κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου» (ἰουν. κθ'). Ἀρχ. «Καὶ τῶν τεχνῶν οὐ μόνον τοὺς ἐξ ἀρχῆς», φ. 70^β. Acta Sanctorum, Jun. VII, σ. 374.

5. Μαρτύριον τοῦ ἀγίου Προκοπίου (ἰουλ. η'). Ἀρχ. «Διο-

κλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τὴν βασιλείαν ἰθυονόντων», φ. 90^β. Acta Sanctorum, Jul. II, σ. 556.

6. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος (ἰουλ. κζ'). Ἄρχ. «Τῆς εἰδωλικῆς ἀχλύος», φ. 123^α. Migne τ. 115, σ. 448.

8. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου (ἰουλ. κθ'). Ἄρχ. «Τῆς εἰδωλικῆς μανίας», φ. 144^β.

8. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Εὐδοκίμου (ἰουλ. λα'). Ἄρχ. «Εὐδοκίμου τοῦ κατὰ Θεὸν» κτλ., φ. 151^β. Βίος τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Εὐδοκίμου ἐκδ. ὑπὸ Χρυσάνθου Λοπαρέβου. Ἐν Πετροπόλει 1893.

9. «Διήγησις Ἰωσήπου εἰς τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων Μακκαβαίων» (αὐγ. α'). Ἄρχ. «Φιλοσοφώτατον λόγον ἐπιδεικνυσθαι μέλλων», φ. 163^α. Fabricii-Harles, Bibl. Gr. τ. X, σελ. 272.

10. «Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς θεοπρεποῦς τε γεννήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ὅσα μέχρι τῆς ζωφόρου αὐτῆς συνέδραμε τελευτῆς, προσέτι καὶ περὶ τῆς φανερώσεως τῆς τιμίας αὐτῆς ἐσθῆτος, καὶ ὅπως ὁ μέγας οὗτος πλοῦτος χριστιανοῖς τεθησαύρισται» (αὐγ. ιε'). Ἄρχ. «Ἐχρῆν ἀληθῶς τὴν παρθένον», φ. 192^β. Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. I, σ. 232, 239, 461. II, σ. 184, 269, 420, 462, 743. Catal. cod. hagiogr. graecorum biblioth. Nationalis Parisiensis. Bruxellis 1896, σ. 103, 154, 156, 209, 224, 225, 250, 324.

11. «Κωνσταντίνου ἐν Χριστῷ βασιλεὶ αἰωνίῳ βασιλέως Ῥωμαίων διήγησις, ἀπὸ διαφόρων ἀθροισθεῖσα ἱστοριῶν, περὶ τῆς πρὸς Αὐγαρον ἀποσταλείσης ἀχειροποιήτου θείας εἰκόνας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ὡς ἐξ Ἐδέσσης μετεκομίσθη πρὸς τὴν πανευδαίμονα ταύτην τῶν πόλεων Κωνσταντινούπολιν». Ἄρχ. «Οὐκ ἄρα μόνος αὐτὸς» κτλ., φ. 234^β. Migne τ. 113, σ. 422.

12. «Λόγος διαλαμβάνων τὰ περὶ τῆς γεννήσεως, ἀνατροφῆς καὶ ἀποτομῆς τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου προφήτου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, καὶ περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας αὐτοῦ κε-

φαλῆς» (αὐγ. κθ'). Ἄρχ. «Ἰωάννην, τὸ μέγα κλέος», 256^α. Ἱεροσολ. Βιβλιοθήκη, τ. II, σ. 185.

13. «ὑπόμνημα τῶν ἰβ' προφητῶν», ὑποδηρημένον εἰς ἰσάριθμα ὑπομνήματα, ὧν πρῶτιστον τὸ εἰς τὸν προφήτην Ὡσηεῖ· ἑλλείπει δὲ τῷ κώδικι τὸ πέρασ τοῦ εἰς Μιχαίαν ὑπομνήματος. Ἄρχ. «Τῆς τοῦ λαοῦ διαιρέσεως» κτλ., φ. 281^β. Πρβλ. Migne τ. 81, σ. 1552.

15. Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου στιλπνοῦ 18 (μήκους 0,37, πλ. 0,232), ὧν τὰ ἑξ ἑσχατα παντάπασιν ἄγραφα· ἐγράφη δὲ τοῦτο τὸ τεῦχος ἢ περὶ τὸ τέλος τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἢ περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἑνεακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, καὶ τῆς πρώτης μὲν ἔνδον πινακίδος ἔχει σημείωμά τι, ὅπερ αὐτὸς ὁ τοῦ τεύχους ἐγραψε καλλιγράφος· πραγματεύεται δὲ τοῦτο «Περὶ τῶν κατὰ Μολδοβλαχίαν ἱερῶν μοναστηρίων τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου Ἰάφου, τίνες οἱ ταῦτα οἰκοδομησάμενοι καὶ ἐπὶ τίνος ἀγίου μνήμη ἕκαστον τούτων δοξάζεται» [Ἀναλ. Ἱεροσολ. Σταχυολογ. τ. IV, σ. 63]· ἔνδον δὲ τῆς ἐτέρας πινακίδος ὁ αὐτὸς καλλιγράφος ἐγραψε τάδε· «† Σέργιος παῖς ὧν¹, ἐμαθήτευσε παρὰ τῷ σοφωτάτῳ Θεοφάνει ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ· ἐκεῖθεν δὲ μετέβη εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἁθωνος, καὶ ἐμαθήτευσε παρὰ τῷ μεγάλῳ Εὐγενίῳ Βούλγαρι· αὐτοῦ δὲ ἀναχωρήσαντος ἀπ' Ἁθωνος προέστη πρὸς καιρὸν τῆς ἐκεῖ σχολῆς· κατὰ δὲ τὸ ρψνθ^{ον}: σωτήριον ἔτος [=1759], ἀνέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἀναδεξαμένου τοῦ μεγάλου Εὐγενίου τὴν αὐτόθι σχολὴν κατὰ τὸ ρψξ^{ον}: ἔτος [=1760], ἠκροάσατο παρ' αὐτοῦ τὰ θεολογικὰ κατὰ τὸ ρψξα^{ον}: ἔτος [=1761]. Ἦμαρζεν οὖν κατὰ τὸ ρψο^{ον} [=1770]: καὶ κατ' αὐτὸ ἀνεδέξατο, μᾶλλον δὲ συνεστήσατο τὴν ἀμεληθεῖσαν πατριαρχικὴν σχολὴν, ἣν καὶ προῆγε

¹ Σέργιος οὗτος ὁ Μακραῖος, περὶ οὗ ἀνάγνωθι Κωνσταντίου δ' τοῦ ἀπὸ Σιναίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Βουλγαντίου, βιογραφίαν καὶ συγγραφὰς τὰς ἐλάσσονας. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1866, σ. 360. Κ. Σάθα, Μεσαιωνικὴ Βιβλιοθήκη, τ. III, σ. 97-πέ'. Τὸ γεγραμμένον ὑπὸ Μανουὴλ Γεδεών, ὅτι τῆς πατριαρχικῆς σχολῆς Σέργιος ὁ Μακραῖος «διωρίσθη σχολάρχης ἀπὸ τοῦ 1777» [Χρονικὰ τῆς πατριαρχ. ἀκαδημίας, ἐν Κωνσταντινουπόλει 1883, σ. 155 καὶ 178] ψευδὲς ἀποδείκνυσιν ὁ γράψας τὸ ἐν τῷ ἡμετέρῳ κώδικι σημείωμα.

μέχρι τοῦ $\overline{\alpha\psi\eta\gamma}^{\text{σο}}$: ἔτους [=1793], καὶ ἐν αὐτῇ παρέδωκε μαθήματα, ποιητικά, ῥητορικά, λογικά, φυσικά, ἠθικά, πολιτικά ἐκ τοῦ Ἀριστοτέλους, θεολογικά ἐκ τοῦ θείου Δαμασκηνοῦ καὶ τῶν σχολαστικῶν θεολόγων, ἀριθμητικά, στοιχεῖα ἀλγέβρας, στοιχεῖα γεωμετρίας, γεωγραφίαν». Καὶ ταῦτα μὲν ἔνδον τῶν πινακίδων ἔχει τοῦτο τὸ τεῦχος, αὐτὸ δὲ τὸ τεῦχος ἐν ἑαυτῷ περιέχει τὰς ἐφεξῆς εὐχάς.

1. «Εὐχαὶ τοῦ μεγάλου ἀγιασμοῦ», ὧν ἡ δευτέρα «ποίημα Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων», φ. 2 κέ.

2. Εὐχαὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἀναγνωσκόμεναι τὸ ἑσπέρας μετὰ τὴν εἴσοδον, φ. 5^α.

3. «Εὐχὴ Ἀνθίμου πατριάρχου Ἱεροσολύμων εἰς γυναῖκα ἐγκύμονα». Ἀρχ. «Ἀνείκαστε, φιλάνθρωπε» κτλ, φ. 10^α.

4. Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Τρύφωνος εἰς ἀμπέλους, ἀναγνωσχομένη τῇ 1-ῃ τοῦ φεβρουαρίου μηνός. Ἀρχ. «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν», φ. 11^α.

5. «Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν ἀπαιρόντων εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον προσκνητῶν». Ἀρχ. «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ μόνος ἐν ἐλέει» κτλ., φ. 12^α.

16. Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου 419 (μήκους 0,368, πλ. 0,255), ὧν τὰ ὀκτὼ πρώτιστα καὶ τὰ ἔσχατα εἴκοσι καὶ ἑνῆνα παντάπασιν ἄγραφα· ἡ τοῦ τεύχους τούτου γραφὴ ὁμοία ἐστὶ τῇ τοῦ 7-ου τεύχους, τὸ δὲ κείμενον αὐτοῦ ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 29 (0,26 × 0,16). Πρώτη ἐπιγραφὴ ἐν τῇ προσθίῳ σελίδι τοῦ 9-ου φύλλου· «Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου | Ἐπιτομαὶ | Παντοδαπῆς ἱστορίας». Ἐτέρα ἐπιγραφὴ ἐν τῇ προσθίῳ σελίδι τοῦ 10-ου φύλλου· «Ἐπιτομῶν | Παντοδαπῆς Ἱστορίας | Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου | Τόμος πρῶτος | Τὰ Ἰουδαϊκά».—Φύλλ. 1 πρόλογος, οὗ ἡ ἐπιγραφὴ· «Ὁ τῆς συγγραφῆς σκοπός».—Φύλλ. 14^α «Ἐπιτομῆς Ἰουδαϊκῶν βιβλίον πρῶτον. Τὰ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἕως Ἀβραάμ. Τὴν καθόλου τοῦ παντός ἱστορίαν» κτλ. Ἡ οὕτως ἐπιγραφομένη βιβλος ἐξεδόθη τύποις ἐν Βουκουρεστίῳ ἔτει 1716-φ· τὴν δὲ τῆς ἐκδόσεως ταύτης ἐπιγραφὴν ὕρα ἐν τῷ βιβλιαρίῳ τῷ ἐπιγραφομένῳ: Κατάλογος β'

σπανίων βιβλίων τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας, πωλουμένων ἐν Ἀθήναις παρὰ Π. Λάμπρω. Ἀθήνησι 1864, σ. 14, ἀριθ. 34.

17. Τεύχος τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης ἑκατονταετηρίδος, συνιστάμενον ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 442 (μήκ. 0,35, πλ. 0,275), ὧν τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλον (0,25 × 0,185).—Φύλλ. 1^α Σειρὰ ἐρμηνειῶν εἰς τὸν προφήτην Ὡσηέ, ἧς ἡ ἀρχή· «Εἰκὼν τῆς τῶν Ἰουδαίων] συναγωγῆς ἐξῆς» κτλ.—Φύλλ. β^α «Εἰς τοὺς προφήτας καὶ εἰς τὰς ἐκδόσεις δι' ἣν αἰτίαν ἐκδέδονται ὑπὸ τῶν ἐβδομήκοντα, ἔτι τε ὑπὸ Ἀκύλα, Θεοδοτίωνος, Συμμάχου καὶ τοῦ ἁγίου Λουκιανοῦ, Ἰωσήπου τε καὶ τῶν δύο ἀνωνύμων, καὶ ἐν ποίοις χρόνοις ἐκδέδονται καὶ εὔρηγται αὐτῶν ἐκδόσεις». Ἀρχ. «Τῆν τοῦ ἀνθρώπου ἀεὶ δέλων» κτλ.—Φύλλ. 9^α «Προθεωρία τῶν προφητῶν». Ἀρχ. «Οἱ δώδεκα προφῆται» κτλ.—Φύλλ. 23^β-95^β Σειρὰ ἐρμηνειῶν εἰς τοὺς προφήτας Ἰωήλ, Ἀβδίου, Ἰωνᾶν κτλ.—Φύλλ. 96^α «Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου ἐρμηνεία εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν». Ἀρχ. «Εἰ μὲν τὴν ἑμαυτοῦ» κτλ.—Φύλλ. 186^α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν προφήτην Ἰερεμίαν. Ἀρχ. «Χρὴ καθὰ καὶ ἐν ταῖς προλαβούσαις βίβλοις» κτλ.—Φύλλ. 315^α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν προφήτην Ἰεζεκιήλ. Ἀρχ. «Οἱ μὲν τοῦ σώματος» κτλ. Τρία φύλλα τούτου τοῦ τεύχους ἦν ἐξ ἀρχῆς ἄγραφα (φ. 312-314), ἀλλ' ὕστερον ἔγραψέ τις ἐν αὐτοῖς τὰ σημειώματα ταῦτα ¹. «† Ἐνετ(ει) ςΠί [=1402] ἦλθεν ὁ Τεμίρ χάνης· καὶ ἐπολέμισεν μετὰ τῷ Παγηάζητ περὶ ἧς τὴν Ἀνγηραν. μηνὶ ἡουλῆο κῆ ἡμέρα Παρασχεβι. καὶ ἐτζακισεν τὸν ολοκρατος. καὶ ἐπιασεν αὐτον. καὶ ετεθνικεν. μεταταῦτα ἐβασιλεῦσεν ἠὸς αὐτοῦ. ἐμίρ-σουλμαν πεεις. ἐν τῇ εἴμερα βασιλεβοντος. τοῦ εὔσεβεσστάτου. καὶ φηλοχρίστου βασιλεος ἡμον, Μανουήλ. τοῦ Παλεολόγου:—Μετὰ δε ετους ςΠιῆ ἦλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτου τοῦ ἐμίρ Σουλμαν πεει. ὁ Μουσιπεεις ἀπο τῆν Βλαχίαν. ἀφέντεβοντος βοῆβδοα τοῦ Μίρτζου. καὶ ἐτζακισεν τὸν Σαρουτζά πασια ἧς τὴν Διανπολην. μινῆ φευρουαρήω. ιγ ἡμερα παρασχεβή. καὶ ἐπρόσκινισαν τα

¹ Παρατίθεται δὲ τὰ σημειώματα ταῦτα σχεδὸν ἀκριβῶς, ὡς ἐν τῷ κώδικι ὑπάρχει· τὸ μέντοι ἰῶτα σχεδὸν ἀπανταχοῦ ὁμοίον ἐστὶ τῷ λατινικῷ i.

καστρη τῆς Ρομανης. σιν τον τοπον ολον. ἔλθδν δε ὁ ἀδελφός του ὁ ἡμίρ Σουλμανης. επερασεν αὐτόν βασιλευ Μανοῆλ ο Παλεολόγος. καὶ ἐπολεμισαν ἡς την Πολην. απανο ἡς το Κοσμίδην μιν ἡουονιω. ιε. ἡμερα Κιρηακί. και ετζακισεν τον Μοσίππειν. και εδιοξεν αυτον. σιναχθίς δε πάλην Μοσίππεις μετα τον ἔξο Τδουρκδν. ἦλθεν ἡς τὴν Ανδριανουπόλην. και επολεμίσαν αναμεσον του Κρηβητζήου και τὴν Διχαλῆν Το - - παν. μινῆ ἡουλήο. ια ἡμερα Παρασκεβη. και ἐτζακησεν τον παλην: — Κε ἐφηγ(εν) ἡς τον τοπον Ουλγαρ(ίας) τα μερη Βηδηνας. κάστρον ἡς τοπο Κολτζοῦ. προς τα μερη Σερβή(ας) και εσιτάρχισεν αυτ(όν) κνεζης δεσποτης υος Δαζάρου. — Μετα δε ἐτ (ςΠ)ιθου ετους παλην ελθων Μοσίππεις εις τα μερη Μακεδονίας κε καταβάς ἡς την Διανπολ(ιν) ἡς βοῦνην τοῦς Βύρλονκοῦς ἐπλημεληεν μετα τους Μουσοῦλμάνους. κε ἀπο κάστρον ἡς αλον καστρον. ἀνθρωπος τοῦ ἡμίρ Σουλμανππει οὐδέν εδιαβενεν· ακοῦσας δε ἡμίρ' Σουλμανππεις ἐλθόν μετα πλήθους τον στρατόν κε αρχόντον. ἡς τὴν Ανδρηανοῦ πόλ(ιν). κε ἐκίνησεν μιραζιν ρογαν πρὸς τα φουσατα οπος παλην διοκυν αυτον. ἡμίρ Σουλμαν ος πεσών ἡς τοῦς λεοτροῦς κε πινον κυ| περησοῦς. γανεκτησας ἡ ἀρχοντες κε ἡ μεγηστανη ἐφηγαν τα φουσατα κε εκηνισαν φεῦγον πρὸς τον Μοσιππει. ακοῦσας δὲ ἡμίρ Σουλμαν ππεις ἐδιλησεν κε κινησας. ἡς εντροπιν φηγίς ἐπιασαν αυτόν. ἡς τα μερι τίς Βρησις κε επνιξαν τον. εν μινι φερουαρηο ιζ ἡμερα Τρητη».

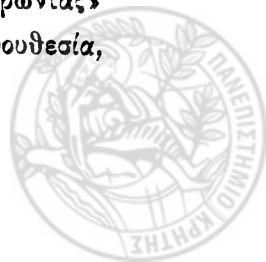
18. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων ἡριθμημένων 191 (μήκος 0,36, πλ. 0,125), ὧν οὐκ ὀλίγα παντάπασιν ἄγραφα· περιέχει δὲ ἐν ἑαυτῷ πατέρων τινῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀποσπάσματα ποικίλα καὶ «Εἰς τὰς τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου ἐπιστολάς ἀνακεφαλαιώσεις» (φ. 142-152)· ἐνδον δὲ τῆς πρώτης πινακίδος ἀναγινώσκεται τὸ σημεῖωμα τόδε· «1627 αὐγούστω α' — † Τῷ παρον καταστηγον ἐπροσηλοθη παρα Διμητρίου Ρωδ. εἰς τὴν χώραν τῆς ἐπονομαζομένης Παλαιᾶς Πάτρας· ἔχη δὲ φύλα 199 ἡτοι εκατόν ἐνενηντα ἐνέα. Καὶ ὅπιος ἦθελεν κόψει φύλον. νὰ ἔχει τὴν καταραν τοῦ δεσπότη».

19. Μηναῖον τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου χάρτινον, συνιστάμενον ἐκ φύλλων 200 (μήχ. 0,31, πλ. 0,21), οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη διίστηλον ἐκ γραμμῶν 35 ($0,225 \times 0,155$). μετὰ δὲ τὸ πέρας ὄλου τοῦ κειμένου σημεῖωμα ὑπάρχει τοῦ καλλιγράφου τοιόνδε· «Ἐτελειώθη τὸ παρὸν μηναῖον ὁ Γεννάριος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἀμβροσίου ἱερομονάχου ὑπὸ τὴν μονὴν Ἀνδρείων ἐχρονίας ραφλ X(ριστοῦ) [= 1530]. καὶ κατετέθη εἰς τὴν μονὴν τῆς ὑπερ(αγίας) Θ(εοτό)κου τῶν Ἀψιθίων. δόξα σοι ἅγια τριάς καὶ ὁ πανάγαθος Θ(εὸς) νὰ ἀξιώσ(η) τῆς βασιλείας τῶν οὐ(ρα)νῶν εἴ τις ἦτον ἢ ἀρχεῖ να γίνοῦν τούτ(α) τὰ βιβλία». Τοῦτο δὲ τὸ μηναῖον ἔτει 1594^ω κτῆμα ἦν Κωστάκη τινός (ὄρα φ. 200^β).

20. Τεῦχος τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 60, μήκους 0,30, πλ. 0,21, ὄπερ ἦν «Ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου» τοῦ Νοταρᾶ βιβλίων ἀπετελέσθη δὲ τοῦτο τὸ τεῦχος πρῶτον ἐκ φύλλων τριάκοντα καὶ πέντε, καὶ δεύτερον ἐκ τέτραδιων τινῶν τεσσάρων διαφόρων ἀντιγραφῶν.

Α'. Τέσσαρες τύποις ἀνέχδοτοι συγγραφαὶ Παϊσίου τοῦ Λιγαρίδου (ὄρα Ε. Legrand, *Bibliographie hellénique ou description raisonnée des ouvrages publiés par des Grecs au dix-septième siècle*, τ. IV, 1896, σ. 49). α') «Παησίου μητροπολίτου Γαζέων τετάρτη νουθεσία, εἴτ' οὖν καὶ διάλεξις, πρὸς τοὺς λουτεροκαλβινίσαντας Βλάχους ἐν τῇ Ἑρδελίᾳ». Ἀρχ. «Ἠκούσαμεν τὴν διδασχὴν τοῦ διδασκῆ σας» κτλ., φ. 1^α. Διάλογος μεταξὺ Βλάχου μαθητοῦ καὶ διδασκάλου ὀρθοδόξου. — β') «Παησίου μητροπολίτου Γαζέων, παραίνεσις, εἴτ' οὖν διδασκαλία, περὶ τῆς λειτουργίας καὶ τῶν ἀχράντων μυστηρίων, πρὸς τοὺς καλβινολουτερανίσαντας σπουδαίους Βλάχους». Ἀρχ. «Ἐλυπήθημεν πῶς ἐχθὲς» κτλ., φ. 15^α. — γ') «Παησίου μητροπολίτου Γαζέων διάλεξις, εἴτ' οὖν παραίνεσις πρὸς τοὺς αἰρετικούς, καὶ μάλιστα πρὸς τοὺς λουτεροκαλβινίσαντας Βλάχους». Ἀρχ. «Ἐπήγαινα μέσα μου θεωρῶντας» κτλ., φ. 22^α. — δ') Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς αὐτοὺς «β' νουθεσία, ἦτοι παραίνεσις», φ. 28^α.

Β'. Τὸ πρωτότυπον ἑλληνικοῦ γράμματος ἀγγλικανοῦ τινος θεολόγου (ἔτει 1630-ω) πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείας πατριάρχην Γεράσιμον, φ. 36-49. Τὸ τέλος αὐτοῦ ἐλλεῖπει τῷ κώδικι.

Γ'. Ἀδήλου ζητημάτων τινῶν θεολογικῶν λύσεις πρὸς τινὰ ἱερομόναχον. Ἀρχ. «Δίδωμί σοι τῶν ζητημάτων» κτλ., φ. 50-52.

Δ'. Τύποι, καθ' οὓς δέον ἐπιγράφειν τὰς ἐκπεμπομένας πρὸς διαφόρους ἐπιστολάς, φ. 53-56.—«Διάφοροι ἐρωταποκρίσεις», ὧν ἡ ἀρχή· «Ποῖα φαίνεται παράλογα πεπραχέναι τοῖς Ῥωμαίοις; Ἀπόκρ. Ἐπὶ τῆς βασιλείας» κτλ., φ. 56-58.

Ε'. Ἀδήλου παράφρασις χρησιμοῦ τινος τοῦ Λέοντος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄρα τίς γῆθεν ἀείρας ἐν συστροφῇ με ζεφύρου», φ. 57-60.

21. Τεύχος τῆς ἐπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων χάρτου 38 (μῆκ. 0,315, πλ. 0,215), ὧν ἄγραφα ἀφέθη τὰ πρῶτα τρία καὶ τὰ ἰσάριθμα ἔσχατα φύλλα· περιέχει δὲ τοῦτο τὸ τεύχος ἐν ἑαυτῷ μετάφρασιν αὐτόγραφον Ἱερεμίου Κακαβέλα συγγραφῆς τινος ἰταλικῆς, ἱστορούσης τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων γενομένην ἔτει 1682-ω πολιορκίαν τῆς πόλεως Βιέννης (φ. 6-35), καὶ πρὸ μὲν τῆς συγγραφῆς αὐτῆς ὑπάρχει τοῦ καίσαρος Λεοπόλδου κεχρωματισμένη τις εἰκὼν (φ. 5^β), μετὰ δὲ ταύτην τοῦ μεταφράστου προσφώνησις Ἰωάννη Σερβάνω βοεβόδα τῷ Καντακουζηνῷ, ἡγεμόνι τῆς Οὐγκροβλαχίας· ὁπόθεν δῆλον, ὅτι τὴν αὐτοῦ μετάφρασιν ὁ Ἱερεμίας ἐποίησε μεταξὺ τοῦ 1682-ου καὶ τοῦ 1688-ου ἔτους.

22. Τεύχος αὐτόγραφον ἱερομονάχου Παρθενίου Γερένη τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν, συνιστάμενον ἐκ φύλλων χάρτου 48 (μῆκ. 0,308, πλ. 0,215), ὧν τὰ πέντε πρῶτα καὶ τὰ ἐπτὰ ἔσχατα παντάπασιν ἄγραφα· ἄγραφον δὲ πάντάπασιν ἀφέθη καὶ τὸ 10-ον καὶ τὸ 11-ον τοῦ τεύχους φύλλον. Ἐν τῇ προσθίᾳ σελίδι τοῦ 5-ου φύλλου γέγραπτα τοῦ τεύχους ἡ ἐπιγραφή, ἔχουσα οὕτω· «Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἀντίρρησις εἰς τὰ ὅσα κακῶς, ψευδῶς καὶ ἀναρμόστως λέγονται εἰς τὸ Προσκυνητᾶριον τοῦ ἀγίου ὄρους Σινᾶ»·

*

ἐν τῷ κατόπι φύλλῳ κεῖται τῆς τοιαύτης ἀντιρρήσεως ὁ πρόλογος, μετὰ δὲ τοῦτον (φ. 8-9) ὁ καλλιγράφος ἔγραψε τεμάχην τινὰ συγγραφῶν Παύλου τοῦ ἀποστόλου, Θεοδωρήτου τοῦ ἐπισκόπου Κύρρου καὶ ἐτέρων, πρὸς δὲ τούτοις «Ἐπίγραμμα διὰ στίχων ἠρωελεγείων πρὸς τὸν μακαριώτατον πατριάρχην τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, τὸν σοφώτατον τῆς παρουσίας βιβλίου συγγραφέα»· ἔστι δὲ ποιητῆς τοῦ ἐπιγράμματος αὐτὸς ὁ καλλιγράφος «Παρθένιος ἱερομόναχος Γεργένης [sic] ὁ ἐξ Ἀθηνῶν». Τὸ δὲ κείμενον τῆς εἰρημένης τοῦ Χρυσάνθου ἀντιρρήσεως εὐρίσκεται μεταξὺ τοῦ 12-ου καὶ τοῦ 31-ου φύλλου μεθ' ὃ (φ. 32-41) κεῖται «Ἐκ τῆς ἱστορίας Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων περὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ βιβλίου ὀγδόου κεφάλαιον πρῶτον περὶ τῶν προσκυνομένων τόπων». Σημειωτέον, ὅτι τὸ κείμενον τῆς ἀντιρρήσεως ἐξεδόθη τύποις Ἐνετίησιν ἔτει 1732-φ¹, τὸ δὲ τοῦ Παρθενίου ἐπίγραμμα, κατὰ τὸ ἀντίγραφον τοῦ 59-ου κώδικος, κατεχωρίσθη ἐν τοῖς ὑπὸ Δημητρίου Γρ. Καμπουρόγλου συλλεγεῖσι Μνημείοις τῆς Ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων, τ. II, σ. 232-233.

23. Τεῦχος χάρτινον, γραφὴν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος καὶ συνιστάμενον ἐκ φύλλων, ὡς ἡ τούτων ἀρίθμησις ἔχει, ἐνενήκοντα καὶ τεσσάρων (μῆκ. 0,305, πλ. 0,21), ὧν τὰ δύο ἔσχατα παντάπασιν ἄγραφα· ἦν δὲ κτῆμα Νικηφόρου μητροπολίτου Τορνόβου.

1. «Χρησμολόγιον Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, παρωχημένον, ἐνεστώσ καὶ μέλλον, ἐκ διαφορῶν συγγραφέων συλλεχθὲν καὶ συναρμοσθὲν παρὰ τοῦ πανιερωτάτου καὶ σοφωτάτου μητροπολίτου Γάζης κυρίου Παϊσίου, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης γῆς Ἐπαγγελίας, Ἀσκάλωνος, Μαῖμᾶ καὶ Μαγδάλων, καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντος Καισαρείας Φιλίππου. 1668», φ. 1-38. Ἱεροσολυμ. Βιβλιοθ. I, σ. 255-257. III, σ. 327.

¹ Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἀντίρρησις εἰς τὰ ὅσα κακῶς, ψευδῶς, καὶ ἀναρμόστως λέγονται εἰς τὸ Προσκυνητᾶριον τοῦ Ἁγίου Ὄρους Σινᾶ. Ἐπανορθοῦντος Ἀλεξάνδρου Καγκελλαρίου. Ἐνετίησι, 1732. Παρ' Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι. Con licenza de' superiori, e privilegio. Σελίδες 119. 4-ον.

2. «Ίστορία, ἤτοι διήγησις περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Ῥωσῶν· πόθεν κατάγονται οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν· καὶ περὶ τοῦ πότε καὶ πῶς ἔλαβον τὸ ἅγιον βάπτισμα· καὶ περὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνδρέου ὁποῦ ἦλθε σωματικῶς εἰς τὴν Ῥωσσίαν, καὶ ἐκήρυξε τὸ θεῖον κήρυγμα· μεταφρασθὲν δὲ καὶ συλλεχθὲν ἐν συντομίᾳ, ἐκ τῶν σλαβαϊκῶν βιβλίων, παρὰ Διονυσίου ῤακενδύτου, καὶ ἀρχιμανδρίτου μέγα τῶν Ἰβήρων, εἰς τὴν ἡμετέραν διάλεκτον, κατὰ τὸ ἀχζη΄», φ. 38^β-92.

24. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 97 (μῆκ. 0,308, πλ. 0,218), γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος. Ἐπιγραφή· «Κῦρ Νικήτα τοῦ Σεβρώων πολλῶν καὶ διαφόρων ἁγίων διδασκάλων εἰς τὴν τοῦ Ἰώβ βίβλον». Ἀρχ. «Ὑπόθεσις μὲν ἡμῶν καὶ σκοπὸς τοῦ λόγου» κτλ. *Catena Graecorum patrum in beatum Job collectore Niceta Heraclaeae metrop.* Ἐκδ. P. Junii, Londini 1637.

25. Νομοκάνων ἀκέφαλος ἐκ φύλλων χάρτου 261 (μῆκ. 0,312, πλ. 0,225), γραφεὶς περὶ τὸ τέλος τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης ἑκατονταετηρίδος, καὶ ἔνδον μὲν τῆς πρώτης πινακίδος χάρτου τέμαχος ἔχων σὺν τῇ ἐπιγραφῇ «Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ βιβλίον», ἐν δὲ τῇ κάτω ὧς τῆς προσθίας σελίδος τοῦ 1-ου φύλλου τὸ «Ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Χρύσανθος τῷ ἐν Ἀδριανουπόλει Μετοχίῳ τοῦ Παναγίου Τάφου. 1717. μηνὶ ἀπριλλίῳ». συνίσταται δ' ἐκ τῶν κειμένων τῶνδε·

1. Κείμενον ἀκέφαλον, οὗ ἡ ἀρχὴ· « - - - μνυμι ἐγὼ τὸν Θεὸν παντοκράτορα» κτλ., φ. 1^α.

2. Νομικῶν τινων λέξεων ἐρμηνεῖα· τούτων δὲ τῶν λέξεων ἀνεπιγράφων ἐν τῷ κώδικι εὕρισκομένων, προτέτακται χολιαμβικὸν ἐπτάστιχον ἐπίγραμμα, δηλοῦν ὅτι συγγραφεὺς τῆς ἐρμηνείας ἐστὶ Γεώργιος ὁ Φοβηνός. Ἀρχ. «Παραγκαρεία λέγεται, ὅταν ἀπερχόμενον» κτλ., φ. 2^β. Πρβλ. Fabricii-Harless, *Bibl. Graeca*, τ. XII, σ. 69.

3. «Τοῦ ἁγίου Μαξίμου κατὰ πόσους τρόπους ἡ ἔνωσις λέγεται». Ἀρχ. «Κατ' οὐσίαν ἔνωσις» κτλ., φ. 30^α.

4. «Διατάξεις Λέοντος τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ εἰρηνικωτάτου βασιλέως Ῥωμαίων περὶ τῶν πολιτικῶν σωματείων, ὅπως ἕκαστον αὐτῶν ὀφείλει πολιτεύεσθαι τε καὶ διαπράττεσθαι, ἐκφωνηθεῖσαι ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας Φιλοθέου πρωτοσπαθαρίου καὶ ἐπάρχου ἐν τῷ ἔτει ρσϛ' [=911-912], ἑπταετοῦς τηρικαῦτα Κω(νσταντίνου) τοῦ πορφυρογεννήτου τογχανόντος: Τὸ ἐπαρχιακὸν βιβλίον: Προσίμιον: Τὴν τῶν ὄντων ὁ Θεὸς σύστασιν δημιουργήσας» κτλ., φ. 33^α. Ὁ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Βιβλίου τίτλος, ὡς ἐν τούτῳ φέρεται τῷ κώδικι, ἐλλείπει τῷ Γενεβαίῳ ἀντιγράφῳ, ἐξ οὗ ἡ τοῦ Nicole τύποις ἔκδοσις ἐγένετο. Ὅρα *Le livre du Préfet ou l'édit de l'empereur Léon le Sage sur les corporations de Constantinople. Texte grec du Genevensis 23 publié pour la première fois par Jules Nicole. Genève 1893, σ. 4 καὶ 13.*

5. «Νεαρὰ τοῦ κυροῦ Λέοντος ρι'». Ἄρχ. «Περὶ τοῦ τὴν γυναῖκα ἀπογραφῆν ποιεῖσθαι» κτλ., φ. 36^β. Zachariae, *Jus Graeco-Romanum*, τ. III, σ. 212.

6. Λεξικὸν ἐλληνολατινικόν. Ἄρχ. «Ἄβητ, ἔχει», φ. 37^α.

7. «Μοσχίωνος ὑποθήκαι». — Εἶτα περὶ τοῦ Ἰστρου ποταμοῦ. Ἄρχ. «Ὅτι ὁ Ἰστρος ποταμὸς λεγόμενος Φεισὼν» κτλ., φ. 41^α. Εἶτα περὶ τοῦ Νεῖλου ποταμοῦ κείμενον ἀτελές, φ. 41^β.

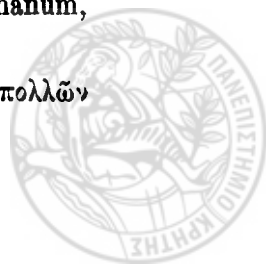
8. «Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, οὗ ἡ ἀρροστιχίς: Ὑστατος ἦχος ὕστατον πλέκει με λόγος. Ἰωάννου μοναχοῦ πρωτασηκρήτις τοῦ Ζωναρᾶ», φ. 42^α.

9. «Λέξεις κατ' ἐκλογὴν τῶν νομικῶν βιβλίων: Ἄρχὴ τοῦ α». Ἄρχ. «Ἄγωγὴ παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς ἀγομένους» κτλ., φ. 43^α.

10. Ἰωάννου Πεδιασίμου περὶ συγγενείας. Ἄρχ. «Ἡ συγγένεια ἡ φύσει ἐστὶν ἢ θέσει» κτλ., φ. 46^β. Τὸ 50-ον, τὸ 51-ον καὶ τὸ 52-ον φύλλον ἀφέθη παντάπασιν ἄγραφα.

11. Νεαρὰ Μανουήλ τοῦ Κομνηνοῦ μετὰ σχολίων ἐν ταῖς ῥαῖς, «περιέχουσα πολλῶν ἀμφιβολιῶν λύσεις». Ἄρχ. «Ἐννομον ἐπιστάσιαν» κτλ., φ. 53^α. Zachariae, *Jus Graeco-Romanum*, τ. III, σ. 460.

12. Ἐτέρα νεαρὰ τοῦ αὐτοῦ, ἧς ἡ ἀρχὴ «Παρὰ πολλῶν

ὀχληθεῖσα ἡ βασιλεία μου» κτλ., φ. 55^β.—Εἶτα χρυσόβουλλον τοῦ αὐτοῦ, οὗ ἡ ἀρχὴ· «'Αδικίαν ἐμίσησα». Zachariae ἔνθ. ἄνωτ. σ. 455 καὶ 499.

13. «Νεαρὰ Νικηφόρου βασιλέως, ἦν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἦτοι κατὰ τὴν ζ' ἰνδ. τοῦ ρυοβ' ἔτους ὑπηγόρευσε Συμεὼν πατρίκιος» κτλ. Ἄρχ. «'Ο τοῦ Θεοῦ πατρὸς λόγος», φ. 56^β. Zachariae ἔνθ. ἄνωτ. σ. 292.

14. «Νεαρὰ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Βασιλείου τοῦ νέου, τὴν κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν εὐαγῶν οἴκων νομοθεσίαν Νικηφόρου βασιλέως τέλεον ἀναιροῦσα». Ἄρχ. «'Η ἐκ Θεοῦ βασιλεία ἡμῶν», φ. 57^β. Zachariae ἔνθ. ἄνωτ. σ. 303.

15. «'Εκλογή καὶ σύνοψις τῶν βασιλικῶν ξ' βιβλίων σὺν παραπομπαῖς κατὰ στοιχεῖον, τοῦ περὶ πίστεως μόνου τίτλου προτεθέντος πάντων τῶν στοιχείων, διὰ τὸ τίμιον». Ἄρχ. «Περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως»· προτέτακται δὲ πῖναξ λεπτομερῆς τῶν μερῶν ἐξ ὧν ἡ ἐκλογή καὶ σύνοψις συνίσταται, φ. 68^α.—Φύλλ. 219^α «Τέλος σὺν Θεῷ τῶν βασιλικῶν ξ' βιβλίων κατὰ στοιχεῖον». Zachariae, Jus Graeco-Romanum, τ. V, σ. 3 κέ.

16. «Αἱ νεαραὶ τοῦ κυροῦ Ῥωμανοῦ τοῦ βασιλέως». Ἄρχ. «'Ανδρώποις ἐστὶ ζηλωτὸν καὶ περισπούδαστον», φ. 217^β. Zachariae ἔνθ. ἄνωτ., τ. III, σ. 244 κέ.

17. «Αἱ νεαραὶ τοῦ κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως». Ἄρχ. «Παρὰ πολλῶν ἀνεμάδομεν», φ. 221^β [Zachariae ἔνθ. ἄνωτ. σ. 253 κέ]. Εἶτα νεαραὶ τινες Ῥωμανοῦ τοῦ Λακαπνηοῦ καὶ μία Λέοντος τοῦ Σοφοῦ.

18. Σισινίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τόμος, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Καὶ ἱατρὸς ἠδὲ ἰσχυρὸς ἐκεῖνος», φ. 253^β. Ῥάλλη καὶ Ποτλῆ, Σύσταγμα, τ. V, σ. 11.

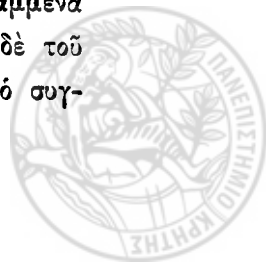
19. Ἰωάννου Πεδιασίμου περὶ συγγενείας. Ἄρχ. «'Η συγγένεια γενικὸν ἐστὶν ὄνομα», φ. 259^α.

26. Τεῦχος χάρτινον, μήκους 0,298, πλ. 0,205, γραφὴν τῆ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἑκατονταετηρίδι καὶ συνιστάμενον ἐκ σελίδων 385 (0,238 × 0,155) καὶ τινων φύλλων ἀσελιδώτων. Ἐπιγραφή·

«Τὸ παρὸν βιβλίον ἐσύνθεσεν εἰς ἑλληνικὴν γλῶτταν ὁ φιλόχριστος βασιλεὺς ἡμῶν κύριος Ἰωάννης Κατακουζηνός, ὁ ὁποῖος ὕστερον διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος ὠνομάσθη Ἰωάσαφ μοναχός, εἰς τοὺς ἀτξ' χρόνους [=1360] ἀπὸ τὴν ἔνσαρκον οἰκονομίαν· μετεφράσθη δὲ εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλήν διάλεκτον ὑπὸ Μελετιίου τοῦ Συρίγου, διὰ παρακινήσεως τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ θεοσεβεστάτου αὐθέντου πάσης Μολδοβλαχίας κυρίου Ἰωάννου Βασιλείου βοεβόδα, ἐν ἔτει σωτηρίῳ $\overline{\alpha\chi\lambda\epsilon}^{\omega}$ δεκεμβρίου $\overline{\alpha\eta}$ ». Ἐν τοῖς ἀσελιδώτοις φύλλοις ὑπάρχει πίναξ ἀναλυτικὸς τοῦ κειμένου· ἔστι δὲ τοῦτο τὸ κατὰ Μωαμεθανῶν ἐκ δ' βιβλίων συνιστάμενον πόνημα Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ, μεταπεφρασμένον ὅμως ὑπὸ Μελετιίου τοῦ Συρίγου εἰς γλῶσσαν ἀφελῆ· ταύτης δὲ τῆς μεταφράσεως ἕτερον ἀντίγραφον ὄρα παρὰ Ἰωάννη τῷ Σακκελίω, Πατρ. Βιβλιοθ. σ. 167.

27. Τεῦχος ἐκ χάρτου, γραφὲν ἔτει 1647-φ (μήχ. 0,31, πλ. 0,215) καὶ συνιστάμενον πρῶτον ἐξ ὀκτῶ φύλλων ἀσελιδώτων, εἶτα ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 492 (α'-υτβ') καὶ τέλος ἐκ τριῶν ἐτέρων φύλλων ἀσελιδώτων· τούτων δὲ τῶν τελευταίων ἡ γραφὴ διάφορός ἐστι τῆς τῶν ἐτέρων φύλλων γραφῆς. Καὶ τῶν μὲν πρῶτων ὀκτῶ φύλλων ἡ δευτέρα τοῦ 3-ου φύλλου σελὶς ἐμπεριέχει στίχους εἴκοσι, τὴν ἐξῆς ἀποτελοῦντας ἀχροστιχίδα· «Ἰωακείμ ἀρχήμανδρήτῆς»· οὗτος δὲ ὁ Ἰωακείμ ἐστὶ συγγραφεὺς αὐτοῦ τούτου τοῦ τεύχους, ὅπερ ἔγραψεν ἐν τῇ πόλει Δρύστρα, «ἐν μηνὶ σεπτευρίῳ $\overline{\chi\beta}^{\alpha}$. $\overline{\alpha\chi\mu\zeta}'$ », Κύπριος ὦν τὸ γένος καὶ μέλος τῆς Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος (ὄρα σ. στβ'). Μετὰ μὲν οὖν τοὺς εἰρημένους στίχους ὑπάρχει πρόλογος καὶ πίναξ ἀναλυτικὸς τῶν ἐν αὐτῷ τῷ τεύχει περιεχομένων, ἔνδον δὲ τῆς πρώτης πινακίδος ὁ συγγραφεὺς ἔγραψε «Περὶ τοπῶς ἔγινεν χριστιανὸς ὁ Νεσιμῆς, μουλλάς ὄν, καὶ ἐμήρης καὶ πῶς ἐμαρτύρησεν διατὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔνδον εἰς τὸ Χαλέπ: μερικοί, κάποιιοι στίχοι), ἀποταπολλὰ ὁποῦ βρίσκονται γραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ, τουρκικώτερα». Ἐκ δὲ τοῦ προλόγου μαθαίνομεν, ὅτι ἐν τῷδε τῷ τεύχει συνήρμωσεν ὁ συγ-

γραφεὺς «Μερικὰ ἀπανθίσματα ἐκ τῆς Θείας Γραφῆς καὶ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἱεροκήρυξι συμβάλλοντα καὶ τοῖς πνευματικοῖς». Ἐν δὲ τοῖς τρισὶν ἐσχάτοις μὲν ἀσελιδώτοις δὲ φύλλοις ἐμπεριέχεται πρῶτον μὲν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸ ῥητὸν Παύλου τοῦ ἀποστόλου, εἶτα δὲ τεμάχῃ τινὰ ἐτέρων τινῶν λόγων τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου· πάντα μέντοι ταῦτα παρείληπται ἐξ ἐντύπου τινὸς ἐκδόσεως τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων.

28. Τεῦχος τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων χάρτου ἡριθμημένων 226 (μῆκ. 0,31, πλ. 0,21), ὧν ἑννέα, τὰ ἔσχατα, παντάπασιν ἄγραφα.

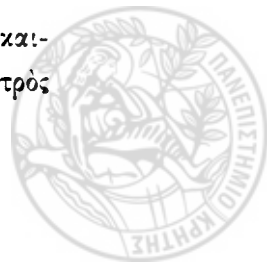
1. «Τοῦ μακαρίου Νικηφόρου τοῦ Βλεμμύδου ἐκ τῶν κατ' αὐτόν, ἐν οἷς καὶ τάδε φησί:—Τὰ περὶ τὴν Ἐφεσον ἀπράκτους» κτλ., φ. 1. Niceph. Blemmydae curriculum vitae et carmina ed. A. Heinsenber. Lipsiae 1896, σ. 63, 4 κέ.

2. Τεμάχῃ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκ συγγραφῶν Γρηγορίου Νύσσης, Θεοδωρήτου, Βασιλείου Καισαρείας, Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Σωφρονίου Ἱεροσολύμων, Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ καὶ ἐτέρων, φ. 4-66^α.

3. «Πρὸς τὸν βασιλέα κῦριν Ἀλέξιον τὸν Κομνηνὸν ὡς ἐκ τῶν Λατίνων παρὰ τοῦ ἐλλογίμου [=Πέτρου] ἐπισκόπου Μεδιολάνων, περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος». Ἀρχ. «Ἄκουσον καὶ νόησον, ἃ ἐγὼ» κτλ., φ. 66^α. Migne τ. 127, σ. 911.

4. «Τοῦ Μεθώνης κυροῦ Νικολάου περὶ τοῦ ἐκπορεύεσθαι τὸ πανάγιον πνεῦμα ἐκ τοῦ πατρὸς μόνου». Ἀρχ. «Βασιλεῦ οὐράνιε», φ. 70^β. Τοῦτο δὲ τὸ πονημάτιον ἐξ ἐτέρων τινῶν ἀντιγράφων ἐξέδωκε τύποις ὁ περιβόητος πλαστογράφος Κωνσταντῖνος ὁ Σιμωνίδης, ἐπιγράψας αὐτὸ οὕτω· «Νικολάου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Μεθώνης λόγος πρὸς τοὺς Λατίνους περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς οὐ μὴν καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται, πρῶτον ἤδη ἐκδιδόμενος - - Ἐν Λονδίῳ τύποις Γιλβέρτου καὶ Ῥιβινγτῶνος. αωνη'».

5. «Τοῦ αὐτοῦ κεφαλαιώδεις ἔλεγχοι τοῦ παρὰ Λατίνοις καινοφανοῦς δόγματος, τοῦ ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ πατρὸς

καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται, ὁμολογουμένου τοῦ ὅτι τὸ ἐκπορεύεσθαι ἰδίωμα τοῦ πνεύματος ἐστὶ, παραστατικά τῆς ὑποστατικῆς εἴτου προσωπικῆς αὐτοῦ ὑπάρξεως ἐστίν» [sic]. Ἄρχ. «ἀ'. Εἰ τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ πατρὸς» κτλ., φ. 80^β. Ἄ. Δημητρακοπούλου, Ἐκκλησιαστικὴ βιβλιοθήκη. Ἐν Λειψία 1866, τ. I, σ. 360 κέ.

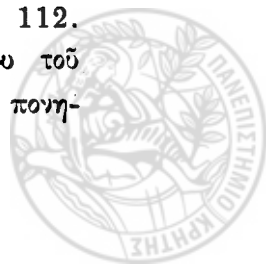
6. «Γεωργίου καὶ μεγάλου λογοθέτου τοῦ Ἀχροπολίτου λόγος πρῶτος περὶ τῆς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως». Ἄρχ. «Ἄνδρες Ῥωμαῖοι οἱ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης», φ. 85^α. Ἄ. Δημητρακοπούλου, Ἐκκλησ. βιβλιοθήκη, τ. I, σ. 395 κέ.

7. Τοῦ αὐτοῦ λόγος δεύτερος περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος. Ἄρχ. «Ἐπειδὴ τὸν πρῶτον λόγον» κτλ., φ. 89^β. Τοῦ τύποις ἀνεκδότου τούτου λόγου ἀντίγραφά τινα ὄρα παρὰ τῷ ἀρχιμανδρίτῃ Βλαδιμίρῳ, Систем. описание рукописей Московскоῦ Синодальной Библиотеки. Москва 1894, τ. I, σ. 317 καὶ 330.

8. «Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος μυσταγωγία, καὶ ὅτι ὡσπερ ὁ υἱὸς ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἱερολογεῖται, οὕτω καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα ἐκ μόνου τοῦ αὐτοῦ αἰτίου θεολογεῖται ἐκπορεύεσθαι, λέγεται δὲ τοῦ υἱοῦ εἶναι, ὡς ὁμοούσιον καὶ ἀποστελλόμενον δι' αὐτοῦ». Ἄρχ. «[Ἐν] πολλοῖς μὲν εἰσὶν οἱ ἔλεγχοι» κτλ., φ. 97^α. Photii C/politani liber de spiritus sancti mystagogia ed. J. Hergenroether. Ratisbonae 1857, σ. 3 κέ. Migne τ. 102, σ. 280 κέ.

9. Κανόνες ἐκτεθέντες παρὰ τῆς ἐν Κ/πολεὶ ἀ' καὶ β' συνόδου, τῆς συστάσης ἐν τῷ ναῶ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων. Ἄρχ. «Κανὼν ἀ'. Πρᾶγμα σεμνὸν οὕτω καὶ τίμιον», φ. 107. Σύνταγμα τοῦ θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, τ. II, σ. 648 κέ.

10. «Κανόνες ἐκτεθέντες παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς ἐν τῷ περιωνόμῳ ναῶ τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας συστάσης καὶ τὴν ἐβδόμην καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον βεβαιωσάσης, πᾶσαν δὲ σχισματικὴν καὶ αἰρετικὴν πλάνην ἀπελασάσης». Ἄρχ. «Κανὼν πρῶτος. Ὁρίσεν ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος» κτλ., φ. 112. Σύνταγμα, τ. II, σ. 705 κέ. Φωτίου τὸ περὶ τοῦ τάφου τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπομνημάτιον καὶ ἄλλα τινὰ πονη-

μάτια τοῦ αὐτοῦ ἐκδ. ὑπὸ Ἀ. Π. - Κεραμέως. Ἐν Πετροπόλει 1892, σ. 170 [Правосл. Палест. Сборникъ, томъ XI, вып. 1].

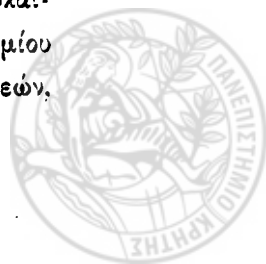
11. Ἐπιστολαὶ κανονικαὶ Διονυσίου Ἀλεξανδρείας, Πέτρου Ἀλεξανδρείας, Γρηγορίου Νεοκαισαρείας, Βασιλείου Καισαρείας καὶ Γρηγορίου Νύσσης, φ. 113-151.

12. Ἀποκρίσεις κανονικαὶ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας πρὸς τὰς προσενηχθείσας αὐτῷ ἐρωτήσεις κτλ., φ. 152. Σύνταγμα, τ. IV, σ. 331 κέ.

13. Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας προσφώνησις, Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας κανόνες πρὸς Δόμνον, Γενναδίου Κωνσταντινουπόλεως ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς μητροπολίτας καὶ τὸν πάπαν Ῥώμης, καὶ πρὸς Μαρτύριον ἐπίσκοπον ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἐτέρα ἐπιστολὴ συνοδική, φ. 154^β-162.

14. (Γράψιμον ἕτερον). Χρυσάνθου Νοταρᾶ ἀρχιμανδρίτου, Κιταΐα δουλεύουσα, φ. 163^α-219^β, ἔνθα τὸ «1726 Βοζαντιαῖος Δημήτριος ἔγραψεν». É. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire, τ. III, σ. 337-441.

15. «Ἐκθεσις σύντομος καὶ κεφαλαιώδης τῶν ἱερῶν ὄρων τε καὶ δογμάτων τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἧτοι ἡ ὀρθόδοξος ὁμολογία τῆς εὐσεβοῦς καὶ ἀμωμήτου πίστεως τῶν χριστιανῶν, καθὼς ὁμολογεῖ, καὶ φρονεῖ, καὶ δοξάζει αὐτὴν ἡ Ἀνατολικὴ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία· ἦν τινα ὀφείλουσι πάντες οἱ ἀπανταχοῦ χριστιανοί, ὅσοι τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας εἰσὶ γνήσια τέκνα, ἀποδέχεσθαι καὶ πιστεύειν καὶ ὁμολογεῖν ἀπαραλλάκτως, καθὼς ἐνταῦθα ἐκτίθεται». Ἀρχ. «Προοίμιον. Τοῖς διαπλέουσι τοῦ τῆδε βίου τὸ πολυτάραχον» κτλ., φ. 212^α-217. Ἡ ταύτη ὀρθόδοξος ὁμολογία συνετάχθη συνοδικῶς ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ φεβρουαρίῳ ἔτους 1727-ου· συνυπεγράψαντο δὲ ταύτην τρεῖς πατριάρχαι, ὁ Κωνσταντινουπόλεως Παΐσιος, ὁ Ἀντιοχείας Σίλβεστρος καὶ ὁ Ἱεροσολύμων Χρυσάνθος, ἔτι δὲ δυοκαίδεκα μητροπολίται· ἐξέδωκε δὲ ταύτην τύποις, ὡς δῆθεν Ἱερεμίου Κωνσταντινουπόλεως ἐγκύκλιον ἐπιστολήν, Μανουὴλ ὁ Γεδεών.

ἐπιγράψας αὐτὴν ὡδε· «Ἀνεκδότος ἐγκύκλιος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου (1727) ἐξ ἀνεκδότου κώδικος [sic] τοῦ Κριτίου νῦν πρῶτον ἐκδιδόντος Μανουὴλ Ἰ. Γεδεών. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1872», σελ. 23-30. Ὅτι δὲ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης ἐπιστολῆς ἢ σύνθεσις ἐγένετο ἐπὶ τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Παΐσιου, καλῶς εἶκασεν ἐκ πολλοῦ Μηνᾶς ὁ Χαμουδόπουλος [Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, 1882, σ. 491-492]· βεβαιοὶ γὰρ νῦν τὴν αὐτοῦ εἰκασίαν αὐτὸ τοῦτο τὸ τεῦχος, ὅπερ ἤδη περιγράψω· Μανουὴλ ὅμως ὁ Γεδεών, εἰ καὶ τὸ αὐτοῦ καλῶς ἀνεγνώρισεν ἀμάρτημα, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐπιμένει τὴν ὁμολογίαν ἐκείνην ἐπιγράφειν ἔτι καὶ νῦν Ἱερεμία τῷ πατριάρχῃ, πεισμόνως οὕτω περιπτύσσων ἡμαρτημένον αὐτοῦ πόνημα. Ὅρα Μ. Γεδεών, Ἀναγραφή συγγραφῶν καὶ ἐκδόσεων εἰκοσιπενταετίας. Ἐν Κ/πόλει 1896, σ. 5, ἀριθ. 1-2.

29. Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου 370 (μήκ. 0,313, πλ. 0,21), ὧν τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 31 (0,222×0,145)· ἐγγραφή δὲ περὶ τὰς πρῶτας δεκάδας τῆς ἐπτακαίδεκάτης ἑκατονταετηρίδος.

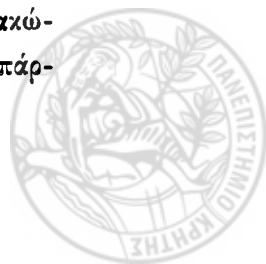
Κυριακοδρόμιον Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου. — Φύλλ. 1-24 πρόλογος. — Φύλλ. 25-26 Πίναξ τῶν ὁμιλιῶν, ἐξ ὧν τοῦτο συνίσταται τὸ Κυριακοδρόμιον, ἔχων εἰς τὸ πέρασ αὐτοῦ τὸ σημείωμα τόδε· «+ Τὸ παρὸν βιβλίον ἐπριάμην παρὰ τοῦ μεγάλου ῥήτορος Θεσσαλονίκης, τοῦ ἡμετέρου υἱοῦ κατὰ πνεῦμα, κῦρ Ἀσάνη. $\overline{\alpha\chi\nu\alpha}^{\circ}$ [=1651]. ἰαννουαρ., ἰνδικτ. δ. + Ὁ Σερρῶν Δανιήλ»¹. — Φύλλ. 27-344 Διδαχαὶ Μαξίμου. — Φύλλ. 347-358 Τοῦ αὐτοῦ «λόγος στηλιτευτικός κατὰ Διονυσίου καὶ τῶν συναποστατησάντων αὐτῷ», ἔχων εἰς τὸ πέρασ αὐτοῦ τὸ σημείωμα τόδε· « $\overline{\alpha\chi\iota\alpha'}$ [=1611]. σεπτεβρίου $\overline{\kappa\delta}^{\eta}$ γέγραπται»· περὶ δὲ τοῦ λόγου τούτου κατ' ἔκτασιν ὄρα Ἀ. Π. - Κεραμέως, Ἐκθ. παλαιογρ. καὶ φιλολογ. ἐρευνῶν ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ. Ἐν Κ/πόλει 1886, σ. 44-47. — Φύλλ. 358^β-370^β «Τοῦ αὐτοῦ περὶ

¹ Περὶ τούτου τοῦ Δανιήλ ὄρα τὸ βιβλίον Π. Παπαγεωργίου: Αἱ Σέρραι μετὰ τῶν προαστείων. Ἐν Λιψία 1894, σ. 38.

τῶν πολλά λυπουμένων ἐν τοῖς τεθνεῶσιν, ὅτι οὐ χρὴ λυπεῖσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον χαίρειν». Ἀρχ. «Ὁ μακάριος Παῦλος» κτλ. Σημειώτεον, ὅτι ἐπὶ κεφαλῆς τῆς πρώτης διδαχῆς ὑπάρχει τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Κάπιος ἀπαίδευτος ἀπὸ τὸν φθόνον του ἐχάλασε καὶ ἔσβυσε τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ τοῦ παρόντος βιβλίου· καὶ ἐγὼ διὰ πῆσματος [=πεῖσμά του] τὸ ἔγραψα πῶς εἶναι τοῦ Μαξίμου».

30. Τεῦχος ἐκ φύλλων ἀσελιδώτων 22 καὶ φύλλων πάλιν ἠριθμημένων χάρτου στιλπνοῦ 468 (μήκ. 0,312, πλ. 0,215), ὧν τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη ἐκ γραμμῶν 30-33 (0,235 × 0,145)· ἐγράφη δὲ ἔτει 1681-ω καὶ ἐν τῇ ἐπάνω ῶα τοῦ 1-ου φύλλου τοῦ πίνακος ἔχει τὸ σημεῖωμα τόδε· «Ὁ Ἱεροσόλυμων Χρῶσανθος τῷ Παναγίῳ Τάφῳ· ἐχέτω δὲ τὸ ἀνάθεμα ὁ τοῦτο ποτὲ ἐκ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ ἀφαιρήσων». Τὰ πρώτιστα 22 φύλλα τοῦδε τοῦ τεύχους ὁ καλλιγράφος ἐπλήρωσε πίνακί τινα λεπτομερεστάτῳ τοῦ νομοκανόνος Ἰακώβου ἀρχιμανδρίτου Ἰωαννίνων, ὃν οὗτος ὠνόμασε «Βακτηρίαν τῶν Ἀρχιερέων»· τοῦτον δὲ τὸν πίνακα σὺν τοῖς προλόγοις τοῦ συγγραφέως ἐξ ἀθηναϊκοῦ τινος ἀντιγράφου τύποις ἐξέδωκεν Ἀντώνιος ὁ Μομφερράτος [Δελτίον τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρίας τῆς Ἑλλάδος, τ. III, σ. 129-218]. Τὸ μέντοι ἡμέτερον ἀντίγραφόν ἐστι σφόδρα παλαιότερον τοῦ ἀθηναϊκοῦ καὶ μετ' ἐκεῖνον ἔχει τὸν πίνακα γράμμα τοῦ συγγραφέως πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχη Παρθένιον τὸν β' ἀφιερωτικόν, μετὰ δὲ τοῦτο «λόγον προοιμιακόν τῆς παρούσης βίβλου πρὸς πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς πασῶν τῶν πόλεων», καὶ μετὰ τοῦτον «πρόλογον τῆς παρούσης βίβλου τῆς συντασσομένης ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου Ἰακώβου» κτλ. Μετὰ δὲ τὸ πέρασ τοῦ μετὰ τὸν πρόλογον εἰσαγωγικοῦ λόγου γέγραπται τοῦτο (φ. 15^α)· «Ἐγράφη μὲν καὶ συντέταχται διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἐμοῦ [sic] ἐλαχίστου, Ἰακώβου ἱερομονάχου καὶ ἀρχιμανδρίτου, καὶ ἐπιτρόπου Ἰωαννίνων, ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ, ἀχμε' ἐν μηνῇ [sic] σεπτεβρίῳ, ἰνδικτιῶνος ιδ'». Ὅμως δὲ τόδε τὸ τεῦχος οὐκ ἔστιν αὐτόγραφον αὐτοῦ τοῦ Ἰακώβου, ἀλλ' ἑτέρου τινός· μετὰ γὰρ τὸ κείμενον ὅλον ἕτερον ὑπάρ-

χει σημείωμα κοκκίνοις γράμμασιν, ἔχον ὧδε (φ. 468^β): «Τῷ [sic] παρὸν βιβλίον τὸ λεγόμενον Βακτηρία τῶν Ἀρχιερέων ἐγράφη δι' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἐλαχίστου καὶ ἁμαρτωλοῦ, Παρθενίου ἱερομονάχου, τοῦ Βύζαντος, διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ ὀσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις καὶ πρωτοσυγγέλου [sic] τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Νικομηδείας κυρίου παπᾶ κῆρ Ἀνθίμου, ἐνέτει σωτηρίῳ. αχπα^ω, ἰνδικτ. γ^η ἐν μηνὶ ἀπριλλίῳ».

31. Τεύχος τοῦ 1687-ου ἔτους, μήκους 0,313 καὶ πλ. 0,208, συνιστάμενον πρῶτον ἐκ φύλλων ἀσελιδώτων 49 καὶ εἶτα ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 862· ἔναι δὲ τῶν σελίδων εἰσὶ διπλαῖ (451-459)· τῶν δὲ φύλλων τῶν ἀσελιδώτων τὰ μὲν πρῶτα τέσσαρα περιέχει πίνακα τῶν ἐν αὐτῷ τῷ τεύχει κατακεχωρισμένων συγγραφῶν, τὰ δὲ λοιπὰ πάντα κατέλιπεν ὁ τοῦ τεύχους καλλιγράφος παντάπασιν ἄγραφα.

1. «Γεωργίου Κορεσίου, θεολόγου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ ἱατροῦ, περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα· κατὰ τῶν ἀντιρρητικῶν τοῦ Βιλλαρμίνου». Ἀρχ. «Εἰσβάλλον ὁ Βιλαρμῖνος» κτλ., σελ. 1.

2. Τοῦ αὐτοῦ «κατὰ Καρυσφύλλου», σελ. 47.

3. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τῆς τελειότητος τοῦ μυστηρίου». Ἀρχ. «Ἐνίστανται οἱ Λατῖνοι», σελ. 56.

4. «Ὀλίγαι ἐκλογαὶ συλλεγεῖσαι ὑπὸ τοῦ μακαρίου Παύλου εἰς τὸν μακάριον βίον διὰ πολλῶν διδασκάλων, οὓς Κορέσιος ἀνέγνω». Ἀρχ. «Ἡ μακαρία ζωὴ» κτλ., σελ. 65-100· εἶτα φύλλα δύο ἄγραφα.

5. «Τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου Κορεσίου, ἄκρου θεολόγου καὶ ἱατροῦ, εἰς τὴν Γένεσιν», σελ. 101.

6. «Τοῦ αὐτοῦ θεολόγου εἰς τὴν Ἑξοδον», σελ. 139.

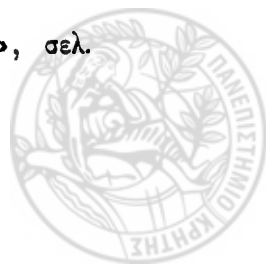
7. «Τοῦ αὐτοῦ θεολόγου εἰς τὸ Δευτερικόν», σελ. 161.

8. «Τοῦ αὐτοῦ θεολόγου εἰς τοὺς Ἀριθμούς», σελ. 167.

9. «Τοῦ αὐτοῦ θεολόγου εἰς τὸ Δευτερονόμιον», σελ. 178.

10. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Ἰώβ, σελ. 181-320. Εἶτα φύλλα δύο ἄγραφα.

11. Τοῦ αὐτοῦ «ἐξήγησις τῶν φαλμῶν τοῦ Δαβὶδ», σελ. 321-386. Εἶτα φύλλα δύο ἄγραφα.

12. «Εἰς τὸ Ἄσμα τῶν Ἀσμάτων», σελ. 387-501, ἔνθα τὸ σημεῖωμα τόδε· «Ἀλλὰ πέρασ λαβέτω ἡ ἐπιτομὴ τῶν Ἀσμάτων ἔμοι Γεωργίῳ Κορεσσίῳ· θεολόγῳ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ ἀκέστορι. Ἐκ προτροπῆς τε καὶ δαπάνης, τοῦ σοφωτάτου, καὶ λογιωτάτου ἀγίου ἀρχιδιακόνου κυρίου κυρίου Χρυσάνθου: Ἐγράφη καὶ τὸ παρὸν: Κατὰ τὸ αχπζ^{ον}: σεπτεμβρίῳ 28». Εἶτα φύλλον ἔν ἄγραφον.

13. Γεωργίου Κορεσσίῳ «εἰς τὴν τοῦ Ἰωάννου ἀποκάλυψιν». σελ. 503.

14. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὸν Δανιὴλ τὸν προφήτην», σελ. 548.

15. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τοὺς θρήνους τοῦ Ἰερεμίου», σελ. 588.

16. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὸν προφήτην Ἰερεμίαν», σελ. 591.

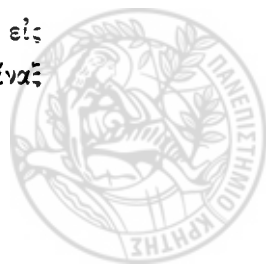
17. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν», σελ. 622.

18. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὸν Ἰεζεκιήλ», σελ. 652.

19. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Ὡσηέ (σελ. 674), εἰς τὸν Ἰωήλ (σ. 688), εἰς τὸν Ἀμώς (σ. 690), εἰς τὸν Ἀβδίου (σ. 695), εἰς τὸν Ἰωνᾶν (σ. 696), εἰς τὸν Μιχαϊάν (σ. 697), εἰς τὸν Ἀββακούμ (σ. 706), εἰς τὸν Σοφονίαν (σ. 709), εἰς τὸν Ἀγγαῖον (σ. 711), εἰς τὸν Ζαχαρίαν (σ. 713) καὶ εἰς τὸν Μαλαχίαν (σ. 721).

20. Τοῦ αὐτοῦ διάφοροι θεολογικαὶ ζητήσεις, σ. 725-862. Εἶτα τρισκαίδεκα φύλλα ἄγραφα, ὧν τὸ 10-ον μόνον ἐμπεριέχει μέρος ὁμιλίας ἀναγνωσθείσης ἐν τῷ Μετοχίῳ τοῦ Παναγίου Τάφου, τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει, μηνὶ σεπτεμβρίῳ ἔτους 1685-ου, τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, πιθανῶς ὑπὸ τοῦ τότε διακόνου Χρυσάνθου Νοταρᾶ.

32. Τεῦχος τῆς πεντεκαίδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, συνιστάμενον ἐκ φύλλων χάρτου 296, μήκους 0,317, πλ. 0,215, καὶ τῶν αὐτοῦ πινακίδων ἔνδον ἔχον φύλλα τέσσαρα χάρτινα ἐτέρου τινὸς τῆς αὐτῆς ἑκατονταετηρίδος χειρογράφου βιβλίου, ὡς δὲ φαίνεται, Παρακλητικῆς.—Παύλου τοῦ Εὐεργετηνοῦ συναγωγὴ τῶν θεοφθόγων ῥημάτων καὶ διδασκαλιῶν τῶν θεοφόρων πατέρων, εἰς τέσσαρα διηρημένῃ βιβλίᾳ· τούτων δ' ἐνὸς ἐκάστου προτέταχται πίναξ

κεφαλαίων, ἐξ ὧν ἕκαστον βιβλίον σύγκειται· πλὴν ἀλλὰ τὸ τέταρτον βιβλίον ἐλλείπει τῷ κώδικι, τοῦ πίνακος μόνου τῶν αὐτοῦ κεφαλαίων ἐν αὐτῷ περισωθέντος (φ. 295)· μετὰ μέντοι τὸν πίνακα τοῦτον ὁ δέτης ἐνέταξεν ἐν τῷ κώδικι φύλλον ἐν τῆς πεντεκαιδεκάτης ὡσαύτως ἑκατονταετηρίδος, ὅπερ ἐμπεριέχει α') Ἰωάννου τοῦ Δάμασκηνοῦ τὸ «περὶ τῶν ἐν τῇ ἀγίᾳ προθέσει τελουμένων» καὶ β') «Μάρκου τοῦ Ἐφέσου πρὸς τινὰ Ἰωακείμ Σιναίτην» ἐπιστολήν, ἧς ἡ ἀρχή· «Εὐχομαι τῷ Θεῷ ὅπως υἰγαίνεις»· ἀλλὰ καὶ πρὸ τοῦ πίνακος τοῦ πρώτου βιβλίου ἐνέταξεν ὁ δέτης τούτου τοῦ κώδικος ἕτερον φύλλον, οὗτινος ἡ μὲν προσθία σελὶς ἐμπεριέχει μέθοδον τοῦ εὐρίσκειν τὸ νομικὸν πάσχα, ἡ δ' ὀπισθία Μανουὴλ Κορέση τινὸς αὐτόγραφον ὑπόμνημα (1686) περὶ τοῦ ὅτι τόνδε τὸν κώδικα δῶρον αὐτὸς ἀφιερῶσας ἔδωκε τοῖς Ἀγίοις Τόποις.

33. Τεῦχος τῆς ἐκκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, συνιστάμενον ἐκ τετραδίων ἠριθμημένων κε', τουτέστι φύλλων χάρτου 200 (0,258 × 0,21), ὧν τὸ κείμενόν ἐστιν ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλον.—Ματθαίου Βλαστάρεως σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον τῶν ἐμπεριελημμένων ἀπασῶν ὑποθέσεων ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις κανόσι.

34. Τεῦχος τῆς ἐπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ χάρτου, μήκους 0,298, πλ. 0,204, περιέχον ἐν ἑαυτῷ μετὰ τοῦ κειμένου καὶ σχήματα γεωμετρικὰ καὶ πίνακας εἰδικούς.— «1699 μαρτίου 27 καθ' ἡμᾶς. Geometria Orastica Ad modum Reverendi Patris Magistri Evangelistae Noni Ordinis Eremitarum S. Augustini». Ἐν τῇ κάτω ὦρα τῆς πρώτης σελίδος· «Ex Lib: Ch: Hi: Archi:» = Ex libris Chryssanthi Notariae Hierosolymitani archimandritaе.

35. Τεῦχος ἐκ χάρτου τῆς ἐπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, μήκους 0,30, πλ. 0,215, συνιστάμενον ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 734 καὶ φύλλων ὅλως ἀγράφων 36. Ἐν τῇ ἄνω ὦρα τῆς 1-ης σελίδος γέγραπται τοῦτο· «Εἰς χρῆσιν Δοσιθέου Ἱεροσολύμων πατριάρχου 1672».

1. Ἀδήλου περὶ τῶν «ἃ δεῖ τὸν ἀρχιερέα ἐξ ἀνάγκης ἐπί-
στασθαι καὶ τοὺς ἄλλους διδάσκειν». Ἀρχ. «Τὸν ἀρχιερέα μέσον
ἐστηκότα Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων», σελ. 1.

2. «Ἐκ τῶν πράξεων τῆς οἰκουμένης ὁγδόης συνόδου· ἔχει
δὲ οὕτως. Βασιλεύοντες οἱ εὐσεβέστατοι βασιλεῖς Βασίλειος, Λέων
καὶ Ἀλέξανδρος» κτλ., σελ. 9.

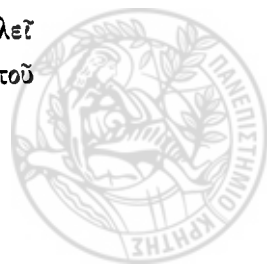
3, «Τοῦ ὀρθοδόξου Θεοφάνους διάλεξις πρὸς τὸν ἀπὸ Βαρλα-
αμιτῶν ἐπιστρέψαντα Θεότιμον. Θεοφάνης ἡ περὶ θεότητος καὶ
τοῦ κατ' αὐτὴν ἀμεθέκτου τε καὶ μεθεκτοῦ». Ἀρχ. «Ἐπεσκέψω
κατὰ σεαυτὸν γενόμενος» κτλ., σελ. 19. Migne τ. 150, σ. 909.

4. «Νικηφόρου μοναχοῦ τοῦ Γρηγοῦ διήγησις περὶ τῆς δια-
λέξεως, ἣν ἐποίησατο πρὸς τὸν Παλαμᾶν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως
κυρίου Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου· εἰσάγεται δὲ ἡ διήγησις ὡς ἐξ
ἐτέρου προσώπου». Ἀρχ. «Θεότιμος. Ἄλλ' ὧ φίλε Ἀγαθόνικε,
σὺ μοι πάντως» κτλ., σελ. 54. Nicephori Gregorae hist. byzan-
tinae libri postremi ab Im. Bekkero nunc primum editi. Bonnae
1854, σ. 266 κέ.

5. «Φακρασῆ τοῦ πρωτοστράτορος ἐπίτομος κατὰ τὸ δυνατόν
διήγησις, παρόντος καὶ αὐτηκόου γεγονότος τῆς ἐπὶ τοῦ παλατίου
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως γενομένης διαλέξεως τοῦ Θεσσαλονίκης κύρ
Γρηγορίου καὶ Γρηγοῦ φιλοσόφου». Ἀρχ. «Ὅρισθεις παρὰ τοῦ
ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως ἤρξατο ὁ Θεσσαλονίκης λέγειν»
κτλ., σελ. 99. Ἔτερα τινὰ τῆς αὐτῆς διαλέξεως ἀντίγραφα ὕρα
παρὰ τῷ ἀρχιμ. Βλαδιμίρῳ, Систем. описание рукоп. Москов.
Синод. Библиотеки, τ. I, σ. 310, 333, 347.

6. «Κωνσταντίου ἱερομονάχου Ἀγιορείτου περὶ τῆς τοῦ Γρηγο-
ῦ ψευδογραφίας ὁμοῦ καὶ δυσσεβείας λόγος α'», οὗ ἡ ἀρχή· «Μετα-
λαχεῖν ἀθλίως τὸν Γρηγοῦ τῶν τοῦ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδόνου κα-
κοδόξων δοξῶν» κτλ., σελ. 111-134. Σελίδες ἄγραφοι: 135-140.
Ἔτερα ἀντίγραφα παρὰ τῷ Βλαδιμίρῳ, Систем. описание κτλ.,
σ. 310 καὶ 347.

7. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ ἀγιωτάτου κύρ Γενναδίου τῷ βασιλεῖ
Κωνσταντίνῳ ἐπὶ τῇ κοιμήσει τῆς ἀοιδίμου δεσποίνης τῆς αὐτοῦ

μητρὸς παραμυθητικός». Ἀρχ. «Ἡ μακαρία καὶ αἰδίμος μήτηρ τοῦ κράτους σου», σελ. 141. Fabrici-Harles, Bibl. Graeca, τ. XI, σ. 381, ἀριθ. 51.

8. Γενναδίου Σχολαρίου. «Τοῦτο ἐγράφη τῷ πνευματικῷ κύρ Σαββατίῳ τῷ ἀπὸ τοῦ Σινᾶ ἐλθόντι εἰς ἡμᾶς. Περὶ τῶν τῶν ψυχῶν μετὰ τὴν ἐκ τῶν σωμάτων ἀνάλυσιν διαθέσεων ἐπιβεβαιωτικὸν συγγράμματος, ὅπερ ἐκόμισεν αὐτὸς ὁ Σαββάτιος, τοῦ μακαρίου Θεσσαλονίκης κύρ Συμεών». Ἀρχ. «Ὅσιώτατε πάτερ Σαββάτιε, ἐπήλθομεν ἀκριβῶς τὴν περὶ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν τοῦ μακαρίου Συμεών ἀρίστην διάκρισιν» κτλ., σελ. 149. Fabricii-Harles XI, σ. 381, ἀριθ. 47.

9. «Γεννάδιος Ἰωάννη ἱαν. ἰθ' ἐν τῇ μονῇ τοῦ Προδρόμου, ἐν τῷ ὄρει τοῦ Μενοικέως». Ἀρχ. «Ἡδιστα μὲν σοι ἀποκριόμεθα», σελ. 166. Fabricii-Harles, XI, σ. 381, ἀριθ. 48.

10. Γενναδίου Σχολαρίου. «Τῷ ἐντιμοτάτῳ κύρ Ἰωάννη τῷ δικαίῳ (κῶδ. δικαίως) τοῦ Θεσσαλονίκης ὁ Γεννάδιος χαίρειν. Περὶ καθαρτηρίου». Ἀρχ. «Αὐτοσχεδιάζω σοι, λογιώτατε καὶ ἄριστε φίλων, περὶ τοῦ παρὰ Λατίνοις πουργατορίου, εἴτουν καθαρτηρίου» κτλ., σελ. 177.

11. «Γενναδίου μοναχοῦ τοῦ Σχολαρίου περὶ τοῦ καιροῦ καὶ τρόπου τῆς ὑπάρξεως τῶν νοερῶν ψυχῶν, τουτέστι τῶν ἀνθρωπίνων, φίλῳ τινὶ ζητήσαντι ἐκδεδομένου· ἐγράφη (κῶδ. ἐγράφει) ἐν τῷ ὄρει τοῦ Μενοικέως». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ πονθάνη, τιμιώτατε» κτλ., σελ. 186. Fabricii-Harles, XI, σ. 381, ἀριθ. 46.

12. «Γενναδίου περὶ τῆς σιμωνιακῆς αἵρέσεως». Ἀρχ. «Τὰς ἐκ τῶν ἀθέων τούτων βαρβάρων ἐπελθούσας ἡμῖν συμφοράς» κτλ. Προτέτακται γράμμα, οὗ ἡ ἀρχή· «Λόγον ἀρτίως μοι περὶ τῆς σιμωνιακῆς συντεθειμένον αἵρέσεως ἀναπέμπω σοι, κάλλιστε βασιλεῦ», σελ. 202 [ὄρα Migne τ. 160, σ. 731]. Ἐν τῇ ᾧα τῆς 203-ης σελίδος γέγραπται τὸ σημείωμα τόδε· «Ὁ παρῶν λόγος, εἰ καὶ τετύπεται παρὰ Δοσιθέῳ ἐν τῷ Τόμῳ τῆς Ἀγάπης, ἀλλ' οὖν ἐλλείπει ἐν τῷ μεταξὺ πολλά, ἔτι δὲ καὶ ἡ κατ' ἀρχὰς τούτου ἐπιστολὴ πρὸς τὸν βασιλέα».

13. «Γενναδίου μοναχοῦ ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς ἀποτομῆς τοῦ τιμίου προφήτου καὶ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ». Ἀρχ. «Ὁ μὲν μακάριος Ἰωάννης» κτλ., σελ. 215. Fabricii-Harles, XI, σ. 373, ἀριθ. 7.

14. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἐνός ἐν τριάδι Θεοῦ ἡμῶν καὶ πάντων τῶν ὄντων δημιουργοῦ καὶ κατὰ ἀθέων, ἤτοι αὐτοματιστῶν, καὶ κατὰ πολυθέων». Ἀρχ. «Οἶσθαι μὲν μὴ εἶναι θεόν» κτλ., σελ. 229. Migne τ. 160, σελ. 568.

15. «Γενναδίου μοναχοῦ καὶ πατριάρχου τῶν τοῦ Χριστοῦ πενήτων περὶ τῆς μόνης ὁδοῦ πρὸς τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων· ἐξεδόθη δὲ τῷ σουλτάνῳ αἰτήσαντι μετὰ τὰς ἐνώπιον αὐτοῦ διαλέξεις ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ τότε γεγενημένας· καὶ μετὰ τοῦτο ἄλλο συντομώτερον ἐξεδόθη· ἐρμηνεύθησαν δὲ ἀμφότερα ἀραβικῶς καὶ οὕτως ἐδόθησαν». Ἀρχ. «Ἡ ὁδὸς τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας», σελ. 217. Τὸ κείμενον τοῦτο τύποις ἐξ αὐτοῦ τούτου τοῦ κώδικος ἐξέδωκε Χρῆστος ὁ Παπαϊωάννου· ὄρα Ἐκκλησ. Ἀληθείας τ. XVI, 1896, σελ. 194-195, 203-206, 210-212, 219-222 καὶ 227-229.

16. «Ἐπιτάφιος τῷ μακαρίῳ Θεοδώρῳ τῷ Σοριανῷ, ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τοῦ Βατοπεδίου ταφέντι, ὃν εἶπεν ἐξ ὑπογυίου ὁ θεῖος αὐτοῦ Γεννάδιος μοναχὸς ἐπὶ τῷ τάφῳ $\overline{\sigma\epsilon\pi\tau.}^{\psi}$ $\overline{\kappa\eta}^{\psi}$ ς^Ϡε' ἔτους». Ἀρχ. «Ἀλλὰ ζῶντος μὲν ἔτι» κτλ., σελ. 267. Fabricii-Harles, XI, σ. 382, ἀριθ. 54.

17. «Τοῦ αὐτοῦ Γενναδίου εἰς τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Οἱ λαμπρότατοι τῆς ἐκκλησίας φωστῆρες», σελ. 275. Fabricii-Harles, XI, σ. 373, ἀριθ. 8.

18. «Ἐκ τῶν ὁμιλιῶν ἃς ὠμιλοῦμεν ἐν τῷ δυστοχεῖ παλατίῳ κατὰ Παρασκευὴν ἐν τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, εὐρημένον μετὰ τὴν ἄλωσιν· ἐγράφοντο δὲ μετὰ τὸ ἀγράφως ὁμιληθῆναι παρακλήσει φίλων· ὠμιλήθη δὲ αὕτη ἐν τῇ Παρασκευῇ τοῦ Λαζάρου. Ὁμιλία περὶ τοῦ μυστηριώδους σώματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ τῇ διὰ τῶν ἡμερῶν τούτων ἐγκρατεία», σελ. 289. Migne τ. 160, σ. 552.

*

19. «Γενναδίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Σχολαρίου, τῷ τιμιωτάτῳ καὶ ὀσιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς γενναίῳ Ἰωσήφ τῷ ἐν Θεσσαλονίκῃ Γενναδίου μοναχός· περὶ προορισμοῦ». Ἄρχ. «Κλινοπετῆς ἐδεξάμην σου» κτλ., σελ. 303. Migne τ. 160, σ. 540.

20. «Τῷ αὐτῷ τιμιωτάτῳ ἐξάρχῳ καὶ ὀσιωτάτῳ πατρὶ Γενναδίου μοναχός ὁ Σχολάριος, περὶ τοῦ θείου προορισμοῦ γ^{ος}». Ἄρχ. «Πολλὴν οἶδά σοι χάριν» κτλ., σελ. 317. Fabricii-Harles, XI, σ. 379, ἀριθ. 29.

21. «Περὶ τοῦ θείου προορισμοῦ δ^{ος} τῷ μεγάλῳ οἰκονόμῳ κυρίῳ Θεοδώρῳ τῷ Ἀγαλλιανῷ». Ἄρχ. «Σὺ μὲν καλῶς ποιῶν» κτλ., σελ. 329. Fabricii-Harles, XI, σ. 379, ἀριθ. 30.

22. «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ λόγου τοῦ περὶ θείας προνοίας καὶ προορισμοῦ, οὗ ἡ ἀρχὴ· Τὴν ἐξ αἰδίου περὶ τῶν ὄντων». Ἄρχ. «Ὁ παρῶν οὐχ εὐρέθη», σελ. 341. «Ἐτερον τεμάχιον, οὗ ἡ ἀρχὴ· Τῆς μὲν ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου πρόνοιαν ποιούμενος» κτλ., σελ. 342-343.

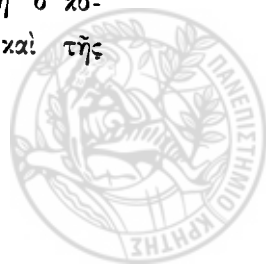
23. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ περὶ τῆς τῶν σωμάτων ἀναστάσεως». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ τὰς περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας» κτλ., σελ. 350. Fabricii-Harles, XI, σ. 374, ἀριθ. 10.

24. «Γενναδίου μοναχοῦ τοῦ Σχολαρίου λύσεις ἀποριῶν τινων ἐπὶ τῇ Θείᾳ Γραφῇ περὶ τῶν ἐν τῷ Παραδείσῳ ξύλων, τοῦ τῆς ζωῆς ξύλου καὶ τῆς γνώσεως». Ἄρχ. «Περὶ τῶν ἐν Παραδείσῳ ξύλων» κτλ., σελ. 344.

25. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τῆς ἀρνήσεως Πέτρου καὶ τῆς τοῦ ἀλέκτορος φωνῆς». Ἄρχ. «Οἱ τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων ἐξηγηταὶ» κτλ., σελ. 357.

26. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἀφῆς τοῦ Κυριακοῦ σώματος, ὅπως τῇ μὲν Μαγδαληνῇ ἐκωλύετο, ἐπετράπη δὲ τῷ Θωμᾷ». Ἄρχ. «Πολλοὶ μὲν τῶν διδασκάλων» κτλ., σελ. 362.

27. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ὥρας, καθ' ἣν ἐσταυρώθη ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός». Ἄρχ. «Περὶ τοῦ πάθους καὶ τῆς σταυρώσεως», σελ. 365.

28. «Περὶ τοῦ βιβλίου τοῦ Γεμιστοῦ καὶ κατὰ τῆς ἐλληνικῆς πολυθείας· ἐγράφη ἐν τῷ ὄρει τοῦ Μενοικέως, τῷ πρὸς ταῖς Φερραῖς. Γεννάδιος ὁ Σχολάριος καὶ τὰ λοιπὰ θεῖα χάριτι τῷ τιμιωτάτῳ καὶ πάντα ἀρίστῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ τῷ ἐξάρχῳ χαίρειν». Ἄρχ. «Ἐπαινοῦμέν σου τὴν περὶ τὰ βελτίω» κτλ., σελ. 370. Πλήθωνος νόμων συγγραφῆς τὰ σωζόμενα, ἐκδ. C. Alexandre. Paris 1858, σ. 412-441. Migne τ. 160, σ. 633.

29. «Περὶ διαφορᾶς τῶν συγγνωστῶν καὶ θανασίμων ἀμαρτημάτων σύντομον καὶ σαφές». Ἄρχ. «Ὁ μὲν ἀκριβέστερος» κτλ., σελ. 388. Fabricii-Harles, XI, σ. 375, ἀριθ. 19.

30. «Τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κυρίου Γενναδίου εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ δοῦλον λεκτέον Θεοῦ» [sic]. Ἄρχ. «Ὁ θεὸς ἀπόστολος Παῦλος», σελ. 399.

31. «Τοῦ Μηδείας Θεοφάνους λόγος ἀποδεικνύων, ὅτι τοῦ ἀνθρωπιῶν σπέρματος ἀψύχου διαβληθέντος, τῇ δὲ σπερματικῇ αὐτοῦ δυνάμει συμπήξαντος ἐν τῇ μήτρᾳ τὸ ἔμβρυον, ἐνίηται αὐτῷ τὴν ψυχὴν ὁ Θεός». Ἄρχ. «Τῆς ψυχῆς τοῦ τί ἦν εἶναι» κτλ., σελ. 404. Συνεξετυπώθη τῇ Λογικῇ τοῦ Νικηφόρου Βλεμμύδου ἐν Λειψία, ἔτει 1784-ω, σελ. 49-η τοῦ τρίτου βιβλίου.

32. «Οἶμαι τοῦτ' εἶναι τοῦ Γενναδίου· οὕτως ἐν τῷ κώδικι. Κείμενον ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐδεξάμεθά σου τὸ σύγγραμμα καὶ καλῶς ἐπιστήσαντες» κτλ., σελ. 424. Ἐν τῷ 6-ω κώδικι τῆς ἐν τῇ πόλει Μιτυλήνῃ γυμνασιακῆς βιβλιοθήκης ἡ τοῦ κειμένου τούτου ἐπιγραφή ἔχει ὧδε· «Τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἀγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Γενναδίου πρὸς τὸν μητροπολίτην Μηδείας Θεοφάνῃν περὶ τῆς λογικῆς καὶ ἀνθρωπίνης ψυχῆς, ἐπιστήσαντος τὸ προηγησάμενον ἐνταῦθα τούτου σύγγραμμα περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως». Ὅρα Ἄ. Π.-Κεραμέως, Μαυρογορδ. Βιβλιοθήκης τ. I, σ. 135.

33. Γενναδίου ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Περὶ δὲ τοῦ μακαρίου Νύσσης», σελ. 443. Καὶ τοῦτο τὸ κείμενον ἐν τῷ ῥηθέντι Μιτυληναίῳ κώδικι ἐπιγέγραπται ὧδε· «Τοῦ αὐτοῦ ὅπως ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Νύσσης οὐ συμφωνεῖ τοῖς λόγοις τούτοις καὶ

τῶν λοιπῶν ἁγίων ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ὑποθέσει, καὶ κατὰ Ἄπολλιναρίου».

34. «Καὶ τοῦτ' οἶμαι τοῦ Γενναδίου εἶναι». Κείμενον ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Οὐκ ἔστιν ἀνάγκη διότι ὁ ἅγιος Αὐγουστῖνος οὕτως εἶπε» κτλ., σελ. 449. Ἄλλὰ καὶ τοῦτο τὸ κείμενον ἐν τῷ Μιτυληναίῳ κώδικι ἐπιγέγραπται οὕτω· «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν θεολογικῶν τρίτου, ὅτι εἰ καὶ τινες ἐξηνέχθησαν, ἧ ἐκόντες ἢ ἄκοντες, ἀσύμφωνόν τι τῇ ὀρθῇ τῆς Ἐκκλησίας εἰπεῖν δόξη πρὸ τοῦ θαυμασθῆναι καλῶς, οὐ δεῖ προσέχειν τούτῳ».

35. «Οἶμαι καὶ τοῦτο εἶναι τοῦ Γενναδίου». Κείμενον ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Δύο οὐσῶν λατρειῶν καὶ θεραπειῶν τοῦ Θεοῦ», σελ. 451-480· αἱ κατόπι δύο σελίδες (481-482) ἀφείθησαν ἄγραφοι.

36. «Τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἐν ἀληθείᾳ σοφωτάτου κυρίου Νικολάου τοῦ Καβάσιλα, περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς λόγος πρῶτος, ὅτι διὰ τῶν θείων συνίσταται μυστηρίων, τοῦ βαπτίσματος, τοῦ μύρου καὶ τῆς ἱεραῆς κοινωνίας». Ἄρχ. «Ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ φύεται» κτλ., σελ. 483. Migne τ. 150, σ. 493.

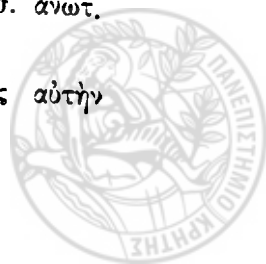
37. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς λόγος δεύτερος· τίνα συντέλειαν τὸ θεῖον παρέχεται βάπτισμα». Ἄρχ. «Τὸ μὲν οὖν ἐν τοῖς ἱεροῖς μυστηρίοις» κτλ., σελ. 496. Migne ἐνθ. ἄνωτ. σ. 521.

38. «Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς λόγος τρίτος καὶ τίνα συντέλειαν αὐτῇ παρέχεται τὸ θεῖον μύρον». Ἄρχ. «Οὕτω δὲ πνευματικῶς συστάντες», σελ. 521. Migne ἐνθ. ἄνωτ. σ. 569.

39. «Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς λόγος τέταρτος· τίνα συντέλειαν αὐτῇ δίδωσιν ἡ ἱερά κοινωνία». Ἄρχ. «Μετὰ δὲ τὸ μύρον» κτλ., σελ. 527. Migne ἐνθ. ἄνωτ. σ. 581.

40. «Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς λόγος πέμπτος· τίνα συντέλειαν παρέχεται ἡ καθιέρωσις τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου». Ἄρχ. «Τῶν μὲν ἱερῶν μυστηρίων», σελ. 552. Migne ἐνθ. ἄνωτ. σ. 625.

41. «Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς λόγος ἕκτος· πῶς αὐτὴν

ἀπὸ τῶν μυστηρίων λαβόντες φυλάζομεν». Ἄρχ. «Αἱ μὲν οὖν τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς» κτλ., σελ. 558. Migne ἐνθ. ἄνωτ. σ. 637.

42. Ἀδήλου «ὅτι σφόδρα λυσιτελής καὶ ἡ τοιαύτη μελέτη, καὶ ὅτι τὰ παρὰ Χριστοῦ μακαριζόμενα ποιεῖ κατορθοῦν». Ἄρχ. «Πρῶτον μὲν γὰρ τὸ ταῖς ἀγαθαῖς ἐννοίαις», σελ. 568-581.

43. (Γράψιμον ἑτεροῖον). «Τοῦ αὐτοῦ φιλοσόφου Θωμᾶ τοῦ Ἀχίνου (= Ἀκουίνου) λόγος ἕτερος, πῶς ἐστὶν ὁ εἰδικὸς τόπος, ἔνθα αἱ ψυχαὶ καθαίρονται πρὶν ἀπελθεῖν εἰς τὸν Παράδεισον, καὶ ὅτι μετὰ τὴν τελευταίαν ἅπαντες τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν παραχρῆμα τῆς αἰωνίου ἀνταποδόσεως τὰ γέρα κομίζονται, οἱ δὲ παραχρῆμα ταῖς αἰωνίαις τιμωροῦνται βασάνοις, οἱ δὲ καθαίρονται διὰ καθαρτηρίου πυρὸς καὶ οὕτως εἰς τὴν βασιλείαν εἰσέρχονται· οὗ καὶ πρὸς ταῦτα ἀντίθεσις Ματθαίου κοιαιστόρος τοῦ Παναρέτου». Ἄρχ. «Θωμᾶς. Νῦν λείπεται θεωρῆσαι περὶ δόξης» κτλ., σελ. 583-638 [αἱ λοιπαὶ σελίδες 639-642 ἄγραφοι]. P. Lambecii comment. de aug. biblioth. caes. Vindobonensi liber V, 1672, σ. 176.

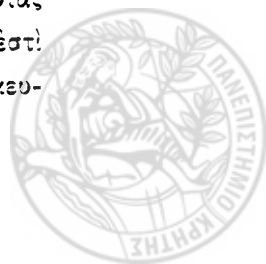
44. «Μάρκου Εὐγενικοῦ πρὸς Λατίνους ἀπόκρισις». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ μετὰ ἀγάπης ἀποκρίνασθαι», σελ. 643.

45. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς αὐτοὺς Λατίνους». Ἄρχ. «Πολλῆς μὲν ὡς ἀληθῶς ἐρεῦνης», σελ. 655.

46. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτούς». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ σαφέστερον ἡμᾶς ἀπαιτεῖτε», σελ. 682.

47. «Πόνημα Ἰσα(α)κίου σεβαστοκράτορος περὶ προνοίας ἀπορημάτων» (ἀπορήματα?). Ἄρχ. «Εἰ πάντων ἐστὶ πρόνοια», σελ. 695-739.

36. Τεῦχος τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων χάρτου 292, μήκους 0,303, πλ. 0,21, ὧν μία ἐκάστη τῶν σελίδων ἀριθμεῖ γραμμὰς 30 ἢ 31 (0,215 × 0,115).—Μελετίου τοῦ Γαλησιώτου συγγραφή διὰ στίχων πολιτικῶν, ἧς ἡ ἐπιγραφή «Μελέτη», διηρημένη εἰς λόγους ἐπτὰ, ποικίλην ἔχοντας ὑπόθεσιν, θεολογικήν, ἀσκητικήν, ἱστορικήν· ὁ τρίτος λόγος ἐστὶ «κατ' Ἰταλῶν», ἀναγράφων καὶ τὰ πολιτικά καὶ τὰ θρησκευ-

τικά τούτων ἔθιμα. Περὶ τοῦ συγγραφέως ὄρα Georgii Pachymeris de Michaelae et Andronico Palaeologis ἐκδ. Bekker, τ. II, σ. 17. Ἄ. Δημητρακοπούλου, Ὁρθόδοξος Ἑλλάς, σ. 60. Ἡ τοῦ Μελετίου συγγραφή ἄρχεται ἀπὸ τῶν ἐξῆς στίχων.

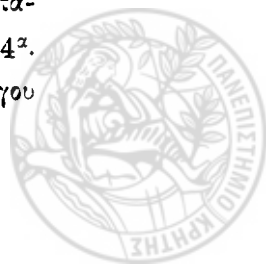
† Ἄγνή, προηγῶ τῶν ἐμῶν πονημάτων †.
 Βίβλος παρὰ τοῦ ταπεινοῦ γραφεῖσα Μελετίου
 διὰ τὸν λόγον τὸν ὀρθὸν ἐν Σκύρῳ καθειργμένον,
 τὰ πρῶτα δὲ καὶ τοῖς δεσμοῖς εἰς Ῥώμην ἀπαχθέντος
 καὶ διετίαν παντελῆ πληρώσαντος ἐκείσε·
 ἐγράφη δὲ στιχουργικῶς μετὰ Θεὸν πρὸς φίλον
 ἀδελφιδοῦν καὶ φοιτητὴν καὶ γνήσιόν μοι τέκνον,
 ὃν ὠδῖνα πνευματικῶς ἐκ πρώτης ἡλικίας,
 καὶ σὺν αὐτῷ καὶ πρὸς λοιποὺς ἀγαπητοὺς μου μύστας·
 ἐπέχει δὲ τὸ σύγγραμμα πρὸς τύπον τῆς ἐβδόμης
 λόγους ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν εὐτάκτως γεγραμμένους,
 οὓς δὴ καὶ μετερχόμενος ἀνερευνήσας εὖρης
 τὰς ὑποθέσεις δέκα τε πρὸς ταῖς διακοσίαις·
 σὺν αἷς καὶ τὰ κεφάλαια, χωρὶς τῶν δύο λόγων,
 ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐξήκοντα καὶ τοῖς ἑπτακοσίαις
 ὁ δ' ἀριθμὸς ἐκμετρηθεὶς ἀπταιστῶς ὁ τῶν στίχων
 συμποσθεῖή σοι καλῶς εἰς μυριάδας δύο.
 Εἰ δὲ τῆς βίβλου τὸν σκοπὸν ὡς νουνεχῆς σκοπήσεις
 καὶ κατὰ νοῦν θεοφιλῆ τοῖς ἐν αὐτῇ προσέξεις,
 ἀπανθισμὸν καὶ συλλογὴν τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας
 καὶ πάντων τὰ καλλίονα καὶ κρείττονα μαθήσει,
 καὶ σύμπαν εἴ τι καίριον καὶ βέλτιστον εὕρησεις,
 συνθεθιμμένα προσφυῶς κατὰ βαθμὸν καὶ τάξιν
 καὶ καθ' εἰρμὸν ἀρμόδιον εὐρύθμως ἀραρότως,
 καὶ παγκαρπίαν ἀληθῶς ὡς ἐκ λειμῶνος Θείου
 εὕρησεις καὶ τροφήσεις τρυφὴν ἀθανασίας
 καὶ τῷ τῶν λόγων χορηγῷ τὴν δόξαν ἀναπέμψεις,
 τῷ παντουργῷ καὶ ποιητῇ καὶ κτίστη τῶν ἀπάντων·
 εἰ δὲ πρὸς τὴν ἀφέλειαν τῶν λόγων ἀποβλέψεις,
 συγγνώμων ἔσο τῷ γραφεῖ τῆς ἀμαθίας χάριν.
 Ἄλλὰ καὶ τοῦτο, φίλτατε, μηδὲ πως παραδράμης·
 ἑπταετία παντελῆς ἡμῖν ἐν ἔξορίᾳ,
 ὑπερμαχοῦσι τῶν σεπτῶν δογμάτων, ἐπληρώθη,

σὺν πᾶσι τοῖς χρειώδεσι καὶ βιβλῶν στερουμένοις,
ὃ πρὸς συγγνώμην οὐ μικρὸν κριταῖς εὐσυνειδήτους.
Θεῶ δὲ δόξα τῷ σοφοῦς ποιῶντι τοὺς ἀσόφους.

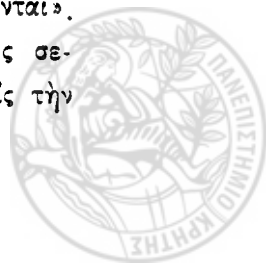
Αἰνιγματώδεις ἔννοιαὶ μελέτης Μελετίου,
ἔχουσαι ῥῆσιν ἔκφορον, ὡς ὄστρακον συνέχειν
μάργαρον ἔνδον τιμαλφῆ, παιδείαν κρυφιώδη
καὶ μυστικὴν παραίνεσιν πνευματικῶν ἀγώνων
πρὸς ὑπηρέτην ἀδελφὸν καὶ φοιτητὴν καὶ φίλον.
Ἐπτά τὰ γράμματα λοιπὸν εἰσι τὰ τῆς μελέτης
καὶ πρὸς αὐτὰ τὸν ἀριθμὸν σφίζοντα τῆς ἐπτάδος
καὶ κόμματα νοουθετικά γεγόνασι προσφόρως,
σίχοις ἐπτά τὴν ἔννοιαν κεφαλαιοῦντα πᾶσαν,
καὶ πάλιν ὡς ἐξ ὑπαρχῆς ἐτέρου κεφαλαίου
πρὸς ἄλλην μεταβαίνοντα στιχόπλοκον ἐπτάδα·
ὁμοῦ δ' ἡ σύμπασα πληθὺς τῶν ῥηθειςῶν ἐπτάδων
ὡς πρὸς ἑνὸς ἀπαρτισμὸν συμποσομένη λόγου
ὀκτώ σὺν ὀγδοήκοντα μετὰ πενταχοσίων·
εἰ γὰρ ψηφίσεις ἀκριβῶς μελέτης τὰ στοιχεῖα
καὶ συναγάγῃς ἐν ταυτῷ, πρὸς τόσον συμποσώσεις.
Καὶ τοίνυν, φίλε, συνετῶς πρόσχεε τοῖς λεγομένοις κτλ.

37. Τεύχος ἐκ χάρτου διμερὲς (μήκους 0,294, πλ. 0,21),
ὄπερ ἦν Εὐθυμίου τινὸς Ἐφραιμ μετονομασθέντος. Τὸ πρῶτον
μέρος ἀριθμεῖ φύλλα 28, ὧν τὰ ὀκτώ πρῶτα καὶ τὰ τρία ἔσχατα
παντάπασιν ἄγραφα· τὰ δὲ λοιπά, γεγραμμένα τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ
ἑκατονταετηρίδι, περιέχει ἐν ἑαυτοῖς τὰ κείμενα ταῦτα· 1) «Ἐκ
τοῦ Ματθαίου κοιαιστόρος Ἀγγέλου τοῦ Παναρέτου κατὰ Λατίνων»
ἀπόσπασμα, οὗ ἡ ἀρχή· «Γρηγόριος λέγει ὁ Νύσσης» κτλ., φ.
9^β. 2) «Ἐκ τῆς χειρογράφου βίβλου τῆς ἐν μεμβράναις τοῦ ὁμο-
λογητοῦ Μαξίμου, ἣν εὗρον ἐν τῷ Σινᾶ» τεμάχῃ τινά· εἶτα «Περὶ
τῶν πέντε τρόπων τῆς φυσικῆς θεωρίας σύντομος ἐξήγησις»,
«Ἐκ τῶν ἐπιλύσεων τινῶν ἀποριῶν», «Ἐκ τῶν τοῦ Ἰωάννου τοῦ
Νηστευτοῦ», «Ἐκ τῶν τοῦ Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ διακόνου, μα-
θητοῦ τοῦ μεγάλου Βασιλείου, οὗτινος ἡ ἐπωνυμία Τέκνον Ἰπα-
κοῆς», «Ἐκ τινος ἀνωνύμου» περὶ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, φ. 10^α-14^α.
3) «Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ ἐξηγήσεις τινῶν ῥητῶν τοῦ θεολόγου

Γρηγορίου». Καί ταῦτα μὲν ἔχει τὸ τεῦχος ἐν τῷ πρώτῳ αὐτοῦ μέρει· τὸ δὲ λοιπὸν μέρος, συνιστάμενον ἐκ φύλλων ἡριθμημένων 413, περιλαμβάνει ἐν ἑαυτῷ «Πίνακα τῆς ἐν τῇ βίβλῳ ταύτῃ ὕλης τῶν λόγων, ἣ καὶ διδασκαλίας» καὶ τὸ κείμενον αὐτῶν τούτων τῶν λόγων ἢ διδασκαλιῶν, ἀνερχομένων εἰς τὸν 83-ον ἀριθμόν· πάντες δὲ οὗτοι οἱ λόγοι, προσήκοντες ἀνωνύμῳ τινὶ ἱεροκήρυκι, συντεθειμένοι εἰσὶν εἰς φράσιν δημοτικῆν, ἐν δὲ τῷ τεύχει τούτῳ ἐγράφησαν τῇ ἑπτακαίδεκάτῃ ἑκατονταετηρίδι, ὅτε καὶ προσετέθη αὐτῷ τὸ «Ἐπιτάφιοι λόγοι τίνα μεθόδῳ γίνονται» (φύλλ. 406-408), οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ ἐπιτάφιος λόγος τρία μάλιστα ἀπαιτεῖ» κτλ.

38. Τεῦχος ἐκ χάρτου, γραφὲν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἑνεακαίδεκάτης ἑκατονταετηρίδος καὶ ἐπὶ μὲν τῆς ῥάχεως αὐτοῦ ἔντυπον ἔχον ἐπιγραφὴν, τὸ «Χρονικὸν Μολδαβίας τ. 2», ἀρχόμενον δὲ ἀπὸ σελίδος 595-ης· λήγει δὲ τὸ ὅλον τεῦχος εἰς σελίδα 1158-ην· καὶ ἀπὸ μὲν τῆς 595-ης σελίδος ἄρχεται «διήγησις τῆς αὐθεντίας τοῦ Ἀντιόχου βόδα, υἱοῦ τοῦ Καντεμὶρ βόδα», ἧς ἡ ἀρχή· «Εἰς αὐτὸν τὸν χρόνον ἦλθεν αὐθέντης τῆς τζάρας» κτλ. Ἐν δὲ τῷ πέρατι τῆς 1158-ης σελίδος γέγραπται τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος πρώτου τόμου, τὰ δὲ ἐναπολειφθέντα καὶ ἀκόλουθα τῆς ἐνταῦθα τριχρονίας τοῦ Ματαίη βόδα ἐπιγράφονται εἰς τὸν δεῦτερον τόμον. Τέλος τοῦ πρώτου τόμου τῆς Μολδαβικῆς ἱστορίας». Ἐῖτα προσετέθη τῷ κώδικι κείμενον ἔμμετρον, ἀνωνυμὸν τε καὶ ἀνεπίγραφον, ἐκ στίχων δεκαπεντασυλλάβων 230, δι' ὧν περιγράφεται ἡ περιζωσις τῆς σπάθης τοῦ σουλτάνου Ἀχμέτ τοῦ τρίτου καὶ ἡ ἐν τῷ σουλτανάτῳ διαδοχὴ Μαχμουτ τοῦ πρώτου· ἔχει δὲ τῶν στίχων τούτων ἡ ἀρχὴ οὕτω· «Μὲ τοὺς παρόντας στίχους μου θέλω νὰ εὐφημήσω | τὴν μείζονα τῶν ἀρετῶν καὶ νὰ παρακινήσω» κτλ. Τὸ δὲ τέλος αὐτῶν οὕτω· «ταῦτα δὲ εἰς ἐνθύμησιν μὲ στίχους σημειοῦνται | καὶ ὅσοι τοὺς διαβάζουσι, ἂν θέλουν, ἄς μ' εὐχῶνται». Σημειωτέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ἐν τῇ ἐπάνῳ ὧσ' τῆς 595-ης σελίδος ὑπάρχει τὸ σημεῖωμα τόδε· «Καὶ τότε ἀφιερῶθη εἰς τὴν

βιβλιοθήκην τοῦ Π: Τάφου παρὰ τοῦ ἀρχιμ: κ. Γερμανοῦ τοῦ Ἀφθονίδου ἐν ἔτει ,αωπ' [=1880], ὀκτωβρίου γ'».

39. Κῶδιξ χάρτινος, μήκους 0,297, πλ. 0,195. «Τόμος γ'» ὁμιλιῶν καὶ διδαχῶν αὐτογράφων Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ εἶτα Κωνσταντινουπόλεως· διήρηται δὲ εἰς μέρη δύο. Ὁ δέτης τούτου τοῦ κώδικος ἔθετο ἕνδον τῆς πρώτης αὐτοῦ πινακίδος φύλλα 14, ὧν τρία μόνον γεγραμμένα (3-5), περιέχοντα ἐν ἑαυτοῖς ἀναγραφὴν τῶν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ κώδικι διδασκαλιῶν· μετὰ δὲ τὰ τοιαῦτα φύλλα ὑπάρχει τὸ κύριον τεύχος ὕπερ συνίσταται ἐκ φύλλων 567· τούτων δὲ τὰ μὲν δύο πρώτιστα πεπληρωμένα ἐστὶ πῖνακός τινος, ἑξαριθμοῦντος τὰς ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τεύχει διδασχὰς Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως, τὰ δὲ τελευταῖα τριάκοντα καὶ τέσσαρα φύλλα παντάπασιν ἄγραφα. Αἱ μέντοι πλείους τῶν διδαχῶν οὐκ εἰσὶν, ὡς φαίνεται, τέλειαι· σχεδὸν γὰρ μᾶλλον ἔοικεν εἶναι διδαχῶν, καὶ διὰ τοῦτο πεπληρωμένα ἐστὶ καὶ διαγραφῶν καὶ μεταλλαγῶν, καὶ σημειώσεων ὑπομνηστικῶν, ὧν οὐκ ὀλίγαι λατινικαί. Πᾶσαι δ' ὁμοῦ αἱ διδασχὰς εἰσι 53· τούτων δ' ἡ πρώτη (φ. 2^α) ἐπιγραφὴν ἔχει τοιαύτην· «1615 ἰανουαρ. 29. ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ. Ἐν Τριγοβίστω. Εἰς τὸν Τελώνην καὶ εἰς τὸν Φαρισαῖον». Τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐτέρα ὁμιλία ἐρρήθη ἐν Τριγοβίστῳ τῇ 2-α μηνὸς ἀπριλίου (φ. 16), ἐτέρα δὲ τῇ 29-ῃ μηνὸς ἰουνίου (φ. 20). Ἐπονται ταύταις ὁμιλίαι εἴκοσι καὶ πέντε ῥηθεῖσαι ἐν Αἰγύπτῳ [=Καίρω], ὧν ἡ πρώτη «,αχιε' ὀκτωβρίου 22 ἐν Αἰγύπτῳ, ὅταν ἦλθα ἀπὸ τῆν Βλαχίαν» (φ. 25), ἡ δὲ τελευταία τῇ 23-ῃ μαρτίου μηνὸς ἔτους 1617-ου (φ. 179^β)· ταύταις ἔπονται ὁμιλίαι δύο, ῥηθεῖσαι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῷ αὐτῷ ἔτει (φ. 193 καὶ 206), καὶ ἐτέρα τις ἐπιγραφὴν ἔχουσα τὸ «περὶ θεοῦ». Ὡδε λήγει τὸ πρῶτον μέρος τοῦ γ' τόμου τῶν ὁμιλιῶν τοῦ πατριάρχου Λουκάρεως· τὸ δ' ἕτερον μέρος ἄρχεται ἀπὸ ὁμιλίας τινὸς εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ Ἰούδα, ῥηθείσης ἔτει 1621-φ (φ. 289)· ταύτη δὲ ἔπονται ὁμιλίαι τινὲς ῥηθεῖσαι ἐν Κωνσταντινουπόλει μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1623 καὶ 1626· τούτων δὲ μία ἐρρήθη ἔτει «1624 ἐν τῷ Πατριαρχείῳ. εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ» (φ. 349).

40. Τεύχος ἐκ φύλλων χάρτου 228 (μήκους 0,298, πλ. 0,21), ὧν τὰ πρῶτιστα ἑννέα καὶ τὰ ἔσχατα πεντεκαίδεκα παντάπασιν ἄγραφα· περιέχει δὲ τοῦτο ἐν ἑαυτῷ Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρως ἑλληνικὴν αὐτόγραφον ἑρμηνείαν τινῶν «Στοιχείων γεωμετρίας», ὡς δὲ φαίνεται τῶν ὑπὸ Ἀ. Τακουετίου λατινιστὶ συγγεγραμμένων· τούτων δὲ τῶν στοιχείων, εἰς πέντε διηρημένων βιβλία, προτέτακται «Ἀφήγησις ἱστορικὴ περὶ ἀρχῆς καὶ προόδου τῶν μαθηματικῶν ἐπιστημῶν». Ὁ μεταφράστης ἐνέγραψε τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα μετὰ τὸ πέρασ τοῦ πρώτου τῶν στοιχείων βιβλίου (φ. 56^α). Τούτοις δὲ πάλιν τοῖς στοιχείοις ἔπεται συγγραφή ἕτερα (φ. 108-213), διηρημένη εἰς ἑπτὰ βιβλία, ἣτις πραγματεύεται ὡσαύτως περὶ γεωμετρίας· προτέτακται δὲ καὶ ταύτης «Ἑπόμνησις τοῖς τῆν γεωμετρίαν διδασκομένοις».

41. Τεύχος χάρτινον τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, συνιστάμενον ἐκ φύλλων περίπου 970, ἐν οἷς περιέχεται συλλογὴ διδαχῶν ἠθικῶν καὶ ὁμιλιῶν ἐκκλησιαστικῶν οὐκ ὀλίγων, εἰς ἀλφαβητικὴν τεταγμένων τάξιν· ἔχουσι δὲ αὗται καὶ συμπληρώματα, γεγραμμένα ἐπὶ χαρτίων παντοίας ἐκτάσεως, προσκεκολλημένων τοῖς οἰκείοις τοῦ τεύχους φύλλοις. Ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἀντωνῖνος ἐν τῷ οἰκείῳ τύποις ἀνεκδότῳ καταλόγῳ τῆς τοῦ Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου βιβλιοθήκης ἔγραψεν, ὅτι τοῦτο τὸ τεύχος πρότερον ἐπὶ τῆς αὐτοῦ ῥάχεως εἶχεν ἐπιγραφὴν τοιαύτην· «Καθαρὰ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας».

42. Τεύχος χάρτινον τῆς πεντεκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, ἀκέφαλόν τε καὶ ἀτελές, συνιστάμενον ἐκ φύλλων 283, μήκους 0,295, πλ. 0,215· περιέχονται δ' ἐν αὐτοῖς ὁμιλίαι κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνώνυμοι, πρὸς ἀνάγνωσιν ἐν ταῖς Κυριακαῖς ἑκάστου ἑαυτοῦ. Ἀρχ. « - - - ὁμοτρόπως κολάζονται ἔδειξεν ὁ Φαρισαῖος καὶ τῷ σχήματι αὐτοῦ» κτλ. — Φύλλ. 3^β «Κυριακῆ τοῦ Ἀσώτου» λόγος β', οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀγαθὸς μὲν ὁ Θεὸς» κτλ. — Φύλλ. 19^α Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος Κυριακῆ α' τῶν Νηστειῶν, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἡ τεσσαρακονθήμερος αὕτη νηστεία» κτλ. — Φύλλ. 269^β «Ἐξηγήσις τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχι-

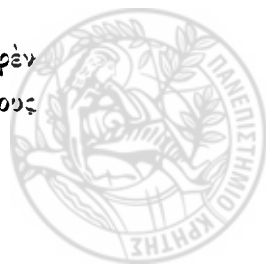

επισκόπου Βουλγαρίας κυροῦ Θεοφυλάκτου εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον, ἦτοι τὸ Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος». Ἀρχ. «Τοῦ πνεύματος ἢ δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ». — Φύλλ. 280^α «Ἐρμηνεῖα τοῦ αὐτοῦ κυροῦ Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας εἰς τὰ ἐθνικά εὐαγγέλια. Κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον α'». Φύλλ. 281^β «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ β' ἐθνικὸν τοῦ κατὰ Μάρκον. Εὐαγγέλιον β'». — Φύλλ. 282^β «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ τρίτον».

43. Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου 342 (μήκους 0,282, πλ. 0,21), γραφὸν περὶ τὸ μέσον τῆς πεντεκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος· ἔστι δὲ τὸ κείμενον αὐτοῦ ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 36 (0,21 × 0,14). — Ἐτυμολογικὸν τοῦ Σουΐδα· Τὸ \bar{a} μετὰ τοῦ \bar{a} : Ἄαπτος, ὁ ἀπροσπέλαστος· παρὰ τὸ ἄπτω ἄπτος» κτλ. Τέλος· «εἰ δὲ ἐνὶ φωνήεντι παραλήγεται, ἐκτείνει τὸ \bar{a} , ὡς χωρά· οὕτω καὶ ὦρα· + +». Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ἐρυθρὸν ὑπάρχει κόσμημα ταινιοειδές, τούτου δὲ ὑπέρεκειται τὸ σημείωμα τὸδε· «Καὶ τὸδε πρὸς τοῖς ἄλλοις Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου, καὶ δι' αὐτοῦ τῷ Παναγίῳ Τάφῳ. 1688».

44. Τεῦχος χάρτινον μεγάλου σχήματος, οὗ προέταξεν ὁ δέτης φύλλα τεσσαράκοντα παντάπασιν ἄγραφα, οἷς ἔπεται τετράδια ἠριθμημένα ξθ' καὶ φύλλα πάλιν ὀκτώ παντάπασιν ἄγραφα. — «Τοῦ σοφωτάτου ἱατροῦ καὶ θεολόγου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας κυρίου Γεωργίου Κορέσση τοῦ Χίου σημειώσεις εἰς τὴν μεταφυσικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους». Ἀρχ. «Α·^{ον}. Ζητήσεις, τί δήποτε τοιοῦτον προοίμιον ὁ Ἀριστοτέλης προτείνων, πάντες ἄνθρωποι φησὶ καὶ τὰ ἐξῆς»; Μετὰ τὸ κείμενον· «Ἄπαντα εἰς τετράδια τὸ δὲ \bar{a} ^{ον} καὶ $\bar{x}\theta$ ^{ον} ἐξάδιον, καὶ τὸ $\bar{\delta}$. \bar{e} . \bar{c} . ὀκτάδια: εἴληφε τέλος κατὰ τὸ $\bar{\alpha}\chi\pi\theta$ ^{ον} [= 1689] ἐν μηνὶ δεκεμβρίῳ $\bar{\gamma}\eta$, ὦρα $\bar{\zeta}\eta$ τῆς νυκτός». Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς· «Μετεγράφη ἢ παροῦσα βίβλος ἐν Χίῳ διὰ γροσίῳν τριάκοντα καὶ τριῶν, ἅτινα δέδωκα ἐγὼ Χρυσάνθος ὁ ἀρχιδιάκονος τοῦ ἀποστολικοῦ τῶν Ἱεροσολύμων θρόνου, καὶ ἔστω κτῆμα αἰώνιον τῷ παναγίῳ καὶ δεσποτικῷ Τάφῳ».

45. Τεῦχος μεμβράνινον, βεβλαμμένον ὑφ' ὕδατος, γραφὸν δὲ ἔτει 1072-φ ἢ 1073-φ· ἔστι δὲ τοῦτο τὸ τεῦχος μήκους

0,28, πλάτους 0,225, καὶ τῶν σελίδων αὐτοῦ διαστήλων οὐσῶν ἐκ γραμμῶν 32, ὁ τοῦ κειμένου χῶρος ἐν μιᾷ τούτων ἐκάστη ἐστὶν ὡς $0,223 \times 0,17$. Ἐνδον τῆς πρώτης πινακίδος ὁ δέτης ἐσημειώσατο τὸ 7092-ον ἔτος [=1583-1584], καὶ σημειώμα τι περὶ τοῦ ὅτι μοναχὸς ὢν αὐτὸς ἐγένετό που ἡγούμενος τῆ 2-α μηνὸς ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους· πρὸ δὲ τῆς ἀρχῆς τοῦ κειμένου εὐρίσκεται φύλλον ἐν χάρτινον, ὃπερ ἐμπεριέχει τινὰ σημειώματα Ἀχιλλείου τινὸς περὶ τοῦ ὅτι αὐτὸς οὗτος ὁ Ἀχιλλεῖος ἔτει ζϛε' [=1586-1587] προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν ἱερομονάχου καὶ πρωτοσυγγέλλου πατριαρχικοῦ, χειροτονηθεὶς οὕτως ὑπὸ τοῦ Γοτθίας μητροπολίτου Καλλινίκου.

1. «Περὶ τοῦ ἐν ἁγίοις ἀββᾶ Δωροθέου». Ἀρχ. «Ἰστέον ὅτι δύο γεγονάσι Δωροθέοι», φ. 1^α. Migne τ. 88, σ. 1612.

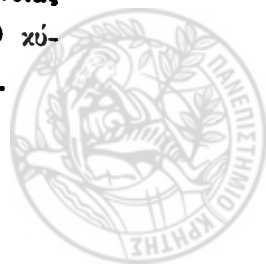
2. «Ἐπιστολὴ πρὸς ἀδελφόν, αἰτήσαντα πεμφθῆναι αὐτῷ τοὺς εὐρεθέντας λόγους τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ Δωροθέου». Ἀρχ. «Ἐπαινώ τῆς προαιρέσεως» κτλ., φ. 1^β. Migne ἔνθ. ἄνωτ. σ. 1613.

3. Τοῦ ἀββᾶ Δωροθέου συγγραφαὶ κ' μετὰ τοῦ πίνακος αὐτῶν, ὃν ὁ καλλιγράφος ἔταξε πρὸ τοῦ κειμένου, φ. 3^β-81 [Migne ἔνθ. ἄνωτ. σελ. 1617-1836]. Τὸ 39-ον φύλλον, ἐν ὄλον τετράδιον (φ. 40-48) καὶ τὸ 66-ον φύλλον ἐλλείπει τῷ κώδικι.

4. «Διήγησις Ἀμμωνίου μοναχοῦ περὶ τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Παρθοῦ ἀναιρεθέντων ἁγίων πατέρων». Ἀρχ. «Ἐγένετό μοι ποτὲ καθεζομένῳ» κτλ., φ. 82^α. Combefisii, Illustr. Christi mart. lecti triumphi, σ. 88. Παλαιὰ σλαβικὴ μετάφρασις: Аммонія мнѣха повѣсть о убиенныхъ св. отцахъ въ Синаѣ и Парѣѣ по рукописи XIV в. издалъ И. Помяловскій. С.-Петербургъ 1890.

5. «Νείλου μοναχοῦ περὶ κενοδοξίας». Ἀρχ. «Κενοδοξία πάθος» κτλ., φ. 91^α [Migne τ. 79, σ. 1160]. Ὑπὸ τὸ κείμενον (φ. 91^β) «† Ἐτελειώθ(η) ἡ βίβλος αὐτ(η) Ἰνδι. ια' ἔτους 579πα: οἱ ἀναγιν(ώσκοντες) εὐχ(εσ)θε τὸν γράψ(αντα) †».

6. «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου μοναχοῦ περὶ μετανοίας τῆς πᾶσι πάντοτε προσηκούσης εἰς τὴν δύναμιν». Ἀρχ. «Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός», φ. 92^α. Migne τ. 65, σ. 965.

7. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν οἰομένων ἐξ ἔργων δικαιῶσθαι». Ἀρχ. «Ἡ τῶν ἄνωθεν κακοπιστία (κῶδ. κακοπιστεία)» κτλ., φ. 99^β. Migne τ. 65, σ. 929.

8. «Διαδόχου, ἐπισκόπου Φωτικῆς τῆς Ἡπείρου, λόγος ἀσκητικὸς» ἐκ § § 4^θ. Ἀρχ. «Πάσης πνευματικῆς» κτλ., φ. 110^β.

46. Τεῦχος χάρτινον τῆς πεντεκαίδεκάτης ἑκατονταετηρίδος (μήκους 0,278, πλάτους 0,21), οὗ τὸ κύριον κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη δίστηλον ἐκ γραμμῶν 33.

1. Πίνακες μηνῶν Ἀθηναίων, Ἑλλήνων, Ἑβραίων, Αἴγυπτίων, Ῥωμαίων· εἶτα «αἱ ὥραι τῆς ἡλικίας», «τὰ τῶν δακτύλων ὀνόματα» καὶ «περὶ μέτρων», φ. 1^α. Τὸ περὶ μέτρων ἔχει ὧδε· «Ὁ παλαιστῆς ἔχει δακτύλους δ' ἢ σπιθαμὴ παλαιστὰς γ', ἦτοι δακτύλους ιβ'· ὁ πούς παλαιστὰς δ' τὸ βῆμα πόδας β' Ϛ· ὁ (κῶδ. ἦ) πῆχυς παλαιστὰς η' ἢ ὀργυιὰ πῆχεις γ'· ὁ κάλαμος πῆχεις ε' τὸ πλέθρον ὀργυιὰς ε' τὸ στάδιον ὀργυιὰς ρ', ἦτοι πῆχεις τ', πόδας χ', βῆματα σμ'· ὁ δάκτυλος στάδια β' τὸ μίλιον στάδια ζ' Ϛ, ἦτοι ὀργυιὰς ψγ'. Ἀπὸ Ἱερουσαλήμ μέχρι Βηθανίας στάδια ιε', ἦτοι μίλια β'».

2. «Περὶ σταθμῶν. Τὸ τάλαντον λίτραι ρκε' τὸ ἀσσάριον λεπτά, ἦτοι νομμία ξ' τὸ δηνάριον ἀσσάρια ξ' τὸ ἀργύριον δηνάρια ρ', καὶ πέπραται ὁ Κύριος εἰς λ' ἀργύρια, ἅπερ γίνονται δηνάρια ιγ', ἦτοι χρυσᾶ νομίσματα ρ'. Ἡ οὐγγία στατήρες δύο· ὁ (κῶδ. ἦ) στατήρ δίδραγμα δύο· ἢ δραχμὴ τὸ Ϛ τῆς οὐγγίας· ἢ οὐγγία ἐξάγια ξξ' ἢ λίτρα οὐγγίας ιβ'· ὁ ὀβολὸς κεράτια γ'· ὁ κονδράντης, δ(ς) καλεῖται καὶ σίκλος, τὸ δ' ἐστὶ τῆς οὐγγίας· τὸ σάττον μόδιον κούμουλον· τὸ τάλαντον ποιεῖ μνάς ε' ἢ μνά δραχμάς ρ' ἢ δραχμὴ ὀβολῶν ς'», φύλλ. 2^α. Εἶτα «Ἐξελληνισμὸς τῶν προφητικῶν θείων ὀνομάτων» καὶ «Ἐξελληνισμὸς τῶν ἀποστολικῶν ὀνομάτων».

3. «Σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον τῶν ἐμπεριεχομένων ἀπασῶν ὑποθέσεων τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις κανόσι, πονηθέν τε ἅμα καὶ συντεθέν τῷ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστῳ Ματθαίῳ». Ἀρχ. «Τὸ

τῶν ἱερῶν καὶ θεῶν χρῆμα» κτλ., φ. 3^α. Τῷ συντάγματι τούτῳ προσετέθησαν οἱ κανόνες Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, Νικήτα Ἡρακλείας ἀποκρίσεις πρὸς τινὰ Κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον, κανόνες Νικηφόρου τοῦ ὁμολογητοῦ, κανονικαὶ ἀποκρίσεις Ἰωάννου τοῦ Κίτρου, πίναξ ὀφφικίων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τάξις προκαθηδρίας μητροπόλεων καὶ ἀρχιεπισκοπῶν, νομικαὶ λατινικαὶ λέξεις, τὰ κατὰ Νεστορίου β' κεφάλαια Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας κτλ.

4. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, τοῦ πικλήν Παλαμᾶ, ἐπιστολή, ἣν ἐξ Ἀσίας αἰχμάλωτος ὦν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ἐκκλησίαν ἀπέστειλεν». Ἀρχ. «Ἄβυσσον μὲν εἶναι πολλὴν τὰ τοῦ Θεοῦ κρίματα» κτλ., φ. 203^α.

5. «Τοῦ λογιωτάτου καὶ ῥητορικωτάτου κυρδῦ Νικολάου τοῦ Καβάσιλα θεωρία εἰς τὴν καθιέρωσιν τοῦ ναοῦ». Ἀρχ. «Τῶν μὲν ἱερῶν μοναστηρίων» κτλ., φ. 210^β.

6. «Τοῦ ἀγιωτάτου Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ, διαλέξεις πρὸς τοὺς ἀθέους Χιόνας, συγγραφεῖσα παρὰ ἱατροῦ τοῦ Ταρωνίτου, παρόντος καὶ αὐτηκούου γεγονότος, ἐν τῇ Ἀνατολῇ». Ἀρχ. «Ἦλθον οἱ Χιόναί φησὶν ὀρισμῶ τοῦ ἀμηνᾶ» κτλ., φ. 213^β. Ἐξ ἐτέρου κώδικος ἐξεδόθη τύποις ἐπιμελείᾳ Ἀλκιβιάδου Σακκελίωτος. Σωτήρ, XV, 1892, σ. 236-246.

7. Κανόνες ἀκέφαλοι τῶν ἁγίων ἀποστόλων, φ. 216^α.

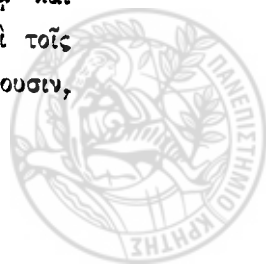
8. Κανόνες τῆς α' οἰκουμενικῆς συνόδου, φ. 219^β.

9. Κανόνες τῆς β' οἰκουμενικῆς συνόδου, φ. 221^α.

10. Κανόνες τῆς δ' οἰκουμενικῆς συνόδου, φ. 222^β. Τὸ τέλος αὐτῶν ἐλλείπει τῷ κώδικι.

11. Τεμάχιον ἐκ δύο φύλλων ἐτέρου τινὸς κώδικος τῆς ἐξ ἑκατονταετηρίδος, ἐμπεριέχον μέρος πίνακος τίτλων νομοκάνονός τινος, φ. 224-225.

12. Εἴκοσι φύλλα γραπτοῦ τινος βιβλιαρίου τῆς ιδ' ἑκατ., οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη δίστηλον. «Ἐκθεσις ὅπως γράφει ὁ Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης τῶν πάπα καὶ τοῖς λοιποῖς πατριάρχαις καὶ ἀρχιεπισκόποις, ναὶ μὴν καὶ τοῖς μητροπολίταις καὶ βασιλεῦσι καὶ τοῖς κοσμικὰς ἀρχὰς διδύνουσιν,

ὅπως τε νῦν ἔχουσι τάξεως οἱ ὑποκείμενοι θρόνοι τῷ πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ποῖαι ἀρχιεπισκοπαὶ καὶ ἐπισκοπαὶ ἐτιμήθησαν εἰς μητροπόλεις, ὅπως τε οἱ μητροπολίται γράφουσι πρὸς τε αὐτὸν τὸν πατριάρχῃν καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς πατριάρχας, ἔτι τε πρὸς τοὺς βασιλεῖς καὶ πρὸς ἑτέρους τινάς· ἐγράφη δὲ ἡ παροῦσα ἐκθέσις σεπτεβρίῳ α' ἐν ἔτει ς^ο ω^ο ι^ο ε^ο [= 1386], ἰνδ. δεκάτης». — Ἐπιτεταίη τῇ τοιαύτῃ ἐκθέσει κεφάλαιον «Περὶ τῶν φορεμάτων ἐκάστου τῶν τε ἀξιωματῶν καὶ τῶν ὄφφικίων, περὶ τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστου τῶν ὄφφικίων, περὶ τῆς τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν τάξεως καὶ τῶν κατ' αὐτάς τελουμένων ἐθίμων, ἐν αἷς διαλαμβάνονται καὶ περὶ τῆς τοῦ μεγάλου δομεστικού ὑπηρεσίας, τοῦ τε πιγκέρνη, τοῦ δομεστικού τῆς τραπέζης καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης» κτλ., φ. 226-245^α. Ἡ ὀπισθία τοῦ 245-ου φύλλου σελὶς ἐστὶ κεκαλυμμένη λεπτῷ τιμὶ φύλλῳ χαρτίνῳ, ἐπιτηδὲς ἐκεῖ κολληθῆντι, πρὸς κάλυψιν παλαιοῦ τινος σημειώματος· τοῦτου μέντοι τοῦ σημειώματος ἀνέγνων ἐγὼ τὴν ἀρχήν, οὕτως ἔχουσαν· «† Ὁ παρὼν Ματθέως νόμος ὑπάρχει τῆς ἱεραῆς καὶ σεβασμίας μονῆς τῆς Νέας, τῆς ἐν [Χίψ] - - - ».

47. Τεῦχος χάρτινον τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, συνιστάμενον ἐκ φύλλων 305, μήκους 0,275, πλ. 0,20. — Μηναιὰ τῶν μηνῶν δεκεμβρίου, ἰανουαρίου καὶ φεβρουαρίου, ὧν τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 32 (0, 204 × 0,135). Τὰ πρῶτιστα τοῦ τεύχους τούτου φύλλα βεβλαμμένα ἐστὶ μεγάλως ἐκ πολλῆς αὐτοῦ, καθὰ φαίνεται, χρήσεως· ἔνδον δὲ τῆς δευτέρας αὐτοῦ πινακίδος ὑπάρχει τὸ σημεῖωμα τόδε· «† Ἀνακαινίσθη τῷ παρὼν βιβλίῳ διὰ χειρὸς ἐμοῦ ταπεινοῦ γραμματικοῦ Μυχαήλ ἐκ τῆς Μεγάλης Δίβρης Μωρέου καὶ ἐκ Πελοποννήσου Παλεῶν Πατρῶν· καὶ οἱ ψάλλοντες καὶ ἀναγίνωσκοντες σὺγχωρίσατέ μου διὰ τὸν $\overline{\chi\nu}$. ὅτι πολλὰ ἦτον διάσκορπισμένοι· καὶ ὑπὸ τῶν πολλῶν σφαλμάτων μολῆς τὸ ἐσυνήμφερα. † ἀνακαινίσθη ἐπιέτους ςμα' [= 1532-1533].

48. Πανηγυρικὸν ἀκέφαλον, γραφὲν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς πέμπτης καὶ δεκάτης ἑκατονταετηρίδος καὶ συνιστάμενον ἐκ φύλλ-

λων ηριθμημένων σ' + φμγ', μήκους 0,285. Τὰ ἐν αὐτῷ περιεχόμενα κείμενα ἐγράφη ὑπὸ δύο καλλιγράφων, τούτων δὲ ὁ εἷς ὀνομάζετο Μιχαήλ· ἕνια δὲ τῶν κειμένων ἐστὶ δίστηλα· πάντων ὁμῶς τῶν ἐν τῷ πανηγυρικῷ τούτῳ βιβλίῳ κειμένων προυτάχθη πίναξ ἴδιος, ἐξ ἀπαριθμῶν φύλλα. Ἐνδὸν τῆς πρώτης πινακίδος ὁ δέτης ἔθετο φύλλα δύο, ὧν τὸ πρῶτον ἐμπεριέχει σημειώμα τι τῆς ἐκκαίδεκάτης ἑκατονταετηρίδος· τούτου δὲ ἡ ἀρχὴ ἔχει ὧδε· «Γαβριήλ Δωροθεΐδης ὁ καὶ πριμμικύριος ἐκ τῆς ἀγέλης κληρικῶν Μεγάλης Ἐκκλησίας λόγους τινὰς ἐκ τοῦ παρόντος βιβλίου πανηγυρικοὺς μεταγράψας καὶ πρὸς τὸ κοινῇ συμφέρον ταῖς κατὰ Μικρὰν Ῥωσσίαν - - - ἐξήγησεν (ἐκ) τῆ(ς) Ἑλλήνων μετήνεγκε φωνῆς εἰς σλοβαΐδα, ἕτοι ῥωσσικὴν διάλεκτον. περὶ ἧς ἐξηγήσεως» κτλ. Καὶ τῆς δευτέρας πινακίδος ἔνδον ὁ δέτης ἔθετο φύλλον ἕν. ἐν ᾧ γέγραπται τὸ σημείωμα τοῦτο· «† Εἰς τοὺς χιλίους ἑξακοσίους πενήντα εἰς ταῖς ἡμέραις τοῦ ἐκλαμπρωτάτου αὐθεντοῦ κυρίου Ἰω(άν)νου Βασιλείου βοεβόνδα μηνὶ μαρτίῳ ἐπουλίθη τὸ φωμὶ ἦχοσι δράμοια εἰς τὸ Μπάνη καὶ ἔγραψα αὐτοῦ εἰς ἐνθήμεισιν». Ἐτερον σημείωμα ἐν τῷ ρμβ' φύλλῳ· «† Ἐτοῦτο τῷ παρὸν πανηγυρικῶν ὑπάρχει τοῦ ἀγίου Σάββα· καὶ εἶναι ἀφηρῶμενον εἰς τῷ μετόχειον τῆς Μπουγδανοίας, εἰς τὸ Γιάσιν».

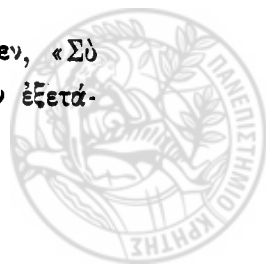
1. [Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου] συναξάριον ἀκέφαλον τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἄρχ. «- - πόλεις πολλάς· εἰς Συχάρ δὲ παραγίνεται» κτλ., φ. α'. Ἐν τῷ ια' φύλλῳ τὸ «Τέλος τῶν τοῦ Τριωδίου συναξαρίων ὅλων ὁμοῦ λ».

2. Τοῦ αὐτοῦ «συναξάριον τῶν ἀγίων τριῶν ἱεραρχῶν», Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου. Ἄρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς βασιλείας» κτλ., φ. ιβ'.

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἄρχ. «Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια», φ. ιδ'.

4. «Ὀμιλία ση' ἐκ τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου τοῦ κατὰ Ματθαῖον». Ἄρχ. «Καὶ τινες μωραὶ οὐκ ἔλαβον» κτλ., φ. ιη'.

5. Λόγος εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ Πιλάτου, ἠνίκα εἶπεν, «Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων»; Ἄρχ. «Ὁρᾶς, ὅτι πρῶτον ἐξετά-

ζεται» κτλ., φ. κδ'. Ἡ τοῦ λόγου τούτου ἀκολουθία ἐλλείπει τῷ κώδικι, τουτέστι τὸ κε' φύλλον.

6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν τελώνην καὶ τὸν Φαρισαῖον» Ἀρχ. «Οἱ πόρρωθεν τοὺς λειμῶνας» κτλ., φ. κς'-κθ'. Τὸ κς' φύλλον ἐλλείπει τῷ κώδικι.

7. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀεὶ μὲν τὴν τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν» κτλ., φ. λ'.

8. Ἀνδρέου Κρήτης «λόγος εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον καὶ εἰς τοὺς κοιμηθέντας». Ἀρχ. «Οὐδὲν ὡς ἀληθῶς» κτλ., φ. λς'.

9. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «περὶ τοῦ μὴ ἐπαισχύνεσθαι ὁμολογεῖν τὸν τίμιον σταυρόν, καὶ ὡς δι' αὐτοῦ ἔσωσεν ἡμᾶς ὁ Χριστὸς καὶ δεῖ ἐν αὐτῷ καυχᾶσθαι, καὶ περὶ ἀρετῆς, καὶ ὅπως ἐφίεται τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας, καὶ περὶ ἐλεημοσύνης». Ἀρχ. «Τοῦτό ἐστιν, ἀδελφοί, τὸ σημεῖον» κτλ., φ. νς'.

10. Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀκέφαλος εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν, φ. ξ'.

11. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μυστηρίων, καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικαχεῖν». Ἀρχ. «Ὀλίγα ἀνάγκη» κτλ., φ. ξς'.

12. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας λόγος εἰς τὴν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ μεταμόρφωσιν, οὗ ἡ ἀρχή· «Οἱ μὲν εὖ εἰδότες ἀθλεῖν» κτλ., φ. σς'.

13. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Μνήμη δικαίου» κτλ., φ. σθ'.

14. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν Ἡρωδιάδα καὶ περὶ πονηρῶν γυναικῶν». Ἀρχ. «Πάλιν Ἡρωδιάς» κτλ., φ. πς'.

15. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως «λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ εἰς τὴν κατάθεσιν τῶν ἁγίων σπαργάνων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ», φ. ιβ'.

16. Γρηγορίου Νύσσης «ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Θεόδωρον τῷ Σαββάτῳ τῆς πρώτης ἐβδομάδος». Ἀρχ. «Ἵμεῖς ὁ τοῦ Χριστοῦ λαός», φ. ις'.

17. Ἀνδρέου Κρήτης «λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου». Ἀρχ. «Πηδᾶ καὶ γῆρας», φ. ργ'.

18. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Χριστοῦ ἀπόστολον Θωμᾶν. Ἄρχ. «Πάλαι μὲν τὰς κατὰ γῆν» κτλ., φ. ριδ'.
19. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἔθος ἐστὶ τοῖς ἐρωτικῶς» κτλ., φ. ριδ'.
20. Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ὄρχησιν τῆς Ἡρωδιάδος καὶ εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ ἀγίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου». Ἄρχ. «Ὡσπερ τις ἀνὴρ» κτλ., φ. ριδ'.
21. «Ἀναστασίου, μοναχοῦ τοῦ ἀγίου ὄρους Σινᾶ, ἐρμηνεία εἰς τὸν ἕκτον ψαλμόν ἐρρέθη δὲ εἰς τὴν παρείσβασιν τῶν ἀγίων νηστειῶν». Ἄρχ. «Πρέπουσαν τῇ τῶν νηστειῶν» κτλ. φ. ρκη'.
22. Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου «λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα». Ἄρχ. «Δεῦρο τοίνυν ἀγαπητέ», φ. ρμ'.
23. Ἀνδρέου Κρήτης λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπέστη σήμερον», φ. ρμβ'.
24. Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου «λόγος εἰς τὴν στείρωσιν τῆς Ἐλισάβετ καὶ εἰς τὸν Ζαχαρίαν». Ἄρχ. «Οὐδὲν τοῖς δεσποτικοῖς ἀνυπότακτον», φ. ρνα'.
25. Τοῦ αὐτοῦ «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἀγίους καὶ κορυφαίους τῶν ἀποστόλων Πέτρον καὶ Παῦλον». Ἄρχ. «Οὐρανοῦ καὶ γῆς ἄμιλλαν», φ. ρνγ'.
26. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τοὺς ἀγίους δώδεκα ἀποστόλους ἐν τῷ ῥοδισμῶ». Ἄρχ. «Εἰκότως καὶ σήμερον», φ. ρνς'.
27. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ «ὕπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Ἡλίαν.» Ἄρχ. «Ἄρτι μὲν αἱ δώδεκα» κτλ., φ. ρνη'.
28. Μαρτύριον τοῦ ἀγίου Δημητρίου. Ἄρχ. «Ἐῖχε μὲν τὰ Ῥωμαίων» κτλ., φ. ρξη'.
29. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως «λόγος εἰς τὴν παναγίαν θεοτόκον Μαρίαν, ὅτε ἀπεδόθη ἐν τῷ ναῶ τριετίζουσα ὑπὸ τῶν αὐτῆς γονέων». Ἄρχ. «Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἐτέρα» κτλ., φ. ροδ'.
30. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἴγυπτίας. Ἄρχ. «Μυστήριον βασιλέως», φ. ροζ'.
31. Κυρίλλου Ἱεροσολύμων λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ Σωτῆρος, οὗ ἡ ἀρχή· «Χαῖρε σφόδρα θύγατερ», φ. ρε'.

32. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον. Ἄρχ. «Ἀγαπητοί, ὡσπερ μήτηρ φιλόστοργος» κτλ., φ. ριέ'.

33. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Λάζαρον». Ἄρχ. «Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα», φ. ριζ'.

34. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὰ Βαῖτα». Ἄρχ. «Ἦδη τῆς δεσποτικῆς πανηγύρεως» κτλ., φ. ριθ'.

35. Μαρτύριον τοῦ ἀγίου Γεωργίου, οὗ ἡ ἀρχὴ «Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων» κτλ., φ. σγ'. Ἐλλείπει τῷ κώδικι τὸ τέλος τούτου τοῦ μαρτυρίου· τοῦτο δὲ τὸ τέλος εὑρίσκετο ἐν τῷ σιδ' φύλλῳ, ὅπερ ἐκ παλαιοῦ ἐξέπεσεν ἀπολεσθέν.

36. Νεκταρίου Κωνσταντινουπόλεως «λόγος τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ (κῶδ. πρῶτον σάββατον) τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, περὶ τοῦ θαύματος τῶν κολύβων, τοῦ γενομένου παρὰ τοῦ μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου, καὶ περὶ ἐλεημοσύνης». Ἄρχ. «Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος», φ. σιε'.

37. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρχ. «Δεῦτε, φιλέορτοι, καὶ σήμερον», φ. σκγ'.

38. Ἀνδρέου Κρήτης λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. «Ὅσοι τὸ σεπτὸν» κτλ., φ. σκς'.

39. Θεοδώρου Στουδίτου ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέσιον τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἄρχ. «Ἀηδόνι τινὶ πολυφώνῳ» κτλ., φ. σλς'.

40. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἰνδίκτου». Ἄρχ. «Θαυμασταὶ τῶν ὀρθοδόξων», φ. σμγ'.

41. Ἀνδρέου Κρήτης «λόγος εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἄρχ. «Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν ἑορτῶν», φ. σμε'. Κείμενον κεκολωβωμένον, διὰ τὴν ἐκ παλαιοῦ φύλλων τινῶν ἀπώλειαν (σμη', σμθ', σν', σνβ', σνη', σνθ'), ἣν δείκνυσι χάρτης ἄγραφος, τὸν τόπον αὐτῶν κατέχων.

42. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «ἐγκώμιον εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρόν». Ἄρχ. «Τί εἶπω, ἢ τί λαλήσω» κτλ., φ. σζε'.

43. «Μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὰς κς'. Νικηφόρου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Βλεμμίδους, λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν ἅγιον

ἀπόστολον τοῦ Χριστοῦ καὶ εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον». Ἄρχ. «Εὐαγγελιστῆ Θεολόγῳ προσήκει», φ. σξή'.

44. Λέοντος τοῦ Σοφοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Δημήτριον, οὗ ἡ ἀρχὴ «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς» κτλ., φ. σοθ'.

45. Μιχαὴλ συγγέλλου «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους τοῦ Θεοῦ Ἀρχαγγέλους καὶ Ἀγγέλους καὶ εἰς πάσας τὰς ἐπουρανίους Δυνάμεις». Ἄρχ. «Τὸν μὲν λόγον» κτλ., φ. σπε'. Τὸ τέλος τούτου τοῦ ἐγκωμίου ἔλλείπει τῷ κώδικι, διὰ τὴν ἐκ παλαιοῦ τοῦ τὰ φύλλου ἀπώλειαν, ἣν δείκνυσι χάρτης ἄγραφος, τὸν ἐκείνου κατέχων τρόπον.

46. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἑλένης. Ἄρχ. «Τὸν τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἁγιωτάτου» κτλ., φ. τβ'.

47. Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου «λόγος εἰς τὸν τελώνην καὶ εἰς τὸν Φαρισαῖον». Ἄρχ. «Τῆς φιλαργυρίας τὸ πάθος», φ. τγ'.

48. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν». Ἄρχ. «Πάλιν οἱ κόλποι τοῦ Χριστοῦ», φ. τζ'.

49. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ «λόγος περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων, καὶ ὅπως αἱ ὑπὲρ αὐτῶν λειτουργίαι καὶ αἱ εὐποιαὶ τούτοις ὀνήθησιν». Ἄρχ. «Τὰ τῶν βρωμάτων ἡδέα», φ. τκθ'.

50. «Διήγησις διαλαμβάνουσα περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων, καὶ ὅπως καὶ δι' ἣν αἰτίαν παρέλαβε τὴν ὀρθοδοξίαν ἐτησίως (κῶδ. αἰτησίως) τελεῖν τῇ πρώτῃ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Νηστειῶν ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ Καθολικὴ καὶ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ». Ἄρχ. «Τοῦ βασιλέως Θεοφίλου», φ. τλζ'.

51. Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου λόγος «ἐξ ἀγροῦ αὐτοῦ διὰ χρόνου ἐλθόντος, καὶ περὶ μετανοίας». Ἄρχ. «Ἄρα ἐμέμνησθε ἡμῶν», φ. τμε'.

52. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου σταυροῦ». Ἄρχ. «Τί εἶπω, ἢ τί λαλήσω», φ. τνα'.

53. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος τῆς Μεσονηστήμου». Ἄρχ. «Πολλοὺς εἶδον χαίροντας», φ. τνδ'. Ἐλλείπει καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ φύλλον ἓν, τὸ τνη'.

54. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος περὶ μετανοίας καὶ κατανώξεως, καὶ ὅτι ταχὺς ὁ Θεὸς εἰς σωτηρίαν καὶ βραδὺς εἰς τιμωρίαν» ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς Ῥαάβ παράδοξος ἱστορία». Ἀρχ. «Πάντοτε μὲν ὁ Θεὸς ἀπόστολος», φ. τξδ'.

55. Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου «λόγος περὶ τῆς ἀγίας συνάξεως». Ἀρχ. «Ἄει μὲν ἡ τοῦ ἀγίου πνεύματος» κτλ., φ. τοε'.

56. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν πλούσιον καὶ εἰς τὸν Λάζαρον». Ἀρχ. «Μέγιστόν ἐστι διδασκαλεῖον», φ. τπβ'.

57. Ἀνδρέου Κρήτης «λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον». Ἀρχ. «Λάζαρος τὸν παρόντα» κτλ., φ. τπε'.

58. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὰ Βαῖα». Ἀρχ. «Χθὲς ἡμᾶς μετὰ τοῦ δεσπότη», φ. τηέ'.

59. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ὁμιλία περὶ νηστείας, ἧς ἡ ἀρχή· «Διηγύσαμεν λοιπὸν» κτλ., φ. υε'.

60. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὰς δέκα παρθένους, καὶ περὶ μετανοίας καὶ ἐλεημοσύνης». Ἀρχ. «Ἔρα οἴδατε πόθεν» κτλ., φ. υιγ'.

61. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὰς δέκα παρθένους», οὗ ἡ ἀρχή· «Ὅταν τὸ εὐδαπάνητον», φ. υιδ'.

62. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὴν πόρνην καὶ εἰς τὸν Φαρισαῖον». Ἀρχ. «Πάντοτε μὲν ὁ Θεὸς» κτλ., φ. υκβ'.

63. «Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος λόγος», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἡ γυνὴ αὕτη δοκεῖ μὲν εἶναι» κτλ., φ. υκς'.

64. Λόγος εἰς τὸ «Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν, λαβῶν ὁ Ἰησοῦς» κτλ. Ἀρχ. «Βαβαί, πόση πώρωσις», φ. υλ'.

65. Γεωργίου Νικομηδείας λόγος εἰς τὸ Εἰστήκεσαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ κτλ. Ἀρχ. «Πρὸς ὑψηλοτάτην ἡμῖν ἀναδραμῶν» κτλ., φ. υλδ'.

66. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Ἐἶδετε χθὲς ληστοῦ» κτλ., φ. υμς'.

67. Γρηγορίου Ἀντιοχείας «λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ἀριμαθείας, καὶ εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν». Ἀρχ. «Ἐπαινετός καὶ οὗτος τῆς ἐκκλησίας ὁ νόμος», φ. υνα'.

68. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ἀπιστίαν τοῦ Θωμᾶ». Ἄρχ. «Ἦκω τὸ χρέος ἀποδώσων», φ. υσα'.

69. Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης τοῦ ποιητοῦ λόγος, ὅτι οὐδὲ μία διαφωνία, οὐδὲ ἐναντίωσις, ἐν τοῖς εὐαγγελισταῖς περὶ τῆς ἀναστάσεως». Ἄρχ. «Καθὼς ἐνεχώρει διεσαφήσαμεν», φ. υοε'.

70. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν παράλυτον, οὗ ἡ ἀρχή· «Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὅτι καθ' ἑκάστην» κτλ., φ. υπδ'.

71. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὸ λέγειν τοὺς Ἰουδαίους δαιμόνιον ἔχεις». Ἄρχ. «Ὡσπερ ἡ φάεσφόρος», φ. υηα'.

72. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὴν Σαμαρεΐτιν, καὶ περὶ τοῦ τί ἐρμηνεύεται ὁ Μεσσίας». Ἄρχ. «Σήμερον ἡμῖν ὁ Χριστὸς», φ. υηδ'.

73. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος, ὅτε ἐθεράπευσεν ὁ σωτὴρ τὸν ἐκ γενετῆς τυφλόν, καὶ εἰς τὸν Ζαχαῖον, καὶ περὶ κρίσεως καὶ ἐλεημοσύνης». Ἄρχ. «Πολλοὶ καὶ διάφοροι τῶν ἁγίων» κτλ., φύλλ. φ'.

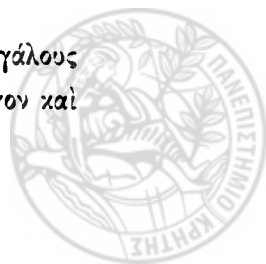
74. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ χάριτι Θεοῦ», φ. φια'.

75. «Λόγος ἱστορικὸς περὶ τῶνπραχθέντων ἐν Νικαίᾳ παρὰ τῆς συνόδου, ἐπὶ καθαιρέσει Ἀρείου· ἐν ᾧ καὶ μερικὴ διήγησις περὶ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως». Ἄρχ. «Ἐννα [sic] καὶ δεκάτῳ ἔτ(ε)ι τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας», φ. φιδ'.

76. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν». Ἄρχ. «Μεγάλα, ἀγαπητοί, καὶ πάντα» κτλ., φ. φκ'.

77. Τοῦ αὐτοῦ «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους πάντας», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐξ οὗ τὴν ἱεράν πανήγυριν», φ. φκε'. Τὸ τέλος τούτου τοῦ ἐγκωμίου ὑπάρχει ἐν τῇ δευτέρᾳ σελίδι τοῦ φκθ' φύλλου, ἔνθα καὶ τὸ σημεῖωμα τόδε· «† Μέμνησο ψυχῆς, ἱερέ θύτα, κάμου Μίχαηλ τάλανος, τρισαθλίου, τοῦ ἐκ πόθου γράψαντος, τὸν τίδε [sic] τόμον».

78. Ἰωάννου Εὐχαΐτων «λόγος εἰς τοὺς ἁγίους μεγάλους τρεῖς ἱεράρχας, Βασίλειον τὸν μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεολόγον καὶ

Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον». Ἀρχ. «Πάλιν Ἰωάννης», φ. φλ-φμγ'. Τὸ τέλος τούτου τοῦ λόγου ἔλλειπει τῷ κώδικι.

49. Αἱ θεῖαι λειτουργίαι Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου, ἔτι δὲ ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων. Τεῦχος τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, συνιστάμενον ἐκ φύλλων χάρτου 50, μήκους 0,273, πλ. 0,195. Τὸ κείμενον τῶν ἱερῶν τούτων λειτουργιῶν ἐκαλλώπισεν ὁ καλλιγράφος πολλοῖς μεγάλοις κεχρωματισμένοις κεφαλαιώδεσι γράμμασι, πολυτρόπως περικεκοσμημένοις, ὧν τινὰ παρίστησιν εἰκόνας ἁγίων ἀνδρῶν. Τὸ πρῶτιστον φύλλον ἐξ ἀρχῆς ἄγραφον ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου μεῖναν ἐμπεριέλαβε κατόπιν ἐν ἑαυτῷ δύο σημειώματα, ἅτινα ἔχει κατὰ λέξιν ὧδε· «ἡ παρὸν λειτουργία ἠπάρχι τοῦ προτοσύγγελου τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου ἐπωνόματι Ἀνανία».—«Τὴν παρὸν λειτουργίαν μᾶς τὴν ἀφιέροσεν ὁ χαντζῆ Μαθιῶς, ὁποῦ τὴν εὔρεν ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του τὸν μακαρίτην τὸν πανοσιώτατον παπὰ κύρ Ἰσαΐαν» κτλ. Καὶ πάλιν ἕτερον σημείωμα ἐν τῷ ἐσχάτῳ φύλλῳ· «ἡ παρὸν λειτουργία εἶναι τοῦ αἰδεσιμωτάτου παπὰ Κωνσταντίνου Κακαριᾶ» κτλ.

50. Αἱ θεῖαι λειτουργίαι Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου, ἔτι δὲ τάξεις χειροτονιῶν, εὐχὴ ἀναγνωσχομένη παρὰ ἀρχιερέως ἐπὶ τοὺς μέλλοντας μεταλαβεῖν, καὶ πῖναξ τετράστηλος, περιέχων ἐν ἑαυτῷ ὀνόματά τινὰ μνημονευτέα ἐν τῇ ἱερᾷ προσκομιδῇ.—Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου 59, μήκους 0,275, πλ. 0,20, γραφὴν φιλοκάλως ἔτει 1691-φ· ἔστι δὲ κεκοσμημένον μεγάλοις τισὶ κεφαλαιώδεσι γράμμασι κεχρωματισμένοις, κεχρυσωμένοις τε καὶ πολυτρόπως περικεκοσμημένοις, ὧν οὐκ ὀλίγα παρίστησιν εἰκόνας ἁγίων. Ἐν δὲ τῶν τοιούτων γραμμάτων, τὸ ἐν τῷ 14-φ φύλλῳ T, ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὰ ὀνόματα ταῦτα «Δανιὴλ ἀρχιερέως. Ἀβερκίου ἱερομονάχου. Χουρμουζίου πρεσβυτέρου».—Ἐτερον T (φ. 37^β) ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην· «Πολυκάρπου ἀρχιερέως καὶ τῶν γονέων». Ἐν δὲ τῇ ὑπισθία σελίδι τοῦ 1-ου φύλλου ὑπάρχει πῖναξ ὀλοσέλιδος, ἀπεικάζων ἐπὶ χρυσοῦ δαπέδου Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον· ἕτερος δὲ πῖναξ

(φ. 20^β), ὀλοσελίδος ὡσαύτως, ἀπεικάζει τὸν μέγαν Βασίλειο, ὑπὸ κουβούκλιον ἱεροῦ θυσιαστηρίου τὴν ἱεράν ἐπιτελοῦντα λειτουργίαν· γράμμασι δὲ πρασίνοις ὁ πίναξ οὗτος ἔχει κάτω τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην· «† Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Ἀνανίου, ἀρχιεπισκόπου τῆς Α-ης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν, τοῦ Βυζαντίου». Ὁ δὲ τοῦ ὄλου τεύχος καλλιγράφος χρυσοῖς ἔγραψε γράμμασιν ἐν τῇ ὀπισθία σελίδι τοῦ 45-ου φύλλου τὸ σημεῖωμα τὸδε· «† Ἐγράφη αὕτη ἡ θεία λειτουργία, διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαθοῦς καὶ κακογράφου, Ἀβερχίου ἱερομονάχου, καὶ προτοσυγγέλου, μροπόλεως, Μελενίκου, ἀρχιερατεύοντος, δὲ ἡμῶν αὐθεντὸς καὶ δεσπότης, κυρίου, κυρίου, Μακαρίου. Ἐπὶ ἔτους, αχνα ἐν μηνὶ μαρτίῳ κζ'. ἐν τῇ πόλ(ει) Μελενίκου: - - - τανῶν δὲ ὑπάρχει καμοῦ τοῦ ἔλλαχίστου Χουρμουζίου πρεσβυτέρου».

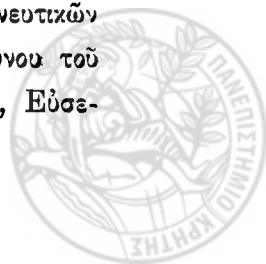
51. Τεῦχος τῆς δυοκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, συνιστάμενον ἐκ φύλλων βαμβακεροῦ χάρτου 71 (μῆκος 0,252, πλ. 0,17), οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλόν ἐστιν ἐκ γραμμῶν 48 (0,215 × 0,13). Ἐπὶ τῆς κάτω ᾤας τῆς προσθίας σελίδος τοῦ πρώτου φύλλου γέγραπται τὸ σημεῖωμα τὸδε· «Εἰς χρῆσιν Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου» τοῦ Νοταρᾶ.

1. «Τοῦ ἀγίου Ἰουστίνου, φιλοσόφου καὶ μάρτυρος, ἔκθεσις· ὀρθῆς πίστεως ὁμολογία, ἐν ἣ ἔμπεριείληπται τὰ κεφάλαια ταῦτα», φ. 1-7^α. Καταγραφή κεφαλαίων κγ' καὶ τούτων τὸ κείμενον, οὗ ἡ ἀρχή. «Ἰκανῶς τὸν κατὰ Ἰουδαίων» κτλ. Migne τ. 6, σ. 1208.

2. «Τοῦ ἀγίου Βασιλείου Γρηγορίῳ τῷ ἀδελφῷ, ὅτι οὐ ταῦτὸν οὐσία καὶ ὑπόστασις, καὶ τῆς ἀγίας τριάδος θεολογία». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ πολλοὶ τὸ κοινόν» κτλ., φ. 7^α-10^α. Migne τ. 32, σ. 325.

3. «Ἐπίδοσις εἰς τὰς Παροιμίας». Ἀρχ. «Σοφῶς μὲν ὁ Δαυὶδ καὶ πεπαρρησιασμένως» κτλ., φ. 10^α-11^α.

4. «Παροιμίαι Σολομῶντος» μετὰ τεμαχίων ἐρμηνευτικῶν ἀποσπασθέντων ἐκ συγγραφῶν Διοδώρου, Βασιλείου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Πολυχρονίου, Εὐαγρίου, Διδύμου, Γεωργίου, Εὐσε-

βίου, Ἀπολλω(νίου?), Ὀλυμπιοδώρου, Εὐσταθίου, Γρηγορίου Θεολόγου καὶ ἐτέρων.

52. Τεῦχος χάρτινον τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, συνιστάμενον ἐκ φύλλων 54, μήκους 0,278, πλ. 0,114. Τὸ ἐν αὐτῷ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 31 ($0,20 \times 0,12$)· τούτου δὲ ἡ ἐπιγραφή διεφθαρμένη· ἀλλ' ἐπὶ τῆς ῥάχεως τοῦ τεύχους ἀναγινώσκεται ἐτέρα ἐπιγραφή, ἔχουσα ὧδε· «Χρυσάνθου σύνταγμα καὶ ἀπλῆ διασάφησις εἰς τὰς Σολομῶντος παροιμίας». Ἀρχ. «Ἀνίσως καὶ θναυμάζωντας ἐκεῖνοι» κτλ.

53. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 64, μήκους 0,27, πλ. 0,19, γραφὲν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος καὶ κείμενον ἐμπεριέχον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 ($0,175 \times 0,125$). —[Νικήτα Σερρών ?] ἐρμηνεῖα τοῦ εἰς τὰ γενέθλια τοῦ Σωτήρος λόγου καὶ τοῦ εἰς τὴν Πεντηκοστὴν λόγου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου· πρὸ δὲ τῆς ἐρμηνείας ταύτης ὁ τοῦ τεύχους δέτης ἔθετο παντάπασιν ἄγραφα φύλλα πέντε, ὧν τὸ ἔσχατον μόνον ἐμπεριέλαβεν ἔτει 1770-ῷ σημείωμά τι, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐκ τῶν τοῦ διδασκάλου Ἀνανίου. ἀφιερῶθη τῷ Παναγίῳ Τάφῳ κατὰ τὸ ψο-ον ἔτος» κτλ. Ἔτερα δὲ πέντα φύλλα παντάπασιν ἄγραφα ὑπάρχει μετὰ τὸ κείμενον τοῦ δευτέρου λόγου.

54. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 182, μήκους 0,268, πλ. 0,195, γραφὲν ἔτει 1750-ῷ· οὗ τὰ πρῶτα ἑννέα φύλλα περιέχει πίνακα λεπτομερῆ τῶν ἐν αὐτῷ τῷ τεύχει εὐρισκομένων κειμένων· καὶ ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλίδος τούτου τοῦ πίνακος γέγραπται τὸ «Ἐκ τῶν τῆς μητροπόλεως Νέων Πατρῶν, ψφνζ-φ», μετὰ δὲ τὸ τέλος αὐτοῦ εὐρίσκεται σημείωμά τι, ὄχιλον ποιῶν, ὅτι τοῦτο τὸ τεῦχος τῆ 23-ῃ τοῦ μηνὸς ἰουνίου, ἔτους 1792-ου, δῶρον ἔδωκεν «εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον» Ἰγνάτιος προηγούμενος Ἰβηρίτης.

1. Ματθαίου νομοκάνων ἐκ κεφαλαίων τμῆ', ἡρμηνευμένος εἰς δημῶδη φωνήν. Ἀρχ. «Περὶ τοῦ χριτοῦ . . . Πρέπει τὸν χριτὴν» κτλ., φ. 10-95^α, ἔνθα τὸ «Τέλος τοῦ θεοῦ καὶ ἀρχιερατικοῦ νομίμου τοῦ σοφώτατου Ματθαίου».

2. Ἰωάννου Ζωναρᾶ νομοκάνων ἐκ κεφαλαίων σφε', ἡρμηνευμέ-

νος εἰς δημόδη φωνήν. Ἄρχ. «Περὶ τῶν διακόνων καὶ ἱερέων - - - Ὁ εἰκοστὸς κανὼν τῶν ἀγίων ἀποστόλων» κτλ., φ. 95^β-182. Ἐν τῇ δευτέρᾳ σελίδι τοῦ 100-οῦ φύλλου γέγραπται τοῦτο: «Τοῦ ταπεινοῦ μητροπολίτου Νέων Πατρῶν Νεοφύτου». Μετὰ δὲ τὸ τέλος τοῦ νομοκάνονος ὑπάρχει τὸ σημείωμα τόδε: «Ἔως τὸ παρὸν ὧδ' εἴληφε τέρμα· διὰ χειρὸς ἐμοῦ Νικολάου ἱερέως ἐκ τῆς θεοφρουρήτου πολιτείας, λεγομένης Μοσχοπόλεως· πλὴν τῶν δ'ων φύλλων ὧνπερ εἰσὶν ἐν τῷ τέλει. ᾠψν^φ ἰουνί. 9». Καὶ ἔνδον τῆς δευτέρας πινακίδος ἕτερον σημείωμα, τόδε: «† Ἐκ τῶν τοῦ Παναρέτου Ῥοδίου καὶ Ἀγιοταφίτου πρωτοσυγκέλλου».

55. Μαθηματάριον ἐκ Πάτμου χάρτινον ἐκ φύλλων 396, μήκους 0,268, πλ. 0,185, οὗ φύλλα παντάπασιν ἄγραφα τὰδ' ἔστιν: 83 - 85, 196-202, 257, 258, 268-275. Ἐγγραφή δὲ τοῦτο ἔτει 1801-φ.

1. «[Ἐ]ξηγήσεις τῶν τοῦ Συνεσίου ἐπισκόπου Κυρήνης ἐπιστολῶν, ἐρμηνευθεῖσαι παρὰ τοῦ ἐν διδασκάλοις σοφολογιωτάτου καὶ ἀρίστου ἐν πάσῃ ἑλληνικῇ μαθήσει Δανιὴλ μοναχοῦ Κεραμέως τοῦ Πατμίου ἐν τῇ κατὰ Πάτμον πατριαρχικῇ σχολῇ»¹, φ. 1 - 195.

2. «Εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρκάδιον περὶ βασιλείας· λόγος τοῦ Συνεσίου. Ἐξηγήσεις τοῦ Δανιὴλ», φ. 203.

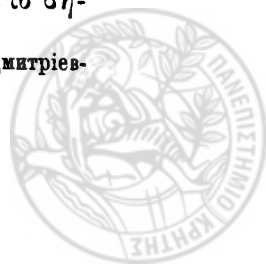
3. [Δανιὴλ Κεραμέως] «ἐγκώμιον τῶν ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ». Ἄρχ. «Χαρὰ εἰς τὸν οὐρανόν» κτλ., φ. 253.

4. [Τοῦ αὐτοῦ] «ἐξηγήσεις τοῦ σοφωτάτου Πλουτάρχου περὶ τῆς τῶν παιδῶν ἀγωγῆς», φ. 259.

5. [Δανιὴλ Κεραμέως] «εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ ἐγκώμιον», οὗ ἡ ἀρχή: «Ἔφαιδροτάτη ἑορτή» κτλ., φ. 267^β.

6. «Ἐξηγήσεις τοῦ περὶ ἱερωσύνης λόγου τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐρμηνευθεῖσα παρὰ [τοῦ] ἀρίστου ἐν διδασκάλοις κυρίου Δανιὴλ Πατμίου Κεραμέως κατὰ τὸ ᾠψ^{ον}», φ. 279-ον ἄχρι τοῦ 339-ου φύλλου, ἐν ᾧ καὶ τὸ ση-

¹ Περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν τέως ἐγνωσμένων πονημάτων αὐτοῦ ὕρα Α. Дмитриевскиѣ, Патмосские очерки. Ἐν Κιέβφ 1894, σ. 128-140.

μείωμα τότε· «Ἐγγραφή δὲ ὑπὸ χειρὸς τοῦ ἐν ἱεροδιακόνους - - - Κυπραίου τοῦ ἐκ κώμης Γουμέντζας ἐν ἔτει χιλιοστῶ ὀκτακοσιο-
στῶ πρώτῳ, πέρας δὲ ληφθεὶς κατὰ τὸν τοῦ μαρτίου μῆνα,
ἡμέρα ε΄».

56. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 196, οἷς οὐκ ὀλίγα συνέρ-
ραπται καὶ συγκεκόλληται χαρτία.

1. Πολυκάρπου, πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ἐπιστολαὶ (1822-
1827) πρὸς διαφόρους περὶ τῶν πραγμάτων τοῦ Κοινοῦ τοῦ Πα-
ναγίου Τάφου, φ. 1-189.

2. Τεμάχιον ἐτέρου τινὸς κώδικος τῆς ιγ' ἑκατ., οὗ ἡ ἀκο-
λουθία κεῖται ἐν τῷ 58-φ κώδικι. «Διδασκαλία περὶ τοῦ ἀκραι-
φνοῦς τρόπου τοῦ διδάσκειν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἐκδο-
θεῖσα παρὰ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητός», φ. 190-196.

57. Τετράδια Σωφρονίου Λεσβίου, χρηματίσαντος καμαράση
καὶ βιβλιοφύλακος τῆς ἐν τῷ Μετοχίῳ τοῦ Παναγίου Τάφου βι-
βλιοθήκης.

1. Παράφρασις τοῦ περὶ ἱερωσύνης λόγου Γρηγορίου τοῦ Θεο-
λόγου, γραφεῖσα ὑπὸ τοῦ Σωφρονίου, ἱεροδιακόνου ὄντος, ἐν Χάλκῃ,
τῆ 6-ῃ τοῦ μηνὸς αὐγούστου τοῦ 1864-ου ἔτους.

2. «Σημειώσεις εἰς τὸν Φαίδωνα Πλάτωνος, ἧ διάλογον περὶ
ψυχῆς», φ. 25.

3. Διονυσίου Κλεόπα «θεολογικὴ ἐγκυκλοπαιδεία». Ἄρχ. «Σύμ-
πας ὁ κόσμος καὶ ὄλον τὸ ἄθροισμα πασῶν τῶν ἐπιστημῶν» κτλ.,
φ. 67-89. Τὸ ὄλον κείμενον ἀριθμεῖ σελίδας 42, τούτων δ' ἡ
ἐσχάτη περιέχει τὸ σημεῖωμα τότε· «Μηνὶ Ἰανουαρίου ἱσταμένου
5^η τῷ αὐξε' σωτηρίῳ ἔτει [=1865] ὑπὸ Σωφρονίου ἱεροδ. Λε-
σβίου ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ ἐγγραφή».

4. «Δύσις τῶν ἐν τῇ Ἀλγέβρα τοῦ Σ. Π. Μανάρη προβλη-
μάτων, σελ. 50-53», φ. 91-102.

5. Μέρος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Φωτίου Ἀλεξανδρίδου
(φ. 106-132), γραφὲν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῶν Ἱεροσολύμων
ὑπὸ Σωφρονίου ἱεροδιακόνου ἔτει 1869-φ, μηνὶ δεκεμβρίῳ.

6. «Ἐγκυκλοπαιδεία τῆς Θεολογίας», φ. 134-161. Μετὰ τὸ

πέρας αὐτῆς ὑπάρχει τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ μετεφράσθη ὑπὸ τοῦ διδασκάλου κ. Λουκούργου. Ἐγγραφον ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῶν Ἱεροσολύμων τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Σωφρόνιος ἱεροδ. Λέσβιος ἀγούστου 7. 1869». Ἀρχ. «Καθόλου ἐγκυκλοπαιδεῖαν ὀνομάζουσιν οἱ νεώτεροι» κτλ.

7. «Ἱστορία τῆς φιλοσοφίας ὑπὸ Φωτίου ἀρχιεπισκόπου καὶ σχολάρχου τῆς Θ. Σχολῆς τῶν Ἱεροσολύμων». Ἀρχ. «Φιλοσοφία ἐστὶ σκέψις ἢ μετὰ σκέψεως παρατήρησις τῶν πραγμάτων» κτλ., φ. 166-226.

8. Ἀδήλου «λογική», ἧς ἡ ἀρχή· «Τελειώσαντες τὰς ψυχολογικὰς ἐρεῦνας» κτλ., φ. 234-258.

9. «Γραμματικὴ Ὁμήρου». Ἀρχ. «Ὀλίγας μόνον εἰδήσεις παρέδωκεν» κτλ., φ. 266-276.

10. «Βίος τοῦ Πλάτωνος». Ἀρχ. «Ὁ εὐφρέστατος τῶν μαθητῶν», φ. 277.

11. «Μεθερμηγεία τοῦ ἑκατονταετηρικοῦ ἄσματος (carminis secularis) τοῦ Ὁρατίου εἰς τὴν ἑλλάδα φωνήν, κατὰ τὸ μέτρον τοῦ πρωτοτύπου, ἤτοι τὸ σαπφικόν, ὑπὸ Περικλέους Γρηγοριάδου»¹, φ. 283.

12. Στίχοι «εἰς τὰς τελευταίας στιγμὰς τοῦ πλοίου Ἀρκαδίου», ὧν ἡ ἀρχή· «Ἐξ ἐδρῶν τῶν κατωτάτω ἢ Μεσόγειος μυχᾶται» κτλ., φ. 285^α.

13. «Ῥοδὴ εἰς πολιτικούς στίχους εἰς τὸν μακαριώτατον πατριάρχην Ἱεροσολύμων Κύριλλον τὸν β'». Ἀρχ. «Ῥ τί γλυκεῖα καὶ θεῖα μέθη» κτλ., φ. 285^β.

14. Ἐπιγράμματα τρία, α') εἰς Κωνσταντῖνον Οἰκονόμον², β') εἰς Ἀθανάσιον μητροπολίτην Λιβύης, γ') εἰς Πίνδαρον, φ. 286^β.

15. «Ἰαμβικά εἰς τὸν σεβαστὸν ἅγιον Φιλαδελφείας κύριον

¹ Οὗτος συνέγραψε καὶ βιβλίον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Ἡ ἱερὰ μονὴ τοῦ Σινᾶ κατὰ τὴν τοπογραφικὴν, ἱστορικὴν καὶ διοικητικὴν αὐτῆς ἔποψιν ὑπὸ Περικλέους Γρηγοριάδου, καθηγητοῦ ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Καινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου. Ἐν Ἱεροσολομοῖς 1875».

² Κ. Σίθα, Νεοελληνικὴ φιλολογία, σ. 731-736.

Ἰωάσαφ», φ. 287^α. Εἰς ἕτερον Ἰωάσαφ καὶ «ἐπιτόμβιον εἰς τὸν αἰδιδιμον Ἀθανάσιον τὸν Λιβύης».

16. Ἠρωφελεγεῖα· α') εἰς τὴν εἰκόνα τῆς μονῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ· β') εἰς τὴν ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ μονὴν Ἀρκαδίου· γ') ἐπιτόμβιον εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς Κρήτης ἀνδρείως πεσόντας· δ') εἰς τὸν Οἰδίποδα τύραννον τοῦ Σοφοκλέους· ε') εἰς τὸν Γάλλον καλολόγον Βιλλεμαῖνον, φ. 287^β.

17. Ἀναπαιστικὸν εἰς Θεόκλητον Φαρμακίδην¹, φ. 288.

18. «Εὐαγγέλιον τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως διὰ στίχων ἠρωϊκῶν ἑξαμέτρων, ποιηθὲν ἐν Ἱερουσαλήμ ὑπὸ χ: Κ. Κοκκινάκη τῇ 23 δεκεμβρίου 1841», φ. 292.

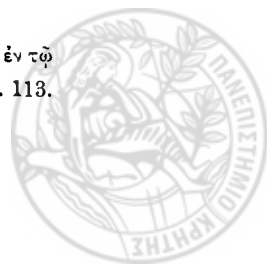
19. «Τὸ Οὐσησ δψίας διὰ στίχων ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων, ποιηθὲν ὑπὸ χ: Κ. Κοκκινάκη τῇ 15 ἀπριλίου 1840 ἐν Ταταούλοις», φ. 293^β.

20. «Ἐν τῇ εὐτοχεστάτῃ περιστάσει, ἐν ἣ ἡ Α. Β. Μ. Φραγκῖσκος Ἰωσήφ Α', αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας Βοεμίας καὶ Ἱερουσαλήμ κτλ. κτλ. ἤξιωσε νὰ ἐπισκεφθῆ τὸ τυπογραφεῖον τῶν φραγκισκανῶν πατέρων τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, ἐν τῇ 10 νοεμβρίου 1869 (καθ' ἡμᾶς 30 ὀκτωβρίου)—ῶδῆ:—Σαλήμ, χαῖρε καὶ αἱ ὠραῖαι ὁδοὶ σου» κτλ., φ. 296.

58. Συλλογὴ χαρτίνων τετραδίων. α') Σελίδες 98. «1813 μαῖου 27 ἐχειρογραφήθη τὸ παρὸν ἰδόχειρόν μου βιβλίον παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Γιάγκου Δημητρίου Λαμπίκη, περιέχον μέσα εὐχὰς εἰς τὴν ὑπεραγίαν δέσποιναν Θεοτόκον καὶ μετάληψιν, καὶ κάποια ἄλλα χρειάζόμενα εἰς κάθε χριστιανόν».—β') Φύλλα 130, γραφέντα περὶ τὸ τέλος τῆς ιη' καὶ περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατ. Τετράδια μαθηματαρίων, ὧν ἐν ἦν Παναγιώτου Ἀριτζίανου².—γ') Φύλλα 6, ὧν τὸ ἔσχατον ἐμπεριέχει τοῦ μεγάλου πρωτοσυγκέλλου τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας προσφώνησιν, ἐν τῷ ναῶ γενο-

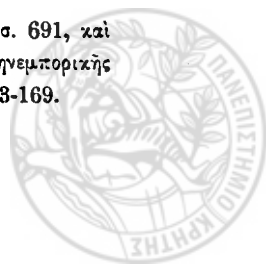
¹ Κ. Σάθα, Νεοελληνικὴ φιλολογία, σ. 744-746.

² Οὗτος ἦν ἴσως ὁ καλούμενος Μάντζαρις. Μ. Παρανίκα σχεδίασμα περὶ τῆς ἐν τῷ ἐλληνικῷ ἔθνει καταστάσεως τῶν γραμμάτων κτλ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1867, σ. 113.

μένην τοῦ ἀρμενικοῦ πατριαρχείου τῆς 9-ῆς μηνὸς ἀπριλίου τοῦ 1873· ου ἔτους. —δ') Συνεσίου ἐπιστολαὶ μετὰ φυγαγωγικῆς αὐτῶν ἐρμηνείας. Φύλλα 75, γραφέντα περὶ τὸ τέλος τῆς ιη' ἑκατ. —ε') «Ἐξηγήσεις Δημοσθένους», τουτέστι παραφράσεις ἐνίων αὐτοῦ λόγων, ὧν εἷς ἀκολουθεῖται τῷ σημειώματι τῷδε «Τέλος ραίως [=1816] ἰουνίου ιδ' ἐν Χίῳ, ὑπὸ διδασκάλου κυρίου Βαρδαλάχου»². ἕτερον δέ τινα τῶν λόγων τούτων «ιδιότισε κύρ Παῖσιος Καραπάνος». —ς') «Ἐξηγήσεις τοῦ Θουκυδίδου», γενόμεναι περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατονταετηρίδος. Φύλλα 56. —ζ') Ἐξηγήσεις τῶν ἀπομνημονευμάτων Ξενοφώντος, γενόμεναι ὡσαύτως τῆς ιθ' ἑκατ. Φύλλα 16. —η') Ἰσοκράτους περὶ τῶν δοκησιόφων» παράφρασις τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος. Φύλλα 2. —θ') Ἀγαπητοῦ διακόνου ἔκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἰουστινιανόν» παράφρασις, γενομένη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατ. Φύλλα 8. —ι') Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον καὶ Νικολέα. Φύλλα 20. —ια') Πλουτάρχου περὶ πολυπραγμοσύνης καὶ περὶ ἀδολεσχίας παράφρασις. Φύλλα 21. —ιβ') «Ἐξηγήσεις τοῦ περὶ ἀδολεσχίας λόγου τοῦ Πλουτάρχου». Ὑπὸ τὸ τέλος αὐτοῦ «ραίως [=1815] μαρτίου α' ἐν τῇ Πάτμῳ· ἐξηγήθη δὲ ὁ παρὼν (λόγος) ὑπὸ τινος μαθητοῦ Σταυρῆ, μαθητευομένου ἐν τῇ σχολῇ τῇ κατὰ τὸν Κουρούτζεσμεν». Ἐπεταὶ Εὐστρατίου διδασκάλου παράφρασις τοῦ προοιμίου τῆς Ἡρωδιανοῦ ἱστορίας. Φύλλα 12, ὧν τὰ τρία ἔσχατα παντάπασιν ἄγραφα. —ιγ') Παράφρασις τοῦ περὶ τοῦ στεφάνου λόγου τοῦ Δημοσθένους. Φύλλα 40. —ιδ') Δημοσθένους κατὰ Κτησιφώντος ὑπὲρ τοῦ στεφάνου. Κείμενον ἀπλοῦν, ἀντιγραφὲν ἔτει 1816· φ ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ ὑπὸ τινος Παναγιώτου. Φύλλα 43. —ιε') Ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων Ξενοφώντος παράφρασις. Φύλλα 38. —ις') Ἀδῆλου «περὶ ποιήσεως». Ἀρχ. «Κεφάλαιον πρῶτον περὶ ἀρχῆς καὶ προόδου τῆς ποιήσεως καὶ περὶ στιχοιουργίας. Ἀφ' οὗ ἐτελείωσα τὰς παρατηρήσεις μου περὶ τῶν διαφορῶν

¹ Περὶ Κωνσταντίου τοῦ Βαρδαλάχου ὄρα Κ. Σάθα νεοελλ. φιλολογ. σ. 691, καὶ τὸ βιβλίον, οὗ ἡ ἐπιγραφή «Πρώτη πεντηκονταετηρίς τῆς ἐν Ὀδησσῷ Ἑλληνομορτικῆς Σχολῆς 1817-1867. Ἐν Ὀδησσῷ 1872, σ. 27, 29, 130-137, 142-151, 163-169.

εἰδῶν τῆς πεζῆς συνθέσεως» κτλ. Φύλλα 54—ιζ') Ἀκολουθία τῆς ἐν τῷ 56-φ κώδικι ῥητορικῆς Γερασίμου Βλάχου. Φύλλα 11, ὧν τὰ πέντε ἔσχατα παντάπασιν ἄγραφα.—ιη') Νεοελληνικῆς τινος συγγραφῆς τεμάχιον ἐκ 13 φύλλων.—ιδ') Ἀδήλου «ζητήματα εἰς τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν ἱεράν ἐρμηνευτικὴν». Ὑπὸ τὸ πέρασ αὐτῶν «αὐξὺ' [=1869] ἰουνίου 16· ἔγραφον ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῶν Ἱεροσολύμων. Σωφρόνιος ἱεροδ. Λέσβιος». — κ') «Ἐξήγησις τῆς Χρηστοθηείας Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου τοῦ διδασκάλου κυρίου Κυρίλλου». Φύλλα 4.—κα') Σωφρονίου Λεσβίου «περιγραφή τῆς πόλεως Βάρνης», συνταχθεῖσα ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῶν Ἱεροσολύμων (20 ἰαν. 1867). Φύλλα 4.—λβ') «Σαλλουστίου ἐξηγήσεις». Φύλλα 8.

59. Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου 58 (μήκους 0,245, πλ. 0,158), ὧν ἕξ ἐστι παντάπασιν ἄγραφα (φ. 8, 40, 41 καὶ 56-58).—«Χρυσάνθου, πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ἀντίρρησις εἰς τὰ ὅσα κακῶς, ψευδῶς καὶ ἀναρμόστως λέγονται εἰς τὸ Προσκυνητᾶριον τοῦ ἀγίου ὄρους Σινᾶ». Κατὰ τὸν πρόλογον αὐτῆς ἡ τοιαύτη ἀντίρρησις ἐγράφη «ἐν Κωνσταντινουπόλει. 1731. κατὰ μῆνα ἰαννουάριον». Ἐν τῇ προσθία σελίδι τοῦ 4-ου φύλλου γέγραπται «ἐπίγραμμα διὰ στίχων ἠρωελεγείων πρὸς τὸν μακαριώτατον πατριάρχην τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, τὸν σοφώτατον τῆς παρούσης βίβλου συγγραφέα· ἔστι δὲ τούτου ποιητῆς «Παρθένος ἱερομόναχος Γερένης ὁ ἐξ Ἀθηνῶν». Ὅρα Δ. Γ. Καμπουρόγλου, Μνημεῖα τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων, τ. II, σ. 232-233.

60. Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου 36 (μήκους 0,248, πλ. 0,165), γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς πεντεκαίδεκάτης ἢ περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἑκκαίδεκάτης ἑκατονταετηρίδος· μία δ' ἐκάστη τῶν σελίδων αὐτοῦ κείμενον ἔχει μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 29 (0,183 × 0,115).—«Κλεομήδους κυκλικῆς θεωρίας πρῶτον» (φ. 1-17) καὶ «δεύτερον» βιβλίον (φ. 19 κέ) μετὰ σχολίων ἐν ταῖς ὥαις τῶν σελίδων. Ἀρχ. «Τοῦ κόσμου πολλαχῶς λεγομένου» κτλ. Ἐκδ. Ziegler, σ. 3.

61. Τεῦχος τῆς ὀκτωκαίδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων

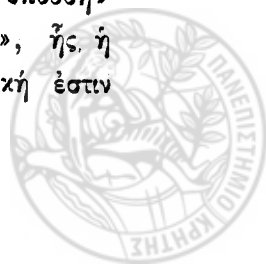

χάρτου 40 (0,227 × 0,16), οὗ μία τῶν σελίδων ἐκάστη γραμμὰς ἀριθμεῖ 19.—Ἀσματικὴ ἀκολουθία εἰς τὸν ὄσιον Σάβαν, ἧς ποιητῆς Ἰωσήφ Σαβαΐτης. Ἄρχ. «Ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Ὁ ὑπερόπτης τῶν κάτω» κτλ. Μετὰ τοὺς κανόνας· «1814 Σαμουήλ ἱερομονάχου Κυπραίου». Πρὸς τῷ τέλει τοῦ τεύχους ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιδ' ἑκατ. μεγαλοναρίαί τινα πρὸς τὸν ὄσιον Σάβαν, ὧν ποιητῆς Νεόφυτος ἱερομόναχος.

62. Τεῦχος χάρτινον (μήκους 0,237, πλ 0,167) ἐκ σελίδων 132, γραφέν περὶ τὸ τέλος τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος.—Ἀδῆλου «Γραμματικὴ περὶ σχηματισμοῦ τῶν στοιχείων καὶ συλλαβῶν καὶ τῶν ὀκτῶ μερῶν τοῦ λόγου». Ἄρχ. «Ὅρος. Γραμματικὴ ἐστὶ τέχνη περὶ τὸν προφορικὸν λόγον καταγινομένη» κτλ. Πρὸ τῆς ἀρχῆς τῆς τοιαύτης γραμματικῆς ἐπὶ σελίδος τινὸς ἐξ ἀρχῆς ἀγράφου προσετέθη τὸ σημεῖωμα τοῦδε· «Ὁ Ἱεροσολύμων Ἀθανάσιος. Τῆς τοῦ Παναγίου Τάφου βιβλιοθήκης, ὃ δ' ἀφελόμενος ἐπάρατος».

63. Τεῦχος χάρτινον τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 63 (μήκους 0,225, πλ. 0,165), ὧν μία ἐκάστη τῶν σελίδων ἀριθμεῖ γραμμὰς 28 (0,18 × 0,115).—α') [Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου ἐρμηνεῖα εἰς τοὺς ἀναβαθμοὺς τῆς ὀκτωήχου] ἀνεπίγραφος. Ἄρχ. «Δεῖ μὲν οὖν πρὸ τῆς ἐξηγήσεως» κτλ.—β') «Νικηφόρου τοῦ Ξανθοπούλου ἐξηγήσεις εἰς τὴν τιμιωτέραν, πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς Ὁδηγητρίας ἱερομόναχον καὶ ἐκκλησιαρχὴν κύριον Νεόφυτον». Ἄρχ. «Οὔτε σε τοῦ θάρρους ἐπαίνειν ἔχω» κτλ.

64. Τεῦχος χάρτινον τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 111 (μήκ. 0,233, πλ. 0,175).—α') Φύλλ. 2 κέ. Ἀδῆλου «Εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν Ἀριστοτέλους μέθοδον προδοιοκῆσις, ἧτοί· εἰσαγωγικὴ· τί ἐστὶν λογικὴ, καὶ περὶ τῶν τριῶν τοῦ νοὸς ἐνεργειῶν». Ἄρχ. «[H] περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπουδῆ» κτλ.—β') Φύλλ. 33^a «Τεχνολογία τῆς μικρᾶς λογικῆς», ἧς ἡ ἀρχὴ· «Δ(ιδάσκαλος). Τί ἐστὶ λογικῆ; Μ(αθητής). Λογικὴ ἐστὶν

ἔξις ἐπίκτητος» κτλ.—γ') Φύλλ. 45^α. Ἀνεπίγραφος εἰσαγωγή εἰς τὴν λογικὴν. Ἄρχ. «Ἦντινα νῦν φιλοσοφίαν λέγομεν, σοφίαν οἱ ἀρχαῖοι προσηγόρευον, γνῶσιν δηλαδὴ θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων» κτλ.—δ') Φύλλ. 50^α. «Σύνοψις τῆς λογικῆς», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἡ λογικὴ ὀρίζεται ἐπιστήμη ἢ τέχνη» κτλ.—ε') Φύλλ. 61-104. «Συνεσίου εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρχάδιον περὶ βασιλείας». Κείμενον καὶ τούτου ψυχαγωγικὴ ἐρμηνεία.—ς') Ἐπτὰ φύλλα ἄγραφα, ὧν τινα περιέχει ἐν ἑαυτοῖς σποραδικὰ τινα γνωμικὰ καὶ ἀποφθέγματα.

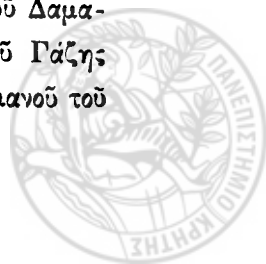
65. «Κανὼν ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ποιηθεὶς παρὰ Προκοπίου ἱεροδιδασκάλου Πελοπον(ν)ησίου καὶ καθηγητοῦ χρηματίζοντος τῆς ἐν Ἱερουσαλήμ σχολῆς, προτροπῇ τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου Ἀβραμίου· ὅστις ψάλλεται ἐν τῷ τῆς ἀγίας Γεθσαιμανῆς σεβασμίῳ ναῶ τῆς Θεοτόκου κατὰ τὴν τάξιν τοῦ κανόνος τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, παρισταμένων τῶν ἱερέων κύκλῳ τοῦ ἐπιταφίου τῆς Θεοτόκου, ἐν ᾧ ὑπάρχει τεθειμένη ἡ εἰκὼν τῆς κοιμήσεως αὐτῆς, ἐνδεδυμένων τὴν ἱερατικὴν στολὴν. Ὁ οὖν πρῶτος τῶν ἱερέων λαβὼν θυμιατήριον, μετὰ τὴν ἐνάτην ὥδην, θυμιᾷ σταυροειδῶς τὸν ἐπιτάφιον καὶ ἄρχεται ψάλλειν τὸ πρῶτον τροπάριον εἰς ἧχον πλάγιον α': — Ἡ ἀγνή ἐν τάφῳ κατετέθη» κτλ. Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου 22, μήκους 0,23, πλ. 0,165· οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλον ἐκ γραμμῶν εἴκοσι (0,165 × 0,11)· ἐγράφη δὲ ἔτει 1783-φ. Καὶ ἐν μὲν τῷ 1-φ φύλλῳ κεῖται τὸ πρωτότυπον ἐπιστολῆς Προκοπίου τοῦ Πελοποννησίου πρὸς Νεόφυτον μητροπολίτην Ναζαρέτ (χβ' ἰουλ. αψπγ') περὶ τῆς συντάξεως τοῦ ἐν τῷ τεύχει τούτῳ κανόνος· ἐν δὲ τῷ 20-ῳ φύλλῳ γέγραπται τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Παησίου ἱερομονάχου τοῦ Ἀγίῳ ὀρίτη, ὁ ἐκ τῆς Βουλγαρίας· καὶ παρακαλῶ ἐὰν εὔρηται ἀνορθογραφίας, ἢ καὶ ἄλλα σφάλματα, μὴ με μέμφεσθε, ὅτι εἰμὶ ἀμέτοχος τῆς ἑλληνικῆς φράσεως, ἀλλὰ διορθώσατεταις συγχωρήσατέ μοι, καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ. ἐν ἔτοι, αψπγ'. ἐν

μηνί, Ιουλίου. κβ'». Μετά τὸ τοιοῦτον σημεῖωμα τὸ τεῦχος ἔχει φύλλα δύο, ἅπερ ἦν ἐξ ἀρχῆς ἄγραφα· τούτων δὲ τὸ πρῶτον ἐμπεριέλαβεν ὕστερον τὸ σημεῖωμα τόδε· «Τὸ παρὸν βιβλίον συνετέθη καὶ ἀφιερώθη τῷ τῆς ἁγίας Γεθσιμανῆς σεβασμίῳ ναῶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου παρὰ Προκοπίου ἱεροδιδασκάλου Πελοποννησίου, ἐν τῷ ρψπγ^φ ἐν μηνί Ιουλίου, ἡγουμενεύοντος Ἀγαπίου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν». Ὅρα Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. III, σ 179-181.

66. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 60 (μήκους 0,222, πλ. 0,175), πίναξι τριάκοντα καὶ τέσσαρσι κεκοσμημένον, γραφὲν δὲ ἔτει 1844-φ. — Ἀντίγραφον ἐντόπου βιβλίου, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Σιωνίτης ὕμνωδός. Μελωδικοὶ καὶ θεῖοι ὕμνοι, οὓς ψάλλομεν περιερχόμενοι καὶ λιτανεύοντες εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ πανιέρου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως πανσέβαστα προσκυνήματα καὶ θεῖα παρεκκλήσια». Μετὰ τὸ κείμενον· «Ἐτελειώθη εἰς τοὺς: ρωμβ'. ςηθ υεκϋϋλῶ ἡθπσῆλχ ἔλνθυλχ. Ηθϋϋλκθςςςνλ᾿χ» = «διὰ χειρὸς Ἰακώβου μοναχοῦ Βατοπαιδινοῦ». Ἡ ἐσχάτη τοῦ βιβλίου τούτου τύπωσις ἐπεγράφη οὕτω· «Σιωνίτης ὕμνωδός, ἡ μελωδικοὶ καὶ θεῖοι ὕμνοι, οὓς ψάλλομεν περιερχόμενοι καὶ λιτανεύοντες εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως πανσέβαστα Προσκυνήματα καὶ θεῖα Παρεκκλήσια. Ἐκδίδεται ἤδη τὸ τέταρτον ἐγκρίσει τοῦ μακαριωτάτου καὶ θειοτάτου πατριάρχου τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης κυρίου κυρίου Νικοδήμου τοῦ Α'. Ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ Π. Τάφου. 1883». 8-ον, σελίδες 120.

67. Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου 70 (μήκους 0,225, πλ. 0,165), ὧν τριάκοντα καὶ τρία μόνα γεγραμμένα, καὶ ταῦτα περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατονταετηρίδος. Ἐπιγραφή· «Λειτουργία: τῶν ἁγίων πατέρων. Ἰακώβου τοῦ ἀποστόλου καὶ ἀδελφοθέου. Βασιλείου τοῦ μεγάλου. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Περί τῶν ἐν τῇ λειτουργίᾳ. Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου καὶ μάρτυρος. Γρηγορίου τοῦ Νύσσης ἀρχιεπισκόπου. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Νικολάου τοῦ Μεθώνης ἐπισκόπου. Σαμωνᾶ τοῦ Γάζης ἀρχιεπισκόπου. Μάρκου τοῦ Ἐφέσου ἀρχιεπισκόπου. Γερμανοῦ τοῦ

Κωνσταντινουπόλεως ἀρχιεπισκόπου. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως ἀρχιεπισκόπου». Ἐν τῷ οὕτως ἐπιγεγραμμένῳ βιβλίῳ περιέχεται μόνον ἡ τοῦ Ἰακώβου λειτουργία.

68. Τεῦχος χάρτινον τῆς ἐπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 122 μήκους 0,225, πλ. 0,16. Τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 32 ($0,164 \times 0,11$). Σελίδες ἄγραφοι: 41-44. Ἐν τῇ κάτω ᾠα τῆς 1-ης σελίδος: «Ἐκ τῶν τοῦ Παναγίου Τάφου».

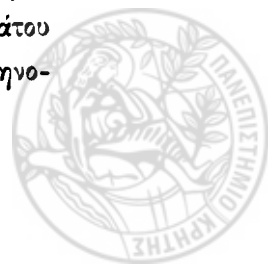
1. «Μάρκου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ κεφάλαια συλλογιστικὰ τῆς αἰρέσεως τῶν Ἀκινδυνιαστῶν, περὶ διακρίσεως θείας οὐσίας καὶ ἐνεργείας». Ἀρχ. «α'. Εἰ καὶ ταῦτὸν ἐπὶ Θεοῦ οὐσία» κτλ., σελ. 1. Fabricii - Harles, Bibl. graeca, τ. XI, σ. 676.

2. «Τοῦ αὐτοῦ Μάρκου τοῦ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν, ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου, τοῦ νέου θεολόγου, συλλογιστικὰ κεφάλαια πρὸς Λατίνους». Ἀρχ. «Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ πατρὸς καὶ υἱοῦ» κτλ., σελ. 40. Περὶ τῶν ἐκδόσεων τῶν κεφαλαίων τούτων ὄρα Ἀ. Δημητρακοπούλου Ὁρθόδοξον Ἑλλάδα, σ. 100.

3. «Ἰδιόμελον ἦχος β'» πρὸς τὸν ἅγιον Μᾶρκον τὸν Εὐγενικόν. Ἀρχ. «Τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα | εὐσεβῶς μακαρίζει σε, | Μᾶρκε τῆς Ἐφέσου πρόεδρε, | ὡς εὐσεβείας στυλὸν στερεὸν» κτλ., σ. 40.

4. Μελετίου τοῦ Πηγᾶ διάλογος μετὰ προλόγου, ἀφιερώσεως καὶ ὀκταστίχου ἐπιγράμματος, σ. 45-244. Ὁ πρόλογος ἐγράφη ἔτει 1583-ω, τὸ δ' ἐπίγραμμα ἄρχεται ὧδε: «Οἷς πόθος ἀργαλέης ὑπαλύξαι ἄρκεα ὕλας» κτλ. Περὶ τῆς πρώτης ἐκδόσεως τούτου τοῦ διαλόγου ὄρα Ἐ. Legrand, Bibliographie hellénique, ou description raisonnée des ouvrages publiés en grec par des Grecs au XVe et XVIe siècles. Paris 1885, τ. II, σ. 115-119.

69. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 17 ($0,227 \times 0,167$), γραφέν περὶ τὸ τέλος τῆς ἐπτακαιδεκάτης ἢ περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος. — «Χρυσάνθου, πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου τοῦ ἀποστολικῶν τῶν Ἱεροσολύμων ἀγιωτάτου πατριαρχικοῦ θρόνου, περὶ ἀφορισμοῦ, κατ' αἵτησιν τοῦ γαληνο-

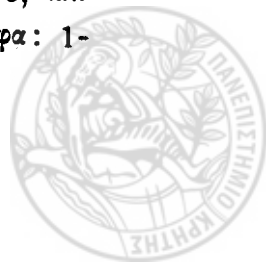

τάτου καὶ θεοσεβεστάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Κωνσταντίνου Βασσαράβα Πραγκοβάνου βοεβόδα». Ἀρχ. «Τὸ ἀφορίζω, ἐξ οὗ καὶ ὁ ἀφορισμός, εἶναι φωνὴ ὁμώνυμος» κτλ. Ἱεροσολ. Βιβλιοθ., τ. I, σ. 301.

70. Αὐτόγραφον Χρυσάνθου τοῦ Νοταρᾶ, γενόμενον περὶ τὸ τέλος τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἢ περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, καὶ συνιστάμενον ἐκ φύλλων χάρτου 80, μήκους 0,225, πλ. 0,17.—α') «Διδασκαλία ὠφέλιμος περὶ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως, συλλεχθεῖσα παρὰ Χρυσάνθου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου τοῦ ἀγιωτάτου ἀποστολικῆς καὶ πατριαρχικῆς θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων». —β') «Ἰχνογραφία τῶν παλαιῶν καὶ ἀρχαίων θεῶν ναῶν». —γ') «Τρόπος εὐκολος καὶ κατανοητὸς διὰ νὰ ἀποκτηθῇ ἡ συχνὴ τοῦ Θεοῦ παρουσία, ὅχι μόνον ὅταν ἡ ψυχὴ προσεύχεται, ἀλλὰ καὶ πάντοτε, εἰς κάθε καιρὸν καὶ εἰς κάθε τόπον· περιέχων συντομωτάτους κανόνας διὰ νὰ κάμῃ τινὰς προσευχὴν νοεράν, διὰ νὰ μὴ χάνῃ ἀνωφελῶς τὸν καιρὸν, διὰ νὰ ἀναβαίῃ πρὸς τὸν Θεόν, διὰ νὰ ἀνάπτεται ἀείποτε πλέον εἰς τὸν θεῖον αὐτοῦ πόθον, καὶ κατ' ὀλίγον νὰ ἐνώνεται μὲ εὐκολίαν διὰ μέσου τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν, κατὰ τὴν ἐνδοτέραν συλλογὴν θεωρίαν καὶ ἔνωσιν, μὲ τὸν Θεόν. Συνταγμάτιον πρὸς πάντας χρήσιμον καὶ ἐπωφελές».

71. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 41 (μήκους 0,227, πλ. 0,17), γραφὴν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος· οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 29 (0,18 × 0,145). — [Νικολάου Μαυροκορδάτου] «Φιλοθέου πάρεργα». Ἀρχ. «Τμῆμα α'. Ἡ μὲν παροιμία σιωπῆς» κτλ. Τέλος· «ἀηδίας γενόμενα πρόξενα, τὸ σιωπᾶν ἡμῖν ἐπιτάξει». Ὁρα Ἐ. Legrand, *Généalogie des Maurocordato de Constantinople*. Paris 1886, σ. 15. Ἀ. Π.-Βρετοῦ, *Νεοελληνικὴ φιλολογία*. Ἐν Ἀθήναις 1857, τ. II, σ. 112-113.

72. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 80 (μήκους 0,225, πλ. 0,165), γραφὴν, ὡς φαίνεται, ἔτει 1812-φ. Φύλλα ἄγραφα: 1-10, 44-49 καὶ 56-80.

1. «Διήγησις συνοπτική διὰ στίχων πολιτικῶν ὁμοιοκαταλήκτων περὶ τῆς ἐν Ἱερουσαλήμ ἐπισυμβάσης πυρκαϊᾶς τοῦ πανιέρου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ βασιλευούσῃ τῶν πόλεων γενομένων μωραφάδων μετὰ τῶν Ἀρμενίων, καὶ περὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ διαφόρων ἀποστασιῶν καὶ καταδρομῶν· συντεθεῖσα παρά τινος ζηλωτοῦ Ἀγιοταφίτου [= Προκοπίου Ναζιανζηνοῦ τοῦ Ἀράβογλου], χάριν τοῦ ὀρθοδόξου γένους τῶν Ῥωμαίων· προσετέθη δὲ ἐν τῷ τέλει καὶ ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ, καὶ εἰς τοὺς ταύτης πατριάρχας, καὶ εἰς πάντας τοὺς λοιποὺς εὐσεβεῖς συνδρομητὰς τῶν ἐκεῖσε παναγίων προσκυνημάτων». Ἀρχ. «Θέλω καὶ εἰς τοὺς μετ' ἐμέ» κτλ., φ. 11-43. Ἀ. Π.-Κεραμέως, Ἀνάλεκτα ἱεροσολυμιτικῆς σταχυολογίας, τ. III, σ. 334-381.

2. «Προσφώνημα συνοπτικὸν τοῦ ἐκθέτου πρὸς τοὺς φιλαναγνώστας τῆς ὅλης δραματικῆς ἱστορίας· οὐ ἡ ἀκροστιχίς: Προκόπιος Καισαρειεὺς τῷ εὐσεβούντων γένει | πυρκαϊὰν ναοῦ Χριστοῦ στιχουργικῶς ὑφαίνει», φ. 50-53. Ἀνάλεκτα, τ. III, σ. 381-386.

3. «Προφητεία τοῦ μακαρίτου ἱερομονάχου Ἀγαθαγγέλου» ἀτελής, φ. 54.

73. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 120 (μῆκος 0,23, πλ. 0,17), οὐτινος ἐγγραφή μόνα τὰ πρῶτα 84 φύλλα ἔτει 1781-φ.— «Στοιχεῖα τῆς ἀριθμητικῆς». Ἀρχ. «Κεφ. α'. Περὶ ἀρχῶν τῆς ἀριθμητικῆς. Ὅρισμός α'. Α^{ον} § Ἀριθμητικὴ ἐστὶν ἡ τῶν ἀριθμῶν ἐπιστήμη» κτλ. Φύλλ. 85 «Τέλος τῆς τοῦ Ὀλφίου ἀριθμητικῆς κατὰ τὸ ἀψπᾶ^{ον}: Τί ὄραξ με φίλε; Ἰακώβου καὶ τῶν συνήθων κτῆμα πέλω».

74. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 3 + 95 (μῆκ. 0,227, πλ. 0,17), γραφὲν ἔτει 1720-φ. Τὰ τρία πρῶτιστα φύλλα, μὴ ἡριθμημένα σὺν τοῖς λοιποῖς τοῦ τεύχους φύλλοις, περιέχει ἐν ἑαυτοῖς συλλογὴν ἀποφθεγμάτων τινῶν.

1. «Διβανίου ἐπιστολιμαῖοι χαρακτῆρες». Ἀρχ. «Ὁ μὲν ἐπισταλτικός χαρακτῆρ ποικίλος» κτλ., φ. 1. Ἐν τῇ ἄνω ὄψα τούτου τοῦ φύλλου γέγραπται τὸ «Καὶ τότε Παρθενίου ἀδελφιδοῦς [sic] Μακαρίου».

2. «Γνωμικῶν, μύθων καὶ παροιμιῶν συλλογὴ ἐκ τῶν τοῦ Πλουτάρχου καὶ ἀποφθεγμάτων», φ. 10.

3. Θεοφίλου Κορυθαλλέως περὶ ἐπιστολικῶν τύπων μετὰ ψυχγωγικῆς ἐρμηνείας, μετὰ τῆς πρὸς Παχώμιον τὸν Δοξαράν προσφωνήσεως τοῦ πρώτου τῶν τύπων τούτων ἐκδότου Νικοδήμου τοῦ Μεταξᾶ, καὶ μετὰ πασῶν τῶν ἐν τῇ ἐκδόσει αὐτοῦ ἐπιστολῶν (φ. 17-95). Περὶ δὲ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, γενομένης ἔτει 1625-φ, ὄρα Ἐ. Legrand, Bibliographie hellénique (XVII s.). Paris 1894, τ. I, σ. 194-200. Ἐν τῷ 95-φ φύλλῳ σημειώμα· «Τετέλεσται παρ' ἐμοῦ Παρθενίου Μακαρίου καὶ νοταρίου τῆς βασιλικῆς μονῆς Πάτμου ἡμέρα Πέμπτη, ὥρα ἡ', κατὰ τὸ ἀψχ-ὸν ἔτος».

75. Συνερραμμένα χάρτινα τετράδια καὶ φύλλα διάφορα, προερχόμενα, καθὰ φαίνεται, ἐκ τῶν ἀρχείων τοῦ πάλαι ποτὲ ἐν Βουκουρεστίῳ ὑπάρχοντος Ἑλληνικοῦ Μουσείου.

α') «Δεξικὸν ἑλληνορωμαϊκὸν πρόχειρον». Ἀρχ. «Περὶ θεῶν πραγμάτων. Ὁ θεός. Ὁ θεός, ὁ ὦν» κτλ. Φύλλα 4, γραφέντα περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατονταετηρίδος.

β') Διάλογος ἑλληνορωμαϊκὸς ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. «Δ(ιδάσκαλος). Ἔλα ἕνας ἐδῶ ἀπὸ τοὺς μαθητάς. Δ(ιδάσκαλος). Ἄγε εἶς ἐνταῦθα τῶν μαθητῶν». Φύλλα 4, γραφέντα περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατονταετηρίδος.

γ') Θέματα, προγομνάσματα ῥητορικὰ καὶ τύποι ἐπιστολῶν. Φύλλα 47, γραφέντα περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατ.

δ') «Ἐγκώμιον Γεωργίου Κορεσσίου» (ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Τυρναβίτου). Ἀρχ. «Τοὺς μὲν ἄλλους, τοὺς τ' ἐπὶ θεολογία καὶ φιλοσοφία» κτλ. Φύλλα δύο τῆς ιη' ἑκατ. Αὐτόγραφον· περὶ δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου Τυρναβίτου ὄρα Κ. Σάθα, Νεοελ. φιλόλογ. σ. 480. Μεσ. βιβλιοθ. III, σ. 182 καὶ 504. Μ. Χαμουδοπούλου, Μνημείων γραπτῶν συναγωγὴ ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ, τ. I, σ. 3.

ε') «Ἔτερον Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου». Φύλλα 2.

ς') «Ἐγκώμιον Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου». Φύλλα 4.

ζ') Γυμνάσματα λογικῆς τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ μαθητοῦ (7 φεβρ. 1748) Νικολάου τοῦ Ἀλβανοχωρίτου.

η') «Διήγημα τὸ κατὰ τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου» καὶ «Ἀνασκευή, ὅτι οὐ καλῶς εἴρηται τὸ Γάμος γὰρ ἀνθρώποισιν εὐκατὸν κακόν». Γυμνάσματα τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ μαθητοῦ Γεωργίου Δρυστρίου. Φύλλα 3 τῆς ἡ' ἑκατ.

θ') Ἔτερα γυμνάσματα τοῦ μαθητοῦ Δημητρίου Ἀλβανιτοχωρίτου. Φύλλα 5 τῆς ἡ' ἑκατ.

ι') «Διήγησις πάνυ συνοπτικὴ τοῦ σοφωτάτου καὶ ἀοιδίμου διδασκάλου κυρίου Μακαρίου τοῦ ἐκ Πάτμου νήσου, συντεθεισα παρὰ τοῦ σοφολογιωτάτου διδασκάλου τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ φιλοσοφικῆς σχολῆς κυρίου κυρίου Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐκ Τυρνάβου τῆς Θετταλίας». Ἄρχ. «Ἐπεὶ με ἡ φιλόμουσος αὐτῆς καὶ φιλάρετος διάθεσις» κτλ. Ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Οὐγκροβλαχίας ἡγεμόνα Κωνσταντῖνον Νικολάου Μαυροκορδάτον. Φύλλα 8 τῆς ἡ' ἑκατ. Κ. Σάθα, Μεσαιων. βιβλιοθήκη, τ. III, σ. 504-514.

ια') Τριάκοντα φύλλα διαφόρων γραψιμάτων τῆς ἡ' ἑκατοντ. Διδασκάλων τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ σχολῆς ἀνώνυμοι ἐγκωμιαστικοὶ λόγοι μετὰ πολυχρονισμῶν. α') Εἰς ἀνώνυμον. β') Εἰς ἀνώνυμον. γ') Εἰς τὸν Οὐγκροβλαχίας ἡγεμόνα Μιχαὴλ Ῥακοβίτζαν καὶ τὴν αὐτοῦ σύζυγον Ἄνναν. δ') Εἰς τὸν Οὐγκροβλαχίας ἡγεμόνα Κωνσταντῖνον Νικόλαον Μαυροκορδάτον καὶ τὴν αὐτοῦ σύζυγον. ε') Εἰς τὸν Οὐγκροβλαχίας μητροπολίτην Νεόφυτον. ς') Εἰς τὸν ἄρχοντα μέγαν πιττάρην καὶ μέγαν ποκόβνικον Κωνσταντῖνον. ζ') Εἰς ἀνώνυμον ἡγεμόνα Οὐγκροβλαχίας ἐγκωμιαστικὸς λόγος καὶ ἐπίγραμμα ἐξ εἴκοσι στίχων εἰς τὸν ἡγεμόνα Κωνσταντῖνον Νικολάου Μαυροκορδάτον. η') Εἰς τὸν Οὐγκροβλαχίας ἡγεμόνα Γρηγόριον Γζίκαν. θ') Εἰς τὸν Οὐγκροβλαχίας μητροπολίτην Νεόφυτον. ι') Εἰς τὸν ἡγεμόνα Μιχαὴλ Ῥακοβίτζαν. ια') Εἰς ἡγεμόνας ἀνώνυμους λόγοι δύο.

ιβ') Ἀντίγραφον ἀνωνόμου τινὸς χρυσοβούλλου λόγου, δι' οὗ ὀρίζεται τῷ Οὐγκροβλαχίας μητροπολίτῃ Νεοφύτῳ, «ἵνα ἐπισκέπτηται» τὰ ἐν Βουκουρεστίῳ σχολεῖα καὶ περὶ τῶν χρηζομένων αὐ-

τοῖς φροντιστῶν καὶ ἐνὶ τῶν διδασκάλων αὐτῶν ἐκάστῳ παρέχῃ τὸν προσήκοντα μισθόν. «Τοῦ πρώτου διδασκάλου τῶν ἐπιστημονικῶν μαθημάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Μουσείου» ὁ κατὰ μῆνα μισθὸς γρόσια 45, τοῦ δευτέρου διδασκάλου «τῶν γραμματικῶν μαθημάτων τοῦ αὐτοῦ» Μουσείου γρόσια 20, «τοῦ δὲ σλαβονικοῦ σχολείου τῶν δύο διδασκάλων ὁ μισθὸς ἐστὶ γρόσια - -». Φύλλον ἐν τῆς ἡ' ἑκατονταετηρίδος. Περὶ τοῦ μητροπολίτου Νεφύτου ὄρα Ἐ. Le-grand, Ephémérides Daces. Paris 1881, σ. II, 43, 103, 168, 169, 176. Κ. Σάθα, Μεσαιων. βιβλιοθ. τ. III, σ. 103.

ιγ') «Σχολία τινὰ ἢ σημειώματα τῆς τοῦ Εὐγενίου (τοῦ Βουλγάρως) λογικῆς». Φύλλα 22 τῆς ἡ' ἑκατ.

ιδ') Θέματα σχολειακά. Φύλλα 14 τῆς ἡ' ἑκατ.

ιε') Διαθήκη τῆς μητρὸς Ἰωάννου Σερβάνου Καντακουζηνοῦ βοεβόδα, γραφεῖσα τῇ 18-ῃ νοεμβρίου μηνὸς τοῦ 1681-ου ἔτους.

ισ') Ψυχαγωγικὴ ἐρμηνεία ἀσματικοῦ τινος ἱαμβικοῦ κανόνος. Φύλλα 8 τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος.

76. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 138 (μήκους 0,227, πλ. 0,17), γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος.

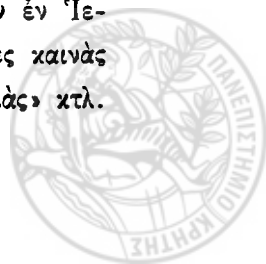
1. Τριγωνομετρία Φιλίππου Λανσβεργίου, φ. 1.

2. «Περὶ τῆς ἀστρονομικῆς χρονολογίας». Ἀρχ. «Ἡ χρονολογία ὀλικῶς ἐκλαμβανομένη» κτλ., φ. 87.

3. «Περὶ τῆς πρακτικῆς ἀριθμητικῆς τῆς διὰ χαρακτήρων λατινικῶν ἐν χρῆσει οὔσης κατὰ τοὺς συγχρόνους». Ἀρχ. «Ἡ ἀριθμητικὴ ἐπιστήμη ἐστὶ» κτλ., φ. 98.

4. «Εἰσαγωγὴ εἰς τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας». Ἀρχ. «Ἡ μαθηματικὴ μέρος ἐστὶ τῆς φιλοσοφικῆς ἐγκυκλοπαιδείας», φ. 127.

77. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 80 (μήκους 0,222, πλ. 0,165), γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ἐπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος. Τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 ἢ 22 (0,17 × 0,105). — «Χριστὸς ἡγείσθω. Νεκταρίου Ἱεροσολύμων πατριάρχου, ἐνοχλουμένου παρὰ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις Φρατόρων, πρὸς ἄσπερ προτείνουσι διδάσκοντες καινὰς διδασκαλίας». Ἀρχ. «Τὰς τῶν μεγίστων πολέμων ἀφορμὰς» κτλ.

78. Συνεραμμένα χάρτινα τετράδια μήκους 0,226, πλάτους 0,175.

α') Φύλλα 16 τῆς ιζ' ἑκατ., ὧν τὰ δύο ἔσχατα παντάπασιν ἄγραφα. Ἰατροσόφιον. Ἄρχ. «Ῥωμαϊκά. λεξικόν. καὶ τοῦρκικα. Τὴν ἀλαγκά. χαυλιτζάν. κανέλα. ταρτζήν. πόδιον» κτλ.

β'). Ἀδήλου «λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου». Ἄρχ. «Ἄνκαλά καὶ ὑψηλῆς καὶ βαθυτάτης» κτλ. Φύλλα 8 τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος.

γ') Ἀδήλου τινὸς λόγος εἰς τὸ β' κεφάλαιον τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου. Ἄρχ. «Ἐφιλονείκα μὲ τὸν βασιλέα τῶν Αἰθιοπῶν» κτλ. Φύλλα 10 τῆς ιη' ἑκατ. Τὸ 1-ον φύλλον ἄγραφον.

δ') «Συντάγματα πολλῶν ἁγίων ἀποστόλων, προφητῶν καὶ φιλοσόφων, πάνυ ὠραῖα περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος· δεῖ γὰρ ἔχειν ὁ ὀρθόδοξος χριστιανὸς τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Λατίνου καὶ ὀρθοδόξου διάλεξις. Νῦν ἀρχεται Λατίνος:— Λατίνος. Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς» κτλ. Φύλλα 8, ὧν τὸ ἔσχατον ἄγραφον. Ἐν τῷ 7-ῳ φύλλῳ· «Τὸ παρὸν πόνημα ὑπάρχει τοῦ κύρ Σάββα ὁποῦ πραγματεύεται εἰς τὸ Ἰαροσλάβη· καὶ ἐγράφη ἐξ ἡμῶν ἐν κάστρω Λιοβίῳ τῆς Πολλωνίας· εἰς τοὺς ἀψλα^ω [=1731] ἰουλίου γ' η'. Γερμανοῦ ἀρχιμανδρίτου».

ε') «Σημειώματα εἰς τὴν ε' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν». Ἄρχ. «Ἐνα πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μῆτε τὸ θέλομεν» κτλ. Φύλλα 24 τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος.

79. Τεῦχος χάρτινον τῆς ἐπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 84 (μήκους 0,24, πλ. 0,16), ὧν τὰ πρῶτιστα πέντε καὶ τὰ ἔσχατα δέκα καὶ τέσσαρα παντάπασιν ἄγραφα. Τὸ κείμενον τῶν γεγραμμένων φύλλων μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 (0,17 × 0,11). Ἡ ἐπιγραφή δι' ἐτέρας ἢ τῆς τοῦ καλλιγράφου χειρός.— «Τοῦ σοφωτάτου Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου πόνημα κατὰ Λατίνων εἰς ἀπλήν διάλεκτον διὰ τοὺς ἀπλουστέρους, ἵνα ἔχη ἕκαστος πρόχειρον τὴν πρὸς ἐκείνους διάλεξιν καὶ μὴ ἀπατάται (κῶδ. ἀπατάσθαι) εἰς τὰ ἀνωφελεῖ πράγματα ἐκείνων». Ἄρχ. «Πρέπον καὶ δίκαιον κατὰ ἀλήθειαν» κτλ. Ἀντὶ τοῦ ὀνόματος «Μαξίμου

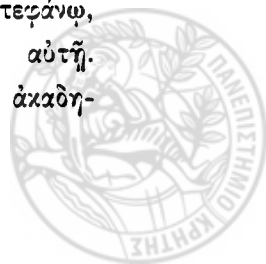

τοῦ Πελοποννησίου» πρότερον ἦν γεγραμμένον τὸ ὄνομα «Κορυδαλέως κὺρ Θεοφίλου». Τὴν ἐπιγραφὴν τῆς πρώτης ἐκδόσεως ὄρα παρὰ τῷ Ε. Legrand, *Bibliographie hellénique ou description raisonnée des ouvrages publiés par des Grecs au XVII-e siècle*, τ. II, σ. 475-478.

80. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 78 (μῆκους 0,221, πλ. 0,175), γραφὴν ἐν τῇ πόλει Μόσχα ὑπερμεσοῦσης τῆς ἐπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος.—'Αρχιερατικόν, οὗ ἡ ἐπιγραφὴ «'Ερμηνεία τῆς θείας λειτουργίας, ὅταν ἱερουργῆ ὁ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν καὶ συνήθειαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.—'Αθανάσιος ὁ πρῶτον οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐν Μοσχοβίᾳ οὗτος ἀξιωθεὶς (ἐξωσθεὶς?) κατὰ τὸ ἀχνζ' ἔτος τὸ σωτήριον, μηνὶ ἰουλλίῳ». 'Αρχ. «'Όταν μέλλει ὁ ἀρχιερεὺς» κτλ. Ἦν δὲ τοῦτο τὸ τεῦχος «Χρυσάνθου ἱερομονάχου» τοῦ Νοταρά. Ἐν ταῖς ἐν αὐτῷ λειτουργικαῖς ἐκφωνήσεσιν ὁ λειτουργῶν δέεται καὶ ὑπὲρ «τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ θεοστέπτου ἀγίου βασιλέως ἡμῶν ἐλέω Θεοῦ Ἀλεξίου Μιχαηλοβίτζη» καὶ ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ συζύγου Μαρίας· αὐτὸς δὲ ὁ λειτουργῶν κοινωνῶν τῶν μυστηρίων λέγει· «μεταλαμβάνω ἐγὼ Νίκων ἀρχιερεὺς καὶ ἀνάξιος δοῦλος» κτλ.

81. Τεῦχος χάρτινον τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 115 (μῆκους 0,221, πλ. 0,165), οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 25 (0,158 × 0,102).—'Αδήλου τινὸς λογύδρια ν' εἰς περικοπὰς τινὰς τοῦ Ἰωβ. 'Αρχ. «Λογίδιον ἀ' - - ὦ πόσον ὑπερήδιστον καὶ γλυκὺ» κτλ.

82. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 31 (μῆκους 0,22, πλάτους 0,163), φιλοκάως γραφὴν ἔτει 1705-φ. Τὸ πρῶτον φύλλον ἐμπεριέχει «'Επιγράμματα ἠρωελεγεῖα πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον καὶ σοφώτατον υἱέα τοῦ εὐσεβεστάτου, γαληνοτάτου καὶ φιλοχρίστου ἡγεμόνος πάσης Οὐγκροβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Κωνσταντίνου Μασσαράμπα βοεβόδα τοῦ Πραγκοβάνου, κύριον κύριον Στεφάνου». 'Επιγράμματα 5, τέσσαρα μὲν αὐτῷ τούτῳ τῷ Στεφάνῳ, τὸ δὲ πέμπτον ὡς ἀπὸ τῆς βίβλου τοῖς ἐντευξομένοις αὐτῇ. ἐποιήθη δὲ ταῦτα πάντα ὑπὸ τοῦ «τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀκαδη-

μίας φοιτητοῦ Χουρμουζίου Μάρκου Βυζαντίου». Ἐν τῷ 2-ῳ καὶ ἐν τῷ 3-ῳ φύλλῳ περιέχεται γράμμα τοῦ αὐτοῦ Χουρμουζίου ἀφιερωτικόν, ὅπερ ἐγράφη μεσοῦντος σκιρροφοριῶνος τοῦ 1705-ου ἔτους· ἀπὸ δὲ τοῦ 4-ου μέχρι τοῦ 31-ου φύλλου κεῖται συγγραφή, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «Τοῦ ἀοιδίου βασιλέως κυρίου Λέοντος τοῦ σοφοῦ περὶ ἀρετῶν, γεωργίας καὶ μοναχικῆς κυβερνήσεως, πολιτείας τε καὶ διαγωγῆς καὶ ὑποτυπώσεως κεφάλαια ἑκατὸν ἐνενηκοντα· ἠξιώθη δὲ ταῦτα ἐκθέσθαι παρὰ τοῦ ὀσιωτάτου καὶ ἀρεταῖς κεκοσμημένου κυρίου κυρίου Εὐθυμίου, ἡγουμένου τῆς βασιλικῆς αὐτοῦ μονῆς, διὰ τὸ πολλάκις ὠφεληθῆναι τὸν τοιοῦτον ἐκ τῆς ὀμιλίας τοῦ βασιλέως, καθὼς περιέχει καὶ παραδηλοῖ καὶ τῶν κεφαλαίων αὐτὸ τὸ προοίμιον· καλοῦνται δὲ τὰ τοιαῦτα κεφάλαια Οἰακιστικῆ Ψυχῶν Ὑποτύπωσις». Ἄρχ. «Ἰσχυρὸν ἢ φιλία βιάζεσθαι» κτλ. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ κειμένου γέγραπται διὰ χειρὸς Χρυσάνθου, μητροπολίτου Καισαρείας Παλαιστίνης, τὸ σημεῖωμα τόδε· «Εὐρηγνται καὶ ἄλλαι παραινέσεις τοῦ σοφοῦ τούτου ἀνακτος πρὸς μοναχοὺς ἔτι ἀνέκδοτοι, ἃς ἴδον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἀριστοκρατίας τῶν Ἐνετῶν, τό γ' ἐμοὶ μέντοι δοκοῦν αὐταὶ πάντων ὑπερέχουσι, ἃς μετιτέον εἶναι συνεχῶς παραινῶ ὄτῳ σωτηρίας φροντίς».

83. Τρία χάρτινα βιβλιάρια (μῆκους 0,116, πλ. 0,155), γραφέντα ὑπὸ τριῶν διαφόρων ἀντιγραφῶν τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος.

α') «Ἄνωνόμου εἰσαγωγή ἀνατομικῆ» ἐκ κεφαλαίων ξ'. Ἄρχ. «Τῶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις μορίων τὰ μὲν ἐστὶν ἀσύνθετα» κτλ. Φύλλα 36, ὧν τὰ δύο ἔσχατα παντάπασιν ἄγραφα. Ὅρα Ἄνωνόμου εἰσαγ. ἀνατομικῆν cum interpret. Petri Laurembergi - - ed. J. Morsii. Lugduni-Batavorum 1618, σ. 1 κέ.

β') «Ῥούφου Ἐφεσίου περὶ τῶν ἐν κύστει καὶ νεφροῖς παθῶν, περὶ τῶν φαρμάκων καθαρτικῶν, περὶ θέσεως καὶ ὀνομασίας τῶν τοῦ ἀνθρώπου μορίων». Ἀντίγραφον ἐξ ἐντύπου τινὸς βιβλίου. Σελίδες 92 καὶ φύλλα 88, ἐν οἷς ὑπάρχουσι «αἱ διαφοροὶ γραφαί», «*corrigenda*» καὶ πίναξ ἀλφαβητικὸς τῶν παρὰ τῷ Ῥούφῳ πραγμάτων.

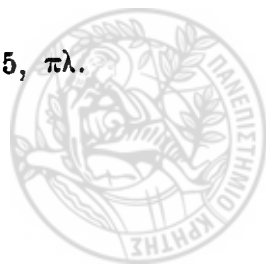
γ') Φαρμακοποιητικά συνταγαί. Ἄρχ. «Χεῖλη κατεσχισμένα. Τὴν τζίπαν τῶν ὀστέων τῶν φοινίκων ἐπικόλλησον» κτλ. Φύλλα 8.

84. Τεῦχος χάρτινον ἀκέφαλόν τε καὶ ἀτελὲς ἐκ φύλλων 54 (μήκους 0,218, πλ. 0,17), γραφὲν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος. Ἄρχ. «Ἐρώτησις οὗ. Τί τὸ ἑπτὰκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε» κτλ.

85. Τεῦχος χάρτινον τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 107 (μήκους 0,215, πλ. 0,16), ὧν μία τῶν σελίδων ἐκάστη κείμενον ἔχει μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,15×0,112).— [Μάρκου Πορφυροπούλου τοῦ Κυπρίου] «Παράφρασις τοῦ θ' βιβλίου τῶν ἱστοριῶν τοῦ Προκοπίου τοῦ Καισαρέως ἰλλουστρίου, ἐπιγραφομένου Ἀνέκδοτα· τὸ ὁποῖον περιέχει ψόγους καὶ κατηγορίας τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Θεοδώρας, ὁμοῦ καὶ τοῦ Βελισσαρίου τοῦ στρατηγοῦ τοῦ καὶ πατρικίου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἀντωνίνης». Τῆς παραφράσεως ταύτης ἠγεῖται πρόλογος (οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ ἱστοριογράφος Προκόπιος ἔχωντας σκοπὸν εἰς τὸ παρὸν ἔννατον βιβλίον» κέ) καὶ ἀφιερωτικὴ ἐπιστολὴ τῶ «μεγάλῳ ποστολνίκῳ κυρίῳ Στεφάνῳ τῶ Καντακουζηνῶ», οὗ τῇ προστάζει ἐγένετο ἡ παράφρασις· ταύτης δὲ ποιητὴς Μάρκος Πορφυρόπουλος ὁ Κύπριος, περὶ οὗ ὄρα Κ. Σάθα, Μεσ. βιβλιοθ. II, σ. 192, 491, 528. Σοφοκλέους Οἰκονόμου, Περὶ Μάρκου τοῦ Κυπρίου. Ἐν Ἀθήναις 1843. Ἄ. Δημητρακοπούλου, Προσθῆκαι καὶ διορθώσεις εἰς τὴν νεοελληνικὴν φιλολογίαν Κ. Σάθα. Ἐν Λειψία 1871, σ. 100. Ἄ. Π.-Κεραμέως, Κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς ἐν Σμύρνη βιβλιοθήκης τῆς Ἐυαγγελικῆς Σχολῆς. Σμύρνη 1877, σ. 47. Ἀλήθεια· σύγγραμμα ἐκκλησιαστικόν. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1880, σ. 206, 207.

86. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 160, γραφὲν ἔτει 1683-φ.— «Δογικῆς ἀπανθίσματα καὶ προοίμιον τοῦ Κορυθαλέως». Ἄρχ. «Ὅσα ἔνεκά του κινεῖται» κτλ. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ κειμένου· «αχπγ': κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον. Ἐξεδόθη ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ὁ πρῶν Λακεδαιμονίας Γεώργιος» (?).

87. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 110 (μήκους 0,215, πλ.

0,16), οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 (0,142 × 0,088). Αὐτόγραφος κώδιξ Γεωργίου τοῦ Σουγδουρῆ· ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτοῦ κόσμημά τι ὑπάρχει φιλόκαλον, τὸ δὲ τοῦτο περιέχον ἐν ἑαυτῷ φύλλον ἔχει καὶ τὸ σημείωμα τόδε· «Ἐκ τῶν τοῦ διδασκάλου Ἀ(να)νίου ἀφιερῶθη τῷ Παναγίῳ Τάφῳ κατὰ τὸ ρφσ^{ον} [= 1770] ἔτος, καὶ πᾶς τις τὰς προγεγραμμένας θύραθεν ἀρὰς ἀναγνώτω». Ἐπιγραφή· «Εἰς τὰ τοῦ φιλοσόφου περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς διάλεξις». Ἀρχ. «Ἐπεὶ μὲν ὁ τῆς φύσεως μύστης» κτλ. Ἐν τῇ ὄψι τοῦ 1-ου φύλλου· «Γέγραπται ὑπὸ τοῦ διδασκάλου Γεωργίου ἱερέως Σουγδουρῆ». Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ κειμένου· «Γεώργιος ἱερεὺς Σουγδουρῆς ἐκ πόλεως Ἰωαννίνων. 1674 φευρουαρίου 16 ἐν τῇ τῶν Ἑνετιῶν». Κ. Σάθα, Νεοελληνικὴ φιλολογία, σ. 393.

88. Ἀνεπίγραφος ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἱστορία, ἧς τὸ τέλος ἐλλείπει τῷ κώδικι· ἀριθμεῖ δὲ φύλλα 84 (μήκους 0,224 πλ. 0,17), γραφέντα περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκκαίδεκάτης ἑκατονταετηρίδος. Ἀρχ. «Χρὴ τὸν ἀληθῆ χριστιανὸν ἐπίστασθαι τί Θεὸς» κτλ. Πρβλ. A. Vassiliev, *Anecdota graeco-byzantina*. Mosquae 1893, σ. 188.

89. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 14 (μήκους 0,218 πλ. 0,145), γραφέν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς πεντεκαίδεκάτης ἑκατονταετηρίδος· τούτου δὲ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλόν ἐστιν ἐκ γραμμῶν 27 (0,18 × 0,08).—«Τοῦ ἐν ἀληθείᾳ πανσόφου καὶ παμμάκαρος κυροῦ Νικολάου τοῦ Καβάσιλα λόγος εἰς τὰ ἄγια καὶ σωτήρια πάθη τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Ἄκουε οὐρανὲ καὶ ὁ τῶν Ἀγγέλων ἅπας κύκλος». Fabricii-Harles, *Bibl. graeca*, τ. X, σ. 25 καὶ 244.

90. Τεῦχος χάρτινον τῆς ἐπτακαίδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 32, μήκους 0,217, πλ. 0.155.

1. «Ὅρος, ἦτοι τόμος τῆς ἱερᾶς συνόδου τῆς συγκροτηθείσης ἐν τῇ θεοφυλάκτῳ βασιλευούσῃ μεγαλοπόλει Μοσκοβίᾳ ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου Ἰροδ' ἐν μηνὶ ἰαννουαρίῳ ἰνδ. δ'η'». Ἀρχ.

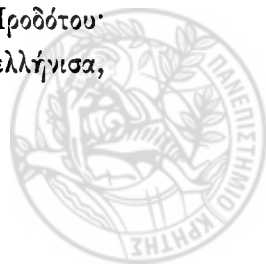
«Συνέχει δὲ ἐν πρώτοις δι' ἣν αἰτίαν συνηθροίσθη ἡ ἱερά σύνοδος» κτλ.

2. «Κανόνες, τοὺς ὁποίους ἐπρόβαλαν εἰς τὴν ἱεράν σύνοδον οἱ μακαριώτατοι, ὃ τε κὺρ Παῖσιος πάππας καὶ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου, ὃ τε κὺρ Μακάριος πατριάρχης Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς, περί τινων ἀναγκαίων ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων». Ἀρχ. «Κανὼν α'. Γνωστὸν γέγονεν ἡμῖν, ὡς τινὲς τῶν ἀρχιερέων» κτλ. Κανόνες νδ'.

3. «Ζητήματα διάφορα νὰ τὰ λύσουν οἱ δύο μακαριώτατοι πατριάρχαι, ὃ τε κὺρ Παῖσιος πάππας καὶ πατριάρχης τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κριτῆς τῆς οἴκουμένης, καὶ ὃ τε κύριος Μακάριος (πατριάρχης) τῆς μεγάλης Θεουπόλεως Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς». Ἀρχ. «α'. Ὁ Νίκων, ὁ νῦν μοναχός, ὁπότεν ἦτον εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ἐπῆγε» κτλ. Τὸ κείμενον τοῦτο συνεπεγράφη ὑπὸ τριῶν πατριαρχῶν, τοῦ Ἀλεξανδρείας Παΐσιου, τοῦ Ἀντιοχείας Μακαρίου καὶ τοῦ Μοσκοβίας Ἰωάσαφ, καὶ ὑπὸ 73 ἐτέρων ἀτόμων, οἷον μητροπολιτῶν, ἀρχιεπισκόπων, ἐπισκόπων, ἀρχιμανδριτῶν μοναστηρίων καὶ πρωτοπαπάδων.

91. Τεῦχος χάρτινον τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 38, μήκους 0,215, πλ. 0,168.—«Χριστὸς ἠγείσθω. Τοῦ μακαρίου Αὐγουστίνου, ἐπισκόπου Ἰππῶνος, εὐχαὶ θεωρητικά καὶ ἐρωτικά, αἱ καλούμεναι μονόλογοι· ἐρμηνεύθησαν δὲ πρὸς τὴν ἐλλάδα γλῶτταν παρὰ Δημητρίου τοῦ Κυδῶνη ἀπὸ τῆς τῶν λατίνων διαλέκτου».

92. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 46 (μῆκ. 0,212, πλ. 0,16), γραφὴν ἔτει 1715-φ.—«Περὶ τῆς τῶν συμβουλιῶν ματαιότητος βιβλίον ἓν, ἐν ᾧ ἡ ματαιότης καὶ ἡ ἀλήθεια τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων πολιτικοῖς καὶ ἠθικοῖς λόγοις καθαρῶς ἀποδείχεται καὶ διαλογικῶς παραδίδεται». Ἀρχ. «Συμβουλία πρώτη. Περὶ συμβουλίας καὶ συμβουλευτῶν. Α-ον. Ματαιότης, τὸ ὠραιότατον τῶν πραγμάτων» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας· «Δημήτρ: Νωταρὰς ἰατροσοφιστῆς ἐμεταγλώττισε τὸ τῆς ἐβδόμης Μούσης τοῦ Ἡροδότου (τὸ) ἐπὶ τῆς ἀρχῆς πρὸς τὸν βασιλέα κείμενον δὲν τὸ ἐλλήγισα,

ὅτι μοῦ λείπει καὶ ἡ αὐτοῦ ἐνάτη Μοῦσα, καὶ τί ἀνάγκη καὶ εἰς τόσον ὀλίγον νὰ βαρβαρίσωμεν. Ἐπετέθη κορωνίς τῷδε 12 αὐγούστου 1715 ἐν Βουκουρεστίῳ». Περὶ Δημητρίου τοῦ Νοταρᾶ ὄρα Κ. Σάθα, Μεσαιων. βιβλιοθ. τ. II, σ. 199, 500 καὶ 531.

93. Τεῦχος χάρτινον (0,208 × 0,155), οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Κατάλογος μερικῶν βιβλίων τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Μετοχίου τοῦ Ἁγίου Τάφου, ἅπερ οὐκ ἔγραψα ἐν τῷ παρόντι καταλόγῳ τότε· νῦν δὲ εὐρεθέντων σημειοῦμεν ἐνταῦθα· καὶ αὐτά, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ, διαιροῦνται εἰς τρία μῆκη, $\alpha^{\text{ον}}$, $\beta^{\text{ον}}$ καὶ $\gamma^{\text{ον}}$, κατὰ στοιχείων πρασί-ων μὲ ἀριθμούς· ὁ ἀριθμὸς τοῦ καθ' ἑνὸς βιβλίου ὅπου εἶναι ση-μειωμένος εἰς τὸν κατάλογον, εἶναι σημειωμένος ἔξωθεν καὶ εἰς τὸ ἴδιον βιβλίον». Μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην καὶ τὴν προσθήκην τῶν δι' αὐτῆς δηλουμένων βιβλίων εὐρίσκεται ἐν τούτῳ τῷ τεύχει καὶ ὁ ἴδιος τῆς βιβλιοθήκης κατάλογος, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Κατά-λογος πάντων τῶν βιβλίων τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει θείου καὶ ἱεροῦ Μετοχίου τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου, ἐπὶ Μελετίου τοῦ μακαριωτάτου καὶ θειοτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων. ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας ἀψλά' [= 1731], κατὰ μῆνα μάρτιον».

94. Τεῦχος χάρτινον, πιθανῶς αὐτόγραφον Δοσιθέου πατριάρ-χου Ἱεροσολύμων, συνιστάμενον ἐκ φύλλων 83 (μῆκ. 0,205, πλ. 0,16)· ἐγγραφή δὲ περὶ τὸ τέλος τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος.

1. «Κεφάλαια κατὰ Λατίνων, μὲ τὰ ὁποῖα λογιζόουσι νὰ ἀποδείξωσι πῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ· καὶ πρὸς ταῦτα λύσ(ε)ις τῶν Γραικῶν, μὲ τὰς ὁποίας ἀναιροῦσι τὰ ὅσα οἱ Λατῖνοι λέγουσιν». Ἄρχ. «Τῶν Ἰταλῶν πρότασις πρώτη. Ὁ Χριστὸς λέγει» κτλ., φ. 1-47. Τὸ κατόπι 48-ον φύλλον ἐστὶν ἄγραφον.

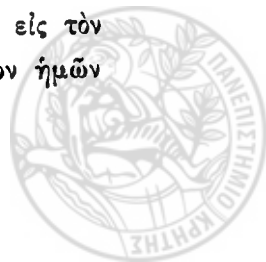
2. «Ναθανὰ ἡλ τοῦ Χίκα κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα ἐγγει-ρίδιον». Ἄρχ. «Κεφάλαιον πρῶτον. Περὶ τῶν πρωτείων τοῦ πάπα» κτλ., φ. 49-74. Τὰ κατόπι δύο φύλλα (75 καὶ 76) παντάπασιν ἄγραφα. Τοῦ κειμένου τούτου προτέτακται Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐπιστολὴ «τοῖς ἐντευξομένοις», ἐν ἧ καὶ ὁ τοῦ Χίκα

ἡ Χύχα περιγράφεται βίος, τοῦ Δοσθέου λέγοντος ἐν αὐτῇ σὺν ἄλλοις, ὅτι οὗτος ὁ Χύχας «ἔγραψε κατὰ Λατίνων τόμους δύο, ὧν τὸν ἕτερον ἡμεῖς εὐρόντες κατετάξαμεν ἐνταῦθα εἰς ὠφέλειαν τῶν ὀρθοδόξων». Τὸ κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα ἐγχειρίδιον αὐτοῦ, ληφθὲν ἐκ τοῦ 76-ου κώδικος τῆς τοῦ Δουγδούνου τῶν Βαταυῶν βιβλιοθήκης, ἐξεδόθη τύποις σὺν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ: «Ναθαναὴλ Χύχα τοῦ Ἀθηναίου ἐγχειρίδιον περὶ τοῦ πρωτείου τοῦ πάπα. Ἐκδίδεται νῦν πρῶτον ἐκ χειρογράφου τῆς τοῦ Δουγδούνου τῶν Βαταβῶν βιβλιοθήκης ὑπὸ Ἀνδρονίκου Κ. Δημητρακοπούλου ἀρχιμανδρίτου. Ἐν Λειψία τύποις Γεΐσσεκε καὶ Δεβριέντ. 1869».

3. «Ἀντίρρησις εἰς τὸ τρίτον. Ἀποκρίσεις εἰς τρεῖς ἀπορίας, τὰς ὁποίας ἐπρόβαλον ζητοῦντες τὰς λύσεις τινὲς τῶν εἰς τὰ Δωδεκάνησα εὐρισκομένων ὀρθοδόξων, καὶ πρώτη μὲν ἐστίν, ἂν εἶναι εὐλόγον νὰ δίδουν τὰ παιδία τους οἱ ὀρθόδοξοι εἰς τοὺς Γιεζουβίτας καὶ λοιποὺς Φραγκοκαλογήρους διὰ νὰ μανθάνωσι γράμματα, ἐπειδὴ τὰ διαβάζουσι χωρὶς νὰ πέρνωσι πληρωμὴν· ἡ δευτέρα ἐστίν, ἂν εἶναι συγχωρημένον νὰ γίνονται ὑπανδρεῖαι [sic] τῶν ὀρθοδόξων μὲ τοὺς λαϊκοὺς [γρ. Λατίνους]· ἡ τρίτη ἐστίν, ἂν εἶναι ὠφέλιμον νὰ ἐξομολογῶνται οἱ ὀρθόδοξοι εἰς τοὺς Φραγκοπαπάδες». Ἀρχ. «Εἰς τὴν πρώτην εἴτε ἀπορίαν εἴτε ἐρώτησιν» κτλ.

95. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 46 (μῆκ. 0,215, πλ. 0,158), ὧν τὰ τέσσαρα ἔσχατα παντάπασιν ἄγραφα· ἐγγραφή περὶ τὸ τέλος τῆς ἐπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, καὶ ἐν μὲν τοῖς τέσσαρσι πρωτίστοις φύλλοις ὑπάρχει Σεβαστοῦ τοῦ Κυμινήτου γράμμα πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν Μπασσαράμπαν, ἐν δὲ τοῖς κατόπι πέντε φύλλοις πρόλογος τοῦ αὐτοῦ Σεβαστοῦ, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς φύλλοις τοῖς ἄχρι τοῦ 42-ου συγγραφή τις αὐτοῦ τούτου τοῦ Σεβαστοῦ σὺν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ: «Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου, ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας, παιδεία βασιλικὴ πρὸς (τὸν) πορφυρογέννητον Κωνσταντῖνον, μεταφρασθεῖσα μὲν εἰς πεζὴν φράσιν ὑπὸ Σεβαστοῦ Τραπεζουντίου τοῦ Κυμινήτου, ἀφιερωθεῖσα δὲ εἰς τὸν εὐσεβέστατον, ἐνδοξότατον, ἐκλαμπρότατον καὶ θεόστεπτον ἡμῶν

αὐθέντην καὶ ἡγεμόνα πάσης Οὐγκροβλαχίας κύριον κύριον Ἰωάννην Κωνσταντῖνον Μπασσαράμπα βοεβόνδα τὸν Μπραγκοβάνον.

96. Τεῦχος χάρτινον μήκους 0,205, πλ. 0,155.

α') Σελίδες 52 μονόστηλοι ἐκ γραμμῶν 30 (0,163 × 0,105). Αὐτόγραφος ἐπιστολιμαία διατριβὴ Σεβαστοῦ τοῦ Κυμινήτου πρὸς Χρῦσανθον Νοταρᾶν, ἀρχιδιάκονον τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Δοσιθέου, «Περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς εὐχαριστίας»· ἦς ἡ ἀρχὴ· «Ἵπὲρ μὲν οὖν ὧν πρὸ σκοποῦ» κτλ. Ἡ τοιαύτη ἐπιστολὴ ἐστάλη εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔτει 1687-φ, ἔνθα τότε διέτριβεν ὁ Χρῦσανθος, καθὰ δηλοῖ ἡ τοῦ στείλαντος ὑπογραφή, ἔχουσα οὕτω (σ. 52)· «Ὁ ἐλάχιστος ἐν σπουδαίοις καὶ σὸς ποτὲ χρηματίας, εἰ καὶ εὐτελής, ὁμως εἶπω καθηγητής, Σεβαστὸς Τραπεζούντιος ὁ Κυμινήτης. ἀρχὴς^φ νοεμβρίου κε'. Ἀπὸ Τραπεζοῦντος εἰς Κωνσταντινούπολιν». Ἐξεδόθη τύποις ὑπὸ Βασιλείου μητροπολίτου Ἀγγιάλου, εἶτα δὲ Σμύρνης. Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, 1881, σ. 243-246 καὶ 253-255.

β') Φύλλα πέντε, περιέχοντα ἐν ἑαυτοῖς πρῶτον ἀπόκρισιν (1689 σκιρροφοριῶνος ἐ' ἰσταμένου) Σεβαστοῦ τοῦ Κυμινήτου πρὸς ἐπιστολὴν τοῦ Χρῦσανθου περὶ τῆς μετουσιώσεως τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου, εἶτα δὲ ἔνστασιν τοῦ Χρῦσανθου πρὸς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ Σεβαστοῦ, καὶ τούτου πάλιν ἀπόκρισιν πρὸς τὸν Χρῦσανθον. Τοῖς κειμένοις τούτοις ἔπεται φύλλα ὀκτὼ παντάπασιν ἄγραφα.

97. Τεῦχος χάρτινον ἐξ 28 φύλλων (0,204 × 0,17), γραφὴν ὑπερμεσοῦσης τῆς ἐπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος.—«Χρονολογία καὶ ἀρχὴ τῶν κνέζιδων καὶ βασιλέων τῆς Ῥωσσίας ἐν συνόψει» μέχρι τοῦ 1648-ου ἔτους. Ἀρχ. «Ἔτει ἀπὸ κτίσεως ἵστοε' βασιλευόντων» κτλ. Κατὰ τὸν τύποις ἀνέκδοτον κατάλογον Ἀντωνίνου ὑπῆρχεν ἐν τούτῳ τῷ τεύχει καὶ «προσφωνητικὸν ἀφιερωθὲν εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ῥωσσίας Ἀλέξιον, οὗ ἡ ἀρχή· Εἰς τὴν πρώτην ἀρχὴν τῆς Ἰνδίκτου»· τοῦτο μέντοι τὸ προσφώνημά τις, ὡς φαίνεται, μετὰ τὸν Ἀντωνῖνον ἐξέσπασεν ἐκ τοῦ τεύχους.

98. Ἀντίγραφον ἐντύπου βιβλίου, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Γνωμο-

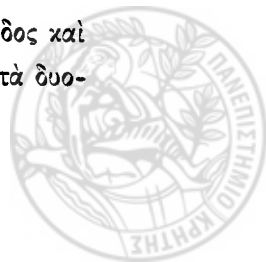
λογικὸν περιέχον τὰ κατὰ ἀλφάβητον γνωμικὰ μονόστιχα τοῦ Χρυσολωρᾶ. Ἰάκωβος ἱεροδιάκονος. Ἐνετίησι, 1771. Παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίῳ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων». Φύλλα χάρτινα 33 (μῆκ. 0,207, πλ. 0,148), ὧν τὸ προτελευταῖον ἐμπεριέχει στίχους τινὰς τοῦ ἀντιγραφέως Ἰακώβου ἱεροδιακόνου τοῦ ἐκ Μυριοφύτου.

99. Τεῦχος χάρτινον τῆς ἐπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 56 (μῆκους 0,209, πλ. 0,158), ὧν μία τῶν σελίδων ἐκάστη κείμενον ἐμπεριέχει μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 33 (0,162 × 0,11).—Γερασίμου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ὁμιλίαi ζ'. 1) Τῆ Κυριακῆ τῆς ὀρθοδοξίας. 2) Τῆ β' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν. 3) Τῆ γ' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν. 4) Τῆ δ' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν. 5) Τῆ ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν. 6) Τῆ Κυριακῆ τῶν Βαῖων. 7) Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

100. «Φιλοθέου πάρεργα». Καλλιγραφικὸν ἀντίγραφον, γενόμενον περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος καὶ συνιστάμενον ἐκ φύλλων χάρτου 62 (μῆκους 0,21, πλ. 0,155)), ὧν τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22 (0,133 × 0,09).

101. «Νεκταρίου Ἱεροσολύμων πατριάρχου, ἐνοχλουμένου παρὰ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις φρατόρων, πρὸς ἄσπερ προτείνουσι διδάσκοντες καινὰς διδασκαλίας». Δόγοι γ', ὧν ἡ ἀρχὴ: «Τὰς τῶν μεγίστων πολέμων» κτλ. Συνεγρᾶφη τὸ πόνημα τοῦτο ἔτει 1674-φ (ἔρα φύλ. 84-ον) καὶ συνίσταται ἐκ φύλλων χάρτου 89, μῆκους 0,211, πλ. 0,16. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 23 (0,158 × 0,11).

102. «Πίναξ χρονολογικὸς τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως». Ἀρχ. «306. Ἀφ' οὗ ἀπέθανεν ὁ αὐτοκράτωρ Κώνστας» κτλ. Τέλος: «1455 - - - ὁ Δούκας φέρει ἕνα τέλος, ἦτοι δόσιμον ἐκ μέρους τοῦ πρίγγιπος τῆς Λέσβου, ἦτοι τῆς Μιτυλήνης τῆς νήσου. Κεφ. Μδ φ: Τέλος τοῦ πίνακος τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.—χ. I. Γ. Μ. Μ. Μ». Τεῦχος χάρτινον, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος καὶ συνιστάμενον ἐκ φύλλων 100, ὧν τὰ ἑπτὰ πρῶτιστα καὶ τὰ δυο-

καίδεκα ἔσχατα παντάπασιν ἄγραφα· ἔστι δὲ μήκους 0,216, πλ. 0,16. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν εἴκοσι (0,155 × 0,10).

103. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 52 (μήκους 0,216, πλ. 0,155), ὧν τὰ τέσσαρα πρώτιστα καὶ τὰ δύο ἔσχατα παντάπασιν ἄγραφα. Ἐγγραφή τῇ ις' ἑκατονταετηρίδι καὶ περιέχει ἐν ἑαυτῷ τὰ κείμενα ταῦτα· α') «Ἐκ τῆς ἀποσταλείσης ἐκθέσεως τῆς λατινικῆς πίστεως παρὰ τοῦ πάπα Γρηγορίου πρὸς τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Γερμανόν». Ἄρχ. «Πατήρ ἐστι πλήρης Θεοῦ» κτλ.—β') «Περὶ Λατίνων». Ἄρχ. «Οὔτοι δὲ συγκοινωνοῦσι πᾶσιν αἰρετικοῖς».—γ') Κανόνες τινὲς συνοδικοί.—δ') «Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ζ' συνόδων». Ἄρχ. «Πρώτη σύνοδος γέγονεν ἐν Νικαίᾳ».—ε') «Ἐκ τοῦ Εὐχολογίου τοῦ Πατριαρχικοῦ, πῶς χρή δέχεσθαι τοὺς ἀπὸ αἱρέσεων ἐν τῇ ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας». Ἄρχ. «Ἀρειανούς μὲν καὶ Μακεδονιανούς» κτλ.—ς') «Ἐκθεσις ἀκριβεστάτη περὶ τοῦ πῶς δεῖ δέχεσθαι τοὺς ἐξ Ἑβραίων τῇ τῶν χριστιανῶν πίστει προσερχομένους». Ἄρχ. «Ἐξαγορεύειν αὐτὸν χρή» κτλ.—ζ') «Τάξις γινομένη ἐπὶ τοῖς ἀπὸ Σαρακηῶν ἐπιστρέφουσιν πρὸς τὴν καθαρὰν καὶ ἀληθινὴν πίστιν τῶν χριστιανῶν». Ἄρχ. «Προηγούμενων μὲν» κτλ.

104. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 65 (0,216 × 0,158), ὧν τὸ πρώτιστον καὶ τὸ ἔσχατον ἄγραφον. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 18 (0,155 × 0,093).—α') «Ἀκολουθία τοῦ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἀκαθίστου ὕμνου. Τῷ Σαββάτῳ τῆς πέμπτης ἑβδομάδος τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς παννουχίδος τελουμένης» κτλ.—β') «Ἀκολουθία τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Κυριακῆς». Ἄρχ. «Μάρτυς ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ» κτλ.—γ') «Ἀκολουθία τοῦ τε ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου καὶ τῶν ὁσίων πατέρων Συμεῶν καὶ Σάββα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τῶν ἐκ τῆς Σερβείας ὀρμωμένων καὶ ἐν τῷ τοῦ Ἀθῶνος ἀγιωνύμφῳ ὄρει ἐν ἀσκήσει λαμφάντων».

105. Αυτόγραφον τεύχος Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου, συνιστάμενον ἐκ φύλλων χάρτου 4 + 71 (μήκους 0,215, πλ. 0,155). Τὰ πρώτιστα τρία φύλλα περιέχει ἐν ἑαυτοῖς σχῆμά τι γεωμετρικὸν περὶ τῆς ἐκ πατρὸς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ πίνακα τῶν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τεύχει μνημονευομένων συγγραφέων· τὸ δὲ κατόπι 4-ον φύλλον ἐμπρικλείει Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχην Ἱερεμίαν (1583), ἧς ἡ ἀρχὴ «Οὐδὲν ἀγάπης» κτλ. Ἐν τῇ 2-ᾳ σελίδι τοῦ 3-ου φύλλου γέγραπται τὸ σημείωμα τὸδε· «Σύγγραμμα τῶν τριῶν λόγων εἰς δόξαν τῆς ὑπερουσίου τριάδος εἰς τὴν πρώτην μαΐου μηνὸς κατὰ τὸ ,αφπγ' [=1583], καὶ ἔφερά το σιμᾶ εἰς τὸ τέλος εἰς τὰς ιε' τοῦ αὐτοῦ». — α') «Μαξίμου ἐλαχίστου ἱερομονάχου Μαργουνίου τοῦ Κρητὸς δογματικὸς λόγος, ἧτοι περὶ τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως». Ἄρχ. «Τίς μὲν ἂν εἴη» κτλ., φ. 1-30.—β') «Τοῦ αὐτοῦ Μαξίμου ἐλαχίστου ἱερομονάχου Μαργουνίου τοῦ Κρητὸς λόγος β^{ος} ἐνωτικὸς, ἧτοι περὶ τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως». Ἄρχ. «Οὐδὲν ὑπερηφανείας ὀλεθριώτερον» κτλ., φ. 31-50.—γ') «Τοῦ αὐτοῦ Μαξίμου ἐλαχίστου ἱερομονάχου Μαργουνίου τοῦ Κρητὸς λόγος τρίτος ἐνωτικὸς, ἧ περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως». Ἄρχ. «Τριάς ἡ παντουργὸς» κτλ., φ. 51-65, ἔνθα τὸ σημείωμα τοῦτο· «Δόξα τῷ φωτοδότῃ καὶ παναγᾷ Θεῷ. Εὐχαισθὲ μοι οἱ ἀναγινώσκοντες τῷ τε συντάξαντι ἅμα καὶ συγγράψαντι τὸ παρὸν σύγγραμμα: συγχώρησιν ἁμαρτιῶν παρὰ Κυρίου δέομαι». — δ') Ἀπόσπασμα «ἐκ τῶν Γεωργίου τοῦ Παχυμέρου». Ἄρχ. «Πρὸς τοὺς λέγοντας ὅτι διὰ τοῦτο» κτλ., φ. 65^β 66. Τὰ κατόπι φύλλα (67-71) παντάπασιν ἄγραφα.

106. Χρυσάνθου Νοταρᾶ «ἀντίρρησις εἰς ὅσα κακῶς, ψευδῶς καὶ ἀναρμόστως λέγονται εἰς τὸ Προσκυνητᾶριον τοῦ Σινᾶ». Ἀντίγραφον ἐπιμελές, γενόμενον περὶ τὸ τέλος τῆς ιζ' ἑκατ. καὶ συνιστάμενον ἐκ φύλλων χάρτου 80 (0,215 × 0,16), ὧν τὰ πρώτιστα εἴς καὶ τὰ ἔσχατα εἴς παντάπασιν ἄγραφα. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22 (0,157 × 0,102).

107. Σεβαστοῦ Κυμινήτου περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς εὐχαριστίας ἐπιστολὴ πρὸς Χρῦσανθον ἀρχιδιάκονον τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Δοσιθέου. Ἄρχ. «Ἵπὲρ μὲν οὖν ὧν πρὸ σκοποῦ γράφεις» κτλ. Τεῦχος χάρτινον, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ιζ' ἑκατ. καὶ συνιστάμενον ἐκ φύλλων 64, μήκους 0,214, πλ. 0,16. Ὅρα ἀριθ. 96.

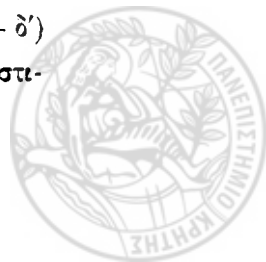
108. Τεῦχος χάρτινον, γραφὲν τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἑκατονταετηρίδι καὶ συνιστάμενον ἐκ φύλλων 72, μήκους 0,21, πλ. 0,165. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22 (0,156 × 0,11).

1. «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου ἡγουμένου τῶν Πετζερσκιωτῶν, τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν μοναχῶν τῆς Ῥωσσίας, τῶν ἐναρξάντων κατὰ τὸ τυπικὸν ἀγωνίζεσθαι ἐν τοῖς μοναστηρίοις· ὅστις τὴν μοναδικὴν τελείαν πολιτείαν, ὅπου ὁ ὁσιος Ἀντώνιος ἐφύτευεν εἰς τὴν Ῥωσσίαν, ἐπλήθυνεν ἀπὸ τῆς σπηλαίας (καὶ) εἰς τὸ μοναστήριον ἐμετάφερε, καὶ μετὰ τὴν τάξιν τῆς ἀγίας μονῆς τῶν Στουδίων ἐδιόρθωσε [sic], τὴν δὲ ἀγίαν Πετζέρσκαν λαύραν εἰκοδόμησεν [sic] ἀνεκδιηγῆτοις ἀρεταῖς καὶ θαύμασιν». Ἄρχ. «Μηνὶ μαΐου γ'.—Δεύτερον ἐκ τῆς Ῥωσσίας μέγα φωστῆρα τοῦ οὐρανοῦ» κτλ., φ. 1-52.

2. «Διήγησις περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Πετζερσκιώτου καὶ τῶν μετὰ τὴν ἀνακομιδὴν ἐπιλοίπων αὐτοῦ θαυμάτων», φ. 53-63^α.

3. «Ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον καὶ θεοφόρον πατέρα ἡμῶν Θεοδοσίον τὸν ἡγούμενον τῆς Πετζέρσκας, τὸν ἀρχηγὸν τοῦ τυπικοῦ τῶν μοναχῶν τῆς Ῥωσσίας». Ἄρχ. «Ἐγκωμιαζομένου δικάιου» κτλ., φ. 63^β-72^β.

109. Μαθηματάριον Βασιλείου υἱοῦ Αὐγερينوῦ, χάρτινον, ἐκ φύλλων 70 μήκους 0,217, πλ. 0,161.—α') Ἀντωνίου Βυζαντίου χρηστοθήθεια, ἣν ἔγραψε «Βασίλειος τοῦ ποτὲ Αὐγερينوῦ υἱός».—β') Ἡ αὐτὴ χρηστοθήθεια μετὰ ψυχαγωγικῆς ἐρμηνείας.—γ') «Λουκιανοῦ Σαμοσατέως περὶ τοῦ ἐνουπνίου, ἧτοι βίος Λουκιανοῦ». — δ') Θέματα συντάξεως.—ε') Ἀγαπητοῦ διακόνου τὰ πρὸς Ἰουστι-

νιανόν παραινετικά κεφάλαια· μεθ' ἃ τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Χρηστοθήεια τὸ παρὸν βιβλίον ὀνομάζεται καὶ ἔστω εἰς εἶδισιν ὅτι ὑπάρχει τοῦ Βασιλείου υἱοῦ Αὐγερινοῦ - - ἱξεύρεται καὶ τοῦτο εἰς τοὺς ,αψνζ' [=1757] ἤλθα εἰς τὸν μακαριότατον ἐν μινὶ σεπτεμβρίου κ', ἡμέρα Σάββατον».

110. Ἀντίγραφον ἐντύπου βιβλίου ἐκ σελίδων 108, γενόμενον τῇ ιη' ἑκατονταετηρίδι. Μήκους 0,208, πλ. 0,153. — Ἐπιγραφή· «Ἄνθος τῆς εὐσεβείας, ἦτοι συνταγμάτιον περὶ ἀναβαπτισμοῦ, διηρημένον εἰς λβ' κεφάλαια. Συντεθὲν παρὰ τοῦ ἔξοχωτάτου ἰατροφιλοσόφου Εὐστρατίου Ἀργέντου καὶ τυπωθὲν πρῶτον ἐν Κωνσταντινουπόλει, προτροπῇ τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, κυρίου, κυρίου, Κυρίλλου. Δεύτερον δὲ τύποις ἐκδοθὲν, διὰ δαπάνης τοῦ εὐγενεστάτου ἄρχοντος κυρίου Σκαρλάτου τοῦ Μαυροκορδάτου Κωνσταντίνου, τοῦ ἐκ Χίου, κινηθέντος ἐκ θεοῦ ζήλου εἰς ὠφέλειαν τῶν χριστιανῶν, καὶ ἀφιερωθὲν τῇ ἱερᾷ μονῇ τοῦ Κύκκου, τῇ κατὰ Κύπρον, ἐπιμελείᾳ τοῦ τιμιωτάτου κυρίου Νικολάου Ἰωάννου». Ἡ ἔκδοσις αὕτη ἐγένετο ἐν Λειψία ἔτει 1757-φ. Ὅρα Ἀ. Π.-Βρετοῦ, Νεοελλην. φιλολογία, τ. I, σ. 78, ἀριθ. 216.

111. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 60 (μήκους 0,203, πλ. 0,15), λατινιστὶ γραφέν, ὡς φαίνεται, περὶ τὸ τέλος τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος· ἦν δὲ «ἐκ τῶν τοῦ Δρύστρας Ἱεροθέου» τοῦ Κομνηνοῦ, ὅς πρὸ τῆς εἰς ἀρχιερέα χειροτονίας ἐπηγγέλλετο δημοσίᾳ τὴν ἰατρικὴν τέχνην. Ἐπιγραφή· «Aphor: p^s: Vita brevii, ars longa etc.». Περὶ δὲ τοῦ Ἱεροθέου ὄρα ἡμέτερον πονημάτιον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Ὁ τελευταῖος Κομνηνὸς κατ' ἔγγραφον ἐπίσημον τοῦ μητροπολίτου Ἡρακλείας Νεοφύτου» [Δελτίον τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρίας τῆς Ἑλλάδος, τ. II, σ. 667-678].

112. Τεῦχος χάρτινον τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 40, μήκους 0,205, πλ. 0,165. — α') «Μερικά τινα τῆς ματαιόφρονος κακοδίδαχῆς καὶ ἐσχάτης πλάνης τῶν ἀγραμμάτων καὶ ἀναλφαβήτων σχισματικῶν Καπητόνων, καὶ μέρος τῶν

καθ' ἡμῶν κατηγοριῶν αὐτῶν τῶν βεβήλων καὶ μεμιασμένων», φύλλ. 1-30. Τὰ κατόπι δύο φύλλα (31 καὶ 32) παντάπασιν ἄγραφα.—β') «Ἡ πρὸς τοὺς μεγάλους βασιλεῖς τῶν Καπητόνων φευδῆς τζελομπιτιά». Ἄρχ. «Τύπτουσι τῷ μετώπῳ οἱ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας» κτλ. Τέλος· «ὅτι οἱ ἀρχιερεῖς τὰς δύο χεῖρας σταυρώσαντες εὐλογοῦσι τὸν λαὸν λατινικῶς (πο ρήμσκη) καὶ ὅτι τοῦτο ὁ πατριάρχης ἐποίησε Νίκων. Τέλος τῶν κεφαλαίων τῶν Καπητόνων». Φύλλα ὀκτώ.

113. Ὁμιλίας τινὲς τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Φύλλα χάρτου 83 (μήκους 0,217, πλ. 0,155), γραφέντα τῇ ις' ἑκατονταετηρίδι.

114. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 97 (μήκους 0,21, πλ. 0,16), ὧν ἄγραφα τὰ ἑπτὰ πρώτιστα καὶ τὰ ἔσχατα εἴκοσι καὶ τέσσαρα φύλλα. Ἐν τῇ ὀπισθίᾳ σελίδι τοῦ 8-ου φύλλου γέγραπται τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Μή τις τῶν ἐντυγχανόντων τὰ ἐν τῇ παρουσίᾳ δέλτῳ ἐπὶ ματαίῳ εἶναι ἐκλάβῃ· ὁ γὰρ ἀνέγνω μετ' ἐπιμονῆς, τούτου καὶ εἰς πείραν ἦλθον αὐτοψί, καὶ θαυμάσας τοῦ ἔργου τὸ ἀποτέλεσμα, ἀπένειμα τῷ Θεῷ -- ».

1. «Στεφάνου Ἀλεξανδρέως οἰκουμενικοῦ φιλοσόφου καὶ διδασκάλου περὶ πράξεως σὺν θεῷ Α·η'». Ἄρχ. «Θεὸν τῶν πάντων ἀγαθῶν αἴτιον» κτλ., φ. 9. Εἶτα (φ. 11) πράξις δευτέρα· μεθ' ἣν «ἐπιστολὴ πρὸς Θεοδοσίον» (φ. 15) καὶ οὐχί «πρὸς Θεόδωρον», ὡς παρὰ τῷ Ideler [Physici et medici graeci minores, τ. II, σ. 208] καὶ μετὰ ταύτην ἕτεραι πράξεις ἄχρι συμπληρώσεως τοῦ ἐνάτου ἀριθμοῦ (φ. 15^β-43)¹.

2. «Ζωσίμου τοῦ θείου περὶ ἀρετῆς». Ἄρχ. «Θέσις ὑδάτων καὶ κίνησις», φ. 44. Μέσον τοῦ νῦν 46-ου καὶ τοῦ 47-ου φύλλου ἔκειτο πρότερον ἕτερον ὑπόμνημα, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Τοῦ κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ πρὸς τὸν πατριάρχην Μιχαὴλ περὶ τῆς χημικῆς τέχνης». Τοῦτο μέντοι ἀφείλετό τις ἀποσπάσας ἐκ τούτου τοῦ κώδικος· ὁ δὲ τὴν ἀφαίρεσιν ἐξακριβώσας καμαράσης Σω-

¹ Περὶ Στεφάνου τοῦ Ἀλεξανδρέως καὶ τῶν αὐτοῦ πονημάτων ὄρα De Stephano Alexandrino Hermanni Useneri commentatio. Bonnae 1880.

φρόνιος ὁ Δέσβιος ἔγραψεν ἐν τῷ χειρογράφῳ καταλόγῳ τοῦ Ἄντωνίνου τάδε· «Βέβηλος χεῖρ ὑπεξήρσεν δι' ἐγχειριδίου, πρὸ ἐμοῦ ἐτέρου ἐπιστατοῦντος».

3. «Ἡλιοδώρου φιλοσόφου πρὸς Θεοδοσίον τὸν μέγαν βασιλέα περὶ τῆς τῶν φιλοσόφων μυστικῆς τέχνης δι' ἰάμβων στίχων». Ἄρχ. «Σκῆπτρα γαίης μέδοντες» κτλ., φ. 47^β. Fabricii - Harles, Bibliotheca graeca, τ. VIII, σ. 119-126.

115. Θεοφίλου Κορυθαλλέως «ὕπομνημα συνοπτικὸν καὶ ζητήματα εἰς τὸ περὶ οὐρανοῦ» βιβλίον Ἀρστοτέλους. Ἄρχ. «Οἷόν τις νήλος εἰς πόλιν» κτλ. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 97 (μῆκος 0,22, πλ. 0,163) ἦν δὲ «Καὶ τότε ἐκ τῶν τοῦ Μιχαὴλ ἱερέως Μήτρου».

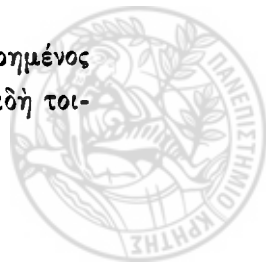
116. «Ὁρθόδοξος ὁμολογία τῆς Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀνατολικῶν». Κείμενον Βλαχικὸν διὰ σλαβικῶν γραμμάτων, γραφὲν ἔτει 1672-φ. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 118, μῆκος 0,212, πλ. 0,156.

117. Ἀδῆλου τινὸς ὑπόμνημα θεολογικὸν ἀνεπίγραφον εἰς κδ' διηρημένον κεφάλαια, ὧν τὸ πρῶτον «περὶ τῆς εἰς Θεὸν πίστεως»· προτέτακται δὲ τοῦ ὑπομνήματος τούτου ἐπιστολὴ τοῦ συγγραφέως πρὸς ἀνώνομον ἡγεμόνα, γραφεῖσα ἀπὸ τῆν Χρυσοπηγῆν τοῦ Γαλατᾶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως· κατὰ τὸ ἀρχλε^{ον} [= 1635] ἔτος τῆς σωτηρίας, μαρτίῳ πρώτῃ». Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 55· ἦν δὲ τοῦτο «Ἐκ τῶν τοῦ Δρόστρας Ἱεροθέου».

118. Κῶδιξ αὐτόγραφος Σεβαστοῦ Κυμινήτου, οὗ τὰ φύλλα μῆκος 0,21, πλ. 0,155· τὸ δὲ κείμενον μονόστηλον ὃν ἐκ γραμμῶν ἠριθμημένων εἰς τριάκοντα ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη χῶρον ἔχει ὡς 0,165 × 0,105.

α') «Πόνημα Ἰσαακίου τοῦ σεβαστοκράτορος περὶ προνοίας ἀπορημάτων». Ἄρχ. «Εἰ πάντων ἐστὶ πρόνοια» κτλ. Σελίδες ἠριθμημέναι 59, μεθ' ἧς ἄγραφα φύλλα ἑπτὰ.

β') Σεβαστοῦ Κυμινήτου «περὶ προνοίας λόγος», διηρημένος εἰς πρόλογον καὶ δύο διακεκριμένα τμήματα. Ἄρχ. «Ἐπειδὴ τοι-

γαροῦν περὶ προνοίας ἡμῖν ἐπὶ τοῦ παρόντος» κτλ. Σελίδες ἡριθμημένοι 81, μεθ' ἃς φύλλα τρία ἄγραφα.

γ') Κανόνες τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ε' οἰκουμενικῆς συνόδου. Φύλλα δύο καὶ εἶτα φύλλον ἓν ἄγραφον.

δ') Σεβαστοῦ Κυμινήτου «ἐξηγήσεις εἰς τὴν σύντομον τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν πραγματείαν». Φύλλα ἔνδεκα. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐξηγήσεως ταύτης ἀναγινώσκειται τὸ «Παρφασίην ἀρετῶν κακιῶν τ' ἄγε πᾶσιν ἀρίστην, Σεβαστὸς πονέσας. τοῦ γε Ἀριστοτέλους». Εἶτα φύλλα δύο ἄγραφα.

ε') «Εἰς τὰς μοναζούσας εὐλαβεστάτας καὶ ὀσιωτάτας ἐν Χριστῷ ἀδελφὰς ἐν τῇ σεβασμίᾳ καὶ βασιλικῇ μονῇ τῆς κυριωνύμου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῇ ἐπικαλούμενῃ Θεοσκεπάστῳ, παραίνεις καὶ νουθεσία πνευματικῆ περὶ μοναδικῆς πολιτείας, σχεδιασθεῖσα κατὰ τὴν αὐτῶν αἴτησιν ὑπὸ Σεβαστοῦ Τραπεζουντίου τοῦ Κυμινήτου κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον καὶ ἀπλῆν φράσιν, διὰ τὸ εὐληπτον ἦτις τὰ μέγιστα συμβάλλεται κοινότερον ἐκλαμβανομένη καὶ εἰς τὴν κοσμικὴν τῶν ὀρθοδόξων κατὰ Θεὸν πολιτείαν». Ἀρχ. «Περὶ μοναδικῆς πολιτείας - - - Ὁ σκοπὸς τῆς μοναδικῆς πολιτείας» κτλ. Τέλος: «Ἐν ἔτει ^{οριφ} αχ_{ηθ}-φ [=1699], σεπτεμβρίου λ-η. ἐν Βουκουρεστίῳ, ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἀγίου Σάββα, μετοχίῳ τοῦ ἀγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου». Σελίδες ἡριθμημένοι 45.

119. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατ., διμερές, ἐκ φύλλων 70, μήκους 0, 207, πλ. 0,155. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐν μὲν τῷ πρώτῳ μέρει ἐκ γραμμῶν 25 (0,165 × 0,111), ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μέρει ἐκ γραμμῶν ἑκκαίδεκα (0,155 × 0,10).

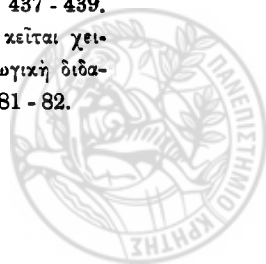
α') [Μακαρίου τοῦ Πατμίου] «περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὁμιλίαν συγγράφειν». Ἀρχ. «Μέλλοντι ὁμιλίαν γράφειν» κτλ., φ. 1-32. Εἶτα φύλλα τρία ἄγραφα.

β') Ἀδήλου «παρατηρήματα τινα ἐπάνω εἰς ταῖς λοιμικαῖς θέρμαις, ἢ πυρετούς, καὶ ἐπάνω εἰς ταῖς θέρμαις ὅπου γίνονται ἀπὸ αἰτίαν τοῦ μεσεντερίου». Ἀρχ. «Ἀπατῶνται καὶ ὁ λαὸς καὶ πολλοὶ ἰατροί, ὀνομάζοντες λοιμικαῖς» κτλ., φ. 36-70.

120. Τεῦχος χάρτινον, μήκους 0,208, πλ. 0,166, γραφέν περὶ τὸ μέσον τῆς ιη' ἑκατ. καὶ συνιστάμενον ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 133· τούτων δὲ μία ἐκάστη πλήρης οὔσα γραμμὰς ἀριθμεῖ 25 (0,175 × 0,12). — Ἐπιγραφή· «Βιβλίον κατὰ Μωάμεθ καὶ Λατείνων, συντεθέν, ὡς βεβαιούσιν οἱ εἰδότες παρὰ τοῦ σοφωτάτου ἱεροδιδασκάλου Ἀναστασίου Γορδίου τοῦ ἐξ Ἀγράφων¹· καὶ ἦν μέχρι τῆς ἐκείνου μακαρίας τελευτῆς πεφυλαγμένον ἐν ἀπορρήτοις, δι' αἰτίαν ἦν ἡ μακαρία ἐκείνη οἶδε ψυχὴ· ἐφανερῶθη δὲ καὶ ἐδόθη τοῖς αἵρουμένοις μεταγράψαι παρὰ τῶν προσηκόντων ἐκείνῳ μετὰ τὴν εἰς Θεὸν ἐκδημίαν αὐτοῦ· περιέχει δὲ θαυμαστά τινα καὶ ἀξιομνημόνευτα, φρικώδη τε καὶ δέος οὐ τὸ τυχὸν ἐμποιοῦντα τοῖς ἐσκεμμένως ἐντυγχάνουσιν, ἅτε τὰ τῆς καθ' ἡμᾶς ἐλεεινῆς γενεᾶς θρηνώδη τορῶς διηγούμενον καὶ παριστῶν σαφέστατα ταύτας εἶναι τὰς τῆς ἀποστασίας ἡμέρας. — Ἴσον ἀπαράλλακτον τῆς διαθήκης καὶ θεολογικῆς ὁμολογίας τοῦ σοφωτάτου καὶ ἀοιδίμου φωστῆρος καὶ μεγάλου διδασκάλου κυροῦ Ἀναστασίου Γορδίου τοῦ ἐξ Ἀγράφων, ἐκ κόμης Μεγάλων Βραβιανῶν, ὅστις ἐξέλιπε τῆς παρουσίας ζωῆς ἐβδόμη τοῦ ἰουνίου μηνὸς ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτῳ, ὥρα πέμπτη, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῆ τὸ ἱερόν καὶ καθάρωτατον αὐτοῦ σῶμα τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ τῆς Κυριακῆς ἐν τῇ μονῇ τῆς ἀγίας ὀσιομάρτυρος Παρασκευῆς, τῇ καὶ σχολῇ αὐτοῦ, τῇ κειμένῃ εἰς τὴν τοποθεσίαν τῆς ῥηθείσης κόμης, ἐν τῷ νάρθηκι, ἐν τῷ μνημείῳ τοῦ μακαριωτάτου καὶ γέροντος αὐτοῦ κυρίου Εὐγενίου, πολλῶν πατέρων καὶ ἱερέων καὶ πλῆθος χριστιανῶν ἀναδραμόντων καὶ πάντων ὀδυρομένων τὴν ἀποδημίαν καὶ στέρησιν τοῦ καλοῦ πατρὸς καὶ φωστῆρος, ὅτι πάντων προῖστατο εὐεργετῶν καὶ νοθετῶν ὁ ἀείμνηστος, ὡς ἄλλος οὐδεὶς τῶν κατὰ καιρὸν τούτων· ἦν δὲ ὡς ἐτῶν ἐβδομήκοντα πέντε». Ἡ οὕτω ἐπιγεγραμμένη διαθήκη ἐγράφη ἔτει 1729-φ. Ἔτερα δὲ ταύτης ἀντίγραφα ὄρα παρὰ

¹ Περὶ Ἀναστασίου τοῦ Γορδίου ὄρα Κ. Σάθα, Νεοελλ. φιλόλογ. σ. 437 - 439. Μεσαιων. Βιβλιοθήκη, τ. III, σ. 423 - 479. Ἐν τῇ μητροπόλει τοῦ Ἰασίου κεῖται χειρόγραφος «Ἀναστασίου ἱερομονάχου τοῦ Γορδίου τέχνης ῥητορικῆς εἰσαγωγικῆ διδασκαλία μετὰ πράξεως ἐν δέκα τμήμασι διηρημένη». Rev. Theol. τ. III, σ. 81 - 82.

τῷ Ἀ. Π.-Κεραμεῖ, Ἀναστάσιος Γόρδιος [Ὅμηρος, τ. V, 1877, σ. 76-78]. Κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς ἐν Σμύρνη βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς. Σμύρνη 1877, σ. 28-29. Ἀ. Δημητρακοπούλου, Προσθήκαι καὶ διορθώσεις εἰς τὴν Νεοελληνικὴν Φιλολογίαν Κωνσταντίνου Σάδα. Ἐν Λειψία 1871, σ. 73. Σακελλίωνος, Κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Ἀθήναις 1892, σ. 72, 83. Πατριακὴ βιβλιοθήκη, σ. 152.

121. Τεῦχος χάρτινον τῆς εἴ' ἑκατονταετηρίδος (μήκους 0,213, πλ. 0,157), οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22 (0,153 × 0,10) ἦν δὲ τοῦτο τὸ τεῦχος «ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου ἱερομονάχου» βιβλίων.

1. Θεοφίλου Κορυδαλλέως «ἐπιστολὴ πρωσφωνητικὴ πρὸς τὸν εὐγενέστατον καὶ τιμιώτατον ἄρχοντα κύριον Σκαρλάτον». Ἀρχ. «Δόγμα σοφὸν οὐχ ἤττον» κτλ., φ. 1^α. Εἶτα τοῦ αὐτοῦ Κορυδαλλέως σφαιρικὴ κατὰ Πτολεμαῖον γεωγραφία (φύλλ. 3-21), γραφεῖσα εἰς ἰδίωμα δημῶδες ἑλληνικὸν ἔτει 1626-φ, καὶ πίνακες τινες μαθηματικοὶ προσήκοντες ἢ τῇ γεωγραφίᾳ ταύτῃ ἢ τῇ ἐξῆς Ἰσαὰκ τοῦ Ἀργυροῦ συγγραφῆ (φύλλ. 25-29).

2. «Ἰσαὰκ μοναχοῦ τοῦ Ἀργυροῦ μέθοδος κατασκευαστικῆ ἀστρολαβικοῦ ὄργάνου, ἔτι δὲ ἀπόδειξις λογικῆ τῶν ἐν αὐτῷ καταγραφομένων μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἐν τῇ σφαιρικῇ ἐπιφανείᾳ εἰς ἐπίπεδον». Ἀρχ. «Ἐπεὶ καθάπερ τινὲς ἀρχετύπους πίνακας», κτλ. Fabricii-Harles, *Bibl. graeca*, τ. XI, σ. 128. H. Coxe, *Catal. codicum MSS. bibliothecae Boldeianae*, τ. I, σ. 282.

122. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 120, μήκους 0,215, πλ. 0,16.—[Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου] «σύνοψις τέχνης ῥητορικῆς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν». Ἀρχ. «Τί ἐστὶ ῥητορικὴ; Ῥητορικὴ ἐστὶ τεχνικὴ δύναμις λόγων» κτλ. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ κειμένου (φ. 118^α) διὰ τῆς χειρὸς τοῦ καλλιγράφου «1696 νοεμβρίου 18 εἰς Ἰωάννινα». Ἐνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς: «Ἡ τοῦ μακαρίτου ἐξ ἀπορρήτων ῥητορικῆ κτῆμα δὲ Ἀνανίου . . . αψιε' ἔτος σωτήριον».

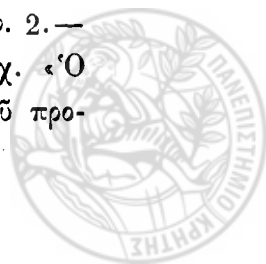
123. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 90 (μήκους 0,215, πλ. 0,157), ὧν τριάκοντα καὶ ἐπτὰ παντάπασιν ἄγραφα.— «Κατάλογος τῶν βιβλίων τῆς σεβασμίας καὶ - - μονῆς τῆς Παναγίας Τριάδος τοῦ Βαχαρεστίου. Ἔτει 1723, μηνὶ ἰουνίῳ». Τὰ τῆς μονῆς ταύτης ἔντυπά τε καὶ χειρόγραφα βιβλία μετηνέχθη εἰς τὴν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει βιβλιοθήκην τοῦ Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου.

124. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 77, μήκους 0,215, πλ. 158· ἦν δὲ καὶ τοῦτο «ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου ἀρχιμανδρίτου τοῦ Παναγίου Τάφου». — Ἐπιγραφή· «Τοῦ μακαριωτάτου, καὶ σοφωτάτου, πάπα καὶ πατριάρχου τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας, κυρίου κυρίου Γερασίμου. Ἐκθεσις τῆς ἀπάσης ῥητορικῆς τέχνης, ἀφιερωθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ». Ἀρχ. «Οἱ τῆς σοφῆς τετραμμένοι παιδεύσεως» κτλ. Ἀπὸ τοῦ 1-ου μέχρι τοῦ 33-ου φύλλου ὁ πρόλογος· εἶτα τὸ τῆς ῥητορικῆς πρῶτον μόνον βιβλίον, ὃ πραγματεύεται «περὶ εὐρέσεως».

125. Τεῦχος χάρτινον, γραφὲν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος· ἔστι δὲ μήκους 0,21, πλ. 0,16. — [Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου] «πρὸς Γερμανοὺς ὑπὲρ εἰρήνης λόγος». Ἀρχ. «Ἐπειδὴν ὁ λόγος ἐμοί» κτλ. Κατεχωρίσθη ἐν τῷ Ἐπιστολαρίῳ τῷ τύποις ἐκδοθέντι ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτει 1804-φ.

126. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 16, μήκους 0,215, πλ. 0,155. — «Λόγος ἑβδομος Ἀναστασίου, μοναχοῦ τοῦ Σινᾶ ὄρους, περὶ τῆς ἀγίας συνάξεως, τουτέστι τῆς ἀκολουθίας, καὶ περὶ τοῦ μὴ κατακρίνειν καὶ μνησικαχεῖν». Ἀρχ. «Πάντοτε ἢ χάρις» κτλ. Παράφρασις.

127. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 281, μήκους 0,21, πλ. 0,155. — α') «Περὶ τοῦ ἱερέως ὁποῦ ἐπόρευεν μετὰ τῆς παρακώρης του. Λόγος α'», οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ἐν τοῖς χρόνοις ὅπερ ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος Μερκούριος» κτλ., φ. 2. — β') Λόγος β' τῇ μνήμῃ τοῦ ἀγίου μάρτυρος Νικήτα. Ἀρχ. «Ὁ τῆς ἀληθείας λόγος προσκαλεῖ» κτλ., φ. 8. — γ') «Περὶ τοῦ προ-

φήτου Δανιήλ τὸ πρῶτον». Ἄρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις βασιλέως Ἰωακείμ» κτλ., φ. 15^β.—δ') «Περὶ τοῦ προφήτου Δανιήλ τὸ δευτερον· λόγος δ'». Ἄρχ. «Καὶ πάλαι Ναβουχοδονόσορ», φ. 27^β.—ε') «Περὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος ε'». Ἄρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις» κτλ., φ. 31^β. — ς') Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους. Ἄρχ. «Εἰς τὸν καιρὸν ὅπου ἐβασίλευσεν» κτλ., φ. 46.—ζ') Μαρτύριον τῆς ἁγίας Μαρίνης. Ἄρχ. «Αὕτη ἡ ἁγία ἦτον» κτλ., φ. 56. — η') Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος. Ἄρχ. «Εἰς τὸν καιρὸν ὅπου ἐβασίλευσεν» κτλ., φ. 67^β. — θ') «Περὶ τοῦ γεωργοῦ ὅπου εὔρεν τοῦ πραγματευτῆ ἀφ' φλωρία καὶ τὰ ἔδοσεν». Ἄρχ. «Καὶ ἄλλην μίαν διήγησιν ἀκούσατε», φ. 80^β.—ι') Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Κλήμεντος καὶ τοῦ ἁγίου Ἀγαθαγγέλου. Ἄρχ. «Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Κλήμης», φ. 84. — ια') Βίος τοῦ ὁσίου Λουκᾶ τοῦ νέου. Ἄρχ. «Οὗτος ὁ ὄσιος πατὴρ ἡμῶν», φ. 97^β. — ιβ') «Διήγησις φανερά καὶ ὠφέλιμος, ὅτι μεγάλως ὠφελοῦνται οἱ χριστιανοὶ οἱ προκοιμηθέντες ἀπὸ τὰς λειτουργίας καὶ ἐλεημοσύνας ὅπου γίνονται· λόγος». Ἄρχ. «Μοναχὸς τις ἐδιηγήθη καὶ εἶπεν» φ. 111.—ιγ') Βίος τῆς ὁσίας Εὐγενίας. Ἄρχ. «Τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν» κτλ., φ. 125^β. — ιδ') «Περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ὅπου ἐζήτησεν ψυχὴν ἀνθρώπου ἵνα ἰδῆ πῶς εὐγαίνει ἀπὸ τὸ σῶμα». Ἄρχ. «Ἀδελφός τις ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ ψυχὴν ἀμαρτωλοῦ», φ. 145^β.—ιε') «Λόγος καὶ διήγησις τοῦ παγκάλου Ἰωσήφ». Ἄρχ. «Βίον καλὸν καὶ θεάρεστον βούλομαι νὰ διηγηθῶ σήμερον», φ. 147^β.—ις') Θαῦμα γενόμενον ἐν Ἐδέσση ὑπὸ Σαμωνᾶ, Γουρίου καὶ Ἀβίβου. Ἄρχ. «Μέγα θαῦμα καὶ παράδοξον βούλομαι» κτλ., φ. 168. — ιζ') «Ἐκλογαὶ διάφοροι τῶν θείων προφητῶν περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ περὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ, καὶ ὅτι θέλει ἔλθῃ ὁ Ἀντίχριστος προθέτερα τῆς δευτέρας παρουσίας αὐτοῦ τοῦ Κυρίου· τὰ ὅποια ἐμετεγλωττίσθησαν ἐκ τῆς ἐλληνικῆς διαλέκτου εἰς κοινὴν γλώτταν ἐν ἔτει ζνγ' [= 1545], μηνὶ ἀπριλλίῳ». Ἐλλείπει τὸ πέρασ· τελευταῖα λέξεις· «ἶδε ὅτι ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται εἰς ἐσένα - - ».

128. Πανηγυρικὸν χάρτινον ἐκ τετραδίων λζ' (μήκους 0,223,

πλ. 0,146), γραφέν περί τὸ μέσον τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης ἑκατονταετηρίδος· οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστη μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 25 ($0,152 \times 0,095$). Τὸ 1-ον φύλλον τοῦ α' τετραδίου ἐλλείπει· ἀλλὰ καὶ τῷ ἐσχάτῳ τετραδίῳ ἐλλείπει τὰ δύο ἔσχατα φύλλα.

1. Βίος ἀκέφαλος τοῦ ἀγίου Νικολάου. Ἄρχ. « -- τοῖνον καὶ διηγητέον ἡμῖν καὶ τῷ λόγῳ περιληπτέον» κτλ., φ. 1.

2. Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Δανιὴλ καὶ εἰς τοὺς ἀγίους τρεῖς παῖδας. Ἄρχ. «Ἄρτι Ναβουχοδονόσορ», φ. 32.

3. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ λόγος εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια. Ἄρχ. «Χριστὸς γεννᾶται», φ. 56.

4. Γρηγορίου Νύσσης λόγος εἰς τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν Βασίλειον τὸν μέγαν. Ἄρχ. «Καλὴν ἐπέθηκεν ὁ Θεὸς» κτλ., φ. 65^β.

5. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ λόγος εἰς τὰ ἅγια Φῶτα. Ἄρχ. «Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς» κτλ., φ. 80.

6. Ἀσματικὴ ἀκολουθία εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας, Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, Γρηγόριον τὸν Θεολόγον καὶ Βασίλειον τὸν μέγαν. Ἄρχ. «Ποίοις εὐφημιῶν» κτλ., φ. 89^β.

7. Ἰωάννου Εὐχαϊτῶν λόγος εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας, οὗ ἡ ἀρχή· «Πάλιν Ἰωάννης», φ. 102^β.

8. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντήν. Ἄρχ. «Φαιδρὸν ἡμῖν τήμερον» κτλ., φ. 115.

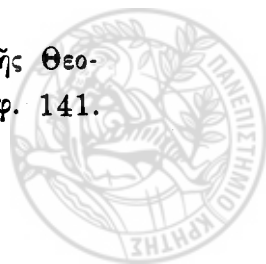
9. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος περὶ τῆς φοβερᾶς μελλούσης τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κρίσεως, καὶ περὶ ἐξόδου ψυχῆς». Ἄρχ. «Ὅσοι τὰ τοῦ βίου μάταια», φ. 121.

10. Ἀνδρέου Κρήτης λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ἄρχ. «Κινήσωμεν, ἀγαπητοί, σήμερον» κτλ., φ. 126.

11. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανόν». Ἄρχ. «Τίς ἡ τυραννίς», φ. 130.

12. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἐγκώμιον εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. «Ἴδου πάλιν ἑτέρα» κτλ., φ. 137.

13. Ἀνδρέου Κρήτης ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. «Μυστήριον ἢ παροῦσα πανήγυρις» κτλ., φ. 141.

14. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ ὡς δι' αὐτοῦ ἔσωσεν ἡμᾶς ὁ Χριστὸς καὶ δεῖ ἐν αὐτῷ καυχᾶσθαι, καὶ περὶ ἀρετῆς, καὶ ὅπως ἐφίεται τῆς ἡμετέρας σωτηρίας». Ἄρχ. «Τοῦτό ἐστιν, ἀδελφοί, τὸ σημεῖον» κτλ., φ. 149.

15. «Διήγησις διαλαμβάνουσα περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων, καὶ ὅπως καὶ δι' ἣν αἰτίαν παρέλαβε τὴν ὀρθοδοξίαν ἐτησίως τελεῖν τῇ πρώτῃ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ Καθολικὴ Ἐκκλησία καὶ ἀποστολικὴ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ». Ἄρχ. «Τοῦ βασιλέως Θεοφίλου» κτλ., φ. 154.

16. «Διήγησις ὠφέλιμος ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας συλλεγείσα καὶ ἀνάμνησιν δηλοῦσα τοῦ παραδόξως γενομένου θαύματος, ἠνίκα Πέρσαι καὶ Βάρβαροι τὴν βασιλίδα ταύτην πολέμῳ περιεκύκλωσαν» κτλ. Ἄρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου», φ. 166.

17. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. «Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια», φ. 176.

18. «Ἀνάμνησις τοῦ τελεσθέντος θαύματος ἐν ταύτῃ τῇ Βασιλίδι τῶν πόλεων παρὰ τοῦ ἐνδόξου μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, συγγραφείσα παρὰ τοῦ πανσόφου Κωνσταντίνου τοῦ Ἀχροπολίτου». Ἄρχ. «Σὺ μὲν ἀγαθὲ» κτλ., φ. 180^β. M. Treu, Νέος κώδιξ τῶν ἔργων τοῦ μεγάλου λογοθέτου Κωνσταντίνου τοῦ Ἀχροπολίτου ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρίας τῆς Ἑλλάδος, τ. IV, σ. 38.

19. «Διήγησις θαυμαστῆ περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Βηρυτῷ τῇ πόλει παρὰ τῆς ἁγίας εἰκόνος Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης». Ἄρχ. «Βηρυτός τις ἐστὶ πόλις», φ. 186^β

20. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας ὑπὸ Σωφρονίου Ἱεροσολύμων. Ἄρχ. «Μυστήριον βασιλέως», φ. 197.

21. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «ὁμιλία εἰς τὰ βαῖα». Ἄρχ. «Ἐκ θαυμάτων ἐπὶ θαύματα», φ. 219.

22. Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου λόγος εἰς τὴν ταφὴν τοῦ Κυρίου. Ἄρχ. «Τί τοῦτο σήμερον», φ. 224.

23. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «λόγος εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδουτῆτα». Ἀρχ. «Ἀναστάσεως ἡμέρα», φ. 239^β.

24. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα». Ἀρχ. «Ἐπὶ τῆς φυλακῆς», φ. 242.

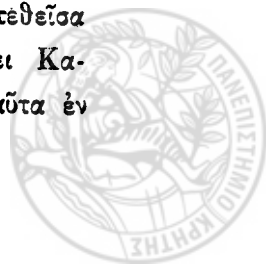
25. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων», φ. 260^β.

26. «Εὐχὴ ἱκετήριος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον», ἀτελής. Αρχ. «Φιλάγαθε μήτηρ τοῦ φιλανθρώπου», φ. 291.

129. Τεῦχος διμερὲς τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων χάρτου 141, μήκους 0,215, πλ. 0,163.

α) [Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου τοῦ ἐξ ἀπορρήτων ἐφημερίδες]. Συγγραφή ἀνεπίγραφος, ἐν ἣ περιέχεται πολιτικὸν ἡμερολόγιον ἀπὸ τοῦ 1682-ου μέχρι τοῦ 1687-ου ἔτους. Φύλλ. 1-78. Τὸ 79-ον φύλλον ἄγραφον.

β) «Ἱστορία μερικὴ μὲν, ἀξιόλογος δέ, περιέχουσα ἐν συνόψει τὰ συμβάντα τῷ ῥηγὶ Σβέκω, ὀνόματι Καρόλω, μετὰ τὴν ἐν τῷ Προῦτῳ ἀποτελείωσιν τῆς ἀγάπης τῶν Ὀθωμανῶν μετὰ τῶν Μόσχων, διατρίβοντι ἔτι ἐν Μπεντερίῳ καὶ μὴ βουλομένῳ διὰ τῆς βοήθειάς καὶ δυνάμεως τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους ἀποδημῆσαι εἰς τὴν αὐτοῦ ἐπικράτειαν διὰ Λεχίας· τὰς τε παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Ὀθωμανῶν κατὰ καιροῦς πεμφθεῖσας ἐπιστολάς τῷ ῥηγὶ Σβέκω καὶ τῷ ἐκεῖσε σερασκέρῃ Ἰσμαήλ-πασᾶ καὶ Δοβλὲτ-Γκερᾶϊ-χάνη, καὶ τὰς παρ' ἐκείνων τῷ βασιλεῖ τῶν Ὀθωμανῶν ἐγκαιροῦς καὶ ἀμοιβαίας ἀνταποκρίσεις καὶ χρειώδεις εἰδήσεις καὶ ὅσ' ἄλλα ἐμεσολάβησαν σημειώσεως ἄξια, ὁ ἐρχομὸς δηλαδὴ τοῦ Μοσχικοῦ στρατεύματος εἰς τὸν Προῦτον, ὁ συγκροτηθεὶς ἑκατέρωθεν πόλεμος, ἡ ποσότης ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων, τοῦ τε Ὀθωμανικοῦ καὶ Μοσχικοῦ, ἡ γεγυνοῦσα φθορὰ τῶν Μοσχόβων, καὶ τελευταῖον ἡ μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν εἰρηνοποιήσεις καὶ αἱ συνθηκαὶ αὐτῶν, καθὼς ἐν τῷ παρόντι φαίνονται. Συγγραφεῖσα μετ' αὐτόπτου καὶ αὐτουργοῦ ἐπιμελείας καὶ εἰς διεσκεμμένην τάξιν τεθεῖσα παρ' Ἀφεντούλη κλουτζάρη ἀπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Καταστένου χωρίου Θεραπεῖα καλουμένου, ὄντος αὐτοῦ τῆνικαῦτα ἐν

Μπεντηρίω καπῆ-κεχαγιᾶ τοῦ φιλοχρίστου αὐθέντου Οὐγγροβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Κωνσταντίνου βοεβόδα Μπραγκοβάνου παρὰ τῷ ῥηθέντι σερασκέρη Ἰσμαήλ-πασᾶ: — Ἐν ἔτει αψιβ-ω [=1712] μαίου κα^η», φ. 80-141. Αὐτόγραφον Ἀφεντούλη τοῦ ἐκ Θεραπειών, ὅπερ ἐγὼ πρὸς τύποις ἔκδοσιν ἐτοιμὸν ἔχω.

130. Τεῦχος χάρτινον, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ἐκκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος (μήκους 0,213, πλ. 0,15)· οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 18 (0,162 × 0,10). Ὁ δέτης αὐτοῦ προέταξεν ἑπτὰ φύλλα παντάπασιν ἄγραφα, ὧν τὸ ἔβδομον μόνον ἐμπεριέλαβεν ὕστερον τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «1694 σεπτε. 20 ἰνδικτιῶνος γ^η· ἦλθεν βέβαιος λόγος πῶς ἐπῆρην ἡ ἀρμάδα τῶν Βενετζιάνων, ὁ τζενεράλης, τὴν Χίον καὶ ἔγινεν μεγάλη αἱματοχυσία· τὸν μουφτῆ ὁποῦ ἦτον ἐκεῖ ἐξόριστος, ὀνόματι Φεῖζουλάχ-ἐφέντης, καὶ τὸν Χασάν-πασίαν ὁποῦ ἐφύλαγεν ἐκεῖ ὁμοῦ μὲ τὸν μουφτῆ τοὺς ἐπεῖραν [sic] ζῶντας».

1. «Ὅτι τὸ ἐν τῷ Θαβωρίῳ φῶς κτιστόν» ὑπὸ Προχόρου τοῦ Κυδώνη, μετὰ προοιμίου «εἰς τὸ περὶ τοῦ φωτὸς ζήτημα». Ἄρχ. «Περὶ μὲν οὖν τῶν τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ εἰδῶν» κτλ., σελ. 1-38.

2. «Τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ, τοῦ διὰ τοῦ θείου καὶ μοναχικοῦ σχήματος μετονομασθέντος Ἰωάσαφ μοναχοῦ, ἀντιρρητικὰ κατὰ τοῦ Προχόρου τοῦ Κυδώνη, γράψαντος κατὰ τοῦ ἐν τῷ Θαβωρίῳ λάμπαντος φωτὸς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ κτίσμα τοῦτο καλοῦντος». Ἄρχ. «Λόγοι ἀνόμων», σελ. 39-201^α.

3. «Τοῦ αὐτοῦ ἱερομονάχου Προχόρου, προσάγοντος ῥητὰ θεολόγων ἀγίων, ὡς δῆθεν φάσκοντα, ὅτι τὸ αὐτὸ ἐστὶν οὐσία καὶ ἐνέργεια ἐπὶ Θεοῦ· ἅτινα καὶ ἀντιλέγων ὁ βασιλεὺς ὁ Καντακουζηνὸς δεῖκνυσιν, ὅτι οἱ μὲν ἅγιοι ὀρθῶς καὶ ἀληθῶς θεολογοῦσιν, ὁ δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, ἀλλὰ δὴ καὶ οἱ πρὸ τούτου αὐτοῦ διδάσκαλοι, βλασφήμως τὰ τῶν θεολόγων ῥητὰ ἐξελάβοντο». Ἄρχ. «Ὅτι ἡ γέννησις ἐνέργεια ρῦσα» κτλ., σελ. 202-295.

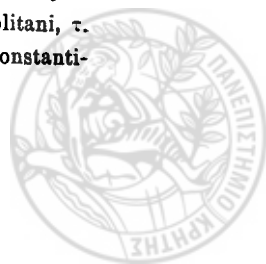

4. Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ ἐπιστολιμαία πραγματεία περὶ τοῦ θεοῦ φωτὸς πρὸς τὸν λατῖνον ἀρχιερέα Παῦλον. Ἀρχ. «Εἰρήνης οὐδὲν χρησιμώτερον», σελ. 297- 400. Τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἡ ὑπόθεσις ἔχει οὕτως· «Ἔτους ἐνεστηκότος ἐβδόμου καὶ ἐβδομηκοστοῦ ἐπὶ τοῖς ὀκτακοσίοις καὶ ἑξακισχιλίοις [=1368-69] ἦκεν ἐξ Ἰταλίας ἐπὶ Βυζάντιον ἀνὴρ λόγιος, Παῦλος ὄνομα· ὃς δὴ πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως ἐπεφήμιζεν ἑαυτὸν¹, πρεσβεῖαν ποιούμενος πρὸς βασιλέα Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον ἐκ τοῦ πάπα Ῥώμης Οὐρβανοῦ, δημοσίων τινῶν χρειῶν ἕνεκα. Οὗτος δὴ ὁ Παῦλος πολλὰ καὶ βλάσφημα παρὰ τῶν τὰ τοῦ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου φρονούντων ἀκηχώως, συκοφαντικῶς ἐπειγόντων τῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀγία ἐκκλησίᾳ, ἐπεζήτηε μετὰ σπουδῆς παρὰ τινος τῶν τοῦ μέρους τῆς ἐκκλησίας μαθεῖν, εἰ ἄρα ἀληθῆ εἶη τὰ περὶ αὐτῶν λεγόμενα, ἢ μή. Τοῦτο δὴ μαθὼν βασιλεὺς ὁ Καντακουζηνός, μετάκλητον ἐποίησατο τὸν Παῦλον ἐν τῷ παλατίῳ, καὶ δις καὶ τρίς καὶ πολλάκις αὐτῷ περὶ τῶν ζητουμένων διαλεχθεὶς, ἀπέδειξε τοὺς μὲν τὰ Ἀκινδύνου καὶ Βαρλαάμ φρονούντας κακῶς φρονούντας, πρὸς τούτοις δὲ καὶ συκοφάντας καὶ ὕβριστὰς οὐ τῆς Κωνσταντινουπόλεως μόνης ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ τῶν ἁγίων διδασκάλων, τὴν δὲ ἁγίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίαν ὀρθὰ φρονοῦσαν καὶ σύμφωνα πᾶσι τοῖς ἁγίοις· αἱ δὲ διαλέξεις καὶ κατὰ μέρος ἐκτέθεινται ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ, περὶ πάντων ἀποδεικνῦσαι τῶν ζητουμένων κεφαλαίων ἐφεξῆς».

131. Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου 367 (μήκους 0,223, πλ. 0,165), γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος.

1. «Ὁρθόδοξος ὁμολογία τῆς πίστεως τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τῆς ἀνατολικῆς, ἐκδοθεῖσα παρὰ Βησσα-

¹ Οὗτός ἐστιν ὁ διαβόητος τυχοδιώκτης Παῦλος ὁ Τάγαρις, ὅστις εἰς τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν, ἐφ' οἷς ἐπραξε παρανόμοις πράγμασι πρότερον μετανοήσας, ἐπέστρεψε, δοὺς ἔγγραφοι ἐπὶ συνόδου τῶν ἑπταισμένων ἑξομολόγησιν, Ἀντωνίου πατριαρχούντος ἐν Κωνσταντινουπόλει (1369-1390). "Ora Acta Patrtarchatus Constantinopolitani, τ. I, σ. 537. II, σ. 224-230. L. de Mas Latrie, Patriarches Latins de Constantinople ἐν τῇ Revue de l'Orient Latin. Paris 1895, τ. III, σ. 440.

ρίωνος Ιερομονάχου Μακρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων». Διάλογος διδασκάλου καὶ μαθητοῦ. Ἄρχ. «Διδάσκαλος. Ὁ ἄνθρωπος ὁ χριστιανὸς» κτλ., φ. 1-278 (τὸ 279-ον φύλλον ἄγραφον). Ἐξεδόθη τύποις ἔτει 1799-φ, κατὰ Μελέτιον τῶν Ἀθηνῶν [Ἐκκλησ. ἱστορία, τ. III, ἐν Βιέννῃ 1784, σ. 486]· τὴν δὲ τῆς τυπώσεως ἐπιγραφήν ὄρα παρὰ τῷ Émile Picot, Notice biogr. et bibliogr. sur l'imprimeur Anthime d'Ivir ἐν τοῖς Nouveaux mélanges orientaux. Paris 1886, σ. 535.

2. Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ «κεφάλαια πρὸς Λατίνους συντεθέντα». Ἄρχ. «ἀ'. Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται» κτλ., φ. 280. Ἄ. Δημητρακοπούλου, Ὁρθόδοξος Ἑλλάς, σ. 100.

3. «Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Σχολάριον», ἥς ἡ ἀρχὴ· «Ἐνδοξότατε, σοφώτατε» κτλ., φ. 307^β. Migne τ. 160 σ. 1092.

4. Τοῦ αὐτοῦ τοῖς ἀπανταχοῦ ἐπιστολὴ ἐγκύκλιος, ἥς ἡ ἀρχὴ· «Οἱ τὴν κακὴν ἡμᾶς αἰχμαλωσίαν» κτλ., φ. 309^β. Ἄ. Νώροβ, Μάρκου τοῦ Ἐφεσίου καὶ Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου ἀνέκδοτα. Ἐν Παρισίοις 1859, σ. 23-42.

5. Τοῦ αὐτοῦ «ἀπολογία ῥηθεῖσα ἐπὶ τῇ τελευτῇ αὐτοῦ». Ἄρχ. «Βούλομαι πλατύτερον» κτλ., φύλ. 316. Ἄ. Νώροβ, σελ. 65.

6. Τοῦ αὐτοῦ «πρὸς τὸν ἄρχοντα τὸν Σχολάριον». Ἄρχ. «Εἰσὶ τινες ὕλαι» κτλ., φ. 317.

7. «Ἀπόκρισις τοῦ Σχολαρίου πρὸς αὐτόν». Ἄρχ. «Ἐγώ, δέσποτά μου ἄγιε» κτλ., φ. 318^β. Ἄ. Νώροβ, σ. 60.

8. «Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, μητροπολίτου Ἐφέσου, πρὸς Λατίνους ἀπόκρισις περὶ τοῦ καθαρτηρίου πυρός». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ μετὰ ἀγάπης», φ. 319^β. Ἀλήθεια· σύγγραμμα ἐκκλησιαστικὸν περιοδικόν, 1880, σ. 5, 18, 34, 50.

9. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς αὐτοὺς Λατίνους περὶ τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἁγίων». Ἄρχ. «Πολλῆς μὲν ὡς ἀληθῶς» κτλ., φ. 331. Ἀλήθεια, 1880, σ. 67, 106, 120, 135, 151, 201, 217, 269. Ἐκκλησ. Ἀλήθεια 1831, σ. 158.

10. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτοὺς περὶ τῆς τῶν ἁγίων μακαριό-

τητος». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ σαφέστερον ἡμᾶς» κτλ., φ. 356^β. Fabricii-Harles XI, σ. 676.

11. «Μάρκου, μητροπολίτου Ἐφέσου, τοῦ Εὐγενικοῦ, ὁμολογία τῆς πίστεως». Ἀρχ. «Ἐγὼ τῆ τοῦ Θεοῦ χάριτι», φ. 365. Fabricii-Harles, XI, σ. 676.

132. Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου 238 (μήκους 0,213, πλ. 0,162), γραφὲν τῆ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἑκατονταετηρίδι.— «Διαταγαὶ τῶν Ἀποστόλων διὰ Κλήμεντος τοῦ Ῥωμαίων ἐπισκόπου τε καὶ πολιτοῦ καθολικῆ διδασκαλία». Ἀρχ. «Βιβλίον $\bar{\alpha}$ ον. Περὶ λαϊκῶν. Οἱ ἀπόστολοι καὶ πρεσβύτεροι» κτλ. Μετὰ τὸ κείμενον ὁ καλλιγράφος ἔγραψε τοῦτο «+ ΚΡΦΕΟΡΜΕΟΦΓΘΟΕΝΩΩΝΗΡΜΖ».

133. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 243 (μήκους 0,215, πλ. 0,16), γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ις' ἑκατονταετηρίδος· ἦν δὲ τοῦτο πρότερον, ἔτει 1728-φ, τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ἑλληνικῆς σχολῆς ἐξ ἀφιερώσεως Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων.— Γερασίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας διδαχαὶ ιδ', ὧν ἡ πρώτη «Τῆ πρώτη Κυριακῇ τῶν νηστειῶν».

134. Εὐχολόγιον καὶ Ὁρολόγιον χάρτινον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 375 (μήκους 0,215, πλ. 0,162), οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30 (0,15 × 0,10). Ἐν τῇ ὀπισθία σελίδι τοῦ 138-ου φύλλου, ὑπερ ἦν ἐξ ἀρχῆς ἄγραφον, ὑπάρχει σημεῖωμα Μωϋσέως τινὸς ἱερομονάχου καὶ πνευματικοῦ πατρός, τοῦ ἐκ τῆς μονῆς Παντοκράτορος τῆς ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει, καὶ τοῦτο ἐνσφάγιστον, δῆλον δὲ ποιῶν, ὅτι ἐν τῷ χωρίῳ Τζάνχα κτῆμά τι ἦν Χωτζία Θεοδοσίου τοῦ Ἀρνιαγούτ(ου), υἱὸν ἔχοντος Θεόδωρον ὀνόματι καὶ ἐγγόνου ὄντος «τοῦ ἐκλαμπροτάτου Χωτζία κυροῦ Ἐλευθερίου» τοῦ καὶ τῆς μονῆς Παντοκράτορος ἐπιτρόπου. Ἐν τῷ αὐτῷ τεύχει μονοκονδυλικῶς ἔγραψε τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα Παΐσιος ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων· ὑπάρχει δὲ καὶ σημεῖωμα περὶ τοῦ ὅτι τοῦτ' αὐτὸ τὸ τεύχος ἐστὶ τοῦ Ζωοδόχου Τάφου, καὶ περὶ τοῦ ὅτι ἔτει 1654-φ, μηνὶ αὐγούστῳ, Παρασκευᾶς τις ἱερεὺς μετὰ τοῦ μοναχοῦ Συμεῶν μετέβη εἰς Μουντανιά.

135. Μανουήλ Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐκ κεφαλαίων σνέ. — Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 195 (0,22 × 0,15), ὧν τὸ κείμενόν ἐστι μονόστηλον ἐκ γραμμῶν εἴκοσι (0,153 × 0,085).

136. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 298 (μήκους 0,212, πλ. 0,15), ὧν τὸ κείμενόν ἐστι μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21· ἦν δὲ τοῦτο πρότερον Κλήμεντος τινος ἐκ Κρήτης ἱερομονάχου, ὃς ἐδώρησατο κατόπιν αὐτὸ Τιμοθέῳ μοναχῷ (φ. 3^β καὶ 297^β)· ἔτει δὲ 1707-φ κτῆμα ἐγένετο Παύλου τινὸς (φ. 298^β), καὶ πάλιν ἔτει 1777-φ ναοῦ τινος τοῦ ἁγίου Γεωργίου· ὁ δὲ ναὸς οὗτος ὠνομάζετο Μπόρνοβας.

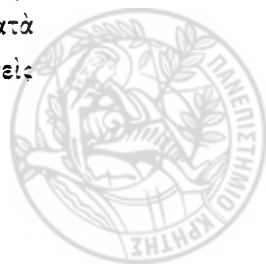
1. «Ἡ ἀπόφασις τοῦ Πιλάτου κατὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὸ ἴσον τῆς ἀποφάσεως τῆς δοθείσης ὑπὸ τοῦ Ποντίου Πιλάτου, ἡγεμόνος τῆς Ἰουδαίας». Ἀρχ. «Ἔτους ἐπτὰ καὶ δέκα» κτλ., φ. 1^β.

2. Νομοκάνων ἐκ κεφαλαίων τζα', φ. 4-298. Ἐπιγραφή ἐν τῷ 26-φ φύλλῳ· «Νομοκάνονον ἐκλελεγμένον, ὑπὸ πωλλῶν θεοφῶρων πατέρων· καὶ ἀναγγέα καίφάλαια τῶν θείων νόμων· τὰ πλέον ἐκλεκτότερα». Ἀρχ. «Πνευματικὴ βάλει εἰς τονοῦσου» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Ἐτελειῶθει τὸ παρὸν νόμιμον· ἐκ χειρὸς· ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου Ἀναστασίου· ἱερομονάχου· ἐκ νήσου Κριτ(ης)· Σιναήτου· ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ· ἐν ἔτει· ρρλα^ω [=1622]· ἐν μηνὶ δεκεμβρίῳ» κτλ.

137. Μανουήλ Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐκ κεφαλαίων σηγ'. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 263, μήκους 0,215, πλάτους 0,153.

138. Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων εἰς γλώσσᾳ τουρκικῆν, γραφεῖσαι διὰ γραμμῶν ἑλληνικῶν ἔτει 1751-φ ἐν τῇ πόλει Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας. Τεῦχος χάρτινον, μήκους 0,213, πλ. 0,16, ἐκ σελίδων 492, ὧν ἑκάστη πλήρης οὔσα γραμμὰς ἀριθμεῖ εἴκοσι (0,15 × 0,11).

139. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατ. ἐκ φύλλων 104, μήκους 0,215, πλ. 0,163.—«Πίναξ περιέχων ἐν συντομίᾳ καὶ κατὰ ἀλφάβητον τὰ περιεχόμενα ἐν ταῖς Θεαῖς Γραφαῖς, μεταφρασθεῖς

ἐκ τῆς λατινίδος εἰς τὴν ἑλλάδα φωνὴν παρὰ τοῦ σοφολογιωτάτου κυρίου κυρίου Νικηφόρου τοῦ ἐκ Σμύρνης, πρὸς χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν τῶν ἐντοχανόντων ἱεροκηρύκων».

140. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 87 (μῆκος 0,215, πλ. 0,142), ὧν τὸ κείμενον ἐστὶ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 (0,146×0,10)· ἦν δὲ τοῦτο τὸ τεῦχος Δαμασκηνοῦ τινος, ζήσαντος, ὡς φαίνεται τῇ ἡ' ἑκατονταετηρίδι. — «Μετάφρασις εἰς κοινὴν γλῶσσαν ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς τοῦ περὶ παρθενίας λόγου τοῦ μεγάλου Βασιλείου· μετεφράσθη δὲ ὑπὸ Μαξίμου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας χάριν ὠφελείας τῶν τῆν μοναχικὴν μετιόντων πολιτείαν». Ἀρχ. «Πολλοὶ ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ὑπηρετοῦσι» κτλ. Μετὰ τὸ κείμενον· «Μάξιμος. Ἐν Αἰγύπτῳ. $\overline{\alpha\chi\gamma}$ [=1603]. ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας Χριστοῦ. ζρια', κοσμογενείας· μαῖου ιθ'».

141. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιθ' ἑκατονταετηρίδος, ἀκέφαλον (μῆκος 0,22, πλ. 0,15), βλαβέν ὑφ' ὕδατος καὶ πολλῆς χρήσεως. Τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 27 (0,155×0,09).

1. «Τοῦ αὐτοῦ (?) ἐκλογή ἀπὸ διαφόρων βιβλίων κεφάλαια ρ'». Ἀρχ. «Ἀναγινώσχετε τὰς τοῦ σωτῆρος διδασκαλίας», φ. 1^β.

2. «Ἐκλογή ἀπὸ διαφόρων βιβλίων καὶ ἀπὸ διαφόρων ποιητῶν πάνυ ψυχωφελῆς· κεφάλαια ρ'». Ἀρχ. «Ἀρχὴ σοφίας», φ. 17^β.

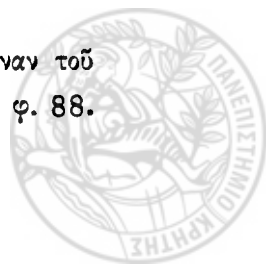
3. «Λόγος ψυχωφελῆς ἐν ἐπιτόμῳ ἐκ τῶν ἀγίων προπατόρων καὶ ἄλλων τινῶν διαφόρων ποιητῶν· κεφάλαια ρ'». Ἀρχ. «Ὁ βαπτισθεὶς ἀλλότριος», φ. 29.

4. «Ἐκλογή ἐτέρα ψυχωφελῆς· κεφάλαια ρ'». Ἀρχ. «Ὁ παντοδύναμος καὶ ἐλεήμων», φ. 37.

5. «Κεφάλαια κ' περὶ προσευχῆς πάνυ ψυχωφελῆ καὶ ὠραία». Ἀρχ. «Ἡ προσευχὴ ὁμιλία ἐστὶ» κτλ., φ. 65^β. Ἐλλείπει τῷ κώδικι τούτῳ τὰ ἔσχατα τέσσαρα κεφάλαια.

6. Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου «εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν νηστειῶν». Ἀρχ. «Πρέπουσαν τῆς τῶν νηστειῶν» κτλ., φ. 73.

7. Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ «λόγος εἰς τὴν γένναν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Χριστὸς γεννᾶται», φ. 88.

8. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια». Ἄρχ. «Ἡ πηγὴ τῶν εὐαγγελικῶν», φ. 96^β.
9. Ἀμφιλοχίου τοῦ Ἰκονίου λόγος εἰς τὴν Ἰταπαντὴν. Ἄρχ. «Πολλοὶ τῶν μεγάλων», φ. 100.
10. Βίος τοῦ ὁσίου Συμεὼν τοῦ Στυλίου. Ἄρχ. «Ἀγαπητοί, ξένον καὶ παράδοξον», φ. 106^β.
11. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Θεοδώρας. Ἄρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις Ζήνωνος», φ. 118^β. K. Wessely ἐν τῷ Fünftehnter Jahresbericht des KK. Staatsgymnasiums in Hernals. Wien 1889, σ. 25-44.
12. Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας διήγησις περὶ τῶν μεγίστων θαυμάτων τοῦ μεγαλομάρτυρος Μηᾶ. Ἄρχ. «Ἐγένετο μετὰ τὴν τελευταίαν» κτλ., φ. 128. Catal. codicum hagiographorum graec. Bibliothecae Nationalis Parisiensis, σ. 127, 146.
13. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐφροσύνης. Ἄρχ. «Ἐγένετο ἐν τῇ Ἀλεξανδρέων» κτλ., φ. 147. Analecta Bollandiana, τ. II, σ. 196-205.
14. «Θαῦμα γενόμενον ὑπὸ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ ἐν ταῖς Χώναις». Ἄρχ. «Ἡ ἀρχὴ τῶν ἱαμάτων», φ. 154^β. Analecta Bollandiana, τ. VIII, σ. 289-307.
15. «Λόγος ἱστορικὸς εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, συγγραφεῖσα παρὰ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου». Ἄρχ. «Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα» κτλ., φ. 160^β. Tischendorf, Evangelia apocrypha. Lipsiae 1876, σ. 1 κέ.
16. Ἀνδρέου Κρήτης «λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ». Ἄρχ. «Σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν», φ. 167^β.
17. «Βίος καὶ μετάνοια τῆς ὁσίας Πελαγίας τῆς ποτὲ πόρνης». Ἄρχ. «Τὸ γεγονός πρᾶγμα», φ. 171^β. Fabricii-Harles, Bibl. graeca X, σ. 307.
18. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενοφώντος τοῦ συγκλητικῆς. Ἄρχ. «Διηγῆσατό τις γέρων», φ. 177^β. Fabricii-Harles, τ. X, σ. 344.
19. «Διήγησις Ἐφραὶμ ἐπισκόπου Χερσῶνος περὶ τοῦ θαύ-

ματος τοῦ εἰς τὸν παῖδα γενομένου παρὰ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κλήμεντος». Ἀρχ. «Θαυμαστός ὁ Θεός» κτλ., φ. 184. Migne, Patr. gr., τ. II, σ. 633.

20. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου. Ἀρχ. «Ἦν τις ἐν τῇ Ῥωμαίων» κτλ., φ. 188.

21. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν μάταιον βίον τοῦ κόσμου τούτου καὶ εἰς ὠφέλειαν ψυχῶν, ἀναγινωσκόμενος τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω». Ἀρχ. «Ὅσοι τὰ τοῦ βίου μάταια» κτλ., φ. 192. Ἐπ' ὀνόματι Ἐφραίμ τοῦ Σύρου παρὰ τῷ Assemani, τ. III, σ. 308.

22. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ ἀσώτου». Ἀρχ. «Ἄει μὲν τὴν τοῦ Θεοῦ» κτλ., φ. 196. Migne τ. 60, σ. 723.

23. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Τεσσαρακοστῆς καὶ εἰς τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδάμ» κτλ. Ἀρχ. «Πρόκειται ἡμῖν», φ. 203. Migne, τ. 56, σ. 525.

24. «Νεκταρίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, διήγησις δι' ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν ἁγίων νηστειῶν ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου, καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης». Ἀρχ. «Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος» κτλ., φ. 221^β. Migne τ. 39, σ. 1821.

25. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν Σεβαστείᾳ. Ἀρχ. «Κατὰ τοὺς καιροὺς Δικινίου», φ. 230^β. Fabricii, τ. X, σ. 289.

26. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου, φ. 235.

142. Αὐτόγραφον Σεβαστοῦ Κυμινήτου· τεύχος χάρτινον (μῆκος 0,22, πλ. 0,155), γραφὴν περὶ τὸ τέλος τῆς εἴ' ἑκατ. καὶ συνιστάμενον ἐκ σελίδων 307, ὧν ἐκάστη πλήρης οὔσα γραμμὰς ἀριθμεῖ τριάκοντα (0,163×0,105).—Σεβαστοῦ Κυμινήτου ἐρμηνεῖα τῆς «θεωρητικῆς γραμματικῆς τοῦ δεινοῦ Ἀπολλωνίου» μετὰ πίνακος ἀναλυτικοῦ τῆς ἐρμηνείας καὶ μετὰ προοιμίου. Ἔτερον ἀντίγραφον ὄρα παρ' ἐμοὶ ἐν τῇ Ἐκδόσει περὶ τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Παλαιᾶς Φωκαίας ἐλληνικῶν χειρογράφων. Σμύρνη 1876, σ. 6.

143. Συνεραμμένα χάρτινα τετράδια διαφόρων σχημάτων.

α') Φύλλα 8 τῆς ιη' ἑκατ., ἐμπεριέχοντα γραμματικά τινα σημειώματα, γνωμικά τινα καὶ τινα τῶν ἐπιγραμμάτων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

β') Φύλλα 147 τῆς ιη' ἑκατ. Εὐριπίδου Ἐκάβη (φ. 9-51) καὶ Ὀρέστης (φ. 52-108) καὶ Σοφοκλέους Αἴας ὁ μαστιγοφόρος (φ. 109-156) μεθ' ἑρμηνείας ψυχαγωγικῆς.

γ') Φύλλα 16 τῆς ιζ' ἑκατ. (φ. 157-172)· αἱ τρεῖς πρῶται σελίδες ἐμπεριλαμβάνουσι ταῦτα· 1) Ἀδήλου περὶ συμφωνιῶν τῆς συντάξεως. Ἄρχ. «Ἡ ὀνομαστικὴ μετὰ τοῦ ῥήματος» κτλ., β') Ἀδήλου «περὶ μέτρων ἐποποιίας». Ἄρχ. «Ἐποποιία ἐστὶ τέχνη ἐλευθέριος» κτλ.— Αἱ λοιπαὶ σελίδες ἐμπεριέχουσιν ἕξ κ' κεφαλαίων «Ἐγχειρίδιον τῆς μετρικῆς τέχνης παρὰ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητός, τοῦ τῶν ἐπιστημῶν κατ' (κῶδ. καθ') ἀμφοτέρας τὰς διλέκτους καθηγητοῦ καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου κήρυκος». Ἄρχ. «Ἡ μελιτόρρυτος τῶν Μουσῶν κιθάρα» κτλ. Ἱεροσ. Βιβλ., τ. I, σ. 403.

δ') Φύλλα 10 τῆς ιζ' ἑκατ. (φ. 175-184). «Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως, διαίρεσις τῆς ποιητικῆς κατὰ τὰ εἶδη αὐτῆς καὶ τίσιν ἕκαστον τούτων διαφέρει». Ἄρχ. «Ἔοικε τοιγαροῦν τῶν θειοτάτων εἶναι ἡ ποίησις». Ἱεροσολ. Βιβλιοθήκη, τ. III, σ. 123.

ε') Φύλλα 22 τῆς ιζ' ἑκατ. (φ. 186-207). «Γνώμαι μονόστιχοι κατὰ στοιχεῖον ἐκ διαφόρων ποιητῶν».

ς') Φύλλα 20 τῆς ιζ' ἑκατ. (φ. 209-228). Κάτωνος γνώμαι ἕξ ἑρμηνείας Μαξίμου τοῦ Πλανούδη (φ. 209-222). Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Ἐγράφει [sic] καὶ ἀνέγνωται διὰ χειρὸς Ἀγαπίου ἱεροδιακόνου». Εἶτα Πυθαγόρου χρυσᾶ ἔπη μετὰ παραφράσεως καὶ τοῦ σημειώματος τούτου· «Ἐγράφοι [sic] διὰ χειρὸς Ἀγαπίου ἱεροδιακόνου καὶ ἀνέγνωται ὑπ' αὐτοῦ» (φ. 223-227). Εἶτα (φ. 227^β-228^α) «Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου γνώμαι μονόστιχοι κατὰ ἀλφάβητον» μετὰ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας.

ζ') Φύλλα 8 τῆς ιζ' ἑκατ. (φ. 229-236). Τινὰ τῶν ἀρχαίων ἐπιγραμμάτων καὶ στίχοι Σιβύλλης τῆς Ἐρυθραίας· ἅπαντα ταῦτα μετὰ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας.

η') Φύλλα 50 (φ. 237-287). «1671 ὀκτ. 19. Θεοκρίτου βουκολικά»· παράφρασις. Ἄρχ. «ᾠ αἰπόλα, ὁ ἦχος τῶν φύλλων, εἶναι ἓνα γλυκὸν πρᾶγμα» κτλ. Εἶτα παράφρασις τῆς Δυκόφρονος Ἀλεξάνδρου.

θ') Φύλ. 290-401. — 1) «Σοφοκλέους Αἴας μαστιγοφόρος» μετὰ ψυχαγωγικῆς ἐρμηνείας. 2) «Ἡσιόδου τοῦ Ἀσκραίου ἔργα καὶ ἡμέραι» μετὰ ψυχαγωγ. ἐρμηνείας. 3) «Πινδάρου Ὀλύμπια» μετὰ σχολίων καὶ ψυχαγ. ἐρμηνείας· μετὰ δὲ τὸ πέρας αὐτῶν ὑπάρχει τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Ἐἴληφεν τέρμα ὀκτωβρίῳ 17-η. Ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ αἶχος^{ον} [=1676] ἔτος τὸ σω-τήριον».

ι') Φύλλα 36 τῆς ιζ' ἑκατ. (φ. 403-438). «Ἀριστοφάνους κωμωδοποιῶν ἀρίστου Πλοῦτος» μετὰ ψυχαγωγικῆς ἐρμηνείας, γεγραμμένης διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν.

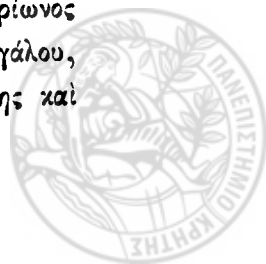
ια') Φύλ. 439-510. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «τραγωδία, Χριστὸς πάσων», μετὰ ψυχαγ. ἐρμηνείας, καὶ τετράστιχα τοῦ αὐτοῦ μετὰ ψυχαγ. καὶ πυκνῶν σχολίων.

ιβ') Φύλλ. 511-589. Ὑπόθεσις εἰς τὰ ἔπη Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ὑπὸ «τοῦ διδασκάλου ἡμῶν Σεβαστοῦ τοῦ λογιωτάτου», ἧς ἡ ἀρχή· «Βουλόμενος ὁ μέγας λεληθότως» κτλ. Εἶτα Γρηγορίου τὰ καθ' ἑαυτὸν ἔπη, τὸ παρθενίας ἔπος μετὰ ψυχαγωγ. ἐρμηνείας, ὁ «θρῆνος περὶ τῶν τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς παθῶν», μετὰ ψυχαγ. ἐρμηνείας, καὶ τὸ «σχετλιαστικὸν ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ παθῶν». Εἶτα πολυάριθμα ἐπιγράμματα μετὰ σχολίων καὶ ψυχαγωγικῆς ἐρμηνείας.

ιγ') Φύλ. 691-758. Ποιητῶν τινῶν ἀρχαίων ἀποσπάσματα. Γράψ. τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος.

ιδ') Φύλ. 769-859 Ὀμήρου Ἰλιάδος α-ε μετὰ ψυχαγωγ. ἐρμηνείας. Γράψ. τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος.

ιε') Φύλλα 3 τῆς ιζ' ἑκατ. (φ. 860-862). «Τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κυρίου Ἰλαρίωνος Κυγάλα, τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας θεολόγου μεγάλου, περὶ τοῦ πάσχα καὶ τῶν κόκλων τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης καὶ

τῆς τοῦ ἔτους διορθώσεως καὶ ἐπακτῶν μηνῶν καὶ βισέκτων καὶ ἐτέρων τούτοις ἐχομένων πλείστων». Ἀρχ. «Περὶ τῆς εὐρέσεως τοῦ πάσχα. Ἡελίου νομόπασχα κύκλους εὔροις τε σελήνης».

ις') Φύλλα 12 τῆς ιζ' ἑκατ. (φ. 866-877). Θεοδώρου Προδρόμου γαλεωμομαχία μεθ' ὑποθέσεως καὶ μετὰ ψυχαγ. ἐρμηνείας. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ κειμένου· «Ἐδόδι [sic] μοι παρὰ Βησσαρίωνος Μακρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.—† Ἐγράφει [sic] διὰ χειρὸς Ἀγαπίου, καὶ ἀνέγνωται ὑπ' αὐτοῦ.

ιζ') Φύλλα 41 τῆς ις' ἑκατ. (φ. 879-919). Αἰσχύλου Προμηθεὺς δεσμώτης, μετὰ ψυχαγ. ἐρμηνείας καὶ μετὰ σχολίων, ὧν ἡ ἀρχή· «Σκύθην· ἐστὶ τόπος, καὶ ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ σκύθω τὸ ὀρέγομαι· ἐξ οὗ καὶ σκυθρωπός· ὀργίλον καὶ τὸ ἔθνος».

ιη) Φύλλα 20 τῆς ιζ' ἑκατ. Ἀνώνυμος πρὸς τὸν Θεὸν ἐπίκλησις, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐ Χριστέ βασιλεῦ, ὃς ἔτρεψάς ποτε τὸν Ἀμαλήκ» κτλ. (φ. 290-936). Εἶτα (φ. 936-938) «Ἰσαακίου Τζέτζου προλεγόμενα εἰς τοὺς ποιητάς». Ἀρχ. «Τοῖς τῶν ποιητῶν βιβλίων κατάρχεσθαι μέλλουσι» κτλ.

144. Μαθηματάριον τῆς ιη' ἑκατ. ἐκ σελίδων 898 καὶ φύλλων ἠριδιμημένων 33· ἔστι δὲ μήκους 0,211, πλ. 0,155, καὶ περιέχει· ἐν ἑαυτῷ μετὰ ψυχαγωγικῆς ἐρμηνείας τὰ ἐπόμενα κείμενα. α') Θεοδωρήτου Κύρρου λόγοι περὶ προνοίας δύο (σ. 1 κέ).—β') Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς Εὐτρόπιον (σ. 74).—γ') Βασιλείου Καισαρείας λόγοι τρεῖς, τουτέστι πρὸς τοὺς νέους (σ. 100), εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ ἀσώτου (σ. 197) καὶ περὶ δυσκόλου ἀνδρός (σ. 237).—δ') Θουκυδίδου ἱστορίας τὸ πρῶτον βιβλίον (σ. 278).—ε') Δημοσθένους λόγοι ὀλυμπιακοὶ μετὰ τῆς Διβανίου ὑποθέσεως (σ. 462).—ς') Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι (σ. 512) μετὰ τοῦ σημειώματος τούτου· «Ἐξηγηθέν μοι παρὰ τῷ λογιωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ καὶ ἐν σπουδαίοις ἀρίστῳ διδασκάλῳ κυρίῳ κυρίῳ κὺρ Ἀντωνίῳ ἐν τῷ τοῦ Βακαρεστίου φροντιστηρίῳ 1723 φεβρουαρίου β'».—ζ') Ὀμήρου Ἰλιάδος α καὶ β μετὰ τοῦ σημειώματος (σ. 518)· «Ἡρξάμεθα ἐν τῷ αψκζ^ω ἔτ(ε)ι [= 1727] ἐν τῷ τοῦ Βακαρεστίου φροντιστηρίῳ [κατὰ] μῆνα φε(βρουαρίου)». — η')

Ἐπιγράμματα ἐκ τῆς Πλανουδαίου ἀνθολογίας (σ. 596).—θ') Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ τραγωδία, Χριστὸς πάσχων (σ. 628).—
 ι') Τοῦ αὐτοῦ τετράστιχα (σ. 720). — ια') Βασιλείου Καισαρείας
 ὁμιλία κατὰ τῶν ὀργιζομένων (σ. 736 καὶ 763).—ιβ') Θεμιστίου
 περὶ φιλίας (σ. 779).—ιγ') Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι· φύλλα 33.

145. Τεῦχος χάρτινον· συνιστάμενον ἐκ ποικίλων τετραδίων, γραφέντων τῶν πλειόνων ὑπερμεσοῦσης τῆς ις' ἑκατ., καὶ ἐξ ἑνὸς ἐτέρου βομβυκίνου τετραδίου τῆς ιδ' ἑκατονταετηρίδος (φ. 544-551)· ἔστι δὲ μήκους 0,216, πλ. 0,15. Φύλλα παντάπασι ἀγραφα: 225-230, 498, 512, 558, 559, 598-600.

1. Πράξις ἀνόνομος εἰς προβολὴν ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἀχρίδος. Ἀρχ. «Ὁ μὲν θαυμάσιος Σολομὼν ἐκεῖνος», φ. 1^α.

2. Πιττάκιον πατριαρχικόν, δι' οὗ ὁ τέως νοτάριος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Ἰάκωβος ὁ Μπονάτζης ὀρίζεται ἔξαρχος τῆς ἐνορίας «Μεσσαρίας ὅλης, σὺν τοῖς χωρίοις δηλονότι αὐτῆς, τοῦ τόπου ὅλου, λεγομένου Δογγοβικεῖς Πρεδροῦμι, ὅπως συνάγη τὰ δικαιώματα τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, κανονικά τε καὶ συνοικέσια, ὡς ἔξαρχος καὶ ὁμοῦ ὑπηρέτης, ἵνα καρποῦται καὶ ἔχη καὶ νέμεται αὐτά, ἕως ὅπου εὐρίσκεται ὧδε, τὴν καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίαν ὑπηρετῶν» κτλ., φ. 1^β.

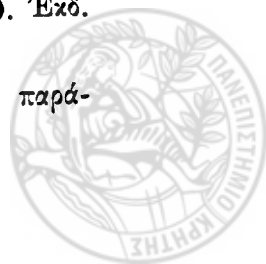
3. Πρόλογος ἀκέφαλος Ἰουστίνου τοῦ Δεκαδούου εἰς τὸ Ψαλτήριον, καὶ στίχοι εἰς τὸν Δαυίδ, ὧν ἡ ἀρχὴ· «Σίγησον, Ὁρφεῦ», φ. 3^α.
 É. Legrand, Bibliogr. hellénique. Paris 1885, τ. I, σ. 23-25.

3. «Εὐχαὶ θεωρητικαὶ καὶ ἐρωτικαί, καλούμεναι μονόλογοι ἐρμηνεύθησαν πρὸς τὴν ἐλλάδα γλῶτταν παρὰ Δημητρίου τοῦ Κυδῶνη. Τοῦ μακαρίου Αὐγουστίνου Ἰππῶνος» κτλ., φ. 6^α.

5. Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου «περὶ νοητῆς ἀποκαλύψεως τῶν ἐνεργειῶν τοῦ θείου φωτὸς καὶ ἐργασίας νοερᾶς τε καὶ θείας τῆς ἐναρέτου». Ἀρχ. «Ἐάσατε τῇ κέλλῃ μου», φ. 32.

6. Πρακτικὰ τῆς ἐν Φλωρεντία συνόδου. Ἀρχ. «[Τ]ὴν μὲν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἐς Ἰταλίαν περίοδον» κτλ., φ. 40. Ἐκδ. Φρ. Ζανέτου, ἐν Ῥώμῃ 1577, σ. 1-231.

7. Λόγοι δύο ὑπὲρ εἰρήνης καὶ βοήθειας τῇ πατρίδι· παρά-

κλησις πρὸς τὴν ἐν Φλωρεντία σύνοδον. Ἄρχ. «Τῇ θείᾳ καὶ ἱερᾷ συνόδῳ» κτλ., φ. 231. Ζανέτου σ. 233-270.

8. «Ἐπιστολὴ πρὸς Γραικοὺς Βησσαρίωνος καρδινάλιου, τοῦ καὶ Νικαίας». Ἄρχ. «Ἐβουλόμην μὲν ἂν ἐν Θεῷ» κτλ., φ. 279.

9. Γρηγορίου Νύσσης «ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ Πάτερ ἡμῶν εἰς τὸ Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου». Ἄρχ. «[Ὁ] τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐλθεῖν ἀξιῶν», φ. 285^β.

10. Ἀδήλου «λόγος ἀνατρέπων τὰς τοῦ Βλεμύδου ἐρεσχειλίας». Ἄρχ. «Ἄλλ' ἀπαντητέον εἰσέτι καὶ πρὸς τὰς τοῦ τετυφωμένου» κτλ., φ. 291.

11. Πράξις τοπικῆς συνόδου, γενομένης ἔτει ρψπς'. Ἄρχ. «Ἐδει μὲν τὴν ἀγίαν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν» κτλ., φ. 356. Ἄ. Π.-Κεραμέως, Ἀνάλεκτα ἱεροσολυμ. σταχυολογίας, τ. I, σ. 471-474.

12. «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅτι Ἄρειος καὶ Νεστόριος τὸν τῆς θεολογίας λόγον καὶ τῆς οἰκονομίας, Σαβέλλιος καὶ Εὐτόχης ἀπεναντίας τούτων συγγέουσι κεφάλαια ε'». Ἄρχ. «Ἄρειος τὰς τρεῖς ὑποστάσεις» κτλ., φ. 357^β.

13. «Τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου Φωτίου κεφάλαια κατὰ Λατίνων». Ἄρχ. «[Ε]ἰ ἀπλοῦν. τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα ἐκπορεύεται», φ. 359.

14. Ἀδήλου ἐπιστολιμαία περὶ ἀζύμων ἀνεπίγραφος διατριβή. Ἄρχ. «[Ὁ] περὶ τῶν ἀζύμων λόγος, ὃ θεία καὶ ἱερά κεφαλή, καὶ πολλοῖς ἔφθασε πρότερον» κτλ., φ. 367.

15. «Μητροφάνους τοῦ ἀγιωτάτου μητροπολίτου Σμύρνης καὶ μάρτυρος περὶ τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος μυσταγωγίας, καὶ ὅτι ὡσπερ ὁ υἱὸς ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἱερολογεῖται γεννᾶσθαι, οὕτω καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς, τοῦ αὐτοῦ αἰτίου, θεολογεῖται ἐκπορεύεσθαι· λέγεται δὲ τοῦ υἱοῦ εἶναι ὁμοούσιον καὶ ἀποστελλόμενον δι' αὐτοῦ». Ἄρχ. «Ἐν πολλοῖς μὲν εἰσιν οἱ ἔλεγχοι», φ. 391. Πόννημα τοῦ πατριάρχου Φωτίου, οὐχὶ δὲ τοῦ Μητροφάνους, ὡς ἐνταῦθα καὶ ἐν ἄλλοις τισὶ κώδιξι, περὶ ὧν ὄρα

τὸν πρόλογον J. Hergeröther, Photii liber de spiritus sancti mystagogia. Ratisbonae 1857.

16. «Τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Θεοδοσίου λόγος πρὸς Ῥωμαίους μεθ' ἱκανὴν ἀπολογητικὴν διάλεξιν ἀποδεικνὺς καὶ θεοφόρων ἀνδρῶν χρήσεις, ὅτι σφαλερώτατον καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ δοξάζειν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον παρὰ τὴν Γραφὴν ἐκπορεύεσθαι». Ἀρχ. «[Ἐ]δει μὲν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες» κτλ., φ. 417.

17. «Ἀποσημειώσεις τινῶν θείων ῥημάτων κατὰ Λατίνων». Ἀρχ. «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος» κτλ., φ. 465.

18. Κανὼν ἀσματικὸς εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας. Ἀρχ. «[Μ]ακαρίζομέν σε, διδασκάλων-τριάς», φ. 470.

19. «Ἀπόδειξις ὅτι μείζων ὁ μέγας Παῦλος πάντων τῶν ἁγίων». Ἀρχ. «Ἴδετε πηλίκοις φησὶν ὑμῖν», φ. 474.

20. «Περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκ τῶν διὰ Κλήμεντος βιβλίων». Ἀρχ. «Τί δὲ κεκίνηκεν αὐτούς» κτλ., φ. 476.

21. Τεμάχη Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ, Βασιλείου Καισαρείας, Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως, Ἀναστασίου Ἀντιοχείας, Κλήμεντος Ῥώμης, Εἰρηναίου, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Καισαρίου, Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, Ἱππολύτου Ῥώμης, Θεοδώρου Καρῶν, Μαξίμου, Ἰουστίνου, φ. 478 κέ.

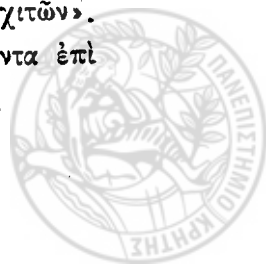
22. «Ἀπορίαι σὺν Θεῷ κατ' ἐπιτομὴν κατὰ τῶν ἀθέων αἰρετικῶν Ἀναστασίου, ἐν κεφαλαίοις ιε'». Ἀρχ. «Αὕτη ἡ μία τοῦ Λόγου φύσις», φ. 487. Πρώτη καὶ δευτέρα «ἀπορία αἰρετικῆ παρὰ Θεοδώρου διακόνου». Ἀρχ. «[Ε]ἰ μὴ κατὰ τὸν αὐτὸν τῷ θελήματι λόγον» κτλ., φ. 488.

23. «Ἐκ τῶν πονημάτων Ἰωάννου κατὰ τῶν Ἰακωβιτῶν». Ἀρχ. «[Ε]ἰ τὸ λέγειν δύο φύσεις διαιρεῖ τὸν Χριστὸν», φ. 488.

24. Γρηγορίου Νύσσης «περὶ θελημάτων», φ. 493^α.

25. «Ἐπερώτησις ἐλέγχουσα τοὺς Θεοπασχίτας». Ἀρχ. «Ὅν λέγεται σταυρωθέντα», φ. 493^β.—«Προφοραὶ τῶν Θεοπασχιτῶν».

26. «Ἐπαπόρησις ὀρθοδόξων πρὸς τὸν μίαν πρεσβεύοντα ἐπὶ Χριστοῦ φύσιν». Ἀρχ. «Εἰ μιᾶς φύσεως» κτλ., φ. 494.

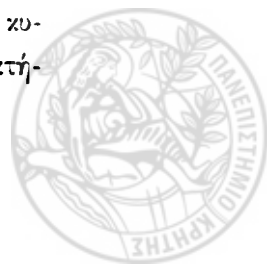
27. «Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον· ποίημα κυροῦ Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ κατὰ πάντων σχεδὸν τῶν αἰρετικῶν». Ἄρχ. «Ῥδὴ α' ἤχος πλ. δ'. Ἄρματηλάτην:— Ἄρειος. Ἵπεραγία ἡ Θεὸν κυήσασα * τὸν συμφυῆ τῷ πατρὶ» κτλ., φ. 495^β.

28. Μιχαὴλ αὐτοκράτορος τοῦ Παλαιολόγου τυπικὸν τῆς ἐπὶ τοῦ βουνοῦ τοῦ Αὐξεντίου μονῆς Μιχαὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου. Ἄρχ. «Στίχοι εὐχαριστήριοι ὡς ἀπὸ τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαήλ:— Ἄμμον θαλασσῶν ὑετῶν τε σταγόνας» κτλ., φ. 499^α. Εἶτα «Ὁ πρόλογος, διήγησιν ἔχων εὐχαριστήριον ὡς ἀπὸ τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν Θεόν», φ. 499^β. Κατόπι τὸ τυπικόν, οὗ τὸ πρῶτον κεφάλαιον πραγματεύεται «περὶ τοῦ ἐλευθέραν εἶναι καὶ αὐτοδέσποτον τὴν μονήν», φ. 50^α. Σημειωτέον, ὅτι τὸ τυπικὸν τοῦτο ἐν τῷδε τῷ κώδικί ἐστιν ατελές, τοῦ καλλιγράφου σελίδας ἐν αὐτῷ ἀφέντος ἀγράφους σχεδὸν τρεῖς (φ. 511^β-512^α)· ἀλλ' ὡς ἐν τῷ κώδικι εὐρίσκαται, ἔτι 1881-ω ἐξεγραψάμην ἐγὼ τοῦτο καὶ πρὸς τύποις ἔκδοσιν ἐτοῖμον εἶχον ἄχρι τοῦ 1895-ου ἔτους, ὅτε Μανουὴλ ὁ Γεδεών ἐνεφάνισε τὴν ἑαυτοῦ ἔκδοσιν, ἣτις ὁμως ἀτυχῶς ἐστὶν ἐσφαλμένη ἐν πολλοῖς τοῦ καιμένου τόποις· ἐπιγέγραπται δὲ ἡ τοιαύτη ἔκδοσις οὕτω· «Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου τυπικὸν τῆς ἐπὶ τοῦ Βουνοῦ τοῦ Αὐξεντίου σεβασμίας μονῆς τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἐκδιδόντος τὸ πρῶτον Μανουὴλ Ἰω. Γεδεών. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1895». Τὴν ἔκδοσιν ταύτην ἐπέκρινεν Ἀ. Δημητριάδης. Ὁρα Βυζαντ. Χρονικῶν τ. III, σ. 150-154.

29. «Περὶ τῆς τάξεως τῶν τε ἀξιωματῶν καὶ τῶν ὀφφικίων». Ἄρχ. «Αὐτοκράτωρ. Οἱ τοῦ βασιλέως υἱοί, οἱ δεσπότες. προϊστάνται τῶν ἀδελφῶν» κτλ., φ. 512^β.

30. Πίναξ χρονολογικὸς βασιλέων Ἰουδαίων, Ἀσσυρίων, Ῥωμαίων, Χριστιανῶν, καὶ πίναξ χρονολογικὸς τῶν πατριαρχῶν Ῥώμης, Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, φ. 532.

31. «Ἐπικυρωτικὸν χρυσόβουλλον τοῦ αἰδιόμου βασιλέως κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου περὶ τῆς ἐξουσσείας τοῦ κτή-

ματος τῶν Καλοθηγίων»¹. Ἄρχ. «Οὐδὲν οὕτως εὐφραίνειν» κτλ., φ. 536^α. Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, IV, σ. 405.

32. «Χρυσόβουλλον τοῦ αὐτοῦ μακαρίτου βασιλέως κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου περὶ τοῦ παρὰ μόνης τῆς βασιλικῆς μεγαλειότητος κρίνεσθαι τὴν (ἐν Χίῳ Νέαν) Μονήν». Ἄρχ. «Ἄλλὰ τίνων ἄλλων» κτλ., φ. 537^β. Γρηγορίου Φωτεινοῦ τὰ Νεαμονήσια. Ἐν Χίῳ 1864, σ. 179. Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, IV, σ. 411.

33. «Χρυσόβουλλον τοῦ αὐτοῦ ἀοιδίμου καὶ εὐσεβοῦς βασιλέως καὶ κτήτορος περὶ τοῦ ἐνθρονισμοῦ τοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ χειροτονεῖσθαι διάκονον καὶ πρεσβύτερον ἐκ τῶν ἀδελφῶν παρὰ μητροπολιτῶν ἢ ἐπισκόπων, πρὸς οὓς ἂν ἀποστέλλωνται· τὸ αὐτὸ δὲ περιέχει καὶ περὶ τῆς τῶν ἐνταῦθα Ἑβραίων δόσεως». Ἄρχ. «Τὸν παλαιὸν Ἰσραὴλ» κτλ., φ. 539^α. Γρ. Φωτεινοῦ τὰ Νεαμονήσια, σ. 90. Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια, IV, σ. 412.

34. «Ἐτερον ἐπικυρωτικὸν χρυσόβουλλον τοῦ αὐτοῦ ἀοιδίμου βασιλέως περὶ τῶν Καλοθηγίων». Τεμάχιον. Ἄρχ. «Ἦρκει μὲν τῇ μονῇ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῇ Νέα» κτλ., φ. 540^α. Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, IV, σ. 428.

35. «Τοῦ αὐτοῦ χρυσόβουλλον περὶ τῶν χιλίων μοδίων τοῦ σίτου, τοῦ ἀπὸ τῶν Βησῶν». Ἄρχ. «Ἄρετῆς ἀντιποιοιμένοις ἀνδράσι», φ. 540^α. Γρηγορίου Φωτεινοῦ τὰ Νεαμονήσια, σ. 179. Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, IV, σ. 429.

36. «Ἐπικυρωτικὸν χρυσόβουλλον τοῦ αὐτοῦ βασιλέως [περὶ] τοῦ μὴ τινα ἐξόριστον πέμπεσθαι εἰς τὴν μονήν». Ἄρχ. «Ἐποικοδομεῖν ἐπὶ τῷ θεμελίῳ» κτλ., φ. 540^β. Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, IV, σ. 429.

37. «Ἐπικυρωτικὸν χρυσόβουλλον τοῦ αὐτοῦ βασιλέως περὶ τοῦ μετοχίου τοῦ Ἀγγουρίου». Τεμάχιον. Ἄρχ. «Ἐπεὶ ἡ ἐν τῇ Χίῳ Νέα Μονῇ» κτλ., φ. 541^α. Πρβλ. Γρηγορίου Φωτεινοῦ τὰ Νεαμονήσια, σ. 93.

¹ Τὸ χρυσόβουλλον τοῦτο καὶ τὰ πλείω τῶν κατόπι χρυσόβουλων ἐξετάσωσεν ὁ Γεδεών.

38. «Ἐπικυρωτικὸν χρυσόβουλλον τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀπληκεύειν ἐν τῷ βασιλικῷ οἴκῳ, ἔνθα καὶ οἱ Ὀλυμπῖται ἀπληκεύονται». Τεμάχιον. Ἄρχ. «Ἄμα μὲν καὶ ἀρετὴν ὁσίων» κτλ., φ. 541^α. Γρηγορίου Φωτεινοῦ τὰ Νεαμονήσια, σ. 180.

39. «Σιγίλλιον τοῦ αὐτοῦ ἐν τόπῳ κατ' ὄνομα περὶ τῶν εἰκοσιτεσσάρων παροίκων». Τεμάχιον. Ἄρχ. «Ἐπεὶ ἡ βασιλεία μου πρώτην» κτλ., φ. 541^α.

40. «Ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ πιττακίου πρὸς Εὐστάθιον βεστάρχη ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος καὶ εἰδικοῦ, κατὰ τὴν κβ' φευρ. ἰνδ. ιγ'». Ἄρχ. «Τὴν ἐν τῇ Χίφ συστᾶσαν» κτλ., φ. 541^α. Ἐκκλησιαστ. Ἀλήθεια, IV, σ. 430.

41. «Τὸ ἴσον τοῦ τιμίου καὶ προσκυνητοῦ βασιλικοῦ πιττακίου, τοῦ καταστρωθέντος εἰς τὸ σέκρετον τοῦ εἰδικοῦ: κατὰ τὴν ιγ'». Ἄρχ. «Ἡ βασιλεία μου ἐτόπωσε ῥογεύεσθαι», φ. 541^β. Ἐκκλ. Ἀλήθεια, IV, σ. 431.

42. «Τὸ ἐπικυρωτικὸν χρυσόβουλλον τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Δούκα, περὶ τῶν χρυσοβούλλων τῶν προβεβασιλευκότων». Ἄρχ. «Τὸ ταῖς θεοφιλέσι» κτλ., φ. 541^β. Ἐκκλ. Ἀλήθεια, IV, σ. 431.

43. «Τὸ πρωτότυπον χρυσόβουλλον τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Δούκα, τὸ ἐπικυροῦν τὸ τοῦ Μονομάχου χρυσόβουλλον, τὸ περὶ τῶν χιλίων μοδίων τοῦ αἵτου». Ἄρχ. «Πολλαὶ μοναὶ παρὰ τῷ Θεῷ», φ. 541^β. Ἐκκλ. Ἀλήθεια, IV, σ. 444.

44. «Τοῦ αὐτοῦ ἐπικυρωτικὸν περὶ τῆς ἐπαυξήσεως τῶν ἱεραμελιῶν Ἰουδαϊκῶν». Ἄρχ. «Ἀνδρῶν ἱερῶν καὶ θείων», φ. 542^α. Γρηγορίου Φωτεινοῦ τὰ Νεαμονήσια, σ. 182. Ἐκκλ. Ἀλήθεια, IV, σ. 445.

45. «Τὸ ἐπικυρωτικὸν χρυσόβουλλον Διογένους περὶ τοῦ μὴ ὑπάγεσθαι τὴν μονὴν δημοσιακοῖς δικαίοις ἢ βασιλικῇ ἐξουσίᾳ». Ἄρχ. «Τῷ μὲν ἀκρατεῖ καὶ ἀχαλίνῳ κεχρῆσθαι» κτλ., φ. 542^β. Ἐκκλ. Ἀλήθεια, IV, σ. 445.

46. «Ἐπικυρωτικὸν χρυσόβουλλον τοῦ βασιλέως κυροῦ Μιχαήλ

τοῦ Δούκα». Ἀρχ. «Καὶ πᾶσα μὲν πράξις» κτλ., φ. 542^β. Ἐκκλησι. Ἀλήθεια, IV, σ. 446.

47. «Τὸ ἐπικυρωτικὸν χρυσόβουλλον τοῦ αἰοιδίμου βασιλέως κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Βοτανειάτου» (ἔτει ςφπζ'). Ἀρχ. «[-]εὶ τῶν προηγησαμένων αἰοιδίμων» κτλ., φ. 543^α.

48. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ σολεμνίου τῶν ἑκατὸν ἱσταμένων νομισμάτων». Ἀρχ. «Οἱ τῷ ἱερῷ φροντιστηρίῳ», φ. 543. Ἐκκλησι. Ἀλήθεια, IV, σ. 446.

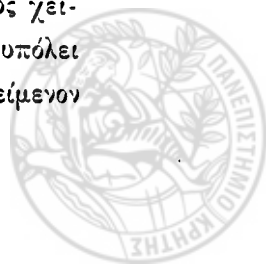
49. «Ἐτερον ἐπικυρωτικὸν χρυσόβουλλον κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ». Τεμάχιον. Ἀρχ. «Καὶ τοῦτο φιλοθέου πάντως», φ. 543. Ἐκκλησι. Ἀλήθεια, IV, σ. 447.

50. «Ἐτερον Ἀνδρονίκου Δούκα Ἀγγέλου Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου». Ἀρχ. «Πάλαι μὲν οὖν» κτλ., φ. 543^β. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου γέγραπται τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «† Ὑπῆρχε καὶ ἕτερος χρυσόβουλλος λόγος τοῦ αἰοιδίμου βασιλέως κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου, ἀπολυθεὶς κατὰ μῆνα νοέμβριον τῆς νῦν τρεχούσης, ὡς ἔλεγε, ἰ' ἰνδικτ. ςων^α ἔτους». Ἐκκλησι. Ἀλήθεια, IV, σ. 447.

51. (Τετράδιον τῆς ιδ' ἑκατ. ἐκ χάρτου βαμβακεροῦ). «Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα. Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος». Ἀρχ. «Χθὲς ἡμῖν, ὦ φιλόχριστοι, ἡ τοῦ ἁγίου» κτλ., φ. 544-551.

52. «Ῥήματα καὶ λόγοι τοῦ φρᾶ Φρασύσκου, καθὼς ἐκεῖνος ἔγραψε πρὸς τὸν μέγαν ῥήτορα» Μανουὴλ τὸν Κορίνθιον. Πρῶτον αἰ τοῦ Φραγκίσκου ἐρωτήσεις, εἶτα ἡ τούτων ἀναίρεσις ὑπὸ τοῦ Μανουὴλ ἐν εἴδει ἐπιστολῆς, ἐπιγεγραμμένης ὧδε· «Ἀπολογία καὶ ἀνατροπὴ τῶν κεφαλαίων τοῦ φρᾶ Φρασύσκου». Ἀρχ. «Τὸ ἐπιστολιμαῖόν σου πρὸς ἡμᾶς» κτλ., φ. 552-557^α (σελίδες ἄγραφοι: 557^β, 558^α, 558^β, 559^α, 559^β). Stephani Le Moynes, *Varia sacra*. Lugd. Batavorum 1685, σ. 268-293.

53. «Πράξις εἰς ἀρχιερέα», δι' ἧς ὁ ἱερομόναχος Μάρκος χειροτονηθεὶς ἀρχιερεὺς ἐγκαθίσταται μητροπολίτης ἐν Ἀδριανουπόλει ἰνδικτιῶνι ιγ', ἔτει ςΠογ' [=1464-1465], φ. 560^α. Τὸ κείμενον

αὐτῆς ἀντιγραφὲν ἐκ τούτου τοῦ κώδικος κατεχωρίσθη ὑπὸ Μ. Γεδεών ἐν τοῖς Μνημείοις τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων, τ. II, σ. 358-360.

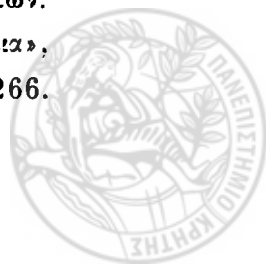
54. Γράμμα πατριάρχου τινὸς Κωνσταντινουπόλεως, πιθανῶς Μάρκου τοῦ Ξυλοκαράβη, πρὸς τοὺς κληρικοὺς τῆς μητροπόλεως Δέρκου καὶ τῆς ἐπισκοπῆς Μετρῶν, μηνὶ μαίῳ, ἰνδικτιῶνι ιδ' [=1465], φ. 560^β. Δ. Γρ. Καμπουρόγλου Μνημεῖα τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων, τ. II, σ. 354.

55. Ἐπιστολὴ Ματθαίου Καμαριώτου ἐκ Θεσσαλονίκης ἀποσταλεῖσα πρὸς Μάρκον τὸν Ξυλοκαράβην, πρώην Κωνσταντινουπόλεως ἀρχιεπίσκοπον, νῦν δὲ πρόεδρον Ἀχριδῶν· ἐγράφη δὲ αὐτῇ, καθὼς εἰκάζω, ἔτει 1466-φ, ὅτε δηλαδὴ τοῦ Ἀχριδῶν ἀρχιεπισκόπου Δωροθέου ἀποθανόντος, Ἀχριδῶν ἐγένετο πρόεδρος αὐτὸς ὁ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως Μάρκος [ῥα Α. Викторовъ, Собрание рукописей В. И. Григоровича. Москва 1879, σ. 20]. Τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἀντιγραφὲν ἐντεῦθεν ὑπὸ Μ. Γεδεών κατεχωρίσθη μετὰ σφαλμάτων τινῶν ἀνακριβοῦς τοῦ χειρογράφου ἀναγνώσεως ἐν τοῖς Μνημείοις τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων, τ. II, σ. 355. Ἄρχ. «Παναγιώτατε δέσποτα καὶ οἰκουμενικὲ πατριάρχα καὶ τοῦ κατ' Ἀχρίδας ποιμνίου ἐκ βασκανίας πρόεδρε» κτλ., φ. 566^β.

56. «Προικοσύμφωνον» ἀτελές, συνταχθὲν ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Ἀχρίδος ἐπὶ τοῦ ταύτης προεδρεύοντος, ὡς εἰκάζω, Μάρκου τοῦ Ξυλοκαράβη, φ. 567^α. Τὸ προικοσύμφωνον τοῦτο κακῶς ἀντιγράφας ἐκ τούτου τοῦ κώδικος Μανουὴλ ὁ Γεδεών κατεχώρισεν ἐν τῇ Byzantinische Zeitschrift, τ. V, σ. 114-115.

57. Ἐπιστολὴ πρὸς πρώην πατριάρχην ἀχρονολόγητος, πιθανῶς πρὸς Μάρκον τὸν Ξυλοκαράβην, ἧς ἡ ἀρχὴ· «Τῆν δ' ἐπιστολὴν μεμνημένοι», φ. 568^β.

58. Ἐκθεσις περὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχρίδος καὶ περὶ τῶν ὑπὸ Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου δοθέντων αὐτῇ θεσπισμάτων. Ἄρχ. «Ἡ περὶ τοὺς ἀγαθοὺς τῶν βασιλέων μετὰ τέλος εὐλάβεια», ς. 569^α. Σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, τ. V, σ. 266.

59. Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου θέσπισμα περὶ τῶν ὀρίων τῆς Ἀχριδῶν ἀρχιεπισκοπῆς. Ἀρχ. «Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων» κτλ. Τέλος· «εἰς αὐτὴν τὴν Τριάδιτζαν καὶ τὸν Πέρνικον - - ». Σύνταγμα, τ. V, σ. 268. Zachariae, Novellae constitutiones, σ. 319.

60. «Διαιρέσεις μετὰ συλλογισμῶν θεολογικῶν κατὰ τὴν θεοπαράδοτον ἡμῶν θεοσοφίαν τῆς πίστεως, καθὼς περ οἱ τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας πνευματοφόροι διδάσκαλοι παρέδωκαν· συντεθέντα παρὰ Θωμᾶ Ἐλεαβούρκου τοῦ Νοταρᾶ». Ἀρχ. «Περὶ τῆς ὑπὲρ φύσιν καταλήψεως κατὰ τὸ δυνατόν ἀνθρώπῳ, ἣτις ἐστὶν αὐτὸ τὸ τέλος, ὁηλονότι ἡ θεία μακαριότης. Τῶν ὄντων τὰ μὲν κτιστά, τὰ δὲ ἄκτιστα» κτλ., φ. 568-609. Αἱ σελίδες 597^β-600^β ἀφέθησαν ἄγραφοι. Δεύτερον ἀντίγραφον παρὰ τῷ ἀρχιμανδρίτῃ Βλαδμίρῳ, Систем. описание рукоп. Московской синодальной библиотеки, τ. I, σ. 325.

61. Ἀδήλου περὶ θεολογίας ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Τὰ πράγματα τοῦ κόσμου πέντε εἰσί, ὕλη, συμβεβηκότα» κτλ., φ. 610.

62. Ῥητορικὰ γυμνάσματα καὶ μαθήματα λογικῆς.

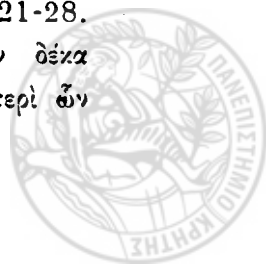
146. Τεῦχος χάρτινον ἐξ 121 φύλλων (μῆχ. 0,21, πλ. 0,157), ὑπὲρ ἣν πρότερον μονῆς «Τῆς ἁγίας Ἀναστασίας». Τὰ πρῶτα δώδεκα καὶ τὰ ἔσχατα δέκα φύλλα μέρος ἐστὶ Παρακλητικῆς, γραφείσης τῇ ἐ' ἑκατονταετηρίδι· πάντα δὲ τὰ λοιπὰ φύλλα διανεμημένα εἰς ἰβ' τετράδια κώδικα συναποτελεῖ τῆς ἑκκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, ὑπὸ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς γραφέντα χειρός.

1. (Πρόσθετα φύλλα). Παρακλητικῆς τεμάχιον, φ. 1-12 καὶ 112-121.

2. «Ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως α'». Ἀρχ. «Ἐπεὶ τὸ εἰδέναι καὶ τὸ ἐπίστασθαι», φ. 14-20.

3. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Θεοφάνους τοῦ Ἀναστασιώτου ἐπιτομὴ εἰσαγωγικῆς κεφαλαιωδῶς». Ἀρχ. «Τὰς τοῦ λόγου αἰτίας ἀπὸ πρώτης ὡς εἰπεῖν γραμμῆς» κτλ., φ. 21-28.

4. «Διδασκαλία σύντομος καὶ σαφεστάτη περὶ τῶν δέκα κατηγοριῶν καὶ τῶν προτάσεων καὶ τῶν συλλογισμῶν, περὶ ὧν

τις προδοῦσθαι εἰς ἅπασαν μὲν καὶ ἄλλην ἐπιστήμην καὶ τέχνην, ἔξαιρέτως δὲ εἰς ῥητορείαν, εὐκόλως ἐκπορεύεται· τοῦ ὑπερτίμου καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων κυροῦ Μιχαήλ τοῦ Ψελλοῦ». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ τισιν οὐκ οἶδ' ὄθεν» κτλ., φ. 29 κέ. Σελίδες ἄγραφοι· 39^β-44^β.

5. «Ῥήσεις τῶν ἁγίων πατέρων, αἱ ἐκ τοῦ πατρὸς λέγουσαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον». Ἀρχ. «Ἀθανάσιος. Ὁ μέγας τῆς ἀληθείας κήρυξ Ἀθανάσιος», φ. 45.

6. Ἀδῆλου «περὶ τοῦ ἀζόμου». Ἀρχ. «Ἐξῆς δ' ἂν εἶη θεωρητέον» κτλ., φ. 63-89. Τὸ 90-ὸν φύλλον ἄγραφο.

7. Προγυμνάσματα ῥητορικῆς ἐκκλησιαστικῆς, φ. 91-98. Φύλλα ἄγραφα· 99-103.

8. «Πυθαγορικὰ ἔπη· τὰ λεγόμενα χρυσᾶ, στοιχείωσιν περιέχοντα τῶν Πυθαγορείων φιλοσοφίας καὶ τελειότητος», φ. 104. Κείμενον, σχόλια καὶ παράφρασις.

9. «Ἐτεροι στίχοι πρὸς τὸν Πυθαγόραν» τρισκαίδεκα. Ἀρχ. «Σοφῶς τέτευχας, ὦ Πυθαγόρα, τάδε», φ. 106^α.

10. «Φωκυλίδου (κωδ. φωκιλλίδου) σοφωτάτου ποίημα». Ἀρχ. «Ταῦτα δίκης ὀσίησι θεοῦ βουλευμάτα φαίνει», φ. 106^α.

11. «Στίχοι εἰς τὸν Φωκυλίδην» πέντε. Ἀρχ. «Ὁ Φωκυλίδης εὐπρεπῆ ζήσας βίον» κτλ., φ. 110^α. Τὸ 111-ὸν φύλλον ἄγραφο.

147. Συνεραμμένα ποικίλων σχημάτων καὶ γραφῶν τετράδια τῆς ις' καὶ τῆς ιζ' ἑκατ., συναποτελοῦντα φύλλα 341, ἐν οἷς ὑπάρχουσι ὁμιλίαι ἐκκλησιαστικαί, λόγοι τινὲς πανηγυρικοὶ καὶ ἕτερα τινὰ κείμενα, ἐξ ὧν ἐγὼ τὰδ' ἐσημειωσάμην· α') «Τοῦ μακαρίου Αὐγουστίνου περὶ τῶν δώδεκα βαθμῶν τῆς παραχρήσεως· μετεγλωττίσθη δὲ ἐκ τῆς Λατίνων διαλέκτου εἰς τὴν ἐλληνίδα παρὰ τοῦ σοφωτάτου ἐν μοναχοῖς κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη». Ἀρχ. «Πρῶτος βαθμὸς παραχρήσεως», φ. 133. — β') «Τοῦ μακαρίου Αὐγουστίνου παράλληλα τῶν δέκα νομικῶν παραγγελμάτων καὶ τῶν δέκα αἰγυπτιακῶν πληγῶν, τίνι πληγῇ πλήσσει ὁ τινὰ ἐντολὴν παραβάς· μετεγλωττίσθη δὲ ἐκ τῆς

τὸ ἰξεύρω καὶ ἐγὼ εἰς τὸν ὁποῖον τέτοιον μυστήριον τὴν ἀρχὴν ἀπε-
 κάλυψε. Βλέποντας πῶς ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι ἐρήμη ἀπὸ ἐκεῖνο
 ὁποῦ ἔμελλε νὰ διαφεντέψῃ τὰ δόγματά της, καὶ ἂν τινὰς ἔγραψε
 βιβλία, ἦτο βυθισμένα εἰς τὸν βυθὸν τῆς λήθης, ἠθέλησε νὰ τολ-
 μήσῃ τόσα πελάγη διὰ νὰ ἠμπορέσῃ νὰ εὔρη μέσον νὰ φέρῃ εἰς
 φῶς ἐκεῖνα ὁποῦ ἐγράφησαν εἰς βοήθειαν τῶν δογμάτων τῆς Ἀνα-
 τολικῆς Ἐκκλησίας· τὸ ὁποῖον δὲν ἦτονε ἄλλο παρὰ τύπος. Τοῦτον
 φέροντάς τον ἀπὸ τὴν Ἑγγλιτέραν μὲ δαπάνην τόσην, ὁποῦ ἀπλῶς
 ἀκούοντάς την τινὰς ἤθιλε θαυμάσῃ, ὄχι μόνον κάμνοντάς την
 ἤλθεν εἰς τὴν πατρίδα του, ἀλλὰ δὲν ἐστάθη οὐδὲ κἂν μικρὸν νὰ ἀνα-
 παυθῆ εἰς τὴν φιλότιν πατρίδα του· ἀμὴ ὡσάν ἕνας ὁποῦ νὰ ἔχη
 μεγαλοτάτην καὶ σφοδροτάτην δίψαν δὲν πλάττει ἄλλο μὲ τὴν φαντα-
 σίαν του παρὰ ποταμὸν καὶ βρύσας, κρουνηδὸν ἀναβλυζούσας, καὶ
 δὲν ἡσυχάζει προτύτερα παρὰ νὰ τὴν ἀναπληρώσῃ, ἔτζη ἐτοῦ-
 τος ὁ θεϊότατος ἄνδρας ὄντας βεβυθισμένος εἰς τὴν φλόγα τῆς δί-
 ψης, εἰς τὸ νὰ ὠφελήσῃ τὸ γένος, δὲν εἶχεν ἄλλο τέλος παρὰ νὰ
 εἰδῆ τελειωμένον ἐκεῖνο ὁποῦ ἐπεθύμα. Διὰ τοῦτο πάλιν νέαι
 ἐπιδημῖαι, πάλιν νέα πελάγη, πάλιν νέοι κίνδυνοι. Ἀφίνοντας τὴν
 πατρίδα του πάγει εἰς τὴν Κωνσταντίνου, ὅπου ἐφαίνετον διὰ
 μέσου τῆς ἐξουσίας τῆς πατριαρχικῆς χειρὸς νὰ συναῖξη ὅλα τὰ
 βιβλία, ὅσα ἐγράφησαν εἰς σύστασιν τῶν δογμάτων τῆς Ἐκκλησίας
 μας. Ἐντεῦθεν ἄρχεται νέος πόλεμος, ἡ σφοδρὰ μάχη· μὲ ποίους;
 μὲ τοὺς κηφήνας, μὲ τοὺς ἀπαταιῶνας τοῦ αἰῶνος τούτου, ἐκεῖ-
 νους ὁποῦ φθονοῦσαν ὄχι μόνον τὸ γένος τὸ ἐδικόν μας, ἀλλὰ
 καὶ ἀπλῶς πᾶσαν ὑπεροχὴν καὶ ἀρετῆς ὕψωσιν· οἱ ὁποῖοι διὰ δέ-
 λεαρ ἐμεταχειρισθήκασι τὴν ἀρχὴν τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ - - -
 Τοῦτο λέγω τὸ μιὰρὸν καὶ ἀτάσθαλον γένος [=οἱ Ἰησοῦῖται] φθο-
 νῶντας εἰς τὴν ὠφέλειαν τοῦ γένους μας ἠθέλησε νὰ κινήσῃ πό-
 λεμον ἐναντίον καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ζωὴν. Εἰς τοῦτον τὸν πόλεμον
 ἦτον ἀναγκαῖα ὄχι βοήθεια Ἰολάου, ἀλλὰ προστασία αὐτοκρατορικῆς
 χειρὸς. Τοιαύτη εὐδόκησεν ἡ μακαρία πρόνοια τοῦ Θεοῦ νὰ φανῆ
 εἰς καιρὸν ἡ βοήθεια τοῦ γαληνοτάτου μας πρίντζιπε, ὁ ὁποῖος
 ὡσάν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ αὐτοῦ πρίντζιπε εἰκόνιζε τότε ὁ συ-
 νετώτατος καὶ ὑπεροχικώτατος Σεβαστιανὸς ὁ Βενιέρης» κτλ.

ἅγια λαύρα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου ἐν τῇ Παλαιστίνῃ» κτλ. Ἄρχ. «Παλλαδίου. Ὁ ὅσιος πατήρ ἡμῶν ὁ ἐν Λυκῶ» κτλ., σελ. 97-293.

3. «Διήγησις τῶν Ῥωσσοφτούρκωλέγων (= Ῥωσοτουρκολέγων) περὶ τοῦ πολέμου αὐτῶν· ἡ δὲ ἀρχὴ τῆς αἰτίας ἐστάθη διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν». Ἄρχ. «Κατὰ τὸ ἔτος 1759: ἔτυχον ἐγὼ νὰ ἀπερᾶσω» κτλ., σ. 293 Ἐξ ἐτέρου ἀντιγράφου παρὰ τῷ Ἐ. Σταματιάδῃ, Ἐκκλησιαστικὰ σύλλεκτα. Ἐν Σάμῳ 1891, σ. 52-57.

4. Κεφάλαια κατὰ Λατίνων, στιχορρήματα νεογραιοκτικὰ περὶ τοῦ προφήτου Δαυὶδ, περὶ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως, καὶ εὐχὴ κατανοητικὴ. Ἐν τῇ ἐσχάτῃ 322-α σελίδι: «Ἐγράφη δὲ κατὰ τὸ ἔτος 1787 μηνὶ Σεπτεμβρίου 30, εἰς τὸν πύργον τοῦ ἁγίου Συμεῶν τοῦ Στυλίου, ἔξω κειμένου τῆς ἁγίας λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου ἐν Παλαιστίνῃ· ἐσταχώθη δὲ διὰ χειρὸς τοῦ πανοσιωτάτου πατρὸς καὶ πνευματικοῦ ἡμῶν κὺρ Ἰωαννικίῳ [sic], ἐξ ἰδίας αὐτοῦ καλῆς προαιρέσεως καὶ ἀναλωμάτων». Εἶτα διὰ χειρὸς ἐτέρας: «καὶ τότε ἀρχιμανδρίτου Ἀγιοταφίτου, τοῦ ἐκ Τύρναβον».

151. Τεῦχος βομβύζινον ἐκ φύλλων 157 (μήκους 0,21, πλ. 0,155), γραφέν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἰδ' ἑκατονταετηρίδος· οὗ τὸ κείμενον ἐστὶν ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 26 (0,187 × 0,12).—Τεμάχιον ἀσκητικῆς βίβλου, πιθανῶς Παύλου τοῦ Εὐεργετηνοῦ. Ἄρχ. « - - - ὄνιον. μὴ οὖν τῇ γλυκύτητι» κτλ. Ἐν τῷ 22-ῳ φύλλῳ· «Ἰπόθεσις κβ'· τί τὸ τῆς ἀπαθείας μέτρον, καὶ τίνα ταύτης τὰ ιδιώματα, καὶ πόθεν τῷ ἀνθρώπῳ προσγίνονται». Ἄρχ. «Ἐν τῷ Γεροντικῷ. Γέρων τις ἐποίησε πενήκοντα ἔτη» κτλ.

152. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος, μήκους 0,21, πλ. 0,155.—Συλλογὴ διδαχῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀνωνύμων, ὧν ἡ πρωτίστη ἐξεφωνήθη ἐορτῇ τοῦ ἁγίου Νικολάου. Ἄρχ. «Καθ' οὗν τρόπον τὸ ἄστρον ἐκεῖνο ὁποῦ κράζεται ἀυγερινός» κτλ.

153. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατ. ἐκ φύλλων 163, μήκους 0,208, πλ. 0,16.

1. «Εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους μέθοδον προδοίχσεις, ἤτοι εἰσαγωγή, συντεθεῖσα παρὰ Γεωργίου ἱερέως τοῦ Σουγδουρῆ, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων». Ἀρχ. «Ἡ περὶ τὴν σοφίαν σπουδὴ» κτλ., φ. 1. Ἐξετυπώθη ἔτει 1792-φ ὑπὸ Ἰωάννου Καρατζᾶ. Ἀ. Π.-Βρετοῦ, Νεοελληνικὴ φιλολογία, τ. II, σ. 90, ἀριθ. 225.

2. «Πρόκλου σφαῖρα». Ἀρχ. «Περὶ ἄζωνος καὶ πόλου. Ἄζων καλεῖται» κτλ., φ. 81.

3. «Σύνοψις τῆς ῥητορικῆς» ἀδήλου. Ἀρχ. «Κεφάλαιον $\bar{\alpha}^{\text{ον}}$ καθόλου περὶ ῥητορικῆς. Διαφόρως οἱ πάσαι τὴν ῥητορικὴν ὠρίσαντο» κτλ., φ. 90.

154. Μαθηματάριον χάρτινον ἐκ φύλλων 203 (μήκους 0,21, 0,15), γραφὲν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1716 καὶ 1718. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,18 × 0,115).

1. «1718 ἀπριλλίου 22. Εἰς τοὺς ἐπιστολικούς τύπους γυμνάσιον». Ἀρχ. «Καὶ ἡ δοκιμὴ τὸ βεβαιώνει» κτλ., φ. 1.

2. «1716 αὐγούστου 22. Θέματα τῆς γραμματικῆς τοῦ ἐξ ἀπορρήτων» Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου. Ἀρχ. «Κεφάλαιον ἀ' Ἀπὸ τόσον μεγάλον σκότος» κτλ., φ. 70.

3. «Ἐγχειρίδιον ἀπάσης τῆς μετρικῆς τέχνης παρὰ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητὸς συντεθέν». Ἀρχ. «Προοίμιον. Ἡ μελιτόρρυτος τῶν Μουσῶν κιθάρα» κτλ., φ. 132. Ἱεροσολ. βιβλιοθήκη, τ. I, σ. 403. II, σ. 647.

4. «Εἰς τὸ $\bar{\alpha}^{\text{ον}}$ κεφάλαιον τῆς γραμματικῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου (Μαυροκορδάτου) θέματα καὶ τινες κανόνες». Ἀρχ. «Κοινόν. Ἐπειδὴ καὶ ὁ λόγος μας» κτλ., φ. 148.

155. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 153 (μήκους 0,204, πλ. 0,16), γραφὲν περὶ τὸ μέσον τῆς ἡ' ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 (0,17 × 0,11). Φύλλα ἄγραφα· 12-14, 32, 33, 35, 104-139, 147, 148.

1 Ἀδήλου γραμματικά, οἷον περὶ συμφωνιῶν, τεχνολογία τῶν διαφορῶν πτώσεων κατὰ τὰς διαφορούς αὐτῶν σημασίας, περὶ δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς, περὶ τῶν σημασινομένων τοῦ ῥήματος βάλλω

κτλ. Ἄρχ. «Αἱ συμφωνίαι εἰσὶ τρεῖς· ἡ ὀνομαστική μετὰ τοῦ ῥήματος», φ. 1-11.

2. «Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλέως διαίρεσις τῆς ποιητικῆς κατὰ τὰ εἶδη αὐτῆς καὶ τίσιν ἕκαστον τούτων διαφέρει». Ἄρχ. «Ἔοικε τοιγαροῦν τῶν θειοτάτων εἶναι ἡ ποίησις», φ. 15-31. Ἱεροσολ. βιβλιοθήκη, τ. III, σ. 123.

3. Ἀδήλου τεχνολογία γραμματική. Ἄρχ. «Ποῖα τῶν ὀνομάτων περισπῶνται καὶ ποῖα δέξονται; πᾶν μονοσύλλαβον» κτλ.. φ. 34, 36-103.

4. Ἀντωνίου Βυζαντίου ἐπιστολιμαία γραμματικὴ διάτριβή πρὸς τινα τῶν αὐτοῦ φίλων. Ἄρχ. «Ὁ μὲν μῦθος Ἡφαίστῳ συνοικίζει τὰς Χάριτας» κτλ., φ. 140. Ἔτερον ἀντίγραφον ὄρα ἐν τῇ ἐμῇ Ἐκθέσει περὶ τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Παλαιᾶς Φωκαίας ἐλληνικῶν χειρογράφων. Σμύρνη, 1876, σ. 6.

5. Ἀδήλου «περὶ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι» καὶ «περὶ τοῦ ἔημι τοῦ ἄστυνομένου καὶ φιλουμένου». Ἄρχ. «Ἐνεστώς. Εἶμι, εἶς, εἶσι» κτλ., φ. 149-153.

156. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 102, μήκους 0,207, πλ. 0,15. Φύλλα ἄγραφα· 45-52, 102.

1. «Εἰς τὴν τοῦ Πορφυρίου καὶ φιλοσόφου εἰσαγωγὴν παραφράσεις τε καὶ ζητήματα, ἐκδοθέντα παρὰ Γερασίμου Βλάχου καθηγουμένου τοῦ Κρητός». Ἄρχ. «Κεφάλαιον α̅». Σκοπός ἐστιν ἐνταῦθα» κτλ., φ. 1-44, ἔνθα τὸ «Τέλος τῶν τοῦ Πορφυρίου πέντε φωνῶν».

2. «Εἰς τὰς τοῦ Ἀριστοτέλους κατηγορίας παραφράσεις τε καὶ ζητήματα, ἐκδοθέντα παρὰ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητός, καὶ διδάσκαλος [sic] τοῦ ἡμετέρου διδασκάλου». Ἄρχ. «Προσίμιον. Σκοπός ἐστιν ἐνταῦθα» κτλ., φ. 53-101, ἔνθα τὸ «Τέλος ἀπάσης τῆς λογικῆς πραγματείας».

157. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 163, μήκους 0,203, πλ. 0,155. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐν τῇ ὀπισθίᾳ σελίδι τοῦ 1-ου φύλλου· «Ἐκ τῶν τοῦ διδασκάλου Ἀνανίου ἀφιερῶθη τῷ Παναγίῳ Τάφῳ κατὰ τὸ ἄψο' [=1770] ἔτος» κτλ. —

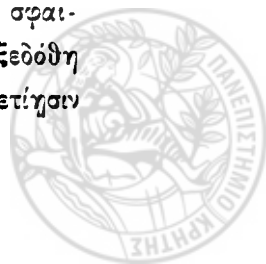
«Εἰς τὰ ὀκτώ βιβλία τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως παραφράσεις τε καὶ ζητήματα, ἐκδοθέντα παρὰ Γερασίμου ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρητός, τοῦ τῶν ἐπιστημῶν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαλέκτους κοινοῦ διδασκάλου καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου κήρυκος. Τόμος Α̅^{ος}», περιέχων ἐν ἑαυτῷ τὰ τρία πρῶτιστα βιβλία. Ἄρχ. «Ἡ φιλοσοφία, τὸ μέγα τοῖς ἀνθρώποις» κτλ.

158. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 99 (μήκους 0,201, πλ. 0,145), γραφὲν ἔτει 1672-φ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 26 (0,158 × 0,115). — «Περὶ ῥητορικῆς τέχνης σύντομος παράδοσις παρὰ Γερασίμου Βλάχου τοῦ τῶν ἐπιστημῶν ὑφηγητοῦ ἐκδοθεῖσα. Βιβλίον πρῶτον. Εἰς 1672 μαίφω 13 ἡρξάμην τῶν τῆς ῥητορικῆς βιβλίων». Διαιρεῖται εἰς τρία βιβλία. Ἄρχ. «Τὸ τῆς ῥητορικῆς ὄνομα».

159. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 116 (μήκους 0,204, πλ. 0,155). Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 (0,15 × 0,10). — «Ἄρχῃ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν ἐρωτημάτων τῆς γραμματικῆς τέχνης, διορθωθέντων παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Μανουὴλ Μοσχοπούλου τοῦ Κρητός». Ἄρχ. «Τί ἐστι προσωδία; Ποιά τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς». Μετὰ τὸ κείμενον ἡ τοῦ καλλιγράφου ὑπογραφή· «Φώτιος ἱερεὺς ἀμαρτωλὸς καὶ σφόδρα ἀμαθής». Ἔπονται βλαχικά τινα σημειώματα καὶ τινα ἑλληνικά περὶ μέτρου ἰαμβικοῦ.

160. Τεμάχιον τοῦ νομοκάνονος Μανουὴλ Μαλαζοῦ ἐκ φύλλων χάρτου 96, μήκους 0,208, πλ. 0,155. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 18 (0,146 × 0,092). Ἐν τῷ τεμαχίῳ τούτῳ περιέχεται μέρος τοῦ πίνακος τῶν κεφαλαίων, οἷς ὁ νομοκάνων διήρηται, καὶ αὐτὸς ὁ νομοκάνων ἀπὸ τοῦ α' μέχρι τοῦ σιζ' κεφαλαίου.

161. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατ. ἐκ φύλλων 56, μήκους 0,202, πλάτους 0,145. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,153 × 0,10). — «Κωνσταντίνου Γορδάτου περὶ τῆς τῶν σφαιρῶν χρήσεως». Ἄρχ. «Καὶ πάντα μὲν ὅσα ἡμῖν» κτλ. Ἐξεδόθη τύποις ἀναλώμασι τῆς Ἀδελφότητος τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἐνετίησιν

ἔτει 1730-φ. Ἄ. Π. - Βρετοῦ, Νεοελληνική φιλολογία, τ. II, σελ. 46, ἀριθ. 90.

162. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 71. Μήκους 0,202, πλ. 0,15. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 38 ($0,155 \times 0,097$). — «Χριστὸς ἠγείσθω. Τοῦ αὐτοῦ Κορουαλέως εἰς τὰ ὕστερα τοῦ Ἀριστοτέλους ἀναλυτικά». Ἄρχ. «Τὸ ἀναγκαιότατον εἰς θήραν» κτλ.

163. Πανηγυρικὸν τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων χάρτου ἠριθμημένων 74, μήκους 0,206, πλ. 0,152. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19 ($0,143 \times 0,105$).

1. Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης «ἐγκώμιον εἰς τὸν ὄσιον πατέρα ἡμῶν καὶ θαυματουργὸν Νικόλαον, ἀρχιεπίσκοπον Μύρων τῆς Λυκίας». Ἄρχ. «Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ καὶ πιστέ» κτλ., φ. α'.

2. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου «λόγος εἰς τὸν Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ». Ἄρχ. «Ἰσαάκ ἐξ ἐρήμου» κτλ., φ. η' (σελὶς ὀπισθία).

3. Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας «εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ. Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως». Ἄρχ. «Ὡσπερ οἱ τὴν χρυσῆτιν» κτλ., φ. ις'.

4. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης «εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν καὶ εἰς τὸν Ἡρώδη καὶ εἰς τὰ βρέφη». Ἄρχ. «Σαλπίζατε ἐν νεομηνίᾳ», φ. κδ'.

5. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως «ἐγκώμιον εἰς τὰ ἅγια νήπια τὰ ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεθέντα». Ἄρχ. «Ἦθελον μὲν αἰεὶ καὶ πάντοτε», φ. λς'.

6. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου». Ἄρχ. «Οὐ μόνον φορεῖ σάρκα», φ. λθ'.

7. Βασιλείου Καισαρείας «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους τεσσαράκοντα μάρτυρας τοὺς ἐν Σεβαστείᾳ». Ἄρχ. «Μαρτύρων δὲ μνήμης», φ. μγ' (σελὶς ὀπισθία).

8. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως «εἰς τὴν στείρωσιν τῆς Ἐλισάβετ, καὶ εἰς τὴν σιγὴν Ζαχαρίου, καὶ εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Προδρόμου». Ἄρχ. «Οὐδὲν τοῖς δεσποτικοῖς», φ. να'.

9. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ κορυφαίους τῶν ἀποστόλων Πέτρον καὶ Παῦλον». Ἀρχ. «Οὐράνου καὶ γῆς ἄμιλλαν», φ. νγ' (σελίς ὑπισθία).

10. Πρόβλου Κωνσταντινουπόλεως λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Ἄτε τοῖνον καὶ τήμερον», φ. νζ'.

11. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Οἱ μὲν εὖ εἰδότες», φ. ξα'.

12. Ἀνδρέου Κρήτης λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Ἐπέστη σήμερον», φ. ξδ'.

164. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 63, μήκους 0,203, πλ. 0,152. Ἐν τῷ 1-ῳ φύλλῳ Δοσίθεος ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἔγραψε τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «1692 νοεμβρίου ἕξ ἔγινεν ὁ γάμος τοῦ μπεϊζατέ Ῥάδουλ τοῦ Ἡλιάσκου μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ αὐθεντοῦ Κωνσταντίνου βοεβόνδα πάσης Οὐγκροβλαχίας. Ἐτύχομεν καὶ ἡμεῖς ἐδῶ καὶ ἐγίναμεν σύντεκνοι, καὶ ἔτυχεν καὶ ὁ δραγουμάνος κὺρ Ἀλέξανδρος (Μαυροκορδάτος) ἐδῶ γυρηζάμενος ἀπὸ τὸ Μπελιγράδι. Ἔστω εἰς μνήμην». Ἐν τῇ ὑπισθίᾳ σελίδι τοῦ 2-ου φύλλου· «Εἰς χρῆσιν Νεοφύτου Φιλαρέτου, μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως, τοῦ ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ἡπείρου, καὶ τῶν φίλων».

1. Ἀδήλου πέντε τροπάρια «περὶ τῆς προσθήκης τῶν Λατίνων. Ἦχος πλάγιος δ' ὡς κάθισμα πρὸς τὸ Τὴν οὐράνιον πόλην καὶ». Ἀρχ. «Οἱ Λατῖνοι τὰς μέμφεις διαφυγεῖν», φ. 1.

2. Ἀδήλου «περὶ τῶν αἰτίων ἀρχῆθεν τοῦ σχίσματος τῶν Λατίνων καὶ περὶ τῶν πέντε διαφορῶν αὐτῶν πρὸς τοὺς Γραικοὺς ἐν συντόμῳ καὶ ἐν σχήματι κανόνος. Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διουδεύσας ὡσεὶ ξηράν». Ἀρχ. «Τὸ σχίσμα Λατίνων», φ.

2. Τὰ φύλλα 6-8 παντάπασιν ἄγραφα.

3. «Ἐρώτησις Ἰταλοῦ πρὸς Γραικόν». Ἀρχ. «Εἰ οὖν ἔκπαλαι» κτλ., φ. 9-3.

4. Ἀδήλου «περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα καὶ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος». Ἀρχ. «Μὴ ταραττέτω τινὰ» κτλ., φ. 14-27.

5. «Ἐπιστολή σταλεῖσα παρὰ τῶν Γραικῶν πρὸς τὸν πάπαν Ῥώμης», ἡ ἐξῆς· «Τὴν ἰσχύν σου τὴν ἄκραν πρὸς τοὺς σοὺς ὑπηκόους ἰσχυρῶς πιστεύομεν· τὴν ὑπερηφάνειάν σου φέρειν οὐ δυνάμεθα· τὴν φιλαργυρίαν σου κορέσαι οὐκ ἰσχύομεν· ὁ Διάβολος μετὰ σοῦ, ὅτι ὁ Κύριος μεθ' ἡμῶν», φ. 30.

6. Ἐπιστολή Θεοφάνους Ἱεροσολύμων ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ ὀρθοδόξους κατὰ τῶν λατινικῶν δογμάτων καὶ ἐθίμων. διηρημένη εἰς κεφάλαια 15' (ἐκ Μολδαβίας τῆ 6-ῃ μαρτίου 1630). Ἄρχ. «Τὰς διατριβάς ἔτι ἐν Μολδαβία ποιούμενοι καὶ γράμματα πολλῶν ὑμῶν δεξάμενοι», φ. 31-58. Τὰ κατόπι φύλλα (59-65) παντάπασιν ἄγραφα.

165. Τεῦχος χάρτινον τῆς 15' ἑκατ. ἐκ φύλλων 44, μήκους 0,222, πλ. 0,152.—«Εὐκλείδου στοιχείον πρῶτον ἐκ τῶν τοῦ Θεωνος συνοσιῶν». Ἄρχ. «Ὅροι. Σημεῖόν ἐστιν, οὗ μέρος» κτλ.—Φύλλ. 31 «Εὐκλείδου στοιχείον δεύτερον».

166. Τεῦχος χάρτινον τῆς 15' ἑκατ. ἐκ σελίδων 72' ἔστι δὲ μήκους 0,207, πλ. 142. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 28 (0,14 × 0,095).—Ἀδήλου «περὶ ἀντιθέτων παθῶν» κεφάλαια 74'. Ἄρχ. «Περὶ βίου ἀρετῆς καὶ κακίας· κεφάλαιον πρῶτον. Ὁ Κύριος ἐν Εὐαγγελίοις φησί» κτλ.

167. Τεῦχος χάρτινον τῆς 15' ἑκατ. ἐκ φύλλων 17, μήκους 0,20, πλ. 0,146. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 25 (0,156 × 0,106). Ἐγγραφή δὲ «καὶ τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐπιμελεῖα Νικολάου τοῦ Κεραμέως ἱατροφιλοσόφου»¹.—«Ἐρμηνεία εἰς καταρτισμὸν τῶν λειψάνων τοῦ θείου ἐγκαινιασμοῦ». Ἄρχ. «Καταρτίζων πάντα ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μερίδας τρεῖς καὶ τεθέντων τούτων ἔνδον τοῦ δισκαρίου» κτλ.

168. Χαρτίνου τινὸς τεύχους τῆς 10' ἑκατ. ἐν τετράδιον, οὗ τὰ φύλλα τοὺς ἀριθμοὺς φέρει 84-91· περιέχει δ' ἐν ἑαυτῷ σχέδη τινὰ γραμματικά, πιθανῶς Μανουήλ τοῦ Μοσχοπούλου, εἰς κανόνας

¹ Ἄλλοτερον αὐτοῦ αὐτοῦ πόνημα ὅρα ἐν τῇ ἐμῇ Ἐκθέσει παλαιογραφικῶν καὶ φιλολογικῶν ἐρευνῶν ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ. Ἑλλην. Φιλολογ. Σύλλογος· παράρτ. 15' τόμου, σ. 9.

ιαμβικούς. Ἄρχ. «Ἄχροστιχίς εἰς τὰ Φῶτα. Σήμερον ἀχράντοιο βαλὼν» κτλ. Κανὼν ἱαμβικός Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

169. Τεῦχος χάρτινον, ἐμπεριέχον ὁμιλίαις ἐκκλησιαστικὰς 77 μετὰ προοιμίου τοῦ τούτων συλλογέως, ὃς ὑπεγράψατο τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα οὕτω· «1644 ἰαννουαρίῳ 26 ἔτελ(ε)ιώθη» παρεμοῦ Ἱεροθέου ἱερομονάχου ἐκκλησιάρχου». Ἡ εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν ὁμιλία (φ. 10-29) συνετέθη ἔτει «,αχμ' [=1640]. φεβρουαρίῳ β'. ἐλέχθη ἐν τῷ ναῷ τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ἐλεούσας ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ὑπαπαντῆς». Ἐτέρα ὁμιλία (φ. 206-208) συνετέθη ἔτει «,αχλ' [=1630] μαίῳ λ'. ἐλέχθη ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀδελφότητος παρ' ἐμοῦ Κωνσταντίνου ἀναγνώστου Μαϊνέτα».

170. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 3 + 234, μήκους 0,21, πλ. 0,147, γραφὲν ἔτει 1682-φ' ἦν δὲ τοῦτο πρότερον Γενναδίου μητροπολίτου Δρύστρας καὶ εἶτα Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 (0,16 × 0,105).— Μαξιμὸς Πελοποννησίου διδασχαι 38, ὧν προτέταχται προοίμιον καὶ πίναξ ἀναγραφικὸς αὐτῶν τούτων τῶν διδασχῶν· μετὰ δὲ τὸ πέρας τοῦ κειμένου ὑπάρχει τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα· ἔτους ,αχπβ' [=1682] μηνὶ νοεμβρίῳ θ' ἡμέρᾳ ε' η'. Ἐτελ(ε)ιώθη τὸ παρὸν βιβλίον παρὰ κάμου Ζαχαρίου ἐκ νήσου Κῶ ἐν τῇ Δρύστρα».

171. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 149 (μήκους 0,217, πλ. 0,16), γραφὲν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατ.— «Ἐραστής σοφίας ὑπὸ τῶν θείων Γραφῶν ὀδηγούμενος, εἶτ' οὖν εἰσήγησις δογματικὴ ἐκτεθεῖσα παρὰ τοῦ διδασκάλου Σεργίου Μακραιῦ». Ἐξεδόθη τύποις ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτει 1816-φ. Κ. Σάθα, Μεσαιωνικὴ βιβλιοθήκη, τ. III, σ. πβ'.

172. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλων 121 (μήκους 0,207, πλ. 0,16), ὅπερ ἦν πρότερον Σεργίου διδασκάλου τοῦ Μακραιῦ. Τὸ κείμενον μονόστηλον (0,168 × 0,115).— α') «Ἐξήγησις εἰς τὸ Ἄσμα τῶν Ἀσμάτων τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Ματθαίου τοῦ Καντακουζηνου». Ἄρχ. «Προοίμιον. Οὐ πάνυ μοι δοκεῖ» κτλ. Migne τ. 152, σ. 997 κέ.

173. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' εκατ. ἐκ φύλλων 196 (μήκους 0,209, πλ. 0,16), ὅπερ ἦν πρότερον Γερβασίου Τραπεζουντίου καὶ πρωτοσυγκέλλου Ἀγιοταφίτου. Τὸ κείμενον μονόστηλον (0,146 × 0,095). — Θεοφίλου Κορυθαλλέως «ὕπόμνημα συνοπτικῶν καὶ ζητήματα εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν» Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Οἶόν τις νέηλος εἰς πόλιν» κτλ.

174. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' εκατ. ἐκ σελίδων ἡριθμημένων 438· ἦν δὲ τοῦτο πρότερον «Χρυσάνθου ἀρχιμανδρίτου Ἱεροσολυμίτου» τοῦ Νοταρᾶ, καὶ μήκους μὲν ἐστὶ 0,214, πλάτους δὲ 0,16· τὸ δ' ἐν αὐτῷ κείμενον μονόστηλον ὄν χωρὸν ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη κατέχει ὡς 0,155 × 0,105. — «Εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον τῆς ἱερᾶς σχολαστικῆς θεολογίας παραφράσεις τε καὶ ζητήματα, ἐκδοθέντα ἐν τῷ α̅^φ βιβλίῳ περὶ ὀρθοδόξου πίστεως τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ παρὰ Γερασίμου ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρητός, τοῦ τῶν ἐπιστημῶν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαλέκτους κοινοῦ διδασκάλου καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου κήρυκος. Τόμος δεύτερος». Ἀρχ. «Προθεωρία τῶν ζητημάτων. Ἡ περὶ Θεοῦ θεωρία» κτλ.

175. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' εκατ. ἐκ φύλλων 188, μήκους 0,217, πλ. 0,16.

1. Νεοφύτου Ῥοδινοῦ διδαχαί, φ. 1-125. Ἐξετυπώθησαν ἐν Ῥώμῃ ἔτει 1636-φ. Ἐ. Legrand, Bibliographie hellénique (XVII siècle), τ. I, σ. 339, ἀριθ. 251.

2. «Ἐρμηνεία τοῦ σοφωτάτου ὑπερτίμου Ψελλοῦ εἰς τὸ Ἔσμα τῶν Ἀσμάτων διὰ στίχων πολιτικῶν, πρὸς τὸν βασιλέα κὺρ Νικηφόρον τὸν Βοταν(ε)ιάτην». Ἀρχ. «Ἐπεὶπερ τὸ φιλομαθές» κτλ., φ. 126-160. Migne τ. 122, σ. 540.

3. «Αψκῆ ἡ Ἰουλίου ς ἢ ἀντεγράφη ἐν Βουκουρεστίῳ. Διήγησις σύντομος περὶ τε τοῦ Σερμπάνου βοεβόδα, τοῦ καὶ Ῥάδουλου, παρ' ἐλπίδα τῆς ἡγεμονίας ἐκπεσόντος, καὶ Ῥαδουλβοεβόδα υἱοῦ Μίχνα βοεβόδα ἐν τῇ Οὐγγροβλαχίᾳ εἰσελθόντος», συγγραφεῖσα ὑπὸ Ματθαίου μητροπολίτου Μυρέων καὶ ἀφιερωθεῖσα τῷ βοεβόδα Ῥάδουλ, φ. 161 κέ. Πρβλ. Ἐ Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire, τ. II, σ. LXXXV.

4. «Στίχοι πολιτικοὶ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν». Ἀρχ. «Ταῦτα μὲν, ὦ δούξ, παρ' ἐμοῦ πρὸς σὲ πόθω» κτλ., φ. 179-180.

5. Ἐπιστολὴ Ματθαίου μητροπολίτου Μυρέων πρὸς Κύριλλον (τὸν Δούκαριν). Ἀρχ. «Ἐναγώνιον ἀκήκοα εἶναί σου» κτλ., φ. 181-188.

176. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 265 (μήκους 0,21, πλ. 0,165), γραφὲν ἔτει 1693-φ. Φύλλα ἄγραφα· 139-142, 165-166, 195, 227, 247.

1. «Βίβλος, ἐν ἣ γέγραπται ἡ ὁδοιπορία τῆς βασιλείας τοῦ Σημπηρίου, ἀπὸ τῆς πόλεως Τομπόλσκη, μέχρι καὶ τῶν ὀρίων τοῦ βασιλείου τῆς Χήνας, ἐν ἔτει 7183-φ: μηνὸς μαΐου 3-η: Ἐγράφη δὲ, αὕτη ἡ βίβλος, ὅταν κατὰ προσταγὴν τοῦ μεγάλου κῦθεντος, βασιλέως, καὶ μεγάλου κνέζου Ἀλεξίου Μιχαηλοβήτζου, πάσης Μεγάλης, Μικρᾶς τε καὶ Λευκῆς Ῥωσσίας αὐτοκράτορος, ἐπέμφθη ἀπὸ τῆς Μόσχβης μετὰ πρεσβείας εἰς τὸ βασίλειον τῆς Χήνας Νικόλαος ὁ Σπαδάριος, ἐν ἔτει ἀπὸ Ἀδάμ 7183. μαρτίου 3-η». Ἀρχ. «Ἐν ἔτει 7183-φ μαΐου 3ῆ ἐμισέυσαμεν ἐν τρισὶ πλοιαρίοις» κτλ. Μετὰ τὸ κείμενον (φ 1383)· «Μετεφράσθη ἐν ἔτει 1693-φ ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως, ἐν μηνὶ ὀκτωβρίῳ, ἐν τῇ μεγίστῃ βασιλευούσῃ πόλει Μοσχβᾶ, προστάζει τοῦ πανοσιωτάτου καὶ λογιωτάτου ἀγίου ἀρχιμανδρίτου τῆς ἀγίας καὶ Χριστοβαδίστου πόλεως Ἱερουσαλήμ, παρόντος καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ μεγίστῃ καὶ λαμπρᾷ πόλει ταύτῃ». Κ. Σάδα, Νεοελληνικὴ φιλολογία, σ. 399-400. Ε. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire, τ. III, σ. xxiv. Κ. Παλαιολόγου, Ἑλληνες διπλωμάται ἐν Ῥωσίᾳ. Παρνασσός, τ. X, 1886, σ. 35-39, 388-391.

2. «Ἡ τοῦ Σημπηρίου ἀπὸ Μόσχβης χειμέριος ὁδὸς μέχρι τοῦ Τομπόλσκη». Ἀρχ. «Ἀπὸ τῆς Μοσχβᾶς ἕως τῆς μονῆς τῆς ἀγίας Τριάδος» κτλ., φ. 143. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ κειμένου (φ. 158^β)· «Ἐν ἔτει 1693-φ ἰουνίου 15-η».

3. «Περιγραφὴ τῆς Κασπίας θαλάσσης». Ἀρχ. «Περιγραφὴ διαβάσεων ἵππικῆς ἀπὸ τὸ πέτρινον», φ. 159-164.

4. Θεοδώρου Ἰσαάκου Μπαΐκοβου περιοδεΐα ἐν τῇ Κιταΐᾳ ἔτει 7183-φ, φ. 167-194.

5. Περιγραφή τῆς αὐθεντείας τῆς Σημπηρίας, φ. 196-210.

6. «Διήγησις περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς τῆς μεγίστης ὀρθοδόξου αὐθεντείας βασιλευούσης πόλεως Μόσχβης, πῶς καὶ εἰς ποῖον καιρὸν καὶ τίνι τύχῃ τὸ τοιοῦτον μέγαλον βασίλειον ἤρξατο καὶ τοσοῦτον ἠϋξήσῃ καὶ ἐδοξάσθη», φ. 212-226.

7. «Περὶ εἰδείσεως [sic] τῆς γῆς Κιταΐας καὶ περὶ βαθυτάτης Ἰνδίας ἐν ἔτει (ζ)ροζ φ εἰς τὸ Σιμπήρι Τομπόλσκι διὰ ἐξετάσεως τοῦ στόλνικου καὶ βοεβόδα Πέτρου τοῦ Ἰωαννοβίτζι τὸ πίκλην Γοδούνοβ ἀντάμα μὲ τοὺς συντρόφους αὐτοῦ περὶ τῆς βασιλείας τῆς Κιταΐας εἶδησις καθολικὴ ἐστάθηκε». Ἀρχ. «Εἰς τὸ βασίλειον τῆς Κιταΐας» κτλ., φ. 228-246.

8. «Κυρίλλου φιλοσόφου τοῦ Ῥωμαίου ὁμιλία εὐσεβοῦς διδαχῆς πρὸς τὸν εὐσεβέστατον κνέξην Βλαδημήρην». Ἀρχ. «Μετὰ ταῦτα ἔστειλαν οἱ Ῥωμαῖοι» κτλ., φ. 248-265.

177. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 269 (μήκους 0,21, πλ. 0,16), γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ιζ' ἑκατ., ὡς δὲ φαίνεται, ὑπὸ Χρυσάνθου Νοταρᾶ.

1. «Περὶ πρακτικῆς γεωμετρίας». Ἀρχ. «Ἐξ εἰσι τὰ τῆς πρακτικῆς» κτλ., φ. 1.

2. Γεωμετρία κατὰ τὸν Εὐκλείδην. Ἀρχ. «Ἐπὶ τῆς δοθείσης εὐθείας» κτλ., φ. 17-148. Φύλλα ἄγραφα· 112-140.

3. «Εὐκλείδου στοιχεῖον πρῶτον ἐκ τῶν Θεώων συνουσιῶν». Ἀρχ. «Σημεῖόν ἐστιν, οὗ μέρος οὐθέν», φ. 149.

4. Τριγωνομετρία, ἀστρονομία καὶ ἀριθμητικὴ ἰταλιστὶ καὶ μετὰ πολλῶν πινάκων, φ. 166-269.

178. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατ. ἐκ φύλλων 95 (μήκους 0,208, πλ. 0,152), ὑπερ ἔτει 1767-φ κτῆμα τῆν Μακαρίου τινός. Τὸ κείμενον μονόστηλον (0,267 × 0,115).—α') «Εἰς τὰ τετράστιχα τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐξήγησις κατὰ λέξιν».—β') Ἐξήγησις κατὰ λέξιν τῶν ἀσματικῶν ἱαμβικῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ κανόνων καὶ τῶν τριωδίων τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος.

179. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιε' ἑκατ., μήκους 0,213, πλ. 0,155. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 (0,147 × 0,095).

1. Ἐπιφανίου Κύπρου λόγος «εἰς τὴν τετραήμερον ἔγερσιν τοῦ Λαζάρου». Ἄρχ. «Πρὸς ὑψηλοτάτην ἡμῖν» κτλ., φ. 1.

2. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου». Ἄρχ. «Τί τοῦτο σήμερον», φ. 25.

3. «Γρηγεντίου λόγος κατὰ τῶν τὰ ἄζυμα φρονούντων». Ἄρχ. «Ὁ περὶ τῶν ἄζυμων λόγος», φ. 44^β.

4. «Λόγος κατὰ Ἰουδαίων, πῶς δεῖ αὐτοῖς διαλέγεσθαι, ὅτε θέλουσιν ἐκεῖνοι καταστρέφειν τὸ κατὰ Χριστὸν μυστήριον». Ἄρχ. «Τοιοῦτόν τοι πάσχειν ἔοικας, ὀσιώτατε ἄνερ», φ. 79.

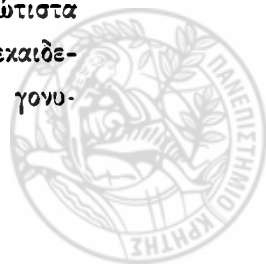
5. Ἀσκητικαὶ τινες διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ, φ. 108.

6. «Σύντομος διδασκαλία τοῦ θαυμασιωτάτου Γαληνοῦ τοῦ σπεύσαντος γράφαι εἰς τὰ τῶν μορίων πάθη, ἀνίατα καὶ δυσίατα, ὥστε εὐίατα γενέσθαι». Ἄρχ. «Καὶ πρῶτον μὲν» κτλ., φ. 202. Μέχρι τοῦ ρμβ' κεφαλαίου

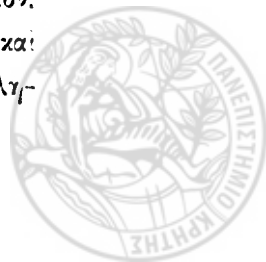
180. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιε' ἑκατ. ἐκ φύλλων 198 (μήκους 0,207, πλ. 0,15). Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19 (0,135 × 0,092).—᾿Ωριγένους φιλοκαλία.

181. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιε' ἑκατ. ἐκ φύλλων 119, μήκους 0,208, πλ. 0,143. Τὸ κείμενον μονόστηλον (0,145 × 0,08).— α') Κανόνες ἁσματικοὶ εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον. Ἄρχ. «Κανῶν τοῦ ἁγίου, φέρων ἀκροστιχίδα· Δημητρίῳ νῦν πρῶτον ὕμνον εἰσφέρω».—β') «Τριῶδια προσόμοια τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, ψαλλόμενα καθ' ἡμέραν εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον, ποιηθέντα παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κυροῦ Συμεών». Ἄρχ. «Τριῶδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τῆ δευτέρα - - - Τῷ τὴν ἄθειον ἐχειρομένην» κτλ. Ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι πίναξ ἀναγραφικὸς ὑπάρχει γραπτῶν τινων βιβλίων.

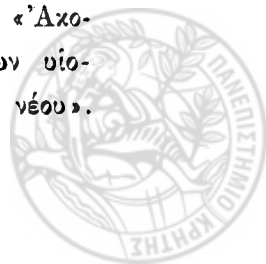
182. Εὐχολόγιον ἀκέφαλόν τε καὶ κολοβόν, συνιστάμενον ἐκ φύλλων 202 (μήκους 0,219, πλ. 0,145), ὧν τὰ μὲν πρώτιστα 77 ἐγράφη τῇ ιδ' ἑκατονταετηρίδι, τὰ δὲ λοιπὰ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ. Τὸ κείμενον μονόστηλον. — Ἀκέφαλος ἀκολουθία τῆς γονυ-

κλισίας, φ. 1-2^α. Ἄρχ. « - - - προσώπου αὐτοῦ ὅτι μ - - - εἰμί τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε λέγει Κύριος: - Ἰερεμίου: - Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων· τί σὺ ὄρας, Ἰερεμιά; καὶ εἶπον» κτλ.—Φύλλ. 2 Εὐχὴ, ἧς ἡ ἀρχή· « Ἄχραντε, ἀμίαντε, ἄναρχε, ἀόρατε» κτλ.—Φύλλ. 4 Εὐχὴ ἑτέρα. Ἄρχ. « Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην» κτλ.—Φύλλ. 7 Εὐχὴ ἑτέρα. Ἄρχ. « Ἡ ἀενάως βρούουσα ζωτικὴ καὶ φωτιστικὴ πηγὴ» κτλ.—Φύλλ. 10 « Εὐχὴ τῆς κεφαλολκισίας». Ἄρχ. « Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανούς» κτλ. Ἔϊτα στιχηρὸν ἰδιόμελον εἰς ἦχον γ', οὗ ἡ ἀρχή· « Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν ἐμφανῶς» κτλ.—Φύλλ. 12^β-25 « Ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν ἁγίων Θεοφανείων· γίνεται δὲ οὕτως: - Μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν ἱερέα τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ἐξερχόμεθα πάντες ἐν τῷ λουτρῷ, προπορευομένου τοῦ ἱερέως μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ· ἡμεῖς δὲ ψάλλομεν τροπάριον ἐκ γ' ἤχου πλ. δ': Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων» κτλ. — Φύλ. 25 « Εὐχὴ εἰς τὸ κατασφραγίσαι παιδίον, λαμβάνον ὄνομα τῆ ὀγδοῆ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ». Ἄρχ. « Ἰστέον ὅτι τῆ μετὰ τὴν γέννησιν ὀγδοῆ ἡμέρᾳ προσάγεται τῷ ναῷ παρὰ τῆς μαιῆς τὸ βρέφος κτλ. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ ἱκετεύομεν» κτλ. — Φύλ. 25^β « Εὐχὴ ἑτέρα πρὸς ταύτην». Ἄρχ. « Ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ διὰ τοῦ μεγαλοφωνοτάτου» κτλ.—Φύλ. 27^β « Εὐχὴ εἰς γυναῖκα τεσσαράκοντα ἡμερῶν τῆς γεννήσεως αὐτῆς». Ἄρχ. « Εὐλόγει ὁ ἱερεὺς· τρισάγιον - - Δεῖ γινώσκειν ὅτι τῆ τεσσαρακοστῆ ἡμέρᾳ προσάγεται - - Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν» κτλ. — Φύλ. 29 « Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ γεννηθὲν βρέφος, ἐὰν ἄρα ἀσθενῆ καὶ οὐ θηλάζει, ἀλλὰ πρὸς θάνατον ἀφορᾷ, οὐ χρὴ περιμένειν» κτλ.—« Νομικὸν ἐκ τῶν τιγ' θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ. Χρὴ γινώσκειν, ὅτι εἰ αἱ πέντε μῆνας ἐγκυμονοῦσαι, εἰ τύχη ὑπὸ τινος πληγῆς» κτλ.—Φύλ. 29^β « Εὐχὴ εἰς τὸ ποιῆσαι κατηχούμενον. Ἀποδύει αὐτὸν καὶ ὑπολύει καὶ ἴστησιν αὐτὸν κατὰ ἀνατολάς καὶ ἐμφυσᾷ αὐτῷ τρίτον. σφραγίζων τὸ μέτωπον αὐτοῦ καὶ τὸ στόμα καὶ τὸ στήθος, καὶ λέγει. Ἐξορκισμὸς ᾠο. Ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, Κύριε ὁ Θεὸς ἀγι-

θείας» κτλ. Φύλ. 30^β Ἐξορκισμὸς β'. Φύλ. 31^β Ἐξορκισμὸς γ'. Φύλ. 32^β Ἐξορκισμὸς δ'. — Φύλ. 33^α «Εὐχὴ μετὰ τὸ ποιῆσαι κατηχούμενον τὸν πρὸς ὥραν βαπτιζόμενον. Ὁ ὦν, δέσποτα Κύριε, ὁ ποιήσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σου» κτλ. — Φύλ. 41^α «Εὐχὴ εἰς τὸ ἀπολοῦσαι τὸν νεοφώτιστον τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τῇ μετὰ τὸ βάπτισμα». Ἀρχ. «Ὁ λύτρωσιν ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ ἁγίου σου βαπτίσματος τῷ δούλῳ σου δωρησάμενος» κτλ. — Φύλ. 41^β «Εὐχὴ εἰς τὸ ἀπολοῦσαι τὸν νεοφώτιστον». Ἀρχ. «Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ διὰ τῆς κολυμβήθρας» κτλ. — Φύλ. 42^α «Εὐχὴ εἰς τὸ ἀποκουρεῦσαι παιδίον». Ἀρχ. «Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ εἰκόνι σου τιμήσας τὸν ἄνθρωπον» κτλ. — Φύλ. 43^β «Ἀκολουθία εἰς μνηστρα· ἀρχὴ τοῦ ἀρραβῶνος. Ἰσταται ὁ μὲν πρεσβύτερος ἐν τῷ ἱερατικ(ε)ίῳ, οἱ δὲ ἀρμοζόμενοι πρὸ τῶν θυρῶν» κτλ. — Φύλ. 56^α «Ἀκολουθία εἰς ἀδελφοποίησιν». — Φύλ. 58^α «Ἀκολουθία ἐὰν συμβῆ προσφάτως ἐμπεσεῖν ἐκ τῶν ἀκαθάρτων εἰς ἀγγεῖον οἴνου καὶ ἐλαίου. Χρὴ τὸ ἐμπεσὸν ἀκάθαρτον παραχρῆμα· ῥίπτεσθαι ἔξω» κτλ. — Φύλ. 59^β «Εὐχὴ ἐπὶ παντὸς σκεύους μινθέντος». Ἀρχ. «Δέσποτα καρδιογενῶστα Κύριε, ὁ ἐπιστάμενος τὰ πάντα πρὶν γενέσεως» κτλ. — Φύλ. 60^α «Εὐχὴ ἐπὶ ἀνορούξει φρέατος». Ἀρχ. «Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος» κτλ. — Φύλ. 61 «Εὐχὴ ἐπὶ καθαρισμού φρέατος». Ἀρχ. «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πάντα καλὰ λίαν ποιήσας» κτλ. — Φύλ. 62^α «Εὐχὴ ἐπὶ φρέα(τος) μινθέντος» (κῶδ. μινθέντα). Ἄντλησον ἐξ αὐτοῦ κάδους μ' καὶ βάλε ὕδωρ τῶν ἁγίων Θεοφανίων, καὶ θυμιάσας - - Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ δι' ὀπτασίας σου καὶ φωνῆς νομοθετήσας» κτλ. — Φύλ. 63^α «Εὐχὴ ἐπὶ μιαιοφαγησάντων». Ἀρχ. «Δέσποτα κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὕψηλοῖς κατοικῶν» κτλ. — Φύλ. 63^β «Εὐχὴ ἐπὶ παντὸς εἴδους μινθέντος». Ἀρχ. «Κύριε ὁ Θεὸς ὁ μόνος ἅγιος» κτλ. — Φύλ. 64^α «Εὐχὴ ἐπὶ τῶν ἐν βρώμασι σκανδαλισθέντων». Ἀρχ. «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ κορυφαίῳ τῶν ἀποστόλων σου» κτλ. — Φύλ. 64^β «Ἀκολουθία ἐπὶ τεκνοποιητῶν». Ἀρχ. «Εἰσέρχεται ὁ μέλλων υἱοθετεῖσθαι» κτλ. — Φύλ. 66^β «Εὐχὴ εἰς εὐλογίαν οἴκου νέου».

Ἄρχ. «Ἄπτουσι κηρούς δ' - - Ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν» κτλ.—
 Φύλ. 67^α «Εὐχὴ εἰς εἴσοδον οἴκου». Ἄρχ. «Δέσποτα κύριε ὁ
 Θεὸς ἡμῶν ὁ εὐλογήσας» κτλ.—Φύλ. 67^β «Εὐχὴ ἐπὶ θεμελίου
 ἐκκλησίας». Ἄρχ. «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἀρεσθεὶς» κτλ.—
 Φύλ. 67^β «Εὐχὴ εἰς ἀπαρχὴν σπόρου». Ἄρχ. «Ὁ ὢν δέσποτα
 κύριε» κτλ.—Φύλ. 68^β «Εὐχὴ ἐπὶ θέρους».—Φύλ. 69^α «Εὐχὴ
 εἰς ἄλωνα, ὅταν θέλ(ης) μετρήσειν».—Φύλ. 70^α «Εὐχὴ πρὸς τὸ
 φυτεῦσαι ἄμπελον». — Φύλ. 70^β «Εὐχὴ εἰς τὰς σταφυλάς». —
 Φύλ. 71^α «Εὐχὴ ἐπὶ τρύγους».—Φύλ. 71^β «Εὐχὴ εἰς εὐλογίαν
 οἴνου». — Φύλ. 71^β «Εὐχὴ ἐπὶ τρύγους».—Φύλ. 71^β «Εὐχὴ εἰς
 εὐλογίαν οἴνου».—Φύλ. 71^β «Εὐχὴ εἰς θυσιαστήριον μινανθὲν ὑπὸ
 ἐθνικῶν».—Φύλ. 73^α «Εὐχὴ εἰς ὕψωσιν σταυροῦ». — Φύλ. 73^α
 «Εὐχὴ εἰς σεισμόν».—Φύλ. 74^β «Εὐχὴ εἰς φόβον».—Φύλ. 74^α
 «Εὐχὴ ἐπὶ ἀνομβρίας». — Φύλ. 74^β «Εὐχὴ ἑτέρα».—Φύλ. 75^β
 «Εὐχὴ λεγομένη ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ὅταν μέλλει μεταλαβεῖν ὁ λαός». —
 Φύλ. 76^α «Εὐχὴ συγχωρητικὴ ὑπὸ πνευματικοῦ».—Φύλ. 76^β «Εὐ-
 χὴ ἐπὶ προπετῶς ὁμνούντων». — Φύλ. 77^α «Εὐχὴ ἐπὶ χειμαζο-
 μένων ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων». — Φύλ. 77^β «Εὐχὴ ἐν τῷ
 μέλλειν ἀριστᾶν».—Φύλ. 77^β «Εὐχὴ μετὰ τοῦ ἀρίστου» (= τὸ ἄρι-
 στον).—Φύλ. 78^α «Εὐχὴ εἰς εὐλογίαν οἴνου νέου». — Φύλ. 78^β
 «Εὐχὴ εἰς τὸ πλεῦσαι πλοῖον».—Φύλ. 79^β «Εὐχὴ ἐπὶ προσφε-
 ρόντων ἀπαρχάς».—Φύλ. 80^α «Εὐχὴ εἰς πόλεμον πορνείας». —
 Φύλ. 81^β «Εὐχὴ λεγομένη εἰς κάμινον ἀσβέστου». — Φύλ. 82^α
 «Εὐχὴ εἰς ἄυπνον». — Φύλ. 82^α «Ἀκολουθία εἰς πτώσιν προβά-
 των». — Φύλ. 83^β Ἀποστολοευαγγέλια εἰς λιτὰς καὶ ἑορτάς. —
 Φύλ. 101^α «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάν-
 νου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου». Ἄρχ.
 «Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον ἄρτον» κτλ.—Φύλ. 113^β
 «Ἡ θεία λειτουργία τῶν Προηγιασμένων».—Φύλ. 117^β «Εὐαγγέ-
 λια ἐωθινά».—Φύλ. 125^β Ἀποστολοευαγγέλια.—Φύλ. 129^α «Ἐξο-
 διαστικὸν περιέχον τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν τῶν τεθνεώτων». Ἄρχ.
 «Ἀποθανόντος τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται ὁ ἱερεὺς» κτλ. — Φύλ.
 157^α «Τάξις γινομένη ἐπὶ τελευτήσαντος μοναχοῦ». Ἄρχ. «Μετὰ

τὸ ἀποσπογγισθῆναι αὐτὸν» κτλ.—Φύλ. 167^β «'Αποστολοευαγγέλια νεκρώσιμα».—Φύλ. 174^α «'Ακολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου».—Φύλ. 199^β «Εὐχή συγχωρητικὴ ἀπὸ πατρὸς πνευματικοῦ. Κειμένη ἡ δεξιὰ χεὶρ αὐτοῦ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐξομολογουμένου» κτλ.—Φύλ. 201^β Εἰς εὐχέλαιον κανὼν ἁσματικὸς εἰς ἦχον πλάγιον β'. Κεκολωβωμένος.

183. Τεῦχος χάρτινον (μήκους 0,222, πλ. 0,158), γραφέν ἔτει 1685-φ. Ἐν τῇ ἄνω ᾠα τῆς 1-ης σελίδος· «1778 εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἱεροθέου ἡνι ἀφῆρομα τοῦ Δασκαλάκου Τζόρτζη ᾧ φευροαρίου εἰς τὸ Μετόχι τοῦ Ἁγίου Τάφου». Καὶ πάλιν ἐν τῇ κάτω ᾠα· «νῦν δὲ Καλλινίκου τοῦ Ἡρακλείας· νῦν δ' αὖθις ὠνήθη παρὰ τοῦ Γεωργίου Ἀδριανουπολίτου».

1. «Σύνοψις τῆς λογικῆς τοῦ Ἀριστοτέλους, ποιηθεῖσα κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλέως». Ἀρχ. «Οὐδὲν οὕτω τοῖς ἀνθρώποις τίμιον» κτλ., σελ. 1-52, ἔνθα τὸ «Τέλος τῶν πέντε τοῦ Πορφυρίου φωνῶν». Εἶτα δύο φύλλα ἀσελιδωτα, παντάπασιν ἄγραφα.

2. «Σύνοψις τοῦ περὶ κατηγοριῶν βιβλίου» κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν, σελ. 53-96.

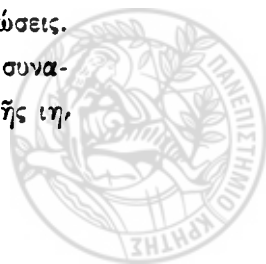
3. «Σύνοψις τῶν μετὰ τὰς κατηγορίας», κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν, σελ. 97-102, ἔνθα τὸ «Τέλος τῶν κατηγοριῶν καὶ τῷ Θεῷ δόξα: — 1685 ἐν πόλει τοῦ Γλασίου ἐν Οὐγκροβλαχία ὀκτωμβρίου».

4. «Σύνοψις τοῦ περὶ ἐρμηνείας βιβλίου» κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν, σελ. 103.

5. «Σύνοψις τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν», σελ. 130-173.

6. «Σύνοψις τῶν περὶ ἀποδείξεως βιβλίων τῶν ὑστέρων ἀναλυτικῶν», σελ. 174-192, ἔνθα τὸ «1685 ἐν πόλει τῆς Βλαχίας Βουκουρεστίῳ ἔταχυγράφη»· εἶτα «Καὶ τότε Καλλινίκου, νῦν δὲ Γεωργίου καὶ τῆς τύχης».—Σελ. 193-196 ποικίλαι σημειώσεις.

184. Τεῦχος χάρτινον (μήκους 0,215, πλ. 0,16), συναρτισθὲν ἐκ ποικίλων χειρογράφων ὑπὸ λογίου τινὸς ἀνδρὸς τῆς 1η,

έκατ., ὅστις πρὸ ἐνὸς ἐκάστου τῶν χειρογράφων ἐκείνων προέταξε γράψας ἐν ἰδίῳ φύλλῳ ὅ τι περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐγίνωσκε συγγραφῶν.

α') Φύλλα 10 τῆς ιγ' ἑκατ., ὧν τὸ μὲν ἔσχατόν ἐστιν ἄγραφον, τὸ δὲ πρῶτιστον ἐμπεριέχει τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τεύχει περιεχομένων συγγραφῶν· τὰ δὲ λοιπὰ τῶν φύλλων τούτων περιέχει ἐν ἑαυτοῖς τάδε:—α') Φύλλ. 2 Μαρτυραὶ περὶ Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλλέως ἐκ τῆς Δωδεκαβίβλου τοῦ Δοσιθέου (βιβλίον β'), ἐκ τῆς Μελετίου ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας (βιβλ. ιζ' κεφ. η', § β), ἐκ τοῦ Περιηγηματικοῦ Πυκτακίου Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Ναούσης (σελ. 56), ἐκ τοῦ Καταλόγου Δημητρίου Προκοπίου καὶ ἐκ τῆς προσφωνηματικῆς ἐπιστολῆς Ἀντωνίου Βόρτωλι τοῦ τυπογράφου, τῆς ἐν τῇ γραμματικῇ τοῦ Σουγδουρῆ (Ἐνετίησι αψνβ').—β') Φύλλ. 3 «Ἰωάννου τοῦ Καρυοφύλλου ἐπιγράμματα εἰς τὸν σοφώτατον καὶ θεολογικώτατον κύριον Θεόφιλον Κορυθαλλέα»¹.—γ') Φύλλ. 3^β «Περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαυροκορδάτου» μαρτυραὶ ἐκ τῆς Μελετίου ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, «ἐκ τῶν τοῦ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων ἀποσημειώσεων κατὰ τοῦ Καρυοφύλλου», «ἐκ τοῦ βίου Εὐγενίου Αἰτωλοῦ κατὰ Γόρδιον», «ἐξ ἐπιστολῆς Ἀναστασίου Γορδίου πρὸς τὸν αὐθέντην Νικόλαον βοεβόδαν», «ἐκ τῆς ἱστορίας Μητροφάνους Γρηγορά περὶ τῶν συμβάντων τῇ Βλαχίᾳ» καὶ «ἐκ τοῦ περὶ λογίων Γραικῶν σχεδιάσματος Δημητρίου Προκοπίου».—δ') Φύλλ. 7 «Ἐλεγχος τῶν ἐν τῇ ῥητορικῇ τοῦ Κορυθαλλέως περιεχομένων».

β') Φύλλ. 11-22. Χειρόγραφον τῆς ιζ' ἑκατ., οὗ μόνον τὰ ἐξ ἐπρώτιστα φύλλα περιέχουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὰ (Θεοφίλου Κορυθαλλέως)

¹ Τὸ ἐν τῷ κώδικι τούτῳ κείμενον τῶν ἐπιγραμμάτων ἔχει κατὰ λέξιν οὕτως:

Εἴ τις ἔην τετράγωνον ἔχων στεφάνην ἀρετῶν,
εὐσεβίης, σοφίης, παρθενίης τ' ἀγαθῆς,
σεμνοπρεπείης, τοῖον Ἀχαιοὶς φέρτατον ἴσθι:
Θεόφιλον εὐκλεέα, πάνυ Κορυθαλλέα.

* Ἄλλο.

Ἰκελὸν ὕψιμῶδων νόα ὠναῖς ὦπατε θεῖος
λαμπρόν, σοῖο φυτῆ, αὐτὰρ ἔη γενεῆ
Θεόφιλε ἔγνος εὐκλεές ὀλβιότευκε σοφίης,
θευλογίης ἱερῆς, ἡδέ τε ῥητορίης·
σῆσι τῶς πτερύγεισιν ἐπαυχεῖ πᾶς λαὸς εὐφρων
ὀλβιος εὐσεβέων ἡδέ τε πρεσβυτέρων.

«Προλεγόμενα τῆς ῥητορικῆς», ὧν ἡ ἀρχή· «Τὴν ἔμφυτον ἐπι-
ἐπιθυμίαν καὶ ἔφεσιν» κτλ.

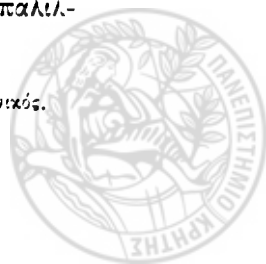
γ') Φύλλ. 23-120. Χειρόγραφον λογίου τινὸς ἀνδρὸς τῆς ιη' ἑκατ., ἐμπεριέχον ἀωνύμως τε καὶ ἀνεπιγράφως πλήρες σύστημα ῥητορικῆς τέχνης μετὰ τῶν προλεγομένων Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλλέως. Τὰ κατόπι τέσσαρα φύλλα (121-124) ἄγραφα.

δ') Φύλλ. 125-267. Χειρόγραφον τῆς ιζ' ἑκατ. (Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου) «σύνοψις τέχνης ῥητορικῆς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρι-
σιν». Ἀρχ. «Τί ἐστὶ ῥητορικῆ; Ῥητορικὴ ἐστὶ τεχνικὴ δύναμις λόγων» κτλ. Τὰ κατόπι τέσσαρα φύλλα (268-271) ἄγραφα.

ε') Φύλλ. 272-282. Αὐτόγραφον Κοσμᾶ ἱερομονάχου, γραφὸν ἔτει «αχσ' [=1670] ἰουνίου κζ' ἐν Σκεπαστῶ χωρίῳ». Τοῦ αὐτοῦ Κοσμᾶ «περὶ ῥητορικῆς ὡς ἐν συντομίᾳ» μετὰ προλόγου, οὗ ἡ ἀρχή· «Πάντα ἐστάθηκεν ἡ ῥητορικὴ ἀληθινὰ ἐμπρὸς εἰς ὅλα τὰ ἔθνη» κτλ. Ἐν τῷ αὐτῷ προοιμίῳ λέγει ὁ Κοσμᾶς ταῦτα (φ. 273^α). «κἀγὼ ὁ ἀνάξιος, ἀδελφέ μου ἐν ἀγίῳ πνεύματι, τοῦ πανιερωτάτου ἡμῶν καὶ λογιωτάτου πατρός, αὐθεντὸς καὶ δεσπότης ἀγίου Ἀδριανουπόλεως ἀρχιδιάκονε φίλτατέ μοι καὶ περιπόθητε, ὅχι πῶς χάριτι Χριστοῦ εἶμαι ἄμοιρος πάντως» κτλ. Καὶ παρὰ ταῦτα ἐν τῇ ψα ἀναγινώσκειται τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Ἐν ἔτει αχμδφ [=1644] μηνὶ σεπτεμβρίῳ, ἰνδικτ. ιγ' ης, ἐχειροτονήθη ὁ Ἀδριανουπόλεως Νεόφυτος, οὗ ἀρχιδιάκονος ἐχρημάτισε Κύριλλος ὁ Κυζίκου καὶ μετὰ ταῦτα πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως»¹. Καὶ τοῦτο μὲν τὸ σημεῖωμα ἔγραψεν ὁ αὐτοῦ τούτου τοῦ κώδικος λόγιος κατασκευαστής, αὐτὸς δὲ ὁ Κοσμᾶς μετὰ τὴν ἑαυτοῦ ῥητορικὴν ἔγραψεν εἴκοσι καὶ ἕξ στίχους πρὸς τὴν Θεοτόκον, ὧν ὁ πρῶτος ἔχει οὕτω· «Χαῖρε καὶ ἠγορέης ἐρικυδέος ἀνδράσι πηγῆ» κτλ. Τὸ 283-ον φύλλον ἀφέθη ἄγραφο.

ς') Φύλλ. 284-291. Τετράδιον τῆς ιζ' ἑκατ., οὗ μόνον τὰ τρία πρῶτιστα φύλλα ἐστὶ γεγραμμένα. Ἀδῆλου «περὶ τῶν σχημάτων τῶν ῥητορικῶν καὶ ποιητικῶν». Ἀρχ. «Σχῆμα α'. Ἡ παλιλ-

¹ Οὗτός ἐστι Κύριλλος ὁ δ', ὁ ἔτει 1711-φ γενόμενος πατριάρχης οἰκουμενικός.

λογία λέγεται καὶ ἐπίζευξις, οἷον τὸ τοῦ Δημοσθένους μισαρὸν μισαρὸν θηρίον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖσι» κτλ.

ζ') Φύλλ. 292-297. Γράψιμον τῆς ιη' ἑκατ. Ἐν τῇ ἀρχῇ περὶ Νικηφόρου τοῦ Βασιλάκη ἐκ τοῦ Συνταγματίου τοῦ πατριάρχου Χρυσάνθου τοῦ Νοταρᾶ (σελ. 32).—«Ἡθοποιῖαι κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Βασιλάκη». 1) «Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Σαμφών, ἀδελφείσης τῆς τριχὸς αὐτοῦ, καὶ μέλλων ἐπικατασεῖσαι τὸν οἶκον τοῖς ἀλλοφύλοις, μετὰ τῆς Δαλιδᾶς συμποσιάζουσι». Ἀρχ. «Ἔω χεῖρες, εἰς οἷον ἡμῖν πέρας» κτλ. Walz, Rhet. Graeci, τ. I, σ. 480. 2) «Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ ἐκ γενετῆς τυφλὸς ἀναβλέψας». Ἀρχ. «Ἔπαρ ἔστι μοι τὰ τῆς ὄψεως», φ. 293^α. Walz, σ. 501. 3) «Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Ἄδης τετραήμερου τοῦ Λαζάρου ἀναστάντος». Ἀρχ. «Ἔ πάντα πρότερον ἰδεῖν τε καὶ παθεῖν», φ. 293^β. Walz, σ. 466. 4) «Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ πατὴρ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου μετὰ τὸ γεννηθῆναι τὸν πρόδρομον καὶ αὐτὸν ἀπολυθῆναι τῆς ἀφωνίας». Ἀρχ. «Ἐπανῆκέ μοι μετὰ παιδὸς» κτλ., φ. 294^β. Walz, σ. 483. 5) «Τίνας ἂν εἴποι λόγους ἡ Θεοτόκος, ὅτε μετέβαλεν ὁ Χριστὸς τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον ἐν τῷ γάμῳ». Ἀρχ. «Ὁ παῖδά σε περιπτύξομαι», φ. 295^α. Walz, σ. 499. 6) «Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ δοῦλος τοῦ ἀρχιερέως ἀποκοπεῖς τὸ ὠτίον παρὰ τοῦ ἀγίου Πέτρου καὶ ἰαθεῖς παρὰ τοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Τὸν μαθητὴν κατηγορήσω τοῦ θράσους», φ. 295^β. Walz, σ. 504. Ἐῖτα 7) «Ἄνω νόμου. Τίνας ἂν εἴποι λόγους Πέτρος ἐν τῇ μετὰ τὴν ἄρνησιν τοῦ Κυρίου μετανοήσει καὶ ἐπιστροφῆ». Ἀρχ. «Ἔ δειλῆαιος ἐγώ, οὐαί μοι τοῦ δεινοτάτου πτώματος», φ. 279^α.

η') Φύλλ. 298-311. Γράψιμον τῆς ιη' ἑκατ. Τὰ φύλλα 303-313 ἄγραφα.—«Ἰωάννου διακόνου νομοφύλακος τοῦ Εὐγενικοῦ ἔκφρασις τάπητος Βρεττανικοῦ. Ῥῆγες ἐν παραδείσῳ». Ἀρχ. «Ῥῆξ ἐν λειμῶνι καὶ ἡ βασιλὶς παρὰ τὸν ῥῆγα καὶ ῥοδωνιὰ περὶ αὐτοὺς» κτλ. Boissonade, Anecdota nova, τ. I, σ. 340. Ἐῖτα (φ. 301) «Ὁ νομοφύλαξ τῷ δεσπότη. Πλάτανος». Ἀρχ. «Καὶ ἄλλα μὲν σμικράττα» κτλ. Boissonade ἐνθ. ἀνωτ. σ. 331.

θ') Φύλλ. 312-341. Γράψιμον τῆς ιζ' ἑκατ. Ἀδῆλου περὶ ῥητορικῶν σημάτων ἀκέφαλον ὑπόμνημα. Ἀρχ. « - - ὡς δυσπαράδεκτον τοῖς ἀχροαταῖς, οἷον τολμα Ἐπιδιόρθωσίς ἐστὶν τῇ μὲν χρεῖα ταύτην τῇ προδιορθώσει· διαφέρει δὲ ὅτι τὴν τοῦ λόγου θεραπείαν ὕστερον τίθησιν» κτλ.

ι') Φύλλ. 342-345. Γράψιμον τῆς ιη' ἑκατ. Μαρτυρίαι «περὶ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητός» ἐκ διαφόρων βιβλίων. — Φ. 343 «Ἐπίγραμμα (στίχοι 18) πρὸς τὸν πανιερώτατον καὶ σοφώτατον δεσπότην Γεράσιμον τὸν Βλάχον ἐκ Κρήτης, μητροπολίτην Φιλαδελφείας» κτλ. Ἀρχ. «Ὁρθριος ἀντέλλων τεθρίππων». Ποίημα Νικολάου Βουβουλίου τοῦ ἱατροσοφιστοῦ. — Φ. 344 «Πίναξ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἐπιστολιμαίου χαρακτῆρος» καὶ «Πίναξ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἐγχειριδίου τῆς μετρικῆς τέχνης».

ια') Φύλλ. 346-404. Χειρόγραφον τῆς ιζ' ἑκατ., ὕπερ ἦν «Ἐκ τῶν τοῦ Βησσαρίωνος Μακρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων»¹. — 1) «Περὶ ἐπιστολιμαίου χαρακτῆρος, συντεθέντος παρὰ Γερασίμου ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρητός, κήρυκος τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ διδασκάλου πασῶν τῶν ἐπιστημῶν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαλέκτους». Ἀρχ. «Κεφάλαιον α'. Περὶ ἐπιστολῆς καὶ τῆς αὐτῆς συνθέσεως. Ἐπιστολὴ μὲν οὖν ἐστὶν ἀπόντος ἀνθρώπου πρὸς ἀπόντα διάλεξις» κτλ. Κεφάλαια λς'. — 2) Φ. 384 «Ἐπιστολαὶ διάφοροι πρὸς διαφόρους»· μία καὶ μόνη ἐπιστολὴ Ἀρσενίου Καλοῦδη Βαρθολομαίῳ ἱερεὶ τῷ Συροπούλῳ, ἐκ Βενετίας 1656. — 3) Φ. 385 «Περὶ μέτρων ἐποποιίας». — 4) Φ. 386-404 «Ἐγχειρίδιον τῆς μετρικῆς τέχνης παρὰ Γερασίμου ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρητός» κτλ. Ἀρχ. «Ἡ μελιτόρρυτος τῶν Μουσῶν κιθάρα» κτλ. Κεφάλαια κ'.

ιβ') Φύλλ. 405-409. Γράψιμον τῆς ιη' ἑκατ. «Ἀπὸ ἰδιοχείρου Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων. Τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου

¹ Περὶ τοῦ Βησσαρίωνος τούτου ὄρα τὴν ἐμὴν Ἐκθεσιν παλαιογραφικῶν ἑρευνῶν (ἐν τῷ Ἑλλήν. Φιλολογ. Συλλόγῳ παράρτημα τ. ιζ'), σ. 10, καὶ ἰδίᾳ τὴν Συμβολὴν Β. Μυστακίδου εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐν Ἰωαννίνοις σχολείων (Ἀθήν. 1886). σ. 8-12.

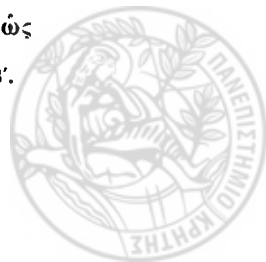
γνώμαι τετράστιχοι» μετὰ σχολίων ἐν ταῖς ῥαῖς. — Φύλλ. 409 «Διάγραμμα τῶν ποδῶν» τῶν μέτρων.

185. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 21, μήκους 0,218, πλ. 0,17. Δίπτυχα καὶ τακτικὸν τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ἱερουσαλήμ. — α') Δίπτυχα, ἀντιγραφέντα «ἐκ τινος παλαιοῦ χειρογράφου βιβλίου, κειμένου ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἀγιωτάτου πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων». Ἄρχ. «Εἶτα ἄρχονται τῆς θείας ἐκτενοῦς ἰκεσίας» κτλ., φ. 1-5. — β') «Ἐκ τινος παλαιοῦ νομίμου καὶ τακτικοῦ, κειμένου ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἀγιωτάτου πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων». Τακτικόν, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπαρχία Παλαιστίνης α'. Αἰλία (Ἱεροσόλομα, Ἁγία Πόλις, θρόνος πατριαρχικός), Καισάρεια μητρόπολις» κτλ., φ. 6-7. — γ') «Τακτικὸν τῆς ἐνορίας τῶν μητροπόλεων καὶ ἐπισκοπῶν τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ»¹. Ἄρχ. «Παρὰ τῆς πέμπτης οἰκουμένης συνόδου» κτλ., φ. 8-13. — δ') «Ἐκ τοῦ τακτικοῦ τοῦ δευτέρου τόμου τῶν Πανδεκτῶν ἐν ταῖς σημειώσεσι, σελίδι 146». Ἄρχ. «Ἐπαρχία Παλαιστίνης α'», φ. 13^β. — ε') «Ἐκ τινος νομίμου παλαιοῦ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων κειμένου. Λεοντίου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας ἐκ τῶν τριῶν ἐπιστολῶν περὶ ἀζύμου». Ἄρχ. «Ἀπὸ τῆς πρώτης. Οἱ τὰ Σάββατα» κτλ., φ. 14-17. — ς') Ἀσματικὴ ἀκολουθία τῆς τελετῆς τοῦ Ἁγίου Φωτός. Ἄρχ. «Ἡ ἀκολουθία οὕτως· τὸ ἐσπέρας, ὅταν γίνεται ὥρα θ', κατεβαίνει ὁ πατριάρχης σὺν τῷ κλήρῳ ἀλλαγμένοι ἄσπρα» κτλ., φ. 18-21. Ἀνάλεκτα ἱεροσολυμιτικῆς σταχυολογίας, τ. II, σ. 179.

186. «Ἱατρικὰ οἰκιακὰ καὶ εἰς τὰς ὁδοιπορίας ἀναγκαῖα». Κεφάλαια λς'. Ἄρχ. «Εἰς κάθε οἰκίαν εὐρίσκονται πρόχειρα πολλὰ ἐξαιρετὰ ἱατρικὰ» κτλ. Χάρτης. Σελίδες 25, γραφεῖσαι περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατονταετηρίδος.

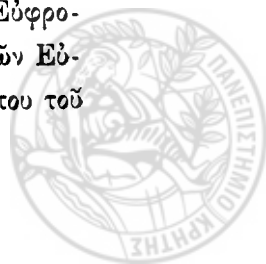
187. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιε' ἑκατοντ. ἀκέφαλον, ἐκ φύλλων 82, μήκους 0,25, πλ. 0, 148. Τὸ ἐν αὐτῷ κείμενον, ἀντιγραφὲν ὑπὸ λογιῶν τινῶν ἀνδρῶν ἐξ ἀντιγράφου ἐφθαρμένου ἐν πολλοῖς τόποις, ὡς

¹ Κατεχωρίσθη ἐξ ἑτέρου κώδικος ἐν τῇ Ἱεροσολυμιᾷ Γρ. Παλαμᾷ, σ. τοσ' - τπβ'.

ἔστιν εἰκάσαι ἐκ τῶν ἐν τῷ κώδικι τούτῳ χασματίων, ὑπάρχει κατὰ μίαν ἐκάστην τῶν σελίδων μονόστηλον ἐκ γραμμῶν τριάκοντα (0,142 × 0,085). — [Πρόκλου νεοπλατωνικοῦ] ἀκέφαλος ἐρμηνεία εἰς τὸν Πλάτωνος Ἀλκιβιάδην α'. Ἀρχ. « - - - τοῦ νεανίσκου τὴν ἀμαθίαν· ὅπως δὲ αὐτὸ τοῦτο ζητητέον ἀπὸ ποίας αἰτίας ὁ Ἀλκιβιάδης τὸ ἀνευδὲς τοῦτο στο:χεῖον ἐτίθετο τῆς εὐδαίμονος ζωῆς » κτλ. Τέλος· «εἰ γὰρ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν ἀντιστρέφει, καὶ τὰ ἀντικείμενα αὐτοῖς τὸ κακὸν καὶ τὸ αἰσχρὸν. Τῷ θεῷ δόξα».

188. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 257, μήκους 0,205, πλ. 0,155.—α') Χριστοφόρου Ἀλεξανδρείας λόγος. οὗ ἡ ἀρχή· «Πάντες μὲν, ἀγαπητοί, τοὺς κατὰ καιρὸν ἀρχιερεῖς» κτλ., φ. 1.—β') Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος πρὸς τοὺς εἰς πὰς ἱπποδρομίας ἀναβαίνοντας. Ἀρχ. «Βούλομαι τῆς συνήθους πάλιν ἄφασθαι» κτλ., φ. 11.—γ') Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου καὶ κατὰ Ἀρείου. Ἀρχ. «Τῇ προτέρᾳ Κυριακῇ» κτλ., φ. 26. — δ') «Διήγησις ψυχωφελῆς πάνυ περὶ τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τιμίας καὶ ἀγίας εἰκόνης τῶν Χαλκοπρατείων» κτλ. Ἀρχ. «Ἀδελφοί, διήγησίν τινα βούλομαι» κτλ., φ. 36. — ε') Ἐφραίμ τοῦ Σύρου «ὁμιλία εἰς τὴν πόρνην τὴν ἀλείψασαν τὸν Κύριον μύρω ἐν τῷ δεῖπνῳ, τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ Τετάρτῃ». Ἀρχ. «Πολλῶν τοίνυν ὄντων», φ. 54^β. — ς') Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν δεῖπνον τοῦ Σωτῆρος. Ἀρχ. «Ἐβουλόμην, ἀγαπητοί, τῆς κατὰ τὸν πατριάρχην πάλιν» κτλ., φ. 68.—ζ') «Λεοντίου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων λόγος εἰς τὴν ἀγίαν ἑορτὴν τῶν Βαΐων». Ἀρχ. «Ἦδη τῆς δεσποτικῆς πανηγύρεως» κτλ. φ. 90^β. — η') Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν Ξηρανθεΐσαν συκῆν. Ἀρχ. «Ὁφθαλμὸς μὲν ὀρῶν» κτλ., φ. 97^β. Παρέπονται πολλαὶ ἕτεραι ὁμιλίαι τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου μέχρι τοῦ 227-ου φύλλου. — θ') Ἐφραίμ τοῦ Σύρου λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Ἐκ τῆς χώρας θέρους» κτλ., φ. 229.—ι') «Βίος ἐν συντόμῳ τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνου τοῦ Μαύρου». Ἀρχ. «Οὗτος ὁ ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Εὐφρόσυνος» κτλ., φ. 237. Ἐλλείπει τῷ κώδικι τὸ τέλος τούτου τοῦ

βίου.—α') Μαρτύριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης. Ἄρχ. «Ἐτους τριακοστοῦ πέμπτου βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβοῦς Μαξεντίου» κτλ., φ. 241-257. Κείμενον ἀτελές.

189. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 229, μήκους 0,205, πλ. 0,148. Ἐγγραφή περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος.

1. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου κυρίου Θεοδοσίου τοῦ Κορυθαλλέως, πρώην μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης, ἔκθεσις συνοπτικὴ τῆς ὅλης συλλογιστικῆς πραγματείας». Ἄρχ. «Ἵσα ἕνεκά του κινεῖται», φ. 1.

2. «Τοῦ σοφωτάτου Κορυθαλλέως συνοπτικαὶ ἀποσημειώσεις εἰς τὸ περὶ ἐρμηνείας τοῦ Ἀριστοτέλους». Ἄρχ. «Ἐπὶ πάσης διδασκαλίας καὶ τέχνης», φ. 118.

3. «Τοῦ αὐτοῦ σοφωτάτου Κορυθαλλέως σύντομοι σχολαστικαὶ ἐρμηνεῖαι εἰς τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους πρότερα ἀναλυτικά». Ἄρχ. «Φωναὶ μὲν ἢ πᾶσα τῆς λογικῆς πραγματείας ὕλη», φ. 151.

4. «Τοῦ αὐτοῦ Κορυθαλλέως εἰς τὰ ὕστερα τοῦ Ἀριστοτέλους ἀναλυτικά». Ἄρχ. «Τὸ ἀναγκαιότατον εἰς θήραν τοῦ ἀληθοῦς», φύλ. 129.

5. «Ἐπτὰ ἡλικίαι τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸν Ἴπποκράτην», φύλ. 299.

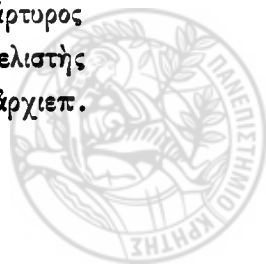
190. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 198, μήκους 0,20, πλ. 0,15. Τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 23 (0,155 × 0,10). Φύλλα ἄγραφα· 123-126, 142.

1. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, περὶ τῆς ἀρχαιότητος Μωσέως καὶ τῶν παρ' Ἑβραίοις προφητῶν, ἐκ τοῦ πρὸς τὰ τοῦ ἐν ἀθέοις Ἰουλιανοῦ λόγου α'». Ἄρχ. «Ὁ τοίνυν Μωσῆς ὁ θεσπέσιος», φ. 1.—«Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου». Ἄρχ. «Μωσέως πέρι καὶ τῆς τῶν μετ' αὐτὸν προφητῶν ἀρχαιότητος» κτλ., φ. 6^β. — «Ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν Ἀφρικανοῦ χρονογραφιῶν». Ἄρχ. «Μέχρι μὲν ὀλυμπιάδων οὐδὲν ἀκριβὲς ἰστόρηται», φ. 10^α. — «Ἀπὸ τοῦ πρὸς Ἑλληνας Τατιανοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ». Ἄρχ. «Νῦν δὲ προσήκειν μοι

νομίζω παραστῆσαι» κτλ., φ. 12^α.—«Ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν Κλήμεντος στρωματέων περὶ τοῦ αὐτοῦ». Ἀρχ. «Εἴρηται μὲν οὖν ἀκριβῶς Τατιανῶ», φ. 16^α.—«Ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν Φλαυίου Ἰωσήπου περὶ τῆς τῶν Ἰουδαίων ἀρχαιότητος». Ἀρχ. «Ἄρξομαι δὲ πρῶτον ἀπὸ τῶν παρ' Αἰγυπτίοις γραμμάτων», φ. 18^β.—«Ὡς ἀπάσης τῆς παρ' Ἑβραίοις ἱστορίας νεώτεροι τυγχάνουσι τῶν παρ' Ἑλληνσι φιλοσόφων οἱ χρόνοι». Ἀρχ. «Ἄλλὰ τί δεῖ πλῆθος ταῖς ἀποδείξειςιν» κτλ., φ. 20^α.—«Ὡς τὰ πάντα παρὰ Βαρβάρων Ἑλληνες ὠφέληνται». Ἀρχ. «Πρῶτος τοιγαροῦν ὁ τὰ κοινὰ γράμματα» κτλ., φ. 22^β.—«Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν Κλήμεντος». Ἀρχ. «Ἰατρικὴν δὲ Ἄπιν Αἰγύπτιον» κτλ., φ. 23^β.—«Ἰωσήπου περὶ τοῦ αὐτοῦ». Ἀρχ. «Πρῶτον οὖν ἐπέρχεταιί μοι πάνυ θαυμάζειν» κτλ., φ. 24^β.—«Ἔτι περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν Διοδώρου». Ἀρχ. «Τούτων δ' ἡμῶν διευκρινημένων, ῥητέον ὅσοι τῶν παρ' Ἑλλήσι δεδοξασμένων» κτλ., φ. 26^β.—«Δημητρίου περὶ τοῦ Ἰακώβ». Ἀρχ. «Ἀπίωμεν δὲ πάλιν ἐπὶ τὸν πολυῖστορα. Δημητρίος φησι τὸν Ἰακώβ γενόμενον» κτλ., φ. 28^β.

2. «Βίος τοῦ ἁγίου εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, κατὰ Σωφρόνιον». Ἀρχ. «Ματθαῖος ὁ καὶ Λευὶς ἀπόστολος», φ. 31^α.—«Τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας κυρίου Θεοφυλάκτου προοίμιον εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον». Ἀρχ. «Οἱ μὲν οὖν πρὸ τοῦ νόμου ἐκεῖνοι θεῖοι ἄνδρες», φ. 31^α.—«Τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια», φ. 32^β.—«Βίος τοῦ Μάρκου, κατὰ Σωφρόνιον». Ἀρχ. «Μάρκος μαθητῆς καὶ ἐρμηνευτῆς» κτλ., φ. 33^β.—«Βίος τοῦ Μάρκου ἐκ τῆς τοῦ Δωροθέου μάρτυρος καὶ Τυρίων ἐπισκόπου συνόψεως». Ἀρχ. «Μάρκος ὁ εὐαγγελιστῆς καὶ πρῶτος Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος», φ. 34^α.—«Θεοφυλάκτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας ὑπόθεσις εἰς τὸ κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον». Ἀρχ. «Τὰ κεφάλαια τοῦ κατὰ Μάρκον εὐαγγελίου», φ. 35^α.—«Βίος τοῦ Λουκά, κατὰ Σωφρόνιον». Ἀρχ. «Λουκάς ἰατρὸς Ἀντιοχεύς», φ. 35^β.—«Βίος Λουκά τοῦ εὐαγγελιστοῦ ἐκ τῆς Δωροθέου μάρτυρος Τυρίων ἐπισκόπου συνόψεως». Ἀρχ. «Λουκάς ὁ εὐαγγελιστῆς Ἀντοχεύς μὲν τὸ γένος ἦν», φ. 36^α.—«Θεοφυλάκτου ἀρχιεπ.

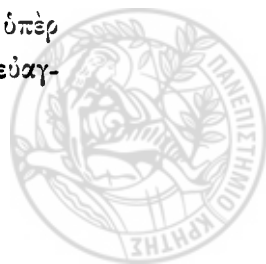

Βουλγαρίας υπόμνημα εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον». Ἄρχ. «Λουκᾶς ὁ θεῖος Ἀντιοχεὺς μὲν ἦν» κτλ., φ. 36^β. — «Τὰ κεφάλαια τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου», φ. 36^β. — «Βίος τοῦ Ἰωάννου ἐκ τοῦ Σωφρονίου». Ἄρχ. «Ἰωάννης, ὃν Ἰησοῦς πάνυ ἠγάπησεν», φ. 37^β. — «Βίος Ἰωάννου τοῦ εὐαγγελιστοῦ ἐκ τῆς τοῦ Δωροθέου μάρτυρος καὶ Τυρίων ἐπισκόπου συνόψεως». Ἄρχ. «Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ», φ. 38^α. — «Θεοφυλάκτου ἀρχιεπ. Βουλγαρίας υπόμνημα εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον». Ἄρχ. «Ἡ τοῦ ἁγίου πνεύματος δύναμις», φ. 38^β. — «Τὰ κεφάλαια τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου», φ. 39^β. — «Ἀποδημία Παύλου τοῦ ἀποστόλου». Ἄρχ. «Ἀπὸ Δαμασκοῦ ἤρξατο», φ. 40^α. — «Εὐθαλίου διακόνου περὶ τῶν χρόνων τοῦ κηρύγματος τοῦ ἁγίου Παύλου καὶ περὶ τῆς διαμαρτυρίου αὐτοῦ τελειώσεως». Ἄρχ. «Ἀναγκαῖον ἠγησάμην», φ. 40^β. — «Ἐκθεσις κεφαλαίων τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων», φ. 42^α. — «Τῶν δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματα καὶ ποῦ ἐκήρυξαν τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ πῶς ἐτελειώθησαν». Ἄρχ. «Πρῶτος Σίμων Πέτρος ὁ τῶν ἀποστόλων κορυφαῖος», φ. 45^α. — Ἰαμβεῖον ἀνεπίγραφον εἰς τὸν ἀπόστολον Παῦλον ἐκ στίχων 120. Ἄρχ. «Ὁ Παῦλος ὁ ἄυλος ἐκ τῶν πραγμάτων | ἢ γραμμάτων πέφηνε τῇ διαστάσει» κτλ., φ. 47^α. Εἶτα αἱ ὑποθέσεις καὶ τὰ κεφάλαια τῶν ἐπιστολῶν Παύλου καὶ τῶν καθολικῶν ἐπιστολῶν.

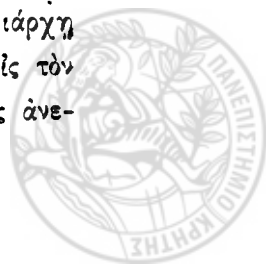
3. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ, οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, πρὸς Ἄνθιμον τὸν θεοφιλέστατον διάκονον τῆς τοῦ Θεοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, λόγος δογματικὸς περὶ τε τῶν ἁγίων συνόδων καὶ τῶν κατὰ καιροὺς ἀνέκαθεν τοῦ ἀποστολικοῦ κηρύγματος ἀναφανεισῶν αἰρέσεων». Ἄρχ. «Σοφῶν ἀνδρῶν αἱ ἐρωτήσεις», φ. 67^α. Migne τ. 97, σ. 40.

4. «Ἐκθεσις τῶν ἁγίων πασῶν συνόδων κατὰ τὴν τάξιν τῶν χρόνων, καθ' οὓς συνέστησαν». Ἄρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις Αὐρηλιανοῦ», φ. 90^α.

5. Ἀνώνυμα ἱαμβικὰ ποιήματα, φ. 98^α-122^β. — α') «Εἰς τὰ εἰσόδια τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου» στίχοι 35. Ἄρχ. «Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν δεσποτικῶν θαυμάτων», φ. 98^α. — β') «Ἐτερον εἰς τὸν εὐαγ-

γελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου» ἐκ στίχων 49. Ἄρχ. «Ἐθαῦμα καινόν, πῶς βροτοὺς ξενοτρόπως» κτλ., φ. 98^α.—γ') «Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» στίχοι 29. Ἄρχ. «Γενάρχας, οὐς πρὶν δυσκλεῶς», φ. 98^β.—δ') «Ἐτερον εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» ἐκ στίχων 68. Ἄρχ. «Καὶ τίσι καλοῖς δεξιωθῶμεν πλέον», φ. 99^α.—ε') «Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν» στίχοι 55. Ἄρχ. «Σῶφρον Συμεών, πρεσβυτικὴ καρδία», φ. 100^α.—ς') «Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα» στίχοι 14. Ἄρχ. «Χιτῶνας, οὐς πρὶν ἐνδιδύσκει» κτλ., φ. 100^β.—ζ') «Εἰς τὰ βατὰ» στίχοι 39. Ἄρχ. «Αἰνοῦσι τὸ πρὶν Ἀγγέλων στρατηγία», φ. 100^β.—Εἶτα στίχοι εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν, εἰς τὸν Σταυρόν, εἰς τὴν Ἀνάστασιν, εἰς τὴν Πεντηκοστήν, εἰς Ἰωάννην τὸν Θεολόγον, εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον, εἰς τὴν ἀποτομὴν Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον, εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον Δημήτριον, εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον, εἰς τὴν βίβλον τῶν μὴ ἀναγνωσσομένων λόγων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, εἰς τὴν βίβλον τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, εἰς τὴν χρονικὴν βίβλον Ἰωάννου τοῦ Ζωναρᾶ, εἰς τὴν δευτέραν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν, εἰς τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους ὑπόμνημα, εἰς τὴν φυσικὴν ἀκρόασιν τοῦ αὐτοῦ, εἰς Κλεομήδην, εἰς τὸν ἀπόστολον Παῦλον, εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, εἰς τὰ ἀσκητικὰ τοῦ μεγάλου Βασιλείου (δὶς), εἰς τὴν Ἑξαήμερον τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ ἐπίλοιπον τῆς Ἑξαήμερου, εἰς τὴν βίβλον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης, εἰς τὴν ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου ἐξηγηθεῖσαν βίβλον, εἰς τὴν τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων βίβλον, εἰς τὰς ἰδ' ἐπιστολάς τοῦ Παύλου, εἰς τὴν κατηχητικὴν βίβλον Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου (δὶς), εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κακομύθειαν τὴν ἐλεγχομένην ὑπὸ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, εἰς τὴν Δογματικὴν Πανοπλίαν, εἰς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, εἰς τὴν τοῦ ἁγίου Ἰσαὰκ βίβλον, εἰς τὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ βίβλον, «πρὸς τὸν αὐτοκράτορα», εἰς βασκανίαν, «εἰς τὸν ἐμπρησμὸν τὸν ἐν τῇ Πόρτῃ», εἰς τὸν ἅγιον Ὀνούφριον, «τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ (Νήφωνι) εἰς τὸν παραλυτικόν», εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον, εἰς τὸν αὐτοκράτορα, εἰς τὸν ἀρχάγγελον Μιχαήλ. Εἶτα πάλιν ὅλως ἀνε-

πίγραφον. Ἀρχ. «Ὑμνεῖο παιᾶνα μέγαν θεόν», φ. 197^β. Anthol. Palat. IX, 525.

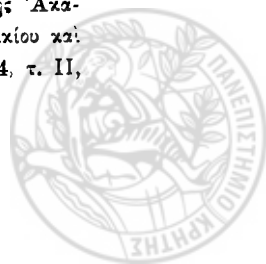
191. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 101 (μῆκ. 0,197, πλ. 0,145), ὅπερ ἐγράφη ἔτει 1615-φ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 25 (0,162 × 0,105).—Συγγραφαὶ λατινικαὶ τοῦ Averrois καὶ τοῦ Cremonini.

192. Μανουήλ τοῦ Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐκ κεφαλαίων σιε'. Ἐγράφη ἔτει 1634-φ. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 244 (μήκους 0,195, πλάτους 0,142). Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 18 (0,14 × 0,09). Ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι τοῦ 242-ου φύλλου· «Γέγραπται ἡ δέλτος αὕτη ἐν ἔτει αχλδφ».

193. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 100 (μήκους 0,19, πλ. 0,145). Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐν τῇ ἀρχῇ κεῖται χαλκότυπος ὀλοσέλιδος εἰκῶν τοῦ Καίσαρος Cremonini μετὰ χειρογράφου τινὸς σημειώματος, ἔχοντος ὧδε· «Ἐκ τῶν Δοσιθέου Ἱεροσολύμων καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου Τάφου 1673». Ἐγράφη δὲ τοῦτο τὸ τεῦχος περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιζ' ἑκατ.—Caesaris Cremonini ζητήματα εἰς τὰ τρία πρώτα βιβλία τῶν φυσικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους.

194. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων ἀσελιδῶτων 14 καὶ σελίδων ἠριθμημένων 220· ἔστι δὲ μήκους 0,205 καὶ πλ. 0,165. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐν τῇ ἀρχῇ κεῖται πίναξ ἀναγραφικὸς τῶν κεφαλαίων, ἐξ ὧν σύγκειται τὸ ἐν τῷ κώδικι τούτῳ περιεχόμενον βιβλίον· μετὰ δὲ τρία παντάσασιν ἄγραφα φύλλα ὑπάρχει τίτλος ἀπλῶς, ἔχων οὕτως· «Ἐγχειρίδιον πνευματικῶν τῶν λογισμάτων καὶ σοφωμάτων ἱερομονάχων τε καὶ διδασκάλων Ἰωαννικίου καὶ Σωφρονίου αὐταδέλφων¹, τῶν ἐκ τῆς περιήμου νήσου Κεφαλληνίας, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἐκδοθὲν ἐν τῇ Μοσχοβίᾳ ἐπὶ τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἀγιωτάτου πατριάρχου τῆς Μοσχοβίας καὶ πάσης

¹ Ἀλεξάνδρου Λασκάρεως ἱστορικὴ ἐποψις περὶ τῆς ἐν Μόσχῃ Ἑλληνικῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸν ιζ' καὶ ιη' αἰῶνα, ἤτοι περὶ τῶν ἀδελφῶν Λειγουδῶν Ἰωαννικίου καὶ Σωφρονίου. Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος, 1864, τ. II, σ. 24-44. Κ. Σάββα Νεοελληνικὴ Φιλολογία, σ. 358-371.

Ῥωσσίας καὶ πάντων τῶν βορείων μερῶν κὺρ Ἰωακείμ ἔτει ἀπὸ θεογονείας Χριστοῦ ,αχϚϕ [=1690], ἐπὶ δὲ τοῦ μετ' αὐτὸν μακαριωτάτου καὶ ἀγιωτάτου πατριάρχου κὺρ Ἀδριανοῦ διορθωθὲν ἐν τῇ σλαβανικῇ διαλέκτῳ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐν μηνὶ φευρουαρίῳ». Καὶ οὗτος μὲν ὁ τίτλος εὐρίσκεται ἐπὶ τῆς προσθίας σελίδος ἐνὸς ὄλου φύλλου, μεθ' ὃ κεῖται «Ἐπίδοσις τῶν ἐν τῷδε τῷ βιβλίῳ εὐρισκομένων διαλόγων», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐστοντας καὶ ὁ ἄνθρωπος ὀλίγον ὕστερον» κτλ. Αὕτη δὲ ἡ ὑπόθεσις περιέχεται ἐν τέσσαρσι φύλλοις· μεθ' ἃ πάλιν ἕτερα τρία φύλλα παντάπασι ἄγραφα καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν ἕτερα δύο, περιέχοντα ἐν ἑαυτοῖς «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ συνοδικοῦ συστατικοῦ γράμματος». Μετὰ δὲ τοῦτο τὸ γράμμα σελίδες ἀπαντῶσι ἠριθμημέναι 220, ὧν ἡ μὲν πρώτη κατέχεται ὑπὸ προλόγου (οὗ ἡ ἀρχή· «Οὗτοι οἱ διάλογοι, ὧ φιλομαθέστατοι ἀναγινώσκοντες, λατινιστὶ ἔγινον μὲ ἐκείνους» κέ), αἱ δὲ λοιπαὶ πᾶσαι περιέχουσιν ἐν ἑαυταῖς ἐκτενέστατόν τι βιβλίον, ταύτην ἐπὶ κεφαλῆς ἔχον τὴν δήλωσιν· «Εἰσοδος τῶν διαλόγων τῶν ἐν προοιμίῳις ῥηθέντων διδασκάλων Ἰωαννικίου καὶ Σωφρονίου αὐταδέλφων Δειχοῦδῶν τῶν Κεφαλληνέων μετὰ τοῦ Ῥούτκα Ἰησοῦτου καὶ τινῶν ἄλλων τοῦ λατινικοῦ δόγματος ἐν τῇ Πολωνίᾳ· ἐν σχήματι ἀνωνύμως Γραικοῦ διδασκάλου καὶ Ἰησοῦτου». Ἀρχ. «Ἰησοῦτης. Ὡ φίλε, ἐπειδὴ καὶ ἐλάχομεν εἰς ταύτην τὴν κατοικίαν ξενοδοχοῦμενοι» κτλ.¹ Τὸ δὲ προρρηθὲν πατριαρχικὸν γράμμα, πρὸς τοὺς ἀδελφούς ἀναφερόμενον Δειχοῦδας, ἔχει κατὰ λέξιν οὕτω· «Διονύσιος ἐλέφ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.—Ἰερώτατοι μητροπολίται καὶ ὑπέρτιμοι, καὶ θεοφιλέστατοι ἀρχιεπίσκοποι, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοί, θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι, ἐκλαμπρότατοι καὶ εὐσεβέστατοι αὐθένται καὶ τοπάρχαι, υἱοὶ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητοὶ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, ἐντιμότατοι κληρικοὶ πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν, αἰδεσιμώτατοι καθηγούμενοι τῶν σεβασμιῶν μονα-

¹ Οὗτοι οἱ διάλογοι πραγματεύονται περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα, περὶ τοῦ βαπτίσματος, περὶ τοῦ ἐνζύμου καὶ τοῦ ἀζύμου ἄρτου, περὶ τῆς τῶν ἁγίων ἀπολαύσεως, περὶ τοῦ καθαρτηρίου πυρός, περὶ τοῦ γάμου τῶν ἱερέων, περὶ τῆς τοῦ Σαββάτου νηστείας κτλ.

εἰσὶ καὶ ὑπέρμαχοι τῶν δογμάτων τε καὶ διδαγμάτων τῆς Ἀνατολικῆς Ἀποστολικῆς καὶ Καθολικῆς Ἐκκλησίας, οὐκ ἐπὶ θάτερα ἀποκλίνοντες, ἀλλὰ τὴν μέσσην καὶ βασιλικὴν ὁδὸν ὀρθοδόξως βαδίζοντες, ἀποκυήματα γνήσια τῆς πρωτοτύπου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ρύπου δογμάτων παντελῶς καθαρεύοντες, ἀγνοί καὶ ταῖς ψυχαῖς καὶ τοῖς δόγμασι, καθαρὰς τὰς ἐμφάσεις ὡς δι' ἐσόπτρου τῶν αὐτῶν ἔργων τε καὶ διδασκαλιῶν τῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν ἐγκεκολαμμένων ἀρετῶν τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως παρεχομενοι, προφθανούσης πρὸς τούτους καὶ τῆς εὐφήμου φήμης αὐτῶν καὶ πιστουμένης ὅσα καὶ διὰ τῶν αὐτῶν πράξεων ἡμῖν ἐπεπιστευτο, οἷα καὶ πρόκεινται τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν ὁρώντων ἐν σεμνῷ ψυχῆς καταστήματι καὶ ἐν ἱματισμῷ καὶ σχήματι θεοκηρύκων ἀνδρῶν. Διὰ ταῦτα καὶ ἐνώπιον ἡμῶν καὶ τοῦ χοροῦ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ τῶν σοφωτάτων κληρικῶν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἄμβωνος τὰ ἱερὰ ἀνέθεντο λόγια τοῖς χριστιανοῖς καὶ πείρα τε καὶ χρόνον καὶ ἐρεύνη οὐκ ἀγενεῖ δοκιμασθέντες ἀκτῖνας ἀκραιφνεῖς τῆς ὀρθοδοξίας διαπρυσίως ἐξελάμψαντο· καὶ κατὰ μίμησιν τῶν ἱερῶν θεοκηρύκων ἀποστολικοῖς ἔχουσιν ἐξακολουθεῖν πειρώμενοι, καὶ ἀπὸ τῆς Βασιλευούσης ἐξερχόμενοι καὶ εἰς ἄλλοδαπὰς ἀπερχόμενοι, καὶ νόμοις ἀρχαίοις πειθόμενοι, συστατικὰ παρ' ἡμῶν ἐξήτησαντο γράμματα, χρῆμα ἀναγκαιότατον ὑπὲρ τι ἄλλο τῶν κατ' ἡμᾶς, διασαφούν δηλονότι τὴν ἐν προοιμίῳ μὴ κατάδηλον ἀρετὴν τῶν ἀνδρῶν, ἐφ' ᾧ ἀπὸ πρώτης ἀφετηρίας τὸ καλὸν ὡς καλὸν καὶ ὑπολαμβάνοιτο καὶ καταλαμβάνοιτο, κἀντεῦθεν τὴν προσήκουσαν τιμὴν ἀποδρέποιντο παρ' ὧν καὶ εἰσέρχονται καὶ ἐξέρχονται. Καὶ δὴ γράφοντες συνοδικῶς συνιστῶμεν διὰ τοῦ παρόντος ἅπασι τοῖς εὐσεβέσι τούτους τοὺς διαληφθέντας διδασκάλους, ἀρχικοῖς τε καὶ μὴ τοιούτοις, καὶ καταδήλους αὐτοὺς τοῖς τε πόρρω καὶ ἐγγὺς ἀποκαθιστῶμεν καὶ διαμαρτυρούμεθα ὀρθοδόξιας ἐχομένους καὶ ἀρετῆς καὶ διδασκαλικοῦ χαρίσματος, ἱκανοὺς πρὸς τε μαθημάτων ἔκδοσιν καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ὀρθόδοξον διακήρυξιν, καὶ πρὸς ἀποδογὴν λογισμῶν τῶν προσερχομένων αὐτοῖς χάριν ἐξομολογήσεως χριστιανῶν, ἱκανοὺς διόρθωσιν τε καὶ

196. Τεύχος χάρτινον ἐκ φύλλων 212 (μήκους 0,20, πλ. 0,145)· ἐγράφη ἔτει 1673-φ· ἐδόθη δὲ καὶ τοῦτο «διὰ Χρυσάνθου πρεσβυτέρου (τοῦ Νοταρᾶ) τῷ Παναγίῳ Τάφῳ». Ἐν τῇ προσθίᾳ σελίδι τοῦ 1-ου φύλλου περιέχεται κόσμημά τι πσιειδὲς καὶ ἡ τοῦ τεύχους ἐπιγραφή, ἣτις ἔχει οὕτω· «Τὸ παρὸν βιβλίον ἐσῆνθεσεν εἰς ἐλληνικὴν γλῶτταν ὁ φιλόχριστος βασιλεὺς ἡμῶν κύριος Ἰωάννης ὁ Καντακουζηνός, ὁποῦ ὕστερον ονομάσθηκεν διατουθείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος Ἰωᾶσαφ μοναχός. εἰς τοὺς αὐτῶν χρόνους ἀπὸ τῆν ἔνσαρκον οἰκονομίαν. μετεφράσθη δὲ εἰς κοινὴν γλῶτταν ὑπὸ Μελετίου Συρήγου. ἀχλὲ. δεκεμβρίου α̅η εἰς Μολδοβλαχίαν με παρακίνησι τοῦ ἐκλαμπροτάτου αὐθεντὸς πάσης Μολδοβλαχίας κυρίου Ἰωάννου Βασιλείου βεωβόνδα». Ἐν δὲ τῇ προσθίᾳ σελίδι τοῦ 212-ου φύλλου ὑπάρχει τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Ἐγράφι ἡ παροῦσα βίβλος ὑποχειρὸς καμοῦ Κωνσταντίνου τοῦ ταπεινοῦ ἀναγνώστου, ἀπὸ ἐπαρχίας Χαλκηδόνος καὶ ἐκ χώρας Χρισοπόλεως. μεπαρακίνησιν καὶ ἐξοδον του οσιοτάτου Μανασῆ μοναχοῦ υἱὸς Κυριάκη τοῦ Πέγιου. ἀπὸ ἐπαρχίας Χῆμαρας καὶ Δελβίνου καὶ ἐκ χώρας Ἁγίος Ἀνδρέας. ἐγράφι δὲ εἰς Μο(λ)δοβλαχίαν. αὐθεντέβοντος τοῦ ἐκλαμπροτάτου αὐθεντὸς κυρίου κυρίου Ἰωάννου Στεφάνου βεωβόνδα. εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ ἀγίου Γεωργίου του Χλῆντζα ἀρχιερατεύοντος ἐν Μολδοβλαχίαν κυρίου Δοσιθείου· καὶ ἀνεστὶν καὶ τινὰς λόγος ἐσφαλμένος εἰσυγχώρησιν ἔστω δι(α)τή δὲν ἤμουν τόσοσ μαθηματικὸς εἰς τὴν μάθησιν τῶν γραμμάτων. ἐπιέτους α̅χ^ω ο̅γ ἐν μηνὶ ἀπριλλίῳ κβ'».

197. Τεύχος χάρτινον ἐκ φύλλων 184 (μήκους 0,20, πλ. 0,145), ὧν τὰ μὲν πρῶτα 178 ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς πεντεκαίδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, τὰ δὲ ἔσχατα ἕξ φύλλα περὶ τὸ μέσον τῆς ὀκτωκαίδεκάτης· πρότερον ὁμοῦς ἠρίθμει τοῦτο τὸ τεύχος πολλῶν πλείω τῶν 184 φύλλων, ὡς ἔστιν εἰκάσαι ἐκ τῶν φανερῶν ἑλλειμμάτων τῶν ὑπαρχόντων μετὰ τὸ 69-ον, τὸ 87-ον καὶ τὸ 132-ον φύλλον· γραφεὺς δὲ τοῦ τεύχους ἔστιν (φ. 1-89) ἀνὴρ ἐλλόγιμος, Μάξιμος ὀνομαζόμενος (ὑρα φύλλ. 82^α), ἴσως δὲ ὁ πατριάρχης γενόμενος οἰκουμενικὸς ἔτει 1476-φ.

1. «Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ» ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Περὶ δὲ ἔκουσίου καὶ ἀκουσίου ἀπορήσειεν ἂν τις εἰς τὰ καθ' ἕκαστα» κτλ., φ. 1^α. Τέλος· «ἄμφω γὰρ τῷ ἄνδρι σοφῷ καὶ αἰδοῦς ἀξίω».

2. Ἀνεπίγραφον· ἀλλ' ἐν τῇ ᾧα τοῦ κώδικος ὁ καλλιγράφος ἔγραψε τὸ σημείωμα τοῦτο· «Οἶμαι Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου εἶναι τὸ σύγγραμμα κατὰ Πλήθωνος». Ἀρχ. «Σκοποῦντί μοι, κράτιστε καὶ γαληνότετε ἡγεμόνων Κωνσταντίνε, τί ἂν δέοι με προσφέρειν» κτλ., φ. 4-69. Τέλος· «ταῦτ' ἐν ἐνὶ συμφορέσαι βιβλίῳ συνέθηκέ τε καὶ ἀπεριμερίμνωσ ἐκδέδωκε».

3. «Πλήθωνος εἰς τὴν βασιλίδαν Ἑλένην ἐπικηδεῖος». Ἀρχ. «Τῇ τῶν ἡμετέρων βασιλέων τε καὶ ἡγεμόνων μητρί», φ. 70^α.

4. (Πλήθωνος) «περὶ τοῖν δυοῖν ἐναντίοις λόγοις τοῦ τε Πρωταγορείου καὶ τοῦ Πυρωνείου». Ἀρχ. «Λόγῳ δὲ δὴ ἐκεῖνῳ ἀλλήλοισιν μὲν ἐναντιωτάτῳ» κτλ., φ. 71^β. Πλήθωνος νόμων συγγραφῆς τὰ σφζόμενα par C. Alexandre. Paris 1858, σ. 36 κέ.

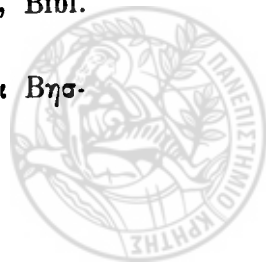
5. (Πλήθωνος) «εὐχὴ εἰς θεοὺς τοὺς λογίους». Ἀρχ. «Ἄγετε δὴ, ᾧ θεοὶ λόγοισι», φ. 72^β. C. Alexandre σ. 44.

6. Πρόλογος καὶ πίναξ τῶν κεφαλαίων τῆς Πλήθωνος νόμων συγγραφῆς, διηρημένης, κατὰ τοῦτον τὸν κώδικα, εἰς τριῶν συνεχῆ κεφάλαια. Ἀρχ. «Ἡ βίβλος ἦδε θεολογίαν μὲν τὴν κατὰ Ζωροάστρη» κτλ., φ. 72^β. Εἶτα τὸ «Περὶ διαφορᾶς τῶν περὶ τῶν μεγίστων ἀνθρώποις δοξῶν» κεφάλαιον (φ. 74^β), ὅπερ ἐστὶ τὸ α' τοῦ πρώτου βιβλίου τῶν νόμων· καὶ μετὰ τοῦτο τὸ «Περὶ μέτρου τε καὶ συμμετρίας» α' κεφάλαιον τοῦ τρίτου βιβλίου (φ. 74^β). C. Alexandre σ. 2-14, 36-42, 84-86.

7. «Βησσαρίων καρδινάλις τῷ σοφῷ καὶ διδασκάλῳ Γεωργίῳ τῷ Γεμιστῷ εὖ πράττειν»· ἐπιστολή, ἧς ἀρχή· «Κοινῆς πᾶσιν ἐνεσπαρμένης ἐννοίας», φ. 76^α.

8. «Ὁ Πλήθων τῷ Βησσαρίωνι». Ἀρχ. «Οὐ πάντας οἶεσθαι χρὴ τοὺς ἄνδρας τούτους» κτλ., φ. 77^β. Fabricii-Harles, Bibl. Graeca, τ. XII, σ. 95.

9. «Γεώργιος ὁ Γεμιστὸς τῷ αἰδεσιμωτάτῳ καρδινάλει Βησ-

σαρίωνι». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ καὶ μαρτυριῶν δέη πρὸς τὰ προγεγραμμένα σοι», φ. 80^β. Fabricii-Harles, τ. XII, σ. 95.

10. «Ἀδήλου» περὶ εἰμαρμένης ἀνεπίγραφον· ἀλλ' ἐν τῇ ᾧα γέγραπται τὸ «Οἶμαι καὶ τοῦτο τοῦ Πλήθωνος εἶναι. Μάξι(μ)ος». Ἄρχ. «Πρότερα δὲ ὤρισταί τε καὶ εἴμαρται» κτλ., φ. 82^α. C. Alexandre σ. 64.

12. «Διόρθωσις ἐνίων τῶν οὐκ ὀρθῶς ὑπὸ Στράβωνος λεγομένων». Ἐν τῇ ᾧα· «Τοῦ αὐτοῦ Πλήθωνος οἶμαι». Ἄρχ. «Οὔτε τὴν θάλατταν τὴν Κασπίαν ὀρθῶς οἶεται Στράβων τῷ Ὠκεανῷ συμβάλλειν» κτλ., φ. 83^β. Fabricii-Harles, τ. XII, σ. 91.

12. «Ἀδήλου»· οὕτως ἐν τῇ ᾧα. — «Πῶς οἱ πλείους κακοί, τῆς ἀρετῆς κατὰ φύσιν ἡμῖν οὔσης, καὶ πῶς ἐπὶ τὸ ἁμαρτάνειν οὕτω ῥαδίως πάντες ὑποφερόμεθα; Λύσις». Ἄρχ. «Πρὸς δὴ τοῦτο πάλιν ἐροῦμεν, ὅσον γε ἡμῖν ἐφεκτόν» κτλ., φ. 85^β.

13. Ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀριστοτέλης τριτῶς τὸν νοῦν διακρίνει τὸν περὶ τὰ ἀπλᾶ καταγιγόμενον» κτλ., φ. 86^α.

14. «Πλήθωνος προσφωνημάτιον», οὗ ἡ ἀρχή· «Οὐκ ἦν παραπλήσια, ᾧ θεϊότατε, τὰ τῶν πολέμων» κτλ. φ. 86^β. Fabricii-Harles, τ. XII, σ. 92.

15. «Γεωργίου Γεμιστοῦ πρὸς τὰς τοῦ Σχολαρίου ὑπὲρ Ἀριστοτέλους ἀντιλήψεις». Ἄρχ. «Ἐγὼ μὲν οὐκ ὀφέ, ὡς γε σὺ φῆς, ἀλλ' ὅτε τὸ πρῶτον ἠτήθη, εὐθύς ἔπεμψα» κτλ., φ. 88-89. C. Alexandre σ. 293.

16. Φύλλον 90-ὸν μέχρι τοῦ 132-ου φ. Ἔτερον χειρόγραφον τῆς ἐ' ἑκατ., ἀκέφαλον, ᾧ ἐλλείπει τὰ τρία πρῶτιστα φύλλα ἐκ παλαιοῦ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 25. Ἀκέφαλον ὑπόμνημα κατὰ Ἀριστοτέλους καὶ ὑπὲρ Πλάτωνος. Ἄρχ. « - - - αὐτοῦ διακηχόεσαν ἀναλαμβάνειν· ἀλλ' Ἀριστοτέλης φοιτητῆς γεγονώς Πλάτωνι καὶ ἔπειτα ὑπὸ προσχήματι φιλοσοφίας σοφιστικὴν μετελθὼν» κτλ. Τέλος· «ἡμῖν δὲ σοῦ τὰ τοιαῦτα ἴσα καὶ κονιδίου Μελιταίου τινὸς ὕλακαῖς λελόγισται τε ἤδη καὶ αὐθις λογισθήσεται».

17. «Παράφρασις εἰς τὰ Ἠθικά τοῦ Ἀριστοτέλους». Ἄρχ.

σις καὶ παρηγορία εἰς θλιμένους (γρ. θλιμμένους)· πόνημα κυροῦ Μανουήλου - Σαβίου καὶ πρωτοψάλτου Χάνδακος». Ἄρχ. «Οὐδέν ἐστι τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον κτισμάτων» κτλ.—2) Ἄλφάβητος ἀνεπίγραφος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄνθρωπε κάμνης καὶ θαρῆς· τὸ κάμνης νὰ κερδήσης· κακοπαθῆς καὶ μάχαισε τὸν κόσμον νὰ τὸν ἔχεις» κτλ., φ. 72^α.—3) «Μαξίμου μοναχοῦ τοῦ Μάζαρι κανὼν περὶ πνευμάτων καὶ ἀντιστοίχων κατὰ ἀλφάβητον. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσες». Ἄρχ. «Ἀναφῆς καὶ ἄκτιστος» κτλ., φ. 75^β. *Annuaire de l'association pour l'encour. des études grecques*, τ. X, σ. 131.—4) «Ἡ τῶν Λατίνων λειτουργία μεταγλωττισθεῖσα εἰς ἑλληνικὴν ἐκ τοῦ λατινικοῦ παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Μάρκου Κρητὸς τοῦ Μουσούρου». Ἄρχ. «Ὁ μέλλων ἱερουργῆσειν ἱερεὺς ἐνδύεται» κτλ.

ε) Φύλλ. 83-151. Γράψιμον τῆς ιε' ἑκατ. «Βίος τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου». Ἄρχ. «Κλήμης Ἰακώβφ τῷ κυρίῳ» κτλ. Τέλος· «καὶ ἱστορήσας ἀκολούθως τὰς πράξεις ἀπετέλεσε - - ».

200. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 80 (μῆχ. 0,205, πλ. 0,145), ὅπερ ἐγράφη ἔτει 1680-ῶ. Αὐτόγραφον Χρυσάνθου τοῦ Νοταρᾶ.—α') «Ἑρμηνεῖα καὶ καταγραφή τοῦ τεταρτημορίου τῆς σφαίρας, ὅπερ καὶ ρούπ-νταγίρῆ λέγεται ἀραβικῶς, γεγυνοῦσα παρὰ Χρυσάνθου, ἀρχιδιακόνου τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου πατριάρχου τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ κυρίου κυρίου Δοσιθέου». Ἄρχ. «Τὸ τεταρτημόριον πρῶτον μὲν ἔχει δύο γραμμάς ἀπὸ τοῦ κέντρου ἠγμένας» κτλ., φ. 1^α.—β') «Καταγραφή καὶ ἐρμηνεῖα τοῦ ὄργανου, ὀνομαζομένου τζέιπ». Ἄρχ. «Τὸ τζέιπ ὄργανόν ἐστι» κτλ., φ. 25^α.—γ') «Προβλήματά τινα ἀστρολαβικά». Ἄρχ. «Εὐρίσκομεν καὶ διὰ τοῦ ἀστρολάβου τὸ δειλινόν» κτλ., φ. 57.—δ') «Προλεγόμενά τινα εἰς τὴν γεωμετρίαν συντείνοντα». Ἄρχ. «Τί ἐστι γεωμετρία; Γεωμετρία ἐστὶν ἐπιστήμη συμμετρίας» κτλ., φ. 71.—ε') «Θέματος καταγραφή». Ἄρχ. «Ἐστω ἡ σύστασις τοῦ θέματος κατὰ τὸ ,αχπ' ἔτος» κτλ., φ. 75.—ς') «Ὄνόματα ἀραβικά εἰς χρῆσιν ἀστρολάβου». Ἄρχ. «Δοχεῖον, χοντζιερέ. Διόπτρα, οὐζαντὲ» κτλ.

τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα ἐκπορεύεσθαι, ἀλλ' ἐκ τοῦ πατρὸς μόνον». Ἄρχ. «Οὐκ ἦν ἄρα, ὡς εἰκε, κόρος τῷ πονηρῷ» κτλ., φ. 1^α. Ἐκδ. Βαλέτα σ. 165.

2. (Προσθήκη διὰ τῆς χειρὸς Τζανκαρέλου). Σημείωσις περὶ συνόδων ἀνεπίγραφος. Ἄρχ. «Εἰς ἑξακοσίους ἐνενήκοντα τέσσαρας χρόνους» κτλ., φ. 14. Μετὰ τοῦτο τὸ φύλλον ὑπάρχουσιν ἄχραι δύο φύλλον ἀποκεκομμένων.

3. «Μάρκου, ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου, ὁμιλία ῥηθειῖσα ἐν Φερραρίᾳ πόλει τῆς Ἰταλίας πρὸς τοὺς καρδινάλιους καὶ ἑτέρους τῶν Λατίνων διδασκάλους περὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς δοξαζομένου καθαρσίου πυρός». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ μετὰ ἀγάπης» κτλ. φ. 15^α. Ἀλήθεια, 1880, σ. 5-6, 33-35, 51.

4. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς αὐτοὺς ὁμιλία β' περὶ τοῦ αὐτοῦ καθαρσίου πυρός». Ἄρχ. «Πολλῆς μὲν ὡς ἀληθῶς ἐρεύνης» κτλ., φ. 31^β. Ἀλήθεια, 1880, σ. 67-68, 106, 120-121, 135-137, 151 κέ.

5. «Τοῦ αὐτοῦ ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐπενεχθεισὰς αὐτῷ ἀπορίας καὶ ἐρωτήσεις ἐπὶ ταῖς ῥηθείσαις ὁμιλίαις παρὰ τῶν καρδινάλιων καὶ τῶν ἄλλων λατινικῶν διδασκάλων». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ σαφέστερον» κτλ., φ. 69. Ἀλήθεια, 1880, σ. 270. Ἐκκλ. Ἀλήθ. τ. I, σ. 158-162.

6. «Ζωναρᾶ καὶ δρουγγαρίου τῆς βίγλης καὶ πρωτασυχρίτου [sic] τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ Ἡσαΐα κυρῷ Δομεστίκῳ περὶ τοῦ ὁποῖον ἀπαντᾷ τέλος ταῖς ψυχαῖς χωριζόμεναις τοῦ σώματος καὶ ὀπουπερ αὐταὶ ἀπέρχονται». Ἄρχ. «Καὶ περὶ μὲν τῶν δικαίων τί χρῆ καὶ λέγειν» κτλ., φ. 82.

7. «Τοῦ αὐτοῦ, εἰ χρῆ προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι αἱ ἐπελθούσαι ψυχαὶ κατὰ τινὰ τόπον ἀναπαυόμεναι οὐτὲ δέοντα ὑπὲρ ἡμῶν, αὐτοπροσώπως τῷ Χριστῷ παριστάμεναι, οὔτε τοῖς ἐνταῦθα ὄλως ἐφίστανται καὶ περὶ ψυχῆς». Ἄρχ. «Οἱ ἀπελθόντες ἄγιοι» κτλ., φ. 86. Migne τ. 158, σ. 913.

8. «Τοῦ αὐτοῦ τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Νεκταρίῳ, εἰ χρῆ προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι ἀποφάσει μόνον καὶ οὐκ ἀληθείᾳ εἰσῆλθεν εἰς τὸν Παράδεισον ὁ ληστής». Ἄρχ. «Τοῦ Παύλου τινὲς ἀκούσαντες» κτλ., φ. 92^β.

9. «Ἐπιστολή ἀντίγραφος Πέτρου, πατριάρχου Θεουπόλεως μεγάλης Ἀντιοχείας, πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἀκυλίας, ἦτο: Βενετίας, περὶ τε τοῦ μὴ ἑαυτὸν οἶσθαι πατριάρχην καὶ περὶ ἀζύμων». Ἀρχ. «Πολλῆς ἡμῖν εὐφροσύνης» κτλ., φ. 96. C. Will, Acta et scripta, σ. 208 κέ.

10. «Τοῦ τῆ Θεοῦ χάριτι εὐσεβοῦς νομοφύλακος Ἰωάννου διακόνου τοῦ Εὐγενικοῦ ἀντιρρητικὸς τοῦ βλασφήμου καὶ ψευδοῦς ὄρου τοῦ ἐν Φλωρεντία συντεθέντος κατὰ τὴν πρὸς Λατίνους σύνοδον». Ἀρχ. «Τὸ μὲν πάντα ἀνθρώπους» κτλ., φ. 108. Κατεχωρίσθη ἐν τῷ Τόμῳ Καταλλαγῆς, ἐν Γιάσιφ 1692-1694.

11. «Συναχθέντες οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐρισκόμενοι ἀρχιερεῖς, καθηγούμενοι καὶ πνευματικοί, ταύτην ἐξέθησαν πρὸς τὸν βασιλέα τὴν ἀπόκρισιν». Ἀρχ. «Ἐπεὶ ὠρίσθημεν παρὰ τῆς κραταιᾶς» κτλ., φ. 208. Τὸ κείμενον τοῦτο ἐν τῷ πίνακι τοῦ κώδικος ἐπιγέγραπται οὕτως: «Ἀπολογία τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐρεθέντων ἀρχιερέων, καθηγουμένων καὶ πνευματικῶν, πρὸς τὸν βασιλέα τίνος χάριν οὐ παραδέχονται τὰ ἐν τῇ Φλωρεντία γεγονότα συνοδικά».

12. «Τοῦ ἀγίου Μαξίμου περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅτι Ἄρειος μὲν καὶ Νεστόριος τὸν τε τῆς θεολογίας καὶ τῆς οἰκονομίας λόγον διαιροῦσι, Σαβέλλιος δὲ καὶ Εὐτυχῆς ἀπεναντίας τούτων συγγέουσιν». Ἀρχ. «Ἄρειος τὰς τρεῖς ὑποστάσεις» κτλ., φ. 224.

13. «Ἀμαρτωλοῦ διακόνου καὶ ἱερομνήμονος τῆς ὀρθοδόξου τῶν Γραικῶν ἐκκλησίας Θεοδώρου τοῦ Ἀγαλλιανοῦ συλλογὴ ἐκ τῶν ἀγίων, ὅτι πρὸς ταῦτα τὰ δογματικὰ κεφάλαια, σύμφωνα ὄντα καὶ ταῖς λοιποῖς ἀγίοις, ἀντιπαρεξεταζομένη ἢ τῶν Λατίνων δόξα οὐχ εὐρίσκεται σύμφωνος αὐτοῖς, ἀλλὰ μᾶλλον παντοῖα αἰρέσει σύμφωνος καὶ ἔξω τῶν ὀρθῶν δογμάτων τῆς εὐσεβείας». Ἀρχ. «Καὶ ὁ Λατίνος τὰς τρεῖς ὑποστάσεις ὁμολογῶν» κτλ., φ. 224^β. Κατεχωρίσθη ἐν τῷ Τόμῳ Καταλλαγῆς.

14. «Μέρος ἐκ τίνος λόγου κατὰ Λατίνων περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἀγίου πνεύματος: οὗ ἡ ἀρχὴ λείπει». Ἀρχ. «Τί δὲ

κακίνηκεν Ἰταλούς πρὸς τὴν κατὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος βλασφημίαν» κτλ., φ. 234.

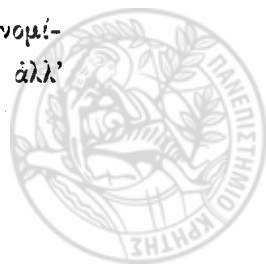
15. «Ἐκ τοῦ β^{ου} βιβλίου τοῦ Βλαστάρεως μέρος κατὰ Λατίνων». Ἀρχ. «Ἀλλά γε τοῖς εἰρημένοις αὐτῶν νεανιεύμασι» κτλ., φ. 237^β.

16. «Περὶ τῶν ἑπτὰ ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων καὶ τῶν ἐν αὐταῖς διαλαμφάντων ἁγίων πατέρων· ἔτι καὶ περὶ τῆς συναθροισθείσης συνόδου ἐπὶ Κωνσταντίνου βασιλέως τοῦ Μονομάχου καὶ Μιχαὴλ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Κηρουλαρίου, ἧτις καὶ ἐξέτεμε τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας φήφω κοινῇ τοὺς Λατίνους». Ἀρχ. «Ἄλλ' ἴδωμεν, εἰ δοκεῖ καὶ τοὺς τῶν ἑπτὰ» κτλ., φ. 242^β.

17. Ἀποκρίσεις κανονικαὶ πρὸς ἐρωτήσεις τινὰς Μάρκου Ἀλεξανδρείας, φ. 254.

18. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ ὀσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυρ Μακαρίου τοῦ κατὰ κόσμον Μακρῆ πρὸς Λατίνους, ὅτι τὸ λέγειν καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεσθαι οὔτε ἀναγκαῖόν ἐστι, ἀλλὰ καινοτομία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως· δηγήρηται δὲ ὁ λόγος ἐν ἰ' κεφαλαίοις». Ἀρχ. «Τὰ θεῖα τῶν χριστιανῶν δόγματα» κτλ., φ. 260^β [Τόμος Καταλλαγῆς, σελ. 412-420]. Περὶ Μακαρίου τοῦ Μακρῆ καὶ τῶν πονημάτων αὐτοῦ ὄρα ἡμετέραν πραγματείαν ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρίας τῆς Ἑλλάδος, τ. III, σ. 458-467. Τοῖς ἐν τῷ Δελτίῳ καταγεγραμμένοις τοῦ Μακρῆ πονήμασι προσθετέον ταῦτα· α') «Μηνὶ ὀκτωβρίῳ μετὰ τὴν ια' λόγος εἰ. Λόγος εἰς τοὺς ἐν ἁγίοις θεοφόρους πατέρας ἡμῶν καὶ οἰκουμενικοὺς διδασκάλους, τοὺς ἐν ταῖς ἑπτὰ θεαῖς καὶ οἰκουμενικαῖς συνεληλυθότας συνόδοις, συγγραφείς παρὰ τοῦ σοφωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ Μακαρίου τοῦ Μακρῆ». Κώδιξ Βατοπεδίου 546-ος, ἔτους 1422-ου, φύλλ. 109-130. β') Βίος τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης, γνωστὸς ἐκ παραφράσεως τοῦ Νικοδήμου. Νέον Ἐκλόγιον. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1863, σ. 151-155.

19. «Βαρλαάμ μοναχοῦ, ὅτι οὐχ ἀπλῶς ὑπόθεσις τὸ νομίζειν ἐκ μόνου πατρὸς ἐκπορεύεσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀλλ'

ανάγκη πᾶσα τοῖς εὐσεβεῖν αἰρουμένοις ἐκ μόνου τοῦ πρώτου αἰτίου τὰ ἐκεῖθεν ἀχρόνως ἐκλάμπαντα· καὶ κεφαλαιώδης ἐκθεσις τοῦ ἡμετέρου δόγματος». Ἀρχ. «Ὅτι μὲν οὖν ὑποκειμένου» κτλ., φ. 273^β.

20. «Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι ὑποκειμένου ἐκ μόνου πατρὸς ἐκπορεύεσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐκ ἀναιροῦνται τὰ περὶ θεολογίας ῥητά». Ἀρχ. «Ἰσως, ὧ ἄνδρες Λατῖνοι, ὑπολαμβάνοντες» κτλ., φ. 276. Ἐν τῇ ᾠα· «Ἐν ἐτέρῳ βιβλίῳ εὔρον τοῦτον τὸν λόγον β^{ον}».

21. «Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι ὑποκειμένου καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον πολλὰ τῶν ὁμολογουμένων ἀναιρεῖται καὶ πολλοῖς ῥητοῖς τῶν ἀγίων ἀναιτίως ἔχει ἢ τοιαύτη ὑπόθεσις». Ἀρχ. «Ὅταν εἰς λόγους ἀλλήλοις» κτλ., φ. 290^β.

22. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Νικόλαον περὶ τῆς τοῦ πάπα ἀρχῆς». Ἀρχ. «Φῆς, ὅτι τῶν ἀδυνάτων ἐστὶ» κτλ., φ. 303.

23. «Ἐγγράμμα (γρ. σύγγραμμα) Ἀνδρονίκου καὶ μεγάλου δρουγγαρίου τῆς βίγλης, τοῦ πατρόθεν μὲν [Καματηροῦ], μητρόθεν δὲ Δοῦκα, συλλεγὲν καὶ συντεθὲν ὑποθήκη καὶ κελεύσει τοῦ αἰοιδίμου βασιλέως πορφυρογεννήτου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ, κατὰ τῶν δογματιζόντων ἔχειν τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον πνεῦμα πανάγιον τὴν ὑπαρκτικὴν ἐκπόρευσιν καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ, ὥστε δύο εἰσάγειν ἀρχὰς καὶ αἷτια δύο ἐπὶ τῆς θεαρχικῆς καὶ θείας τριάδος», φ. 310. Ἄ. Δημητρακοπούλου Ὁρθόδοξος Ἑλλάς, σ. 25 κέ.

24. «Τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυροῦ Γερμανοῦ, τοῦ κατὰ τὴν Νίκαιαν, ἐκ τοῦ ἀντιρρητικῆς αὐτοῦ λόγου πρὸς τοὺς Λατίνους, τοὺς τὸ προγραφὲν τοῦ Νύσσης ῥητὸν προβάλλοντας». Ἀρχ. «Ἀποκρίθητι οὖν μοι ὁ ἐξ ἐναντίας» κτλ., φ. 338.

25. «Φωτίου πατριάρχου συλλογισμοί», φ. 358^β.

26. Φωτίου πατριάρχου τεμάχιον μετὰ ἐκτενοῦς ἐρμηνείας, φ. 359.

27. «Τῷ ἀγίῳ μου δεσπότῃ, τῷ σεβαστοκράτορι κυρῷ Μανουὴλ τῷ Κομνηνῷ, εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι, καὶ ὅτι οὐ ταῦτόν ἀπο-

στολή καὶ ἐκπόρευσις. Ἰωάννης Ζωναρᾶς ὀρουγγάριος τῆς βίβλης χαίρειν». Ἀρχ. «Εἰ δέ σοι καὶ περὶ τῆς ἀρρήτου» κτλ., φ. 374.

28. «Τοῦ ἀγιωτάτου μητροπολίτου Ἐφέσου κυροῦ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ ὁμολογία τῆς ὀρθῆς πίστεως, ἐκτεθεισα ἐν Φλωρεντία κατὰ τὴν πρὸς Λατίνους γενομένην σύνοδον». Ἀρχ. «Ἐγὼ τῆ τοῦ Θεοῦ χάριτι» κτλ., φ. 386^β. Κατεχωρίσθη ὑπὸ Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐν τῷ Τόμῳ τῆς Ἀγάπης, μετὰ δὲ τῆς δῆθεν ἀναιρέσεως Γρηγορίου τοῦ Μαμμῆ ἐν τῷ 160-ῳ τόμῳ τῆς συλλογῆς τοῦ Migne, σ. 16, 24, 29, 31, 41, 57, 64, 69, 73, 76, 77, 80, 84, 85, 98, 100, 101, 105.

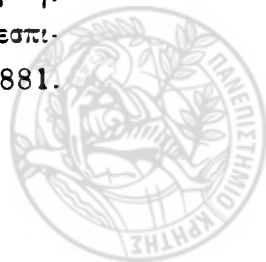
29. «Τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου μητροπολίτου Μάρκου Ἐφέσου ἐπιστολή πεμφθεῖσα ἐν τοῖς ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης οἰκοῦσιν ὀρθοδόξοις χριστιανοῖς περὶ τῶν λατινικῶν ἀθέσμων ἐθῶν καὶ δογματῶν». Ἀρχ. «Οἱ τὴν κακὴν ἡμᾶς αἰχμαλωσίαν» κτλ., φ. 391^β-399^β, ἐνθα γέγραπται τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Νύσ(ου) Κρήτ(ης) ἐν πόλ(ει) Κυδωνίας μέρη | τέλος εἴληφε τὸ παρὸν βιβλίον | ἐν τῇ μονῇ τῆς Κυρίας τῶν Ἀγγέλων | τοῦ Γδερνέτου· ἐν μηνὶ μαΐω ια', ἔτει ἐκ τῆς πρὸς ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ Λόγου ἀρρήτου συγκαταβάσεως ρ^ω φ^ω η^ω η^ω, ἐκ δὲ τῆς κοσμοποιίας ζ^ω λς^ω» [=1598].

30. «Περὶ τῆς ἐμπορεύσεως τοῦ ἀγίου πνεύματος». Ἀρχ. «Πῶς ἂν λυθείη τὸ τοῦ τῆς Ἐφέσου πρὸς Λατίνους» κτλ., φ. 339^β.

31. «Ἐπιστολή Νικολάου πέμπτου Ῥώμης ἀρχιερέως μεγίστου πρὸς Κωνσταντῖνον βασιλέα Ῥωμαίων, ἐκ τῆς Λατίνων μεθερμηνευθεῖσα φωνῆς ὑπὸ Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ». Ἀρχ. «Ἀνδρόνικον Βριένιον Λεοντάριον», φ. 400. Migne τ. 160, σ. 1201.

32. «Ἐτέρα ἐπιστολή καθολικὴ πρὸς Γραικοὺς τοῦ σοφώτατου κ^{υρ} Βησσαρίωνος, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καρδηνάλιου Ῥωμαίων, τοῦ κοινῶς λεγομένου Νικαίας» 1463, φ. 406.

33. «Ὅρος ὀρθοδοξίας συνοδικὸς εἰς τὴν ἐκπόρευσιν τοῦ ἀγίου πνεύματος. Γερμανοῦ πατριάρχου». Ἀρχ. «Ὁ μονογενὴς υἱὸς» κτλ., φ. 418. Ἄ. Π.-Κεραμέως Ἀνέκδοτος ὄρος θεσπισθεῖς ὑπὸ τῆς ἐν Νυμφαίῳ συνόδου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1881.

43. «Πίναξ ἀκριβῆς τοῦ παρόντος βιβλίου», φ. 447.

44. Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων σημεῖωμα περὶ τοῦ ἱερομνήμονος Ἀγαλλιανού, φ. 448.

45. «Τὰ τῆς πίστεως ἄρθρα, ἃ πᾶς τις ὀρθῶς φρονῶν καὶ σωθῆναι θέλων ὀφείλει ὁμολογεῖν». Ἀρχ. «Πρῶτον μὲν τῶν κεφαλαίων, ὅτι ἐν τῷ θεῷ τῇ φύσει» κτλ., φ. 451.

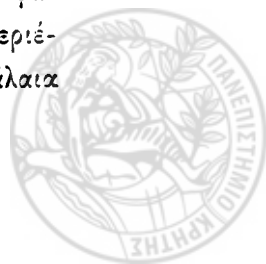
205. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 69 (μήκ. 0,193, πλ. 0,143). Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30. Τὴν ἀρχὴν τούτου τοῦ τεύχους κοσμεῖ πίναξ χαλκογραφικός, ὅστις ἀπεικάζει τὸν Καίσαρα Κρεμονίνην· αὐτόθι δ' ἐστὶ καὶ τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Καὶ τότε διὰ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων τοῦ Ἀγίου Τάφου 1675».—

1) *Caesaris Cremonini Centensis explicatio tertii capitis secundi libri de generatione animalium*, φ. 1-32. Ἐγγραφή «die 10 junii 1631». — 2) *Caesaris Cremonini Centensis explicatio super primum caput primi libri de partibus animalium*, φ. 34 κέ.

206. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 139, μήκ. 0,195, πλ. 0,142. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 27 (0,162 × 0,095).— «Epilogo di qualche della natura delle cose ha filosofato et disputato Fra Thomaso Campanella servo di Dio».

207. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 58. Ἐν τῇ ἀρχῇ τούτου τοῦ τεύχους ὑπάρχει ἐν Sonetto· εἶτα μετάφρασις ἰταλικὴ τοῦ πέμπτου βιβλίου τῶν ἐλεγείων τοῦ Ὀβιδίου.

208. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατ., μήκους 0,193, πλ. 0,14. Τὸ πρῶτον αὐτοῦ φύλλον πρόσθετον ὃν περιέχει ἐν ἑαυτῷ δοκιμιά τινα λατινικῆς τε καὶ ἰταλικῆς θεματογραφίας μετὰ τοῦ σημειώματος τούτου· «Ἀρχὴν ἀπάντων καὶ τέλος ποιῶ Θεόν· τῷ ἀψύχῳ [=1747] ἀνθεστηριῶνος α' ἰσταμένου ἡρξάμην τῆς λατινίδος θεματογραφίας». Εἶτα φύλλα ἡριθμημένα α'—ρλς', ἐν οἷς περιέχεται ἀνώνυμος «Τέχνη τῆς ῥητορικῆς»· ταύτης δὲ τὸ προσήμιον ἄρχεται οὕτως· «Εἶναι συνήθεια εἰς ὅλους, ὁποῦ γράφουν βιβλία, νὰ φανερώσουν πρῶτα» κτλ. Καὶ πάλιν ἕτερα 45 φύλλα, ἐν οἷς περιέχεται ἀνώνυμός τις «Θεολογικὴ ἐπιτομή», διηρημένη εἰς κεφάλαια

ις'. Ἀρχ. «Τῆς Θεολογίας τὸ ὄνομα κατὰ τοὺς θείους ἡμῶν πατέρας» κτλ.

209. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 75, μήκ. 0,195, πλ. 0,143. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30 (0,15 × 0,108).—Caesaris Cremonini expositio in lib. de sensu et sensilibus.

210. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 84, μήκ. 0,193, πλ. 0,138. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30.—Caesaris Cremonini explicatio I lib. meteororum.

211. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 83, μήκ. 0,195, πλ. 0,144. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30.—Cesaris Cremonini explicatio II et III lib. meteororum.

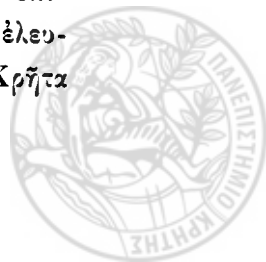
212. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 126, μήκ. 0,193, πλ. 0,144. — C. Cremonini explicatio in I II et III lib. physicorum. Τὸ 2-ον βιβλίον ἐγράφη «die 23 junii MDCXXXI» [= 1631].

213. Ποικίλα διαφόρων ἐποχῶν τετράδια συνερραμμένα ὑπὸ Σωφρονίου τοῦ Λεσβίου

1) Φύλλ. 1-13. Τεμάχιον συναξαρίου λειτουργικοῦ τινος Εὐαγγελίου τῆς ις' ἑκατονταετηρίδος.

2) Τετράδιον νεώτατον, ἐν ᾧ καὶ περὶ Εὐμένους τοῦ Καρδιανοῦ.

3) Ἑπτὰ φύλλα, ἐν οἷς περιέχονται ταῦτα· α') «Ἐπιτύμβια εἰς τὸν ἀείμνηστον Ἀγαθάγγελον Τυπάλδον εἰς ἠρωελεγεῖον μέτρον». — β') «Ἔτερον εἰς τὸν αὐτὸν εἰς μέτρον ἱαμβικόν». — γ') «Ἐπιγράμματα εἰς ἠρωελεγεῖον μέτρον· εἰς τὸν ἀξιότιμον σχολάρχην τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Φώτιον Ἀλεξανδρίδην, ἀρχιδιάκονον τοῦ Ἱεροσολυμικοῦ Θρόνου». — δ') «Ἔτερον εἰς μέτρον ἱαμβικόν, εἰς τὸν ἱατρὸν Χαραλάμπην Ματζαράκην». — ε') «Ἐπιτύμβιον εἰς τὸν ἐπίσκοπον Γάζης Φιλήμονα, τὸν ποτὲ γέροντα τοῦ κ. Ματθαίου, εἰς μέτρον ἠρωελεγεῖον». — ς') «Ἔτερον ἐπιτύμβιον εἰς Κρητὰ τινα, ὅστις ἔπεσεν ἐν Κρήτῃ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας μαχόμενος· εἰς μέτρον ἱαμβικόν». — ζ') «Ἔτερον εἰς Κρητὰ

κατὰ τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα πεσόντα· εἰς μέτρον ἠρωελεγεῖον». — η') «Ἐπίγραμμα εἰς τὸν σεβάσμιον γέροντα Σεραφεῖμ τὸν σκευοφύλακα· εἰς μέτρον ἠρωελεγεῖον». — θ') «Ἐπίγραμμα ἐπιτύμβιον εἰς Δέσβιον· τινα ἐν τῷ σεισμῷ ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς οἰκίας αὐτοῦ ἀποθανόντα· εἰς μέτρον ἱαμβικόν». — ι') «Εἰς τὸν ἀσίδιμον διδάσκαλον Κ. Οἰκονόμον» ἐννέα ἐπιγράμματα καὶ εἰς τὸν αὐτὸν «ἕτερον Δεάνδρου Ἀρβανιτάκη». — ια') «Ἔτερα ἐπιτύμβια εἰς Δημήτριον τὸν Χοῖδᾶν». — ιβ') «Ἐπιτύμβιον εἰς τὸν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἄρχοντα μέγαν λογοθέτην Νικόλαον Ἀριστάρχη». — ιγ') «Ἐὐχὴ ὑπὲρ τοῦ μακαρ. πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων Κυρίλλου τοῦ Β^{ου} ὑπὸ Δεάνδρου Ἀρβανιτάκη». — ιδ') «Ἔτερον ὑπὸ Γρηγορίου Παλαμᾶ». — ιε') «Ἔτερον ὑπὸ Κωνσταντίνου πρωτοπαπᾶ Κυπρίου». — ις') «Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων εἰς τὸν Κρανίου Δίθον ἐν Ἱερουσαλήμ». — ιζ') «Εἰς τὸν ἱερολογιώτατον κ. Βενιαμὴν Ἰωαννίδην, καθηγητὴν τῆς θεολογίας· μέτρον ἠρωελεγεῖον ὑπὸ κ. Δεάνδρου». — ιθ') «Ἔτερον πρὸς τινα Θεοφάνην. Ἐπαντα ταῦτα ἀντέγραψε Σωφρόνιος ὁ Δέσβιος ἔτει «αὐξθ', [= 1869] κατὰ μῆνα δεκέμβριον».

4) Σελίδες 55'. Γράψιμον τῆς ιθ' ἑκατ. «Ἐξήγησις τοῦ μαθήματος Περί τοῦ ἀκούειν» τοῦ Πλουτάρχου.

5) Φύλλα 20. Γράψιμον τῆς ιθ' ἑκατ. Προβλήματα μαθηματικά.

6) Φύλλα 24. Γράψιμον τῆς ιθ' ἑκατ. Ἐξήγησις τοῦ περὶ ἱερωσύνης α' λόγου Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου.

7) Φύλλα 16. Δύο νεώτατα τετράδια μαθημάτων.

8) Φύλλα 11. «Λόγος Κικέρωνος ὑπὲρ Ἀρχίου· (μετάφρασις) Σωφρονίου ἱεροδικόνου Δεσβίου».

9) Φύλλα 3. Τεμάχιον τετραδίου τῆς ιθ' ἑκατ. «Αἱ συνομιλῖαι ὁποῦ ἔγιναν εἰς τὸν Παράδεισον μετὰ Ἥλιου καὶ ληστῶν». Ἄρχ. «Ἄνθρωπε, ποῖος εἶσαι ἐσὺ καὶ ποῖος ἔστειλέ σε» κτλ.

10) Φύλλα 20. Τετράδια τῆς ιη' καὶ τῆς ιθ' ἑκατ. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς μαθήματα

214. Μανουήλ Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐκ κεφαλαίων τζ', γρα-

ἔνωσιν συμπληρωτικόν». Ἄρχ. «Ἀπόκρισις. Οὐ μόνον τύποι τύπων ἦσαν τὰ παλαιὰ» κτλ., φ. 122^β.

5. «Ἐτέρα ὑπόθεσις περὶ τοῦ ζέου». Ἄρχ. «Τοῦ ζέου ἡ εἰσέλευσις (κωδ. σέλευσις) ἐν τοῖς θείοις μυστηρίοις» κτλ., φ. 123^α.

6. «Ἐτέρα ὑπόθεσις ὁμοίως», ἧς ἡ ἀρχή· «Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ ἅγιον ζέον· ἦτοι ὁ διάκονος καὶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας αὐτὸ (κωδ. αὐτῶ) ἐμβάλλει (κωδ. ἐπιβάλλει) ἐν τῷ ἁγίῳ ποτηρίῳ, ὡς ἔστι παράδοσις» κτλ., φ. 123^β.

7. «Περὶ τοῦ ζέου Νικήτα πρεσβυτέρου μοναχοῦ τοῦ Στουδίου». Ἄρχ. «Ὅπηνίκα τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἔρρευσε» κτλ., φ. 124.

8. «Ἐρώτησις. Ἀκίνδυνόν ἐστι γενέσθαι τὴν τῶν θείων ἁγιασμάτων διάδοσιν καὶ μετάληψιν μετὰ ψυχροῦ οἴνου καὶ ὕδατος, ἡ ἀπαραίτητόν ἐστι καὶ ζέον ὕδωρ, κατὰ τὸν τῆς μεταλήψεως καιρόν, εἰς τὰ ἅγια βάλλεσθαι»; Ἄρχ. «Ἀπόκρισις. Τοῦ τριακοστοῦ δευτέρου κανόνος» κτλ., φ. 124^β.

9. Ἀνωνόμου «περὶ ἀζύμων». Ἄρχ. «Ἐν τοῖς ἀζύμοις οὐδεμία ἐστὶ ζωτικὴ δύναμις» κτλ., φ. 125.

10. «Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου ἕτερος λόγος», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπὶ δὲ Μωϋσέως καλέσατε» κτλ., φ. 125^β.

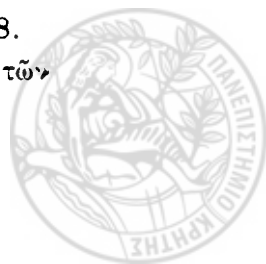
11. «Ἐρμηνεία τοῦ στίχου τοῦ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς». Ἄρχ. «Ἐκάστη λέξις πεπληρωμένη δογματικῶν» κτλ., φ. 126^α.

12. Ἀνωνόμου «περὶ ἀζύμων». Ἄρχ. «Ἐν τρισὶν ὕλαις ἐτέλουν οἱ Ἰουδαῖοι τὸ πάσχα» κτλ., φ. 126^β.

13. «Ἐπιστολὴ Δομηνίου, πατριάρχου Βενετίας, πρὸς τὸν πατριάρχην Ἀντιοχείας κυρὸν Πέτρον περὶ τῶν ἀζύμων». Ἄρχ. «Τῷ τῆς ὑψηλοτάτης ἁγίας καθέδρας» κτλ., φ. 127. C. Will, Acta et scripta de controversiis ecclesiae graecae et latinae, σ. 205.

14. Πέτρον Ἀντιοχείας ἀπόκρισις. Ἄρχ. «Πολλῆς ἡμῖν εὐφροσύνης» κτλ., φ. 128^β. C. Will, Acta et scripta, σ. 208.

15. Ἀκέφαλον κατὰ Λατίνων. Ἄρχ. « - - ἐκκλησίας καὶ τῶν

διαρρήδην εἰρημένων παρὰ τῶν πνευματοφόρων ἱεροδιδασκάλων» κτλ., φ. 137-219.

16. Ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχὴ: «Πρόσεχε σεαυτόν, ὦ ἱερεῦ ἄριστε, ὡς λόγον ὑφέξης ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως» κτλ., φ. 223-230.

17. Βασιλείου Καισαρείας «παραγγελία ὑπὲρ τῆς θείας λειτουργίας πρὸς τὸν ἱερέα». Ἀρχ. «Πρόσεχε σεαυτόν, ὦ ἱερεῦ, καὶ βλέπε πῶς ὑφείλεις» κτλ., φ. 231.

18. Γενναδίου Κωνσταντινουπόλεως «ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ πρὸς τὸν πάπαν Ῥώμης». Ἀρχ. «Ὁ δεσπότης ἡμῶν καὶ πατήρ» κτλ., φύλλ. 233.

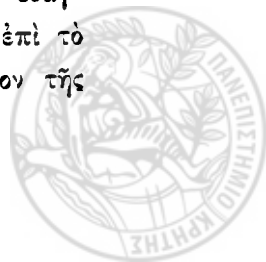
19. Ἀδήλου «περὶ τῶν ἐν τῇ ἀγίᾳ προθέσει τελουμένων». Ἀρχ. «Ὅτι κατὰ τὴν τῶν ἁγίων πατέρων παράδοσιν προσφέρει μὲν πρῶτον τὸν ἄρτον ὁ ἱερεὺς» κτλ., φ. 235^β.

20. «Ὅτι τελεώτερον τοῖς κεκοιμημένοις ὁ ἁγιασμὸς γίνεται». Ἀρχ. «Ἔχουσι δὲ τι πλεόν εἰς ἁγιασμόν» κτλ. φ. 236-237.

216. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 79, μήκους 0,191, πλ. 0,143· ἔστι δὲ «Καὶ τόδε διὰ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων τοῦ Ἁγίου Τάφου 1675», καὶ τὸ μὲν πρῶτον αὐτοῦ φύλλον ἐνέχει τὴν εἰκόνα τοῦ Cremonini, τὰ δὲ λοιπὰ φύλλα περιέχουσιν ἐν ἑαυτοῖς δύο τούτου πονήματα, τὸ Tractatus de facultate appetitiva καὶ τὸ Tractatus de sensibus externis.

217. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 210, μήκ. 0,195, πλ. 0,14.—Ἀδήλου «Tractatio de poeta omnine Christo redemptore nostro».

218. Τετραεναγγέλιον μεμβράνινον ἐκ φύλλων 214, ὧν πέντε μόνᾳ χάρτινα (φ. 10, 11 καὶ 60-62). Ἐγρᾶφῃ μεταξὺ τῆς ιβ' καὶ τῆς ιγ' ἑκατ. καὶ μήκους μὲν ἔστι 0,205, πλάτους δὲ 0,155· τὸ δὲ κείμενον αὐτοῦ μονόστηλον ὄν κεκόσμηται πολλαχοῦ κεκαλλωπισμένοις τισὶ μεγάλοις κεφαλαιώδεσι γράμμασι, τέσσαραί τε εἰδικοῖς κοσμήμασι, ταινιοειδῆς ἔχουσι σχῆμα (φ. 4, 69, 109, 172), καὶ τοῖς συνήθεσι κανονίοις (φ. 1-3)· τὸ μέντοι κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιόν ἔστι κεκολοβωμένον· λήγει γὰρ εἰς τὰς λέξεις «ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ» (κα', 20). Ἦν δὲ τοῦτο τὸ τετραεναγγέλιον τῆς

3. «Ἄλλοτερος ὄνειροκρίτης σύντομος καὶ ἀληθινὸς καταπολλά· τὸ ἀντιβόλιον ὅπου τὸ ἀντίγραφα ἔλεγεν πῶς ἐποῦτο τὸ ὄνειροκριτικὸν εἶναι τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ποίημα· ἀμὴ δὲν ἰξεύρω τὸ βέβαιον». Ἀρχ. «Ἐὰν ἰδῆς πῶς σεβαίνεις εἰς κάρβουνα ἀναμένα» κτλ., φ. 126-133. Ἐν τινι μεμβρανίνῳ κώδικι τῆς Βιενναίας βιβλιοθήκης ὑπάρχει τῶντι «Ὁνειροκριτικὸν τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυροῦ Γερμανοῦ», κατὰ τάξιν ἀλφαβητικὴν. Lambecii comment. de aug. bibl. caes. Vindobonensi tomus V, 1672, σ. 237. Τὸ ἐν τῷ ἡμετέρῳ τούτῳ τεύχει κείμενον ἠρίθμηται ὡς κεφάλαιον σβ'.

4. «Ἐκ τῆς ἀποτελεσματικῆς βίβλου τῆς γενεθλιακῆς Πτολεμαίου μερικὴ περὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν» (κεφ. σγ'-σδ'). Ἀρχ. «Μαρτίῳ κ' εἰσέρχεται ὁ ἥλιος εἰς τὸν Κριὸν καὶ λέγεται πρώτη» κτλ., φ. 134-141.

5. «Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως βροντολόγιον» (κεφ. σζ'). Ἀρχ. «Μάρτιος· ἐὰν βροντήσῃ εἰς τὴν αὔξησιν τῆς σελήνης» κτλ., φ. 141^β.

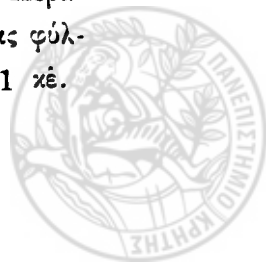
6. «Βροντοσεισμολόγιον Πτολεμαίου καὶ τοῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ» (κεφ. ση'-σιβ'). Ἀρχ. «Ἐὰν ἐν Κριῷ βροντήσῃ» κτλ. φ. 143^β.

7. «Προγνωστικὸν τῆς σελήνης καὶ τῶν δώδεκα ζῳδίων» κτλ., φ. 150^α.

8. (Τετράδιον ἐτέρου τινὸς τεύχους τῆς ιη' ἑκατ. ἀπὸ τῆς 37-ης ἄχρι τῆς 52-ας σελίδος). Λεῖψανον προγνωστικῶ. Ἀρχ. « - - - μῆνας τρεῖς, ἀπρίλλιον, μάιον καὶ ἰούνιον». Τέλος· «Περὶ λαύρας τῆς ἀπ' οὐρανοῦ. Ἐὰν ἐν τῷ παρόντι μηνὶ λαύρα καὶ θεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ διέλθῃ - - -».

221. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 401, μήκ. 0,19, πλ. 0,115. Τὸ 401-ον φύλλον ἐστὶ πρόσθετον. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19 (0,14 × 0,08).

1. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ ῥητορικωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ταυρομενίας τῆς Σικελίας κυρίου Ἰωάννου [sic] τοῦ ἐπίκλην Κεραμέως» ὁμιλίαι, ὧν ὁ πῖναξ εὑρίσκεται ἐν τοῖς δυοῖς πρώτοις φύλλοις. Ἀρχ. «Εὐλόγητός ὁ Θεὸς ὁ καταξιώσας» κτλ., φ. 1 κέ.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν δραγμὴν καὶ εἰς τὸ Ἄνθρωπος τις εἶχε δύο υἱούς» κτλ. Ἀρχ. «Πάλιν οἱ κόλποι τοῦ Χριστοῦ» κτλ., φ. 396-401.

222. Τὰ πρωτότυπα τετράδια τῆς συλλογῆς Παύλου Νεοκλέους, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «Τὸ κανονικὸν δίκαιον τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων ἐπὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Σινᾶ, ἐπιμαρτυρούμενον ὑπὸ ἐπισήμων ἐκκλησιαστικῶν ἐγγράφων». Ἐξεδόθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτει 1868-φ.

223. Συλλογὴ νεωτάτων τετραδίων διαφόρων σχημάτων. Ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς περιεχομένων πραγμάτων ἄξια μνήμης ἐστὶ ταῦτα·

1. Φύλλα 24. Τετράδια Φωτίου Ἀλεξανδρίδου, ἐν οἷς ἀσχολίαστον εὐρίσκεται τὸ κείμενον τεσσάρων πρὸς τοὺς φωτιζομένους (ι', ια', ιβ' καὶ ιγ') κατηγήσεων τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων· ἡ ι' κατήγησις ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ς' κεφαλαίου.

2. Φύλλα 6. «Διατριβὴ περὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ ἱεροῦ βαθμοῦ τῶν διακόνων τῆς ἐκκλησίας, ἦτοι ὅτι ὁ ἱερός βαθμὸς τῶν διακόνων ἔχει τὴν ἀρχὴν του ἀπὸ τῶν ἑπτὰ ἐκείνων διακόνων τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Σωφρονίου ἱεροδ. Λεσβίου». Ἀρχ. «Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας θέσις» κτλ. Ἐν τῷ 6-φ φύλλῳ· «Ἐγγραφον ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῶν Ἱεροσολύμων τῷ Ἰωάννῳ [= 1870^φ] ἔτει ἰουνίου θ'. Σωφρόνιος ἱεροδ. Λέσβιος».

3. Φύλλον 1. «Ἐμμετροὶ συνθέσεις τοῦ Ε^{ου} ἔτους», γραφεῖσαι τῇ 5-ῃ τοῦ μηνὸς ἰουλίου, ἔτους 1869-ου. Ἐπιγράμματα· α') Ἡρωελεγεῖον εἰς Ἄνθιμον, ταμίαν τῆς Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος. β') Ἰαμβικὸν εἰς Ἀντωνῖνον, ἀρχιμανδρίτην τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ῥωσικῆς Κοινότητος. γ') Ἐπιτόμβιον εἰς Πορφύριον. μητροπολίτην πρώην Βάρνης. δ') Ἐπιτόμβιον εἰς Κωνσταντῖνον Τυπάλδον, μητροπολίτην Σταυρουπόλεως. ε') Ἄτερον εἰς τὸν αὐτόν.

4. Φύλλα 6. Ἐπανάληψις τοῦ 2-ου κειμένου.

5. Φύλλα 8. «Θέσις· τὰ κατὰ τὴν ἀνεξάρτησιαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

6. Φύλλα 5. «Τῇ β' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν λόγος ἡθικός

περὶ φθόνου», ὅστις «διωρθώθη ὑπὸ τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Βενιαμίν, καθηγητοῦ τῆς θεολογίας ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῶν Ἱεροσολύμων. 1870 φεβρ. - 9». Σύνθεσις Σωφρονίου τοῦ Λεσβίου.

7. Φύλλα 2. Σωφρονίου Λεσβίου «ὅτι ὀλίγοι οἱ ἐκλεκτοί».

8. Φύλλα 11. «Λόγος περὶ προσευχῆς καὶ ἐλεημοσύνης, ἤτοι περὶ ἀληθοῦς εὐσεβείας», καὶ «ἱστορικὸν τῆς Τιμίας Ζώνης».

9. Φύλλα 11. Λόγοι τρεῖς, ὧν ὁ πρῶτος περὶ φιλαυτίας, ἐκφωνηθεὶς ἔτει 1864-ψ

10. Φύλλα 2. Κοκκινάκη «ἐπιγράμματα ἠρωφελεγεῖα εἰς τὴν νεόδμητον τοῦ Γένους Μεγάλην Σχολήν», συντεθέντα τῇ 15-ῃ ἰουλ. 1881. Ἐννέα ἐπιγράμματα.

11. Φύλλα 19. Μέρος ἀνεπιγράφου τινὸς ἐγχειριδίου περὶ τῆς ἠθικῆς φιλοσοφίας, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἡ ἠθικὴ εἶναι φιλοσοφικὴ ἐπιστήμη» κτλ.

12. Φύλλα 6. «Περὶ ἐπιγραμματοποιίας».

13. Φύλλα 4. Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐν τῇ σχολῇ τῶν Ἱεροσολύμων.

14. Φύλλα 7. «Περὶ τοῦ κατὰ Θεὸν πολιτεύεσθαι καὶ εἰς τὸ στενὴ ἢ πύλη κέ, καὶ ἐρμηνεῖα τῆς προσευχῆς τοῦ Πάτερ ἡμῶν».

15. Φύλλα 5. Παράφρασις μέρους τοῦ ἐνοπιίου τοῦ Λουκιανοῦ καὶ τινων χαρακτήρων τοῦ Θεοφράστου.

16. Φύλλα 4. Λόγος εἰς τὸ «Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῶ», γραφεὶς τῇ 10-ῃ νοεμβρ. 1873 ἐν τῷ Ἁγιοταφ. Μετοχίῳ ὑπὸ Σωφρονίου ἱεροδ. Λεσβίου.

17. Φύλλα 7. «Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τὸν ἅγιον Σπυρίδωνα».

18. Φύλλα 4. «Πατρολογικὸν γύμνασμα» περὶ τοῦ Ἀθηναγόρου.

19. Φύλλα 8. Λόγοι δύο, ὃ μὲν εἰς τὸ Ἄνθρωπος ἐποίησε δεῖπνον μέγα (Λουκᾶ ἰδ', 16), ὃ δὲ ἀνεπίγραφος μὲν, ἀλλ' «ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῶ τῇ β' Κυριακῇ τῆς ἀγίας νηστείας τῶν Χριστουγεννῶν».

20. Φύλλα 2. Ἐπιγράμματα· α') Εἰς τὸν σχολάρχην Φώτιον

Ἀλεξανδρίδην· β') Εἰς Χαράλαμπον Ματζαράκην. Εἶτα «προσφω-
νησις, προσφωνηθεῖσα κατὰ τὴν κγ' ὀκτωβρίου ὑπὸ Κυρίλλου ἀρ-
χιμανδρίτου, καθ' ἣν ἐχειροτονήθη ἱερεύς».

224. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς ἐνδεκάτης ἑκατ. ἐκ φύλλων
73 (μῆκ. 0,35, πλ. 0,27). Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν
34 (0,265 × 0,20).—Σειρὰ ἐρμηνειῶν ἀκέφαλος καὶ κολοβὴ εἰς
τὴν Γένεσιν, ἧς τὸ κείμενον ἄρχεται ἀπὸ τοῦ «καὶ ἐφύτευσεν ὁ
θεὸς παράδεισον», λήγει δὲ εἰς τὸ «Δὴν κρινεῖ τὸν ἑαυτοῦ λαὸν
ὡς εἰ καὶ μία - - -». Ἑρμηνευταί: Θεοδώρητος, Διονύσιος Ἀλε-
ξανδρείας, Θεόφιλος ἐπίσκοπος, Ἰωάννης Χρυσόστομος, Θεόδωρος
Ἑρακλείας, Διόδωρος Ταρσοῦ, Ἐπιφάνιος Κύπρου, Σευηριανὸς
Γαβάλων, Εὐσέβιος Ἑμέσης, Μεθόδιος ἐπίσκοπος καὶ μάρτυς,
Ἀκάκιος Καισαρείας, Ὀριγένης, Βασίλειος Καισαρείας, Ἀπολλι-
νάριος, Γεννάδιος Κωνσταντινουπόλεως, Σευῆρος Ἀντιοχείας, Σε-
ραπίων Θμούσεως, Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, Ἰππόλυτος, Δίδυμος,
Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας, Γρηγόριος Νύσσης, Εὐσέβιος Ῥώμης,
Φίλων ἐπίσκοπος, Σούκενσος ἐπίσκοπος, Ἐφραίμ Σύρος, Εὐστά-
θιος ἐπίσκοπος, Ἰσίδωρος Πηλουσιώτης, Εἰρηναῖος Λαυγδούνων,
Μελίτων Σάρδεων, Βασίλειος Σελευκείας, Φίλων ὁ Ἐβραῖος.

225. Τεῦχος χάρτινον (μῆκ. 0,345, πλ. 0,23), γραφὴν περὶ
τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατ. καὶ συνιστάμενον ἐκ σελίδων ἡριθιμημέ-
νων 1185. Ἐν τῇ 2-α σελίδι γέγραπται τοῦτο· «Ἐδώκαμεν εἰς
μεταγραφὴν τῆς παρούσης βίβλου γρόσια πενήντα, καὶ ἀφιερῶσαμεν
τῷ Παναγίῳ Τάφῳ, καὶ ὅστις ποτὲ τολμήσει ἀποξενῶσαι ταύτην
ἐκ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, ἔστω κτλ. † Ὁ Ἱεροσολύμων Χρυσαν-
θος ἀποφαινόμεθα».—Σελ. 3-1153 Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία Μελε-
τίου μητροπολίτου Ἀθηνῶν ἄχρι τοῦ 1687-ον ἔτους, κατὰ τὸ πρω-
τότυπον κείμενον. — Σελ. 1154 Οἱ ὑποκείμενοι μητροπολίται τῷ
Μοσχοβίας πατριάρχῃ. — Σελ. 1155 Πίναξ τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ἱστορίας. — Σελ. 1156-1185 Συμπλήρωμα.

226. Δύο χάρτινα τεύχη συνδεδεμένα, γραφέντα περὶ τὴν
ἀρχὴν τῆς ιη' ἑκατ. Τοῦ πρώτου τεύχους ἐξέπεσε τὸ 1-ον φύλλον,
τοῦ δὲ ἐτέρου τὸ τέλος.

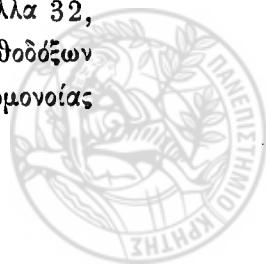
1. Πίνακες ἀκέφαλοι περιληπτικοὶ τῆς ἱστορίας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, φ. 2-20.

2. Ἀνεπίγραφος ἐρμηνεῖα εἰς τὴν Σοφίαν Σειράχ, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἡ σοφία, τὴν ὁποίαν τόσον ἐπαινᾷ» κτλ., φ. 1-528. Τέλος· «τόσον βαυυτέρως μάχας καὶ πολέμους ἐκ τῶν ἐχθρῶν φέρει. ὄθεν - - - ».

227. Συλλογὴ δογματικῶν ἐπιστολῶν.

1. Φύλλα 16 (μῆκ. 0,34, πλ. 0,225), γραφέντα, καθὰ φαίνεται, ἔτει 1723-φ. — «Ὁρθόδοξος ὁμολογία τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀποστολικῆς Καθολικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας». Ἡ τῆς ὁμολογίας ταύτης ἐπιγραφή κεῖται ἐν τῷ 2-φ φύλλῳ· ἐν δὲ τῷ 1-φ φύλλῳ ὑπάρχει συνοδικὴ τῶν πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Ἀγιωτάτην Ῥωσικὴν Σύνοδον· ἥτις ἐγράφη μὲν ἰσ. σεπτεμβρίῳ τοῦ 1723-ου ἔτους· ἄρχεται δὲ οὕτω· «Περὶ τῶν προβαλλομένων καὶ ζητούμενων παρὰ τῶν ἐν τῇ Μεγίστῃ Βρετανίᾳ» κτλ. Τὸ δὲ κείμενον τῆς ὁμολογίας, συνταχθὲν ὡσαύτως μὲν ἰσ. σεπτ. τοῦ 1723-ου ἔτους καὶ περιεχόμενον ἐν ἅπασιν τοῖς λοιποῖς φύλλοις (3-16), ἄρχεται οὕτω· «Τὸ ἀνταποκριτικὸν καὶ ἀνταμειπτικὸν πρὸς τὰς πεμφθεῖσας παρ' ἡμῶν ἀποκρίσεις γράμμα ὑμῶν ἐν εἶδει βιβλίου» κτλ. Συνοπεγράψαντο δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ὁμολογίᾳ πατριάρχαι τρεῖς (Ἱερεμίας Κωνσταντινουπόλεως, Ἀθανάσιος Ἀντιοχείας, Χρῦσανθος Ἱεροσολύμων) καὶ μητροπολίται ἐννέα (Καλλίνικος Ἡρακλείας, Αὐξέντιος Κυζίκου, Παῖσιος Νικομηδείας, Γεράσιμος Νικαίας, Παρθένιος Χαλκηδόνος, Ἰγνάτιος Θεσσαλονίκης, Κύριλλος Προύσης, Θεόκλητος Φιλιππουπόλεως, Καλλίνικος Βάρνης).

2. Φύλλα 8, ὧν ἄγραφα δύο, τὰ ἔσχατα· μῆκ. 0,23, πλ. 0,168. — «Προθέσεις τινὲς εἰς τὴν τῶν καθολικῶν καὶ ὀρθοδόξων τῆς Ἐκκλησίας Βρεττανικῆς λειψάνων μετὰ τῆς Ἀνατολικῆς Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας συμφώνησιν». Ἀρχ. «α'. Ἡ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν Ἐκκλησία γνωρίζεσθω εἶναι» κτλ. — Εἶτα φύλλα 32, περιέχοντα ἐν ἑαυτοῖς «Ἀποκρίσεις τῶν Ἀνατολικῶν Ὁρθοδόξων πρὸς τὰς ἀπὸ Βρεττανίας ἀποσταλείσας ὑπὲρ ἐνώσεως καὶ ὁμονοίας

μετά τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας προθέσεις». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ πάντες οἱ Ὀρθόδοξοι» κτλ.

3. Τὸ πρωτότυπον ἐπιστολῆς ἐκ δύο φύλλων, γραφείσης τῇ 6-ῃ τοῦ Σεπτ., ἔτει 1725-ω, καὶ κηρίνη σφραγιδι κεκυρωμένης. Ἀρχ. «Sanctissimo et Reverendissimo in Christo Patri et Domino Domino Chrysantho misericordiâ divinâ Patriarchae Hierosolymitano, Gulielmus eâdem providentia Cantuariensis Archiepiscopus, totius Angliae Primas et Metropolitanus - - - Libros duos ad me mittere» κτλ.

4. Δύο αὐτόγραφα φύλλα Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων. Μετάφρασις ἑλληνικὴ τοῦ γράμματος Γουλιέλμου, ἀρχιεπισκόπου Καντουαρίας, καὶ ἀποκρίσις τοῦ Χρυσάνθου πρὸς αὐτὸ τοῦτο τὸ γράμμα (19 Ἰαν. 1727).

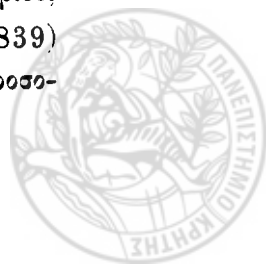
228. Αὐτόγραφος χάρτινος κῶδιξ Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐκ σελίδων 87 μεγάλου σχήματος, ἐν ᾧ περιέχεται τὸ πρωτότυπον κείμενον τοῦ περὶ τῶν ὁφεικίων καὶ κληρικῶν καὶ ἀρχοντικῶν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀγίας Ἐκκλησίας συνταγματίου. τοῦ τύποις ἐκδοθέντος Ἐνετίησιν ἔτει 1715-ω. Ἀρχ. «Τὰ ὁφεικία καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἀρχοντίκια» κτλ. Τέλος· «ὁ πατριάρχης δὲ γράφων πρὸς ἀπλῶς ἐπίσκοπον, δὲν τὸν λέγει ἀδελφόν, ἀλλὰ μόνον ἀπλῶς θεοφιλέστατον, ἦτοι Τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπίσκοπῳ Ἀμυκλῶν κὺρ Μακαρίῳ τῷ ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ».

229. Συλλογὴ χαρτίνων τετραδίων.

1. Φύλλα 12 χάρτου κυανόχρου, ὧν ἓν μόνον ἐστὶ γεγραμμένα. Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ «μεγαλυνάρια ψαλλόμενα ἐν ταῖς ἑορταῖς, μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολυελέου, μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν».

2. Φύλλα δύο τῆς 17 ἑκατ. Μέρος ἀνεπιγράφου τινὸς πραγματείας περὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης. Ἀρχ. «Ἱατρικὴ ἐστὶν ἕξις περὶ τὰ σώματα καταγινομένη» κτλ.

3. Φύλλα 25. Αὐτόγραφον Ἱεροθέου ἀρχιεπισκόπου Θαβωρίου, περιέχον ἐν ἑαυτῷ «ἀντίγραφα διαφόρων ἐπιστολῶν» (1836-1839) αὐτοῦ τούτου τοῦ Ἱεροθέου, εἶτα Ἀθανασίου πατριάρχου Ἱεροσο-

λύμων, Μισαήλ μητροπολίτου Πέτρας Ἀραβίας, Φιλαρέτου μητροπολίτου Μόσχας, Ἀνδρέου Μουραβιέφ, καὶ σημειώσεις τινὰς τοῦ Ἱεροθέου περὶ αὐτῶν τούτων τῶν ἐπιστολῶν.

230. Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἱστορία τῶν πατριαρχῶν τῆς Ἱερουσαλήμ. Τεῦχος χάρτινον (μῆκ. 0,332, πλ. 0,225) ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 1163· ἐλλείπουνσι μέντοι νῦν αἱ σελίδες 1-20, 185-194, 241-242, 458-464, 625-636, καὶ πολλαὶ ἕτεραι, αἵτινες ὑπῆρχον μετὰ τὴν 1163-ην σελίδα. Ἐγράφη δὲ τοῦτο τὸ τεῦχος λίαν ἐπιμελῶς περὶ τὸ τέλος τῆς 15' ἑκατ., ὅτε καὶ αὐτὸς ὁ Δοσίθεος ἐπιθεωρήσας αὐτὸ ἰδίᾳ χειρὶ ἔγραψεν ἐν αὐτῷ ἱκανὰς προσθήκας, διορθώσας ἅμα πολλαχοῦ καὶ αὐτὸ τὸ κείμενον. Ἀρχ. « - - ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ, εἰπέ μας, ὦ δίκαιε, τοῦ ὁποίου ὄλοι μας χρεωστοῦμεν νὰ πιστεύωμεν, ποία εἶναι ἡ θύρα τοῦ Ἰησοῦ τοῦ ἐσταυρωμένου» κτλ. Ἐνδον τῆς πρώτης πινακίδος ὁ Δοσίθεος ἔγραψε τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Νὰ μεταγραφῆ τὸ ἱστορικὸν τῆς Κίνας· νὰ δοθῆ τῷ κυρίτζη Μιχαλάκη».

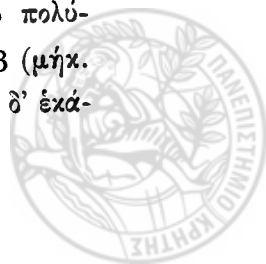
231. Χρυσόδετον περσικὸν χειρόγραφον ἐκ φύλλων 156 σιλπνοῦ χάρτου καὶ χονδροῦ (μῆκους 0,34, πλ. 0,24), ὅπερ ἐγράφη ἔτει 1789-φ. Ἐν τῇ προσθίᾳ σελίδι τοῦ 156-ου φύλλου· «Περσικὸν εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ Παναγίου Τάφου, αωμφ».—Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον, οὗ ἡ ἐπιγραφή:

كِتَابُ الْانجِيلِ الطَّاهِرِ الشَّرِيفِ وَالْمَصْحَاحِ الزَّاهِرِ الْمُنِيفِ

232. Χρυσόδετον χάρτινον τεῦχος, οὗ τὸ περικάλυμμα, φέρον κεχρυσωμένως ἐν ἐκτύπῳ τὰ τῆς Οὐγκροβλαχικῆς ἡγεμονίας σήματα, ἔστιν ἐκ δέρματος ἐρυθροῦ· τὰ δὲ σήματα ἐκεῖνα περιστεύονται τοῖς ἐξῆς γράμμασιν·

ΙΩ ΗΙ
ΑΔ ΒΒό

ἅπερ ἀναγνωστέον ὧδε· «Ἰω(άννου) Νι(κολάου) Ἀλ(εξάνδρου) Μαυροκορδάτου) Β(σε)βό(δα πάσης Οὐγκροβλαχίας)». Τὸ οὕτω πολύτιμον τοῦτο τεῦχος συνίσταται ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 233 (μῆκ. 0,23, πλ. 0,22), εὐρείας ἐχόντων ὡς ἀπανταχόθεν· μία δ' ἐκά-

στη τῶν σελίδων αὐτοῦ δίστηλός ἐστι (0,20 × 0,122), καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ στήλῃ περιέχεται κείμενον ἑβραϊκοῖς γεγραμμένον γράμμασι καὶ τούτου διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν ἢ προφορά, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ στήλῃ δημώδης ὑπάρχει ἑλληνικὴ τοῦ ἑβραϊκοῦ κειμένου μετάφρασις. Ἡ μὲντοι τοῦ κειμένου καὶ τῆς ἑρμηνείας μεταγραφή ἐγένετο ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ, ὡς εἶναι τὴν ἀρχὴν ἐκείνων καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ἐν τῷ ἐσχάτῳ καθ' ἡμᾶς φύλλῳ τοῦ κώδικος· τοῦτο δὲ πάλιν τὸ φύλλον ἐστὶν ἑβραϊκῶ τῷ τρόπῳ κοσμημάσι τισι περικεκοσμημένον, περιέχον ἅμα ἐν ἑαυτῷ καὶ τῆς μεταφράσεως τὴν ἐπιγραφὴν, οὕτως ἔχουσαν· «Βιβλίον πέντε: Πεντάτευχον τῆς ἑρμηνείας». Ἄλλ' ἐν τῷδε τῷ τεύχει κεῖται μόνον τὸ ἑβραϊκὸν τῆς Γενέσεως κείμενον, ἢ τε τούτου προφορά καὶ ἡ δημώδης ἑλληνικὴ μετάφρασις, οἷαν αὐτὴν διὰ γραμμάτων ἑβραϊκῶν ἑβραῖος ἐξετύπωσεν ἐκδότης, Ἐλιέζερ ὁ Σονσίνοσ, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτει 1547-φ [ἔρα Ε. Legrand, *Bibliographie hellénique; XV-e et XVI-e siècles*, τ. II, σ. 159-161]· ταύτης δὲ τῆς μεταφράσεως τὴν μετατροπὴν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τεύχει διὰ τῶν συνήθων ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐποίησε φιλοκάλως Νικόλαος ὁ Μαυροκορδάτος, πιστῶς μὲν ἐκ λεκτικῆς ἐπόψεως, ἐκ δὲ φωνητικῆς οὐδαμῶς· τῆς γὰρ μεταφράσεως ἐκείνης [ἣς τὴν ἀκριβεστάτην ἀνάγνωσιν ἐξέδωκε τύποις ἐσχάτως ὁ D. C. Hesselning. *Les cinq livres, de la Loi; traduction en néo-grec publiée en caractères hébraïques à Constantinople en 1547, transcrite et accompagnée d'une introduction, d'un glossaire et d'un fac-simile. Leide 1897*] τὰ φωνητικὰ περιφρονήσας ἐν πολλοῖς ὁ Μαυροκορδάτος φαινόμενα προσήρμοσε ταῦτα τῇ προφορᾷ τῆς ἣς χρῆσιν ἐποιοῦντο καθαρουσύσης ἑλληνικῆς γλώσσης οἱ τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἑλλογιμώτατοι "Ἕλληνες· καὶ οὐ τῆς Γενέσεως μόνης οὕτω τὴν ἀνάγνωσιν ἐξεπόνησεν ὁ Μαυροκορδάτος τῆς δημώδους ἐκείνης παλαιᾶς ἑλληνικῆς μεταφράσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἐξόδου, καὶ τοῦ Δευτεριοῦ, καὶ τῶν Ἀριθμῶν, τέλος δὲ καὶ τοῦ Δευτερονομίου, σχηματίσας οὕτω κειμενισμῶν τε καὶ χρυσόδετα διέγλωσσα τεύχη, ὧν τέσσαρα μὲν αὐτὴ νῦν αὕτη ἔχει ἐν ἑαυτῇ ἢ τοῦ Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου βιβλιοθήκη, ἐν δὲ πάλιν, τὸ τρί-

τον ἐν ἑαυτῷ περιέχον τῆς Πεντατεύχου βιβλίον, τὸ Λευιτικόν, εὑρον ἐγὼ αὐτὸς ἔτει 1884-φ ἐν τῇ μονῇ τῆς Γουμεράς (ἀριθ. 3 τῆς ἐν αὐτῇ βιβλιοθήκης). Ὅτι δὲ τῆς παλαιᾶς ἐκείνης καὶ οὐ τινος ἄλλης δημῶδους μεταφράσεως ὁ Μαυροκορδάτος ἐν πᾶσι τούτοις κατεχώρισε τοῖς τεύχεσι τὸ κείμενον, δῆλον ἐκ τῶνδε τῶν παραδειγμάτων·

Hesseling σ. 1.

Εἰς ἀρχὴν ἔπλασεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.—Καὶ ἠγγῆς ἦτον ἄβυσσος καὶ ἀφανισμὸς, καὶ σκότος ἐπὶ πρόσωπα ἄβυσσο· καὶ ἄνεμος τοῦ θεοῦ ἀναπετάει ἐπὶ πρόσωπα τῶν νερῶν. Καὶ εἶπεν ὁ θεός· ἄς εἶνε φῶς καὶ ἦτον φῶς.

Hesseling σ. 197.

Καὶ ἔκραξεν πρὸς τὸν Μωσῆ καὶ ἐσύντυχε ὁ κύριος πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τὴν τέντα τοῦ τάρωμα τοῦ εἰπεῖ· σύντυχε πρὸς τὰ παιδία τοῦ Ἰσραὲλ καὶ νὰ πῆς πρὸς αὐτουνοὺς· ἄθρωπος ὅτι νὰ προσφέρῃ κτλ.

233. Συλλογὴ διαφόρων χειρογράφων τῆς ιη' καὶ τῆς ιθ' ἑκατ.

1. Φύλλα 229. Ἀδήλου στοιχειᾶ γεωμετρίας μετὰ ποικίλων γεωμετρικῶν σχημάτων. Ἀρχ. «Τῶν στοιχείων τῆς γεωμετρίας βιβλίον πρῶτον. Ἐπιστήμης ἔργον τὸ ἐξ ἐννοιῶν τινων ἀπλουστέρων» κτλ.

2. Φύλλα 44. Ἰνδοῦ καὶ φιλοσόφου διτάλειξ ἀκέφαλός τε καὶ κολοβή περὶ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας εἰς γλῶσσαν ἐλληνικὴν δημῶδη. Ἐγράφη περὶ τὸ μέσον τῆς ιη' ἑκατ.

3. Φύλλα 40. Μέρος ἀντιγράφου τινὸς τῶν ἐπ' ὀνόματι Ἰωάννου τοῦ Ζωναρᾶ φερομένων ἐν τισὶ κώδιξι θεολογικῶν ἐπιστολι-

N. Μαυροκορδάτος.

Εἰς τὴν ἀρχὴν ἔπλασεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.—Καὶ ἡ γῆς ἦτον ἄβυσσος καὶ ἀφανισμὸς καὶ σκότος ἐπὶ πρόσωπα ἄβύσσου· καὶ ἄνεμος τοῦ θεοῦ ἀναπετάει ἐπὶ πρόσωπον τῶν νερῶν. Καὶ εἶπεν ὁ θεός· ἄς εἶναι φῶς καὶ ἦτον φῶς.

N. Μαυροκορδάτος.

Ἐκραξεν πρὸς τὸν Μωσῆ καὶ ἐσύντυχεν ὁ κύριος πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τὴν τένταν τοῦ τάρωμα (= διορίσματος) τοῦ εἰπεῖν· σύντυχε πρὸς τὰ παιδία τοῦ Ἰσραὲλ καὶ νὰ εἰπῆς πρὸς αὐτουνοὺς· ἄθρωπος ὅταν νὰ προσφέρῃ κτλ.

μαίων διατριβῶν Μιχαήλ τοῦ Γλυκᾶ ὄπερ ἐγράφη περὶ τὸ μέσον τῆς ἡ' ἑκατ. Ἄρχ. « - - - τὰ μ(ε)ίζω τῶν ἀμαρτημάτων καὶ τὰ ἐλάττονα ἀπαλείφειν » κτλ. Μετὰ τοῦτο τὸ ἀκέφαλον κείμενον ὑπάρχει « Ζωναρᾶ καὶ δρουγγαρίου τῆς βίγλης καὶ πρωτασυχρίτου τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ Ἡσαΐα κυρῷ Δομεστικῷ περὶ τοῦ ὁποῖον ἀπαντᾷ τέλος ταῖς ψυχαῖς, χωριζομέναις τοῦ σώματος, καὶ ὅπουπερ αὐταὶ ἀπέρχονται ». Ἄρχ. « Καὶ περὶ μὲν τῶν δικάϊων » κτλ.—Εἶτα· « Τοῦ αὐτοῦ, εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι αἱ ἀπελθοῦσαι ψυχαὶ κατὰ τινὰ τρόπον ἀναπαυόμεναι » κτλ.—Εἶτα· « Τοῦ αὐτοῦ τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Νεκταρίῳ, εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι ἀποφάσει μόνον καὶ οὐκ ἀληθεία εἰσῆλθεν εἰς τὸν Παράδεισον ὁ ληστής ».—Εἶτα κείμενόν τι ἀκέφαλον Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, καὶ μετὰ τοῦτο « Τοῦ αὐτοῦ ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἀπορίας καὶ ἐρωτήσεις ἐπὶ ταῖς ῥηθείσαις ὀμιλίαις παρὰ τῶν καρδιναλίων καὶ τῶν ἄλλων λατινικῶν διδασκάλων ». Ἄρχ. « Ἐπειδὴ σαφέστερον ἡμᾶς » κτλ.

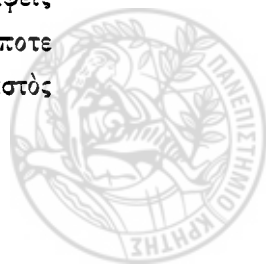
4. Φύλλον 1. « Ἀπόδειξις τοῦ πυθαγορείου θεωρήματος », ἀντιγραφείσα ὑπὸ Σωφρονίου τοῦ Λεσβίου.

5. Φύλλα 2. [Ἀνθίμου μοναχοῦ τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου] λογύδιον, οὗ ἡ ἀρχὴ· « Φαιδρὰ καὶ πανεύσημος ἡ δι' ἔτους » κτλ.

6. Φύλλα 14, γραφέντα τῇ ἡ' ἑκατ. Ἀδήλου « λόγος ἐγκωμιστικὸς εἰς ἱεροδιακόνου χειροτονίαν » καὶ « λόγος εἰς τὴν γεννησιν τοῦ Χριστοῦ ».

234. Τεῦχος χάρτινον (μῆχ. 0,327, πλ. 0,22) ἐκ σελίδων ἡριθμημένων 91· ὄπερ ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ἡ' ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30 (0,265 × 0,135).

1. « Τῷ εὐλαβεστάτῳ, ἱερολογιωτάτῳ, ἀγγινουστάτῳ καὶ κατὰ πάντα μοι ἐν Χριστῷ ἐρασιμιωτάτῳ κυρίῳ Χρυσάνθῳ, ἀρχιδιακόνῳ τοῦ μακαριωτάτου ἡμῶν ἀθθεντὸς καὶ δεσπότης κυρίου κυρίου Δοσιθέου, πᾶν ἐν Χριστῷ καταθύμιον. Περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς εὐχαριστίας ». Ἄρχ. « Ὑπὲρ μὲν οὖν ὧν πρὸς σκοποῦ γράφεις ἡμῖν » κτλ. Τέλος· « Ὁ ἐλάχιστος ἐν σπουδαίοις καὶ σὸς ποτε χρηματίας εἰ καὶ εὐτελής ὅμως εἶπω καθηγητῆς, Σεβαστὸς

Τραπεζούντιος ὁ Κομινότης· ἀρχῆ^ω νοεμβρίου κέ', ἀπὸ Τραπεζοῦντος εἰς Κωνσταντινούπολιν», σελ. 1-68.

2. «Ἐνστασις τοῦ μακαριωτάτου μου αὐθεντοῦ καὶ δεσπότου κυρίου κυρίου Δοσιθέου πρὸς δύο τινὰ τῶν ἐμφερομένων ἐν τῷ ἡμετέρῳ σχεδίῳ, καὶ ἀπάντησις πρὸς αὐτήν». Ἡ τῆς ἐνστάσεως ἀρχή· «Εἰς τὸ σχεδίόν σας δὲν εἶναι καλὰ δύο πράγματα» κτλ. Ἡ τῆς ἀποκρίσεως ἀρχή· «Ἀπλῶς μὲν οὖν εἶπεῖν τὸ αὐτὸ» κτλ., σελ. 69-82.

3. Σεβαστοῦ Κομινότητος λύσις ἀπορίας τινὸς τοῦ Δοσιθέου περὶ τῶν ἐν τῷ ι' κεφαλαίῳ τῆς πρώτης πρὸς τοὺς Λουθηρανούς ἐπιστολῆς τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἰερεμίου β' λεγομένων περὶ μυσταγωγίας. Ἀρχ. «Ἐν τοῖς προσεσημειωμένοις ἡμῖν πρὸς τὸν ἱερολογιώτατον ἀρχιεμανδρίτην κύριον Χρῦσανθον» κτλ., σελ. 83-91.

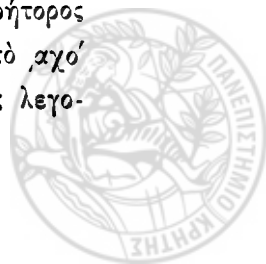
235. Συλλογὴ διαφόρων χαρτίνων χειρογράφων τῆς ιζ' καὶ τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος.

1. Φύλλα 7 τῆς ιη' ἑκατ., ὧν πέντε μόνον γεγραμμένα. «Ἀπολογία τῆς ἐν Φλανδρία θεολογικῆς συνόδου δι' Ἀντωνίου Σεγήρου συναριθμίου». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ἡ τῆς μετουσιώσεως πρὸς ἡμᾶς ἀντιλογία» κτλ. Ἐν τῷ 7-ῳ φύλλῳ· «Ἐκ τῶν τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Χρυσάνθου, δηλαδὴ ἐκ τῶν τοῦ Παναγίου Τάφου».

2. Φύλλα 8 τῆς ιζ' ἑκατ. Ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Δίκαιος Κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν - - - φησί που τῶν θεοπνεύστων λογίων ὁ θεοπάτωρ Δαβίδ, μᾶλλον δὲ τὸ ἐν αὐτῷ φθεγξάμενον ἅγιον πνεῦμα» κτλ.

3. Φύλλα 44 τῆς ιη' ἑκατ. [Ἡλία Μηριάτη] «ἀρχὴ καὶ αἰτία τοῦ σχίσματος τῶν δύο ἐκκλησιῶν, Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς». Ἀρχ. «Ἐζήτησας παρ' ἐμοῦ, ἄρχον ἐνδοξότατε καὶ εὐσεβέστατε, νὰ μάθης καταλεπτῶς» κτλ.

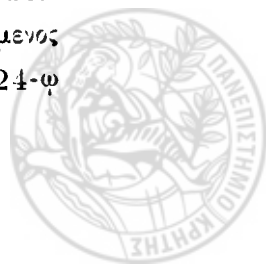
4. Φύλλα 6 τῆς ιη' ἑκατ. «Ζητημάτων θεολογικῶν λύσεις, ἐκδοθεῖσαι παρὰ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου τοῦ μεγάλου ῥήτορος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ Κωνσταντινουπολίτου, κατὰ τὸ ἀρχόετος τὸ κοσμοσωτήριον ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως, πρὸς τοὺς λεγο-

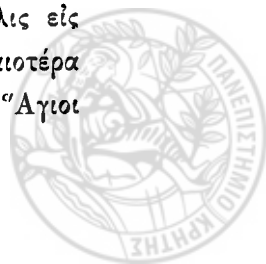
μένους Ἐγγλέζους, ἃς ἐκεῖνοι ἀπορήσαντες ἐζήτησαν παρὰ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας» κτλ. Ἀρχ. «Οὐ πάλαι μόνον, ἀλλὰ καὶ νῦν οὐχ ἥμιστα περιίσταται» κτλ. Τῶν ζητημάτων τούτων μνειαν ἀπλήν ἐποίησατο Ἀνδρόνικος ὁ Δημητρακόπουλος ἐν τῷ 875-φ ἀριθμῷ τῆς «Ἡμέρας».

236. Τεῦχος χάρτινον (μῆκ. 0,333, πλ. 0,213) ἐκ σελίδων 18 καὶ φιλοκάλως ἐρυθρῷ περικεκαλυμμένον δέρματι· ἐγγραφή δὲ περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιη' ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 (0,222 × 0,135). — «Ἀλεξάνδρου Μαυροκορόδατου τοῦ μεγάλου λογοθέτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ γενικοῦ ἐρμηνεύου τῆς κραταιᾶς τῶν Ὀθωμανῶν αὐταρχίας ὁ πρὸς Γερμανοὺς ὑπὲρ εἰρήνης λόγος». Ἀρχ. «Ἐπειδὴν ὁ λόγος ἐμοὶ περὶ τῆς εἰρήνης» κτλ.

237. Τεῦχος χάρτινον, οὗ φύλλα γεγραμμένα 61· ἐγένετο δὲ τοῦτο μεταξὺ τοῦ 1720-οῦ καὶ τοῦ 1725-ου ἔτους. — [Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων] ἀνεπίγραφον ὁδοιπορικόν (1720-1725), ἐν ᾧ περιέχονται σημειώσεις ὁδοιποριῶν, καταγραφαὶ ἀδελφάτων, ἀφιερωτῶν πραγμάτων τε καὶ νομισμάτων, καὶ σημειώσεις ὑπομνηστικαὶ χρηματικῶν τιμῶν λήψεων καὶ δόσεων. Ἀρχ. «1720 μαρτίου 14 ἤλθομεν εἰς τὸ Παζαρτζήκι, κινήσαντες ἀπὸ Φιλιππουπόλεως» κτλ. Ἡτοιμάσθη πρὸς τόποις ἐξόδοισιν· ἀλλ' ἐξαιρέτως ἐνταῦθα μεταγράφω τὰ σημειώματα ταῦτα· α') Φύλλ. 3^α «Ἐσυστήσαμεν (1722) εἰς τὸ Γιάφφα σχολεῖον ἑλληνοαραβικόν. Ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τὴν πρώτην τοῦ Ἰαννουαρίου (1723). Διδάσκαλος ὁ παπᾶ Μοῦσας· νὰ πέρνη τὸν χρόνον ζολόταις 30, τὸ δὲ χαράττι του νὰ πληρώνη ἡ χώρα. Ἐκάμαμεν καὶ σπῆτι διὰ σχολεῖον. Ἐβάλαμεν καὶ κουτὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τοῦ ὁποίου ἐπίτροπος εἶναι ὁ ἴδιος ἐπίτροπος τῆς ἐκκλησίας, ἦτοι ὁ Μάλεμ Σάλεχ καὶ ὁ Ἡλίας ἄμπου-Μιχαήλ· τοῦ δὲ σχολεῖου ἐπίτροποι ὁ χουρρη Γεώργιος καὶ ὁ Ἡλίας ἄμπου-Μιχαήλ». — β') Ἐν ταῖς σημειώσεις τοῦ 1722 ου ἔτους ὁ Χρυσάνθος (εὑρίσκετο δὲ τότε ἐν Ἱεροσολύμοις) λέγει· «Ἐπληρώσαμεν εἰς δέσιμον καὶ διόρθωσιν τῶν βιβλίων τῆς βιβλιοθήκης γρόσια 37». — γ') Ἐπανερχόμενος ἐξ Ἱεροσολύμων ὁ Χρυσάνθος εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔτει 1724-φ

ἔφθασεν εἰς Παντίχι τῇ 4-ῃ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου· ἐκεῖθεν, λέγει, «Τῇ ἐπαύριον, ἦτοι τῇ ε̅ῃ τοῦ αὐτοῦ, ἦλθομεν εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Παναγίας Ἀκρῆτα [sic] λεγομένης (ἡγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς ὁ Σέργιος ἱερομόναχος), ἔνθα ἀριστεύσαντες, ἀπήλθομεν εἰς τὴν χώραν Τοῦσλα, ὅπου οὐδεμίαν περιποίησιν ἐποίησαντο ἡμῖν οἱ ἐκεῖσε· διανυκτερεύσαντες δὲ ἐκεῖ, τῇ ἐπαύριον, ἦτοι τῇ ς̅ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀπήλθομεν εἰς τὸ Ἀριτζοῦ».—δ') Ἐν τῇ πολίχνῃ Κατιρλί (8 Ἰουν. 1724) εὔρεν ὁ Χρύσανθος δύο ναοὺς, τὸν μὲν ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, τὸν δ' ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Ἰωάννου (τοῦ Προδρόμου). Εἰς Μουντανιά (9-ῃ Ἰουνίου) προῦπή-τησε τὸν Χρύσανθον Κύριλλος ὁ Προύσης μητροπολίτης. Τῇ 20-ῃ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς ἔφθασεν εἰς Ἐλεγκμοὺς καὶ ἡγούμενον τοῦ ἐκεῖ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Ἀβερκίου εὔρε Μελέτιον ἱερομόναχον. «Κίος. 1724 τῇ 30 τοῦ Ἰουλίου ἐξήλθομεν ἀπὸ Ἐλεγκμοὺς καὶ ἦλθομεν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς Κίον. Ἐγένετο τὸ κατάλυμα ἡμῶν εἰς τὸ σπῆτι τοῦ χατζῆ κὺρ Πλουμῆ. Ἐβάλαμεν κουτία εἰς τὴν ἁγιωτάτην μητρόπολιν, ἧτις τιμᾶται ἐπὶ τῇ Κοιμήσει τῆς Δεσποίνης ἡμῶν, καὶ εἰς τὰς λοιπὰς σεβασμίας ἐκκλησίας τῶν ἐνοριῶν, ἦτοι εἰς τὴν Παναγίαν Θεοσκέπαστην, εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον, εἰς τὸν Ταξιάρχην, εἰς τὴν Παναγίαν τῆς Γοργούπηκού, εἰς τὸν Ἅγιον Ἰγνάτιον, εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον τῆς Κιρίζου [sic] καὶ εἰς τὸν Δεσπότην Χριστόν».—ε') Ἐν τῇ πολίχνῃ Με-νεμὲν (ἐγγὺς τῆς πόλεως Σμύρνης) εὔρε μνητὶ ἀπριλίῳ τοῦ 1725-ου ἔτους διδάσκαλον Ἀγκυρανόν, ὀνομαζόμενον Διαμαντῆν· μνητὶ δὲ μαίῳ (12) τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἶδεν ἐν τῇ πρωτευούσῃ πόλει τῆς νήσου Χίου διδασκάλους τέσσαρας, Ἰωακείμ ἱερομόναχον Καβάκον, Γρηγόριον ἱερομόναχον Κονταράτον τὸν καὶ Αὐγουστῆν, Συμεὼν ἱερομόναχον Μιταράκην καὶ Κωνσταντῖνον Δίλαν λαϊκόν· γράφει δέ, ὅτι «Ἐγένετο τὸ κατάλυμά μας εἰς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς Κεχαριτωμένης, ἧς κτήτωρ ὁ τιμιώτατος μισὲρ Κουζῆς Βοῦρος, ὁ καὶ ἐπίτροπος τοῦ Παναγίου Τάφου· μερίζεται δὲ ἡ πόλις εἰς τέσσαρα ἀδελφάτα, ἦτοι ἀδελφосύνας. Ἡ πρώτη καὶ παλαιότερα Οἱ Ἅγιοι Ἀνάργυροι, ἦτοι ὁ Κρημνός· ἡ δευτέρα Οἱ Ἅγιοι

Ἀπόστολοι, ἦτοι τὸ Παλαιόκαστρον· ἡ τρίτη κατὰ τὴν τάξιν, προτέρα ὅμως κατὰ τὴν στάσιν τῶν εὐγενῶν, Ὁ Ἅγιος Βίκτωρ, ἦτοι ἡ Ἀπλωταρία, ἔνθα καὶ ἡ Κεχαριτωμένη, ὅπου, ὡς εἶπομεν, ἐγένετο καὶ τὸ ἡμέτερον κατάλυμα». — ς') Ἐπεσκέψατο ὁ Χρῶσανθος καὶ τὴν ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ Νέαν Μονήν, ἣν καὶ περιέγραψεν οὕτω (φ. 60)· «1725 σεπτεμβρίου 4. Ἀπήλθομεν εἰς τὴν Ἁγίαν Μονήν, τιμωμένην ἐπ' ὀνόματι τῆς Δεσποίνης ἡμῶν. Τῇ ἐπαύριον ἱερουργήσαμεν· ὠμιλήσαμεν· ἔπεσε δὲ ἡ 15^η Κυριακὴ τοῦ Ματθαίου. Κτίτωρ τοῦ μοναστηρίου Κωνσταντῖνος ὁ Μονομάχος. Αἱτιοὶ οἱ ἐν ἐκείνῳ τῷ μέρει ἀσκούμενοι τρεῖς μοναχοί, Νικήτας, Ἰωάννης καὶ Ἰωσήφ μοναχός, οἵτινες ἦσαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μιχαήλ τοῦ Παμφλαγῶνος [sic] καὶ τοῦ Καλαφάτου καὶ τοῦ ῥηθέντος Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου, καὶ τῶν βασιλίδων Θεοδώρας καὶ Ζωῆς. Ἠγούμενος τοῦ μοναστηρίου Νικηφόρος ἱερομόναχος. Ἐκαμαν βοήθειαν κοινῶς τοῦ Ἁγίου Τάφου γρόσια 400. Ἀφιερώσαμεν καὶ ἡμεῖς τῇ ἱερᾷ ἐκκλησίᾳ σταυρὸν Βηθλεεμίτικον εὐμεγέθη. — Περιγραφὴ τῆς ἐκκλησίας. Τὸ μῆκος τοῦ ἁγίου βήματος αὐτῆς ἀπὸ τὸ σύνδρονον ἕως τὰ ἅγια θυρίδια πήχαις 5², τὸ δὲ πλάτος πήχαις 11. Τὸ μέσον τοῦ βήματος ἡμικύκλιον, παρ' ἑκάτερα δὲ τὰ μέρη αὐτοῦ ἔχει δύο τούρλαια [sic] μικρά· ἔχει παράθυρα 5. Ὀρθομαρμάρωσις πορφυρᾷ ἕως τὸ ἡμισυ, τὸ δὲ ἀνωτερον διὰ μωσσείου [sic]. Τὸ ἔδαφος ἐκ μαρμάρων. — Ὁ ναός, ἦτοι τὸ καθολικόν, ἐξ ἑνὸς τουρλαίου μεγάλου διὰ μωσσείου [sic]· τὸ μῆκος πήχ. 11· ὁμοίως καὶ τὸ πλάτος. Ἡ ὠραία πύλη αὐτοῦ, ἦτοι τὸ μῆκος τοῦ ἐδάφους αὐτῆς, πήχους 1· τὰ πλάγια αὐτῆς πορφυρᾷ· κάτωθεν ἕως τὸ ἡμισυ τοῦ ὕψους ὀρθομαρμάρωσις πορφυρᾷ· εἶτα τὸ ἄνωθεν ὅλον κυκλικῶς διὰ μωσσείου· ἔχει κολόνας 32, 16 κάτω μείζονες, καὶ 16 ἐπάνω αὐτῶν ἐλάττονες· αἱ βάσεις τῶν κάτωθεν πορφυραῖ. Τὸ ἔδαφος ἐκ μαρμάρου πορφυροῦ. Ἐχει παράθυρα ἄνω καὶ κάτω καὶ κύκλω 36. Ἡ δευτέρα στάσις, ἦτοι ὁ πρόνακος, τὸ μῆκος πήχ. 5², τὸ πλάτος 12²· τὸ κάτω ἄχρι τοῦ ἡμίσεος ὀρθομαρμάρωσις πορφυρᾷ· τὸ ἄνω διὰ μωσσείου· ἡ στρώσις διὰ μαρμάρων· ἐν τῷ μέσῳ τούρλα μείζων· παρ'

ἐκάτερα δὲ αὐτῆς δύο ἐλάττονες. Εἰς τὰ ἔξω τῆς αὐλῆς, κατὰ τὸ βόρρειον [sic] μέρος, τούρλαιον ἡμικύκλιον ζωγραφισμένον. Ἡ τρίτη στάσις τοῦ αὐτοῦ, ἣτις καὶ μεταγενεστέρα, ἦτοι ὁ νάρθηξ, τὸ πλάτος πῆχ. 8, τὸ μῆκος 17². Τούρλαια τρία· τὸ μέσον μείζον τῶν δύο· κολόναι πορφυραῖ δύο καὶ δύο ἐκ μαρμάρου λευκοῦ. Μέρος ὀρθομαρμάρωσις πορφυρᾶ, ἦτοι ἡ ἀνατολικὴ πόρτα καὶ τὰ πλάγια αὐτῆς· τὸ λοιπὸν ὅλον ζωγραφία. Ἡ στῤῥωσις ἐκ μαρμάρου· τὰ πλάγια τῆς πόρτας ἐκ μαρμάρων. Ἐν τούτῳ καὶ τὸ μνημα τῶν τριῶν πατέρων κτιτόρων, πορφυροῦν. Τετάρτη στάσις τὸ καμπαναρεῖον· τὰ πλάγια τῆς πόρτας πορφυρᾶ· μεταγενεστέρα αὕτη τῆς τρίτης στάσεως· ὅθεν καὶ ἀκαλλῆς· ἔχει δύο θύρας εἰς τὰ προαύλια, νότιον καὶ βόρρειον. — Ἄγια λείψανα δεῖκνυνται ἐν ταύτῃ πολλὰ· ὅμως τὰ ἐξαιρετα εἰσὶ ταῦτα· τὸ ἐπάνω κρανίον Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου· τὸ μέγαλον δάκτυλον τῆς δεξιᾶς τοῦ Προδρόμου· μέρος τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ τύρωνος [sic]· ἡ κἀρα τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου· ἡ κἀρα τοῦ ἁγίου Φιλίππου, ἑνὸς τῶν ἐπτὰ διακόνων· ἡ κἀρα Τιμοθέου τοῦ ἀποστόλου· προσέτι καὶ δύο τμήματα τιμίου ξύλου ἐντὸς ἱερῶν σταυρῶν»¹.

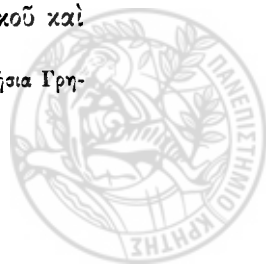
238. Τεῦχος χάρτινον τῆς 15' ἑκατονταετηρίδος.

1. Φύλλα 56, γεγραμμένα ὑπὸ τῶν πατριαρχῶν Χρυσάνθου καὶ Δοσιθέου. Περιλήψεις ἐκ τοῦ κατὰ Γραικῶν συγγράμματος τοῦ παπιστοῦ Νικολάου Κομνηνοῦ Παπαδοπούλου. Ἄρχ. «1. Σύνοψις. Ἄρχόμενος τοῦ συγγράμματος διαλέγεται πρὸς τὸν Φιλαδελφείας Μελέτιον, καὶ πρῶτον θαυμάζεται πῶς τὸ Ἑλληνικὸν γένος» κτλ.

2. Φύλλα 41. «Ἐκ τῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων ἱστορίας Γουλιέλμου Καυί, θεολόγου Βινδενσοριένσης», καὶ σημειώματα διὰ τινὰς συνοδικούς κανόνας.

239. Τεῦχος χάρτινον, μήκους 0,34, πλ. 0,225. Ἀντίγραφον ἐπιμελέστατον, γενόμενον ἐν Παρισίοις ἔτει 1716-φ. Σελίδες 178 καὶ πολλοὶ χαλκότυποι πίνακες. «Χρυσάνθου Νοταρᾶ, πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου τοῦ ἀγιωτάτου πατριαρχικοῦ καὶ

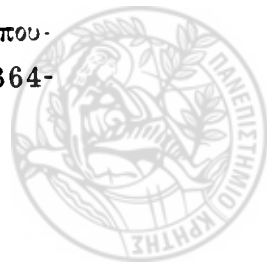
¹ Περὶ τῆς νῦν καταστάσεως τοῦ ναοῦ τῆς Νέας Μονῆς ὕρα Τὰ Νεαμονήσια Γρηγορίου τοῦ Φωτεινοῦ. Ἐν Χίφ 1865, σ. 76-84.

ἀποστολικῷ θρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων, εἰσαγωγή εἰς τὰ γεωγραφικά καὶ σφαιρικά, ἀξιῶσει τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ περιβλέπτου κυρίου Σκαρλάτου Μαυροκορδάτου, υἱοῦ ἀξιοπρεπεστάτου τοῦ ὑψηλοτάτου, εὐσεβεστάτου καὶ σοφωτάτου κυρίου κυρίου Ἰωάννου Νικολάου Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας. Ἐν Παρισίοις 1716».

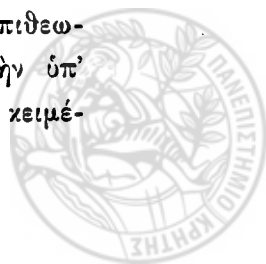
240. [Ἐτεῖ 1890-ῶ καὶ 1892-φ, ὅτε συνεπληρώθη τὸ ἥμισυ τούτου τοῦ καταλόγου, ὁ 240-ὸς οὗτος κῶδιξ οὐχ εὐρέθη ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ, προκλαπείς ἴσως, ἢ παρατοπισθεῖς, ἢ καὶ δαμνισθεῖς τινί ποτε πρὸ τοῦ 1890-οῦ ἔτους].

241 Τεῦχος χάρτινον τοῦ 1716-ου ἔτους ἐκ φύλλων 566, μήκους 0,335, πλ. 0,225. Ἐν τῇ 2-α σελίδι τοῦ 1-ου φύλλου γέγραπται τότε· «Ἐκ τῶν ἀφιερωθέντων τῷ Παναγίῳ Τάφῳ παρὰ Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων· ὁ δὲ τοῦτο ποτὲ ἀφαιρησόμενος ἐκ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, ἔστω ἀφωρισμένος καὶ ἀναθεματισμένος παρὰ Θεοῦ κυρίου παντοκράτορος καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Ἐν Βουκουρεστίῳ ραψκη^φ [=1728], μηνὶ ἀπριλλίῳ. † Ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Χρῦσανθος. — Μετεγράψαμεν πρὸ τοῦ τυπωθῆναι διὰ ἀσλανία πενήντα». — Ἡ τοῦ κῶδικος τούτου ἐπιγραφή ἔχει οὕτω· «Μελετίου·- Γεωγραφία παλαιὰ καὶ νέα, συλλεχθεῖσα ἐκ διαφόρων συγγραφέων παλαιῶν τε καὶ νέων, καὶ ἐκ διαφόρων ἐπιγραφῶν τῶν ἐν λίθοις καὶ εἰς κοινῇ διάλεκτον ἐκτεθεῖσα, χάριν τῶν πολλῶν τοῦ ἡμετέρου γένους, ἀφιερωθεῖσα δὲ τῷ μακαριωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ πατριάρχῃ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κυρίῳ κυρίῳ Χρυσάνθῳ, σοφία διαπρέποντι ἐς τὰ μάλιστα τῇ τε ἡμετέρᾳ καὶ τῇ θύραθεν. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ραψις^φ νοεμβρίου ια^π». Πρὸ τοῦ κειμένου τῆσδε τῆς γεωγραφίας ὑπάρχει ἐν τῷ κῶδιξι α') Ἀναστασίου ἱερέως Βασιλείου ἱερέως τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων καὶ Ἀλεξίου Σπανοῦ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Χρῦσανθον ἀφιερωτικὴ (φ. 2-3^α), γραφεῖσα ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 11-ῃ μηνὸς νοεμβρίου τοῦ 1716-ου ἔτους. Ἀρχ. «Παῦλος ὁ μέγας» κτλ. Ὅρα Δ. Καμπούρογλου Μνημεῖα τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων, τ. II, σ. 364-

367.—Εἶτα β') «'Αναστασίου ἱερέως Βασιλείου ἱερέως τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων ἐπιγράμματα (τρία) εἰς τὸν μακαρίτην κὺρ Μελέτιον» (φ. 3^β).—γ') «Εἰς τὸν μακαριώτατον καὶ σοφώτατον πατριάρχην τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κύριον κύριον Χρῦσανθον, ἐπιγράμματα (τρία) σαπφικά μετὰ τοῦ ἀδωνικοῦ. Ἄλεξίου Σπανοῦ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων» (φ. 4).—δ') Τὸ πρωτότυπον ἐπιστολῆς Ἄναστασίου ἱερέως καὶ Ἄλεξίου Σπανοῦ πρὸς τὸν Χρῦσανθον (φ. 5), γραφείσης ἔτει 1715-φ, τῆ 28-ῃ τοῦ μηνὸς ὀκτωβρίου. Ἄρχ. «Ἐσκοτισμένοις ἡμῖν ἔτι οὖσιν» κτλ. Δ. Καμπουρόγλου Μνημεῖα, τ. II, σ. 367.—ε') Τὸ πρωτότυπον ἐτέρας ἐπιστολῆς Ἄναστασίου ἱερέως πρὸς τὸν Χρῦσανθον (φ. 6), γραφείσης ἔτει 1716-φ, τῆ 8-ῃ τοῦ μηνὸς ὀκτωβρίου. Ἄρχ. «Διὰ τοῦ παρὰ τῆς ὑμετέρας» κτλ. Μνημεῖα, τ. II, σ. 368.—ς') Τὸ πρωτότυπον ἐτέρας ἐπιστολῆς τοῦ αὐτοῦ Ἄναστασίου πρὸς τὸν Χρῦσανθον (φ. 7-8), γραφείσης τῷ αὐτῷ ἔτει. Ἄρχ. «Τοῦ ἡλίου εἰς τὸν ὑπὲρ γῆς ὀρίζοντα πλησιάζοντος» κτλ. Μνημεῖα, τ. II, σ. 369-371.—ζ') Τὸ πρωτότυπον ἐτέρας ἐπιστολῆς τοῦ αὐτοῦ Ἄναστασίου πρὸς τὸν Χρῦσανθον (φ. 9), γραφείσης τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τοῦ 1717-ου ἔτους. Ἄρχ. «Τὸ ὄψος τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπούς» κτλ. Μνημεῖα, τ. II, σ. 372-374.—Εἶτα τὸ κείμενον τῆς γεωγραφίας, εἰς τέσσαρα μέρη διηρημένον (φ. 10-511), καὶ πῖναξ αὐτῆς ἀλφαβητικός (φ. 512-566)· ἐξεδόθη δὲ τύποις αὕτη ἡ γεωγραφία Ἐνετίησιν ἔτει 1728-φ, καὶ πάλιν αὐτόθι, ἐπιμελείᾳ Ἀνθίμου τοῦ Γαζῆ, ἔτει 1807-φ. Ὅρα Ἄ. Π.-Βρετοῦ Νεοελλ. Φιλολογ. τ. II, σ. 46 καὶ 144.

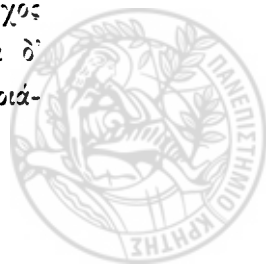
242. Τεῦχος χάρτινον (μῆκ. 0,323, πλ. 0,22), οὗ ἡ γραφή ἔληξεν ἔτει 1703-φ. Τὰ πρώτιστα αὐτοῦ φύλλα ἐστὶν ἀφηρημένα· σφῆζει δὲ σήμερον ὁ κώδιξ ἀσελίδωτα φύλλα 12 καὶ σελίδας ἡριθμημένας 2104, ὧν τὸ κείμενον, ἐπιμελῶς γεγραμμένον, ἔστι μονόστηλον. — «Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων» βιβλία δέκα καὶ τρία, ἐπιθεωρηθέντα μετὰ τὴν αὐτῶν ἐν τῷ κώδικι τούτῳ μεταγραφὴν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Δοσιθέου, προσθέντος ἅμα ἰδίᾳ χειρὶ καὶ τὸ τοῦ κειμέ-

νού τέλος· ἔχει δὲ τοῦτο ὡδε· «Καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἀπεδημήσαμεν Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀπήλθομεν εἰς Βλαχίαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου βοεβόδα, ὅτε ἀνοικοδομήθη καὶ ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Γεωργίου παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἐκλαμπροτάτου, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἁγίου Τάφου. Τῷ αὐτῷ ἔτει μηνὶ αὐγούστῳ ἀπεδημήσαμεν εἰς Μολδοβλαχίαν, καὶ μηνὶ Ἰαννουαρίῳ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπεδημήσαμεν ἐκεῖθεν πάλιν εἰς Οὐγκροβλαχίαν, καὶ μαρτίῳ μηνὶ ἤλθομεν εἰς Κωνσταντινούπολιν». Ἐν τοῖς ἀσελιδώτοις φύλλοις ὑπάρχει πρῶτον λείψανον ἐπιγράμματος εἰς τὸν Δοσίθεον, εἶτα τέλειον ἐξάστιχον ἐπίγραμμα καὶ «πίναξ καθολικώτερος τῆς βίβλου ταύτης».

243. Τεῦχος χάρτινον (μῆκ. 0,325, πλ. 0,222) ἐκ φύλλων ἑπτὰ καὶ σελίδων ἡριθμημένων 369, ὧν μία ἐκάστη πλήρης οὔσα γραμμὰς περιέχει ἐν ἑαυτῇ μονοστήλου κειμένου 34 (0,226 × 0,14)· ἐγγραφή δὲ τοῦτο περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιη' ἑκατ.— Ἄδηλου θεολογικὸν ἀνεπίγραφον λεξικόν, οὗ ὁ κατ' ἀλφάβητον πίναξ εὐρίσκεται ἐν τοῖς πρώτοις ἀσελιδώτοις φύλλοις· διήρηται δὲ εἰς κεφάλαια ρκα'. Ἀρχ. «Στοιχεῖον ἄλφα. Περὶ δημιουργίας Ἁγγέλων. Πάντες σχεδὸν οἱ κατὰ τὴν οἰκουμένην τῆς ἐκκλησίας διδάσκαλοι» κτλ. Ἐν τούτῳ τῷ λεξικῷ εὐρίσκονται καὶ πολλὰ τεμάχια συγγραφῶν τῶν ἁγίων πατέρων καὶ μικρὰ τινα πλήρη κείμενα διαφόρων συγγραφέων· οἷον «τοῦ Ψελλοῦ περὶ ἠλέκτρον» (σελ. 368) καὶ «τοῦ Μανασσῆ περὶ φθόνου διὰ στίχων πολιτικῶν», ὧν ἡ ἀρχή· «Φθόνε, θηρίον χαλεπόν, ληστὰ, φονεῦ, διώκτα» κτλ. Καὶ πάλιν (σελ. 369) «τοῦ αὐτοῦ [Μανασσῆ] περὶ χρυσοῦ στίχοι», ὧν ἡ ἀρχή· «Χρυσέ, διώκτα, τύραννε» κτλ.

244. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς ιδ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 312 (μῆκ. 0,323, πλ. 0,265), οἷς ὁ δέτης συνῆψε τέσσαρα περιπλέον μεμβράνινα φύλλα (φ. 313-316) ἐτέρου τινὸς κώδικος τῆς ιθ' ἑκατ. Τὸ κείμενόν ἐστι δίστηλον ἐκ γραμμῶν 28 (0,23 × 0,165). Ἐν τῷ 312-φ φύλλῳ, ἔνθα τὸ πέρασ ἐστὶ τοῦ κυρίου τεύχους, ἐγγραφή τῆς ις' ἑκατ. τετράστιχόν τι, ἐξ οὗ δῆλον γίνεται, ὅτι τοῦτο τὸ τεῦχος ἦν τῆς ἐν τῇ νήσῳ Χάλκῃ μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος· ἔχει δ' ἐκεῖνο οὕτως· «+ Ἡ βίβλος αὕτη πέφυκε τῆς πανουργοῦ Τριά-

δος, | τῆς ἐν τῇ νήσῳ Χάλκη τε μονῆς τε τοῦ Ἐσόπτρου, | καὶ εἶ τις βουλευθῆ ποτὲ ταύτην ἀποστερῆσαι | κεχωρισμένος ἔσεται Τριάδος τῆς ἁγίας | νῦν τῷ αἰῶνι τούτῳ γε καὶ τῷ ἐλευσομένῳ»¹. Εἶτα μονοκονδυλία· «+ Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ἐφέσου Ἀθανάσιος, ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος πάσης Ἀσίας². ἔτους ς^ω, ο^ω, ς^ω μηνὶ ἰαννουαρίῳ, α^η ἰν(δικτιῶν)ος ιβ^α» [= 1568].

1. «Πίναξ ἀληθῆς τῶν λόγων τοῦ βιβλίου», φ. 1^α.

2. «Λόγος ἱστορικὸς εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου, συγγραφεὶς παρὰ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου». Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα φυλῶν» κτλ., φ. 3^α. C. Tischendorf, *Evangelia apocrypha*, σ. 1.

3. «Ἀνδρέου, ἀρχιεπισκόπου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου, λόγος εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τῆς παναμώμου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ ἀπόδειξις ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας καὶ διαφόρων μαρτυριῶν, ὅτι ἐκ σπέρματος κατάγεται τοῦ Δαυίδ». Ἀρχ. «Πάλιν ἑορτῆ» κτλ., φ. 12^α. Migne τ. 97, σ. 844.

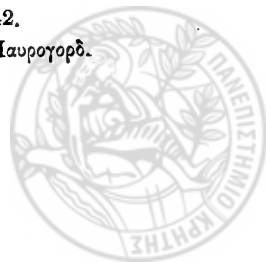
4. «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, ἡγουμένου τοῦ Στουδίου, ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέθλιον τῆς παναγίας ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἐν ᾧ τὸ ἐξηκοντάχαιρε». Ἀρχ. «Δαμπρῶς πανηγυρίζει ἡ κτίσις ἅπασα», φ. 19^α. Ἐπ' ὀνόματι Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ παρὰ τῷ Migne τ. 96, σ. 680.

5. «Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Δαμασκηνοῦ, λόγος εἰς τὴν γέννησιν τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας». Ἀρχ. «Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη», φ. 27^α. Migne τ. 96, σ. 661.

6. Ἀνδρέου, ἀρχιεπισκόπου Κρήτης, «λόγος εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τῆς δεσποίνης ἡμῶν, τῆς ἁγίας Θεοτόκου». Ἀρχ. «Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν ἑορτῶν» κτλ., φ. 34^α. Migne τ. 97, σ. 805.

¹ Συνέταξε τούτους τοὺς στίχους ὁ πατριάρχης Μητροφάνης ὁ γ'. É. Legrand, *Notice biographique sur Jean et Théodose Zygomalas*. Paris 1889, σ. 142.

² Le Quien, *Oriens christianus*, τ. I, σ. 693. Ὅρα καὶ τὴν ἡμετέραν Μαυρογορδ. Βιβλιοθήκη, τ. I, σ. 106 καὶ 158.

7. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τῆς ἁγίας Θεοτόκου, μετὰ ἀποδείξεως, ὅτι ἐκ σπέρματος κατάγεται τοῦ Δαυὶδ». Ἄρχ. «Ἄλλοι μὲν ἄλλας ἑορτῶν» κτλ., φ. 40^β. Migne τ. 97, σ. 820.

8. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας». Ἄρχ. «Εἰ μετρεῖται γῆ σπιθαμῆ», φ. 50^α [Migne τ. 97, σ. 861]. Τὸ 53-ον φύλλον ἐστὶ χάρτινον.

9. «Κοσμᾶ βεστήτορος ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ ἐνδόξους Ἰωακείμ καὶ Ἄνναν». Ἄρχ. «Ἡ χθὲς τῆς Θεοτόκου γενεθλιακὴ πανηγυρις», φ. 57. Migne τ. 106, σ. 1005.

10. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου «λόγος περὶ τῆς ἀναστάσεως ἐν τοῖς ἐγκαινίοις, καὶ περὶ τοῦ ἁγίου μνήματος». Ἄρχ. «Πολλὰ κατ' οἰκονομίαν ἐν ἀρχῇ δοκοῦντα» κτλ., φ. 60^α.

11. «Τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ Σταυρῷ ἐπὶ τῶν ἐγκαινίων, καὶ περὶ τοῦ ἁγίου ξύλου τοῦ Σταυροῦ». Ἄρχ. «Ἐν τοῖς Ἁγίοις Τόποις οὕτως ἐστὶν ὁ Σταυρός, ἀδελφοί», φ. 63^α.

12. «Σευηριανοῦ ἐπισκόπου Γαβάλων εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ». Ἄρχ. «Πάλιν ἑορτὴ τῆ ἐκκλησία» κτλ., φ. 65^α.

13. Ἀνδρέου, ἀρχιεπισκόπου Κρήτης, «λόγος σχεδιασθεὶς εἰς τὴν παγκόμιον ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ». Ἄρχ. «Σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν», φ. 72^β. Migne τ. 97, σ. 1017.

14. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος δεύτερος εἰς τὴν παγκόμιον ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ». Ἄρχ. «Κινήσωμεν, ἀγαπητοί, σήμερον» κτλ. Migne τ. 97, σ. 1036.

15. «Παντολέοντος, πρεσβυτέρου μονῆς τῶν Βυζαντίων, λόγος πανηγυρικὸς εἰς τὴν παγκόμιον ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ». Ἄρχ. «Πάλιν ὑψοῦται σταυρός» κτλ., φ. 82^β. Migne τ. 98, σ. 1265.

16. «Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ λόγος ἱστορικὸς περὶ τῆς εὐρέσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ πρὸς τινὰς πατέρας, προτραπεῖς ὑπ' αὐτῶν ἐν ᾧ ἐστὶ θεολογία ἀληθῆς καὶ περὶ τῆς θείας οἰκονομίας ἀπλανῆς ὁμολογία, καὶ ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον καὶ προσκυ-

νητὸν καὶ πανσέβαστον Σταυρόν». Ἄρχ. «Τὴν κέλευσιν τῆς ὁμετέρας» κτλ., φ. 85^α. Migne τ. 87, σ. 4016.

17. «Γερμανοῦ τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου λόγος εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ ὑπὸ τῶν γονέων αὐτῆς τριετίζουσα». Ἄρχ. «Ἰδοὺ (καὶ) πάλιν (ἐτέρα) πανήγυρις», φ. 111^α. Migne τ. 98, σ. 309.

18. «Γεωργίου ἐπισκόπου Νικομηδείας λόγος, ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ ἡ ἀγία Θεοτόκος τριετίζουσα ὑπὸ τῶν αὐτῆς γονέων». Ἄρχ. «Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεων ἀρχὰς» κτλ., φ. 115^β. Migne τ. 100, σ. 1420.

19. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ». Ἄρχ. «Εὐχαιρος ἡμέρα» κτλ., φ. 124. Migne τ. 61, σ. 757.

20. «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ τοῦ αὐταδέλφου αὐτοῦ Θεοδώρου, συγγραφεῖς παρὰ Θεοδώρας Ῥαουλαίνης Κα(ν)τακουζηνῆς τῆς Παλαιολογίνης». Ἄρχ. «Ἄλλὰ πῶς ἂν τις τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ καλῶς ἀγωνισαμένους» κτλ., φ. 130^α. Ἄ. Π.-Κεραμέως, Ἀνάλεκτα ἱεροσολ. σταχυολογίας, τ. 4, σ. 185 κέ. Τόμ. 5, σ. 397-399.

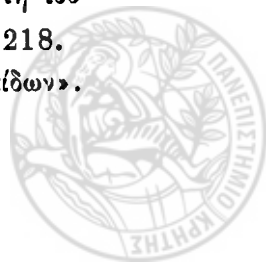
21. «Τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Κωνσταντίνου λογοθέτου τοῦ Ἀκροπολίτου λόγος εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν». Ἄρχ. «Τῷ Ἰωάννη τὸν λόγον», φ. 154. Ἱεροσολυμ. Βιβλιοθήκη τ. Ι, σ. 122.

22. Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης «ἐγκώμιον εἰς τὸν ὄσιον πατέρα ἡμῶν Νικόλαον, ἀρχιεπίσκοπον Μύρων τῆς Λυκίας». Ἄρχ. «Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ», φ. 204. Migne τ. 97, σ. 1192.

23. «Γεωργίου μητροπολίτου Νικομηδείας λόγος εἰς τὴν σύλληψιν τῆς παναγίας Θεοτόκου». Ἄρχ. «Οὐρανὸν ἡ γῆ ταῖς τῆς χάριτος μαρμαρυγαῖς» κτλ., φύλ. 209. Migne τ. 100, σελ. 1376.

24. Ὅρασεις τοῦ προφήτου Δανιήλ. Ἄρχ. «Ὅρασις πρώτη τοῦ προφήτου Δανιήλ. Καὶ ἦν ἀνὴρ οἰκῶν ἐν Βαβυλῶνι», φ. 218.

25. «Ἀνδραγαθήματα καὶ ἄθλησις τῶν ἁγίων τριῶν παίδων».

Ἄρχ. «Βούλομαι τοίνυν ὑφήγησιν» κτλ., φ. 225. Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. I, σ. 25.

26. Ἐφραΐμ τοῦ Σύρου λόγος «εἰς τὸν προφήτην Δανιήλ καὶ εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς παῖδας, καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας Ὁ καιρὸς πονηρὸς ἐστὶ σωθῆναι οὐ δυνάμεθα». Ἄρχ. «Φέρε δὴ διασκεψώμεθα» κτλ., φ. 229. Assem. II, σ. 319.

27. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὸν Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ». Ἄρχ. «Ἀποικίζει ὁ Θεὸς» κτλ., φ. 230^β. Assem. II, σ. 312.

28. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «λόγος εἰς τὴν ἀπογραφὴν καὶ εἰς τὴν ἁγίαν παρθένον καὶ θεοτόκον Μαρίαν, καὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ». Ἄρχ. «Ὡσπερ οἱ τὴν χρυσίτιν γῆν», φ. 235. Migne τ. 28, σ. 944.

29. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν μακάριον Φιλολόγιον. Ἄρχ. «Ἐγὼ μὲν καὶ σήμερον», φ. 241. Migne τ. 48, σ. 747.

30. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἄρχ. «Μυστήριον ξένον», φ. 248. Migne τ. 56, σ. 385.

31. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄ παλάι πατριάρχαι μὲν ὄδινον» κτλ., φ. 254. Migne τ. 49, σ. 351.

32. «Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐγκώμιον εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γέννησιν». Ἄρχ. «Δαμπρὰ καὶ παράδοξος», φ. 263. Migne τ. 77, σ. 1349, ἔνθα ἐπ' ὀνόματι Θεοδότου Ἀγκύρας.

33. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος περὶ τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ Κυρίου καὶ ὅτι θεοτόκος ἐστὶν ἡ ἁγία παρθένος Μαρίας». Ἄρχ. «Τί τοῦτο; σημεῖον ἀντιλεγόμενον», φ. 265. Πρβλ. Migne τ. 64, σ. 1333.

34. Γρηγορίου Νύσσης «λόγος εἰς τὴν γέννησιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὰ νήπια τὰ ἐν Βηθλεὲμ ἀναιρεθέντα ὑπὸ Ἡρώδου». Ἄρχ. «Σαλπύσατε ἐν νεομηνία», φ. 273^β. Migne τ. 46, σ. 1128.

35. Ἐφραΐμ τοῦ Σύρου «ἐγκώμιον εἰς τὸν σώφρονα Ἰωσήφ». Ἄρχ. «Ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ» κτλ., φ. 283.

36. Γρηγορίου Νύσσης «ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον πρωτομάρ-

τουρα καὶ ἀρχιδιάκονον Στέφανον». Ἀρχ. «Ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν» κτλ., φ. 297^β. Migne τ. 46, σ. 701.

37. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν Ἡρώδη καὶ εἰς τὰ βρέφη». Ἀρχ. «Ἦθελον μὲν αἰεὶ καὶ πάντοτε», φ. 305^β.

38. Βασιλείου ἐπισκόπου Ἰσαυρίας «λόγος εἰς τὰ νήπια τὰ ἐν Βηθλεὲμ ἀναιρεθέντα». Ἀρχ. «Πάλιν ὁ γέρων ἐγὼ» κτλ., φ. 308.

39. Τέσσαρα φύλλα μεμβρανίου τινὸς κώδικος τῆς θ' ἑκατ. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 33.—α') Λόγος ἀκέφαλος εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ. Ἀρχ. « - - - ἀκίμ γὰρ ἐν τῷ ὄρει προσήχετο, καὶ Ἄννα ἐν τῷ παραδείσῳ αὐτῆς· κωφορήσασα δὲ Ἄννα» κτλ.—β') Λόγος κζ'. «Ἀνδρέου τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς δεσποίνης ἡμῶν, τῆς ἁγίας Θεοτόκου». Ἀρχ. «Ἐπέστη σήμερον» κτλ. Τέλος· «τοῦ ἀγγέλου Γαβριὴλ ἐξ ὕψους ἀποσταλέντος εἰς διακονίαν τοῦ - - - ».

245. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς δεκάτης ἑκατ. ἀκέφαλον, κεκοσμημένον ταινιοειδέσι κεχρωματισμένοις κοσμήμασι καὶ συνιστάμενον ἐκ φύλλων 210 (μῆκ. 0,32, πλ. 0,24), ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἐκ παλαιοῦ τὸν 131-ον φέρει ἀριθμὸν, τὸ δ' ἔσχατον τὸν 413-ον· τὸ δ' ἐν αὐτοῖς κείμενόν ἐστι δίστηλον ἐκ γραμμῶν 31 (0,26 × 0,17).

1. Ἀνεπίγραφον περὶ τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Τῶν μακαρίων ἀποστόλων τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τὴν ἀνάληψιν αὐτοῦ καθημένων ἐν Ἱερουσαλήμ» κτλ., φ. 1^α.

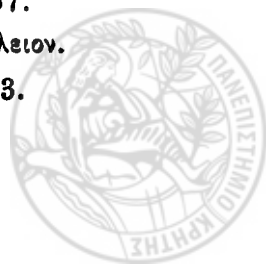
2. Ἀνδρέου Κρήτης ἐγκώμιον εἰς τὸν ὄσιον Νικόλαον, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ» κτλ., φ. 8^α.

3. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀρχ. «Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ», φ. 14^α.

4. Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ λόγος «εἰς τὰ Χριστοῦγεν(ν)α». Ἀρχ. «Χριστὸς γεννᾶται», φ. 33^α. Migne τ. 36, σ. 312.

5. Βασιλείου Καισαρείας λόγος εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ. Ἀρχ. «Χριστοῦ γέννησις», φ. 42^β. Migne τ. 31, σ. 1457.

6. Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ λόγος εἰς τὸν ἅγιον Βασίλειον. Ἀρχ. «Ἐμελλεν ἄρα» κτλ., φ. 50^β. Migne τ. 36, σ. 493.

7. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια». Ἀρχ. «Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς» κτλ., φ. 97^α. Migne τ. 36, σ. 336.

8. Βασιλείου Καισαρείας «εἰς τὰ ἅγια Φῶτα». Ἀρχ. «Ὁ μὲν σοφὸς Σολομὼν» κτλ., φ. 107^β. Migne τ. 31, σ. 424.

9. Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ «λόγος εἰς τὴν τῶν ἐπισκόπων παρουσίαν». Ἀρχ. «Πῶς ὑμῖν» κτλ., φ. 118^β. Migne τ. 36, σ. 457.

10. «Μεθοδίου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν καὶ εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ Συμεῶνα καὶ Ἄνναν». Ἀρχ. «Πάλαι ἰκανῶς» κτλ., φ. 128^α. Migne τ. 18, σ. 348.

11. Βασιλείου Καισαρείας λόγος περὶ νηστείας, οὗ ἡ ἀρχή· «Παρακαλεῖτε φησὶν ἱερεῖς» κτλ., φ. 146^α. Migne τ. 31, σ. 185.

12. Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος λόγος περὶ νηστείας, οὗ ἡ ἀρχή· «Σαλπίασάτε φησιν ἐν νεομηνία», φ. 153. Migne τ. 31, σ. 164.

13. «Ὁμιλία Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ Σινᾶ ὄρους εἰς τὸν εἶ φαλμόν, ῥηθεῖσα εἰς τὰς παρεκβάσεις τῶν ἀγίων νηστειῶν, καὶ περὶ μετανοίας· ἀναγινώσκεται δὲ τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου». Ἀρχ. «Πρέπουσαν τῆς τῶν νηστειῶν» κτλ., φ. 162^β. Migne τ. 89, σ. 1077.

14. Βασιλείου Καισαρείας «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους μὲν μάρτυρας», φ. 178^α. Migne τ. 31, σ. 508.

15. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἀρχ. «Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια» κτλ., φ. 186^α. Migne τ. 49, σ. 791.

16. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα κτλ. Ἀρχ. «Ὀλίγα ἀνάγκη σήμερον» κτλ., φ. 190^α. Migne τ. 49, σ. 373.

17. «Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Ἐπαινετὸς καὶ οὗτος» κτλ., φ. 200^β. Migne τ. 88, σ. 1848.

246. Τεῦχος χάρτινον τῆς ἑκατ., ἀκέφαλόν τε καὶ κολοβόν, συνιστάμενον ἐκ φύλλων 390 (μήκους 0,313, πλ. 0,22), ὧν τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη δίστηλόν ἐστιν ἐκ γραμμῶν 32 (0,213 × 0,147).—Μηναῖα Μαΐου, Ἰουνίου, Ἰουλίου

καὶ Αὐγούστου. Ἄρχ. « - - ημάτων ἀπάντων, ὧ δέσποινα: — Ἔτερος κανὼν τοῦ ὁσίου ἤχος α΄. Ἀναστάσεως ἡμέρα:— Ἀναστάσεως ἡμέρα· Μιχαήλ τοῦ σοφοῦ * μνήμη συντελεῖται » κτλ.—Φύλ. 2^β-4^α Βίος « τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Μιχαήλ ». Ἄρχ. « Οὗτος ὁ διαφανὴς ἀστήρ, ὁ ἀείμνηστος καὶ μέγας πατὴρ ἡμῶν Μιχαήλ ὁ θαυματουργός, ἔφω μὲν ἐξ Ἀνατολῶν, ἐκ χώρας λεγομένης Κάπους, τελούσης ὑπὸ τὸν μητρόπολιν Χαλκηδῶνα » κτλ.

247. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 65, μήκ. 0,30, πλ. 0,21. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ιζ' ἑκατ. ¹ Φύλλα ἄγραφα· 5, 6, 14, 24, 44^β, 45, 46.

1. Νικολάου Κομνηνοῦ Παπαδοπούλου ἐπιστολὴ πρὸς Χρῦσανθον τὸν Νοταρᾶν περὶ τῆς λεγομένης καὶ οὐδέποτε γενοῦντος ὑστάτης ἐν τῇ Ἀγίᾳ Σοφίᾳ συνόδου. Ἄρχ. « Αἰδεσιμώτατε καὶ ἅγιε ἀρχιμανδρίτα τοῦ Ἀγίου Τάφου, σοφώτατε καὶ ἐντιμώτατε ἡμῶν μὲν ἐν τοῖς λατινικοῖς μαθητά, εἶθ' ἐξῆς δὲ καὶ δέσποτα καὶ διδάσκαλε κύρ Χρῦσανθε Νοταρᾶ. Περὶ τῆς λεγομένης ἐν τῇ Ἀγίᾳ Σοφίᾳ συνόδου ταῦτα ἔχω εἰπεῖν » κτλ., φ. 1-4.

2. Τοῦ αὐτοῦ ἀπόκρισις εἰς ἐρώτησιν τοῦ Χρυσάνθου περὶ τοῦ « πῶς νοοῦνται ἀπὸ τὸν Θεὸν τὰ κτίσματα καὶ πῶς ὁ Θεὸς ἐπίσταται τὰ ἔξω αὐτοῦ ». Ἄρχ. « Σοφολογιώτατε διδάσκαλέ μου ἅγιε ἀρχιμανδρίτα Χρῦσανθε, πηδᾶ ἢ ἀκόρεστός σας ἐπιθυμία ἀπὸ τὸ θελητικὸν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ νοητικόν » κτλ., φ. 7-13.

3. Τοῦ αὐτοῦ ἀπόκρισις πρὸς ἐρωτήσεις περὶ τῶν διδομένων ὑπὸ τοῦ πάπα συγχωροχαρτίων. Ἄρχ. « Τῷ σοφολογιωτάτῳ - - - Χρυσάνθῳ - - Πᾶν ὃ τι κομψὸν καὶ εὐγλωττον » κτλ. Ἐγράφη « ἐν Παταβίῳ μηνὸς μαΐου κγ' ,αχϛιη' [= 1698] κατὰ τὸ ὄρθον μηνοδρόμιον ». Τὸ πέρας τοῦ προοιμίου ἔχει οὕτω· « Τοῦτο δὴ βέβαιον ἡμῖν, ἔσται δὲ καὶ τοῖς ἐξῆς βεβαιότατον, εἴποτε χριστιανὸν βασιλεῖα ὄψεται ἢ Πόλις, ὃν ἡμῖν δῶη ὁ μέχρι τούτου ἰκανῶς τιμωρήσας ἡμᾶς Θεός· δῶη δὲ ζῶντος τοῦ μεγάλου Δοσιθέου

¹ Τοῦτο τὸ τεῦχος ἐγράφη διὰ τῆς χειρὸς Νικολάου Κομνηνοῦ Παπαδοπούλου μέχρι τοῦ 38-ου φύλλου. Τὰ λοιπὰ φύλλα ἔγραψεν ἕτερός τις, ἀλλ' ὁ αὐτὸς Νικόλαος ἐπεθεώρησε καὶ ταῦτα.

[= τοῦ Ἱεροσολύμων], ὅστις καὶ νῦν ἡμῖν ἐστὶν ἔρεισμα ὀρθοδοξίας· ἔσται δὲ τότε λίθος ἀκρογωνιαίος ἐνώσεως, περὶ ἧς, ὡς μόνης δυναμένης ἐγεῖραι τὰ ἡμέτερα ἐλαττώματα, καὶ ἡμεῖς οἱ ἐλάχιστοι σπουδάζοντες, ὡς θέμις, ὀπλίζομέν σου τὸν ἐλλαδικώτατον νοῦν (εἰ καὶ νῦν φωτιανίζει καὶ φωτιανίσειν ἀεὶ εὔχεται) θεολογικαῖς ἀρχαῖς, δι' ὧν καὶ τῶν προτεθειμένων ἡμῖν ἀποριῶν τὴν λύσιν ἀνάγομεν».

4. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ περὶ τοῦ θεοῦ καὶ ἐλευθέρου θελήματος. Ἄρχ. «Σοφολογιώτατε διδάσκαλέ μου ἅγιε ἀρχιμανδρίτα Χρῦσανθε, τὸ ἀπόρητον, τὸ μυστικὸν καὶ ἀπλῶς μυστήριον ἐν τῇ θεολογίᾳ» κτλ., φ. 19-23.

5. Τοῦ αὐτοῦ «κοινοβητικὰ τάγματα τῆς ἁγίας Δουτικῆς Ἐκκλησίας». Ἄρχ. «Διὰ τὰ ὀρίσωμεν μὲ σαφήνεια τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν», φ. 25-34.

6. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Χρῦσανθον περὶ τῆς θείας χάριτος καὶ περὶ τοῦ αὐτεξουσίου τοῦ ἀνθρώπου. Ἄρχ. «Σοφολογιώτατε ἅγιε ἀρχιμανδρίτα, τρεῖς εἶναι ἡ γνώμῃς περὶ τῆς χάριτος» κτλ., φ. 35-38. Τέλος· «Ταῦτα ἀρχετῶς πρὸς τὸν ἀσθενοῦντα ἀρχιμανδρίτην Χρῦσανθον ὁ Ἑλληὴν ἀλλ' οὐ φωτιανὸς Νικόλαος».

7. Τοῦ αὐτοῦ. «Αἱ τοῦ Μολίνου προτάσεις, ἅς ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀνεθεμάτισαν». 68 προτάσεις. Ἄρχ. «Χρὴ τὸν ἀνθρώπον ἐξουδενεῖν τὰς δυνάμεις» κτλ., φ. 39-44^α.

8. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τῆς πλάνης τῶν ἐν Ἰταλίᾳ ἡσυχαστῶν». Ἄρχ. «Ἡ πλάνη τῶν ἐν Ἰταλίᾳ ἡσυχαστῶν πολλῆς ἐτυχῆ τῆς ἐπονομασίας» κτλ., φ. 47-52.

9. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τῶν αὐτῶν ἡσυχαστῶν, ὅπως ἀπεπλανήθησαν καὶ τῆς εὐθείας ἐξέπεσον ὁδοῦ». Ἄρχ. «Συμβάλλει οὐ μικρὸν τὰ ἐξετάσωμεν» κτλ., φ. 53-58.

10. Τοῦ αὐτοῦ «τρόπος τῆς ἀληθοῦς προσευχῆς». Ἄρχ. «Ἡ Νέα Διαθήκη δὲν ἐρμηνεύει» κτλ., φ. 59-62.

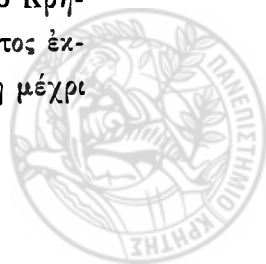
11. Τοῦ αὐτοῦ «σύντομος διήγησις περὶ τῶν ἡσυχαστῶν». Ἄρχ. «Δὲν λείπουν κάποιον» κτλ., φ. 63-65.

248. Τεῦχος χάρτινον τῆς ἐξ' ἑκατ., μήκους 0,305, πλ.

0,215. Σελίδες 196. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 34 (0,24 × 0,16). Ἐν τῇ ᾧα τῆς 1-ης σελίδος· «Καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου Πελοποννησίου, καὶ τῶν φίλων». Ἐπιγραφή· «Μιχαὴλ τοῦ Ἐφεσίου σχόλια εἰς τὰ μεταφυσικὰ Ἀριστοτέλους, ἀρχομένων τῶν σχολίων ἀπὸ τοῦ Ε»· λήγουσι δὲ ταῦτα εἰς τὸ Ν. Ἀρχ. «Πολλάκις τὴν προκειμένην ἐπιστήμην» κτλ. Χρυσάνθος ὁ Νοταρᾶς ἔγραψεν ἐν ταῖς ᾧαις ἱκανὰ σχόλια καὶ τινα σημειώματα, οἷον τὸ ἐν τῇ 51-ῃ σελίδι· «1683 νοεμβρίου 30 ἐν Χαυσαῖ»· καὶ πάλιν τὸ ἐν τῇ 97-ῃ σελίδι· «Ἀνεγνώσθη καὶ τὸ παρὸν ἐν Ἀδριανοῦ μηνὶ φεβρουαρίῳ, κατὰ τὸ ἀρχπθ' ἔτος τὸ σωτήριον». Καὶ πάλιν ἐν τῇ 111-ῃ σελίδι, ἔνθα λήγει τὸ Κ· «Τὸ παρὸν βιβλίον περαιοῦται ἐν ὄλαις δώδεκα κεφαλαίοις. Ἐρμηνεύσας οὖν ὁ συγγραφεὺς μέχρι τοῦ Η^ο, τᾶλλα ἕσασας, ἀξιοῖ ἡμᾶς πορίσασθαι τὴν τούτων σαφήνειαν ἐκ τῶν Φυσικῶν· ἃ γὰρ ἀπὸ τοῦ 9 κεφαλαίου μέχρι τοῦ 12 ἐνταῦθα ποιεῖται ἀπαραλλάκτως, εἴρηται ἐν τῇ Φυσικῇ Ἀκροάσει· καὶ γὰρ ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ ἐνάτου περὶ κινήσεως διαλαμβάνει κατὰ ταῦτά τοις ἐν τῷ γ' τῶν Φυσικῶν· ἐπὶ δὲ τοῦ δεκάτου περὶ ἀπόρων διαλαμβάνει κατὰ ταῦτά τοις ἐν τῷ αὐτῷ γ'· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνδεκάτου, ναὶ μὴν καὶ β', περὶ τῶν εἰδῶν τῆς κινήσεως καὶ μεταβολῆς διαλαμβάνει, πρὸς δὲ καὶ περὶ τοῦ ἅμα καὶ χωρὶς καὶ ἄπτεσθαι καὶ μεταξὺ καὶ ἐναντίον κατὰ τόπον καὶ ἐφεξῆς καὶ ἐχόμενον καὶ συνεχῶς, καὶ ὅτι ἡ σύμφυσις ἐστὶν ἐν οἷς ἡ ἀφή, κατὰ ταῦτά καὶ ἀπαραλλάκτως τοῖς ἐν τῷ Ε τῶν Φυσικῶν. Ἐν Ἀδριανοῦ ἀνεγνώσθη φεβρουαρίου 27-ῃ, 1681».

249. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 3 + 108, μήκ. 0,235, πλ. 0,20. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ις' ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,195 × 0,125). Ἐν τῷ 1-ῳ φύλλῳ· «Ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου ἱερομονάχου» τοῦ Νοταρᾶ. Ἐν τῷ ἐτέρῳ 1-ῳ φύλλῳ· «Ἐκ τῶν τοῦ Γρηγορίου ἱερέως τοῦ Μαρά». — Ἡ ἐπιγραφή· «Μαξίμου ἐλαχίστου ἱερομονάχου Μαργουνίου τοῦ Κρητὸς δογματικὸς λόγος Α^ο. Περὶ τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως βιβλίον Α^{ον}», οὗ ἡ ἀρχή· «Τίς μὲν ἂν εἶη ἡ μέχρι

τοῦ νῦν διακρατήσασα» κτλ. Τὸ ὅλον πόνημα σύγκειται ἐκ τριῶν βιβλίων, ὧν τὸν σκοπὸν δείκνυσιν ἡ τοῦ συγγραφέως πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην Ἱερεμίαν ἐπιστολή (φ. 1-3^α)· αὕτη δὲ συνετάχθη ἔτει 1583-φ. Ἐν τοῖς τρισὶ πρωτίστοις φύλλοις περιέχεται ὁ πίναξ τοῦ πρώτου βιβλίου καὶ ὁ πίναξ τῶν ὑπὸ τοῦ Μαργουνίου μνημονευθέντων συγγραφέων.

250. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 33, μήκους 0,303, πλ. 0,219. Ἐγγραφή περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 1^η ἑκατ. ὑπὸ Προκοπίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 25 (0,24 × 0,157). Φύλλα ἄγραφα· 1, 2 καὶ 30-33. Ἐν τῷ 1-φ φύλλῳ· «Ἐκ τῶν τοῦ Παναγίου Τάφου».

1. Ἰωάννου (Μαυροκορδάτου?) κανόνες ἀσματικοὶ ὀκτώ πρὸς τὸν μεγαλομάρτυρα Γεώργιον, φ. 3 κέ. Ἡ τοῦ 1-ου κανόνος ἀκροστιχίς· «Τὸ δὴ [sic] ἄγει σοι νῦν Ἰωάννης πόθῳ».

2. Τοῦ αὐτοῦ «στίχοι ἱαμβικοὶ (6) πρὸς τὸν ἅγιον», ἕτεροι ἠρωϊκοὶ δύο καὶ πάλιν ἕτεροι τέσσαρες, φ. 23.

3. «Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν μέγαν Γεώργιον κατὰ πανώλους καὶ εἰς πᾶσαν νόσον· ποίημα τοῦ αὐτοῦ» φ. 24. Ἡ ἀκροστιχίς· «Ἄγει τόδε νῦν σοι Ἰωάννης πόθῳ». Ἐν τῷ 27-φ φύλλῳ· «Διὰ χειρὸς Προκοπίου μοναχοῦ Ἀγιοταφίτου Ναζιανζηνοῦ, τῆς πρὸς τὸν ἅγιον ἔνεκα εὐλαβείας».

4. (Προσθήκη). Ἰωάννου Μαυροκορδάτου ἀνεπίγραφοι 42 στίχοι πρὸς Ἄνθιμον, μητροπολίτην Καισαρείας, φ. 27^β. Ἀρχ. «Τὴν σεῖο καὶ νῦν ὁμνέω εὐσπλαγχνίαν, | φωτὸς χορηγέ, καὶ σέθεν φεραυγίαν». Τέλος· «Ἰωάννης τάχιστα ἄπερ νῦν θέλω».

5. (Ἐτέρα προσθήκη). «Ἐκ τῶν κατ' ἀλφάβητον στίχων τοῦ ἐκλαμπροτάτου πεῖζαδὲ κυρίου Ἰωάννου Μαυροκορδάτου», φ. 28^β. Στίχοι 48. Ἀρχ. «Ἄνθρωποι, τί ματαιότης εἰς ἐσᾶς εἶναι αὐτή, | νὰ προκρίνετε τὸ ψεῦδος τόσον ἀπ' τὴν ἀρετή»;

251. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 252 (μῆκ. 0,30, πλ. 0,21), ὑπερ ἔγραψεν ἔτει 1660-φ καὶ 1661-φ Γρηγόριος Μελισσηνὸς ὁ Κρῆς, ἱερομόναχος Σιναΐτης. Φύλλα ἄγραφα· 3, 38-41, 124, 125, 201, 203, 221, 227-229.

1. «Σύνοψις ἐκ τῆς θεολογίας τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Ζαβράνου. Περί θεολογίας, κατὰ τὸ ,α^{ον}, χ^{ον} ξα^{ον} ἔτος. Ἐκ τῶν τοῦ Γρηγορίου ἱερομονάχου τοῦ Κρητός», φ. 1^α. Μερικώτερος τίτλος (φ. 1^β): «Βιβλίον πρῶτον τῆς θεολογίας καὶ περὶ οὐρανοῦ, κατὰ τὸ ,α^{ον}, χ^{ον}, ξα^{ον}. Ἐκ τῶν τοῦ Γρηγορίου ἱερομονάχου Μελισσηνοῦ τοῦ Κρητός καὶ Σιναΐτου, καὶ τῶν φίλων». Φύλλ. 2 «Πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου».

2. «Εἰς τὴν τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ οὐρανοῦ θεωρίαν ὑπόμνημα». Ἄρχ. «Ἐδει μὲν μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρώτων ἀρχῶν» κτλ., φ. 126-194, ἔνθα τὸ «Ἐκ τῶν τοῦ Γρηγορίου ἱερομονάχου Μελισσηνοῦ τοῦ Κρητός καὶ Σιναΐτου, κατὰ τὸ ,α^{ον} χ^{ον} ξ^{ον}, ἰαννουαρίου κξ^η». Ἐν τῇ ὑπισθία σελίδι τοῦ 140-οῦ φύλλου· «Ἐως ὧδε τὰ χωρία εἰσὶν σῶα καὶ ἀκέραια· τὰ μετέπειτα δὲ λείπουσιν ἕως τοῦ ν^α^{ου} χωρίου· ἐκεῖθεν δὲ ἄρχομαι ἐκ κεφαλαίου ἐνάτου, χωρίου νβ^{ου} διὰ τὸ ἐμὸν ἀσθενές».

3. «Ἐκ τῆς τῶν Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν τῶν Ἑλλήνων εἰσαγωγή καὶ περιγραφή περὶ σφαίρας καὶ τοῦ αὐτῆς κέντρου». Ἄρχ. «Ἡ γνώσις τῆς οὐρανόου σφαίρας» κτλ., φ. 195.

4. «Ἐκ τῆς Φιλοκαλίας τοῦ Ὀριγένους περὶ τοῦ θεοπνεύστου τῆς Θείας Γραφῆς καὶ πῶς ταύτην ἀναγνωστέον, τίς τε ὁ τῆς ἐν αὐτῇ ἀσαφείας λόγος καὶ τοῦ κατὰ τὸ ῥητόν ἐν τισὶν ἀδυνατοῦ ἢ ἀλόγου», φ. 205.

5. «Ἀναστασίου Σιναΐτου πρεσβυτέρου, τοῦ ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει, περὶ τοῦ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν τῆς τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ Θεοῦ κατασκευῆς». Ἄρχ. «Ἐκτελέσας ὁ κτίστης τὸν ἀπλοῦν» κτλ., φ. 222-226.

6. «Ἐκ τῶν Ζαχαρίου σχολαστικοῦ χριστιανοῦ τοῦ γενομένου μετὰ ταῦτα ἐπισκόπου Μιτυλήνης, διάλεξις». Ἄρχ. «Ἄφθαρτος ἄρα ὁ κόσμος; εἰ ἄφθαρτος καὶ ἀγέννητος κατὰ χρόνον» κτλ., φ. 230.

7. «Δόξα περὶ ψυχῆς. Γρηγορίου ἱερομονάχου τοῦ Μελισσηνοῦ». Ἄρχ. «Ὅτι τῶν ψυχικῶν δυνάμεων αἱ μὲν εἰσὶν ἄλογοι» κτλ., φ. 235-252.

252. Τεῦχος ἐκ φύλλων 516 στιλπνοῦ χάρτου (μῆκ. 0,302,

πλ. 0,212), οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονό-
στηλον· ἐγράφη δὲ ἔτει 1566-ω (ὑπὸ Ἱεροθέου τοῦ γενομένου
Μητροπολίτου Μονεμβασίας).

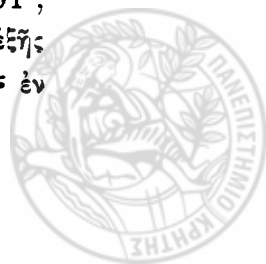
1. Ἀνεπίγραφον περὶ τῶν ἀξιωματῶν καὶ τῶν ὀφφικιαλίων
τοῦ παλατιοῦ Κωνσταντινουπόλεως. Ἄρχ. «Οἱ τοῦ βασιλέως υἱοί,
οἱ δεσπότες, προΐστανται τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν γαμβρῶν τοῦ βα-
σιλέως» κτλ. Τελευταῖον κεφάλαιον τὸ «περὶ τῶν παρδοβαγίλλων»,
οὗ τὸ πέρας ἔχει οὕτω· «καὶ ὡς φυλακὴ ἐν νυκτί, τουτέστιν ὥραι
τρεῖς ἢ τέσσαρες· τί ἂν εἴη χρόνος ἑνὸς ἀνθρώπου», φ. 1-18.
Ἐἶτα δύο φύλλα (19, 20) παντάπασι ἄγραφα.

2. «Τὰ ἀμφιλόγια ταῦτα, ἢ λόγων ἱερῶν καὶ ζητημάτων ἱερο-
λογίαι. Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως διαφόρων τῶν
ἀπὸ τῆς Γραφῆς Ζητημάτων καὶ ἀποριῶν λύσεις καὶ ἐρμηνεῖαι.
ἐπαίνου γέμουσαι:—πρὸς Ἀμφιλόχιον τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην
Κυζικίου, ἐν τῷ καιρῷ τῶν πειρασμῶν ζητημάτων διαφόρων εἰς
ἀριθμὸν τριακοσίων συντεινόντων ἐπίλουςιν αἰτησάμενον πρὸς τὸν
ἱερόν διδάσκαλον, σχετικῶς καὶ ἐτοιμῶς λαβόντα (τὸ) πρόθυμον».
Ἄρχ. «Τῆς σπουδῆς σου τὸ γνήσιον» κτλ., φ. 21-124^α. Τὰ ἐν
τούτῳ τῷ κώδικι ζητήματα πέντε τὸν ἀριθμὸν ἔστι καὶ ἑκατόν, ὧν
ἕσχατον τὸ «Τί δηλοῖ τὸ παρὰ τοῦ Κυρίου τοῖς μαθηταῖς ἐν τῷ
Εὐαγγελίῳ εἰρημένον· Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασι-
λείας» κτλ. Ἄρχ. «Τὸ ῥητόν, οὗ μαθεῖν τὴν διάνοιαν ἤτησας» κτλ.
[Ἐκδ. Οἰκονόμου σ. 176]. Ἐἶτα τρεῖς σελίδες (124^β-126^β) ἄγραφοι.

3. Ἀδήλου «τίνος τύπον καὶ εἰκόνα ἔχει ἡ Καθολικὴ Ἐκ-
κλησία»; Ἄρχ. «Ἡ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία τύπος ἐστὶ τοῦ νοητοῦ
κόσμου», φ. 127^α.

4. «Ἰσιδώρου ἐκ τῶν ἐπιστολῶν». Ἄρχ. «Εἰρήνην ὁ ἱερεὺς
ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς καθέδρας τῆς ἐκκλησίας ἐπιφθέγγεται», φ.
127^α.

5. Θεοδωρίτου ἐπισκόπου Κύρου εἰς τὰ ἄπορα τῆς Γραφῆς.
Ἄρχ. «Καὶ ἄλλοι μὲν φιλομαθεῖς ἄνδρες» κτλ., φ. 130-201^α,
ἔνθα τὸ πέρας τῆς εἰς τὸ Δευτερονόμιον ἐρμηνείας καὶ τὸ ἐξῆς
τοῦ καλλιγράφου σημείωμα· «Ἐν ἔτει ζ'οδ' ἰν(δικτιῶν)ος θ'ης ἐν

μηνὶ ἀπριλίῳ κδ·η ὅτε καὶ ταῦτα ἔγραφον ἐστρατοπέδευσεν κατὰ τῶν Οὐγκρων ὁ σουλτάν Σουλεϊμάν, γέρον ὦν καὶ κακῶς ἔχων τῷ σώματι· ἦν δὲ τούτῳ ἀντιστρατοπεδεύων ὁ ῥήξ Μαξιμίνοσ·.

6. «Θεοδωρίτου ἐπισκόπου Κύρου πρὸς Ὑπάτιον εἰς τὰ ζητούμενα ἄπορα τῶν Βασιλειῶν». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ τῆς θείας χάριτος ἀπολαύσαντες» κτλ., φ. 215^β. Ἐκδ. Schultze τ. I, σ. 353.

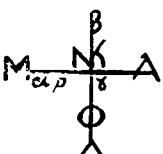
7. Τοῦ αὐτοῦ Θεοδωρίτου εἰς τὴν α' τῶν Παραλειπομένων. Ἀρχ. «Τῆς βίβλου τῶν Παραλειπομένων τὴν ὑπόθεσιν» κτλ., φ. 264^β. Ἐκδ. Schultze τ. I, σ. 554. Ἐν τῇ προσθία σελίδι τοῦ 277-ου φύλλου· «Ἐτελειώθη ἐν ἔτει ζοδ^φ μηνὶ ἰουλλ' κδ·η ἰν· (δικτιῶν)ος θ·η· ἐν ἧ δὲ ἀντέγραφον βίβλω, ἦν τελειωθεῖσα ς·χκε' ἐν μηνὶ ἰουνίῳ ς' ἰν·(δικτιῶν)ος ιη·».

8. «Συλλογισμοὶ δέκα δεικνύοντες ὅτι οὐκ ἔστι πῦρ καθαρτήριον». Ἀρχ. «Τῶν τὴν τοῦ Θεοῦ δόξαν ὀρώντων ἕτερος ἑτέρου τελεώτερον ὀρᾶ» κτλ., φ. 277^β.

9. «Τοῦ σοφωτάτου Βλεμμίδου κυροῦ Νικηφόρου ἐκ τοῦ τρίτου αὐτοῦ βιβλίου περὶ πίστεως λόγος πρῶτος». Ἀρχ. «Τοῖς ὁσίοις τοῦ δεσπότη Χριστοῦ ὄντος» κτλ., φ. 279^β. Ὅρα J. Hardt, Catal. cod. MSS. graecorum bibl. reg. Bavaricae, τ. II, σ. 471.

10. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρετῆς καὶ ἀσκήσεως». Ἀρχ. «Ἦδη τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρῃ ὑμῖν ὑπόμνησιν» κτλ., φ. 233^α. Συνεξεδόθη μετὰ τῆς λογικῆς τοῦ αὐτοῦ Βλεμμίδου ἐν Λειψία ἔτει 1784-φ. Πρβλ. Nic. Blemmydae curriculum vitae ed. A. Heisenberg. Lipsiae 1896, σ. LIV-LVI.

11. «Γρηγορίῳ ἀδελφῷ Βασίλειος, περὶ διαφορᾶς οὐσίας καὶ ὑποστάσεως». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ πολλοὶ τὸ κοινὸν τῆς οὐσίας» κτλ. φ. 290^α. Migne τ. 32, σ. 325.

12. (ἐν τῇ ψα). «Λόγος περὶ πίστεως», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ περὶ σώματος ἡμῖν ὁ λόγος» κτλ., φ. 293^β.

13. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ πίστεως». Ἀρχ. «Ἡ μὲν οὖν ὁρμὴ τοῦ λόγου διαλαβεῖν περὶ πάσης» κτλ., φ. 303^α.

τῶν Ἀκινδονιστῶν καὶ πρὸς Λατίνους περὶ οὐσίας καὶ ἐνεργείας».

Ἄρχ. «Εἰ ταῦτὸν ἐπὶ Θεοῦ οὐσία καὶ ἐνεργεία» κτλ., φ. 440^α.

21. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐν τῇ συνόδῳ τότε». Ἄρχ. «Τοῦτο τὸ ἅγιον σύμβολον ἀπαιτοῦμεν» κτλ., φ. 443^β.

22. «Γρηγορίου πατριάρχου» ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχὴ: «Οὐκ ἔγωγε θαυμάζω, φιλότιτος», φ. 446^α.

23. Ἀδήλου. «Εἴ τις προὔτεινεν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ πατρὸς δι' υἱοῦ ἐκπορεύεται, καθά τισι τῶν ἁγίων εὐσεβῶς:—Εἶχεν ἂν εἰπεῖν ὁ τῶν εὐσεβεῖ λογισμῶ» κτλ., φ. 452^β.

24. «Ἐκθεσις Σχολαρίου ἐν Φλωρεντία, ἣτις παρρησία ἀνεγνώσθη». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ ὑπελαμβάνομεν πρότερον ἡμεῖς οἱ Γραικοὶ» κτλ., φ. 456^β.

25. «Νεῖλου Θεσσαλονίκης τοῦ Καβάσιλα κατὰ Λατίνων πρόχειρον». Ἄρχ. «Τῶν ἐν τῇ θεολογίᾳ δογμάτων» κτλ., φ. 465^β.

26. «Σχολαρίου» περὶ οὐσίας καὶ ὑποστάσεως, «ὅτι ἀρχαία ἐστὶν ἡ διαφορὰ αὕτη καὶ ἀπὸ τῆς γ' ἁγίας (συνόδου) καὶ τί πεφρονήκασι περὶ ταύτης οἱ τῆς συνόδου πατέρες ἐκεῖνοι: οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς α' συνόδου». Ἄρχ. «Περὶ οὐσίας τε καὶ ὑποστάσεως» κτλ., φύλ. 467^β - 471. Εἶτα δύο φύλλα (472-473) ἄγραφα.

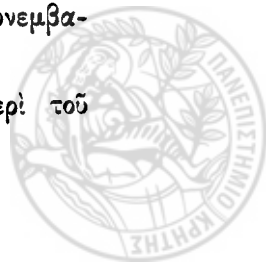
27. «Ἐκ τῆς οἰακιστικῆς ὑποτυπώσεως τοῦ βασιλέως κυροῦ Λέοντος τοῦ φιλοσόφου». Ἄρχ. «Εὐτακτος ἡμῶν ἡ ζωὴ» κτλ., φύλ. 474^α.

28. «Τοῦ ἁγίου Μαζίμου πρὸς Θαλάσσιον πρεσβύτερον». Ἄρχ. «Τρία, καθὼς φασιν, ὑπάρχουσι τὰ τὸν ἄνθρωπον ἄγοντα» κτλ., φ. 475^α.

29. Ἀδήλου «περὶ ἀζύμων» μετὰ σχολίων τινῶν. Ἄρχ. «Ἐξῆς δ' ἂν εἶη θεωρητέον τὰ τῆς τελουμένης» κτλ., φ. 475^β.

30. Ἰαμβοὶ ἀνεπίγραφοι. Ἄρχ. «Ὡς ἠξίωσας, ὡς νοῶ ῥῆσιν νάω, | στοργὴν προσδεικνὺς συγγενοῦς συμψυχίας» κτλ., φύλ. 480^β. Παρὰ τοῖς στίχοις τούτοις μονοκονδυλία: «† Ὁ Μονεμβασίας Ἰωάσαφ καὶ αὐτόχθων ἐστίν».

31. «Μάρκου Ἐφέσου» δύο ἀνεπίγραφα τεμάχια περὶ τοῦ

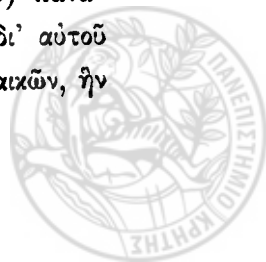
καὶ πάλιν ἐκ φύλλων ἀσελιδώτων 14· ἐγγραφή δὲ τοῦτο τὸ τεῦχος ὑπερμεσοῦσης τῆς 15' ἑκατονταετηρίδος.

α') Ἀσελιδώτα φύλλα.

1. Φύλλ. 1-ον. Ἐπιγράμματα α') «Ἐπίγραμμα (τετράστιχον) Ἀθανασίου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς τὸν Ἱεροσολύμων κὺρ Νεκτάριον, ὅτε ἦν ἱερομόναχος». β') Ὀκτάστιχον «κυροῦ Νεκταρίου πατριάρχου, ὅτε ἦν ἱερομόναχος, πρὸς τὸν πατριάρχην Ἀθανάσιον». γ') Τετράστιχον. «Ἀθανάσιος τῷ κυρῷ Νεκταρίῳ καρκενικόν». δ') «Ἄλλο εἰς τὸν αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ» τετράστιχον. ε') Δεκάστιχον «Νεκταρίου ἱερομονάχου, τοῦ ὕστερον πατριάρχου, πρὸς τὸν Νικαίας Ναθαναήλ». ς') Δεκαπεντάστιχον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Ὅσα ἐπτὰ εὗρηται ἐν τῇ Γραφῇ».

2. «Ζητήσεις προλαμβανόμεναι εἰς θεολογίαν». Ἀρχ. «Τὸ τῆς θεολογίας πρόσρημα», φ. 2^α. Τὸ κατόπι 3-ον φύλλον ἀφέθη ἄγραφον.

3. «Ἐχθεσις πίστεως τοῦ ὑπογεγραμμένου (Δέοντος διακόνου καὶ νομοφύλακος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας), ἣτις εὑρέθη ἐν Κωνσταντινουπόλει σεσαθρωμένη, καὶ μόλις ἀναγνωσθεῖσα ἐγγραφή ἐνταῦθα εἰς μνήμην, προσταγῇ τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κὺρ Νεκταρίου». Ἀρχ. «Ἐν τῇ κατὰ Φλωρεντίαν γενομένη συνόδῳ» κτλ., φ. 4. Ὅρα Νεκταρίου περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα. Ἐν Γιάσιφ 1682, σ. 231. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκδόσεως ὁ ἀντιγραφεὺς ἐσημειώσατο ταῦτα· «Ὅπισθεν δὲ τῆς ὁμολογίας ταύτης ἐν τῷ ἀνωτέρῳ μέρει ἦν ταῦτα τὰ κάτωθεν γεγραμμένα τῇ ἰδίᾳ χειρὶ τοῦ ὑπογεγραμμένου μητροπολίτου· ἅτινα ἐστὶ τάδε:— Ἐγὼ ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Νικομηδείας Μακάριος συγχώρησιν αἰτήσας ἐκ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἐφ' οἷς ἔδοξα κατὰ τοὺς παρελθόντας χρόνους ἁμαρτεῖν εἰς αὐτήν, καὶ ἀπαιτηθεὶς ὁμολογίαν, εὑρέθη δὲ ἐνταῦθα ἐκτεθειμένη ὀπισθεν, ταύτην στέργω καὶ ἀσπάζομαι καὶ αὐτὸς ὅλη ψυχῇ καὶ παραδίδωμι (τῷ) παναγιωτάτῳ μου δεσπότη τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ καὶ δι' αὐτοῦ τῇ Ὀρθοδόξῳ καὶ Καθολικῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ τῶν Γραικῶν, ἣν

καὶ ὑπογράφω οἰκιοχειρῶς διὰ τὸ βέβαιον μηνὶ φεβρουαρίῳ ἰν-
(δικτιῶν)ος ιβ' τοῦ ς^ο Π^ο ο^ο β^ο ἔτους (= 1464):- † Ὁ ταπει-
νὸς μητροπολίτης Νικομηδείας Μακάριος τὰ ἄνωθεν γεγραμμένα
στέργων ὑπέγραψα». Ἡ τοῦ Λέοντος ὁμολογία συνετάχθη, καθὰ
καὶ ἡ τοῦ Μακαρίου Νικομηδείας, πιθανῶς ἐπὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ
πατριάρχου Σωφρονίου τοῦ α'.

4. «Περὶ διαφορᾶς θείας οὐσίας καὶ θείας ἐνεργείας κατὰ Λα-
τίνων». Ἀρχ. «Οἱ Λατῖνοι φεύγοντες τὴν ἐπὶ Θεοῦ σύνθε-
σιν» κτλ., φ. 5-13. Ἐἴτα φύλλα ἕνδεκα (14-24) παντάπασι
ἄγραφα.

5. «Πίναξ σὺν Θεῷ τῆς παρουσίας βίβλου», φ. 25 κέ. Πίναξ
ἀλφαβητικὸς, ἀλλ' ἀτελής. Ἐἴτα πολλὰ φύλλα (φ. 26, 27, 29,
31, 32, 34-39, 41, 43, 45, 47, 49-54, 58, 60, 62, 64,
66, 70-72) ἄγραφα.

7. Κυρίλλου β' τοῦ ἐκ Βερροίας ἐπιστολὴ πρὸς Γεώργιον τὸν
Κορέσιον (26 φεβρ. 1637). Ἀρχ. «Ἐχρονίσασμεν γράψαι σοι»
κτλ., φ. 73^α. Ἐξ ἐτέρου ἀντιγράφου ἐξεδόθη ὑπ' ἐμοῦ. Ἰωνία,
1874, ἀριθ. 12. Ἰ. Σακκελίωνος, Πατρ. βιβλιοθήκη, σ. 154.

7. Ἀνώνυμον ἐπίγραμμα εἰς Γεώργιον Κορέσιον, οὗ ἡ ἀρχὴ
«Οὐρανὸς ἐπτάζωνος» κτλ., φ. 73^β. Ὅρα Ἱεροσολυμ. Βιβλιοθ.
τ. I, σ. 219.

8. Τετράστιχον «εἰς τὸν αὐτὸν (Κορέσιον) Νεκταρίου ἱερομο-
νάχου τοῦ Σιναΐτου». Ἀρχ. «Πνευματορρότων ἐκ φρεάτων», φ. 73^β.
β') Φύλλα σεσελιδωμένα

1. Γεωργίου Κορεσίου περὶ τῆς ἐξοχῆς τῆς θεολογίας. Ἀρχ.
«Ἡ θεολογία, κατὰ τὸν θεῖον Διονύσιον» κτλ., σελ. 1. Εἵκοσι
καὶ τρεῖς σελίδες (104-126) ἄγραφοι.

2. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ἀρχ.
«Ἐντυχόντι τοῖς σοῖς γράμμασιν» κτλ., σ. 127. Σελίδες ἄγρα-
φοι· 172-190.

3. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἐνσάρκου τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας. Ἀρχ.
«Περὶ ἀντιδόσεως. Ἐπειδὴ ἡ ἀντίδοσις» κτλ., σ. 191. Σελίδες
ἄγραφοι· 343-344.

4. Τοῦ αὐτοῦ περὶ προορισμοῦ καὶ χάριτος. Ἄρχ. «Ὁ ἀγαθὸς καὶ ὑπεράγαθος» κτλ., σ. 345. Σελίδες ἄγραφοι· 454-456.

5. Τοῦ αὐτοῦ περὶ Ἀγγέλων. Ἄρχ. «Ὁ μὲν οὖν θεόπτης» κτλ., σ. 457. Σελίδες ἄγραφοι· 515-524.

6. Τοῦ αὐτοῦ περὶ μυστηρίων. Ἄρχ. «Ἐπειδὴ καὶ ὁ Θεὸς τὴν ἐκκλησίαν» κτλ., σ. 525.

7. Τοῦ αὐτοῦ περὶ μυστηρίων. Ἄρχ. «Τινὲς τὸ μυστήριον βούλονται εἶναι» κτλ., σ. 638. Σελίδες ἄγραφοι· 796-804. Ἐν τῇ 638-ῃ σελίδι σημεῖωμα Δοσιθέου τοῦ Νοταρᾶ· «Τριῶν ἐκδόσεων περὶ μυστηρίων κειμένων ἐν τῇ παρουσίᾳ πραγματεία, αὕτη, ἥτις τρίτη ἐστὶ τῇ τάξει, ἐντελεστέρα ἐστὶ».

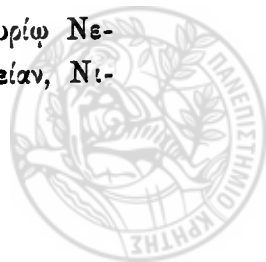
8. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ εἰκόνων καὶ περὶ τῆς τῶν ἁγίων ἀπολαύσεως». Ἄρχ. «Οὐ βούλονται οἱ αἰρετικοὶ ἡμᾶς μεσίταις ἁγίοις κεχρῆσθαι» κτλ., σ. 805-854.

γ) Φύλλα 13 ἀσελιδῶτα, ὧν ἄγραφα τὰ τρία πρῶτα. Ἀδήλου «Ζήτημα β-ον περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῇ ἐκφαντορικῇ θεολογία». Ἄρχ. «Σεσαφηκότες τὸ ὑπερβάλλον τῆς γνώσεως» κτλ., φ. 4-13.

254. Τεῦχος χάρτινον, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ιζ' ἑκατ. καὶ συνιστάμενον ἐκ πολλῶν ἀσελιδῶτων μὲν ἀγράφων δὲ πάντῃ φύλλων, καὶ σελίδων ἠριθμημένων 1175· ἔστι δὲ μήκους 0,305, πλ. 0,21· τὸ δὲ κείμενον, ἐπιμελῶς γεγραμμένον, ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη μονόστηλόν ἐστιν ἐκ γραμμῶν 32 ($0,232 \times 0,15$). Ἐν τῇ ᾧα τῆς 1-ῆς σελίδος ὑπάρχει τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «† Ὁ Ἱεροσολύμων Χρῦσανθος ἀφιεροῖ τῷ Παναγίῳ Τάφῳ, ἐχέτω δὲ τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα ὁ τοῦτο ποτὲ ἐκ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ ἀφαιρήσων».

Συλλογὴ διδασχῶν, ὧν ὁ πίναξ εὐρίσκεται ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ κώδικος ἐπὶ φύλλων τινῶν ἀσελιδῶτων. Δοσίθεος ὁ Νοταρᾶς οἰκεία χειρὶ παρεπέγραψε πολλαχοῦ τοῦ κώδικος τὸ ὄνομα τῶν συγγραφέων, ὑφ' ὧν αἱ διδασχαὶ συνετάχθησαν.

1. «Τῷ πανοσιωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ πατρὶ κυρίῳ κυρίῳ Νεκταρίῳ, προσκαλουμένῳ ἐπὶ τὴν Ἱεροσολύμων πατριαρχεῖαν, Νι-

κόλαος Κεραμεύς, ἰατροφιλόσοφος, ἠντιναοῦν εὐπραγίαν θεοκίνητον καὶ προθεσμίαν ἐπαγγελίας γονυπετῶς ὑπὸ τῆς τελεταρχίας τῶν ὄλων Θεοῦ δέεται». Προσφώνησις, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἀνήκες ἡμῖν πρότερον ἐκπρόθεσμος» κτλ., σελ. 1.

2. Νεκταρίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων εἴκοσι καὶ ὀκτὼ διδασκαλίαι, σ. 14-308. — α') Εἰς τὸν ἱερὸν νιπτῆρα. Ἄρχ. «Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὴν θείαν» κτλ., σ. 14.—β') «Ἐρρέθη εἰς τὰς Ἀθήνας, μαθητεύοντι παρὰ τῷ Κορυδαλλεῖ, τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ, ἀχμε'». Ἄρχ. «Φυλάττοντας τὸ ἀξίωμα» κτλ., σ. 23.—γ') Εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ. Ἄρχ. «Ἄριστος καὶ σοφωτάτη διδασκαλία», σ. 40. — δ') Εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ. Ἄρχ. «Ὅχι μόνον ἀκριβέστατος», σ. 46. — ε') Ἄλλος λόγος εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακὴν. Ἄρχ. «Ἐταράττετο μὲ μεγάλην ζουρτούνα», σ. 59.—ς') Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων. Ἄρχ. «Δὲν ᾔξευραν τὸ ἀποβησόμενον», σ. 70. — ζ') Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν. Ἄρχ. «Ἀνίσως καὶ ὀπόταν» κτλ., σ. 84. — η') Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. «Δὲν ἔλειψε ποτὲ» κτλ., σ. 101.—θ') Εἰς τὸ Τίνα μὲ λέγουν οἱ ἄνθρωποι» κτλ. Ἄρχ. «Ἦτονε τόσον δυσπαράδεκτον», σ. 120.—ι') Εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. «Διαβιβάζοντας καὶ περνῶντας», σ. 129. — ια') Εἰς τὴν ἀποτομήν τοῦ Προδρόμου. Ἄρχ. «Ἀνίσως καὶ ἐκείνη ἡ δεσποτικὴ» κτλ., σ. 142. — ιβ') Εἰς τὴν δ' Κυριακὴν τοῦ Ματθαίου. Ἄρχ. «Ὁπόταν ἐκεῖνος ὁ μέγας» κτλ., σ. 151. — ιγ') «Περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας, περὶ Ἄδου καὶ κατὰ τοῦ καθαρτηρίου πυρός. Ἐρρέθη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ Μετόχιον 1668». Ἄρχ. «Ἀπέθανε ἓνα καιρὸν» κτλ., σ. 162. — ιδ') Τῇ β' Κυριακῇ τοῦ Μάρκου. Ἄρχ. «Ὅτι πάντοτε οἱ Ἑβραῖοι» κτλ., σ. 174. — Εἶτα ἕτερα· ιδ' διδασκαλίαι, ὧν ἡ ἐσχάτη περὶ τῶν εἰκόνων. Ἄρχ. «Ὡς καθὼς ἓνας ἀντάρτης» κτλ., σ. 300.

3. «Ἀνωμόμου διδασκαλία καὶ διδαχὴ εἰς τὴν ε' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, εἰς τὴν αἴτησιν τῶν δύο υἱῶν τοῦ Ζεβεδαίου». Ἄρχ. «Καθὼς ἓνας στρατιώτης» κτλ., σ. 309.

4. Νεκταρίου Ἱεροσολύμων ὁμιλίαι τέσσαρες, σ. 324-361.—

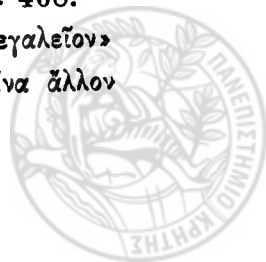
α') Περὶ ἐλεημοσύνης. Ἀρχ. «Δὲν εἶναι καμμία ἀμφιβολία», σ. 324.—β') «Εἰς Διονύσιον τὸν πρῶτον Κωνσταντινουπόλεως, ὁποῦ ἐπῆγεν εἰς Ἱερουσαλήμ διὰ προσκύνησιν». Ἀρχ. «Ἐμποροῦμεν λέγω καὶ ἡμεῖς σήμερον» κτλ., σ. 339. Ἀνάλεκτα ἱεροσολ. σταχυολογίας, τ. IV, σ. 1 κέ.—γ') Εἰς κεκοιμημένους. Ἀρχ. «Ἐκεῖνος ὁ πολυάθλος καὶ πολυπαθῆς» κτλ., σ. 347.—δ') Εἰς κεκοιμημένους. Ἀρχ. «Αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ ἴδιος» κτλ., σ. 356.

5. «Δοσιθέου Ἱεροσολύμων τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου». Ἀρχ. «Ἐφθασεν ἡ εὐαγγελικὴ φιλοσοφία», σ. 362.—Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὰ Θεοφάνεια». Ἀρχ. «Φαιδρὰν καὶ λαμπρὰν» κτλ., σ. 369.

6. Νεκταρίου πάλιν ὁμιλίαι τρεῖς, σ. 381-412. — α') «Νεκταρίου Ἱεροσολύμων, ὅτε πρῶτον ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν χειροτονηθεὶς ὡς Ἱεροσολύμων πατριάρχης· ἦν δὲ ὅτε ἐλέγετο ὁ παρῶν λόγος πατριάρχης [=Κωνσταντινουπόλεως] Διονύσιος ὁ ἐξ Ἄνδρου». Ἀρχ. «Τί τοῦτο, παναγιώτατε», σ. 381.—β') Εἰς τὸ Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες κτλ. Ἀρχ. «Ἄν καλὰ καὶ ὄχι τόσον» κτλ., σ. 387.—γ') Τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. Ἀρχ. «Ἦτονε κατὰ ἀλήθειαν» κτλ., σ. 402.

7. «Τοῦ Κορυθαλλέως εἰς κοιμηθέντας». Ἀρχ. «Ἦσα ὁ μεγάλος ἐτοῦτος» κτλ., σ. 413.

8. Νεκταρίου Ἱεροσολύμων ὁμιλίαι δέκα, σ. 424-505. — α') «1660 δεκ. 6. Ἐρρέθη ἐν Αἰγύπτῳ [=Καίρῳ], ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου, εἰς τὸ ῥητόν· Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός». Ἀρχ. «Ἐκεῖνη ἡ μέλισσα» κτλ., σ. 424. — β') Ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. «Ἄν καλὰ καὶ ἡ πίστις», σ. 438. — γ') Λόγος «εἰς τὸν ἅγιον Διονύσιον ἐκδοθεὶς, εἰ καὶ μὴ κατὰ πάντα». Ἀρχ. «Ἐκεῖνοι ὁποῦ ἱστοροῦσι» κτλ., σ. 452. — δ') Εἰς Γεώργιον τὸν Κορέσσιον. Ἀρχ. «Δὲν ἔλειψεν ποτὲ» κτλ., σ. 463. Ἐξ ἐτέρου ἀντιγράφου ἐδημοσιεύθη ὑπ' ἐμοῦ. Δελτίον τῆς ἱστορ. καὶ ἐθνολογ. ἐταιρίας τῆς Ἑλλάδος, τ. III, σ. 521-528. — ε') Λόγος ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. «Τίς ὁ σταυρός, ὃν αἶρειν καὶ ἀκολουθεῖν» κτλ., σ. 468. — ς') Ἔτερος, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Διὰ τὰ δεῖξῃ ὁ Θεὸς τὸ μεγαλεῖον» κτλ., σ. 471.—ζ') Ἔτερος, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ἄλλὰ μὲ τίνα ἄλλον

τρόπον», σ. 482.—η') «Εἰς τὴν τοῦ σπόρου παραβολὴν». Ἀρχ. «Ἀνίσως καὶ οἱ ἄνθρωποι», σ. 484. — θ') «Εἰς ἀρραβῶνας ἐν Κωνσταντινουπόλει». Ἀρχ. «Καὶ αὐτὴ ἡ φύσις» κτλ., σ. 495.— ι') Ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. «Γλοκὸ πρᾶγμα εἶναι ἡ νηστεία» κτλ., σελ. 499.

9. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων ὁμιλίαι δύο, σ. 506-510.— α') Εἰς τὸν Πρόδρομον. Ἀρχ. «Καλώτατα ἐφήρμοσεν» κτλ., σ. 506.— β') Ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. «Ὅλα τὰ πράγματα ἐδῶ εἰς τὸν κόσμον», σ. 509.

10. Νεκταρίου Ἱεροσολύμων ὁμιλία ἀνεπίγραφος, ἧς ἡ ἀρχή· «Εὐρισκόμενος ἐκεῖνος ὁ πατριάρχης Ἰακώβ» κτλ., σ. 511. Εἶτα ἀνώνομοι ὁμιλίαι ὀκτώ καὶ δέκα (σ. 527-801) καὶ τινες σελίδες (802-806) ἄγραφοι.

12. «Διδαχαὶ Μελετίου ἱερομονάχου Κρητὸς τοῦ * * ¹, ἃς ἔλεξεν εἰς τὸν Χάνδακα». Ὁμιλίαι 18, σ. 807-1076. Ἡ πρώτη ἐρρήθη «τῇ α' Τετάρτῃ τῆς πρώτης ἐβδομάδος». Ἀρχ. «Ὅλοι ἠθέλαμεν καταφρονέσει» κτλ.

13. «Διδαχαὶ Μελετίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας» ὀκτώ, ὧν ἡ πρώτη ἐρρήθη τῇ «Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως». Ἀρχ. «Τῶν ἀπείρων καὶ ὑπερφυῶν» κτλ., σ. 1077-1175. Ἡ τελευταία διδαχὴ εἰς τὸ «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν» κτλ. Ἀρχ. «Ταῦτα ἡμῖν σήμερον ὁ σωτὴρ» κτλ.

255. Τεῦχος ἐκ χάρτου στιλπνοῦ, μήκ. 0,305, πλ. 0,208. Σύγκειται πρῶτον ἐξ ὀκτώ φύλλων ἀγράφων, εἶτα ἐξ ἑνὸς φύλλου πίνακος καὶ κατόπιν ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 454· ἐγγραφή δὲ τοῦτο τὸ τεῦχος ἐπιμελέστατα ὑπὸ Κυριακοῦ μοναχοῦ Ῥώσου ἔτει 1614-φ. Ὅρα τὴν 430-ὴν σελίδα, ἐν ἧ ἡ γέγραπται τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Ἐἴληφε τέρμα ἡ παροῦσα νῦν βιβλος:- τοῦ ἀντιγράφου ἡγου ἀμφιβολαίου ἔτος "ἔτους ς^ωοζ' ὑπάρχοντος, μηνὶ ἰουλίῳ ἐν(δικτιῶν)ος ζ'" [= 1369] ²:- τὸ δὲ νῦν ἔτος ζ^ρχβ' ἐν(δικτιῶν)ος ιβ' [= 1614], μηνὶ μαρτίῳ κ'. καθ' ὃ μετεγράφη τὸ παρὸν βι-

¹ Πιθανῶς Μελετίου τοῦ Βλαστῶ.

² Κωδὴς 147-ος τῆς μονῆς τοῦ Διονυσίου ὄρα Σ. Λάμπρου κητλ. σ. 344, ἀριθ. 3681.

βλίον δι' ἐμοῦ τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐλαχίστου Κυριακοῦ τοῦ ἐκ τῆς Μικρᾶς Ρουσίας, ἐν τῇ εὐαγεστάτῃ μονῇ τοῦ ἁγίου Διονυσίου, τῇ ὑπὸ τοῦ Μικροῦ Ἄθωνος». Τὸ κείμενόν ἐστι μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 28 (0,195 × 0,125). Ἐν τῇ 1-ῃ σελίδι: «Νεκτάριος ἐλέω Θεοῦ πατριάρχης Ἱεροσολύμων».

1. «Τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαρίου πατρὸς ἡμῶν Νεΐλου, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, λόγος ἀποδεικνύς μὴ ἄλλο τι τὸ τῆς διαστάσεως τῆς Λατίνων ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν μέχρι τοῦ παρόντος αἴτιον εἶναι, ἢ τὸ μὴ βούλεσθαι τὸν πάπαν οἰκουμενικῇ συνόδῳ τὴν τοῦ ἀμφισβητουμένου διάγνωσιν ἐπιτρέψαι, ἀλλ' αὐτὸν μόνον διδάσκαλον ἐθέλειν τοῦ ζητουμένου καθέζεσθαι, τοὺς δὲ ἄλλους ἐν μαθητοῦ μοίρᾳ ὑπακούοντας ἔχειν· καὶ ὅτι τὸ τοιοῦτον ἀλλότριον τῶν ἀποστολικῶν τε καὶ πατρικῶν καὶ νόμων καὶ πράξεων». Ἄρχ. «Ἡγούμεθα δεῖν πρὸς Λατίνους» κτλ., σελ. 1. Migne τ. 149, σ. 684 κέ.

2. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τοῦ πάπα ἀρχῆς». Ἄρχ. «Φασὶν οἱ Λατῖνοι τὸν μακάριον Πέτρον» κτλ., σ. 8. Migne τ. 149, σ. 700.

3. «Τοῦ αὐτοῦ ἀπάντησις σαφῆς τε καὶ σύντομος πρὸς Λατίνους, ὡσπερ ἐγχειρίδιόν τι προκείμενον τοῖς βουλομένοις ἀγωνίζεσθαι πρὸς ἐκείνους». Ἄρχ. «Τῶν ἐν τῇ θεολογίᾳ δογμάτων» κτλ., σ. 24.

4. Τοῦ αὐτοῦ «λόγοι Λατίνων, ἐξ ὧν οἶονται δεικνύναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορευόμενον». Ἄρχ. «Πρῶτον μὲν ἀρχαία τίς ἐστι» κτλ., σ. 29.

5. «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἐναντίου πρὸς τὸ συμπέρασμα»· λόγοι πέντε, ὧν ἡ ἀρχή «Καὶ ταῦτα μὲν ἡ τῶν Λατίνων ἐκκλησία», σ. 48.

6. Τοῦ αὐτοῦ «λύσεις τῶν προτάσεων τῶν Λατίνων, ἐξ ὧν συνάγειν οἶονται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορευέσθαι», σ. 165.

7. «Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι Λατίνοι, συλλογισμοῖς χρωμένους, ἀποδείξει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορευόμενον». Ἄρχ. «Λοιπὰ δὲ οἱ συλλογισμοί», σ. 301.

8. «Ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ πάπα Ἰωάννου πρὸς τὸν ἁγίω-

τατον Φώτιον, πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως». Ἀρχ. «Καὶ γὰρ ἡ σὴ ἀδελφότης ἐπίσταται», σ. 388.

9. «Βαρλαάμ τοῦ ἐκ Καλαυρίας, τοῦ αἰρετικοῦ». Ἀρχ. «Οἱ περὶ τὰς ἐπιστήμας δεινοί», σ. 389.

10. «Περὶ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, ἣτις ἀποκατέστησε Φώτιον τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως καὶ διέλυσε καὶ τὰ σκάνδαλα τῶν δύο ἐκκλησιῶν, τῆς τε Παλαιᾶς καὶ Νέας Ῥώμης», σ. 403. Τοῦ ἀντιγράφου τούτου χρῆσις ἐγένετο ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐκδόσει· ὄρα Православный Палестинский Сборникъ, τ. XI, τεῦχος α', σ. ix-xi καὶ 141-177.

11. «Ἄγιορειτικὸς τόμος ὑπὲρ τῶν ἱερῶς ἠσυχάζοντων διὰ τοὺς ἐξ ἰδίας ἀπειρίας καὶ τῆς πρὸς τοὺς ἁγίους ἀπειθείας ἀθετοῦντας τὰς τοῦ πνεύματος μυστικὰς ἐνεργείας, κρεῖττον ἢ λόγος ἐν τοῖς κατὰ πνεῦμα ζῶσιν ἐνεργουμένας καὶ δι' ἔργων φανερουμένας, ἀλλ' οὐ διὰ λόγων ἀποδεικνουμένας». Ἀρχ. «Τὰ μὲν ἄρτίως καθωμιλημένα» κτλ., σ. 431. Πορφ. Успенский, Ист. Аθона. Часть III, σ. 683.

12. «Συνοδικὸς τόμος γεγραμμένος ἐπὶ ταῖς ἐλεγξάσαις καὶ ἀποβαλλομέναις τὴν τοῦ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδόνου δυσσέβειαν μεγάλαις συνόδοις, ἐν αἷς οὐχ ἡ ἐκκλησία μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ σύγκλητος καὶ οἱ καθολικοὶ παρῆσαν τῶν Ῥωμαίων κριταί, προκαθημένον καὶ τοῦ θειοτάτου βασιλέως, ἕως οὗ περιτῆν». Ἀρχ. «Ἐπαινετὸς ἀληθῶς» κτλ., σ. 437. Tischendorf, Anecdota sacra et profana. Lipsiae 1855, σ. 44. Πορφ. Успенский, Ист. Аθона, Часть III, σ. 691-704.

256. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 175, μήκ. 0,30, πλ. 0,212. Ἐγράφη ἔτει 1684-φ· τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 26 (0,205 × 0,14). Σημείωμα τοῦ ἀντιγραφέως· «Ἐτελειώθει διαχειρὸς Κλήμεντος ἱερομονάχου τὸ πικλήν Κουζίνου, κατὰ τὸ ἀρχπδ^{ον}. Ἰουνίου κα^η, ἡμέρα Σαββάτω ὥρα θ^η». — Ἐπιγραφή· «Εὐθυμίου μοναχοῦ τοῦ Ζυγαβηνοῦ ἐξήγησις εἰς τὸ Ψαλτήριον». Ἀρχ. «Τίς ὁ πονήσας τὸ παρὸν Ψαλτήριον; Πατὴρ τοῦ παρόντος βιβλίου» κτλ. Migne τ. 128, σ. 41 κέ.

257. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 54. Ἐγγραφα φύλλα 6-8, 23-24 καὶ 34-41.

1. «Περὶ τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐτῶν μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ περὶ τῶν βασιλευσάντων ἐν αὐτῇ τῇ βασιλείᾳ τῶν πόλεων, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν ταύτης ἀλώσεως». Ἄρχ. «Ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ κατακλυμοῦ ἔτη βσμβ'», φ. 1.

2. Συγκρίσεις τῶν ἀπὸ τῆς γενεᾶς Φαλὲκ καὶ ἐξῆς ἐτῶν, κατὰ τὸν Ἀφρικανὸν καὶ τὸν Εὐσέβιον. Ἄρχ. «Ἐβερ γενεὰ ιε'. Ἐβερ γενόμενος ἐτῶν ρλδ' ἐγέννησε τὸν Φαλὲκ» κτλ., φ. 9.

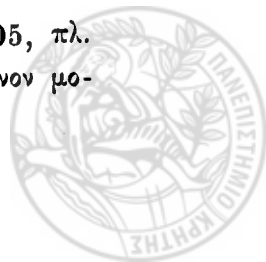
3. «Ἐκ τῶν σημειώσεων τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ Ζωναρᾶ σελίδι 149», φ. 21.

4. Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως «χρονογραφία σύντομος ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι χρόνων Μιχαὴλ καὶ Θεοφίλου αὐτοῦ», φ. 25.

5. Κατάλογος βασιλέων, Ἰουδαίων, Ἀσσυρίων, Ἑλλήνων, Ῥωμαίων, Βυζαντίου, καὶ κατάλογος πατριαρχῶν μέχρι τοῦ 1636 ἔτους.

258. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 58, μήκ. 0,305, πλ. 0,207. Ἐγγραφή περὶ τὸ τέλος τῆς ιζ' ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 32 (0,232 × 0,142).—«Ἐγχειρίδιον ἐλέγχον τὴν καλβινικὴν φρενοβλάβειαν, συκοφαντοῦσαν τὴν ἀνατολικὴν ἀγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν φρονεῖν ἐν τοῖς περὶ Θεοῦ καὶ τῶν θείων ὡς αὐτοὶ οὗτοι οἱ Καλοῦντοι δηλονότι κακοφρονοῦσι, προβάλλοντες εἰς πίστιν δῆθεν τῶν λεγομένων αὐτοῖς τὰ λεγόμενα Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως κεφάλαια· συντεθὲν παρὰ Δοσιθέου πατριάρχου τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑξακοσιοστὸν ἑβδομηκοστὸν δεύτερον ἔτος τῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἐνσάρκου ἐπιφανείας». Ἄρχ. «Καιρὸς τοῦ λαλεῖν» κτλ. Συνετυπώθη τῇ «κατὰ τῶν καλβινικῶν κεφαλαίων καὶ ἐρωτήσεων Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως ἀντιρρήσει» Μελετίου τοῦ Συρίγου ἐν τῇ πόλει Βουκουρεστίῳ, ἔτει 1690-ῳ. Ἄ. Π.-Βρετοῦ Νεοελλ. Φιλολογία, τ. I, σ. 41, ἀριθ. 119.

259. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 162, μήκ. 0,305, πλ. 0,215. Ἐγγραφή περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιζ' ἑκατ. Τὸ κείμενον μο-

νόστηλον ἐκ γραμῶν 27-28 (0,21 × 0,108).—Μανουήλ τοῦ Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐκ κεφαλαίων σϵγ', λήγων εἰς «εὐχὴν, ἣν λέγει ὁ ἀρχιερεὺς εἰς πνευματικόν, ἣ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μέλλοντος μεταλαβεῖν».

260. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων ἀσελιδώτων 14 καὶ 1225 σελίδων ἠριθμημένων. Ἐγγραφή ἔτει 1531-φ καὶ μήκους ἔστι 0,29, πλάτους δὲ 0,20. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 28 (0,22 × 0,14). Ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἀσελιδώτων φύλλων ὑπάρχει τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Τὸ παρὸν ἡγόρασα διὰ δέκα ἀσλανία παρὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου τοῦ ποτὲ παναγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κϋρ Διονυσίου Βυζαντίου ἐν Βουκουρεστίῳ, ἔσεται δὲ μετὰ τὴν ἐμὴν τελευταίαν κτῆμα αἰώνιον τῷ Παναγίῳ Τάφῳ. Χρῦσανθος ὁ καὶ ἀρχιμανδρίτης τοῦ Παναγίου Τάφου ἀποφαίνεται· νῦν δὲ προσέτι λέγομεν, ὁ ἀφαιρησόμενος τοῦτο ποτὲ ἐκ τῆς δεσποτείας τοῦ Παναγίου Τάφου ἔστω τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος. † Ὁ Ἱεροσολύμων Χρῦσανθος». — Φύλλ. 2-6 Γεωργίου Νικομηθεΐας λόγος εἰς τὸ Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ κτλ. Ἄρχ. «Πρὸς ὑψηλοτάτην ἡμῖν» κτλ..—Φύλλ. 9-13 Πίναξ διπλοῦς τῶν ἐν τῷ κώδικι τούτῳ περιεχομένων ὁμιλιῶν, λήγων εἰς τὸ «Εὐχέσθαι [sic] ὑπὲρ τοῦ ποιήσαντος τὸν πίνακα τῆς βίβλου ταύτης Διονυσίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως». Ἐν τῇ 1224-ἡ σελίδι· «τό γε νῦν πέλει Δαρίσσης Διονυσίου· αὐριον πάλιν ἐτέρου καὶ οὐδέποτε τινος». Ἐν τῇ 1225-ἡ σελίδι «στίχοι» τέσσαρες, ἔχοντες οὕτως· «† Οὐ μωσαϊκῶς πρὸς σκιὰν μόνον βλέπει | τάδε τὰ ῥήτα τοῦ σοφοῦ Εἰφιλίνου· | ὕψοι δὲ τὸν νοῦν μυστικῆς θεωρίας, | εὐαγγελικὴν ἀποδισκεύων χάριν». Καὶ μετὰ τοὺς στίχους τούτους ἀμέσως ὁ τοῦ τεύχους καλλιγράφος ἔγραψε τὸ «Ἐγγραφή παρὰ τοῦ Ἱεροσού Μητροφάνους † αϕλα φ» [=1531].

1. Θεοφάνους Κεραμέως ὁμιλία τέσσαράκοντα, σελ 1-252.
2. «Ἀρχὴ τοῦ Χαλκηδόνος». Διὰ χειρὸς τοῦ Δοσιθέου προσετέθη τὸ ὄνομα Νικητῆ. Ὅμιλία ἐννέα, ὧν ἡ α', ῥηθεῖσα τῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν Κυριακῇ. ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων «Ἐναγχος μὲν ᾧ φιλότης» κτλ., σ. 253-326.

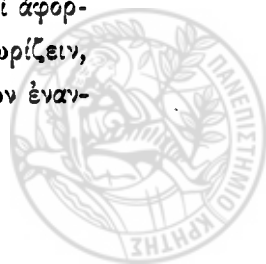
6. Θεοφάνους Κεραμέως ὁμιλῖαι εἴκοσι καὶ τρεῖς, ὧν ἡ α' εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. «Σήμερον ἡ ἐκκλησία ἀγδοῦχεῖται», σ. 326-433.

4. Ἰωάννου Σιφιλίνου ὁμιλῖαι γβ', ὧν ἡ α' ἐρρήθη Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. Ἄρχ. «Ἀπροοιμιάστως ἀγαπητοί», σ. 434-1224.

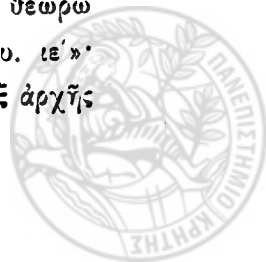
261. Τεῦχος χάρτινον, τριμερές, ἐκ φύλλων 469, μήκους 0,295. Τὸ τρίτον μέρος (φύλλ. 317-468) ἐγράφη ὑπὸ Χρυσάνθου τοῦ Νοταρᾶ τὸ δεύτερον (φ. 49-316) ὑπ' ἄλλου τινὸς ἔτει 1682-φ (ὄρα φύλλ. 114). Φύλλα ἄγραφα· 268, 304, 305. Ἐν τῇ ᾧα τοῦ 1-ου φύλλου· «Χρυσάνθου καὶ τότε ἀρχιδιακόνου, καὶ δι' αὐτοῦ τῷ Παναγίῳ Τάφῳ κτῆμα αἰώνιον. 1680, μηνὶ αὐγούστῳ».

Α'. Ἀδήλου «περὶ τέχνης ῥητορικῆς βιβλίον τέταρτον». Ἄρχ. «Τὸ τέταρτον τοῦτο βιβλίον τὴν καλλίστην ἐμπεριέχει πραγματείαν, τὴν τῶν ἐπιδεικτικῶν διαίρεσιν, καὶ μέθοδόν τινα βραχεῖαν, πῶς ἕκαστον ἐπαινεῖται» κτλ., φ. 1-16.—«Βραχεῖα μέθοδος πῶς δεῖ συντάττειν ἐπιστολήν». Ἄρχ. «Φιλεῖ τὸ σοφὸν ζῶον, ὁ ἄνθρωπος, λόγῳ καὶ τέχνῃ» κτλ., φ. 16-48.

Β'. «Σύντομος παράδοσις τῆς ῥητορικῆς τέχνης, ἐκδοθεῖσα παρὰ Γερασίμου ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρητός». Ἄρχ. «Τὸ τῆς ῥητορικῆς ὄνομα προσήκουσαν τὴν ἐτυμολογίαν κέκτηται», φ. 49-114, ἔνθα καὶ τὸ «1682 ἐν μηνὶ μαρτίῳ κ1». — [Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου «σύνοψις τέχνης ῥητορικῆς, κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν», εἶτα «περὶ ῥητορικῶν σχημάτων», «περὶ τῶν σχημάτων τῆς τοῦ λόγου συντάξεως», «περὶ τῶν τῆς διανοίας καὶ τῶν τῆς λέξεως σχημάτων», φ. 115-267.—«Διδασκαλία περὶ τοῦ ἀραιοφνοῦς τρόπου τοῦ διδάσκειν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἐκδοθεῖσα παρὰ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητός». Ἄρχ. «Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον», φ. 269. — «Περὶ διαλεκτικοῦ συλλογισμοῦ». Ἄρχ. «Τριττὸν τὸ τῶν συλλογισμῶν εἶδος», φ. 287.—«Τόποι καὶ ἀφορμαὶ καθ' ὅσους ἔξομεν τὸ προκείμενον διελεῖν τε καὶ γνωρίζειν, εἰ πλεοναχῶς, εἰ μοναχῶς λέγεται». Ἄρχ. «Τόπος ἀπὸ τῶν ἐναν-

«1607. Κυρ. ιδ' Ματθαίου». Ἀρχ. «Τὸ καλόν, ὅπερ ἔχει ἀποκτημένον» κτλ. Φύλλ. 137-ον· «1607 Κυρ. πρὸ τῆς Ὑψώσεως». Ἀρχ. «Τὰ τῆς ἐπαγγελίας ῥήματα» κτλ. Φύλλ. 141^β. «1607 σεπτ. 20. Κυρ. μετὰ τὴν Ὑψωσιν· ἐν Αἰγύπτῳ». Ἀρχ. «Ὅτι οὐκ ἐδύνετο ὁ ἡμέτερος νοῦς» κτλ. Φύλλ. 150-όν· «De pace I^a Domenica post Pascha; morale». Φύλλ. 188-ον «Domenica XII incidid 15 dies augusti: assumptio B. V». Ἀρχ. «Συνήθεια εἶναι καὶ ὅταν ἓνας βασιλεὺς» κτλ. Φύλλ. 272 «Κυριακὴ τῆς Ὀρθοδοξίας». Ἀρχ. «Καθὼς ὁ ἥλιος ἐτοῦτος ὁ αἰσθητὸς ἔχει τόσην δύναμιν εἰς τὰ πράγματα τοῦ κόσμου τούτου» κτλ. Φύλλ. 290^α «Ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, ἀρχί [= 1603]. Ἐνπέπτωκεν τῷ ἀγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ, ἡμεῖς δὲ μεταθέσαμεν αὐτὴν τῇ ὁδόσῃ». Ἀρχ. «Βασιλικὴ τάξις εἶναι καὶ ὁπόταν ἓνας βασιλεὺς» κτλ. Φύλλ. 346 «In Vatici Cypri insulae vica 1605 ἐν τῇ τῶν Εἰσοδίων». Ἀρχ. «Ὅταν θέλεις νὰ γνωρίσης τὴν μεγαλειότητα τοῦ ἀνθρώπου» κτλ. Φύλλ. 347^β «1607 14 junii, in Cairo». Κυρ. γ' τοῦ Ματθαίου. Ἀρχ. «Καθὼς εἰς ἓνα τόπον σκοτεινόν» κτλ. Φύλλ. 355-375 ὕλαι καὶ σχέδια ὁμιλιῶν λατινιστί. Φύλλ. 376^α «Περὶ τῆς ἀγίας τριάδος διάφορα θεωρήματα». Ἀρχ. «Πολλοὶ εὐρίσκονται σφαλτοὶ εἰς τὰ περὶ Θεοῦ, διατι ἄλλοι θέλουσι νὰ γνωρίσουν τὸν Θεὸν σωματικῶς» κτλ. Φύλλ. 396^α «1607 7 di junii, β^a Κυρ. Ματθαίου». Ἀρχ. «Θαυμάζεται ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ὁρᾷ γίνεσθαι ἃ οὐ καταλαμβάνει ἢ διανοιά του» κτλ. Φύλλ. 398-408^α ὕλαι καὶ σχέδια διδασχῶν λατινιστί. Φύλλ. 400^α «Tomus 2us, pro evangeliiis totius anni. Περὶ τοῦ Ζαχαρίου. Λου: ιδ'». Ἀρχ. «Ζαχαρίε σπεῦσε κατὰβηθι. ex quibus verbis ταῦτα συλλέγεται: α^{ον} ὅτι τὸ θεῖον τοῖς καλόν τι ποιῆσαι προελομένοις βοηθεῖ» κτλ. Φύλλ. 422^α «Ἐν τῇ Μεταμορφώσει 1604». Ἀρχ. «Ἐνα σπῆτη καὶ παλάτι ὅσον θέλει νὰ εἶναι ὠραῖον καὶ εὐμορφον» κτλ. Φύλλ. 454^β «Εἰς τὴν Πεντηκοστὴν 1607, 24 μαΐου, ἐν Αἰγύπτῳ». Ἀρχ. «Διατι σᾶς θεωρῶ πάντοτε» κτλ. Φύλλ. 467^α «Ἐν τῇ Κυρήνῃ, ἀρχῆ ἰαννου. ιε'» διδασχὴ λατινικὴ.—Φύλλα τινὰ τούτου τοῦ κώδικος ἦσαν ἐξ ἀρχῆς

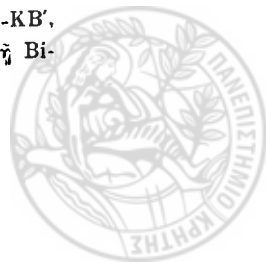

ἄγραφα· ἀλλ' ὁ πατριάρχης Δοσίθεος ἔγραψεν ἐν αὐτοῖς τὰ σχέδια πολλῶν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὁμιλιῶν· ὅσον φύλλον 67· «1672 εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν». Ἄρχ. «Καθὼς ἐκεῖνο τὸ παλαιὸν πταίσιμον» κτλ. Φύλλ. 69^β Κυρ. πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. Ἄρχ. «Ὁ καλὸς καὶ τέλειος τεχνίτης» κτλ. Φύλλ. 71^β «1680 ἐπὶ Σερμπὰν βοηβόνδα εἰς Μπουκουρέστη τοῦ Εὐαγγελισμοῦ». Ἄρχ. «Φυσικὸν πρᾶγμα εἶναι ὁ ἄνθρωπος νὰ χαίρεται» κτλ. Φύλλ. 72^β «Εἰς τὸν Νιπτῆρα 1675 ἀπριλλίου α' ἐν Ἀδριανουπόλει». Ἄρχ. «Ἐγείρεται ἐκ τοῦ δαίπνου ὁ Κύριος» κτλ. Φύλλ. 73^β «1673 ἰουνίου 29 ἐρρέθη εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Δούκα βόντα εἰς Γιάσιον, παρουσίας τῆς δόμνας τοῦ Στεφάνου βόντα Πετρουτζέσκου, ὅτε ἦν ὁ Χουσεὴν πασαῶς εἰς τὸ Χωτίνη καὶ ὁ ἀφέντης». Ἄρχ. «Τῶν ἀποστόλων ἡ μνήμη χαρὰν προξενεῖ» κτλ. Φύλλ. 73^β «1675 ὀκτ. 26 τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἐν Ἀδριανουπόλει· ἡ περιλήψις τοῦ λόγου, ὃν ἅπαντα εἰς πλάτος ἐσυντόχασεν τούρκικα». Ἄρχ. «Δημιουργῶν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον» κτλ. Φύλλ. 74^β «1686 ὀκτ. 7 ἐν Βλαχία καὶ ἐν Κοτρεζάνη». Φύλλ. 80^α «1691 εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια». Ἄρχ. «Εἰς σοφὸς τῶν περιφῆμων» κτλ.

263. Αὐτόγραφος κώδιξ Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως (1607-1615), χάρτινος, ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 623 (μήκους 0,295, πλ. 0,205), ὧν ὅμως ἀφαιρετὸς τις οὐκ ὀλίγα (φ. 1-15, 42, 44, 61-72, 345-354, 500). Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐν τῇ ἀρχῇ τούτου τοῦ κώδικος ὑπάρχουσι δύο πρόσθετα φύλλα, ἐν οἷς γέγραπται «πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῇ παρουσίᾳ βίβλων διδασκῶν Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ μετὰ ταῦτα Κωνσταντινουπόλεως»¹.

1. «1615 φεβρου. 6 ἐν Τριγοβίστω τῆς Βλαχίας, τῇ Κυ-

¹ Αἱ ἐν τῷ 10 κώδικι τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλην. Φιλολογ. Σολλόγου περιεχόμεναί 39 πρῶται τοῦ Λουκάρεως ἐπιστολαὶ πηγάζουσιν ἀμέσως ἐκ τοῦ νῦν 263-ου τούτου κώδικος τοῦ Μετοχίου, φ. 24-54. Τὰς ἐν τῷ κώδικι τοῦ Σολλόγου ἐπιστολάς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς τοῦ Σολλόγου παραρτήματι (τ. Κ'-ΚΒ', 1892, σ. 87-88), τὰ δὲ τούτων ἀντίγραφα μου κατεχώρισεν ὁ Ἐ. Legrand ἐν τῇ Bibliographie hellénique.

11. «Κύριλλος Γαβρᾶ τῷ μεγάλῳ σκευοφόλακι». Ἀρχ. «Οὐχ ὅτι σχολάζομεν», φ. 29^α. Legrand σ. 241.

12. «Κύριλλος Γεωργίῳ τῷ μεγάλῳ ῥήτορι». Ἀρχ. «Οὐκ ἄλλως» κτλ., φ. 241. Legrand σ. 241.

13. «Κύριλλος τῷ Σοφριανῷ». Ἀρχ. «Ἦτησας ἐντεῦθεν ἀποδημῶν», φ. 30^α. Legrand σ. 242.

14. «Κύριλλος Γαβριήλ Παντογάλῳ τῷ ἱεροδιακόνῳ ἐκ Σιτειᾶς τῆς Κρήτης». Ἀρχ. «Διττὰ τὰ παρὰ σοῦ» κτλ. Legrand σ. 243.

15. «III^{mo} sig^{re} in Gasciato Anglo, Thomaso Glover». Ἀρχ. «Le molto à noi grate» κτλ., φ. 31^α. Ἐγράφη «in Cairo 1608, alli 24 maggio».

16. «Κύριλλος τῷ Ἡρακλείᾳ Διονυσίῳ». Ἀρχ. «Ὀλίγας μὲν ἢ παροῦσα», φ. 31^β. Legrand σ. 244.

17. «Κύριλλος Ἀνθίμῳ μητροπολίτῃ Ἀδριανουπόλεως». Ἀρχ. «Τὸ τοῦ τόπου διάστημα», φ. 32^α. Legrand σ. 250.

18. «Κύριλλος Μαξίμῳ». Ἀρχ. «Ἀπῆλθες ἡμᾶς ἐν ἀσφαλείᾳ καταλιπὼν», φ. 32^β. Legrand σ. 251.

19. «Κύριλλος τῷ κῦρ Νεοφύτῳ τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ». Ἀρχ. «Ἡξίωσεν ἡμᾶς ὁ Κύριος», φ. 33^α. Legrand σ. 244.

20. «Κύριλλος Μιχαήλῳ τῷ ἐκκλησιάρχῃ». Ἀρχ. «Χάριτος ἦν ἀνάπλεω», φ. 34^α. Legrand σ. 246.

21. «Τοῖς ἀπανταχοῦ». Ἀρχ. «Ἡ τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς κηδεμονία», φ. 34^β. Legrand σ. 247.

22. Μαξίμῳ. Ἀρχ. «Ὅσιώτατε παπᾶ κῦρ Μάξιμε», φ. 35^β Legrand σ. 251.

23. «Κύριλλος Ἀββακούμ». Ἀρχ. «Ἀγαθῶν οὐχ ὅποιωνοῦν» κτλ., φ. 37^α. Legrand σ. 248.

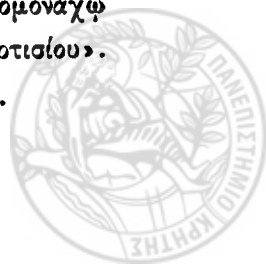
24. «Νεοφύτῳ τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ Κύριλλος». Ἀρχ. «Ἡνίασεν ἡμᾶς», φ. 38^α. Legrand σ. 253.

25. «Ἀββακούμ τῷ ἱερομονάχῳ Κύριλλος». Ἀρχ. «Οὐδέ σε ἀγνοεῖν», φ. 38^β. Legrand σ. 254.

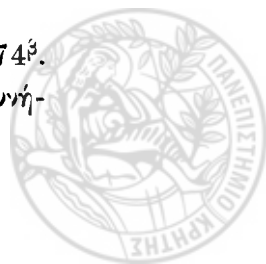
26. «Μιχαήλῳ τῷ μεγάλῳ ἐκκλησιάρχῃ». Ἀρχ. «Δικαίαν νομιεῖς ἀποιῶσιν» κτλ., φ. 39. Legrand σ. 255.

27. «Κύριλλος Μαξίμω τῷ ἱερομονάχῳ». Ἀρχ. «Οὐκ οἶμαι δεῖν σε πάντως διδαχθῆναι», φ. 39^β. Legrand σ. 256.
28. «Διονυσίω Ἡρακλείας Κύριλλος». Ἀρχ. «Θεραπεύεις, δι' ὧν γράφεις τεχνηέντως», φ. 41^α. Legrand σ. 257.
29. Ἀκέφαλος ἐπιστολή, ἧς ἡ ἀρχή· « - - - κακουχούμενοι καὶ πλεῖσθ' ἕτερα», φ. 43^α. Legrand σ. 258.
30. «Νεοφύτῳ τῷ Ἀρκολέῳ, τῷ ἱερομονάχῳ, τῷ ἐκ Ῥεθύμνης». Ἀρχ. «Ἦδη σου, τάληθές γάρ λέγειν ἐξέστω», φ. 43^β. Legrand σ. 259.
31. Μέρος ἐπιστολῆς, ὅπερ ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων· « - - - δι' οὗτι τὸ δοθέν σοι παρὰ Θεοῦ τάλαντον», φ. 45^α. Ἐγράφη ἐν Αἰγύπτῳ (Ζριζ', μεταγεινιῶνος ι').
32. «Νεοφύτῳ τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ». Ἀρχ. «Ὅσακίς ἡμέτερος ἀφικνεῖται», φ. 45^α. Legrand σ. 260.
33. «Γράμμα σταλὲν εἰς τὴν Λίνδον». Ἀρχ. «Ἐκ τῆς ἀνευχεθείσης ἡμῖν ἀναφορᾶς», φ. 45^β. Legrand σ. 260.
34. Ἰωάννη τῷ χαρτοφύλακι, τῷ ἱατρῷ, ἐν Κυδωνία τῆς Κρήτης». Ἀρχ. «Τίμα, φησὶν ἡ Γραφή», φ. 46^β. Legrand σ. 261.
35. «Ἰλαρίωνι τῷ σοφωτάτῳ ἱερομονάχῳ». Ἀρχ. «Βραχέως πάνυ καὶ οἶά τις Λάκων», φ. 47^α. Legrand σ. 262.
36. «Ἡσαΐα τῷ Μπαλαμπάνῳ, τῷ ἐν Πολωνίᾳ». Ἀρχ. «Ἰδοὺ σοι ἐγένετο», φ. 47^α. A. P.-Kérameus, Communications faites au VIe congrés archéol. tenu à Odessa. Odessa 1888, II, σ. 3. Труды VI археолог. съѣзда въ Одессѣ. Одесса 1888, т. II, σ. 179. Legrand σ. 263.
37. «Ἐνταλτήριον ,αχί», οὗ ἡ ἀρχή· «Παρὰ πολλῶν τῶν ἐπὶ ἱερωσύνη» κτλ., φ. 48^α.
38. «Περὶ Ἡσαΐου, κατὰ Τισαροβίου τὴν ἐπισκοπὴν κρατοῦντος τῆς Λεοντοπόλεως ἐν Πολωνίᾳ». Ἀρχ. «Ἡ τῶν νόμων ἰσχύς», φ. 48^β. A. P.-Kérameus, Documents patriarchaux ἐν τοῖς Τруды VI археол. съѣзда, т. II, σ. 180. Legrand σ. 263.
39. «Δαυρεντίῳ τῷ Μαρίνῳ τῷ ἐν τῇ Κρήτῃ ἱερομονάχῳ καὶ καθηγουμένῳ τῆς μονῆς τοῦ ἀγίου Ἀντωνίου τοῦ Βροτισίου». Ἀρχ. «Λύπησ ἦν ἔμπλεως», φ. 49^β. Legrand σ. 265.

40. «Μελετίω τῷ Βλαστῷ, τῷ ἱερομονάχῳ καὶ διδασκάλῳ». Ἄρχ. «Τὸ πᾶν, ὅσον ἂν εἴποι τις», φ. 50. Legrand σ. 266.
41. Dottore Joanni Murmuri. Ἄρχ. «Di molta consolatione ci è stato havere per relatione d'alcuni» κτλ., φ. 51^β. Ἐγράφη «in Aless(andria) 1611, sept. 28».
42. «Petro Carereo dottore in medicina». Ἄρχ. «Cosforme la relatione havuto» κτλ., φ. 52. Ἐγράφη «in Alessandria 1611, sept. 28».
43. «Simon Tramini (?) dr et cavalier». Ἄρχ. «Habbiamo con assai» κτλ., φ. 52^β. Ἐγράφη in Aless. 1611, 28 sept.
44. «C^l^{mo} Zuanne Callergi». Ἄρχ. «Se doppo il ritorno» κτλ., φ. 53^α. Ἐγράφη in Aless. 1611, 28 sept.
45. «C^l^{mo} Michiel Callergi», φ. 54^α. In Alessandria 1611, 28 sept.
46. «Μελετίω τῷ Βλαστῷ». Ἄρχ. «Ὅσον ἡύφρανας καὶ αὐθις», φ. 54^β. Legrand σ. 268.
47. «Ἐνταλήριον ἐμόν» (1612), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἡ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πρόνοια», φ. 55^α.
48. «Ἐτερον ἐνταλήριον οὐκ ἐμόν». Ἄρχ. «Ὁ τοῦ Θεοῦ Θεός Λόγος», φ. 55^β.
49. «Γράμμα διὰ ὑψίχιον ἐμόν». Ἄρχ. «Ἡ εὐπρεπής τῆς καθ' ἡμᾶς τῶν ὀρθοδόξων χριστιανικῆς ἐκκλησίας συνήθεια», φ. 56^β.
50. «Τόμος γερονῶς παρὰ Νεοφύτου Κωνσταντινουπόλεως περὶ τοῦ δύο ἀδελφούς δύο ἀδελφάς ἔχειν εἰς γυναῖκας». Ἄρχ. «Τῆς ἡμῶν μετριότητος συνοδικῶς προκαθημένης», φ. 57^α. Σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, τ. V, σ. 156.
51. «Τῷ μεγάλῳ σκευοφύλακι τῷ Λασχάρει τῷ Ρουσαίτῳ». Ἄρχ. «Οὐκ ἐδύνατο ἦ καὶ ἄλλοτε» κτλ., φ. 58^β. Legrand σ. 289.
52. «Potentissimis ac christianissimis dominis statibus gnalibus confeder. provinciarum Flandriae», φ. 59^β-60^β. Ἐγράφη «in Valachia 1613, 9 sept. stylo nuovo».
53. Δύο ὁμιλίας ῥηθεῖσαι ἐν Τριγοβίστῳ ἔτε: 1614-φ, φ. 74^β.
54. «1614 in Valachia, Κυριακή πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννή-

σεως». Ἀρχ. «Ὁ λογαριασμός εἶναι καὶ ἕνας ἄνθρωπος ὅπου νὰ ἔχει μίαν ἀσθένειαν κτλ., φ. 85^α.

55. «Ἀχιδ' ἐν Τριγοβίστιφ τῆς Βλαχίας. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Σωτῆρος». Ἀρχ. «Μία πόλις ὅπου νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν» κτλ., φ. 89^β. Εἶτα ἕτεροι διδασκαὶ τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

56. «Τὰ τῆ ἡμετέρα χρεία ἀρμόζοντα ἐκ τῶν περὶ ψυχῆς», φύλ. 101^α.

57. «1614 in Buccaresti ἐν Μπουκορέστι, εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ μοναστηρίου τῆς Ἀγίας Τριάδος» Ἀρχ. «Ἀναπαυμένος ἦν ὁ Θεός» κτλ., φ. 115^α.

58. «1613, 28 novembris in Giassi. Κυριακῆ Λουκᾶ ιγ'». Ἀρχ. «Ἡ μεγάλη πλάνη ἀπὸ τὴν ὁποίαν νικᾶται ὁ ἄνθρωπος» κτλ., φ. 120^α. Ἐπονται ἕτεροι ὁμιλῖαι τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

59. «1614 in Giassi martii 13, Κυριακῆ τῆς Ὁρθοδοξίας». Ἀρχ. «Εἶχεν σχεδὸν τὸν κόσμον ὅλον νικημένον», φ. 171^α κέ. Εἶτα ἕτεροι ὁμιλῖαι τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

60. «1609, Κυρ. β' κατὰ Ματθαῖον». Ἀρχ. «Ὅταν ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου» κτλ., φ. 200. Εἶτα (μέχρι φ. 297) ἕτεροι ὁμιλῖαι τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ῥηθεῖσαι ἐν Αἰγύπτῳ.

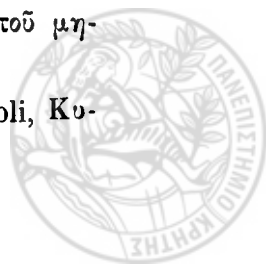
61. Ἐκλογαὶ ἀπὸ τοῦ παιδαγωγοῦ Κλήμεντος Ἀλεξανδρέως, φ. 300 κέ.

62. «1610 alli 4 martio in Aegypto, Κυρ. β' τῆς μ'». Ἀρχ. «Καθὼς ἔταν ἔχει τινὰς ἄνθρωπος ἕνα ἀκριβὸν πρᾶγμα» κτλ., φ. 304^α. Εἶτα ἕτεροι διδασκαὶ τοῦ αὐτοῦ ἔτους (μέχρι φ. 437), ῥηθεῖσαι ἐν Καῖρω.

63. «1611, 3 martii in Aegypto, Κυρ. δ' τῆς μ'». Ἀρχ. «Καθὼς ἀνάμεσον εἰς ἐκεῖνα ὅπου ὁ Θεός ἔκαμεν» κτλ., φ. 438.

64. «Ἀχιά' ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Κυριακῆ πρὸ τῆς Ὑψώσεως». Ἀρχ. «Μετροῦντες καὶ κοιτάζοντες τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων», φ. 444. Εἶτα (μέχρι φ. 490) ὁμιλῖαι διάφοροι τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ῥηθεῖσαι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ἡ ἐσχάτη ἐρρήθη τῆ 10-ῃ τοῦ μηνὸς νοεμβρίου.

65. «1611, 19 januarii, in Pera di Constantinopoli, Κυ-

4. «Τοῦ αὐτοῦ, ἡνίκα ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ μακαρίου Ναζιανζηνοῦ, ἐπιστολὴ δογματικὴ, περὶ τῆς ἁγίας τριάδος, πρὸς τοὺς ἐν τῇ πατρίδι μονάζοντας». Ἄρχ. «Πολλάκις ἐθαύμασα», φ. 75^α.

5. «Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι διαφέρουσι τῶν ἐν πόλεσιν ἀσκουμένων οἱ ἐν ἐρήμοις ἡσυχάζοντες, καὶ πολλοῖς τῶν ἀπειρῶν τὸ ἐναντίον δοκῆ». Ἄρχ. «Τέχνης μὲν ἀπάσης τὰ τεχνητὰ κρίνοντες». Migne τ. 79, σ. 1061.

6. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος πρὸς Εὐλόγιον μοναχόν». Ἄρχ. «Οἱ τὸν οὐράνιον χῶρον τοῖς πόνοις νεμόμενοι», φ. 96^α. Migne τ. 79, σ. 1093.

7. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τῶν ἀντιζύγων τῶν ἀρετῶν κακιῶν». Ἄρχ. «Ἀναγκαῖον δὲ ἡγοῦμαι», φ. 113^β. Migne τ. 97, σ. 1140.

8. «Ὑποτόπωσις ἀκριβῆς καὶ πάνυ ὠφέλιμος τοῖς μοναχοῖς, πῶς δεῖ εἶναι καὶ τί ποιεῖν διεξιῶσα». Ἄρχ. «Πᾶς ἄνθρωπος ὁ ἄρτι τῷ κόσμῳ» κτλ., φ. 116^α.

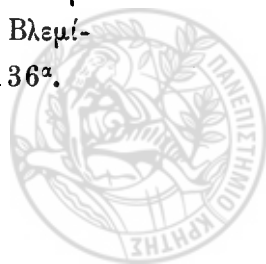
9. «Στίχοι τοῦ μοναχοῦ κυροῦ Ἰωσήφ τοῦ Στιλβῆ, ὧν ἡ ἀκροστιχίς· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς». Ἄρχ. «Κόσμον μισήσας, μὴ τρυφήν τούτου θέλε», φ. 121^α.

10. «Ἐκθεσις ἀπασῶν τῶν ἁγίων συνόδων, τοπικῶν τε καὶ οἰκουμενικῶν, ὡς ἐγένοντο κατὰ καιρὸν καὶ χρόνον καὶ τόπον» κτλ. Ἄρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις Αὐρηλιανοῦ», φ. 122^α.

11. «Ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου, πεμφθεῖσα πρὸς τινα γέροντα ἡσυχαστὴν, αἰτήσαντα γράψαι αὐτῷ περὶ τοῦ πῶς δεῖ καθίσαι ἐν τῷ κελλίῳ, καὶ περὶ ἄλλων πολλῶν ὑποθέσεων». Ἄρχ. «Ποτὲ μὲν ἐπὶ σκάμνου τὸ πλεῖστον» κτλ., φ. 126^β.

12. «Διδασκαλία τοῦ μεγάλου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου» Ἄρχ. «Ὅλος ὁ ἀγὼν τοῦ ἀντικειμένου» κτλ., φ. 135^β.

13. «Λόγος ὠφελείας μεστός, περὶ φυλακῆς καρδίας καὶ περὶ προσοχῆς νοός. Νικηφόρου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Βλεμίδου(ς)». Ἄρχ. «Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν», φ. 136^α.

14. «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου, πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου μονῆς τοῦ ἁγίου Μάμαντος τῆς Ἐηροκέρκου, στίχοι τῆς ἱεῤῥας προσευχῆς». Ἄρχ. «Ὅστις βούλεται τὸ φῶς», φ. 137^β.

15. «Περὶ προσοχῆς». Ἄρχ. «Χρῆ τὸν ἐντυγχάνοντα τὴν παροῦσαν ποκτίδα», φ. 138^α.

16. «Ἐἴδησις μικρὰ περὶ ἡσυχίας Γρηγορίου μοναχοῦ τοῦ Σιναΐτου πρὸς τὸν κατεπώνυμον ἀδελφὸν τοῦ αὐτοῦ ὄρους Σινᾶ, αἰτήσαντα μετὰ πίστεως». Ἄρχ. «Ἴδου κατὰ τὴν κέλευσίν σου», φ. 143^β.

17. «Προσίμιον περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς χάριτος, τῶν ἐκ τῆς εὐχῆς γινομένων καὶ τῶν ἐκ τῆς πλάνης ἰδιωμάτων τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου». Ἄρχ. «Ἔδει μὲν ἡμᾶς εἰπεῖν», φ. 150^β.

18. «Νουθεσίαι γέροντος πρὸς νεώτερον ἀδελφόν». Ἄρχ. «Γέρον τισ ἐκάθητο εἰς τὸν κόλπον τοῦ μακαρίου Ἀντωνίου», φ. 155^β.

19. Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου «κεφάλαια πρακτικὰ καὶ θεολογικὰ ρ'». Ἄρχ. «Θεὸς τοῖς μὲν σωματικῶς ὀρώσειν», φ. 171.

20. «Τοῦ αὐτοῦ ἕτερα κεφάλαια πρακτικὰ ρ'». Ἄρχ. «Ἀπαρχὴ Χριστός, μεσότης» κτλ., φ. 185^α.

21. «Διάλογος σχολαστικοῦ τινος πρὸς Συμεῶν τὸν Νέον Θεολόγον». Ἄρχ. «Τί ἦν ἐν τῷ κόσμῳ πρὸ τοῦ κόσμου», φ. 199^α.

22. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ φεύγειν τοὺς λοιμοὺς καὶ φθοροποιοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἄρχ. «Πᾶς ὅστις τὸν Θεὸν εὑρεῖν βούλεται», φ. 200^β.

23. Τοῦ αὐτοῦ «ἕτερος λόγος, πῶς ψυχὴ διὰ πίστεως καὶ τῆς τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ ἐργασίας καθαίρεται καὶ τὴν ἐξ ὕψους τοῦ παναγίου πνεύματος ἐνδύεται δύναμιν καὶ Θεὸν καταξιούται ἰδεῖν καὶ ὅτι δεῖ τοὺς θέλοντας τῶν τοῦ Θεοῦ ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν μετὰ χαρᾶς ὑπομένειν πᾶσαν θλίψιν καὶ κακοπάθειαν καὶ πειρασμὸν ἐπερχόμενον· πῶς δὲ δεῖ ἕκαστον ἑαυτὸν ἐπισκέπτεσθαι, εἰ ἄξιός ἐστιν εἰς βασιλείαν Θεοῦ εἰσελθεῖν». Ἄρχ. «Ἐἓνα θεάματα ὀρᾷ νοῦς», φ. 208^β.

24. «Ἐκ τῆς συγγραφῆς τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ

Νέου Θεολόγου περί γνώσεως πνευματικῆς» κτλ. Ἄρχ. «Ἔοικεν ἡ πνευματικὴ γνώσις», φ. 212^α.

25. «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου λόγοι ψυχωφελεῖς διάφοροι, ἐν οἷς καὶ περὶ τοῦ ἄββᾶ Δοσιθέου», φ. 216^α. — «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἄββᾶ Δωροθέου διδασκαλῆαι διάφοροι πρὸς τοὺς αὐτοῦ μαθητάς, ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ ἐκ τῆς τοῦ ἄββᾶ Σερίδου καὶ τὸ ἴδιον σὺν Θεῷ συστησαμένου μοναστήριον μετὰ τὴν τοῦ ἄββᾶ τοῦ προφήτου Ἰωάννου τελευτὴν καὶ τελείαν σιωπὴν, τοῦ ἄββᾶ Βαρσανουφίου». Ἄρχ. «Περὶ ἀποταγῆς λόγος β'. Ἐν ἀρχῇ, ὅτε ἐποίησεν» κτλ., φ. 220 [Migne τ. 88, σ. 1617 κέ]. Φύλ. 280^β «Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς ἀδελφόν, ἐπερωτήσαντα αὐτὸν περὶ ἀναίσθησις ψυχῆς καὶ περὶ ψύξεως ἀγάπης. λόγος ιθ^{ος}:— ζῆτει αὐτὸν εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου (φ. 294-295), τὸν περὶ ἀναίσθησις λόγον».

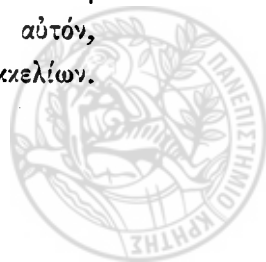
26. [Τοῦ ὁσίου Νίκωνος παγκόσμιον]. «Ἑρμηνεῖα τῶν ἐντολῶν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· λόγος διαλαμβάνων περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ βιβλίου». Ἄρχ. «Αὕτη ἡ βίβλος τὰς τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐντολάς καὶ τὰς τούτων ἐρμηνεῖας περιέχει», φ. 281-293. Κείμενον ἀτελές. Πρβλ. Ἱεροσ. Βιβλιοθ. τ. II, σ. 481.

27. Δύο μεμονωμένα φύλλα, φ. 296-297. Ἄρχ. « - - - ἡ μὲν γὰρ μὴ βουλομένων ἐστὶν εἰδέναι τί ἡ τῶν ἀγαθῶν» κτλ.

28. Δύο φύλλα τῆς ιδ' ἑκατ., φ. 298-299. «Γρηγορίου Νύσσης, ἀδελφοῦ τοῦ μεγάλου Βασιλείου, περὶ τῶν ἀπίόντων εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ περ ἠρώτησας» κτλ. Σιωνίτης προσκυνητῆς, ἦτοι - - Γρηγορίου ἐπ. Νύσσης αἰ περὶ τῶν Ἱεροσολύμων διαλαμβάνουσαι δύο ἐπιστολαί, μετὰ σημειώσεων - - Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων. Ἀθήνησι 1850, σ. 1.

29. Κανὼν σεληνοδρομίου, φ. 300.

265. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ., μήκ. 0,285, πλ. 0,208. Σελίδες ἡριθμημέναι 1050· πρὸ δὲ τούτων ὑπάρχει «πίναξ γενικὸς καὶ οἷον περιληψὶς κεφαλαιώδης τῆς παρούσης βίβλου, κατὰ τὰς ἐπιγραφὰς τοῦ συγγραφέως»· εἶτα Κυρίλλου τοῦ ἐκ Βερροίας ἐπιστολὴ πρὸς Γεώργιον τὸν Κορέσσιον καὶ ἐπιγράμματα πρὸς τὸν αὐτόν, ἅπερ ἐξ ἀντιγράφου πατριακοῦ τύποις ἐξέδωκεν Ἰωάννης ὁ Σακελιών.

Πατριακή βιβλιοθήκη, σ. 154-155.—«Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Γεωργίου Κορέση, θεολόγου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ ἱατροῦ, περὶ τῆς ἐξοχῆς τῆς θεολογίας». Ἀρχ. «Ἡ θεολογία κατὰ τὸν θεῖον Διονύσιον», σ. 1. — «Περὶ τῶν φυσικῶν ἰδιωμάτων τοῦ Θεοῦ». Ἀρχ. «Ὁ ἱερομύστης Διονύσιος», σ. 73.— «Περὶ προορισμοῦ καὶ χάριτος». Ἀρχ. «Ὁ ἀγαθὸς καὶ ὑπεράγαθος», σ. 271.—«Τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου Κορεσσίου - - περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος». Ἀρχ. «Ἐντυχόντι τοῖς σοῖς γράμμασι», σ. 385.—«Περὶ Ἀγγέλων». Ἀρχ. «Ὁ μὲν οὖν θεόπτῃς», σ. 459.—«Περὶ τῆς προπατορικῆς ἁμαρτίας. ὅτι τῷ θανάτῳ τοῦ Χριστοῦ διελύθη· κατὰ τοῦ αἰρετικοῦ Εὐτυχοῦς». Ἀρχ. «Μέγα ὄντως καὶ ἀντίθετον», σ. 517.—«Περὶ τῆς ἐνσάρχου οικονομίας». Ἀρχ. «Περὶ ἐνσαρκώσεως ἡμῖν ὁ λόγος», σ. 524. — «Περὶ ἀντιδόσεως». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ δ' ἡ ἀντίδοσις», σ. 615.— Περὶ τῶν μυστηρίων τρία διάφορα πονήματα, σ. 643 κέ.—Περὶ εἰκόνων καὶ τῆς τῶν ἁγίων ἀπολαύσεως. Ἀρχ. «Ἐγκαίρως ἤδη καὶ περὶ τῆς τῶν ἁγίων προσκυνήσεως» κτλ., σ. 875.—«Περὶ τῆς θείας θεωρίας». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ὁ ὕστατος τῶν προορισμῶν», σ. 899.— «Ἐκλογαὶ περὶ τῆς Παρθένου». Ἀρχ. «Τὰ μὲν οὖν τῆς πανυπερτάτης» κτλ., σ. 927.—«Περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν καὶ περὶ ἁμαρτίας». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ αὐτεξούσιον» κτλ., σ. 959 κέ. Ἔϊτα περὶ πίστεως.— «Περὶ ἀθανασίας ψυχῆς καὶ ἄλλων πολλῶν». Ἀρχ. «Εἰσιόντι εἰς τὴν περὶ ἀθανασίας ψυχῆς δόξαν», σ. 1003.—«Περὶ ἐμμέσου ἐξομολογήσεως». Ἀρχ. «Δεῖ δὲ τὸν πνευματικόν» κτλ., σ. 1021.—«Περὶ ὁμοιοτήτων ἱατρικῶν πρὸς τὰς πνευματικὰς θεραπειάς», σ. 1028.

266. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 96, μήκ. 0,305, πλ. 0,215. Ἐγγραφή ὑπὸ δύο διαφόρων χειρῶν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 18' ἑκατ.— Ἀδῆλου (πιθανῶς Βενιαμὶν τοῦ Λεσβίου) ἀριθμητικὴ καὶ ἀλγεβρα. Ἀρχ. «Τῆς καθόλου ἀριθμητικῆς τινὰ προλεγόμενα. 1 Πᾶν ὃ τι ἐπιδεικτικὸν αὐξήσεως ἢ μειώσεως, καλεῖται ποσὸν ἢ μέγεθος» κτλ.

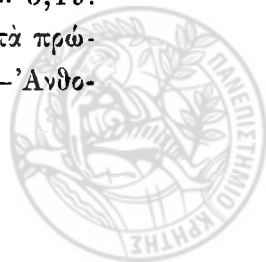
267. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,285, πλ. 0,198), ὑπερῆγγραφή περὶ τὸ τέλος τῆς 18' ἑκατονταστηρίδος· ἠριθμῆται δ' ἐξ ἀρχῆς σελίδας 352, ὧν ἐλλείπουσι νῦν αἰθε· 1-4, 323, 324.— Ἀνωνύμου

διδαχαί. Ἄρχ. « - - χάριν τοῦ ἁγίου - - - ζῆλον διαμοιράζουσι συναλλήλως » κτλ. Τινές τῶν διδασκῶν τούτων ἔχουσι ἐπιγραφὰς τοιαύτας: « Λόγος πανηγυρικός εἰς τὴν μετástασιν τῆς Θεοτόκου » (ἀρχ. « Εἶναι τόσον ὑπερβολικὰ κέ. », σ. 281), « Λόγος πανηγυρικός εἰς τὸν μέγαν Ἀλόπιον » (ἀρχ. « Εἶναι τόσον θαυμαστὰ κέ., σ. 298), « Περὶ ἱερωσύνης· λόγος ἐγκωμιαστικός εἰς ἱεροδιακόνου χειροτονίαν » (ἀρχ. « Τὸ λοιπὸν ἐσὺ πανάγιον » κέ., σ. 308), « Ἐγκώμιον εἰς τοὺς κορυφαίους τῶν ἀποστόλων Πέτρον καὶ Παῦλον ». Ἄρχ. « Δὲν εὐχαριστήθη ἡ θεϊκὴ » κτλ., σ. 289.

268. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 170 (μῆκ. 0,285, πλ. 0,205), ὑπερ ἐγράφη ὑπὸ δύο διαφόρων χειρῶν (α' φύλλ. 1-67, β' 69-160).—α') [Βενιαμὶν τοῦ Λεσβίου] « τριγωνομετρία εὐμέθοδος πάνυ, συναρνεσθεῖσα [sic] παρὰ πολλῶν συγγραφέων, μάλιστα δὲ παρὰ τοῦ ἀββᾶ Μαρία ». Ἄρχ. « Ἡ τριγωνομετρία μερική ἐστι γνῶσις » κτλ., φ. 1-67. Διαιρεῖται εἰς §§ 338. Πρβλ. Ἄ. Π.-Κεραμέως Μαυρογορδ. βιβλιοθ. τ. I, σ. 135, ἀριθ. 12.—β') « Ἀριθμητικὴ κυροῦ Βενιαμίν ». Ἄρχ. « Κάθε πρᾶγμα ὁποῦ ἐνεργεῖ ἐπάνω εἰς τὰς αἰσθήσεις » κτλ., φ. 69-102. Κεφάλαια ρκ', ὧν ἡ ἀντιγραφή ἐπεραιώθη ἔτει « αωε' [= 1805-φ]: Σεπτεβρίου ιβ': εἰς Κυθωνιαῖς. Τέρμ' λάβε τουτὶ μηνὶ μαιμακτηρίου | παρ' μεῖο ἱρῆρ Διονυσίου | Νικολαῖάδοιο υἱέοιο | πάντ' ἐπ' ὀκτώ ἔτεσι καὶ χιλίοιο ». Ἡ τοῦ Βενιαμίν ἀριθμητικὴ ἐξεδόθη τύποις ἐν Βιέννῃ ἔτει 1818-φ.—γ') [Βενιαμὶν τοῦ Λεσβίου] « στοιχεῖα ἀλγέβρας ». Ἄρχ. « Ποσότης ὀνομάζεται ἐκεῖνο τοῦ ὁποῦ δύνатаί τις νὰ λάβῃ τὸ ἦμισυ » κτλ., φ. 103-170. Ἔτερον ἀντίγραφον ὄρα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Μαυρογορδ. βιβλιοθήκῃ, τ. I, σ. 144, ἀριθ. 42· περὶ δὲ τοῦ συγγραφέως ὄρα Γ. Α. Ἀριστείδου βιβλίον, οὗ ἡ ἐπιγραφή: « Βενιαμὶν ὁ Λεσβίος, ἔγχοι βίος αὐτοῦ· ᾧ συνεκδίδονται καὶ τρεῖς ἐπιστολαὶ τοῦ αὐτοῦ μετὰ δύο λόγων. τοῦ ἐτέρου ἀνεκδότου. Ἀθήνησι [γρ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει] 1880 », σ. 21-111.

269. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατ., μῆκ. 0,275, πλ. 0,19. Συνίστατο ἐξ ἀρχῆς ἐκ φύλλων ἡριθμημένων 274· ἀλλὰ τὰ πρῶτα ἐπτὰ φύλλα, τὸ 32-ον καὶ ἕτερά τινα ἐλλείπουσι.—Ἄνθο-

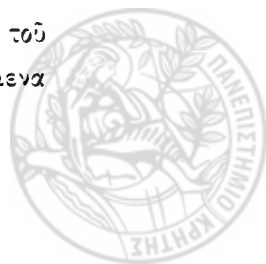

λογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἐν ᾗ περιέχονται συνθέσεις Ἁγιο-
ρειτικαί, ἕτεραι Κωνσταντίνου τοῦ Μαγουλά, Μπαλασίου, Πέτρου
Μπερεκέτη, Ἀθανασίου Θετταλοῦ, Χρυσάφη τοῦ Νέου, Ἰγνατίου
μοναχοῦ, Ἰωάννου Γλυκέως, Μελχισεδέκ, Γαβριήλ, Γερμανοῦ Νέων
Πατρῶν, Κοσμά Ἰβηρίτου, Δαμιανοῦ μοναχοῦ, Ἰωάννου Κορώνη,
Θεοδούλου μοναχοῦ, Θεοφάνους Καρύκη, Ἀθανασίου Κωνσταντι-
νουπόλεως, Μανουήλ Χρυσάφου πρωτομαΐστορος, Ἀρσενίου τοῦ
Μικροῦ, Ξένου Κορώνη, Ἰωάννου Λαμπαδαρίου, Ἰωάννου Κουκου-
ζέλη, Ἀρσενίου ἱερομονάχου, Γαζῆ καὶ «Παύλου ἱερέως ἐμοῦ
διδασκάλου», τουτέστι τοῦ καλλιγράφου· ἦν δὲ καὶ οὗτος μουσι-
κός· ἔχει γὰρ ὁ κῶδιξ οὗτος ἐν ἑαυτῷ καὶ τινες συνθέσεις, ὧν ἡ
μὲν ἐπιγραφὴν ἔχει τὸ «ἐσμικρύνθη παρ' ἐμοῦ», ἡ δὲ τὸ «ἐτο-
νίσθη παρ' ἐμοῦ», ἡ δὲ τὸ «ἕτερον ἡμέτερον».

270. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς τρίτης καὶ δεκάτης ἑκατονταε-
τηρίδος, μήκ. 0,275, πλ. 0,205. Σύγκειται ἐκ φύλλων 198, ὧν τὰ
πρώτιστα 25 χάρτινα, προστεθέντα τῇ 1ῇ ἑκατ.—Στιχηράριον τετοني-
σμένον, οὗ τῶν ποιητῶν καὶ τῶν μελουργῶν τὰ ὀνόματα γεγραμμένα
ἐστὶν ἐν ταῖς ᾠαῖς· οἷον Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου, Θεοδώρου Στουδί-
του, Ἀνατολίου, Θεοφάνους, Γερμανοῦ, Λέοντος μαΐστορος, Συμεῶν
Θαυμαστοροεῖτου, Ἰωάννου μοναχοῦ, Ἐφραίμ Καρίας. Βύζαντος, Βα-
σιλείου μοναχοῦ, Σωφρονίου Ἱεροσολύμων, Κοσμά καὶ ἐτέρων· ἐν δὲ
τοῖς χαρτίνοις φύλλοις ὑπάρχουσι μελουργαί μόνον Ξένου τοῦ Κορώνη.

271. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 219, μήκ.
0,265, πλ. 0,19. Τὰ πρῶτα 56 φύλλα ἐγράφησαν τῇ 1ῇ ἑκατον-
ταετηρίδι, τὰ κατόπι μέχρι τοῦ 209-ου φύλλου τῇ 1ῇ ἑκατ..
τὰ δὲ τελευταῖα δέκα τῇ 1ῇ ἑκατ. Ἐν τῇ ἀρχῇ τούτου τοῦ τεύ-
χους ὑπάρχει καὶ τῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων ὑπομνημάτων ἀνα-
γραφὴ λεπτομερῆς ἐν δυσὶ φύλλοις ἰδίαις οὐκ ἠριθμημένοις. Ἐν
τῇ ᾠᾷ τοῦ πρώτου ἠριθμημένου φύλλου γέγραπται τὸ σημεῖωμα
τούτου· «Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου, καὶ δι' αὐτοῦ τῷ Παναγίῳ Τάφῳ
κτῆμα αἰώνιον».

Α'. «Διδασκαλία ἀπὸ διαφόρων ἐλλογίμων ἀνδρῶν, ἀπὸ τοῦ
Χρυσοστόμου καὶ ἐτέρων, εἰς τὰ κατὰ Κυριακὴν ἀναγιγνωσκόμενα

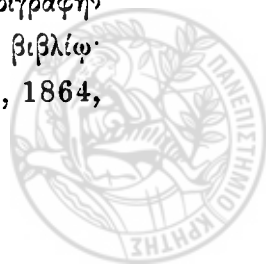

Εὐαγγέλια, συλλεγεῖσαι παρὰ κυροῦ Φιλοθέου Κωνσταντινουπόλεως». Ἀρχ. «Ἡ εἰς τὸν τελώνην καὶ τὸν Φαρισαῖον παραβολή» κτλ., φ. 1-43. Ὁμιλίαι ἕνδεκα. Εἶτα (φ. 44-56) «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ Ἀλεξίου. Γρηγορίου τοῦ Νύσσης». Αρχ. «Ἐχρῆν ὡς ἀληθῶς» κτλ. Εἶτα φύλλα τινὰ ἄγραφα (56^β-60^β).

Β'. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου λόγος εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Χαρᾶς ἡμέρα καὶ εὐφροσύνης», φ. 61.—Εἶτα ὀκτὼ ἀνόνημοι ὁμιλίας, ὧν ἡ πρώτη εἰς τὴν Καινὴν Κυριακὴν. Ἀρχ. «Ἐπὶ τῇ λαμπροφόρῳ Κυριακῇ» κτλ., φ. 65^α.—Εἶτα «τοῦ ἁγιωτάτου Φιλοθέου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως», ὁμιλία λζ' (φ. 92-209), ὧν ἡ μὲν πρώτη ἐρρήθη Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων (ἀρχ. «Εἰς μαρτύριον προτρέπει» κέ), ἡ δὲ τελευταία πραγματεύεται περὶ τῆς Θεοτόκου· ταύτης δὲ τῆς ὁμιλίας ἡ ἀρχὴ ἔχει οὕτως· «Ὡσπερ παράδεισος ἄλλος» κτλ.

Γ'. Δύο ὁμιλίας Φιλοθέου Κωνσταντινουπόλεως. Φύλλ. 210^α «Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως». Ἀρχ. «Καὶ πρότερον μὲν παρὰ τῇ Παλαιᾷ Γραφῇ» κτλ.—Φύλλ. 214^β «Τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων». Ἀρχ. «Οἱ μὲν παλαιοὶ ἐκεῖνοι» κτλ. Τέλος· «ὁ γὰρ ἀγαθὸς Θεὸς πᾶσιν ἀπλοῖ τὰς ἀκτῖνας τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος - - -».

272. Λειτουργικὸν εὐαγγέλιον τῆς ιβ' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων μεμβρανίων 257, μήκους 0,27, πλ. 0,218. Ἐλλείπει τὸ ἔσχατον φύλλον. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,19 × 0,15) καὶ τετονισμένον διὰ μουσικῶν σηματοφώνων. Τὸ συναξάριον ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 221-ου φύλλου. Τῇ κδ' δεκεμβρίου σημειοῦται μνήμη «τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῇ Πέτρᾳ», τῇ ιβ' φεβρουαρίου «τῶν ἁγίων πατριαρχῶν Μελετίου Ἀντιοχείας καὶ Ἀντωνίου Κωνσταντινουπόλεως», τῇ κβ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη «τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Προτερίου Ἀλεξανδρείας», τῇ ιζ' ἀπριλίου μνήμη «τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κοσμά Χαλκηδόνης». Συνομωτάτην περιγραφὴν τούτου τοῦ κώδικος ὕρα παρὰ τῷ Ἐμμ. Ἰωαννίδῃ ἐν τῷ βιβλίῳ «Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλ. Φιλολογ. Σύλλογος», τ. II, 1864,

σ. 63, ἀριθ. 7. Caspar ὁ Gregory ἡμαρτημένως λέγει, ὅτι ὁ κῶδιξ οὗτός ἐστιν «saec. XIII vel XIV». Prolegomena, σ. 768, ἀριθ. 795.

273. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς δεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 205, μήκους 0,255, πλ. 0,195. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30 (0,20 × 0,13). Φύλλα πρόσθετα τῆς ιδ' ἑκατ. 186-205. Ἐν τῷ ἐσχάτῳ φύλλῳ γέγραπται σημείωμα ἀπεσβεσμένον, τοιοῦτον· « - - - Ἱεροσολύμων κυρίῳ κυρίῳ Χρυσάνθῳ πρὸς ἀνάγνωσιν - - - ὡς κτήμα τῆς αὐτῆς μονῆς· ρψις' [= 1716], ἰουλίου. † Ὁ προηγούμενος καὶ σκευοφύλαξ τῆς - - - μονῆς τοῦ ἁγίου Διονυσίου Ἰωάννης ἱερομόναχος».

1. Πίναξ πρόσθετος τῶν ἀποκρίσεων Ἀναστασίου Ἀντιοχείας. οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Τάδε ἔνεστιν ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ», φ. 1

2. «Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου, πατριάρχου Ἀντιοχείας, ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις παρά τινων ὀρθοδόξων, περὶ διαφόρων ὑποθέσεων». Κεφάλαια κβ'. Ἀρχ. «Ἐρ. Τί ἐστι τὸ σημεῖον τοῦ τελείου χριστιανοῦ; Ἀπόκρισις. Πίστις ὀρθή καὶ ἔργα εὐσεβῆ», φ. 2-89. Migne τ. 89, σ. 329.

3. Πίναξ ἀποκρίσεων Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρρου πρὸς τινὰ τῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐπισκόπων, φ. 90-98^α.

4. «Θεοδωρήτου ἐπισκόπου πόλεως Κύρου, ἐνὸς τῶν ἐν Χαλκηδόνι χλ' ἁγίων πατέρων, πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις παρά τινος τῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐπισκόπων» ἀποκρίσεις. Ἀρχ. «Ἐρωτήσεις. Εἰ εἷς ἐστι Θεός» κτλ., φ. 98^β-180^α. Ἐξεδόθησαν ὑπ' ἑμοῦ ἐν Περουπόλει ἔτει 1895-φ.

5. Ἀδήλου «ἐπαπορητικὰ κεφάλαια κατὰ Ἰουδαίων» κδ'. Ἀρχ. «α'. Εἰ καθολικὸν ἀγαθὸν ὁ νόμος, διατί παντὶ ἔθνει οὐκ ἐδόθη, ἀλλ' ἐνὶ μόνῳ» κτλ., φ. 170^β-173^α.

6. Ἀναστασίου, πατριάρχου Ἀντιοχείας, θεωρία περὶ τοῦ κατ' εἰκόνα. Ἀρχ. «Οὐ μίαν τινὰ εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ὁ ἄνθρωπος κέκτηται», φ. 173^α. Migne τ. 89, σ. 1144.

7. «Ἄλλη θεωρία», ἧς ἡ ἀρχή· «Ὁρᾶται πάλιν ὡς ἐν εἰκόνι τινὶ καὶ τόπῳ» κτλ., φ. 175^β. Migne τ. 89, σ. 1148.

8. «Κατὰ πόσους τρόπους τὸ κατ' εἰκόνα; Κατὰ ζ'». Ἀρχ. «Κατὰ τὸ νοερὸν καὶ λογικὸν καὶ αὐτεξούσιον» κτλ., φ. 176^β.

9. «Μαξίμου μοναχοῦ τί ἐστὶν ὀργή Θεοῦ»; Ἀρχ. «Ὁργή Θεοῦ ἐστὶ κατὰ μίαν ἐπιβολήν» κτλ., φ. 176^β.

10. «Ἀναστασίου, πατριάρχου Ἀντιοχείας, περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα». Ἀρχ. «Τῶν μετὰ τὴν ἄκτιστον καὶ ἄτρεπτον φύσιν πραγμάτων ἐχόντων τὸ τρεπτόν» κτλ., φ. 178^β-181^β.

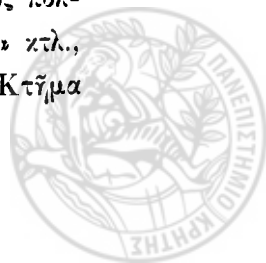
11. «Ἀνατόλιος ὁ τῆς Λαοδικέων Συρίας ἐπίσκοπος γενόμενος εἶπεν: Πάσης ἐννεακαιδεκαετηρίδος ἀρχὴν μάρτιον εἶναι» κτλ., φ. 181^β-182^β.

12. «Περὶ φύσεως ἀνθρώπου λόγος κεφαλαϊώδης Νεμεσίου ἐπισκόπου Ἐμέσης». Ἀρχ. «Τὸν ἀνθρώπον ἐκ ψυχῆς νοεράς καὶ σώματος» κτλ., φ. 182^β-185^β. Τέλος· «ἀθάνατοι διέμειναν, ἄλλην τῶν ἡμαρτημένων ἀπεκδέχομε - - - ». Πρβλ. Migne τ. 40, σ. 504 κέ.

13. «Περὶ ἐκκλησιαστικῆς μυσταγωγίας· περὶ τοῦ τίνων σύμβολα κατὰ τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν ἐπὶ τῆς θείας συναξέως καθέστηκε. Κυρίῳ Θεοχαρίστῳ Μάξιμος ταπεινὸς μοναχός». Ἀρχ. «Πῶς σοφώτερος γίνεται» κτλ., φ. 186^α-199^β. Migne τ. 99, σ. 657 κέ.

14. «Ἀναστασίου, πρεσβυτέρου καὶ ὁμολογητοῦ, ἐρμηνεῖα τῶν ἑορτῶν ἐν συντόμῳ». Ἀρχ. «Καὶ ἵνα ἀπὸ τῶν παλαιῶν ἑορτῶν ἄρξωμαι» κτλ., φ. 199^β-205^β.

274. Τεύχος χάρτινον τῆς ἰδ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 513, ὕπερ ἦν πρότερον «Τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας». — Ἱερὰ Παράλληλα ἀπὸ τοῦ Α μέχρι τοῦ Ε. Κείμενον ἀκέφαλον καὶ ἐλλιπέστατον· οὕτως ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ τεύχους προαπεκόπησαν 3 φύλλα· ἕτερον πάλιν ἔλλειμμα ἐκ 2 φύλλων ὑπάρχει μετὰ τοῦ 26-ου καὶ τοῦ 27-ου φύλλου· ἕτερον αὖθις ἐξ 8 φύλλων μετὰ τοῦ 32-ου καὶ τοῦ 33 φύλλου· ἕτερον πάλιν ἐξ 8 φύλλων μετὰ τὸ 263-ον φύλλον, καὶ πάλιν ἕτερον ἐκ 4 φύλλων μετὰ τὸ 511-ον. Ἀρχ. « - - - λιστα δὲ ἐξεύρηται διὰ τὰ ὁμοιώτροπα, ἵγουν τὰ ἐπὶ ἐνὸς πράγματος πολυλαχῶς λεγόμενα· διάφοροι γάρ εἰσι τίτλοι ἐν ἐκάστῳ βιβλίῳ» κτλ., φ. 1^α. Εἶτα «πρόλογος τῶν Παραλλήλων», οὗ ἡ ἀρχή· «Κτῆμα

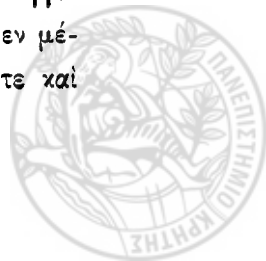

τίμιον ἢ ἀρετῆ» κτλ., φ. 1^α. Εἶτα πίναξ ἀναγραφικὸς τῶν βιβλίων καὶ τῶν τίτλων ἀπὸ τοῦ Α μέχρι τοῦ Ω, φ. 2^β-26. Καὶ ὁ πρόλογος καὶ ὁ πίναξ ἐγράφη τῇ ις' ἑκατονταετηρίδι. Τῶν Παραλλήλων ἡ ἀρχὴ ἀκέφαλος οὕσα ἔχει νῦν ὧδε (φ. 7^α): « - - - ἀξίωμα· ἡ φυσικὴ, ἀγαθότης πατῆρ, ἡ πάντων ἀρχή· ἡ αἰτία τοῦ εἶναι τοῖς οὐσιν· ἡ ρίζα τῶν ζώντων ὅθεν προῆλθεν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς» κτλ. Φύλλ. 507^β «Στοιχεῖον Ε τοῦ δ' βιβλίου. Κεφάλαιον πρῶτον. Πολλοὶ ἐνόμισαν ὅτι τὸ ἐμφύσημα αὐτὸ ἦν ἡ ψυχὴ, καὶ ὅτι ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ μετεδόθη τῷ σώματι ἢ ψυχῇ» κτλ. Τέλος (φ. 513^β): «οὐκ ἐπειδὴ χαλκὸς εἰσιν, ἀλλ' ἐπειδὴ εἰκὼν τοῦ βασιλέως εἰσίν· οὕτω δὴ καὶ τὸ αἶμα - - -». Τῶν ἐν τοῖς Παραλλήλοις τούτοις ἀποσπασμάτων οἱ συγγραφεῖς ἐδηλώθησαν ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου ἐν ταῖς ῥαῖς τοῦ κώδικος.

275. Τετραευαγγέλιον μεμβράνινον τῆς ἐνδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, μήκους 0,25, πλάτους 0,19· σύγκειται δ' ἐκ φύλλων 304, ὧν τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη δίστηλον ἐκ γραμμῶν 25 (0,16 × 0,115). Ἐν τῇ ῥα τῆς προσῆιας σελίδος τοῦ 8-ου φύλλου γέγραπται τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Τὸ παρὸν θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἔλαβεν ἀναγνῶναι ὁ ταπεινὸς καὶ ἀνάξιος δοῦλος τοῦδε θεοῦ καὶ ἱεροῦ Εὐαγγελίου Μάξιμος ἱεροδιάκονος· ἦν δὲ γεγραμμένον (κατὰ τὸ ρατ' [= 1390 !] ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος ραφσεῶ [= 1775] κατὰ μῆνα ἰαννουάριον». Ἐτερόν τι σημεῖωμα Σωφρονίου πατριάρχου Ἱερολύμων (23 μαρτίου ραφρβ' = 1522) δῆλον ποιεῖται, ὅτι οὗτος ὁ κῶδιξ ἐστὶ «τοῦ Ἀγίου Τάφου» (ῥρα φ. 87^β). — α') «ὑπόθεσις κανόνων τῆς τῶν εὐαγγελιστῶν συμφωνίας». Ἀρχ. «Εὐσέβιος Καρπιανῶ» κτλ., φ. 1^α-2^α. Κείμενον χρυσόγραφον.—β') Δέκα πίνακες τῶν εὐαγγελικῶν κανονίων, κοσμήμασί τε καὶ χρώμασι ποικίλοις καὶ χρυσῷ περικεκοσμημένοι, φ. 2^β-7^α.—γ') Πίναξ τῶν κεφαλαίων τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου, φ. 7^β-8^β.—δ') Εἰκὼν ὀλοσέλιδος τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου (φ. 9^β), ἀπεικάζουσα αὐτὸν καθήμενον ἐπὶ σκίμποςδος πρὸ ἀναλογείου, φέροντος εἰλητὸν ἀνεπτυγμένον, καὶ γράφοντα τὸ κατ' αὐτὸν εὐαγγέλιον. Ἡ εἰκὼν αὕτη περιβέβληται

πλαισίω πορφυρῶ.—ε') Κόσμημα τετράγωνον, ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφή· «Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον»· εἶτα τὸ κείμενον αὐτοῦ, φ. 10^α κέ.—
 ς') Κόσμημα τετράγωνον καὶ μετὰ τοῦτο «Κοσμᾶ Ἰνδικοπλεύστου» ὑπομνημάτιον περὶ τοῦ Ματθαίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Οὗτος πρῶτος τῶν εὐαγγελιστῶν» κτλ., φ. 82^α-84.—ζ') Ὑπόθεσις χρυσογραφῆς εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἰστέον ὅτι τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον ἐβραῖδι διαλέκτω» κτλ., φ. 85.—
 η') Πίναξ χρυσογραφῆς τῶν κεφαλαίων τοῦ κατὰ Μᾶρκον εὐαγγελίου, φ. 86.—θ') Ἐπίγραμμα εἰς τὸν Μᾶρκον (φ. 87^α), ἔχον οὕτω· «Λόγων ὁ Μάρκος τὴν ἀείρουτον γύσει | εἰς πλῆθος ἐκκένωσεν ἀντλήσας ὅπως | κόσμος παρηγόρημα τοῦ δίφους λάβη».—
 ι') Ἔτερον ἐπίγραμμα εἰς τὸν Μᾶρκον (φ. 87)· «Ὅσα περ Χριστοῦ θεηγόρος ἔθνεα Πέτρος | κηρύσσων ἐδίδασκειν ἀπὸ στομάτων | ἐρετίμων, ἐνθάδε Μάρκος ἄγειρε καὶ | ἐν σελίδεσσιν ἔιθηκε τοῦνεκα καὶ | μερόπεσσιν εὐάγγελος ἄλλος ἐδείχθη».—
 ια') Σελὶς ἄγραφος πορφυροβαφῆς, φ. 83^α.—ιβ') Εἰκὼν τοῦ Μάρκου, φ. 88^β.—ιγ') Κόσμημα τετράγωνον καὶ τὸ κατὰ Μᾶρκον εὐαγγέλιον, φ. 89^α-135^β.—ιδ') «Κοσμᾶ Ἰνδικοπλεύστου» περὶ τοῦ Μάρκου. Ἄρχ. «Οὗτος ὁ δεῦτερος» κτλ., φ. 136^α.—ιε') Πίναξ χρυσογραφῆς τῶν κεφαλαίων τοῦ κατὰ Μᾶρκον εὐαγγελίου, φ. 137-138.—ις') Ἐπίγραμμα εἰς τὸν Λουκᾶν (φ. 138^β)· «Λουκᾶ πάρελθε καὶ ξένην φάνον τρίβον | τοῖς ἀσκόπως τρέχουσιν εἰς τρίβον πλάνης, | λαοῖς δὲ δεῖξον ἐν σκότῳ κατημένους, | οἷον βλέπειν ἔδειξε φῶς Θεοφάνης».—
 ιζ') Ἔτερον ἐπίγραμμα εἰς τὸν Λουκᾶν (φ. 138^β), οὗ ἡ ἀρχή· «Λουκᾶς ἠπιόθυμος ἀκεστορίας ἐπίιστων | ἀθανάτου Χριστοῦ γένος» κτλ.—
 ιη') Σελὶς πορφυροβαφῆς ἄγραφος, φ. 139^α.—ιθ') Εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, φ. 139^β.—
 κ') Τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον, φ. 140^α.—
 κα') «Κοσμᾶ Ἰνδικοπλεύστου» περὶ τοῦ Λουκᾶ. Ἄρχ. «Οὗτος ὁ Λουκᾶς ὁ τρίτος» κτλ., φ. 216^β.—
 κβ') Πίναξ χρυσογραφῆς τῶν κεφαλαίων τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου, φ. 218^α.—
 κγ') Χρυσογραφὲς ἐπίγραμμα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην, φ. 218^β. «Βροντῆς γόνε, βρόντησον ὑψόθεν μέγα | καὶ σήμανον πῶς ἡ προάρχιος φύσις | Θεὸς βροτός τε καὶ

καὶ συστήσασθαι δεδουημένου καὶ σώματα καὶ τόπους, καὶ εἶτι κατ' αὐτὰ καὶ περὶ αὐτὰ ἕτερον ἐπινοήται» κτλ., φ. 1^α.

2. «Ὅτι μήτε ἡ ὕλη πρὸ τῶν σωμάτων, μήτε τὰ εἶδη χωρίζεσθαι, ἀλλ' ὁμοῦ ταῦτα». Ἀρχ. «Ἰλῆς γε μὴν εἵνεκα» κτλ., φ. 1^β. Boissonade, *Anecdota nova. Parisiis* 1845, σ. 191-201.

3. «Ἀντιθετικὸς πρὸς Πλωτῖνον» κτλ. Ἀρχ. «Ἐμοὶ τὸ παρὸν σπούδασμα», φ. 11^β. Migne τ. 140, σ. 1404.

4. «Προθεωρία» εἰς τὴν 5-ην συγγραφὴν. Ἀρχ. «Σκοπὸς ἐν τῷ παρόντι λόγῳ» κτλ., φ. 33^α.

5. «Περὶ τῆς θρεπτικῆς καὶ αἰσθητικῆς ψυχῆς καὶ τῶν κατὰ ταύτην κινήσεων καὶ περὶ τῆς λογιστικῆς ἱκανῶς ἐσμεν πρότερον καὶ ἐπισκεψάμενοι καὶ εὐρηκότες». Ἀρχ. «Τοῦ συνήθους ἐμοὶ δεινοῦ», φ. 36^β.

6. «Περὶ τοῦ ὅτι μηδὲν ἀδύνατον οὔτ' ἄπορον οὐδέν, οὐδὲ κατὰ λόγους τοὺς φυσικοὺς, ὕδωρ ἐπάνω τοῦ στερεώματος κατὰ τὴν τοῦ κόσμου γένεσιν ἀποτετάχθαι καὶ μέχρι παντός διαμένειν καὶ εἶναι». Ἀρχ. «Πολλῆς δὴ τινος περὶ τοῦ οὐρανοῦ σφαιρικοῦ σώματος» κτλ., φ. 71^α.

7. «Περὶ τοῦ ἀέρος, τίνοι λόγῳ καὶ αἰτία θερμὸς ὢν τὴν φύσιν, ψυχρὸς ῥιπιζόμενος γίνεται· καὶ περὶ γενέσεως χαλάζης, καὶ περὶ φύσεως ἀνέμων καὶ τῆς λοξῆς τούτων φορᾶς καὶ κινήσεως». Ἀρχ. «Ἀπορεῖς καὶ γῶναι ζητεῖς», φ. 85^β. Boissonade, *Anecdota graeca*, τ. III, σ. 392-397.

8. «Ἀντιθετικὸς πρὸς τοὺς πάλαι σοφοὺς περὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ τῆς αὐτῆς ἀπορίας, ἐτέρως καὶ μὴ ταῦτα εἰρηκότας». Ἀρχ. «Ἄ μὲν ἐγὼ περὶ ἀέρος πληττομένου» κτλ., φ. 89^α. Boissonade, *Anecdota graeca*, τ. III, σ. 398-406. Ἐν τῷ ἐσχάτῳ φύλλῳ (94^β) ὁ τῶν συγγραφεῶν τοῦ Χουμνου καλλιγράφος ἔγραψε τὸ «Ὅντος βαθέος τοῦ Νικηφόρου, βαθέα ὑπῆρξε καὶ τὰ νοήματα».

277. Τεῦχος χάρτινον (μήκος 0,248, πλ. 0,176) ἐκ φύλλων 122. Ἐγγραφή περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 19^{ης} ἑκατονταετηρίδος.

1. «Τοῦ ἐν ἱεροδιακόνοις Βενιαμὶν Μιτωληναίου ἀριθμητικῆ». Ἀρχ. «Κάθε πρᾶγμα ὁποῦ ενεργεῖ» κτλ., φ. 1.

2. [Τοῦ αὐτοῦ] «γεωμετρίας Εὐκλείδου στοιχεῖα». Ἀρχ. «Σημεῖον εἶναι πρᾶγμα χωρὶς καμμίαν ἔκτασιν», φ. 37.

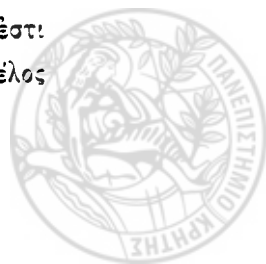
278. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς ιγ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 225, μήκους 0,25, πλ. 0,193· ἦν δὲ τοῦτο ἐκ παλαιοῦ τοῦ Ἀγίου Τάφου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 40 ἢ 41 ($0,17 \times 0,135$). — «Εὐθυμίου τοῦ μακαριωτάτου (μον)αχ(οῦ) τοῦ Ζουγαβηνοῦ πόνημα. Ἐξηγήσεις ἀκριβεστάτη καὶ σύντομος τῶν ρν' φαλμῶν τοῦ προφήτου Δαυὶδ καὶ τῶν ψδῶν, ἔγρου τὸ Ψαλτήριον ἡρμηνευμένον». Ἀρχ. «Προοίμιον τῆς ἐξηγήσεως τῶν ψδῶν, ἔτσι τοῦ Ψαλτηρίου. Ἐγκώμιον τοῦ Δαυὶδ. Πατήρ τοῦ παρόντος βιβλίου τὸ μὲν ὄλον εἶπεῖν» κτλ. Τέλος· «τὸ καθόλου ἀντὶ τοῦ ὄλωσ. Εὐλογητὸς εἶ κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ὑπερὸ - - - ».

279. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς ιβ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 232, μήκους 0,25, πλ. 0,185. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 ($0,165 \times 0,11$). Ἐν τῷ ἐσχάτῳ φύλλῳ δύο σημειώματα· α') «Τὸ αὐτὸ ἡγοράσθη διὰ ἄσπρα 280 ἰουνίω 5 1628 ἡμέρα γ'». β') «Ἐκ γῆς μετέστη πρὸς οὐρανὸν ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Κύριλλος (μον)αχ(ός) ἔτει αχκγ^ο [= 1623], τῇ ε' νουκτί, τῆς Διακαινησίμου. Αἰωνία ἡ μνήμη γ'».

1. «Ἰωάννου μοναχοῦ Λαμασκηνοῦ λόγος περὶ πῶς δεῖ προσκυνεῖν τὰς ἀγίας καὶ σεπτὰς εἰκόνας, καὶ ὁποῖον σέβας καὶ τιμὴν ἀπονέμειν ταύταις χρη». Ἀρχ. «Ἐχρῆν μὲν ἡμᾶς ἀεὶ τῆς ἑαυτῶν συναισθανομένους ἀναξιοτήτος» κτλ., φ. 1^α.

2. «Κεφάλαια τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Λαμασκηνοῦ:— Τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ θεοτιμῆτῳ πατρὶ Κοσμά, τῷ ἀγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ τοῦ Καϊουμα, Ἰωάννης μοναχός». Ἀρχ. «Τὸ μὲν στενὸν τῆς διανοίας» κτλ., φ. 3^α. Εἶτα (φ. 5) «πίναξ ἄριστος τῆς γραφῆς τοῦ βιβλίου. ἀμήν». Κεφάλαια ρνα', ὧν τὸ α' «περὶ τοῦ ὄντος, οὐσίας τε καὶ συμβεβηκότος», τὸ δ' ἔσχατον (φ. 223^β) «περὶ ἀναστάσεως». Ἡ «ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως» ἄρχεται ἀπὸ τοῦ να' κεφαλαίου (φ. 53^α).

3. «Ἀνδρονίκου περιπατητικοῦ περὶ πάθους». Ἀρχ. «Τί ἐστὶ πάθος; Πάθος ἐστὶν ἄλογος ψυχῆς κίνησις» κτλ., φ. 228^α. Τέλος

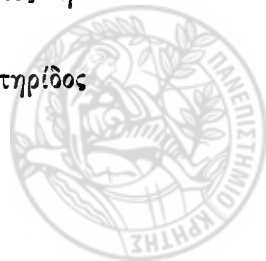
(φ. 230^β): «ἡ ἐπιθυμία ἀφροδισίας ἀμέτρου». Εἶτα περὶ τῶν εἰδῶν τῆς ἡδονῆς, εὐπαθείας, βουλήσεως, χαρᾶς καὶ ἀρετῶν. Ἄρχ. «Ἡδονῆς εἶδη πέντε· ἀσμενισμός, τέρψις, κήλησις, ἐπιχαιρεκακία, γοητεία. Τί ἐστὶν ἀσμενισμός; Ἀσμενισμός ἐστὶν ἡδονὴ ἐπὶ ἀπροσδοκῆτοις ἀγαθοῖς» κτλ., φ. 230^β-231^β. Πρβλ. Mullach, *Fragmenta philosophorum Graecorum*, τ. III, σ. 570 κέ. Bruno Roesener, *Bemerkungon über die dem Andronikos von Rhodos mit Unrecht zugewiesenen Schriften*. IV Teil. Schweidnitz 1893, σ. 7 κέ.

4. «Αἱ διαγνώσθεισαι ἐπαρχίαι τῆς γῆς, ἧτοι σατραπῖαι εἰσὶν αὗται: - Εὐρώπης μὲν ἐπαρχίαι τριάκοντα τέσσαρες - - -», φ. 231^β. Οὕτω λήγει ὁ κώδιξ.

280. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατ. ἐκ φύλλων 88, μήκ. 0,24, πλ. 0,172. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 28 (0,18 × 0,108). Ἐγγραφή ὑπὸ Καλλινίκου τοῦ Φυτιάνου. Ἐν τῇ ᾠα τοῦ 1-ου φύλλου· «Καὶ τότε Καλλινίκου ἱερομονάχου τοῦ Φυτιάνου». Καὶ πάλιν ἐν τῷ 88-ῳ φύλλῳ· «Ἐκ τῶν τοῦ Καλλινίκου ἱερομονάχου τοῦ Φυτιάνου». Ἐν τῇ ᾠα τοῦ 1-ου φύλλου ὑπάρχει καὶ τύπος σφραγίδος, ἐν ᾗ κεχάραται τὸ «† Εὐγενίου ἱερομονάχου Σουμελιώτου· αψξ'» [= 1760].— «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλέως ἔκθεσις κατ' ἐπιτομὴν τῆς λογικῆς πραγματείας». Ἄρχ. «Οὐδὲν οὕτω τοῖς ἀνθρώποις τίμιον» κτλ.

281. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 406, μήκους 0,235, πλ. 0,18. Ἐγγραφή περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιη' ἑκατ. ὑπὸ χειρὸς καλλιγράφου, κατασκευάσαντος ἐν αὐτῷ καὶ πολλὰ περικεκοσμημένα κεφαλαιώδη γράμματα.— «Στιγμῆριον καλόφωνον, ποιητὴν παρὰ κύρ Γερμανοῦ, ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν». Ἐν τῇ ᾠα τῆς πρώτης σελίδος ὑπάρχει τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Τὸ παρὸν εἰς τὸν καιρὸν τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Δοβλετίου ἐχάθη, καὶ ἔπειτα ἡγοράσθη παρ' ἐμοῦ Ἀθανασίου ἀρχιμανδρίτου Ἀγιοταφίτου Ῥαιδεστηνοῦ 1804». Ἐτερον δὲ σημεῖωμα ὄγλον ποιεῖται, ὅτι πρότερον ὁ κώδιξ αὗτος ἦν Βενεδίκτου ἱεροδιακόνου Ἀγιοταφίτου.

282. Τετραευαγγέλιον μεμβράνινον τῆς ιβ' ἑκατονταστηρίδος

ἐκ φύλλων 227, μήκους 0,25, πλ. 0,18. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 23 ($0,168 \times 0,10 - 0,158 \times 0,105$). Ἐν τῷ 1-ῳ φύλλῳ ὑπάρχει πίναξ τῶν κεφαλαίων τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ 2-ῳ φύλλῳ· ἐνταῦθα δὲ ὑπάρχει καὶ κόσμημά τι πισειδές, ὅλως ἀχρωμάτιστον. Ὁ κώδιξ οὗτος ὑπέστη φθορὰς σπουδαιότητας ἐξ ἀφαιρέσεως πολλῶν αὐτοῦ τετραδίων, καὶ δὴ μεταξὺ τῶν φύλλων 79-80, 119-120, 143-144, 166-167, 182-183 καὶ 206-207. Φύλ. 220^β-227^β «Συναξάριον ἀρχόμενον ἀπὸ μηνὸς Σεπτεβρίου μέχρι μηνὸς ἀγούστου».

283. Τεῦχος χάρτινον, συναπαρτισθὲν ἐκ τετραδίων τῆς ιγ' καὶ τῆς ιδ' ἑκατ., ἀνίσου μεγέθους καὶ σχήματος· ἦν δὲ «κτῆμα τοῦδε σὺν τοῖς ἄλλοις τοῦ Πτολεμαΐδος Σωφρονίου» (ὄρα φ. 374^β).

1. [Διαμαντῆ τοῦ Ῥωσίου?] διδαχαὶ (φ. 1-342), γραφεῖσαι διὰ χειρὸς Ἰωακείμ ἱερομονάχου Προικονησίου μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1714 καὶ 1751. Φύλ. 34 Κυριακὴ α' τῶν Νηστειῶν. Ἀρχ. «Μοῦ ἦλθεν πολλαῖς φοραῖς νὰ παραπονεθῶ» κτλ. Φύλλ. 325 «Εἰς τὸν μέγα Ἀθανάσιον ἀψιμῆ». Ἀρχ. «Τοῦτο εἶναι τὸ μέγα, τὸ πολυπόθητον» κτλ.—Ἐν τῇ δευτέρᾳ σελίδι τοῦ 171-ου φύλλου γέγραπται τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Σημειῶ ἐνταῦθα, ἂν καὶ δὲν πρέπη, ὅτι ἐξεφώνησα ἐξ καὶ πενήκοντα λόγους ἀπὸ τοῦ 1832 ἔτους ἰουνίου λ': 30: ἕως τοῦ τρέχοντος ἤδη ωλς' [=1836] μαρτίου καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν, Κατάστενον, Γαλατᾶν, Προῦσαν καὶ Τριγλίαν· γράφω δὲ ταῦτα χάριν περιεργείας τε καὶ παρακινήσεως τῶν μετ' ἐμὲ ἀναγνωσόντων τὸ παρόν, ἵνα μὴ ἀκνῶσιν εἰς τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν τοῦτο ἔργον. 1836 μαρτίου 25. Ὁ ἐκ Πηλίου πρωτοσύγκελλος Πλάτων».

2. «Τοῦ λογιωτάτου διδασκάλου κυρίου Διαμαντῆ λόγος ἐπιθάλμιος, προσφωνηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς ἐν Σμύρνῃ». Ἀρχ. «Ὡς καλὸν ὅπου μοῦ φαίνεται» κτλ., φ. 343.

3. «Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων εἰς κεκοιμημένον». Ἀρχ. «Πολλάκις ἤκουσα πολλοὺς» κτλ., φ. 347.

4. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τεθνεῶτα ἕτερος». Ἀρχ. «Συλλογίζονται οἱ περισσότεροι» κτλ., φ. 350^β.

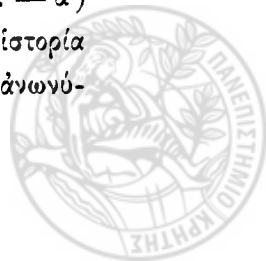

5. «Προοίμια τοῦ πρώτου τρόπου τῶν ἐξ ὑπολήψεως ἐπὶ χρηστοῦ πράγματος, ὡλὰ' [=1831] νοεμβρίου ε' ἡμέρα ε'». Πρόσθετον χειρόγραφον τοῦ ἀρχιμανδρίτου Πλάτωνος ἐκ φύλλων 47, ἐν ᾧ περιέχονται προοίμια τῶν αὐτοῦ διδασκῶν. Ἀρχ. «Ἐπρεπε βέβαια, ᾧ φιλέορτον» κτλ., φ. 375-398.

284. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,222, πλ. 0,17) ἐκ σελίδων 770, ὧν τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,158 × 0,092).—«Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαυροκορδάτου εἰς τὸ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς ζητήματα» μετὰ πυκνῶν ἐν ταῖς ᾠαῖς σχολίων. Ἀρχ. «Περὶ τοιαύτην ἄρα καταγινόμεθα» κτλ. Σελ. 770 «Τέλος τοῦ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τοῦ Σταγειρίτου: † Κατὰ τὸ ἀψυμδόν [=1744] καὶ κοσμοσωτήριον ἔτος φεβρουαρίου κδ'».

285. Τεῦχος χάρτινον ἀκέφαλον, ἐκ φύλλων 237, μήκ. 0,23, πλ. 0,168. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22 (0,16 × 0,095). Ἐγράφη ἔτει 1548-φ. ὄρα φύλλ. 237-ον «Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ὁ Δαμασκηνὸς ἐν τῇ Ἀδριανουπόλει, διὰ χειρὸς ἐλαχίστου ταπεινοῦ Δημητρίου νοταρίου Θεσσαλονίκης· καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες ταύτην τὴν βίβλον εὐχεσθαι [sic] καὶ μὴ καταράσθε. ἐν ἔτει ζγςϞ, ἐν μηνὶ ἰουνίῳ α'». Ἀντίγραφον ἀγνώστου μοι ἐκδόσεως ἔργων τινῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. α') «Ὁ αὐτὸς τοῖς φιλέλλησι». Ἀρχ. «Ὅπερ ἤδη ἔμπροσθεν ἐπὶ τῆς ἄλλης τῶν Ἑλλήνων παιδείας ἐποιήσατε» κτλ., φ. 1^α. β') «Ἐκ τῶν τοῦ Σουῖδα» περὶ τοῦ Δαμασκηνοῦ, φ. 3^β. γ') «Τῷ ὀσιωτάτῳ καὶ θεοτιμήτῳ Κοσμά, ἀγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Μαΐουμᾶ, Ἰωάννης χαίρειν». Ἀρχ. «Τὸ μὲν στενὸν τῆς διανοίας» κτλ., φ. 4^α. δ') «Τοῦ μακαριωτάτου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως», φ. 53^β. ε') «Ἰωάννου ταπεινοῦ μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου, τοῦ Δαμασκηνοῦ, περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων, ὅπως αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμεναι λειτουργίαι καὶ εὐποιαὶ τούτους ὀνήνησιν». Ἀρχ. «Τὰ τῶν βρωμάτων ἡδέα», φ. 221.

286. Τετράδια Σωφρονίου ἱεροδιακόνου τοῦ Λεσβίου. — α') Φύλλα 30+12. Φωτίου Ἀλεξανδρίδου «ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης». — β') Φύλλα 6. Ἐπιστολαὶ πρὸς ἀνωνύ-

μους ἀρχαῖστὶ γεγραμμένοι. — γ') Φύλλα 63+71. «Ἡ ἱερά ἐρμηνευτικὴ ὑπὸ τοῦ ἱεροδιδασκάλου κ. Ἐπιφανίου Ματτέου», ἦν ἀντέγραψεν ἔτει «1869 ἰανουαρίου 18 Σωφρόνιος ἱεροδ. Λεσβιος». Ἄρχ. «Ἱερά ἐρμηνευτικὴ. Ἐὰν τὸ ἔτυμον τῆς λέξεως παρατηρήσωμεν» κτλ. — δ') Φύλλα 30. «Ἐκκλησιαστικὴ ῥητορικὴ ὑπὸ τοῦ ἱεροδιακόνου κ. Βενιαμίν (Ἰωαννίδου). 1868. Σωφρόνιος ἱεροδιάκονος». Ἄρχ. «Ἰπὸ τὸ ὄνομα λόγος ἐν τῇ ῥητορικῇ» κτλ. — ε') Φύλλα 5. «Λόγος ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἑλλ. ἀρχιδ. καὶ σχολάρχου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῶν Ἱεροσολύμων κ. Φωτίου Λεσβίου κατὰ τὴν ἑορτὴν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, ἰαν. 18, αὐξὺ'». Ἄρχ. «Δαμπρὰν καὶ πάλιν ἑορτὴν» κτλ. — ς') Φύλλα 91. «Ἐγχειρίδιον ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου». Ἄρχ. «Ἡ ἔννοια τῆς ἐκκλησίας» κτλ. — ζ') Τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Φωτίου Ἀλεξανδρίδου τετράδια τέσσαρα (16-19). — η') Φύλλα 18. Σημειώσεις εἰς τὸν Ἡρόδοτον, εἰς τὸν Πλάτωνος Φαίδωνα καὶ εἰς τὸν Θουκυδίδην.

287. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17' ἑκατ. ἐκ φύλλων 287, μήκ. 0,218, πλ. 0,262. Ἐν τῷ 266-ῳ φύλλῳ Μελέτιος ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἔγραψεν ἰδίᾳ χειρὶ τὴν αὐτῷ συνήθη ἀράν, πρὸς διάσωσιν καὶ τούτου τοῦ τεύχους.

1. Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου πονημάτια ἐννέα. α') «Περὶ ἀλλοιωσεως τῆς ἐν τῇ ψυχῇ γινομένης ἐν παντὶ καιρῷ τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ σκότους, καὶ ἐκβιασμοῦ ἐν τοῖς δεξιόις καὶ ἀριστεροῖς γινόμενος· λόγος προσευχῆς δεόμενος· ἐκ τοῦ μζ^ο λόγου τοῦ ἁγίου Ἰσαὰκ Σύρου». Ἄρχ. «Ἰδωμεν, ὦ ἀγαπητοί, ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν», φ. 1².

β') «Κεφάλαια μικρά, ἐν οἷς ὑπάρχουσι νέες παρηλλαγμένοι· ἐν οἷς διδάσκει τὴν βλάβην τοῦ ζήλου τοῦ μωροῦ, τοῦ ὡς ἐν προσώπῳ τοῦ Θεοῦ τὸν φόβον τε καὶ τὴν βοήθειαν τὴν ἐκ τῆς πραότητος σὺν ἄλλοις τρόποις. Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Ἰσαὰκ λόγος μη'». Ἄρχ. «Ἄνθρωπος ζηλωτῆς» κτλ., φ. 3².

γ') «Περὶ λογισμῶν ἀκουσίων πονηρῶν, τῶν ἐκ τῆς λύσεως καὶ ἀμελείας τῆς πρὸς αὐτὸν τὸν λογισμὸν τιχτομένης· λόγος μδ'». Ἄρχ. «Εἰσὶ τινες οἱ ἐρείδοντες» κτλ., φ. 14.

δ) «Ἐρμηνεία τῶν τρόπων τῆς ἀρετῆς, καὶ τίς ἐστὶν ἡ ἰσχὺς ἐκάστου αὐτῶν, καὶ τίς ἐστὶν τῆς διαφορᾶς ἐκάστου αὐτῶν· τοῦ αὐτοῦ ἀγίου Ἰσαὰκ λόγος ν'». Ἀρχ. «Ἡ ἀρετὴ ἢ σωματικὴ» κτλ., φ. 21^β.

ε) «Περὶ καθάρσεως σώματος καὶ ψυχῆς καὶ νοός· λόγος νά'». Ἀρχ. «Ἡ καθάρσις τοῦ σώματος», φ. 26^α.

ς) «Λόγοι ἀντιληπτικοὶ καὶ ὑποθέσεις ὠφέλιμοι, πεπληρωμένοι τῆς σοφίας τοῦ ἀγίου πνεύματος· ὧν ἡ ἀρχὴ περὶ πίστεως· τοῦ αὐτοῦ λόγος νβ'». Ἀρχ. «Ἡ πίστις ἐστὶν ἡ θύρα τῶν μυστηρίων», φ. 26^β.

ζ) «Περὶ μετανοίας· τοῦ αὐτοῦ λόγος νγ'». Ἀρχ. «Χάρις μετὰ χάριν», φ. 27^β.

η) «Πόσον γίνεται τὸ μέτρον τῆς γνώσεως, καὶ πῶς τὰ μέτρα τῆς ὀρθοδόξου καθαρᾶς καὶ ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως· λόγος νδ'». Ἀρχ. «Ἔστι γνώσις προηγουμένη τῆς πίστεως», φ. 31^α.

θ) «Τοῦ αὐτοῦ ἀγίου Ἰσαὰκ περὶ τοῦ πῶς δεῖ ψάλλειν ἀσυγχύτως· λόγος νε'». Ἀρχ. «Θέλεις τρυφήσαι ἐν τῇ στιχολογίᾳ», φ. 35^α.

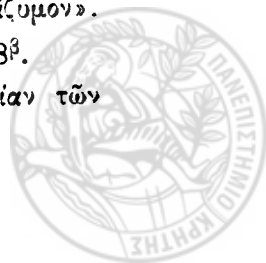
2. «Βαρλαάμ μοναχοῦ καὶ φιλοσόφου σύντομος καὶ ἀκριβῆς θεολογία περὶ τῆς ἁγίας τριάδος. Ἐρωταποκρίσεις ὠραῖαι περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως». Ἀρχ. «Ἐπὶ τῆς θεολογίας» κτλ., φ. 36^β.

3. «Ἡ διδουμος ἐκ πατρὸς ἀκτίς», ἦτοι περὶ τῆς ἐκ πατρὸς ἐκπορεύσεως τοῦ ἀγίου πνεύματος, φ. 39^β.

4. Συλλογὴ συμβόλων τῆς πίστεως, φ. 44^β.

5. «Περὶ τῶν θείων μυστηρίων, καὶ ὅτι οὐ δι' ἀζύμου τὸ μυστήριον ἐποίησεν ὁ Χριστὸς καὶ οἱ αὐτοῦ μαθηταί, ἀλλὰ δι' ἐνζύμου· πόνος καὶ συλλογὴ ἐκ τῶν θείων Γραφῶν Ἀγγέλου Γρηγορίου». Ἀρχ. «Ἐγὼ εἶμι ὁ ἄρτος», φ. 52^α. Ἐν ταῖς μαρτυρίαις φέρεται καὶ «Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου περὶ ἀζύμου καὶ ἐνζύμου συλλογιστικὴ ἀπόδειξις». Ἀρχ. «Φησὶ γὰρ ὁ τῆς νίκης φερώνυμος», φ. 62^β. Εἶτα· «Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι διὰ τὴν ἄσπορον τοῦ Χριστοῦ γέννησιν δεῖ προσφέρειν ἄζυμον». Ἀρχ. «Ἀλλὰ καὶ τοῦτο φασὶ τινες αὐτοὺς λέγειν», φ. 78^β.

6. «Ἀπόδειξις ὅτι οὐκ ἀπέλαβον οἱ ἅγιοι τὴν βασιλείαν τῶν

οὐρανῶν, οὔτε οἱ ἁμαρτωλοὶ τὴν κόλασιν, ἀλλ' ἐστὶ τοῦτο καιροῦ μέλλοντος, κατὰ τὰς θείας Γραφάς· πόνος καὶ συλλογὴ ἐκ τῶν θείων Γραφῶν Ἀγγέλου Γρηγορίου». Ἀρχ. «Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι» κτλ., φ. 88^α.

7. «Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μάρκου, μητροπολίτου Ἐφέσου, λόγος καὶ ἀκριβῆς διάλεξις». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ μετὰ ἀγάπης ἀποκρίνασθαι» κτλ., φ. 117^β.

8. Τοῦ αὐτοῦ ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ζήτημα α'. Ἐπειδὴ σαφέστερον ἡμᾶς ἀπαιτεῖτε» κτλ., φ. 194^α.

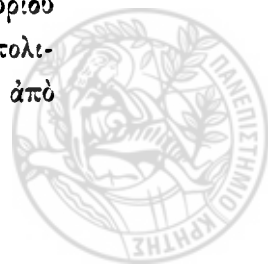
9. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας ἐρωταποκρίσεις». Ἀρχ. «Τὸ αὐτόχρημά ἐστιν ἡ ψυχὴ» κτλ., φ. 214.

10. «Συνοπτικὴ ἐξήγησις τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας παρὰ τοῦ ἐν διδασκάλοις κυρίου Μελετίου Τζηρίγου θεολόγου καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου κήρυκος, αἰτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐν Μοσχοβίᾳ πατριαρχεύοντος Νίκωνος». Ἀρχ. «Πολλὴν εὐχαριστίαν ἐδώκαμεν», φ. 225-266. Τὰ κατόπι τέσσαρα φύλλα (267-270) ἄγραφα.

11. «Διάλογος μαθητοῦ καὶ διδασκάλου, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν, περὶ τινῶν ἀναγκαίων καὶ χρησίμων ἐς τὰ μάλιστα πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξοις». Ἀρχ. «Διδάσκαλος). Τίνος χάριν, ὦ παῖ, ὧδε παραγέγονας», φ. 271-286.

12. «Ὅτι οὐκ ἐστὶν ὁ πάπας κεφαλὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Ζώντων τοῦ τε Πέτρου καὶ Κλήμεντος», φ. 287.

288. Τεῦχος χάρτινον τῆς ἡ' ἑκατ. ἐκ φύλλων ἡριθμημένων 517, μήκ. 0,22, πλ. 0,162. Χρυσόδετον καὶ λίαν φιλοκάλως γεγραμμένον, κεκοσμημένον δὲ ταινιοειδέσι τισὶ κοσμήμασι καὶ πολλοῖς κεφαλαιώδεσι πεφαντασμένοις γράμμασι. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19 (0,165 × 0,102). Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ κώδικος ὑπάρχει φύλλον πρόσθετον, ἐν ᾧ γέγραπται τὸ σημείωμα τοῦτο· «† Ἐκ τῆς βιβλιοθήκης καὶ τότε τοῦ Παναγίου Τάφου, καὶ ὁ ἀφαιρησόμενος ἢ ὁ ἐκβαλὼν ἔξω τῆς θύρας τοῦ Μετοχίου, καὶ ὁ δοὺς καὶ ὁ λαβὼν ἀφωρισμένος εἶη παρὰ Θεοῦ κυρίου παντοκράτορος. † Ὁ Ἱεροσολύμων Μελέτιος». — «Θέατρον πολιτικόν, ἐν ᾧ ἐπιμελῶς διατάττεται τί πρέπει νὰ κάμῃ καὶ ἀπό

τί να απέχη ὁ ἡγεμών»· ἐρμηνευθὲν ἐκ τῆς λατινίδος ὑπὸ Νικολάου τοῦ Μαυροκορδάτου καὶ τύποις ἐκδοθὲν τὸ πρῶτον ἐν Λειψία ἔτει 1756-φ, εἶτα πάλιν αὐτόθι ἔτει 1766-φ καὶ κατόπι δις ἐν Βενετία ἔτει 1776-φ καὶ 1802-φ. Ὅρα Π. Δάμπρου Κατάλογον β' σπανίων βιβλίων. Ἀθήνησι 1864, σ. 19, 25 καὶ 38.

289. Τεῦχος χάρτινον τῆς εἰς ἑκατ. ἐκ φύλλων 403, μήκους 0,22, πλ. 0,26. Κακογεγραμμένον· ἐν τινι φύλλῳ, ὅπερ ἦν ἐξ ἀρχῆς ἄγραφον, ἀναγινώσκειται τὸ «† Ὁ Καισαρείας Παρθένιος». — α') «Ἀπανθίσματα ἐξ ἀπροόπτου τινὸς διαθέσεως εἰς τὰς ἐπιστολάς τοῦ μακαρίου Παύλου, συλλεγέντα ὡς ἦν ἡμῖν ἐφικτόν». — β') Τεμάχῃ ἐρμηνευτικὰ εἰς τὸ Ἑξαήμερον. — γ') Βασιλείου Καισαρείας ὁμιλίαι.

290. Μαθηματάριον χάρτινον ἐκ φύλλων 630, μήκους 0,22, πλ. 0,16. Ἐγγραφή περὶ τὸ τέλος τῆς εἰς ἑκατονταετηρίδος.

1. Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν τοῦ Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ, φ. 1-17. Ἐν τῇ ὑπισθία σελίδι τοῦ 1-ου φύλλου ἐγγραφή τῇ ιη' ἑκατ. τὸ «Sapientissimo, ad admodum reverendo sacri concionatorum ordinis presbytero F. Michaeli Lequien. Lutetiae Parisiorum. Ὁ τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ πατριάρχης Χρῦσανθος, τῷ αἰδεσιμωτάτῳ, τιμιωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ διδασκάλῳ κυρίῳ φρά Μιχαήλ Δεκουτιέν, ἐκ τῆς τῶν κηρύκων τάξεως, ἀποστολικὴν εὐλογίαν καὶ ἐν Χριστῷ ἀσπασμὸν μετὰ καὶ τῆς θείας χάριτος».

2. Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς ἔνεκεν, καὶ σχόλια καὶ κατὰ λέξιν ἐρμηνεῖα εἰς τὸν αὐτὸν ἀπολογητικὸν λόγον ὑπὸ Σεβαστοῦ τοῦ Κυμινήτου, φ. 20-64. Μετὰ τὸ κείμενον γέγραπται τὸ «Ἐτελειώθει [sic] ἐν Κωνσταντινουπόλει παρ' ἐμοῦ Ἀμβροσίου τοῦ εὐτελοῦς· ἐξηγήθη δὲ παρὰ Σεβαστοῦ. εἴληφε τέρμα ἐν μηνὶ ἰωνίῳ [sic] ια'».

3. Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ «ἴαμβοι παραινετικοὶ μονόστιχοι, κατὰ στοιχεῖον», μετὰ τῆς ψυχαγωγικῆς αὐτῶν ἐρμηνείας τοῦ Σεβαστοῦ, φ. 65.

4. Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ λόγοι ἐξ σὺν τοῖς σχολείοις

καὶ τῇ κατὰ λέξιν ἐρμηνείᾳ τοῦ Σεβαστοῦ, φ. 66-187. α') Λόγος εἰς τὴν βραδυτῆτα, φ. 66. β') Εἰς τὴν Καινὴν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸν μάρτυρα Μάμαντα, φ. 87. γ') Εἰς τὴν Πεντηκοστῆν, φ. 93. δ') Εἰς τὰ Φῶτα, φ. 106. ε') Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα, φ. 120^β. ς') Εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον, φ. 160^β. Ἐλλείπει τὸ τέλος.

5. «Συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος ὁ Θεολόγος» ἐν τῷ 1-φ καὶ ἐν τῷ 2-φ στηλιτευτικῷ λόγῳ, φ. 188-228. Ἱστορίαι κη' + κέ'.

6. «Περὶ ἐπωνυμίας πόλεων καὶ τόπων». Ἄρχ. «Ἄμαί πόλις, ἣ νῦν Χρυσούπολις. Ἀπολλωνία, ἣ νῦν Ἱερισσός, ἣτις καὶ Ὀλουθός ἐλέγετο» κτλ., φ. 229-231.

7. Συνεσίου ἐπιστολαὶ σὺν τοῖς σχολίοις καὶ τῇ κατὰ λέξιν ἐρμηνείᾳ τοῦ Σεβαστοῦ, φ. 232-356.

8. Λουκιανοῦ διάφορα πονημάτια μετὰ ψυχαγωγικῆς ἐρμηνείας, φ. 357^β κέ'.

9. «Συνεσίου εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρχάδιον περὶ βασιλείας ἐξήγησις κατὰ σύνταξιν», φ. 404.

10. Ἰσοκράτους λόγοι τινὲς μετὰ ψυχαγωγίας, φ. 444.

11. «Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον παραίνεσις, λόγος α'. Ἐξήγησις παρὰ Βησσαρίωνος Μακροῦ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων καὶ ἡμετέρου διδασκάλου ἐκδοθεῖσα», φ. 519.

12. «Τίμων ἢ μισάνθρωπος Τίμων ἐξήγησις τοῦ ἡμετέρου διδασκάλου», φ. 530^β.

13. «Προλεγόμενα διὰ τὸν χάτμανον τῆς Ῥωσίας». Ἄρχ. «Τόσον δηλοῖ χάτμανος καὶ βοϊβώνδας, ὅσον ἡγεμῶν καὶ στρατηλάτης», φ. 551. Τέλος· «διὰ νὰ λέγωμεν πῶς ἐξαναγύρισεν ἡ χρυσῆ γενεὰ εἰς τοὺς ὑστέρους τούτους καιρούς μας, εἰς τὸν ὄγδουτον ἔσχατον τοῦτον αἰῶνα, ἡγεμονεύοντος καὶ ἐπιστατοῦντος τῆς Μολδοβλαχίας τοῦ ἐνδοξοτάτου καὶ εὐλαβεστάτου καὶ ἐλαμπροτάτου βοϊβώνδα κυρίου κυρίου Ἰωάννου Εὐστρατίου Νταμπίτσα, ὄν, Κύριε, φύλαττε σὺν τῷ στρατοπέδῳ σου εἰς ἔτη πολλὰ καὶ σωτήρια ἧ μὴν ἀμήν, γένοιτο».

14. Περὶ συντάξεως ῥημάτων, φ. 557.

15. Θεματογραφία, φ. 565.

16. Λουκιανού διάλογοι νεκρικοί καὶ τούτων ἑρμηνεῖα κατὰ λέξιν, φ. 605-630.

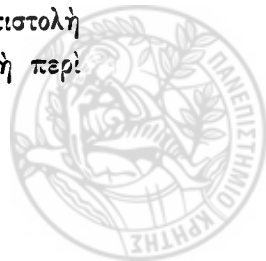
291. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 310, μήκους 0,215, πλ. 0,164. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιη' ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 23 (0,16 × 0,12). Ἐν τῇ ᾧα τοῦ 1-ου φύλλου· «Καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις κτῆμα τοῦ εὐτελοῦς Σωφρονίου Πτολεμαΐδος».

1. Ἰωσήφ τοῦ Βρυεννίου λόγοι, φ. 1-237. Λόγος πρώτος, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Ἰωσήφ (μον)α(χοῦ), ᾧ ὄνομα Βρυέννιος τὸ ἐπώνυμον, διάλεξις πρώτη περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως μετὰ τοῦ λατινόφρονος Μαξίμου, τῆς τάξεως τῶν κηρύκων· γέγονε δὲ περὶ τὴν περίφημον Κρήτην ἐπ' ἀκροάσει πάσης τῆς ἐκεῖ μητροπόλεως». Ἀρχ. «Χαίροις, Ἰωσήφ. Εἶθε. Μάξιμος. Πῶς ἔχεις» κτλ.—Φύλ. 227 «Τοῦ αὐτοῦ λόγος κα'· περὶ τῆς θείας τριάδος» κτλ. Ἀρχ. «Πρὸ τριῶν ὥρων ἤκουσται μοι» κτλ. Ἄγραφα φύλλα 238, 239.

2. «Συναγωγή τῶν ἀναγωγικῶς ἑρμηνευομένων ῥητῶν τῆς παλαιᾶς ἁγίας Γραφῆς, ἐρανισθεῖσα κατὰ σύνοψιν καὶ σαφεστέραν ἀπαγγελίαν ἐκ τε τῶν τοῦ θεσπεσίου Κυρίλλου καὶ τῶν τοῦ μεγάλου Μαξίμου καὶ λοιπῶν ἐξηγητῶν ἁγίων πατέρων», φ. 240-300. Φύλλα ἄγραφα 301-304.

3. «Ἐκ τῶν Βριγενίου βιβλίων περὶ τῶν κατὰ Λατίνους αἰρέσεων κεφάλαια λέ'», φ. 305-310.

292. Χάρτινα τετράδια τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος, ἀποτελοῦντα φύλλα ἡριθμημένα 241· οἷς προσετέθησαν ἕτερα δύο, περιλαβόντα ἐν ἑαυτοῖς πίνακα λεπτομερῆ τῶν ἐν αὐτοῖς τούτοις τοῖς τετραδίοις ὑποθέσεων. — Ἀνωνόμου διδασχαι, ὧν ἡ πρώτη ἐρρήθη Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Ἀρχ. «Δεσποτικὴ καὶ βασιλικὴ πανηγυριν ἐορτάζομεν σήμερον» κτλ. — Φύλ. 27 Λόγος εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον, ῥηθεὶς ἔτει 1612-φ. Ἀρχ. «Ἀδελφοί, ἐκεῖνοι οἱ τεχνῖται καὶ οἱ πραγματευτάδες» κτλ. — Φύλ. 87 Ἐπιστολὴ νουθετικὴ πρὸς τινὰ Μάρκον μοναχόν. — Φύλ. 88 Διδαχὴ περὶ

τῶν δέκα λεπρῶν, ἧς ἀρχή· «Καλὰ πῶς ὁ ἀστέρας ὁ αὐγερινός» κτλ. Ἐρρήθη τῇ 19 ἰαν. 1617. — Φύλ. 161 Διδαχὴ λεχθεῖσα ἐν τῇ μονῇ τοῦ ὄρους Σινᾶ. Ἀρχ. «Ἀδελφοί, τὰ γὰρ καλὰ ἔργα» κτλ. — Φύλ. 213 Ἐγκώμιον εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Θαυμαστὸν καὶ ὠραιόμορφον παράδεισον» κτλ. — Φύλ. 217 Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὡ πόλις Ἱερουσαλήμ θαυμαστή» κτλ. — Φύλ. 204 Διδαχὴ γενομένη ἐν τῇ λαύρᾳ τοῦ ὁσίου Σάββα.

293. Τεῦχος χάρτινον τῆς εἰς ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 596, μήκους 0,215, πλ. 0,162. Ἐγράφη ὑπὸ διαφόρων χειρῶν. Ἐν τῇ ἀρχῇ κεῖται πίναξ ἀναγραφικὸς τῶν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τεύχει περιεχομένων ὑποθέσεων, καὶ τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Ἀφιερῶθη τὸ παρὸν παρ' ἡμῶν τῷ Παναγίῳ Τάφῳ ἐχέτω δὲ τὸ αἰώνιον ἀνάθημα κτλ. † Ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Χρῦσανθος». Ἐν τῇ ᾠα τοῦ 1-ου φύλλου· «Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει τοῦ διδασκάλου Μάρκου». — Γερασίμου τοῦ Παλλαδᾶ, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, διδαχαὶ καὶ λόγοι πανηγυρικοὶ 81. Ἀρχ. «Τοῦ αὐτοῦ Γερασίμου εἰς τὸν πλούσιον καὶ Λάζαρον. Καταισχύνουσι τὰ καυστικά ὕψωματα» κτλ.

294. Τεῦχος χάρτινον τῆς εἰς ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 198, μήκους 0,218, πλ. 0,162. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 23-24. Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ τεύχους· «Ἐκ τῶν τοῦ διδασκάλου Ἀνανίου ἀφιερῶθη τῷ Παναγίῳ Τάφῳ κατὰ τὸ ἀψὸ [= 1770] ἔτος» κτλ.

1. Ἀρριανοῦ ἱστοριῶν ἀναβάσεων Ἀλεξάνδρου βιβλία ζ', φ. 1-140.

2. «Ἀρριανοῦ Ἰνδικά· ἧ καὶ οὕτως Ἀρριανοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναβάσεως ἱστοριῶν ὑγδότη», φ. 141-167^α.

3. «Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐκ τῶν Ἀρριανοῦ συγγραμμάτων ἐκλογαί», φ. 167^β.

4. «Ἀρριανοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Ἀδριανόν, ἐν ἧ καὶ περίπλους Εὐξείνου Πόντου», φ. 176^α.

5. «Εἰς τὸν τοῦ Ἀρριανοῦ περίπλου τοῦ Εὐξείνου Πόντου.

λατινιστὶ μεθερμηνευθέντα καὶ ἐξηγηθέντα ὑπὸ Γουλιέλμου τοῦ Στουκίου», ἐπίγραμμα Φραγκίσκου Πόρτου τοῦ Κρητός. Ἄρχ. «Ἀρριανὸς βασιλεῦσιν ἔγραφέ ποτ'» κτλ., φ. 184^β.

6. Φραγκίσκου Πόρτου ἕτερον ἐπίγραμμα εἰς τὸν αὐτὸν Στούκιον. Ἄρχ. «Δῖε Λαερτιάδη» κτλ., φ. 187^β.

7. «Ἀρριανοῦ περίπλους τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης». Ἄρχ. «Τῶν ἀποδεδειγμένων ὄρμων», φ. 188-198.

295. Τετράδια χάρτινα διαφόρων γραφῶν τῆς 15' ἑκατοντ. Φύλλα 639. Διδαχαὶ 66, ὧν αἱ πλείους αὐτογράφοι Παΐσιου τοῦ Λιγαριέδου. Ἄρχ. «Τριῶν λογιῶν δοῦλοι εὐρίσκονται εἰς τὴν φύσιν τῶν ὄντων» κτλ.—Φύλ. 225 Λόγος ἀνώνυμος εἰς τὸν τελώνην καὶ τὸν Φαρισαῖον, ῥηθεὶς ἔτει 1681-φ.—Φύλ. 468 Ἀδῆλου «ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν Παρασκευὴν, ἀχρὸδ' [= 1654] ἐν Τρίκῃ». Ἄρχ. «Φαίνεται, τιμωτάτοι, πῶς ἡ μεγαλόπολις Ῥώμη» κτλ.—Φύλ. 526 καὶ Παράφρασις βίου τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ, συγγραφέντος ὑπὸ Γρηγορίου τοῦ Νύσσης.

296. Χάρτινα τετράδια τῆς 15' καὶ τῆς 17' ἑκατ. Φύλλα 240. Συλλογὴ διδαχῶν αὐτογράφων, ὧν τινες Λαυρεντίου τοῦ Καββάκου. Ἐν τῇ ἀρχῇ, μετὰ τὸν πίνακα τῶν διδαχῶν, ὑπάρχει ὁμιλία τις ἀνεπίγραφος, ἧς ἡ ἀρχή· «Ὅταν λογιᾶσω» κτλ.—Φύλ. 80-83 Ὁμιλία ῥηθεῖσα τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων (20 ἰαν. 1658). Ἄρχ. «Καθ' ὃν τρόπον ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου σὺρνει τὸ ἡλιοτρόπιον» κτλ.—Φύλ. 84 «Ὁμιλία ἐτέρα εἰς τὴν 1^α Κυριακὴν τοῦ Λουκᾶ». Ἄρχ. «Εἰς τὰ τῆς ἄλλης ὁμιλίας ἀπόρρητα ζητήματα ἐκαταλάβαμεν» κτλ. Μετὰ τὸ κείμενον «1660 δεκεμβρίῳ 18 ἐν Κωνσταντινουπόλει. † Λαυρέντιος ἱερομόναχος Καββάκος». — Φύλ. 10 Διδαχὴ ἀνώνυμος, ῥηθεῖσα ἔτει «1708 δεκεμβρίῳ 13 εἰς τὸν Ἁγιον Φώτιον». Ἄρχ. «Δὲν εἶναι τόσον θαῦμα νὰ θαμπώσῃ» κτλ.—Φύλ. 120 Ἀνεπίγραφος ὁμιλία, γραφεῖσα ἔτει «1693 φεβρουαρίῳ 5». Ἄρχ. «Δύο καράβια βλέπεις καὶ ἀρμενίζου» κτλ.—Φύλ. 190 «1632 ὁμιλία εἰς τὸν τελώνην καὶ Φαρισαῖον». Ἄρχ. «Πολλὰ μέγαλον καὶ φαρμακερὸν» κτλ.—

Φύλ. 221 Διδαχὴ ἀνώνυμος τῆ Κυριακῆ τῆς Χαναναίας, ῥηθεῖσα ἔτσι: «1708 νοεμβρίῳ 7, εἰς τὸν Σωτῆρα».

297. Χάρτινα τετράδια τῆς ιζ' καὶ ιη' ἑκατ. Φύλλα 324. Συλλογὴ διδαχῶν αὐτογράφων, ὧν αἱ πλείους Λαυρεντίου τοῦ Καββάκου. — Φύλ. 1^α «Λόγος εἰς τὴν α' Κυριακὴν τῶν Ἁγίων Πάντων. Ἄνθιμου Κυπρίου». Ἀρχ. «Θεωρῶ τὴν πρόθυμον ὄρεξιν» κτλ. — Φύλ. 11-39 Γράψιμον τοῦ Καββάκου. Ἀπὸ φ. 11 ὁμιλία τῆ Κυριακῆ τῆς Ὀρθοδοξίας, ἧς ἡ ἀρχή: «Τὰ θνητὰ πρὸς τὰ ἀφθάρτα» κτλ. Μετὰ τὸ κείμενον: «1661 ἐν Κωνσταντινουπόλει. Λαυρέντιος ἱερομόναχος Καββάκος Χῖος». Ἀπὸ φ. 32 ὁμιλία εἰς τὴν α' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, ἧς ἡ ἀρχή: «Μεγάλην παραμυθίαν ἔρχομαι σήμερον νὰ σοῦ φέρω» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου: «1661 μαρτίῳ 3 ἐν τῷ Πατριαρχείῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. † Λαυρέντιος ἱερομόναχος Καββάκος ὁ Χῖος». — Φύλ. 51-89 Γράψιμον ἀδήλου ὁμιλίαι τῶν ἐτῶν 1700, 1707, 1709. — Φύλ. 90-97 Λαυρεντίου Καββάκου ὁμιλία εἰς τὴν β' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, ῥηθεῖσα ἐν τῷ Γαλατᾷ μηνὶ φεβρουαρίῳ τοῦ 1661-ου ἔτους. — Φύλ. 203-219 Δύο ὁμιλίαι τοῦ αὐτοῦ Καββάκου: τούτων μία ἐρρήθη ἔτσι: «1661 μαρτίῳ 17, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ τῶν Μπουστανίων ἐν Γαλατᾷ».

298. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 154, μήκους 0,218, πλ. 0,168. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 (0,162 × 0,118). Ἀντίγραφον ἐπίσημον ἐν συνόδῳ κυρωθέν. Ἐνδὸν τῆς πρώτης πινακίδος ἀναγινώσκεται τὸ «Τῷ μακαριωτάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κυρίῳ Παρθενίῳ ἐπιδοθεῖη». — Πρᾶξις τοπικῆς συνόδου, γενομένης ἐν Κωνσταντινουπόλει (1756), κατακρινάσης τὸ λατινικὸν βάπτισμα καὶ δογματισίας ὅτι δεῖ ἀναβαπτίζεσθαι τοὺς ἐκ Λατίνων προσερχομένους εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Καθολικὴν Ἐκκλησίαν· διαιρεῖται δὲ ἡ πρᾶξις αὕτη εἰς κεφάλαια οβ', κατὰ τὸν προτεταγμένον αὐτῶν πίνακα (φ. 1-19), ὧν τὸ α' ἀποδείκνυσιν, ὅτι «τὸ βάπτισμα, ὃ κέχρηται ἢ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησία εἰς κάθαρσιν ἁμαρτιῶν ἡμῶν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐστὶ· πᾶς δὲ ὅς ἂν τὸ ἱερόθεν

δοθὲν μυστήριον τοῦ βαπτίσματος ἀθετήσας ἀνθρωπίνην κατασκευὴν μυστηρίων ἀντὶ θεοῦ βαπτίσματος λάβη, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν». Τὴν πράξιν ταύτην ἐκόρωσεν ἰδίᾳ χειρὶ (ᾄρα φ. 1 καὶ 154) «Κύριλλος ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης», καὶ «Ματθαῖος ἐλέω Θεοῦ πάπας καὶ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας».

299. Χάρτινα τετράδια τῆς εἰς καὶ τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος. Φύλλα 293. — Τύποι διαφόρων ἐπιστολῶν. Ἀρχ. «Οἱ μὲν χυδαῖοι καὶ ἀγελαῖοι σᾶς πλέκουν ἐγκώμια», φ. 1-7. — «1708 μαρτίου ἐν Πάτμῳ, ἐκ τοῦ Γαβριήλ Σεβήρου ἐκ Μονεμβασίας, μητροπολίτου Φιλαδελφείας», ἐκλογαί, φ. 11 κέ. — Θέσεις περὶ συντάξεως.—Ὀμιλίαι Σεβαστοῦ τοῦ Κυμινήτου. — Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ διάφορα πονημάτια ἡρμηνευμένα ὑπὸ Σεβαστοῦ τοῦ Κυμινήτου. — Φύλ. 126 Σεβαστοῦ Κυμινήτου λόγος, ὃς «εἰρήται αχπη' [=1688] ἰανν. α' εἰς τὸν ἅγιον Βασίλειον, ἡμέρα Κυριακῆ». Ἀρχ. «Ὅταν ἀποβλέπω καὶ συλλογίζωμαι» κτλ.—Φύλ. 192 Σεβαστοῦ Κυμινήτου ἢ περὶ μετουσιώσεως ἐπιστολιμαία πρὸς Χρύσανθον διὰ λέξεϊς, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἵπὲρ μὲν οὖν ὦν πρὸς σκοποῦ γράφεις» κτλ.—Φύλ. 220 Σεβαστοῦ «ἐκλογαί ἐκ τῶν Θεοφάνους μητροπολίτου Νικαίας περὶ τοῦ Θαβωρίου φωτὸς ἐν πέντε λόγοις εἰρημένων». — Φύλ. 229 «Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας παιδεία βασιλικὴ πρὸς τὸν πορφυρογέννητον Κωνσταντῖνον, μεταφρασεῖσα μὲν εἰς ἰταλικὴν φράσιν διεξοδικώτερον, ἔστιν ὅτε ὁμοῦ καὶ πληρέστερον, ὑπὸ Σεβαστοῦ Τραπεζουντίου τοῦ Κυμινήτου, ἀφιερωθεῖσα δὲ εἰς τὸν ἐκλαμπρότατον κ.» [sic].—Φύλ. 252 Σεβαστοῦ λόγος εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα. Ἀρχ. «Ἀνάστασιν Χριστοῦ ἑορτάζομεν σήμερον, ἐκλαμπρότατε, θεοτίμητε καὶ θεοδόξαστε ἡμῶν αὐθέντα» κτλ.

300. Χάρτινα τετράδια τῆς εἰς καὶ ιη' ἑκατονταετηρίδος. Φύλλα 306. Διδαχαὶ ἀνώουμοι, ὧν τινες ἐδιδάχθησαν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1705-1708.

301. Χάρτινα τετράδια διαφόρων γραψιμάτων τῆς ιη' ἑκατ.

Φύλλα 389, μήκους 0,215, πλ. 0,16.—'Ανώνυμοι διδαχαί (1715-1735), ὧν ἡ πρώτη «εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ τελώνου καὶ Φαρισαίου». 'Αρχ. «Τώρα καταλαμβάνω τὴν δξύτητα τοῦ νοῦς» κτλ.

302. Τεῦχος χάρτινον, ἐκ φύλλων 7 καὶ σελίδων ἠριθμημένων 1052, ὅπερ ἐγράφη εἰς κάλλος ἐν Κιέβῳ προνοία Χρυσάνθου τοῦ Νοταρᾶ περὶ τὸ τέλος τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος, προτάξαντος ὕστερον, πατριάρχου γενομένου Ἱεροσολύμων, ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τεύχει καὶ τὸ ἀντίγραφον ἐπιστολῆς αὐτοῦ διγλώσσου «τοῖς ἐκλαμπροτάτοις, αἰδεσιμωτάτοις καὶ σοφωτάτοις διδασκάλοις καὶ θεολόγοις τῆς ἐν Ὁξονίᾳ ἀκαδημίας». Καὶ ταύτης μὲν τῆς ἐπιστολῆς τὸ ἑλληνικὸν κείμενον κατεχωρίσθη ἐν τοῖς ἔμοις Ἀναλέκτοις Ἱεροσολ. σταχυολογίας (τ. IV, σ. 72-76), αὐτὸ δὲ τοῦτο τὸ τεῦχος περιλαμβάνει ἐν ἑαυτῷ λατινιστὶ τὸ περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος ὑπόμνημα Ἀδάμ τοῦ Ζοιρναχίου, ὅπερ, ὡς γνωστόν, Εὐγένιος ὁ Βούλγαρις ἐξ ἄλλου τινὸς ἀντιγράφου μεθρμήνευσε καὶ τύποις ἐξέδωκεν ἐν Πετροπόλει ἑλληνιστὶ. Ἔστι δὲ τοῦτο τὸ τεῦχος μήκους 0,21, πλ. 0,165, τὸ δὲ κείμενον αὐτοῦ μονόστηλον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη ἐκ γραμμῶν 24-29 (0,16 × 0,12). 'Αρχ. «Tractatus I, in quo demonstratur sanctos patres orientales primis decem seculis unanimi credidisse consensu spiritum sanctum ex solo procedere patre». Τέλος· «Sic ergo Florentinam synodum fraudulentam fraude etiam abhinc juvare voluerant Latini. Et tandum de synodo Florentina».

303. Κῶδιξ χάρτινος ἀνάμικτος, μήκους 0,205, συναπηρητισμένος ἐκ τετραδίων τῆς ιδ', τῆς ιε' καὶ τῆς ις' ἑκατονταετηρίδος· οὗ φύλλα ἠριθμημένα ἀπὸ τοῦ α' μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ τσα'· φύλλα δὲ τινὰ, ἅπερ ἔφερον ἐκ παλαιοῦ τοὺς ἀριθμοὺς ρ'-ρλς', ἐλλείπουσιν. Πρὸ τῶν ἠριθμημένων φύλλων ὑπάρχουσιν ὀκτώ ἕτερα φύλλα, ὧν τὸ πρῶτον περιέχει ἐν ἑαυτῷ τὸ στιχηρὸν «Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος», εἶτα στίχους τινὰς ἀνεπιγράφους, ἐν ἐπιτάστιχον αἶνιγμα (οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ἐν γράμμασιν ἐξ συλλαβὰς τρισὶ φέρω· | ψυχῶν μεσίτης εἰμὶ πρὸς τὸν δεσπότην» κέ), σημειώματά τινὰ, ἰσόψηφα καὶ πάλιν ἐν αἶνιγμα. Τὰ λοιπὰ ἐπτὰ φύλλα περιέχουσιν ἐν ἑαυ-

τοῖς τάδε. α') «Περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Ταύτην τὴν τοῦ Θεοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν, τὴν νῦν ὀνομαζομένην Ἁγίαν Σοφίαν, πρῶτον μὲν ἀνήγειρεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος» κτλ. β') Βασιλείου Καισαρείας τεμάχιον. γ') Σημείωμα, ἔχον αὐτολεξεῖ οὕτως· «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε· ποίημα Παύλου μοναχοῦ μονῆς τῆς Εὐεργετίδος.— Δὸς ἡμῖν, δέσποτα, πρὸς ὕπνον· ποίημα Ἀντιόχου μοναχοῦ τοῦ Πανδέκτου.— Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς· ποίημα Θεοσθηρίτου μοναχοῦ». Καὶ ταῦτα μὲν περιέχονται ἐν τοῖς προσθέτοις ὀκτῶ φύλλοις, ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ἠριθμημένοις φύλλοις ὑπάρχουσι καθ' εἰρμὸν τὰ κάτωθι κείμενα.

1. «Διάλεξις τῶν ἀγίων Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου». Ἀρχ. «Βασίλειος. Τί ἐστὶν ἀρχή; Γρηγόριος. Τὸ πρῶτον αἴτιον τοῦ δευτέρου αἰτίου» κτλ., φ. α'.

2. «Ἀποκάλυψις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἣν ἐν Πάτμῳ ἐθεάσατο». Ἀρχ. «Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει» κτλ., φ. ζ'. Σελὶς ὀπισθία.

3. «Τῶν ἀγίων πατέρων ἐκ τῶν ἱερῶν Γραφῶν διάλυσις πάντο ὠφέλιμος». Ἀρχ. «Ἐξεστὶ πάντα ἀνθρώπων χριστιανὸν τὴν ἁγίαν Κυριακὴν σὺν ταῖς λοιπαῖς ἑορταῖς ἀκριβῶς φυλάττειν» κτλ., φ. κς'. Σελὶς ὀπισθία.

4. «Εἰς τὰς ἁγίας εἰκόνας τῶν ἀγίων πατέρων». Ἀρχ. «Εἰρήχασι πᾶσαι αἱ ἅγαι σύνοδοι καὶ οἱ τίμιοι πατέρες» κτλ., φ. κς'. Σελὶς ὀπισθία.

5. «Τῶν ἀγίων πατέρων ἐκ τῶν ἱερῶν Γραφῶν διάλυσις». Ἀρχ. «Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, δύο εἰσὶ λογισμῶν εἶδη, προσβολὴ καὶ συγκατάθεσις» κτλ., φ. κς'. Σελὶς ὀπισθία.

6. «Ἐρωτήσεις διαφόρων κεφαλαίων ὧδε· τοῦ ἀββᾶ Ἀναστασίου», φ. κη'.

7. «Τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἅπερ ἤκουσεν παρὰ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου». Ἀρχ. «Εἰς Θεὸς πατὴρ Λόγου ζῶντος, σοφίας ὑφειστώσεως καὶ δυνάμεως» κτλ., φ. λα'. Σελὶς ὀπισθία.

8. «Ἐκ τῶν Ἀντιόχου τοῦ Πανδέκτου» κεφάλαιον ἢ καὶ ἐξῆς ἄχρι κεφ. ρλ'. Ἀρχ. «Κεφ. ἦ. Περὶ γογγυσμοῦ: ὁ γογγύζειν εἶτε μετὰ εὐλόγου προφάσεως, εἶτε καὶ δίχα προφάσεως» κτλ., φ. λβ'-ιιι'. Ἐν τῇ ῥα τῆς ὀπισθίας σελίδος τοῦ ζγ' φύλλου γέγραπται ἐν αἰνίγμα.

9. «Τοῦ ὁσίου ἀββᾶ Ἰωάννου πρεσβυτέρου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐκδόσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως». Ἀρχ. «Θεὸν οὐδεὶς ἐώρακε πώποτε» κτλ., φ. ρλζ'-ρνα'.

10. «Τοῦ ἁγίου Σισόη πεντάστιχον ἱαμβικόν», οὗ ἡ ἀρχή· «Ὅρω σε, τάφε, δειλιῶ σου τὴν θεάν», φ. ρνα'. Σελὶς ὀπισθία ἐν τῇ ῥα.

11. Ἀνώνυμον καὶ ἀνεπίγραφον ἐξάστιχον ἱαμβεῖον, οὗ ἡ ἀρχή· «Αἶ αἶ πολυστένακτε τοῦ βίου πλάνη», φ. ρνα'. Σελὶς ὀπισθία ἐν τῇ ῥα.

12. «Στίχοι τοῦ Ψελλοῦ εἰς τοὺς ιβ' ἀποστόλους· περιέχει δὲ εἰς ἕκαστος αὐτῶν τὸ τέλος, τὸ ὄνομα, τὸν φονεύσαντα ἢ τὸν τόπον». Ἀρχ. «Σταυροῖ Πέτρου κύμβαλον ἐν Ῥώμῃ Νέρων», φ. ρνβ'.

13. «Στίχοι τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου εἰς τὴν κέλλαν». Ἀρχ. «Θρήνει με, κέλλα, σχοῦσα νωθρὸν ἐργάτην» κτλ., φ. ρνβ'. Εἶτα β') «στίχοι τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀποτασσομένους», γ') εἰς ἡγουμένους, δ') εἰς ὑποτακτικούς. Ἐν τῇ ῥα τοῦ αὐτοῦ φύλλου στίχοι τινὲς ἀνεπίγραφοι, ὧν ἡ ἀρχή· «Βλέπω σε, κλίνη, καὶ πρὸ τοῦ τάφου τάφον».

14. «Στίχοι τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ· ἔπαινος εἰς τὴν εὐχήν», οὗ ἡ ἀρχή· «Εὐχὴ διιστᾶ τοὺς βροτοὺς τῶν ἐν βίῳ», φ. ρνβ'. Σελὶς ὀπισθία. Αὐτόθι α') «Στίχοι εἰς βίον μοναχῶν». Ἀρχ. «Μονασταῖς κόσμος μέγας ἢ ἀκοσμία». β') «Στίχοι εἰς τὴν εἰκόνα τῶν Ἀσωμάτων». Ἀρχ. «Μορφὴν ἄυλον» κέ. γ') «Στίχοι εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον». Ἀρχ. «Εἷς ἦν· ἅπαντα πλὴν τοῦ σώματος». δ') Στίχοι εἰς τὰς τέσσαρας Δαλιδάς. Ἀρχ. «Τέθριππον ἄρμα τοῦ Σατάν, | Εὐδοξία, Ἡρωδιάς τε Δαλιδάς Ἰεζάβελ» κτλ.— Φύλ. ρνγ'. ε') Στίχοι, ὧν ἡ ἐπιγραφή· «Συμβουλία».

Ἄρχ. «Ἄνδραξ ὁ Χριστός, ἡ λαβίς ἡ παρθένος» κτλ. Ἔτεροι «εἰς ῥιπίδιον». ὦν ἡ ἀρχή· «Ζέφυρον τερπνὸν δορὰ προβάτου πνέει» κτλ. Ἔτεροι «στίχοι θεολογικοὶ δίστιχοι». Ἄρχ. «Ἀρχῆς καλὸν κάλλιστον εἶναι τὸ τέλος» κτλ.

15. «Παραινέσεις ἐγκωμαστικά κατὰ ἀλφάβητον, μονόστιχοι καὶ γλυκότεται». Ἄρχ. «Ἀγαθὰ προθύμως καὶ λάλει καὶ μάνθανε· | ἄκουε πάντων, ἐκλέγου δ' ἃ συμφέρει» κτλ., φ. ρνδ'.

16. «Στίχοι τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου Θηβῶν κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Κοσίφη εἰς τὴν ὑπεραγίαν ἡμῶν δέσποιναν Θεοτόκον τὴν Μακαριώτισσαν». Ἄρχ. «Θρόνος σύ, παντάνασσα τοῦ Θεοῦ Λόγου· | θύρα σύ, πανόμνητε, τῶν σεσωσμένων· | αἰτῶ, θύραν ἄνοιξον εἰς σωτηρίαν· | θύρα γενοῦ μοι πρὸς καλῶν ἐργασίαν· | ναί, ναί, θύρα φάνηθι πρὸς τὸ συμφέρον» κτλ., φ. ρνε'.

17. «Τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου πάσης Βουλγαρίας κυροῦ Θεοφυλάκτου στίχοι εἰς τὴν αὐτήν». Ἄρχ. «Ἄχραντε μήτηρ τοῦ φιλανθρώπου Λόγου» κτλ., φ. ρνε'.

18. Ἀνώνυμοι «στίχοι εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστοῦ γεννῶν». Ἄρχ. «Χριστὸς βροτωθεὶς σήμερον καινοτρόπως» κτλ., φ. ρνε'. Σελὶς ὀπισθία.

19. Ἀνώνυμοι «στίχοι εἰς τὴν Λαμπράν», ὦν ἡ ἀρχή· «Ἐλαμψεν ἡμῖν τὸ πρὸ ἡλίου σέλας», φ. ρνε'.

20. «Στίχοι εἰς τὸν ἅγιον Ἀνδρέαν τὸν ἀπόστολον». Ἄρχ. «Ἐχρῆν μὲν ἡμᾶς τῷ χρυσαυγεῖ φωσφόρῳ» κτλ., φ. ρνε'.

21. Στίχοι εἰς τὸν ἅγιον καὶ θαυματουργὸν Νικόλαον». Ἄρχ. «Τὸν Μυρέων πρόεδρον ὕμνοις στεπτέον», φ. ρνε'. Σελὶς ὀπισθία.

22. «Ἐδάριον κυροῦ Λέοντος τοῦ σοφωτάτου καὶ βασιλέως». Ἄρχ. «Ἔρα τίς γῆθεν ἀείρας» κτλ., φ. ρνε'.

23. «Ἐπιστολὴ Ποντίου Πιλάτου πρὸς βασιλέα Τιβέριον, περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἧς ἡ ἐπιγραφή ἔχει οὕτως. Ἀναφορὰ Ποντίου Πιλάτου» κτλ., φ. ρνη'.

24. «Τὰ ἀντιγραφέντα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου καὶ πέμφθέντα πρὸς Πιλάτον Πόντιον, τὴν Ἀνατολικὴν ἐπέχοντα ἀρχὴν· γράφας δὲ καὶ τὴν ἀπόφασιν καὶ στείλας τοιαύτην μετὰ κούρσου-

ρος Ῥαχαάβ, δούς αὐτῶ καὶ στρατιώτας τὸν ἀριθμὸν δισχιλίους». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ περ βίαιον» κτλ., φ. ρνθ'. Σελίς ὀπισθία.

25. Βασιλείου Καισαρείας «λόγος εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτόν». Ἄρχ. «Τοῦ λόγου τὴν χρῆσιν δεῶκεν ἡμῖν» κτλ., φ. ρξ'. Σελίς ὀπισθία.

26. «Γνωμαὶ Μενάνδρου καὶ Φιλιστιῶνος» 38. Ἄρχ. «Φιλιστιῶνος. Εἰ πᾶσιν ἡμῖν ἦν φρενῶν κοινωνία» κτλ., φ. ρξς'. Τέλος· «Λόγος κατάγει ταρτάρου κατώτερον· λόγος δὲ αὐθις εἰς ὕψος κατάγει». Ἐν ταῖς ῥαῖς τῆς ὀπισθίας σελίδος τοῦ αὐτοῦ φύλλου ὑπάρχουσι γνωμαὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ.

27. «Ἐκ τοῦ ε' βιβλίου τῶν Διατάξεων. Κατάλογος τῶν τοῦ Κυρίου ἑορτῶν, ἃς δεῖ φυλάττειν, καὶ πότε τούτων ἕκαστον ὀφείλει γίνεσθαι». Ἄρχ. «Τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν φυλάσσετε» κτλ., φ. ρξζ'.—Φύλ. ρξθ' «Ἐκ τοῦ αὐτοῦ, ὅπως ὀφείλει τὸ πάσχα γίνεσθαι καὶ πότε, καὶ ὅτι οὐ δεῖ αὐτὸ μετὰ Ἰουδαίων ἑορτάζειν». Ἄρχ. «Δεῖ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, τοὺς τῷ Χριστῷ» κτλ. — Φύλ. ρσα' σελίς ὀπισθία· «Ἐκ τῶν αὐτῶν, βιβλίου ἐβδόμου, ὅπως χρῆ τούτους κατηγουμένους στοιχειοῦσθαι». Ἄρχ. «Ὁ μέλλων τόνου κατηχεῖν» κτλ.

28. «Ἐκθεσις τῶν ἁγίων καὶ ὁσίων θεοφόρων πατέρων ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, περὶ τῆς ἁγίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως». Ἄρχ. «Οἱ πιστεύειν καταξιώθεντες» κτλ., φ. ροδ'.

29. «Ἐκθεσις πίστεως, ἣν ὁ ἅγιος ἀπόστολος Ἰωάννης καὶ εὐαγγελιστής, κατ' ἐπιτροπὴν τῆς παναγίας Θεοτόκου, τῷ ἁγίῳ Γρηγορίῳ τῷ Θαυματουργῷ ὑπηγόρευσεν». Ἄρχ. «Εἷς Θεός, πατήρ Λόγου ζῶντος» κτλ., φ. ροε'. Σελίς ὀπισθία.—Αὐτόθι· «Ὁμολογία τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως. Φωτίου». — Εἶτα «Ἐρωταποκρίσεις Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ Λόγου καὶ τῆς ἀνθρωπίνης». Ἄρχ. «Ἐρώτησις. Ἡ φύσις τοῦ Λόγου ἐσαρκώθη, ἢ οὐ» ;

30. Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου «ἐρμηνεῖα εἰς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον», φ. ρος'.

*

31. «Διήγησις περὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ὄφους», φ. ραζ'.
32. «Περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων, τῶν λίαν σεσαθρωμένων, τί ὀφείλομεν ταύτας ποιεῖν». Ἄρχ. «Γέρων τις ἦν ἐν ἐρήμῳ» κτλ., φ. ροθ'. Σελὶς ὀπισθία.
33. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «λόγος διὰ κεφαλαίων πρὸς τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ πᾶσι τοῖς ἀποταξαμένοις καὶ θέλουσι σωθῆναι». Ἄρχ. «Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, φροντίσωμεν τῆς σωτηρίας ἡμῶν», φ. ρπ'.
34. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ «λόγος ψυχωφελῆς καὶ θαυμάσιος (πρὸς) τοὺς τὴν ἀσκητικὴν μετερχομένους πολιτεῖαν». Ἄρχ. «Ἰστέον ὅτι διπλοῦς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος», φ. ρπδ'. Σελὶς ὀπισθία.
35. «Θαῦμα τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου». Ἄρχ. «Ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Ἀνατολῆς μοναστήριον ὑπῆρχεν, ἐπονομαζόμενον Ἡ Μεγάλῃ Ἀντίληψις», φ. ρπζ'. Σελὶς ὀπισθία.
36. «Διήγησις ὠφέλιμος», ἧς ἡ ἀρχὴ «Ἀναχωρητῆς τις ἦν ἐν τοῖς κάτω μέρεσι τῆς Αἰγύπτου», φ. ρπη'.
37. Τεμάχῃ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, φ. ρπη'. Σελὶς ὀπισθία.
38. «Κεφάλαια τῶν ἁγίων πατέρων κατ' ἐκλογὴν». Ἄρχ. «Πᾶσα ποικιλία τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν» κτλ., φ. ρχι'.
39. «Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου πρεσβυτέρου». Ἄρχ. «Εὐνομίῳ. Δανθάνει καὶ ἵππου ὀξύτης», φ. ρχια'.
40. Διήγησις, ἧς ἡ ἀρχὴ «Διηγήσατο ἡμῖν ὁ ἀββᾶς Πίωρ, ὅτι Ὀντος μου νεωτέρου παρεβάλομεν ἐγὼ τε καὶ ὁ ἀββᾶς μου πρὸς τὸν σημαιοφόρον Λογγῖνον» κτλ., φ. ρχια'. Σελὶς ὀπισθία.
41. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν μάταιον βίον καὶ εἰς κοιμηθέντας». Ἄρχ. «Ὅσοι τὰ τοῦ βίου μάταια» κτλ., φ. ρχιγ'. Σελὶς ὀπισθία.
42. «Ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ». Ἄρχ. «Ὁ Θεῷ συγγραφθεὶς διὰ πίστεως», φ. ρχιε'. Σελὶς ὀπισθία.
43. Γρηγορίου Νύσσης ἀπόσπασμα, οὗ ἡ ἀρχὴ «Οἱ γὰρ ἐν ἀνέσει ζῶντες καὶ τρυφῇ, ὑποκρινόμενοι δὲ τὸν χριστιανισμόν» κτλ., φ. ρχιζ'.

44. «Ἐκλογή τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν πάνυ σύντομος καὶ ὠφέλιμος». Ἄρχ. «Λέγει ἐν τοῖς Ἐσμησιν ὁ Σολομών» κτλ. φ. ριζ'.

45. «Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου μαρτυρίαὶ ἐκ τῆς Γραφῆς κατὰ τὴν τῆς φύσεως κοινωνίαν ἐκ τοῦ ὁμοίως εἶναι τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα πρὸς θεωρίαν δυσέφικτον». Ἄρχ. «Περὶ πατρὸς ἀναμφίβολον» κτλ., φ. σ'.

46. «Τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τοῦ ἐν ποίοις ὀνόμασι τιμᾶται ἐν ἕκαστον πρόσωπον τῆς ἁγίας Τριάδος» Ἄρχ. «Τιμᾶται ὁ πατὴρ ἐν τούτοις» κτλ., φ. σε'.

47. Ἐπιφανίου Κύπρου περὶ τῆς πίστεως τῶν χριστιανῶν. Ἄρχ. «Πατὴρ, υἱός, πνεῦμα ἅγιον, τρεῖς ὑποστάσεις», φ. σε'. Σελὶς ὀπισθία.

48. «Θεολογία διὰ στίχων τοῦ φιλοσοφώτατου κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Πτωχοπροδρόμου κατὰ ἀλφάβητον». Ἄρχ. «Ἄναρχος ἀρχὴ παντὸς αἰτίας» κτλ., φ. σε'. Σελὶς ὀπισθία.

49. «Ὅροι διάφοροι σὺν Θεῷ κατὰ παράδοσιν καὶ πίστιν τῆς ἁγίας καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας λεγόμενοι, ἐκβληθέντες ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου, οὗ ἡ ἐπωνυμία Ὁδηγός». Ἄρχ. «Τί Θεὸς καὶ κατὰ τί εἴρηται», φ. σς'.

50. «Τοῦ αὐτοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου σὺν Θεῷ προθεωρία τῆς ὑποθέσεως τῶν ὄρων τῆς βίβλου, ἧς ἡ ἐπωνυμία Ὁδηγός». Ἄρχ. «Τῆς καθ' ἡμᾶς πάντας βροτοῦς οὐσίας», φ. ση'. Σελὶς ὀπισθία.

51. «Ἐκθεσις τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ περὶ πίστεως κατὰ συντομίαν, καὶ πῶς δεῖ πιστεῦναι τὸν ἀληθῆ χριστιανόν». Ἄρχ. «Εἴ τις βούλοιο σωθῆναι», φ. σιδ'. Σελὶς ὀπισθία.

52. «Σύντομος καὶ σαφὴς διάγνωσις τῆς πίστεως ἡμῶν τῶν χριστιανῶν». Ἄρχ. «Ὁφείλομεν πιστεῦναι, ὡς ἐβαπτίσθημεν» κτλ., φ. σις'. Σελὶς ὀπισθία.

53. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «λόγος περὶ θεότητος πρὸς Εὐάγριον μονάζοντα». Ἄρχ. «Σφόδρα σε θαυμάζω», φ. σιζ'. Σελὶς ὀπισθία.

54. «Στίχοι εἰς τὴν ἁγίαν τριάδα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου»· καὶ τις ἀνώνυμος ἐπιστολὴ τοὺς αὐτοὺς ἐρμηνεύουσα στίχους. Ἄρχ. «Θεὸς τὸν διττὸν οὐκ ἔχων» κτλ., φ. σιθ'.

55. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας «κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Νεστορίου κεφάλαια ιβ'». Ἄρχ. «Εἴ τις οὐχ ὁμολογεῖ Θεὸν εἶναι» κτλ., φ. σκ'.

56. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ «περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ - - Ἰησοῦ Χριστοῦ κεφάλαια δέκα». Ἄρχ. «Ὁ Ἄρειος τὰς τρεῖς ὑποστάσεις» κτλ., φ. σκα'.

57. «Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια δέκα περὶ οὐσίας καὶ φύσεως, ὑποστάσεώς τε καὶ προσώπου». Ἄρχ. «Ὅτι οὐσία μὲν αὐτὸ τὸ εἶδος» κτλ., φ. σκα'. Σελὶς ὀπισθία.

58. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ τιμιωτάτου κυροῦ Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου καὶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὁμιλία ῥηθεῖσα περὶ τῆς ὀρθῆς καὶ ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως τῶν χριστιανῶν πρὸς τοὺς Ἀγαρηνοὺς· ἐρωτηθεὶς γὰρ παρὰ τοῦ ἀμηρᾶ σουλτὰν Μεχέμετι—“Τί πιστεύετε ὑμεῖς οἱ χριστιανοί”; — ἀπεκρίνατο οὕτως:—Πιστεύομεν ὅτι ἔστι Θεός» κτλ., φ. σκβ'.

59. «Περὶ τοῦ πῶς δεῖ πιστεῦειν εἰς τὴν ἁγίαν τριάδα», κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν. Ἄρχ. «Τί ἐστι Θεός; Ἀπόκρισις. Θεός ἐστιν οὐσία νοερά» κτλ., φ. σκδ'.

60. «Ἐκθεσις ἀναγκαιοτάτη τοῦ ἁγιωτάτου κυροῦ Συμεῶν, μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, περὶ τῶν ἱερωτάτων τοῦ συμβόλου λέξεων· ὅθεν συνελέγησαν καὶ κατὰ τίνων αὐται συγχεόμεναί εἰσι» κτλ., φ. σκζ'. Σελὶς ὀπισθία. Μετὰ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως ὑπάρχει ἡ τῆς Κυριακῆς προσευχῆς ἐρμηνεία.

61. Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου, «ὅτι ἀπερίγραπτος ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς κατὰ τὴν θεότητα» κτλ., φ. σλ'. Σελὶς ὀπισθία.

62. «Μαρτυρίαι προφητικαὶ περὶ τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, ταῦτὸν δὲ εἶπεῖν περὶ τῆς θεότητος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ περὶ τῶν θεοπρεπῶς ἅμα καὶ ἀνθρωπροπρεπῶς ἐν αὐτῷ καὶ δι' αὐτοῦ οἰκονομηθέντων», φ. σλα-σλγ'. Εἶτα φύλλα δύο (σλδ', σλε') ἄγραφα.

63. «Διάλεξις μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, γενομένη πρὸς τινα Ἴταλόν, περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ἐπιχείρημα αῶν: Ἐκ τῆς διαλέξεως τῆς κατὰ πρόσταξιν τοῦ βασιλέως κυροῦ Μανουὴλ τοῦ πορφυρογεννήτου γενομένης παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυροῦ Βασιλείου τοῦ Ἀχριδηνοῦ πρὸς τὸν ἀπὸ Ἰταλίας ἐλθόντα κατὰ πρόσταξιν καὶ θέλησιν τοῦ πάπα Ῥώμης εἰς τοῦτο αὐτό· διαλεχθέντες γὰρ πρότερον περὶ τινων ἐτέρων, οὕτω καὶ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος τὴν διάλεξιν ἐποίησαντο». Ἄρχ. «Λατίνος. Ἄρα ἡ ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ γέννησις ἐστὶν οὐσιώδης», φ. σλς'. Ὅρα Ἀ. Δημητρακόπουλον ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἑλλάδι, σ. 22-23.

64. Τεμάχη Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, Ἰουστίνου, Βασιλείου Καισαρείας, Ἰωάννου Χρυσοστόμου καὶ Γρηγορίου Θεολόγου, φ. σλζ'.

65. «Σχόλια ἀπὸ φωνῆς Θεοδώρου τοῦ θεοφιλεστάτου Ἀβουκαρᾶ καὶ σοφωτάτου καὶ φιλοσόφου, τὴν τε θεῖαν καὶ ἐξωτερικὴν ὡς χρή φιλοσοφήσαντος γραφήν». Ἄρχ. «Ἀναγκαῖόν ἐστι μέλλοντας ἡμᾶς» κτλ., φ. σλθ'. Σελὶς ὀπισθία.

66. «Ἐρωτήσεις τινὸς σχολαστικοῦ πρὸς Συμεώνην τὸν ἐν ἁγίοις θεολόγον». Ἄρχ. «Τί ἦν ἐν τῷ κόσμῳ» κτλ., φ. σμβ'.

67. «Προβλήματα κατὰ συλλογισμόν τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Φωτίου περὶ τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος, καὶ ὅτι τὸ ζωποιοὺν πνεῦμα ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται». Ἄρχ. «Εἶπερ ὁ υἱὸς τῷ πατρὶ κοινωνεῖ» κτλ., φ. σμδ'. Σελὶς ὀπισθία.

68. «Ἐκ τῆς πρώτης συνόδου περὶ τῆς ἁγίας τριάδος ἐκδήλωσις». Ἄρχ. «Γράφουσιν οἱ ἅγιοι πατέρες περὶ πηγῆς» κτλ. φ. σμς'.

69. Πέτρου Δαμασκηνοῦ «περὶ πνευματικῶν θεωριῶν». Ἄρχ. «Αἱ δὲ πνευματικαὶ θεωρίαι, ὡς οἶμαι, ὀκτώ εἰσιν» κτλ. φ. σνζ'-σξβ'. Εἶτα δύο φύλλα (σξγ', σξδ') ἄγραφα.

70. «Θεοφάνους μοναχοῦ τοῦ νέου καὶ φιλοσόφου περὶ τοῦ πῶς δεῖ πιστεῦειν τὸν ἀληθινὸν χριστιανόν». Ἄρχ. «Πρῶτον πρέπει τῷ ἀληθινῷ χριστιανῷ» κτλ., φ. σξε'.

71. «'Αποφθέγματα ἁγίων ἀνδρῶν». Ἀρχ. «Τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν ἀμέτρως» κτλ., φ. σπς'.

72. «Ἕμνος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον κατὰ ἀλφάβητον». Ἀρχ. «'Ανομνῶ σου τὴν χάριν», φ. σπζ'. Σελὶς ὀπισθία.

73. Βασιλείου Καισαρείας περὶ τοῦ πῶς δεῖ εἶναι τοὺς μοναχοὺς. Ἀρχ. «'Ακούσατε ἀδελφοί μου εὐλογημένοι», φ. σπθ'. — Ἔττα διατάξεις περὶ νηστειῶν, γνωμικὰ καὶ τεμάχη ποικίλα.

74. Ἀκέφαλον περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ἀρχ. « - - - τοῦ προκειμένου διανοίας, θαρρούντως ἤδη ἀποφαίνεται ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ υἱοῦ οὐ λέγομεν» κτλ., φ. τα'.

75. «Τοῦ αὐτοῦ [?] σύντομος καὶ ἀκριβὴς θεολογία περὶ τῆς ἁγίας τριάδος». Ἀρχ. «Ἐπὶ τῆς θεολογίας πόσας φύσεις ὁμολογεῖς», φ. τα'. Σελὶς ὀπισθία.

76. Μαρτυρίαι περὶ τῆς ἐκ πατρὸς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος, φ. τδ'.

77. «'Απόδειξις ἐναργῆς πρὸς Λατίνους ὁμολογῆσαι τὸ πνεῦμα τὸ ἐκπορευτὸν τοῦ πατρὸς καὶ οὐκ ἐκ τοῦ υἱοῦ, κατὰ τὸν λόγον τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἄθανασίου ταπεινοῦ καὶ ἱερομονάχου διὰ τῆς χάριτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ οὐκ ἀπὸ μαθήσεως», φ. τζ'.

78. Τεμάχη ποικίλα, οἷον Ἰππολύτου Θηβαίου, Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου κλπ., φ. τθ'.

79. Διηγῆσεις ἀσκητικαὶ καὶ τινα τεμάχη ἀνώνυμα, φ. τιβ'.

80. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου «κατήγησις περὶ ἐργασίας ἀγαθῶν ἔργων καὶ περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἀνοχῆς». Ἀρχ. «Ἦδη καιρὸς ἐπέιγει ἡμᾶς» κτλ., φ. τη'.

81. Τεμάχη Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου κτλ., φ. τιθ'.

82. «᾽Φθάριον κατανοκτικὸν Λέοντος τοῦ φιλοσόφου». Ἀρχ. «Ἄρα τίς γῆθεν ἀείρας», φ. τκβ'.

83. Ἕτερον κατ' ἀλφάβητον. Ἀρχ. «Ἄνανδρε μήτερ, πῶς ἀπάτορα φέρεις» κτλ., φ. τκγ'. Σελὶς ὀπισθία.

84. Διάταξις ἀνώνυμος καὶ ἀκέφαλος τῆς θείας λειτουργίας, φ. τκε'.

85. Ἀνώνυμος καὶ ἀκέφαλος ἐρμηνεία τῶν κατὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν. Ἀρχ. «Τὰ δισκοποτηροκαλύμματα εἰσι τὸ σουδάριον. ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐν τῷ αὐτὸν ἐνταφιάζεσθαι» κτλ., φ. τκζ'. Ἐν τῇ ὀπισθία σελίδι τοῦ τῆς φύλλου ὑπάρχει κεφάλαιον περὶ τοῦ ζέου, οὗ ἡ ἀρχὴ ἔχει οὕτως: «Εἰς δὲ τὸν θεῖον κρατῆρα τίθωμεν τὸν ἰσθμόν, βάλλοντες τὸν οἶνον, τοῦ γενέσθαι ὑπὸ πάσης τῆς λειτουργίας θεῖον αἷμα, βάλλοντες καὶ σταλαγμὸν ὕδατος· καὶ ὅταν θέλωμεν κοινωνεῖν, τίθωμεν καὶ θερμὸν τὸ ἀρκοῦν ἐν τῷ οἴνω, τυποῦντες τὸ θεῖον ὕδωρ τὸ ἐξεληθὸν ἐκ τῆς πλευρᾶς τῆς ἀχράντου· δύο γὰρ κρουνοὶ ἐξῆλθον, αἵματος καὶ ὕδατος, τῷ αἵματι δεικνύων τὴν νέκρωσιν τοῦ σώματος» κτλ.

86. Ἀνεπίγραφον περὶ τῶν αἱρέσεων τῶν Φραγγῶν. Ἀρχ. «α'. Ἐναντία τοῖς ἁγίοις πατράσι καὶ διδασκάλοις», φ. τλε'. Σελὶς ὀπισθία.

87. «Ποίημα τοῦ Στρυμβάγγονος» τροπάρια, ὧν ἡ ἀρχή· «Ἀπὸ καρδίας, ἀθλητά, τῶν ἀγαθῶν χηρευούσης τῶν ἐμῶν ἱκετηρίων ῥημάτων τὴν προσφορὰν ταύτην δέχου» κτλ., φ. τλθ'.

88. «Γρηγορίῳ ἐταίρω, ἤγγου τῷ Θεολόγῳ». Ἀρχ. «Ἐπέγγων σου τὴν ἐπιστολήν» κτλ., φ. τμ'.

89. Ἀνώνυμον ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον, οὗ ἡ ἀρχή· «Τρισταριστεῦ ἀντιλήπτορ ἡμῶν», φ. τμδ'.

90. «Τυπικὸν τῆς προηγιασμένης λειτουργίας». Ἀρχ. «Λέγει ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα», φ. τμδ'. Σελὶς ὀπισθία.

91. «Φωτίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, λόγος περὶ τῶν αἱρέσεων τῶν Φραγγῶν». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ὁ βροτοκτόνος Βελίαρ καὶ σοφιστὴς τῆς κακίας» κτλ., φ. τμς'.

92. «Ἐγκώμια φαλλόμενα εἰς τὸν μέγαν ἱεράρχην Νικόλαον τὸν μυροβλύτην». Ἀρχ. «Μαχαρίζομέν σε, μυροβλύτα Χριστοῦ. καὶ τιμῶμέν σου τῶν μύρων τὴν πρόσχυσιν» κτλ., φ. τνα'. Σελὶς ὀπισθία.

93. Στιχηρὰ εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, εἰς ἕχον δ', πρὸς τὸ Ἐδωκας σημείωσιν. Ἀρχ. «Σήμερον ὁ ἔνθεος *

καὶ ἱερός καὶ σεβάσμιος* τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως* φαιδρῶς ἐγκαινίζεται» κτλ., φ. τγβ'. Σελὶς ὀπισθία.

94. Τεμάχιον ἀκέφαλον τάξεώς τινος εἰς κατασκευὴν τοῦ ἁγίου μύρου. Ἄρχ. « - - - ὁ δὲ ταχθεὶς ὑπηρέτης ἐν τούτοις, εἴτε ὁ ἱερομνήμων, εἴτε ὁ ἀρχιδιάκονος» κτλ., φ. τγγ'.

95. «Ἀκολουθία ἐπὶ φαντασίας καὶ ὄνειρώξεως», φ. τνδ'. Σελὶς ὀπισθία.

96. «Εὐχὴ ἐξομολογήσεως εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου». Ἄρχ. «Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ κύριε, ποιητὰ οὐρανοῦ» κτλ., φ. τνζ'.

97. «Κανὼν· χαιρετισμὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον· ποίημα τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Λάσακαρι». Ἄρχ. «Χαίροις, ἰλαστήριον ψυχῶν», φ. τξβ'. Σελὶς ὀπισθία.

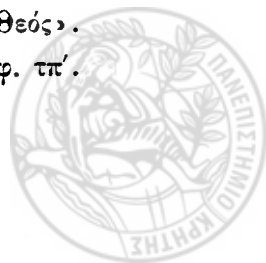
98. «Εὐχὴ ἐπὶ χειμαζομένων ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων». Ἄρχ. «Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ ῥυσάμενος ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Διαβόλου» κτλ., φ. τξζ'.

99. Ἀνώνυμος διὰ στίχων εὐχὴ πρὸς τὴν Θεοτόκον· εἶτα στίχοι Νεοχωρίτου γραμματικοῦ, Διονυσίου μοναχοῦ, Γαλακτίωνος μοναχοῦ, Φιλῆ, Μητροφάνους μοναχοῦ, Χαρσιανίτου καὶ Σταφίδου. Φύλ. τξς'.

100. «Κανὼν ἐπὶ ἀνομβρίας, οὗ ἡ ἀρροστιχίς· Δίδου ὑετὸν τῇ γῆ διψώσῃ, σῶτερ· ἐν δὲ τοῖς θεοτοκίαις· Φῶς πιστῶν», φ. τξζ'. Ἦχος β'.

101. «Εὐχαὶ ἰκετήριοι, συντεθεῖσαι ἐπὶ τῇ φοβερᾷ καὶ παγκοσμίῳ πληγῇ τοῦ θανάτου, καὶ ἀναγινωσκόμεναι ἐν ταῖς λιταῖς». Ἄρχ. «Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου» κτλ., φ. τσά'. Σελὶς ὀπισθία.

102. «Κανὼν εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς παναγίας Θεοτόκου· ποίημα μὲν ὦν τοῦ ἁγίου μεγάλου ποιητοῦ Κοσμά εἰς τὴν τῶν Βαίῶν ἑορτὴν, μεταποιηθεὶς δὲ ἀπὸ μέρους εἰς ταύτην τὴν ἱεράν ἑορτὴν ὑπὸ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Φιλοθέου· οὗ ἡ ἀρροστιχίς· Ὁσαννὰ Χριστὸς εὐλογημένος Θεός». Ἦχος δ'. Ἄρχ. «Ὁφθῆσαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου σου», φ. τπ'.

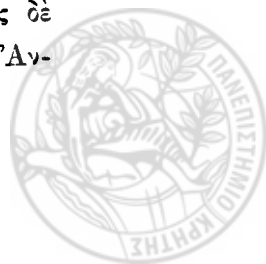
103. «Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πατρικίου, ἐπισκόπου Προύσης, διήγησις περὶ κρίσεως μελλούσης καὶ τῶν ἐπὶ γῆς κολάσεων». Ἄρχ. «Οὗτος ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Πατρίκιος λέγει, ὅτι δύο τόπους ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς» κτλ., φ. τπς'.

304. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 208, μήκους 0,21, πλ. 0,15. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19 (0,155 × 0,105). Ἐγγραφή ἔτει 1615-φ· ὅρα τὸ ἔσχατον φύλλον, ἐν ᾧ γέγραπται τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «† Κτῆμα καὶ πόνος Μελχισεδὲκ ἐπισκόπου Ῥαιδεστοῦ πέλει τὸ παρόν· ἐγγραφή ἐν ἔτει $\overline{\alpha\chi\iota\epsilon}^{\phi}$, οἱ δ' ἀναγινώσκοντες εὐχεσθαί μοι [sic] διὰ τὸν Κύριον». Αὐτόθι· «Ἐκ τῶν τοῦ Δοῦκα Ἀποστόλου Μυτιληναίου καὶ λογοθέτου Σμύρνης». Καὶ ἔνδον τῆς πρώτης πινακίδος ἕτερον σημεῖωμα· «1690 † τωπαρῶν, γεωμετρικῶ, βιβλῆον, πέλει καὶ εἰπάρχη, Γαβριήλ θήτου, καὶ Ἰβεριῖτου· πατρὶς δὲ αὐτοῦ, Χίος λίαν περιφημος». Καὶ ἐν τῇ ᾧα τοῦ 1-ου φύλλου· «Περιῆλθε τῷ παναγιῷ καὶ ζωοδόχῳ Τάφῳ διὰ Χρυσάνθου πατριάρχου». Καὶ πάλιν· «Καὶ τότε Καισαρίου τοῦ Πελοποννησίου κτῆμα».

1. «Τοῦ σοφωτάτου Νικηφόρου τοῦ Βλεμίδους περὶ τε μετεώρων καὶ οὐρανοῦ καὶ ἐτέρων ἀναγκαίων θεωρημάτων». Ἄρχ. «Περὶ τῶν φαινομένων φλογῶν, καιομένων περὶ τὸν οὐρανόν, καὶ τῶν καλουμένων αἰγῶν καὶ δαλῶν καὶ διαθεόντων ἀστέρων. Κεφάλαιον $\overline{\iota\beta}^{\nu}$. Ἐνωθεν μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ στερεώματος» κτλ., φ. 1-102. Τελευταῖον κεφάλαιον τὸ λά', ὃ περὶ κενοῦ. Ἔϊτα ἀπόσπασμα «ἐκ τῆς εἰς τὸν ἡΰαλμὸν ἐξηγήσεως».

2. «Ἡ παροῦσα σύνοψις περὶ φύσεως ἀνθρώπου ἐπενοήθη καὶ συνελέγη καὶ συνετέθη παρὰ Μελετίου μοναχοῦ, θέματος τοῦ Ὀφικίου, βάνδου Ἀκροκοῦ, χωρίου Τιβεριουπόλεως, μονῆς λεγομένης τῆς Ἁγίας Τριάδος» κτλ. Ἄρχ. «Τὰ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς» κτλ. φ. 103^a-196^a. J. A. Cramer, Anecd. Oxon. III, σ. 1 κέ.

3. «Ὅροι καὶ ὑπογραφαὶ κατὰ στοιχεῖον· χρῆ δὲ γινώσκειν, ὅτι ὅσοις πρόκειται $\overline{\beta}$ τοῦ ἁγίου Βασιλείου ὅροι εἰσὶν· ἐν οἷς δὲ $\overline{\Gamma}$ καὶ $\overline{\text{N}}$ Γρηγορίου Νύσσης· ἔνθα δὲ $\overline{\text{A}}$ καὶ $\overline{\text{N}}$ Ἀναστασίου Ἀν-

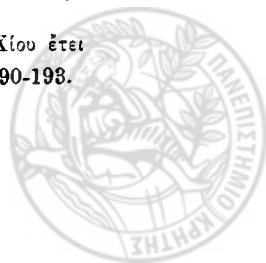

τιοχείας, καὶ ἐν οἷς ἐστὶ \bar{K} καὶ $\bar{\Lambda}$ Κλήμεντος τοῦ Στρωματέως, τὸ \bar{M} Μαξίμου, τὸ $\bar{\Delta}$ Λεοντίου μοναχοῦ τοῦ Βυζαντίου, τὸ $\bar{\Gamma}$ καὶ $\bar{\Sigma}$ Ἰσιδώρου πρεσβυτέρου Ἀλεξανδρείας, τὸ \bar{A} καὶ \bar{M} Ἀμμωνίου φιλοσόφου, τὸ $\bar{\Theta}$ Θεοδώρου τῆς Ῥαϊθοῦ, τὸ \bar{H} καὶ $\bar{\Lambda}$ Ἠλία φιλοσόφου», φ. 196^β-208^β.

305. Αὐτόγραφα τετράδια διαφόρων ἱεροκηρύκων τῆς 15^{ης} ἑκατονταετηρίδος (1628-1684). Φύλλα 317. Ἐν τῇ ἀρχῇ προσετέθη πίναξ τῶν ἐν αὐτοῖς ὁμιλιῶν. Σημειωτέα· α') Διδαχὴ ἀνεπίγραφος (φ. 1-22), ἧς ἡ ἀρχή· «Εὐρίσκεται ἡ ὕλη ἀνείδεος καὶ ἀσημάτιστος, καθὼς λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τῆς διδαχῆς· «αχκή [= 1628] ἐλέχθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ, ὀκτωβρίῳ ς', παρεμοῦ Κωνσταντίνου ἀναγνώστου Μαϊνέτα». — β') Διδαχὴ εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Ἰπαπαντῆς (φ. 52-66). Ἀρχ. «Μεγάλῃ καὶ θαυμαστῇ χαρᾷ σήμερον» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τῆς διδαχῆς· «αχλα' [= 1631] φευρουαρίῳ β' ἐλέχθη ἐν τῷ ναῷ τῆς Νέας Μονῆς - - - παρεμοῦ Κωνσταντίνου ἀναγνώστου Μαϊνέτα». — γ') Διδαχαὶ τῶν ἐτῶν 1664 (φ. 146), 1668 (φ. 162) καὶ 1683 (φ. 67). — δ') Τύπος ὁμολόγου τοῦ 1682-ου ἔτους, φ. 168. — ε') «Τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυρίου Γερασίμου τοῦ Παλαδᾶ λόγος εἰς τὴν περιτομὴν». Ἀρχ. «Ἀνάμεσα εἰς ταῖς πολλαῖς διαφοραῖς» κτλ., φ. 197. — ζ') Ἀκέφαλος λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Φωτεινὴν», φ. 296-299. Μετὰ τὸ πέρας αὐτοῦ· «1639 μαίῳ 13 ἐν Σμύρνῃ, ἱερεὺς Ἀντώνιος (?) Καλλιάρχης»¹. — ς') «Περὶ τοῦ ὕδατος τοῦ αἰσθητοῦ καὶ νοητοῦ». Ἀρχ. «Νὰ εὕρης αὐτὸν ὅπου εἶναι ὅλον φῶς» κτλ., φ. 300. Μετὰ τὸ κείμενον· «1684 ἐν τῷ ναῷ τοῦ πατρὸς μου. Ἱερεὺς - - - Καλλιάρχης».

306. Διάφορα χάρτινα τετράδια τῆς 17^{ης} καὶ τῆς 18^{ης} ἑκατ. Σημειωτέα· α') «Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος περὶ προσευχῆς. Ἐξήγησις τοῦ διδασκάλου κυρίου Κυρίλλου», φ. 23. Μετὰ τὴν ἐξήγησιν· «αωιέ' [= 1815] Ἰουλίου 17. Πάτμος». — β') «Νικη-

¹ Εἰς Ἀντώνιος ἱερεὺς Καλλιάρχης, πνευματικὸς καὶ πρωτεύων Χίου ἐτεῖ 1590-φ, ἀναφέρεται παρὰ τῷ Κατραμῆ. Φιλολογικὰ ἀνάλεκτα Ζακύνθου, σ. 190-198.

φόρου τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὄνειροκριτικὸν κατὰ ἀλφάβητον διὰ στίχων ἱαμβικῶν». Ἄρχ. «Ἄρχε πρὸ πάντων καὶ παθῶν καὶ κοιλίας». Ἐκδ. Rigaltii σ. 10.—γ') «Στίχοι ἡρωϊκοὶ ἐν εἴδει ἐγκωμίου προσφωνηματικοῦ εἰς τὸν παναγιώτατον, θειότατον, σοφώτατον καὶ οἰκουμενικὸν πατριάρχην κ. κ. Κωνστάντιον». Ἄρχ. «Τίς δὴπου σ' ὄχ ἄριστε ἱεραρχῶν» κτλ. Ποιητῆς τῶν στίχων τούτων ἐστὶ Φιλήμων τις.—δ') «Ἐπίγραμμα ἠρωελεγεῖον πρὸς τὸν παναγιώτατον καὶ θειότατον οἰκουμενικὸν πατριάρχην κ. κ. Ἀγαθάγγελον»¹. Καὶ τούτου ποιητῆς ὁ αὐτὸς Φιλήμων.—ε') «Ἐπίγραμμα δι' ἱαμβικῶν στίχων τριμέτρων ἀκαταλήκτων πρὸς τὸν ἱεροδιδάσκαλον ἡμῶν κ. κ. Σαμουήλ»². Ἄρχ. «Ἀστήρ σὺ φαιδρὸς» κτλ. — ς') «Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἡμέτερον ἱεροδιδάσκαλον κ. κ. Σαμουήλ». Ἄρχ. «Πρᾶγμα πολλὰ δίκαιον καὶ ὠφέλιμον» κτλ.—ζ') «Θεματογραφία τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει σχολῆς, τοῦ ἐκ Μιτυλήνης Δωροθέου». Μετὰ τὸ πέρας· «Πάμμος 1815 σεπτ. 29»³.—η') «Σημειώματα περιεργείας χάριν τοῦ σοφολογιωτάτου κυ̅ κυ̅ Φωτίου».

307. Θεματογραφία καὶ λείψανον ἑκτενοῦς τινος μεταφυσικῆς. Συνεραμμένα χάρτινα τετράδια δύο κωδίκων τῆς 1η' ἑκατοντ.

308. Τεῦχος χάρτινον τῆς 1η' ἑκατονταετηρίδος (μῆκους 0,225, πλ. 0,172) ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 154· οὗ αἱ πινακίδες εἰσὶ περικεκαλυμμέναι ὑπὸ δύο μεμβρανίνων φύλλων τῆς 1α' ἑκατ. Ἐν τῇ ἀρχῇ ὑπάρχει πίναξ τῶν ἐν αὐτῷ τούτῳ τεύχει περιεχομένων ὑποθέσεων. Ἐπιγραφή· «Ἐκ τῶν τοῦ Ἰουγλάρι. Μεταγλώττισις Μανουήλ Λαμενίτου τοῦ Κρητός». Λόγοι δέκα, ὧν ὁ πρῶτος ἐπιγραφὴν ἔχει τὸ «Ὁ συνήγορος τῶν πτωχῶν». Ἄρχ. «Ἀναμεταξὺ τῶν πολλῶν δυστυχῶν» κτλ.

¹ Ὅρα περὶ τούτου σημείωσιν Θεοδ. Ἀριστοκλέους: Κωνσταντιου ἀ' τοῦ ἀπὸ Σιναιίου - - βιογραφία καὶ αἱ ἐλάσσονες συγγραφαί. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1866, σ. 63.

² Περί Σαμουήλ τοῦ Κυπρίου ἐν τοῖς τοῦ Μ. Γεδεῶν χρονικοῖς τῆς πατριαρχικῆς ἀκαδημίας (ἐν Κωνσταντινουπόλει 1883), σ. 194 κέ.

³ Περί Δωροθέου τοῦ Πρωτοῦ ὄρα Κωνσταντίου τοῦ ἀπὸ Σιναιίου βιογραφίαν, σ. 162-163. Ἑλλην. Φιλολογ. Σύλλ. Κωνσταντινουπόλεως, τ. XIII, σ. 203-253. Μ. Γεδεῶν χρονικά τῆς πατρ. ἀκαδ. σ. 179-181. Ἄ. Π.-Κεραμέως ἐκδ. παλαιογρ. ἐρευνῶν, σ. 44.

309. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,215, πλ. 0,155) ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 165, ὧν ἐλλείπουσιν αἱ σελίδες 65-86, 125-132 καὶ 139-150· ἄλλαι δέ τινες (87-123) ἀφείθησαν ἐξ ἀρχῆς ἄγραφοι.

1. Κωνσταντίνου Τριανταφύλλου διδασκάλου τοῦ ἐκ Ζαγοράς ἐπιστολὴ πρὸς ἀρχιερέα, ἧς ἡ ἀρχὴ· «Ἐπειδὴ οὐ τὸ μανθάνειν ἀμάρτημα» κτλ., σ. 1. Περὶ τοῦ Κωνσταντίνου τούτου ὄρα Ν. Ι. Μάγνητος περιγραφὴν ἢ τοπογραφίαν τῆς Θεσσαλίας καὶ Θεσσαλικῆς Μαγνησίας (ἐν Ἀθ. 1860), σ. 86.

2. «Τοῦ Καλλινίκου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἰδιωτεύοντος ἐν Ζαγορᾷ τῇ πατρίδι αὐτοῦ τῆς Δημητριάδος»¹, ἐπιστολὴ πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην Σωφρόνιον ἀ' ἀχρονολόγητος (σελ. 4-9), δι' ἧς ἐκφράζει αὐτῷ χαρὰν ἰδίαν ἐπὶ τῇ εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ἀναβάσει· λέγει δὲ σὺν ἄλλοις αὐτῷ καὶ ταῦτα· «ἐγὼ δὲ τὴν σὴν καλοκάγαθίαν εἰδώς, θαρρῶν ποιοῦμαι καὶ παράκλησιν ἐν τοῖς γράμμασιν, αἰτῶν τὰ τῶν φίλων, καὶ μοι μηδὲν ἀχθεσθῆς ἀπὸ πρώτης φορικῶ σοι δοκοῦντι - - - Οὐκ οἶμαι τοῦτο λανθάνειν τὴν σὴν μεγαλόνοιαν, ὡς ὠριστό μοι παρα τοῦ Κοινοῦ ἐτήσιόν τι ἐν λόγῳ σιτηρεσίου διδασθαι· ὃ δὴ ἵνα λαμβάνειν ἔχοιμι ἐφ' οἷς τοῦτο προστέτακτο, ἐπέμποντό μοι αὐτόθεν κατ' ἔτος τὰ τῆς ἀποδειξέως καλούμενα γράμματα· ὧν δὴ εἰς χεῖρας ἠρόντων τὰς ἐμὰς καὶ πεμπομένων πρὸς οὓς ταῦτ' ἐγέγραπτο ἔχοιμιζόμεν τὸ ἐτήσιον, καθ' ἡσυχίαν ἐμαυτῷ συγγινόμενος καὶ τοῖς νεκροῖς, ὡς ἂν εἴποιμι, συγχρωτιζόμενος. Πέρουσι δὲ καὶ τῆτες οὐκ οἶδα τί παθῶν ὁ γεννάδας ἐκεῖνος καὶ ἀλαζῶν Σαμουήλ, ὁ πάντα ἑαυτοῦ διὰ φιλοτιμίαν ποιούμενος, πέμψαι μοι τὰ ἀποδεικτικὰ οὐκ ἤξιωσε. Καίτοι πολλὰ ἐπιστείλας ἄλλοις τε καὶ αὐτῷ γε ἐκείνῳ, ἀλλ' οὖν οὐδὲν ἔγνυσα, καὶ πῶς ἂν δυνάμην σιωπᾶν ἢ ἡρεμεῖν οὕτω παρεωράμενος»; "Ὅλον τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἐκ τοῦ αὐτοῦ κώδικος κατεχώρισε Βασίλειος ὁ Γεωργιάδης ἐν τῇ Ἐκκλησ. Ἀληθείᾳ, τ. III, σ. 633-634.

¹ Περὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Καλλινίκου ὁ ὄρα Ζωσιμᾶ τοῦ Ἐσφιγμενίτου *Προμηθεῖα* (ἐν Βόλφ 1895), τ. VII, σ. 707-711, 713-717, καὶ τ. VIII, σ. 79-80 καὶ 88. Β. Γεωργιάδου πραγματεία ἐν τῇ Ἐκκλησ. Ἀληθείᾳ (1883), τ. III, σ. 617-621.

3. «Δόγος ἀ' εἰς τὸν ἀ' ψαλμὸν τοῦ Δαβίδ, ἐκπονηθεῖς, καθῶς καὶ οἱ ἔμπροσθεν, παρὰ παχαρνίκου Ζήσου Θεοδοσιάδου ἐξ ἐπαρχίας Δημητριάδος, ἐκ χώρας Ἀγίου Λαυρεντίου, κειμένης ὑπὸ τὸ Πήλιον ὄρος». Ἀρχ. «Ὡ πόσῃν χαρὰν, εὐλογημένοι ἀδελφοὶ» κτλ., σ. 11 κέ. Ἔπονται τρεῖς ἔτι λόγοι τοῦ αὐτοῦ Ζήσου εἰς τοὺς ψαλμοὺς β', γ', δ'. Εἰδήσεις περὶ τοῦ Θεοδοσιάδου καὶ πολλὰ αὐτοῦ στιχοιργήματα κατεχώρισεν ὁ Ν. Σταυρίδης ἐν τῷ Ἡμερολογίῳ Ἡ Φήμη, τῷ ἐκδοθέντι ὑπὸ Ζωσιμᾶ Ἐσφιγμένου ἐν Βώλῳ ἔτει 1886, σ. 33-54.

4. «Εὐχὴ δευτέρα Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου». Ἀρχ. «Κύριε ὁ Θεὸς μου, ὁ μέγας καὶ φοβερός», σ. 5.

5. «Ἀποκριτικὸν παρὰ τοῦ ἐκλαμπροτάτου πειζαδῆ Νικολάου Μουρούζη πρὸς τὸν πρῶν παναγιώτατον οἰκουμενικὸν πατριάρχην Κύριλλον, εὐχαριστήριον περὶ τῆς διερμηνείας αὐτοῦ εἰς τὴν βασιλικὴν ναυαρχίαν, αἰτιῶ ἰαννουαρίῳ». Σελίς 124 κέ.

6. «Πρὸς τὴν ἐκλαμπροτάτην δόμναν κ. κ. Ζωὴν Μουρούζη παρὰ τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθέντου Οὐγγροβλαχίας κ. κ. Ἀλεξάνδρου Νικολάου Σούτζου, αἰτιῶ ἰαννουαρίου κγ'». Σελίς 133 κέ.

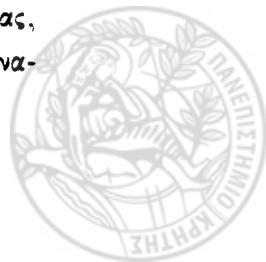
7. «Ἀποκριτικὸν τῆς ἐκλαμπρότητός της», σ. 135.

8. «Ἀποκριτικὸν τῆς ἐκλαμπροτάτης δόμνης Οὐγγροβλαχίας κ. κ. Εὐφροσύνης Καλλιμάχου, συζύγου τῆς ὑψηλότητός του τοῦ αὐθέντου Σούτζου περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως». Σελίς 136 κέ.

9. Ἀποκριτικὸν ἕτερον γράμμα, σ. 138.

10. «Ἐκ τῶν τοῦ σοφολογιωτάτου διδασκάλου κυρίου Νικολάου Βάρκοση ἀρίστων ἐπιγραμμάτων, δεδοκιμασμένων καὶ παραδομένων, πληθῆς» (?), σ. 153.

310. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων γεγραμμένων 134, μήκ. 0,212, πλ. 0,181. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22-23 (0,157 × 0,125). — ἀ') «Χρυσάνθου τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων ἱστορία καὶ περιγραφή τῆς Ἀγίας Γῆς καὶ τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, ἐν ᾗ καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας οἰκοδομῆς τῆς ἐν αὐτῇ μεγάλης ἐκκλησίας, ἧτοι τοῦ σεβασμίου καὶ θείου ναοῦ τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἀνα-

στάσεως, κοινῶς ἤδη λεγομένης τοῦ Ἁγίου Τάφου, καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ἀνακαινισμῶν τοῦ αὐτοῦ κατὰ διαφόρους καιρούς». — β') Νεκταρίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ καὶ τὸν μακαριώτατον πατριάρχην Ἱεροσολύμων κύρ Παΐσιον». Ἀρχ. «Ἄν εἶναι δίκαιον νὰ θαυμάζωνται» κτλ.

311. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 122, μήκους 0,208, πλ. 0,155. Ἐγράφη ἔτει 1709-φ' ὄρα τὸ 122-ον φύλλον, ἐν ᾧ γέγραπται τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Οἱ ἀναγινώσκοντες μέμνησθε τοῦ γράφαντος Μακαρίου ἱερομονάχου τοῦ Μιτυληναίου· ἀψθφ· ἐν μηνὶ δεκεβρίῳ».

1. «Ἀφθονίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα». Ἀρχ. «Ὁ μῦθος ποιητῶν μὲν προῆλθεν» κτλ., φ. 1-18.

2. «Σύνοψις τέχνης ῥητορικῆς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν, συντεθεῖσα παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου μεγάλου ῥήτορος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας κυρίου Ἀλεξάνδρου, ἱατροῦ τε ἀρίστου, τοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως». Ἀρχ. «Τί ἐστι ῥητορικὴ; Ῥητορικὴ ἐστι τέχνη» κτλ.

312. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων ἠριδιμημένων 273, μήκους 0,208, πλ. 0,15. Αὐτόγραφον Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητός. Ἐν τῇ ἀρχῇ κεῖνται φύλλα ἕξ πρόσθετα, ἐν οἷς ἀναγράφονται πρῶτον πίναξ λεπτομερῆς τῶν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τεύχει περιεχομένων ὑποθέσεων, εἶτα ἡ ἐπιγραφή καὶ τέλος ἡ προθεωρία, ἣτις ἐγράφη «Ἐν τῇ τῆς Παλαιοπόλεως μονῆ. 1671 ὀκτωβρίου 26». Ἐπιγραφή· «Εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον τῆς ἱερᾶς σχολαστικῆς θεολογίας παραφράσεις τε καὶ ζητήματα ἐκδοθέντα ἐν τῷ Δ^ο βιβλίῳ περὶ ὀρθοδόξου πίστεως τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, παρὰ Γερασίμου ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρητός, τοῦ τῶν ἐπιστημῶν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαλέκτους κοινῶ διδασχάλου καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ταπεινοῦ κήρυκος. Τόμος δεύτερος». Ἀρχ. «Προθεωρία τῶν ζητημάτων. Ἡ περὶ Θεοῦ θεωρία, εἰ καὶ καθ' αὐτὸ πέφυκε γνώριμος» κτλ. Ἐν τῷ 273-φ φύλλῳ· «Τέλος σὺν θεῷ τοῦ ἁ^{ου} βιβλίου 1672. φευρ. 28. ἐν τῇ τῆς Παλαιοπόλεως μονῆ, ἦτοι ἐν Κερκύρα».

313. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 184, μήκους 0,207, πλ. 0,153. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 23 ($0,148 \times 0,095$). Ἐγγραφή ἔτει 1580-ω· ὅρα τὸ 184-ον φύλλον, ἐν ᾧ γέγραπται τὸ σημείωμα τοῦτο· «† Ἐγγραφή ἐν Μεσσήνῃ τῆς Σικελίας διὰ χειρῶν τοῦ εὐτελοῦς ἱερέως Ἰωάννου Εὐριπιώτου ἐπικεκλημένου. τοῦ ἀπὸ Χίου. ἐν ἔτει αῤῥ φῤῥ πῤῥ. μηνὶ φευρουαρίῳ».

1. «Περὶ ἀρχῶν τῆς μαθηματικῆς, καὶ περὶ γενῶν καὶ εἰδῶν αὐτῆς, καὶ ἐν ποίᾳ κατηγορίᾳ ἀναφέρεται», φ. 1-5.

2. Εὐκλείδου ἐκ τῶν Θέωνος συνουσιῶν βιβλία ζ' μετὰ ποικίλων γεωμετρικῶν σχημάτων, φ. 6-156.

3. «Κλαυδίου Πτολεμαίου ἀρμονικῶν πρῶτον, περὶ τῶν ἀρμονικῆς κριτηρίων». Ἀρχ. «Ἀρμονικὴ μὲν ἐστὶ δύναμις καταληπτικὴ» κτλ., φ. 157-184.

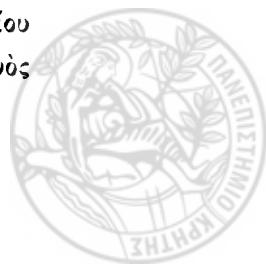
314. Τεῦχος χάρτινον τῆς ἡ' ἑκατοντ. ἐκ φύλλων 47, μήκους 0,207, πλ. 0,155. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 ($0,172 \times 0,11$).—«Γραμματικὴ συντεθεισα παρὰ τοῦ σοφωτάτου Θεοδώρου τούπικλην Πτωχοπροδρόμου». Ἀρχ. «Καθάπερ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, φιλολογωτάτη μοι βασιλίδων» κτλ. Τέλος· «τέως δὲ νῦν ἔχεις παρ' ἡμῶν περατωθεισάν σοι τὴν ἐπιταγὴν».

315. Τεῦχος χάρτινον τῆς ἡ' ἑκατονταετηρίδος (μήκ. 0,21, πλ. 0,154) ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 286, ὧν τινες ἄγραφοι (116-120 καὶ 250-252)· ἐστὶ δὲ τοῦτο αὐτόγραφον Μάρκου Πορφυροπούλου τοῦ Κυπρίου.

1. «Νικηφόρου περὶ οὐρανοῦ καὶ ὅτι ὁ κόσμος οὐκ ἔστιν αἰθεριος». Ἀρχ. «Τὸν οὐρανὸν ὅρον ἄνω εἶναι καὶ ἠ ἀνάπτυξις δηλοῖ» κτλ., σελ. 1-88.

2. «Νικηφόρου μοναστοῦ καὶ πρεσβυτέρου, τοῦ κτήτορος, εἰσαγωγικῆς ἐπιτομῆς περὶ τῶν φυσικῶν ἀρχῶν καὶ αἰτιῶν καὶ μετεώρων» κεφάλαια λ'. Ἀρχ. «Πᾶν τὸ αἷτιον καὶ ἀρχή», σ. 89-115.

3. «Συμεῶν μαγίστρου τοῦ Σηθ συνοψις τῶν φυσικῶν, μεταφρασθεῖσα ὑπ' ἐμοῦ, εἰς κοινὴν γλῶτταν, τοῦ ἐν ἐλαχίστοις σπουδαίου Μάρκου τοῦ Πορφυροπούλου, τοῦ ἐκ Κύπρου, καὶ νοταρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, διὰ παρακλήσεως τινὸς

τῶν ἐμοὶ συνήθων». Ἀρχ. «Ὁ Πλούταρχος, ὃ μέγιστε καὶ θεϊό-
τατε βασιλεῦ», σελ. 121-196.

4. «Πρόκλου σφαῖρα». Ἀρχ. «Ἄξων καλεῖται τοῦ κόσμου
ἡ διάμετρος», σελ. 197-210.

5. «Τοῦ σφωτάτου Κορυθαλλέως περὶ ἀστρολογίας». Ἀρχ.
«Πλάττει ταῖς Μούσαις ὁ φυσικὸς μῦθος», σελ. 213-245.

6. «Ἀστραμφύχου ὄνειροκριτικόν». Ἀρχ. Λαλεῖν καθ' ὕπνου
νητρεκὲς τοῦναρ τόδε» κτλ., σελ. 246-249. Ἐκδ. Rigaltii σ. 5.

7. «Περὶ εἰς ποῖον ζῶδιον ἀνεβαίνει καὶ κατεβαίνει ὁ ἥλιος τὸν
κάθε μῆνα». Ἀρχ. «Ἀπὸ τὰς ἰδ' τοῦ μαρτίου μηνός» κτλ., σ. 253-271.

8. «Περὶ θέσεως κόσμου, οὐρανοῦ τε καὶ γῆς καὶ ἀστέρων,
καὶ τοῦ Ἀράτου τὰ φαινόμενα». Ἀρχ. «Ὁ οὐρανὸς σφαιροειδῆς
ἔστι κύκλω» κτλ., σελ. 273-286.

316. Ἀκανόνιστα χάρτινα τετράδια, ὧν τὰ πλείω ἔγραψεν ὁ
ιεροκῆρυξ Γρηγόριος ἱερομόναχος μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1629 καὶ 1641,
ἕτερα δὲ τινὰ πάλιν ἔγραψεν ἕτερος ἀνώνυμος ἱεροκῆρυξ μεταξὺ
τῶν ἐτῶν 1664 καὶ 1666. Φύλλα 297, περιέχοντα ἐν ἑαυτοῖς
διαφόρων ἱεροκηρύκων διδασχάς· τούτων δὲ ὁ πίναξ ἔστι κατε-
στρωμμένος ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ τεύχους, ὑπερ ἄρχεται ἀπὸ τινων
«συλλογισμῶν περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἀγίου πνεύματος»· μετὰ
δὲ τούτους ὑπάρχει τις ἀνώνυμος πραγματεία «περὶ τῶν ἐντολῶν
πασῶν, καὶ περὶ ἐξομολογήσεως πῶς πρέπει ὁ πνευματικὸς νὰ
ἐξομολογῇ τοὺς ἀνθρώπους».

317. Τεῦχος χάρτινον τῆς ἰς' ἑκατ. ἐκ φύλλων 149, μήκ.
0,21, πλ. 0,155· ἦν δὲ τοῦτο πρότερον «Δοσιθέου πατριάρχου
Ἱεροσολύμων». Πιθανῶς αὐτόγραφον Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου.
Φύλλα ἄγραφα· 17-34. Μετὰ τὸ 15-ον φύλλον ὑπάρχει ἔλλειμμα·
κατὰ δὲ τὸν κατάλογον Ἀντωνίνου καὶ Ἰωαννίδου ὑπῆρχεν ἐν τῷ
τόπῳ τούτῳ «Ἰσαὰκ μοναχοῦ τοῦ Ἀργυροῦ μέθοδος κατασκευῆς
ἀστρολαβικοῦ ὄργανου, ἔτι δὲ ἀπόδειξις λογικῆς τῶν ἐν αὐτῷ
καταγραφομένων μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν ἐν τῇ σφαιρικῇ ἐπιφα-
νεῖα ὡς ἐπίπεδον: ἀρχή: Ἐπεὶ καθάπερ τινὰς ἀρχετύπους πίνα-
κας». Ἐλλειμμα ὑπάρχει καὶ μετὰ τὸ 68-ον φύλλον.

1. «'Αρχύτου τοῦ Μαξίμου κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων τῶν εἰς τέσσαρα τὸ πρῶτον», εἶτα τὸ β', τὸ γ' καὶ τὸ δ'. 'Αρχ. «Μετιέναι δὴ τὰ περὶ τῆς σφαίρας βουλόμενοι» κτλ., φ. 1-15.

2. Προσθήκη τῆς ιζ' ἑκατ. «Περὶ πολλαπλασιασμοῦ μοιρῶν καὶ λεπτῶν καὶ δευτέρων πρὸς μοίρας καὶ λεπτά», φ. 16.

3. 'Ακέφαλον ἀστρονομικὸν πόνημα, οὗ αἱ πρῶται λέξεις ἔχουσιν ὧδε: « - - - ἐνίστε δὲ δεύτερον, ὅταν δηλαδὴ ἀπλᾶ ἔτη οὐχ εὐρεθῶσιν, ὡς εἴρηται· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσαγαγόντες τὴν ὑποκειμένην πόλιν εἰς τὸ κανόνιον τοῦ μήκους τε καὶ πλάτους τῶν ἐπισήμων πόλεων, κατὰ τὸ σελίδιον αὐτοῦ τὸ ἐπιγραφόμενον Πόλεις» κτλ., φ. 35 κέ.

4. «Θέωνος ἐκ τοῦ εἰς τὸ πρῶτον τῆς μαθηματικῆς συντάξεως Πτολεμαίου περὶ μερισμοῦ». 'Αρχ. «Τὰ πρῶτα ἐξηκοστὰ περὶ μὲν μοίρας μερίζόμενα» κτλ., φ. 40-41^α.

5. Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου ἀνεπίγραφον συμπλήρωμα εἰς τὰ κανόνια Μιχαὴλ τοῦ Χρυσοκόκκη (φ. 41^β-68), μετὰ προλόγου ἔχοντος οὕτως: «'Ο ἐν ἐπισκόποις ἐλάχιστος Δαμασκηνὸς τοῖς ἐντετυξομένοις χαίρειν. 'Επειδὴ πρὸ ἡμῶν ὁ σοφώτατος Μιχαὴλ ὁ Χρυσοκόκκης πολλὴν εἰς τὴν τοῦ 'Ιουδαϊκοῦ ἑξαπτερούγου ἑρμηνεῖαν φροντίδα κατεβάλετο καὶ ὡς ἐντὴν ἄριστα τὴν περὶ τούτου διδασκαλίαν ἡμῖν ἐσαφήνισεν, οὐ μὴν δὲ τὸν τῶν ἐννεακαιδεκαετηρίδων χρόνον παρηύξησεν ἐν τοῖς παρ' αὐτοῦ συντεθεῖσι κανονίοις, ὥστε διαρκεῖν εἰς μάλιστα— καὶ γὰρ μέχρι τῆς σπδ·ης συνεγράφατο, ὡς ἐντεῦθεν μικροῦ δεῖν ἄχρηστον εἶναι τὴν τούτου μάθησιν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον—, ἔδοξε κάμοι παρεκτεῖναι τὰς ἰθητηρίδας εἰς τὸ αὐταρκες, ὡς ἂν μὴ τελειωθέντων τῶν παρ' ἐκείνου συγγεγραμμένων ἰθητηρίδων ἄχρηστος ἢ τοσαύτη καὶ τηλικαύτη τῆς μαθήσεως ὠφέλεια γένηται· ὅτι δὲ οὐ μικρὰν περὶ τούτων σπουδὴν ἀνεδεξάμην, ὥστε μὴ παρατραπῆναι τῆς εὐθείας, ἀλλ' ἐς τὸ ἀκριβὲς συνθεῖναι τὰς τε ἡμέρας καὶ ὥρας καὶ τὰ τούτων λεπτά, ὡσαύτως καὶ τὰ ζώδια καὶ τὰς μοίρας καὶ τὰ τούτων λεπτά, μαρτυρήσουσιν οἱ τῆς τοιαύτης ἐπιστήμης εἰδήμονες· οὐ γὰρ ἐκ τοῦ παραχρήμα τοῖς σπουδαίοις ἢ περὶ τούτων θεωρία, ὡς ἴσα-

σιν οἱ μεμνημένοι, ἐγγίνεται. Ὅθεν ὑμεῖς αὐτοὶ τὸν τῆς οὐ μωμητῆς ἴσως σπουδῆς τε καὶ μελέτης πόνον ἀπόνως καρπούμενοι τῆς ἡμετέρας σωτηρίας ὑπερέυχεσθαι. ζπβ^ω [= 1574] φευρ. ιε', α' ς». Εἶτα τὰ κανόνια Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου.

6. Λεῖψανον, ὡς φαίνεται, φυσιολόγου τινός, ἰδίᾳ δὲ περὶ τῆς ἀράχνης, φ. 69-75.

7. «Ἰωάννου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως, τοῦ Φιλοπόνου, περὶ τῆς τοῦ ἀστρολάβου χρήσεως». Ἀρχ. «Τὴν ἐν τῷ ἀστρολάβῳ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαιρας ἐξάπλωσιν» κτλ., φ. 75^β.

8. «Ἐτέρα μέθοδος ἀωνόμου περὶ τοῦ ἀστρολάβου». Ἀρχ. «Εἰ βούλει γινώσκειν τὴν τοῦ ἀστρολάβου μέθοδον» κτλ., φ. 86^β.

9. «Μάρκου τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου μέθοδος εἰς τοὺς κανόνας τοὺς προχείρους, οἷς ἡ ἐπιγραφή Κύκλοι». Ἀρχ. «Ἡ τῶν κανόνων τούτων σύστασις γέγονε μὲν παρά τινος τῶν ἐν Ἰταλίᾳ μαθηματικῶν, κατὰ τὸ χιλιεστὸν τριακοσιοστὸν ἐξηκοστὸν πρῶτον ἔτος» κτλ., φ. 90-115.

10. «Μέθοδος, δι' ἧς εὐρίσκονται αἱ καθ' ἐκάστην νύκτα ὑπὸ τῆς σελήνης φωτιζόμεναι τῆς νυκτὸς ὥραι». Ἀρχ. «Ἡ σελήνη γεννηθεῖσα αὖξει καθ' ἐκάστην» κτλ., φ. 116^α.

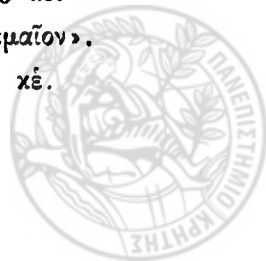
11. «Τοῦ φιλοσοφωτάτου κυροῦ Μαξίμου μοναχοῦ τοῦ Πλανουόδη ἐκ τῆς ψηφοφορίας κατ' Ἰνδοὺς τῆς λεγομένης μεγάλης, περὶ τε συνάφews καὶ πολλαπλασιασμοῦ καὶ ἀφαιρέσεως καὶ μερισμοῦ μοιρῶν καὶ λεπτῶν πρώτων καὶ δευτέρων, ἢ καὶ τρίτων, τῶν ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ εὐρισκομένων». Ἀρχ. «Ῥητέον ἡμῖν ἤδη καὶ περὶ ζωδίων καὶ μοιρῶν», φ. 116^β-119^β. C. I. Gerhardt, Das Rechenbuch des Maximus Planudes. Halle 1865, σ. 23.

12. Κανόνια τῶν ὥρῶν ἐκάστης ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, φ. 120-124.

13. «Περὶ ἐπισημασιῶν τῶν ε' πλανωμένων ἀστέρων». Ἀρχ. «Ὁ μὲν $\bar{\text{H}}^{\circ}$ ἀπὸ πρώτης μοίρας ἕως $\bar{\text{I}}\bar{\text{Z}}^{\eta}$ » κτλ., φ. 125 κέ.

14. «Πρόκλου διαδόχου περὶ τῆς τῶν πλανωμένων ἀστέρων δυνάμεως». Ἀρχ. «Ὁ τοῦ Κρόνου ἀστήρ φύχει», φ. 126 κέ.

15. «Τὰ τοῦ ζωδιακοῦ δωδεκατημόρια, κατὰ Πτολεμαῖον». Ἀρχ. «Ὁ Κριὸς ζῳδιὸν ἐστὶν ἰσημερινόν» κτλ., φ. 132 κέ.

16. «Πρόκλου διαδόχου περὶ τριγώνων». Ἀρχ. «Ἡ πρὸς τὰ τρίγωνα συνοικειώσεις» κτλ., φ. 134.

17. «Τῶν φώτων καὶ ἀστέρων συνοικειώσεις πρὸς τὰ δωδεκατημόρια, κατὰ Πτολεμαῖον», φ. 135.

18. «Αἱ τῶν ἀπλανῶν φύσεις κατὰ τὸ ἰδίως αὐτῶν ποιητικόν, ὅπως τῆς φύσεως τῶν πλανωμένων συγκέχρανται. Πτολεμαίου ἐκ τῆς τετραβίβλου», φ. 136.

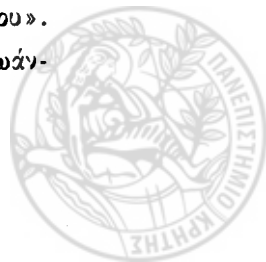
19. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν γινομένων σημείων περὶ τε τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς λοιποὺς ἀστέρας», φ. 137^β.

20. «Πρόκλου περὶ τροπικῶν καὶ ἰσημερινῶν καὶ στερεῶν καὶ διασώμων ζωδίων». Ἀρχ. «Τῶν ἐξ ἑξωδίων τὰ μὲν λέγεται τροπικά» κτλ., φ. 138^β.

21. «Περὶ ὠροσκοπίας· γέγραπται δὲ τέχνης ἕνεκα, οὐχὶ δὲ καὶ πιστεύειν ταῦτα χρή, ὡς οὐκ ἀληθεύουσιν ἐπὶ πᾶσι καὶ πάντοτε». Ἀρχ. «Τῆ Κυριακῆ, ἐν αἷς ὦραις ὁ ἥλιος διέπει» κτλ., φ. 140.

22. «Ἔτει ζπβφ [= 1574] † Τοῦ ταπεινοῦ μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης Δαμασκηνοῦ ἐξάπλωσις καὶ τεχνολογία εἰς τὸ τοῦ ἐξαπτερυγοῦ ὑπόδειγμα τοῦ Χρυσοκόκη», φ. 142-149.

318. Τεῦχος χάρτινον τῆς εἴς ἑκατ. ἐκ φύλλων 208, μήκ. 0,205, πλ. 0,147. Τὸ κείμενον μονόστηλον.—α') Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου κατηχήσεις ἐν παραφράσει, φ. 1-91.—β') «Διήγησις τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου πάνυ ὠφέλιμος». Ἀρχ. «Πορευόμενος ποτέ τις τῶν ἁγίων πατέρων», φ. 91^β.—γ') Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος περὶ τῆς αἰωνίου καὶ ἀτελευτήτου κολάσεως, καὶ φοβερᾶς καὶ δικαίας κρίσεως». Ἀρχ. «Ὅσοι τὰ τοῦ βίου μάταια», φ. 101^β.—δ') «Θαῦμα γενόμενον παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεράρχου καὶ θαυματουργοῦ Νικολάου». Ἀρχ. «Ἐγένετο ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις», φ. 109.—ε') «Ἐτερον θαῦμα τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου». Ἀρχ. «Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἦτόν τις ἄνθρωπος», φ. 113.—ς') «Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐπραξίας, μεταφρασθεὶς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου». Ἀρχ. «Ἄλλο δὲν εἶναι ποθεινότερον» κτλ., φ. 123.—ζ') Ἰωάν-

νου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος περὶ νηστείας». Ἀρχ. «Σήμερον, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, τὸν ἱατρὸν προσκυνήσωμεν», φ. 190.—η') «Περὶ κατακρίσεως τοῦ μὴ κατακρῖναι τινα». Ἀρχ. «Ἀκούσωμεν τοῦ Κυρίου», φ. 194.

319. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατ. ἐκ φύλλων 168, μήκους 0,21, πλ. 0,158. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 20 (0,162 × 0,11).

1. Συνόψεις τῶν Ἀριστοτέλους πολιτικῶν. Ἀρχ. «Κοινωνικὸν ζῶον ὁ ἄνθρωπος», φ. 1-144.

2. «Ἐκ τῶν τοῦ Κυριακοῦ τοῦ Στρώζα κατ' Ἀριστοτέλην πολιτικῶν τὸ κ, ἦτοι βιβλίον θ'». Ἀρχ. «Πρὸς δὲ τοῖς εἰρημένοις πολιτικοῦ διελθεῖν ἔστι» κτλ., φ. 145.

3. «Τοῦ αὐτοῦ Στρώζα ἐπὶ τοῖς θ' τῶν Ἀριστοτέλους πολιτικῶν τὸ κ, ἦτοι βιβλίον ι'». Ἀρχ. «Νῦν δὲ περὶ βασιλείας λέγειν» κτλ., φ. 159.

320. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος, μήκους 0,21, πλ. 16. Σελίδες ἠριθμημέναι 226, ὧν ἐλλείπουσιν ἡ 1-η καὶ ἡ 2-α.

1. Ἀνώνυμος βίος τοῦ μεγάλου Πέτρου. Ἀρχ. «Πέτρος Ἀλεξιάδης ὁ δεδοξασμένος αὐτοκράτωρ τῆς Μοσχοβίας. Ἀρχόμενοι νὰ γράψωμεν διήγησιν» κτλ., σ. 3.

2. «Σύντομος διήγησις διὰ ὅσα ἐσυνέβησαν εἰς τὴν Μοσχοβίαν ἀπὸ τοῦ 1540-οῦ ἔτους ἕως τοῦ νῦν αὐτοκράτορος, ἔτους δὲ 1698», σ. 57.

3. Σύντομον ῥωσικὸν χρονικὸν ἀπὸ τοῦ 1360-οῦ μέχρι τοῦ 1700-οῦ ἔτους, σ. 219.

321. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,21, πλ. 0,15) ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 183, ὅπερ ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ις' ἑκατοντ. Ἐν τῇ ῥα τῆς 1-ης σελίδος· «Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Ἰωακείμ πρωτοσυγκέλλου τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου κυρίου Χρυσάνθου τῶν Ἱεροσολύμων, ἐν τῇ Σμύρνῃ, αψκς^ω [=1726] μηνὶ μαρτίῳ».

1. Κανὼν λβ' τῆς ἐν τῷ Τρούλλῳ συνόδου, σ. 1.

2. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως «περὶ παραδόσεως τῆς θείας λειτουργίας». Ἀρχ. «Πολλοὶ μὲν τινες καὶ ἄλλοι τῶν τοὺς ἱεροὺς ἀποστόλους διαδεξαμένων» κτλ., σ. 3.

3. «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ ἀδελφοθέου Ἰακώβου». Ἀρχ. «Ἐν πλήθει ἁμαρτιῶν μεμολυσμένον με», σ. 5-41.

4. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, «ὅτι ὁ ἱερουργούμενος ἄρτος καὶ οἶνος οὐκ ἔστι τύπος τοῦ κυριακοῦ σώματος, ἀλλ' αὐτὸ ἐκεῖνο ἀληθῶς τὸ ἴδιον σῶμα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Ὁ ἀγαθὸς καὶ πανάγαθος», σ. 42.

5. «Νικολάου τοῦ μακαριωτάτου ἐπισκόπου Μεθώνης πρὸς τοὺς διστάζοντας καὶ λέγοντας, ὅτι ὁ ἱερουργούμενος ἄρτος καὶ οἶνος οὐκ ἔστι σῶμα καὶ αἷμα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Τὴν μυστικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον ἱερουργίαν», σ. 49.

6. «Τοῦ μακαρίου Σαμουὴλ ἀρχιεπισκόπου Γάζης διαλέξεις πρὸς Ἀχμέδ τὸν Σαρακηνόν, ἀποδεικνύουσα τὸν ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἱερουργούμενον ἄρτον καὶ οἶνον σῶμα καὶ αἷμα ἀληθινόν καὶ ὀλόκληρον εἶναι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Ἐπιτυχάνομέν ποτε πορευόμενοι τὴν εἰς Ἑμισσαν», σ. 56.

7. «Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου, ὅτι οὐ μόνον ἀπὸ τῆς ψωνῆς τῶν δεσποτικῶν ῥημάτων ἀγιάζονται τὰ θεῖα δῶρα, ἀλλ' ἐκ τῆς μετὰ ταῦτα εὐχῆς καὶ εὐλογίας τοῦ ἱερέως, δυνάμει τοῦ ἁγίου πνεύματος». Ἀρχ. «Ἡμεῖς ἐκ τῶν ἱερῶν ἀποστόλων» κτλ., σ. 66.

8. «Ἐκ τῆς Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου καὶ μάρτυρος ἀπολογίας ὑπὲρ χριστιανῶν, περὶ λειτουργίας». Ἀρχ. «Ἡμεῖς δὲ μετὰ τὸ οὕτως λούσαι» κτλ., σ. 77.

9. Γρηγορίου Νύσσης, «ὅτι ὁ ἀγιαζόμενος ἄρτος εἰς σῶμα τοῦ Θεοῦ Λόγου μεταποιεῖται» κτλ. Ἀρχ. «Ὡσπερ οἱ δηλητήριον δι' ἐπιβουλῆς λαβόντες», σ. 80.

10. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως «ἱστορία ἐκκλησιαστικὴ καὶ μυστικὴ θεωρία». Ἀρχ. «Ἐκκλησία ἐστὶ ναὸς Θεοῦ», σ. 84 - 150.

11. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων. Ἀρχ. «Τὰ τῶν βρωμάτων ἡδέα», σ. 150.

12. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ κτίσεως ὀρατῆς» καὶ πάλιν «τοῦ αὐτοῦ περὶ οὐρανοῦ», σ. 182 κέ.

322. Τεῦχος χαρτινον ἐκ φύλλων 205, μήκ. 0,21, πλ. 0,155. Ἐγγραφή μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1690 καὶ 1691. Φύλλα ἄγραφα· 38-40 καὶ 62-64.

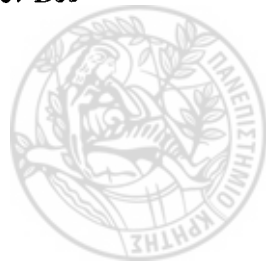
1. «Καὶ τότε πρὸς χρῆσιν Γεωργίου Τραπεζουντίου τοῦ Ὑπομεναῖ:—Σχόλια παλαιὰ τῶν πάνυ δοκίμων εἰς τὰς σωζομένας τῶν Σοφοκλέους τραγωδιῶν. Εἰς Αἶαντα τὸν μαστιγοφόρον», φ. 1-36. Κείμενον καὶ σχόλια μεταξὺ τῶν στίχων. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Αχ^ϛ [=1690], μαρτίου κδ', γέγραφα ἡμέρα β':—Γερβ(άσιος) Ἐλισσ. Ἰω(άννου) διακ(ονος): κάγω». Εἶτα· «Ἐδιαβάσαμεν ἀπριλλίου κδ' ἡμέρα γ'».—Φ. 37^α Ἐπιγράμματα Σιμωνίδου, Ἐρυκίου καὶ Διοσκορίδου εἰς Σοφοκλέα.—Φ. 37^β Ὑπόθεσις Αἶαντος τοῦ μαστιγοφόρου.

2. «Αχ^ϛ ἀπριλλίου λ', ἡμέρα δ':—Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι» μετὰ σχολίων καὶ ψυχαγωγικῆς ἐρμηνείας, φ. 41. Μετὰ τὸ κείμενον· «Αχ^ϛ μαΐου β' γέγραφα». Εἶτα· «Ἐτελειώσαμεν τὸν παρόντα ποιητὴν ἐν ἔτει αχ^ϛ ἰουλίου ια' ἡμέρα ε'». Καὶ πάλιν· «Πόνημα Γεωργίου Τραπεζουντίου τοῦ Ὑπομεναῖ».

3. «Ἀρχὴ αχ^ϛ, μηνὸς ἰουλίου ιε' ἡμέρα γ': — Πινδάρου Ὀλυμπιονίκαι» μετὰ σχολίων καὶ ψυχαγωγικῆς ἐρμηνείας, φ. 65. Μετὰ τὸ κείμενον· «Ἐν ἔτει αχ^ϛ σεπτεμβρίου ιβ' ἡμέρα ε'».

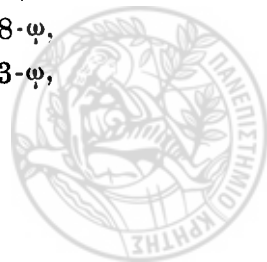
4. Τῆς Πλανουδείου τῶν ἐπιγραμμάτων ἀνθολογίας πρῶτον τμήμα, μετὰ σχολίων καὶ ψυχαγωγικῆς ἐρμηνείας, φ. 105^β κέ. Ἐν τῇ ἀρχῇ· «Αχ^ϛ σεπτεμβρίου ιε' ἡμέρα γ'. καὶ εἰς τὰς ιε' ἦρθε ὁ κύρ Θεοδώρης ἀπὸ τὸ Σινώπιν. Γ. Τ. Υ». Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Αχ^ϛ α'. ἐτελειώσαμεν τὸ ἐπιγραμματάριον εἰς δόξαν Θεοῦ ἐν ἔτει αχ^ϛ α' μαρτίου ιη' ἡμέρα δ'. Θεὲ κύριε ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπελθέτω ἀφ' ἡμῶν ἡ νωθρότης καὶ φώτισον τὸν νοῦν ἡμῶν τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς.—Καὶ τὸ αὐτὸ διήλθομεν ἐν Βουκουρεστίῳ αψά' φεβρ. γ'».

5. Συλλογὴ ἐτέρων τινῶν ἐπιγραμμάτων, φ. 202^β.

323. Τεῦχος χάρτινον, μήκ. 0,22, πλ. 0,165. Τὸ κείμενον μονόστηλον· ἐγράφη δὲ περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 17^{ης} ἑκατ. καὶ σελίδας ἀριθμεῖ 273. — Συνεσίου ἐπιστολαί. Ἐν τῇ 273-ῃ σελίδι· «Ἐκ τῶν τοῦ Βασιλείου πρωτοστιαρίου τοῦ Πατριαρχικοῦ Οἴκου-μενικοῦ Θρόνου».

324. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,21, πλ. 0,16) ἐκ φύλλων γεγραμμένων 187. Ἐν τῇ προσθίᾳ σελίδι τοῦ 1-ου φύλλου ὑπάρχει κόσμημά τι κεχρωματισμένον μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς· «Ὁ Ζωοδόχος Τάφος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Εἶτα ἐτέρα ἐπιγραφή· «Αϋϕλς^ω [=1736]:-Ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ 1736:-Ἐγράφη τὸ παρὸν κατάστιχον τῶν ὀνομάτων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ταξιδίου τῆς Μαύρης Θαλάσσης, ἤγουν τῆς πόλεως Σινώπης, Ἰνέου, Κερασούντος, Τραπεζοῦντος, Χαλδίας, Θεοδοσιουπόλεως, ἤγουν Ἐρζρούμην, Τοκατίου, καὶ πάντων τῶν ἐναυταῖς ὑποκειμένων χωρίων, καθὼς περιείχασιν τὰ παλαιὰ κατάστιχα, τῶν προελθόντων. κατακαιροῦς πανοσιωτῶν ἀγίων πρωτοσυγκέλλων, τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου, ἐκάστης πόλεως καὶ χωρίου, ἕτοι ὀνόματα παρησιαῶν σαρανταλειτουργιῶν, προθέσεων, σαρανταριῶν τε καὶ λειτουργιῶν, ἐκ πολλοῦ προαπερασμένου χρόνου· ἃ ἐκ πολλῶν ἄλλων καταστίχων παλαιῶν ἐσυλλέχθησαν ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ, διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου, τοῦ πανοσιωτάτου καὶ αἰδεσιμωτάτου ἀγίου ἀρχιμανδρίτου τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου κὺρ Βαρνάβα, τέκνον γνήσιον νηπιόθεν τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἐλθὼν εἰς τὰς αὐτὰς κωμοπόλεις, διὰ βοήθειαν τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου, παρὰ τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς». Τὸ οὕτως ἐπιγεγραμμένον τοῦτο κατάστιχον ἄρχεται πρῶτον ἀπὸ τῆς ἀπογραφῆς τῆς Σινώπης, γενομένης τῇ 25-ῃ ἰουνίου 1710. «Τὰ ὀνόματα τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν τῆς πόλεως Σινώπης». Ἐν τῷ 4-ῳ φύλλῳ (20 σεπτ. 1720) ἀναγράφεται Διονύσιος, μητροπολίτης Ἀμασειας, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ῥήγενα.—Φύλλ. 9-22. Ἀπογραφαὶ τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν τῆς Οἰνῆς, γενόμεναι ἔτε: 1698-φ, 1699-φ, 1705-φ, 1707-φ, 1710-φ, 1714-φ, 1719-φ, 1723-φ,

1731-φ καὶ 1734-φ.—Φύλλ. 23^α «Τοκάτην 1691 δεκεμβρίου 10. Ἄπαντα τὰ ὀνόματα τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν τῆς πόλεως Τοκατίου ἄμα καὶ τῶν περιχώρων αὐτοῦ» (ἔτει 1699, 1706, 1714, 1722, 1724, 1735).—Φύλλ. 32^β «1731 ὀκτωμβρίου 10 εἰς τὸ Τοκάτην: Τὰ παρόντα ὀνόματα τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν εἶναι τοῦ μακαρίτου παπᾶ κὺρ Νεοφύτου ὁποῦ ἐπεριπάτησεν εἰς τὸ Τοκάτην καὶ εἰς τὰ περιχώρα τοῦ Τοκατίου χάριν ἐλεημοσύνης τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου· ὁ ὁποῖος ἐτελεύτησεν εἰς τὰ αὐτόθι· ἅτινα δὲν ἐδιαλάμβαναν ποῖα εἶναι σαραντάρια, ἢ προθέσεις, ἢ σαρανταλείτουργα, οὐδὲ τὸν τόπον, καὶ παρακαλῶ μετέπειτα, ὅποιος ἔθελεν ὑπάγει εἰς τὰ αὐτόθι, νὰ ἐξετάσῃ ἐπιμελῶς νὰ τὰ διορθώσῃ, καὶ ἄς εἶναι διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ γλυκυτάτου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ ψυχικὴν του σωτηρίαν». — Φύλλ. 39^α «Τραπεζοῦς 1718. Ἄπαντα τὰ ὀνόματα τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν τῆς πόλεως Τραπεζοῦντος, κατὰ τάξιν αὐτῶν. — Μαχαλλᾶς Δαυνοῦδα: Ἅγιος Ἰωάννης: 1718» (καὶ 1716).—Φύλλ. 40^β «Τραπεζοῦντα μαχαλλᾶς τοῦ Ἁγίου Βασιλείου 1707» (1713, 1716, 1731). Εἶτα (φ. 44-51) μαχαλλᾶδες: Ἐξώτοιχα (1708, 1731), Φράγγικα (1700, 1730), Χριστοῦ (1708), Βασμούλικά (1707, 1730), Ἁγίας Μαρίνης (1708), Εὐαγγελιστρίας (1730), μητροπόλεως Ἁγίου Γρηγορίου (1707, 1718, 1731), Ἁγίου Γεωργίου (1708, 1731).—Φύλλ. 52-55. Χωρία περὶ τὴν Τραπεζοῦντα: Πλάτανα (1717), Μανδρανοῦ (1731), Κουταλά (1731), Κυθάρενα (1730), Χολομόνα (1730), Σοῦκ-Σουγιοῦ (1730), Καλικά (1730), Καπὴ-κιογὴ (1730), Χώτζη (1731), Τζαχαρίνα (1731), Ζέφνος (1731), Σαμάρουζα (1731), Δοῦρχα (1731), Φαντάκ (1731), Ὀλασα (1731), Πραστειός (1731) καὶ (φ. 53^α) «Τραπεζοῦντα Περιστεριότης 1730». — Φύλλ. 56^α «Γριουμισχανάς. 1709. ἰαννουαρίου 5. Ἄπαντα τὰ ὀνόματα τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν τοῦ Γριουμισχανά. Μαχαλλᾶς τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐν Χαλδίᾳ». Ἀρχ. «Ὁ ἅγιος ἀρχιεπίσκοπος Χαλδίας κὺρ Φιλόθεος ἔγραψεν τὴν μητέρα του Σοφίαν» κτλ.—Φύλλ. 57^α «1715 αὐγούστου 29 ματένι

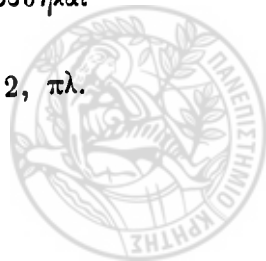

Σκουσιάνι. Μαχαλλᾶς τοῦ ἁγίου Γεωργίου». Ἐνταῦθα (φ. 57^β) «ὁ ἅγιος Χαλδίας κὺρ Γρηγόριος (ἔγραψε) τὸν ἀδελφόν του Βενιαμίν - - - Ὁ ἅγιος καθηγούμενος τοῦ Χουτουρᾶ κὺρ Εὐθύμιος τὸν διδάσκαλόν του Ἰωακείμ».—Φύλλ. 58^α Μαχαλλᾶς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (1700, 1718, 1719, 1725) καὶ (φ. 61^β) «1727 ἀπριλλίου 24: ἐνορία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν Χαλδίᾳ· ἦν δὲ πρωτοσύγκελλος Βαρνάβας ἱερομόναχος: Ὁ ἅγιος Χαλδίας κύριος κὺρ Ἰγνάτιος τὸν πατέρα του Κωνσταντῖνον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ Χατοῦνα· καὶ ὁ Σελευκεῖας Γρηγόριος ὑπὲρ Ἀνδρονίκου ἀνεψιοῦ αὐτοῦ. — Φύλλ. 62-79 ἀπογραφαὶ (1732, 1734) τῶν λοιπῶν ἐν Χαλδίᾳ ἐνοριῶν. — Φύλλ. 80^α χωρίον Κρώμη (1705, 1716, 1726, 1733).—Φύλλ. 81^α χωρίον Μόχωρα (1716, 1733), καὶ «χωρίον Ἀλθινόν, ἔγγον τῆς Παναγίας 1716».—Φύλλ. 81^β χωρίον Χάσερα (1726, 1733). — Φύλλ. 82^β χωρίον Χουτουρᾶ (1708, 1732) καὶ χωρίον Γκιάρ-τάγ 1718.—Φύλλ. 83^α χωρίον Πέντε-Ἐκκλησίαις 1707.—Φύλλ. 83^β χωρίον Ἄτρα 1708 καὶ 1733.—Φύλλ. 84^β χωρίον Τζήτη 1708, 1726, 1733.—Φύλλ. 85^α χώρα Τζήτη, ματένιον Καππάνην 1733». — Φύλλ. 85^β χώρα Ἄδησαν (1708, 1733) καὶ χωρίον Αὐλιάνη (1708, 1726, 1733). — Φύλλ. 86^β χώρα Γήμερα 1718.—Φύλλ. 87^α «Τὰ ἀφιερώματα ὅπου ἀφιέρωσαν εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Χαλδίας, ἐνορία τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τῆς ἀρχιεπισκοπῆς». "Ὁρα Ἀνάλ. ἱεροσολυμιτ. σταχυολογίας, τ. II, σ. 403.—Φύλλ. 90^α «Τὰ ἄσπρα ὅπου συνήχθησαν ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν Χαλδίας, τοῦ Ἁγίου Τάφου, ἀπὸ τὰ κουτία καὶ ἀπὸ τῶν ἐργαστηρίων τὰ ἐνοίκια, ἀπὸ ταῖς ἐνορίαις καὶ ταῖς χώραις καὶ ματένια φαίνονται οἱ ἐπίτροποι τοῦ Ἁγίου Τάφου Σουμελίτης προσκυνητῆς καὶ Ἰγνάτιος Σαρασίτης». Ἀρχ. «Ἐν ἔτει ,αψκβ' νοεμβρίου α'» κτλ. — Φύλλ. 91^α χώρα Παπᾶ-Ἀβραάμ 1709, 1717. — Φύλλ. 92 χώρα Ματζαρᾶς 1718, 1726, 1733. — Φύλλ. 93^α χώρα Ματζαρᾶς, ματένιον Ἄργυνη (1733) καὶ χωρίον Γηρέκ τῆς Χαλδίας 1706.—Φύλλ. 93^β χωρίον Φιτανάντο (1726, 1733) καὶ χώρα Κιουρτοῦνα, χωρίον Σιμηκλή 1717.—

Φύλλ. 94 χωρίον Σαραντάρην 1716, 1726, 1733.—Φύλλ. 95 χώρα Γαργάγενα (1733), χωρίον Κορονηζία (1710, 1733) καὶ «εἰς τὴν Ἄργυρην Κορώνιζα 1733». —Φύλλ. 95^β χωρίον Μορτζανή, ἕτερον Ληγοράση καὶ Τζιμπρικά (1733).—Φύλλ. 96^α χωρίον Τρικλονά 1716. —Φύλλ. 96^β χωρίον Γηράκιον 1733. —Φύλλ. 97^α χωρίον Παλαιοχώρι 1733. —Φύλλ. 97^β χωρίον Καρτζέα 1716.—Φύλλ. 98^α χωρίον Λοτζιόνος (1707), μαχαλλᾶς Ἐφραίμη (1707) καὶ «τόπος ὁποῦ ὀνομάζεται Κυλία 1707».—Φύλλ. 98^β χωρίον Τζαμανερά 1706.—Φύλλ. 99^α χωρίον Ἄπρικάντον 1716. Εἶτα ἀπογραφαὶ ἐτέρων χωρίων.—Φύλλ. 119^α «Κάστρον Κερασούντος· τὰ ὀνόματα τῶν χριστιανῶν 1715». Καὶ ἀπογραφαὶ τῶν ἐν τοῖς περὶ τὴν Κερασούντα χωρίοις ὀρθοδόξων χριστιανῶν.—Φύλλ. 135^α «Κατάστιχον τῆς Ἀμάσιας 1705» (καὶ 1723, 1735), Τριπόλεως, Νεοκαισαρείας κτλ.—Φύλλ. 147^α «Κάστρον Ἀμηνσός 1699» (καὶ 1719, 1722).—Φύλλ. 151^α «Θεοδοσιούπολις ἤγουν Ἐρζροῦμην. Κατάστιχον σὺν Θεῷ βοηθῶ ὁποῦ περιέχει τὰ ὀνόματα τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν, ἐλεούντων τὸν πανάγιον καὶ ζωοδόχον Τάφον, τῆς ἐπαρχίας τοῦ ἁγίου πανιερωτάτου Θεοδοσιουπόλεως κυρίου κυρίου Ἀζαρία καὶ τὸ ἀψιθῷ. 1719^α». Εἶτα ἀπογραφαὶ τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Θεοδοσιουπόλεως.—Φύλλ. 167^α «Τὰ ὀνόματα τῶν τιμιωτάτων πραγματευτῶν ἀμπατζήδων Φιλιππουπολιτῶν, ὁποῦ πραγματεύονται εἰς τὸ ταξειίδιον τῆς Μαύρης Θαλάσσης καὶ μᾶς ἐλεοῦσαν διὰ τὰ ἔχουσι ἀκατάπαυστον τὸ μνημόσυνον εἰς τὸ ἅγιον καὶ ζωοδόχον Τάφον τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ» (1691, 1699, 1707, 1719, 1745, 1752). —Φύλλ. 175^α ἀφιερωτικὸν ἔγγραφον τοῦ Χαλδίας Ἰγνατίου, υἱοῦ τοῦ Χατζῆ-Δημητρίου Κουθοῦρ 1747 [Ἀναλέκτων τ. IV, σ. 56-57]. Καὶ πάλιν ἕτερον τοῦ προσκυνητοῦ Φωτίου Ἀθανασίου τοῦ «ἐκ γένους Ζαβεριώτου» (1748). Πρβλ. Ἀναλέκτων τ. IV, σ. 54-55.—Φύλλ. 175^β ἀφιέρωμα τῆς ἐξ Οἰνόης προσκυνητρίας Χρυσάννης, γυναικὸς Χατζῆ-Ἐλευθέρη. Εἶτα προσθῆκαι μεταγενέστεραι μέχρι τοῦ 1767-ου ἔτους.

325. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17^{ης} ἑκατ., μήκ. 0, 212, πλ.

0,163. Ἐν τῇ ἀρχῇ προσετέθη φύλλον ἕν γεγραμμένον διὰ χειρὸς Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐν ᾧ περιέχεται ἀπογραφή τῶν «ἀπὸ Ῥόδου πρὸς τὴν Ἀττάλιαν» τόπων καὶ τῶν «ἀπὸ Ἀτταλίας πρὸς τὴν Κύπρον». Ἀρχ. «Ἀντικρὸ τῆς Ῥόδου ὁ κόλπος τοῦ Μαρμαρᾶ· ἔχει φρούριον ἐπώνυμον τῷ κόλπῳ» κτλ. Εἶτα 13 φύλλα ἄγραφα· μεθ' ἃ πλήρες χειρόγραφον βιβλίον τῆς ιη' ἑκατ. οὗ τὰ τετράδια ἡριθμημένα εἰσὶν οὕτως· Α, Β, Γ, Δ, Ε, F, Γ, Η, Ι, J, Κ, Λ, Μ, Ν, Ο, Ρ, Q, R, S, T, U, V, X, Y, Z. Aa Bb. Τοῦτο δὲ τὸ χειρόγραφον σύγκειται ἐκ φύλλων ἡριθμημένων 100, ὧν τὸ πρῶτον κοσμεῖται ἀχρωματίστῳ τινὶ κοσμήματι. Ἐπιγραφή ἐρυθρά· «Κρόνικα ἤγουν χρονογραφία τοῦ νισσίου τῆς Κύπρου. ἀρχιζοντας ἀπὸ τῶν καιρῶν τοῦ Νόε ἕως εἰς τοὺς 1572. Μετὰ γλωττησμένη ἀπολατίνων εἰς ρωμαῖων». Ἀρχ. «Ἐν πρώτης ἐτοῦτον τὸ νυσσὶν τῆς Κύπρου ἐκράχθη ἀπὸ τοὺς παλαιούς» κτλ. Μετὰ τὸ κείμενον ὑπογραφή, ἔχουσα οὕτω· «Σιλβέστρος ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου καὶ Νέας Ἰουστινιανῆς». Εἶτα 4 φύλλα, ἐν οἷς Χρυσάνθος ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἀντέγραψε κείμενον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Σύντομος περιγραφή τῆς νήσου Κύπρου, πεμφθεῖσα πρὸς ἡμᾶς παρὰ τοῦ ἐν αὐτῇ προστατεύοντος ἀρχιεπισκόπου» [=Σιλβέστρου]. Ἀρχ. «Μακαριώτατε δέσποτα, αἱ εὐρισκόμεναι ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ κωμοπόλεις, ἔστωι κασαμπάδες» κτλ. Εἶτα φύλλα τινὰ ἄγραφα.

326. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 142, μήκ. 0,208, πλ. 0,15. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμῶν 13 (0,13 × 0,09)· ἐγράφη δὲ ἔτει 1580-ῳ. Ἐν τῇ ᾧα τοῦ 1-ου φύλλου· «Διὰ Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου τοῦ Παναγίου Τάφου 1688». — Πρόκλου Διαδόχου πλατωνικοῦ στοιχείωσις θεολογική· - Κεφάλαια σια'. Ἀρχ. «Πᾶν πλήθος μετέχει πη τοῦ ἐνός· εἰ γὰρ μηδαμῆ μετέχουσι» κτλ. Τέλος· «μὴ κρατεῖν τῶν ἄλλων δυνάμεων, κάκεινα τέλεια ποιεῖν· πᾶσα ἄρα ψυχὴ κάτεισι· † ὑπὸ Ἀνδρέου Δαρμαρίου τοῦ Ἐπιδαυρίου σὺν Θεῷ τέλος εἴληφε· αψπ' ἐλλ' ἰδη».

327. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 166, μήκ. 0,205, πλ. 0,152. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 17

(0,145 × 0,093). Ἐν τῷ 166-φ φύλλῳ: «1670 ἀπὸ Χριστοῦ, ὁ Βηθλεὲμ μητροπολίτης Νεόφυτος». — Ἐπιγραφή: «Ὁρθόδοξος ὁμολογία τῆς πίστεως τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολικῆς». Διμερῆς, ἐκ κεφαλαίων 126 + 72.

328. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 101 (μῆκ. 0,207, πλ. 0,148), ὧν τὰ πλείω ἔγραψε Μάξιμος ὁ Μαργούνιος: ἐγράφη δὲ μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1591 καὶ 1595.

1. Πίναξ τῶν ἐν τῷ τεύχει τούτῳ περιεχομένων (φ. 1), ὃν ἔγραψε Χρῦσανθος ὁ Νοταρᾶς.

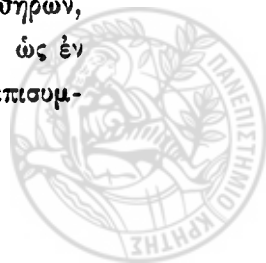
2. «Μάξιμος ταπεινὸς ἐπίσκοπος Κυθῆρων τοῖς εὐσεβέσι χριστιανοῖς εὐσεβῶς διάγειν εἰς σωτηρίαν». Αὐτόγραφον. Ἄρχ. «Οὐ μικρὸν τι τοῖς πάλαι ποτὲ γενομένοις», φ. 2^β. Ἐγράφη Ἐνετίησιν ἔτει 1591-φ.

3. «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ φώτισέ με εἰς τὸ θέλημά σου καὶ εἰς τὴν ἀλήθειάν σου. Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου, ταπεινοῦ ἐπισκόπου Κυθῆρων, ἐγχειρίδιον περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως». Αὐτόγραφον. Ἄρχ. «Τὴν τῶν θείων δογμάτων ἀκρίβειαν» κτλ., φ. 3^α - 11^α. Ἐγράφη «Ἐνετίησι Ἐκατομβαιῶνος δευτέρα φθίνοντος, κατὰ τὸ ἀφϞα' [=1591] ἔτος τὸ σωτήριον: δόξα τῷ φωτοδότῃ Θεῷ».

4. «Μαξίμου Μαργουνίου, ταπεινοῦ ἐπισκόπου Κυθῆρων, περὶ τοῦ τίνα τρόπον ἐν τοῖς οὔσι παρεκχώρηται τὰ κακά, ὡς ἐν εἶδει ἐπιστολῆς πρὸς τὸν παναγιώτατον Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχην κὺρ Ἱερεμίαν». Ἄρχ. «Ἐγὼ τὸ τοῦ νοῦ πτερόν» κτλ., φ. 12-16. Συνετάχθη «Ἐνετίησι Μεταγειτν. γ' ἐπὶ 10 κατὰ τὸ ἀφϞι'» κτλ. Ἐ. Legrand, *Bibliographie hellénique*; XV et XVI s., τ. II, σ. Lxv καὶ 420.

5. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Δαυὶδ Ἐσχέλιον ἐπιστολή. Ἄρχ. «Καὶ βασιλεῖ ποτε ὕδωρ» κτλ., φ. 17^α. Legrand αὐτόθι, σ. 421.

6. «Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου, ταπεινοῦ ἐπισκόπου Κυθῆρων, ἐγχειρίδιον περὶ τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως, ὡς ἐν εἶδει ἐπιστολῆς». Ἄρχ. «Ἦχε καὶ αὖτις ὡς ἡμᾶς τὸ τῶν ἐπισυμ-

βάντων αὐτόθι μῆνυμα», φ. 17^α - 19^β. Συνετάχθη, Ἐνετίησιν ἔτει 1587-φ [Legrand αὐτόθι, σ. 421]. Μετὰ τὸ κείμενον· «Ἐγράφετο τὸ παρὸν ἐν τῇ μονῇ τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ τοῦ Ἀρκαδίου, μηνὶ μαρτ. ιθ', αφε' [=1595], Ἰλαρίων ὁ Γραδενίγος». Οὗτος ἔγραψε καὶ τὰ φύλλα 12-32 καὶ 60-63.

7. «Ἐπιτάφιος λόγος ἐν συντομῇ εἰς τὸν ὀσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις κύριον Ἡσαΐαν, τὸν κατὰ κόσμον Πισάνον τοῦ σοφωτάτου ἐπισκόπου Κυθῆρων Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου». Ἀρχ. «Ἔδει μέν, ὦ πανιερώτατε δέσποτα» κτλ., φ. 20-22.

7. Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου ἐπιστολὴ πρὸς Γαβριήλ τὸν Φιλαδελφείας. Ἀρχ. «Ἐπικίνδυνον τῶν δεσποτικῶν ἐντολῶν» κτλ., φ. 23.

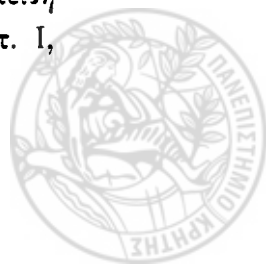
9. «Ὁμιλία σύντομός τις καὶ αὐτοσχέδιος ἐπὶ τῇ γενομένῃ διαλλαγῇ Γαβριήλου τοῦ πανιερωτάτου ἀρχιεπισκόπου Φιλαδελφείας καὶ Μαξίμου ἐπισκόπου Κυθῆρων». Ἀρχ. «Ἐύφρανέσθωσον οἱ οὐρανοὶ» κτλ., φ. 23-26.

10. «Τοῦ σοφωτάτου ἐπισκόπου Κυθῆρων Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐν τῇ τῶν φροντιστῶν τοῦ Ἀγίου Μάρκου τῶν Ἐνετῶν τάξει καὶ ἀξία τοῦ ἐκλαμπροτάτου κυρίου Ἀλοῦζίου τοῦ Γεωργίου ἐγκώμιον». Ἀρχ. «Οὐκ ἄμοιρον καὶ τῆς ἐμῆς ὀποιασοῦν συνεισφορᾶς» κτλ., φ. 25^α - 28^α.

11. Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου ἐπιστολὴ πρὸς Ἱερεμίαν Κωνσταντινουπόλεως ἔτει 1590-φ. Ἀρχ. «Λαῦρός μου τῇ ψυχῇ» κτλ., φ. 28^β.

12. «Μαξίμου ταπεινοῦ ἐπισκόπου Κυθῆρων μυθική τις καὶ αἰνιγματική τῶν καθ' ἑαυτὸν διήγησις κατὰ τοῦ καὶ αὐθις ἐπηρεάσαντος, προσφωνηθεῖσα τῷ παναγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κυρίῳ Ἱερεμίᾳ». Ἀρχ. «Τὴν Ἥλιου καὶ Περσηίδος Πασιφάνη» κτλ., φ. 29-31.

13. Διαθήκη τοῦ Μαργουνίου, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «Ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας αφεδ' [=1584], κατὰ τὴν ε' καὶ εἰκοστὴν τοῦ νοεμβρίου, ἐν νήσῳ Κυθῆρων. Τοῦ αὐτοῦ διαθήκη: Μαρ:- Ἐπειδὴ πᾶσιν ἀνθρώποις» κτλ., φ. 32. Βυζαντινὰ Χρονικά, 1894, τ. I, σ. 219.

14. Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου σημειώματα αὐτόγραφα, φ. 33-34.

15. «Συνεσίου Αἰγύπτιοι, ἡ περὶ προνοίας λόγος Α^ο. Προθεωρία. Γέγραπται μὲν ἐπὶ τοῖς Ταύρου παισὶ» κτλ. Κείμενον καὶ σχόλια τοῦ Μαργουνίου αὐτόγραφα, ὧν τὸ πρῶτον ἀρχεται ὡδε: «Μάξιμος. Διὰ συλλογισμοῦ γίνεται τῷ Συνεσίῳ ἢ τοῦ λόγου προκαταρξίς», φ. 35.

16. «Αἰγύπτιοι, ἡ περὶ προνοίας λόγος β'». Κείμενον καὶ σχόλια τοῦ Μαργουνίου αὐτόγραφα: πόνημα ἀτελές, φ. 55. Ἄγραφα φύλλα: 57-59.

17. «Κικέρωνος δόξα περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς, ἥτις ἐν ταύτῃ τῇ δόξῃ τῆς ψυχῆς τῶν πλατωνικῶν δογμάτων καὶ μαθημάτων ἀντέχεται: ἐρμηνεύθη ἐκ τῆς τῶν Λατίνων φωνῆς παρὰ Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ». Ἀρχ. «Τοὺς τεθνεῶτας ἐπ' ἔργοις ἀγαθοῖς», φ. 60-63. Ἀντίγραφον Παρίωνος Γραδενίγου.

18. Αὐτόγραφον βιβλίριον Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου ἐκ φύλλων ἡριθμημένων 38. «Πίναξ κατ' ἀλφάβητον τῶν ἀναγνωσκομένων βιβλίων», φ. 64-101: τούτων δὲ τὰ ἔσχατα δέκα σχεδὸν ἄγραφα. Ἀρχ. «Θεολόγων συγγράμματα. Αὐγουστίνος. Ἀνεγνώσθη τὰ πεντεκαίδεκα περὶ τριάδος βιβλία» κτλ. Ἡτοιμάσθη πρὸς τύποις ἔκδοσιν.

329. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 103, μήκ. 0,213, πλ. 0,152. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 15 (0,135 × 0,078). Δύο τετράπλευρα κοσμήματα καὶ πολλὰ μεγάλα κεφαλαῖωδη στοιχεῖα, κεχρωματισμένα καὶ περικεκοσμημένα. Ἐγράφη ἔτει 1614-φ. ὕρα τὸ 103-ον φύλλον, ἐν ᾧ γέγραπται τὸ σημείωμα τοῦτο: «Ἡ ἀκολουθία αὕτη τῶν τριῶν θείων λειτουργιῶν, τούτε Χρυσορήμενος Ἰωάννου, τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ τῶν προηγιασμένων, ἅμα σὺν τῷ τακτικῷ. ἐγράφησαν διαχειρὸς οἰκτροῦ Θεοδοσίου, καὶ τῶν ἐλαχίστων ἱερο(μον)ά(χων), ἐλαχιστοτέρου ἐν τῇ θείᾳ καὶ ἱερᾷ καὶ βασιλικῇ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ τιμίου Προδρόμου τοῦ ἐν τῇ Μαύρῃ Θαλάσσει, πλησίον Σωζοπόλεως, ἐν ἔτι, ζρκβ', ἰνδικτ. ιβ^α, μαῖω ιγ', ἡμέρα ς"». — α') Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ

Χρυσοστόμου, φ. 1 κέ. — β') Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου, φ. 25 κέ. Ἐν τοῖς διπτύχοις τῶν κεκοιμημένων ἔγραψεν ὁ καλλιγράφος τὸ «Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ψυχῆς τοῦ δούλου σου Θεοδοσίου ἱερομονάχου, καὶ Δεσποινέτας καὶ τῶν γεννητόρων αὐτοῦ, καὶ ἀνάπαυσον αὐτούς» κτλ. — γ') Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, φ. 61 κέ. — δ') «Τακτικόν», ἤτοι τάξεις χειροτονιῶν ἀναγνώστου, ὑποδιακόνου, διακόνου, πρεσβυτέρου καὶ ἐπισκόπου, φ. 76 κέ. — ε') «Τάξις γινομένη ἐπὶ καθιερώσει ἀντιμισσίων» [sic]. Ἄρχ. «Τῶν ἱερέων τιθέντων τῇ τραπέζῃ τὰ ἀντιμίσια» κτλ., φ. 97 κέ.

330. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλ. 73. Ἐν τῷ ἐσχάτῳ φύλλῳ· «Ἀρχοῦ [=1679] τωπαρῶν Χρυσοστομικον ἡπάρχει του μιτροπολήτου $\overline{\kappa\upsilon}$ $\overline{\kappa\upsilon}$ κῦρ Θεοδορίτου τοῦ ἐξεΛακεδαιμονείας». Τὸ τεῦχος τοῦτο διήρηται εἰς κεφάλαια ιδ', ὧν ὁ πίναξ περιέχεται ἐν τοῖς δυοῖς πρώτοις φύλλοις. — α') Κεφ. α' Βασιλείου Καισαρείας «ἐκ τοῦ λόγου τοῦ περὶ πίστεως» ἀπόσπασμα, φ. 3. — β') Κεφ. β' «Περὶ τοῦ μὴ χειροτονεῖν ἐπὶ χρήμασι κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ ἐτέρων ἁγίων», φ. 4β. — γ') Κεφ. γ'-ια' ἀποσπάσματα ἐκ συγγραφῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. — δ') Κεφ. ιβ' Βασιλείου «ἐκ τοῦ λόγου τοῦ λεχθέντος τῇ ἐβδομάδι τῆς Διακαινησίμου κατὰ μεθυόντων», φ. 51. — ε') Κεφ. ιγ' Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος περὶ τοῦ μὴ ὀμνύειν», φ. 59. — ς') Κεφ. ιδ'. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος ἕτερος περὶ τοῦ μὴ ὀμνύειν», φ. 66.

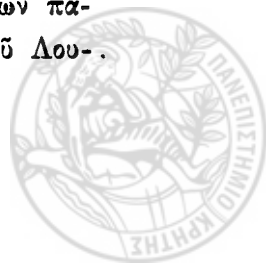
331. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ 3 φύλλων ἀσελιδώτων καὶ 501 σελίδων· ἔστι δὲ μήκ. 0,21, πλ. 0,153. Ἐν τοῖς δυοῖς πρώτοις ἀσελιδώτοις φύλλοις ὑπάρχει ὁ πίναξ καὶ ἐν τῷ τρίτῳ τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Τὸ παρὸν ἦν Νικολάου Κεραμέως ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ἠπειροῦ οὗ κοιμηθέντος ἐν τῇ μονῇ τοῦ Γαλατᾶ ἐν Μολδοβλαχίᾳ ἀρχῆγ' [=1663] ὁ Ἱεροσολύμων Νεκτᾶριος μετεκόμισεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔστι τοῦ Ἁγίου Τάφου κτῆμα αἰώνιον· οὗ ὁ ἀποξενώσας εἶη ἐπικατάρατος. 1669. † Ὁ Ἱεροσολύμων Δοσίθεος». — Ἐπιγραφή· «Ζητήματά τινα Θωμᾶ τοῦ Ἀκουίνου, διδασκάλου τῶν Λατίνων»· ὀκτώ βιβλία.

332. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 164 (μῆκ. 0,206, πλ. 0,15), ὅπερ ἦν «Ἐκ τῶν οἰκονόμου Τρίκκης Κωνσταντίνου ἱερέως» βιβλίων, εἶτα δ' «Ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου» Νοταρᾶ. — Ἐπιγραφή: «Αχξά [=1661] νοεμβρίῳ ιγ'. Εἰς ἅπασαν τὴν τῆς λογικῆς τοῦ Ἀριστοτέλους μέθοδον εἰσαγωγή. Προοίμιον. Ἴδου τανῦν πρὸς τὰ σὰ ἐκβαίων ἀῦτα Ἰωαννίτας ὡς ἀπαρχὰς ἀποστέλλω σοι, Παλλὰς γλυκυτάτη μοι· καὶ σὺ μὲν ἐμοὶ τὴν ὁδὸν ἀνθηρὰν» κτλ.

333. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος (μῆκους 0,208, πλ. 0,155) ἐκ σελίδων 339. — Ἐπιγραφή: «Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει ἱστορία, ἧτοι διήγησις [sic] περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Ῥώσσω, πόθεν κατάγονται οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν, καὶ περὶ τοῦ πότε καὶ πῶς ἔλαβον τὸ ἅγιον βάπτισμα καὶ ἔγιναν χριστιανοί· καὶ περὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνδρέου ὅπως ἦλθε σωματικῶς εἰς τὴν Ῥωσίαν καὶ ἐκήρυξε τὸ θεῖον κήρυγμα· μεταφρασθὲν δὲ καὶ συλλεχθὲν ἐν συντομίᾳ ἐκ τῶν σλαβαϊκῶν βιβλίων εἰς τὴν ἡμετέραν διάλεκτον παρὰ ἐλαχίστου Διονυσίου ἀρχιμανδρίτου, τοῦ ἐκ τῆς ἱεραῆς καὶ βασιλικῆς μονῆς τῶν Ἰβηρῶν, τῆς ἐν τῷ ἀγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθωνος, ὄντος αὐτοῦ εἰς τὴν περίφημον καὶ βασιλεύουσαν μεγαλόπολιν Μοσχοβίαν, ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αχξή'» [= 1668]. Ἀρχ. «Τίτλος α'. Ὁ ἅγιος καὶ ἔνδοξος ἀπόστολος Ἀνδρέας» κτλ. Διήρηται εἰς τίτλους ιζ'. Τέλος· «νῦν δὲ βούλομαι μὲ τοῦ Θεοῦ τὴν βοήθειαν νὰ ὑπάγω πρὸς τὸν πατρικόν μου καὶ παπουδικόν βασιλικόν θρόνον τῆς Μοσχοβίας· καὶ λέγοντας ταῦτα πολλὰ δάκρυα ἔχυνεν καὶ ἂν τις ὑψηλώτατε [sic] κράλη ἀπὸ τοὺς δούλους σου ἤθελεν ἀποκτείνῃ τὸν ἀδελφόν σου, ἢ τὸν υἱόν σου, διὰ νὰ ὀρίση - - -». Τὸ κείμενον ἀτελές. Πρβλ. Ал. Дмитриевскаго Путешествіе по Востоку и его научные результаты. Ἐν Κιέβῳ 1890, σ. 67.

334. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 304 καὶ δύο ἐτέρων ἀσημεϊώτων φύλλων· ἔστι δὲ μῆκ. 0,21, πλ. 0,155. Ἐγράφη ἔτει 1640-ῳ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,152 × 0,105). Ἐν τῇ προσθίᾳ σελίδι τοῦ 1-ου φύλλου· «Ὁ ἔρμηνεύς τῆς βασιλείας Παναγιώτης, Δόσιθέφ Ἱεροσολύμων πατριάρχης». Καὶ πάλιν ἕτερον σημεῖωμα περὶ Κυρίλλου τοῦ Δου-

κάρως, ὅτι «ἐγεννήθη κατὰ τὸ ἀφοβ' [1572] ἔτος τῆς σωτηρίας, καὶ τέθνηκεν κατὰ τὸ ἀχλη' [= 1638], τοῦ βασιλέως τῶν Ἀγαρηνῶν Μουράτου αὐτὸν ἀποκτείναντος, ὑποφία ἐπαναστάσεως». — Ἐπιγραφή: «Μελετίου Συρίγου ἱερομονάχου, ἀντίρρησις πρὸς τὴν ἐκδοθεῖσαν ὁμολογίαν τῆς χριστιανικῆς πίστεως ὑπὸ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου, ἐπιγραφεῖσαν ἐν ὀνόματι τῶν χριστιανῶν ἀπάντων τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας». Ἄρχ. «Ἦρκει μὲν ἡμῖν καὶ πρὸς ἕνα μόνον ἀντιπαρατάττεσθαι» κτλ. Ἐν τῷ 304-ῳ φύλλῳ: «Ἐτελειώθη κατὰ τὸ ἀχμ^{ον} ἔτος τῆς σωτηρίας, ἐν μηνὶ νοεμβρίῳ καὶ ἡνδικτιῶνος ἡ' ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν τῇ Χρυσοπηγῇ τοῦ Γαλατᾶ». Τῆς συγγραφῆς ταύτης ὁ πρόλογος, γεγραμμένος ἐν τοῖς προτεταγμένοις δυσὶν ἀσημειώτοις φύλλοις, ἀρχεται ὧδε: «Πολλαὶ μὲν καὶ ἄλλαι συμφοραὶ» κτλ. Πρβλ. Κ. Σάθα Νοελλ. φιλολογίας σ. 258.

335. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος (μῆκ. 0,21, πλ. 0,158) ἐκ σελίδων ἡριθμημένων 741 καὶ ἐνὸς ἀσημειώτου μὲν, προτεταγμένου δὲ φύλλου, ἐν ᾧ περιέχεται ὁ πίναξ καὶ τὸ σημεῖωμα τοῦτο: «Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει τοῦ διδασκάλου Μάρκου» [= Κυπρίου τοῦ Πορφυροπούλου]. Εἶτα: «Νῦν δὲ Ἰωακείμ πρωτοσυγκέλλου τοῦ μακαριωτάτου κυρίου Χρυσάνθου, δῶρον θεῖον τῆς αὐτοῦ μακαριότητος». Ὅπισω τοῦ αὐτοῦ φύλλου κεκόλληται τεμάχιον χάρτου, ἐν ᾧ περιέχεται τὸ ἐξῆς σημεῖωμα: «Ἀφιερῶθη τὸ παρὸν παρ' ἡμῶν τῷ Παναγίῳ Τάφῳ· ἐχέτω δὲ τὸ ἀνάθημα ὁ τοῦτο ποτὲ ἐκ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ ἀφαιρησόμενος. Ἐν Βουκουρέστι. 1728. ἀπριλλίῳ μηνί. † Ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Χρυσάνθος».

1. «Διδαχαὶ εἰς τὰς τοῦ χειμῶνος ἑορτάς. Τόμος δεῦ. Εἰς ἱερομόναχον ἐπιτάφιος λόγος». Ἄρχ. «Εἶναι τόσοσ φοβερὸς ὁ θάνατος», σ. 1. — «Ὁμιλία εἰς τὴν ἀγίαν Παρασκευήν». Ἄρχ. «Νὰ βλέπη τινὰς τὴν παράταξιν» κτλ., σ. 8. — «Ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ἀγίας Θεοτόκου». Ἄρχ. «Μεγάλον θρῆνον», σ. 17. — «Ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγα εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον». Ἄρχ. «Ἐδοξάζετο κατὰ πολλὰ» κτλ., σ. 25. — «Ἐγκώμιον εἰς τὴν γένεσιν τῆς ἀειπαρθένου Θεοτόκου». Ἄρχ. «Ἐθαύμασεν ἐκείνος ὁ μέγας»

*

κτλ., σ. 33.—«Εἰς τὴν ὄψωσιν τοῦ Σταυροῦ». Ἀρχ. «Ἐνίκησα μὲ λαμπρὰν δόξαν», σ. 48.—«Εἰς τὸν τροπαιοφόρον μέγαν Γεώργιον». Ἀρχ. «Δὲν λείπει ποτὲ ὁ καλὸς» κτλ., σ. 59.—Εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Ἐτόλμησε κατὰ ἀλήθειαν», σ. 77.—Εἰς τὴν μεγαλομάρτυρα Αἰκατερίνην. Ἀρχ. «Δὲν λείπει ποτὲ ἐκεῖνο τὸ μικρότατον πετεινὸν» κτλ., σ. 93.—«Εἰς τὴν αὐτὴν πάνσοφον Αἰκατερίνην ἐγκώμιον ἄλλως». Ἀρχ. «Φυσικὸν ἰδίωμα καὶ προτέρημα», σ. 102.—«Εἰς τὸν μέγαν καὶ θαυματουργὸν Νικόλαον». Ἀρχ. «Κινᾷ μὲ ἄπειρον καὶ μεγάλην ἀφορμὴν» κτλ., σ. 125.—Ἔτερον· προοίμιον. Ἀρχ. «Ἔχει τόσην ἀγάπην», σ. 126.—Εἰς τὸν ἅγιον Σπυρίδωνα. Ἀρχ. «Δὲν σχολάζει ποτὲ» κτλ., σ. 141.—Εἰς τὴν ἰ' Κυριακὴν τοῦ Δουκᾶ. Ἀρχ. «Κινᾷ μὲ ἄπειρον καὶ ἄμετρον ἀφορμὴν» κτλ., σ. 158.—«Εἰς τὴν ἁγίαν μεγαλομάρτυρα Ἀναστασίαν τὴν Φαρμακολύτριαν». Ἀρχ. «Εὐρίσκετον κατὰ ἀλήθειαν», σ. 167.—«Εἰς τοὺς δέκα ἁγίους τοὺς ἐν τῇ Κρήτῃ μάρτυρας». Ἀρχ. «Εἶναι τόση ἡ θλίψις», σ. 183.—«Δχμβ' [= 1642] δεκεμβρίου κέ' εἰς τὸν δίκαιον Ἰωσήφ τὸν μνήστορα». Ἀρχ. «Εἰς καιρὸν μεγάλης ἐκλείψεως», σ. 199.—«Δόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον». Ἀρχ. «Πολλοὶ φωστῆρες λάμπουσιν», σ. 210.—«Δόγος παραινειτικὸς εἰς τὸ Γένος». Ἀρχ. «Πᾶς ἄνθρωπος, ὁποίας τάξεως εἶναι, μετὰ τὸν Θεὸν χρεωστῆ τὴν πατρίδα του νὰ δουλεύῃ, καὶ ὅσον ἠμπορεῖ διὰ τὴν αὐτὴν νὰ κοπιᾷ. Ἐγὼ τὸν Θεὸν (Θεοῦ διδόντος) γνωρίζω, καὶ φύσει καὶ πίστει, ἀλλὰ τὴν πατρίδα μήτε εἶδα μήτε ἐγνώρισα, διατὶ ἔτζη ἠθέλησεν ἡ μοῖρα, ὅτι πρῶτον νὰ γεννηθῶ νὰ τὴν χάσω· ὅμως δὲν τὸ λυποῦμαι τόσον, διατὶ ἐγεννήθηκα εἰς τούτην τὴν γαληνοτάτην πολιτείαν ὑπὸ τὴν γλυκυτάτην σκέπην ἐσένα τοῦ ἐνδοξοτάτου μου γένους τῶν Ῥωμαίων, τὸ ὁποῖον ἐλόγησα πάντα καλὴν τύχην· ὅθεν καὶ ἐκ γενεθλίων καυχῶμαι νὰ εἶμαι παιδὶ καὶ δοῦλος τῆς πανευγενεστάτης καὶ χαριτωμένης σας ἀντιλήψεως, μάλιστα καὶ ὑπηρετῆς ἐλάχιστος τῆς ἁγίας μας ἐκκλησίας τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου. Τοῦτος ὁ λόγος δὲν χρειάζεται ἀποδείξεων, διατὶ εἶναι πρᾶγμα φανερόν, καὶ διὰ νὰ γνωρίζω λοιπὸν ἀληθι-

νήν καὶ μόνην πατρίδα τοῦτον τὸν ἱερὸν ναὸν καὶ τὰ στενὰ τοῦτα ὄρια, εἰς τὰ ὁποῖα πολιτεύονται τὰ τιμιώτερα τοῦ γένους μας λείψανα, ὅλος ἀφιερώθηκα εἰς τὴν δούλευσίν σας· καὶ ἂν καλὰ ἐγὼ νὰ εἶμουν τὸ ἔσχατον ἄτομον, τὸ ὑστερον πρόσωπον τοῦ σπητιοῦ μας καὶ γενεᾶς μας, ὅμως ἠθέλησα διὰ νὰ δουλεύσω τὸν Θεὸν καὶ ἐσένα τὸ γένος μου, νὰ εἰσελθῶ, εἰ καὶ ἀνάξιος, εἰς τὴν τάξιν τῶν ἱερέων, καθὼς μὲ βλέπετε, λογιάζοντας εὐδαιμονεστέραν κληρονομίαν τὴν ἀγάπην σας παρὰ πᾶσαν ἄλλην γέννησιν, ἢ αὐξήσιν φυσικήν· καὶ διὰ νὰ κληρονομήσω ἐγὼ μίαν μικρὰν ἀκτίνα τῶν χαρίτων σας, εὐχαριστήθηκα νὰ σβύσῃ μὲ τὸν θάνατόν μου ὅλη ἡ κληρονομία, ὅλη ἡ γενεὰ τοῦ σπητιοῦ μου. Ἔλαβα μὲν πρότερον τὴν ἐλεημοσύνην ἀπὸ τοὺς ὑψηλοτάτους ῥεφορματόρους εἰς τὸ σπουδατήριον τοῦ μακαρίτου Φλαγγίνη, εἰς τὸ ὁποῖον ἐτελείωσα τὰς διατεταγμένας σπουδὰς τῶν ἕξ διωρισμένων χρόνων, ἤχουσα ἀκόμι καὶ μερικὰ θεολογικὰ μαθήματα εἰς τὸ ς—[sic]— καὶ μ' ὅλον ὁποῦ ἤμπόρουνα νὰ ὑπάγω εἰς ἄλλον τόπον νὰ ζήσω τάχα λυσιτελέστερα καὶ καλῆτερα μὲ τὸ μικρὸν τάλαντόν ὁποῦ ὁ Θεὸς μοῦ ἐχάρισεν, ὅμως ἔχοντας σκοπὸν τόσον ἐγὼ ὅσον καὶ ὁ θεῖός μου νὰ ἀποθάνωμιν εἰς τὴν δούλευσίν σας, ἠθέλησα νὰ ἀπομείνω, ἢ καὶ στενοχωρούμενος καὶ μὲ πρόσταγμα τοῦ νῦν πανιερωτάτου μας δεσπότη, ὁποῦ τὸ πρὶν ἦτον διδάσκαλος τοῦ γένους μας. Κατὰ τὴν πάρτε τοῦ παντίμου τούτου καπίτουλου ἐπῆγα εἰς τὴν Σκολέτα καὶ ἐδούλευσα, καθὼς εἰς τὴν ὥραν δουλεύω, προθύμως καὶ φιλοπόνως, ὅλα τὰ ἀρχοντόπουλα καὶ παιδία τοῦ γένους ὁποῦ εὐρίσκονταν καὶ ὁποῦ ἤλθον - - - Τώρα λοιπόν, ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐντιμότης σας εἴστενε διὰ νὰ κάμετε νέαν ἐκλογὴν διδασκάλου, ἔρχομαι ταπεινὰ καὶ προσπίπτω εἰς τὴν εὐχάριστόν σας ἀγάπην καὶ δικαιοσύνην, δεόμενος καὶ ἰκετεύων νὰ μὴν ἀδικήσετε τοὺς ἰδρωτάς ὁποῦ ὡς τὸ παρὸν ἔχουσα, καὶ τὰς ἐλπίδας ὁποῦ εἶχα εἰς τὴν ἀγαθότητά σας· φυχαγωγῆσετε, σᾶς παρακαλῶ, καὶ ἐμὲ τὸν παλαιὸν δοῦλόν σας μὲ τὰ καθαρὰ νερὰ τῶν εὐεργεσιῶν καὶ χαρίτων σας, καθὼς ἐκάμετε καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους, ὁποῦ μῆτε ἐγνωρίζετε, μῆτε ἔνδυμα δουλείας ἐφόρου, διὰ νὰ ἔχω ἀφορμὴν νὰ σᾶς

εὐχαριστῶ πάντοτε καὶ νὰ παρακαλῶ κύριον τὸν Θεὸν διὰ τὴν ὑγείαν καὶ σωτηρίαν σας, καὶ μὲ τούτο προσκυνῶντας ἐκάστους καὶ πάντα ὅλος ἀφιερῶμαι εἰς τὴν δούλευσίν σας».

2. «Διδαχῶν τόμος δέκατος», σ. 227-543. Ἄρχ. «Διδαχὴ τῆ ᾠ Τετάρτη τῶν Ἁγίων Νηστειῶν. Προοίμιον. Ἐστοχάσθη παλαιὰ ὁ προφητᾶναξ» κτλ.

3. «Πίναξ τῶν διδαχῶν τοῦ παρόντος βιβλίου», σ. 544-545.

4. Συλλογὴ ἐτέρων διδαχῶν, ὧν ἡ πρώτη εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. «Στοχάζομαι τοὺς γεωμέτραις», σ. 546 κέ.

5. Παΐσιου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ἐπιστολὴ τῷ Μοσχοβίας πατριάρχῃ Νίκωνι. Ἄρχ. «Ἄφ' οὗ ἐδέχθημεν τὰ γράμματα», σ. 568.

6. Νικολάου Κεραμέως «τῷ πανοσιωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ πατρι κυρίῳ κυρίῳ Νεκταρίῳ, προσκαλουμένῳ ἐπὶ τὴν Ἱεροσολύμων πατριαρχεῖαν». Ἄρχ. «Ἄνῆκεν ἡμῖν πρότερον», σ. 606. Ἐλλείπει τὸ τέλος.

7. «Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου εἰς τὸ Ἄσμα τῶν Ἀσμάτων ἐξήγησις». Ἄρχ. «Ἄσμα ἀσμάτων διὰ τοῦτο καλεῖται» κτλ., σ. 608-697. Καὶ τεμάχῃ Φίλωνος Ἰουδαίου, Ἀθανασίου καὶ Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας.

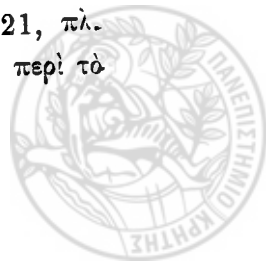
8. «Κατὰ εἰκονομάχων ἐπιτομὴ τις ἠκριβωμένη, ἀπὸ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐβδόμης συνόδου καὶ τῶν Γερμανοῦ καὶ Νικηφόρου τῶν πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν τοῦ μακαρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδιώτου». Ἄρχ. «Ἀρχέτυπόν ἐστιν ἀρχὴ καὶ παράδειγμα» κτλ., σ. 698-703.

9. «Σημειώσεις ἐπιστολῶν διάφοροι», σ. 704-717.

10. Ἀποφθέγματα. Ἄρχ. «Ὀνειδίζόμενός ποτε Ἀριστοτέλης, ὅτι πονηρῷ ἀνθρώπῳ ἐλεημοσύνην δέδωκεν» κτλ., σ. 718.

11. «Περὶ πόλεων» ἀλφαριθμητικῶς. Ἄρχ. «Ἀσφαλῆτης [sic], λίμνη μεταξὺ τῶν Μωαβιτῶν καὶ Ἀμορραίων. Ἀπολλωνία, τὰ Μπεσίγια», σ. 728-741.

336. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 222 (μῆκ. 0,21, πλ. 0,155), ὅπερ ἔγραψεν «Ἀλέξανδρος ἱερεὺς καὶ σακελίου» περὶ τὸ

τέλος τῆς ις' ἑκατονταετηρίδος. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 20 ($0,14 \times 0,105$). Σημειωτέα·

1. «Λόγος καὶ διδασκαλία περὶ τῆς Ἀκαθίστου καὶ περὶ τῆ ἀφορμῆ ἐξουσιάζουν καὶ ὀρίζουν τὰ ἔθνη τοὺς χριστιανούς». Ἀρχ. «Σήμερον ἐορτάζομεν τὸν ἀκάθιστον», φ. 1.

2. «Τῆ ἁγία καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ λόγος καὶ ἱστορία τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου». Ἀρχ. «Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ», φ. 8.

3. «Λόγος καὶ διδασκαλία εἰς τὰς δέκα παρθένους». Ἀρχ. «Ὅταν τὸ εὐδαπάνητον τῆς ζωῆς», φ. 26. Ἔττα ἕτεροί τινες λόγοι.

4. «Παραίνεσις ἁγίων πατέρων καὶ ἐκλογὴ ἐκ τῶν βίων αὐτῶν». Ἀρχ. «Τῆς πόλεως Ἱεροσολύμων κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν παραδοθείσης τοῖς ἀθέοις Πέρσαις», φ. 74.

5. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου Ἀλεξίου. Ἀρχ. «Ἐν τοῖς καιροῖς ἐκεῖνοις», φ. 92.

6. «Περὶ τοῦ ἄββᾶ Γερασίμου τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ». Ἀρχ. «Ὡς ἀπὸ μιλίου ἐνόησεν τῆς πόλεως τοῦ ἁγίου Ἰορδάνου τοῦ ποταμοῦ λαύρα ἐστὶν ἡ λεγομένη τοῦ ἄββᾶ Γερασίμου. Ἐν ταύτῃ τῇ λαύρᾳ παραβαλοῦσιν ἡμῖν διηγῆσαντο» κτλ., φ. 100.

7. «Περὶ τῆς προσποιούσης μεθύειν». Ἀρχ. «Ἀνέβη ποτὲ ὁ ἄββᾶς Δανιήλ» κτλ., φ. 102.

8. «Περὶ τινος ἁγίας καὶ σώφρονος κόρης». Ἀρχ. «Ὁ αὐτὸς ἄββᾶς Δανιήλ» κτλ., φ. 104^β.

9. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου. Ἀρχ. «Βίον καλὸν καὶ ἀμόλυντον», φ. 107^β.

10. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος. Ἀρχ. «Βίον θεάρεστον καὶ πολιτείαν», φ. 117^β.

11. Χριστοφόρου Ἀλεξανδρείας «λόγος μεταφρασθεὶς εἰς τὸν ὄφιν». Ἀρχ. «Ὁμοιώθη ἡ ζωὴ ἡμῶν» κτλ., φ. 143.

12. «Περὶ τοῦ Σαμφῶν ἱστορία». Ἀρχ. «Οὗτος ὁ Μανουὲ ὑπάρχει ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ», φ. 149.

13. «Περὶ τῆς ἱστορίας Δεβῶρρας». Ἀρχ. «Αὕτη ἡ Δεβῶρρα ἦν (ἐκ) τῆς πόλεως» κτλ., φ. 153^β.

14. Μαρτόριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος. Ἄρχ. «Βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου Μαξιμιανοῦ», φ. 155^β.

15. Θαῦμα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ τήρονος περὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. Ἄρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις», φ. 173.

16. Περὶ τῆς ἁγίας Ἀναστασίας διήγησις. Ἄρχ. «Κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ», φ. 179^β.

17. Περὶ τῆς ἁγίας Βαρβάρας. Ἄρχ. «Ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ», φ. 184^β.

18. Λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ. Ἄρχ. «Ἔτους διακοσιοστοῦ τρίτου», φ. 188^β.

19. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς Πέτρον καὶ Ἡλίαν». Ἄρχ. «Ὀλίγοι ἡμῖν οἱ παρόντες σήμερον», φ. 198.

20. «Διήγησις τῶν ἁγίων πατέρων». Ἄρχ. «Ἀδελφός τις ἠττηθεὶς ὑπὸ τοῦ δαίμονος», φ. 204^β. Ἐἶτα ἕτεραί τινες ἀσκητικαὶ διηγήσεις καὶ τῶν ἁγίων πατέρων ἀποφθέγματα.

337. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 241 (μήκ. 0,205, πλ. 0,15)· ἔστι δὲ «Καὶ τότε ἐκ τῶν χρησίμων τοῦ Ἁγίου Τάφου, διὰ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων προστεθὲν αὐτῷ». Τὸ κείμενον μονόστηλον (0,142 × 0,085).

1. «Τοῦ μακαριωτάτου μητροπολίτου Νικαίας κὺρ Θεοφάνους κατὰ Ἰουδαίων» λόγοι ἑπτά, φ. 1-184.

2. «Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια κέ' περὶ τῆς κατὰ Χριστὸν πίστεως». Ἄρχ. «Φέρε λοιπὸν ἤδη» κτλ., φ. 185 κέ. Τὸ κείμενον λήγει εἰς τὸ ι' κεφάλαιον.

338. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατοντ. ἐκ φύλλων 162, μήκ. 0,205, πλ. 0,15. Συλλογὴ πατριαρχικῶν γραμμάτων.

1. «Ἔτερον ἀφοριστικὸν γράμμα μετὰ προοιμίου κατὰ τινων ἀναιδῶν ἐμποδιζόντων κακοβούλως τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πατριαρχικῶν γραμμάτων». Ἄρχ. «Τὸ ἄτακτον καὶ ἀκατάστατον», φ. 1.

2. «Ἔτερον ἀφοριστικὸν γράμμα κατὰ τινος λογοθέτου τῆς ἐπαρχίας ὀδεῖνος, μὴ πειδομένου τῷ μητροπολίτῃ αὐτοῦ». Ἄρχ. «Ἀνηχέθη ἡμῖν, ὅτι ὁ αὐτόθι λογοθέτης», φ. 2^α.

3. «Ἔτερον ἀφοριστικὸν τοῦ ρουφετίου τῶν σησαμολαδάδων

κατά τινος τῶν συντεχνιῶν αὐτῶν, μὴ φυλάττοντος τοὺς ὅρους τοῦ ῥουφετίου τούτου». Ἄρχ. «Ὁ χριστιανοὶ σαμολαδάδες, οἱ εὐρισκόμενοι καὶ δουλεύοντες ἐνταῦθα ἐν Κωνσταντινουπόλει», φ. 2^β.

4. «Ἔτερον ἀφοριστικὸν γράμμα κατὰ τινος συκοφάντου» (= τοῦ ἄρχοντος καμινάρη Ἰωαννάκη Καρυοφύλλη). Ἄρχ. «Ὁν τρόπον τὸ σχολαῖον» κτλ., φ. 3^β.

5. «Ἔτερον ἀφοριστικὸν περὶ κληρονομίας». Ἄρχ. «Ἡ Μεγάλῳ ἀνέφερεν ἡμῖν» κτλ., φ. 5^β.

6. «Ἔτερον ἀφοριστικὸν εἰς Φιλιππούπολιν διὰ τὴν ἐπισυμβᾶσαν ζημίαν τῷ μητροπολίτῃ». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ ὡς γέγονεν ἡμῖν πασιδῆλον, ὅτι μετὰ θάνατον τοῦ ἐνταῦθα κατὰ τὸ Ἐγγυόπιον θανόντος Ἡσαίου ἱερομονάχου, τοῦ καὶ ἐπιτρόπου ποτὲ χρηματίσαντος, ὡς μὴ ὄφειλε, τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου καὶ συναδελφοῦ ἡμῶν ἀρχιερέως σας κύρ Θεοκλήτου» κτλ., φ. 6^β.

7. «Ἔτερον ἀφοριστικὸν κατὰ τῶν συγγενῶν τοῦ προτελευτήσαντος μητροπολίτου Ἀμασείας, ὡς οἰκαιοποιηθέντων ἀμετόχως τὸ βασιλικὸν μίρι, ὅπερ ἐσύναξεν ἐκεῖνος ἐτι ζῶν, καὶ ἐμελλεν ἐπαποστεῖλαι ἐνταῦθα εἰς τὴν Μεγάλῃν Ἐκκλησίαν, καὶ οὐκ ἐπρόφθασεν, ἅτε θανάτῳ προκαταληφθεὶς, καὶ ἐπλήρωσεν αὐτὸ εἰς τὴν Μεγάλῃν Ἐκκλησίαν ὁ νῦν ἀρχιερατεύων κύρ Βενιαμίν». Ἄρχ. «Ἐντιμότετοι κληρικοὶ» κτλ., φ. 8^β.

8. «Ἔτερον ἀφοριστικὸν εἰς Ἰωάννινα κατὰ τινων ζητούντων ἀθετῆσαι καὶ ἀνατρέψαι διαθήκην νόμιμόν τινος τελευτήσαντος». Ἄρχ. «Ἡ Στάμω γυνὴ τοῦ πρὸ χρόνων θανόντος Γεροφλέβου», φ. 11^β.

9. «Ἔτερον ἀφοριστικὸν εἰς Γρεβενὰ περὶ συκοφαντίας». Ἄρχ. «Ὁ Πούλιος συκοφαντηθεὶς» κτλ., φ. 13.

10. «Ἔτερον ἀφοριστικὸν περὶ κληρονομίας». Ἄρχ. «Ὁ Κωνσταντῆς τοῦ Μπαλάση ἀνέφερεν, ὅτι μετὰ θάνατον τῆς νομίμου αὐτοῦ γυναικὸς Μελισσηνῆς» κτλ., φ. 14.

11. «Ἔτερον ἀφοριστικὸν τοῦ ῥουφετίου τῶν ζερλικτζίδων». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ παραστάντες ἐπὶ συνόδου», φ. 15.

12. «Ἔτερον ἀφοριστικὸν κατὰ τῶν χρωμένων μαγικά». Ἄρχ. «Ἡ Μιλίτζα ἀνέφερε μετὰ πολλῆς ἀθυμίας», φ. 16.

13. «Ἐτερον ἀφοριστικὸν εἰς Φιλιππούπολιν κατὰ τινος Κωνσταντίνου Μαυρουδόγλου, τετραγαμίαν νοσήσαντος, ὡς μὴ ὄφελεν». Ἄρχ. «Τὰ καλῶς καὶ προνοητικῶς» κτλ., φ. 17.

14. «Ἐτερον γράμμα ἀφοριστικὸν εἰς Προῦσαν». Ἄρχ. «Ὁ Δημητράκης, υἱὸς τῆς θανούσης Ἀσηνῆς» κτλ., φ. 22.

15. «Ἐτερον ἀφοριστικὸν εἰς τὴν ἐπισκοπὴν Θαυμακοῦ περὶ τοῦ δωρησαμένου τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ἐκτὸς τῶν ὧν ἐπαφῆκεν αὐτῇ κληρονομικῶν πραγμάτων, καὶ ἐν χωράφιον». Ἄρχ. «Ἡ Δίκατερίνα ἀνέφερεν, ὅτι ὁ πατὴρ αὐτῆς Γεωργάκης» κτλ., φ. 23.

16. «Ἐτερον γράμμα περὶ κτητορικῆς ἐκκλησίας». Ἄρχ. «Ἰερώτατε μητροπολίτα Παροναζίας - - καὶ ὀσιώτατοι πατέρες τοῦ αὐτόθι πατριαρχικοῦ καὶ σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου τοῦ ἐπὶ ὀνόματι τιμωμένου τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου - - Ἐπειδὴ ἐνεφανίσθη ἡμῖν γράμμα συνοδικὸν τοῦ πρὸ ἡμῶν ἀοιδίμου πατριάρχου κὺρ Γαβριήλ» κτλ., φ. 24^β.

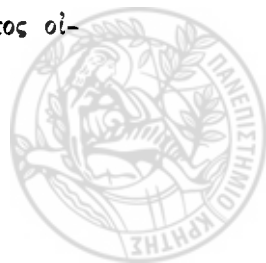
17. «Ἐτερον γράμμα περὶ κτητορικοῦ δικαίου εἰς Σκόπελον γεγραμμένον». Ἄρχ. «Θεοφιλέστατε ἐπίσκοπε Σκιάθου καὶ Σκοπέλου - - γνωστὸν ὑμῖν ἔστω, ὅτι ἂν καλὰ προλαβόντως νὰ ἐξεδόθη ἡμέτερον πατριαρχικὸν συνοδικὸν γράμμα διὰ τὰ αὐτόθι σταυροπηγιακὰ μοναστήρια - - -, τῶρα ὁμως ἐρχόμενος εἰς τὰ ὧδε σωματικῶς ὁ χατζῆ-Στεφανῆς Δαπόντες ἀπὸ τῆς αὐτῆς νήσου» κτλ., φ. 25^β. Ὁ λόγος περὶ τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Σκοπέλῳ μοναστηρίου Παναγίας τῆς Εὐαγγελιστρίας. Περὶ τοῦ Στεφάνου Δαπόντε ὄρα Ε. Legrand, *Éphémérides Daces*, τ. III, σ. ix-xi.

18. «Γράμμα συνοικεσίου ἀπὸ τοῦ θείου βαπτίσματος». Ἄρχ. «Ἐνταῦθα ἀνηνέχθη ἡμῖν», φ. 28^β.

19. «Ἐτερον γράμμα συνοικεσίου περὶ δύο μιλαδέλφων, εἰ δύνανται συναφθῆναι εἰς γάμον» κτλ., φ. 30.

20. «Ἐτερον γράμμα συνοικεσίου ζ' βαθμοῦ ἐξ αἵματος οἰκονομηθέν». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ ἔγνωμεν», φ. 32.

21. «Ἐτερον γράμμα συνοικεσίου ζ' βαθμοῦ ἐξ αἵματος οἰκονομηθέν». Ἄρχ. «Ἐνταῦθα ἀνηνέχθη ἡμῖν», φ. 33^β.

22. «Ἐτερον γράμμα συνοικεσίου περὶ τοῦ θείου βαπτίσματος», φ. 34^β.

23. «Ἐτερον γράμμα συνοικεσίου πέμπτου βαθμοῦ ἀπὸ τοῦ θείου βαπτίσματος». Ἀρχ. «Γίνωσκε ὅτι ἀνηρέχθη ἡμῖν», φ. 36^β.

24. «Ἐτερον γράμμα συνοικεσίου ἀπὸ συντεκνίας», φ. 38.

25. «Ἐτερον γράμμα συνοικεσίου εἰς βαθμοῦ ἀπὸ τοῦ θείου θείου βαπτίσματος», φ. 39^β.

26. «Ἐτερον γράμμα συνοικεσίου ἀπὸ τοῦ θείου βαπτίσματος ἀκώλυτον, ὡς πλάγιον», φ. 41^β.

27. «Ἐτερον γράμμα περὶ συνοικεσίου παρανόμου», φ. 42.

28. «Ἐτερον γράμμα παρανόμου συνοικεσίου, γενομένου εἰς Σίφνον», φ. 44^β.

29. Πέντε γράμματα περὶ διαζυγίων (φ. 46 κέ), ὧν ἓν ἐγράφη ἔτει 1757-φ.

30. «Ὁμολογία ἐξοφλητικὴ νέου ἀρχιερέως» (= τοῦ μητροπολίτου Τορνόβου Παΐσιου 1770), φ. 52.

31. «Ἐτέρα ἐξοφλητικὴ ὁμολογία τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς» (1765), φ. 53.

32. «Ἐτέρα ὁμολογία» μεταξὺ Λασκαράκη Μεσελίμη καὶ Δημητράκη Βλαστοῦ (1748), φ. 54^β.

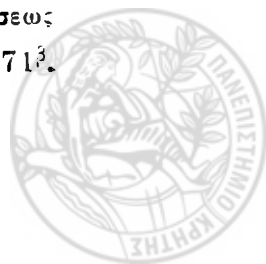
33. Ἐτεροι ὁμολογίαι, φ. 56-67.

34. «Ἐκδοσις διὰ χειροτονίαν ἀρχιερέως» πρὸς τὸν Σμύρνης μητροπολίτην, ὅπως χειροτονήσῃ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου «ἔξω τοῦ Κουηγοῦ» τὸν μέγαν πρωτοσύγκελλον Ναθαναήλ εἰς μητροπολίτην Εἰάνθησ καὶ Περιθεωρίου, φ. 68.

35. «Ἐτέρα ἐκδοσις» πρὸς Δωρόθεον, μητροπολίτην Γάνου καὶ Χώρας, ἵνα τελέσῃ τὸ μνημόσυνον Γεωργίου τινὸς ἐν τῷ ναῷ Παναγίας τοῦ Μπαλίνου, φ. 69.

36. Ἐτερα ἐκδοσις ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τοῦ ἱερομονάχου Παρθενίου εἰς μητροπολίτην Βερροίας ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Ἁγίου Τάφου, φ. 70.

37. «Ἀπόδειξις πατριαρχικὴ δηλωτικὴ περὶ ἀποκαταστάσεως ἐπιτρόπων» (1747) ἐν τῷ ναῷ Θεοτόκου τῆς Μαγουριωτίσσης, φ. 71^β.

38. «Γράμμα περί ἀποκαταστάσεως μητροπολίτου», πρὸς τὸν «πρῶν Ἀντιοχείας καὶ πρόεδρον τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς ταύτης» (φ. 72-78)· δι' οὗ ἀγγέλλεται αὐτοῖς, ὅτι ὁ πρῶν Ἀντιοχείας Ἀθανάσιος διωρίσθη «εἰς ἴδιον προστάτην καὶ ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου», ἀντὶ τοῦ τέως ἀρχιεπισκόπου Γερμανοῦ· «ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως, πρὸ τῆς εἰς τὰ αὐτόθι ἐπιδημίας καὶ παρουσίας τῆς αὐτοῦ μακαριότητος ἦλθον αὐτόθεν (= ἐκ Κύπρου) γράμματα, δηλοποιοῦντα ὅτι νὰ ἐχειροτονήθῃ ἀπὸ τὸν Γερμανὸν παρὰ κανόνας καὶ νόμους ἀρχιεπίσκοπος τάχα Κύπρου κάποιος παπᾶ Ἰάκωβος, ἀποκρούσας τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἄκουσαν τυχὸν καὶ μὴ βουλομένην· τοῦ ὁποίου ἡ χειροτονία εἶναι ἄκυρος παντελῶς καὶ ἀσύστατος, ὡς παραλόγως καὶ παρανόμως προχωρήσασα· ὁ γὰρ Γερμανὸς ὅπου τὸν ἐχειροτόνησε, καθηρημένος ὄντας συνοδικῶς, δὲν εἶχε καμμίαν ἐξουσίαν καὶ χάριν ἀρχιερατικὴν νὰ χειροτονήσῃ ἀρχιερέα» κτλ.

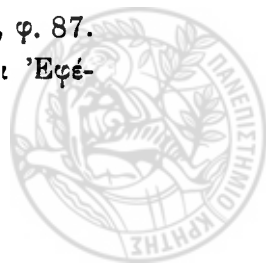
39. «Ἐτερον γράμμα περί ἀποκαταστάσεως μητροπολίτου» πρὸς τοὺς ἐν τῇ νήσῳ Ἀνδρῶν χριστιανούς (φ. 79), δι' οὗ ἀγγέλλεται, ὅτι «ἐκριτολογήθη» ὁ Ἀνδρου ἀρχιεπίσκοπος Διονύσιος, καὶ ὅτι διὰ χοτζετιοῦ ἐκωλύθη ἡ εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν αὐτοῦ ἐπάνοδος· διὸ καὶ «ἐδέησεν ἀποστῆναι τοῦτον ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ καὶ ἀπομακρυνθῆναι τοῦ λοιποῦ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ταύτης, καὶ διὰ τὸ εἰρηνικὸν καὶ ἡσύχιον παρ' ἐκατέρων τῶν μερῶν ἀποκατασταθῆναι ἀντ' αὐτοῦ ἕτερον ἀρχιεπίσκοπον»· ἦν δὲ οὗτος ὁ ἐκ Τήνου μετατεθεὶς ἀρχιεπίσκοπος Γρηγόριος.

40. «Ἐτερον γράμμα συστατικὸν ἀρχιερέως». Ἀρχ. «Τῆς καθ' ἡμᾶς ἀποστολικῆς» κτλ., φ. 82.

41. «Ἐτερον γράμμα περί ἀποκαταστάσεως νέου ἡγουμένου (= τοῦ Ναθαναήλ) εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Μπατζκόβου, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει πατριάρχου κυρίου κυρίου Παΐσιου» 1749, φ. 84.

42. «Καὶ ἕτερον γράμμα συστατικὸν τοῦ αὐτοῦ ἡγουμένου». Ἀρχ. «Γνωστὸν ὅμιν ἔστω, ὅτι κατὰ τὴν ἐπισυμβᾶσαν» κτλ., φ. 87.

43. «Γράμμα εἰδήσεως» πρὸς τοὺς ἐν τῇ μητροπόλει Ἐφέ-

σου, ὅτι ὁ μητροπολίτης αὐτῶν Γαβριήλ μετετέθη εἰς Χαλκηδόνα, καὶ ὅτι νέος αὐτῶν ἀρχιερεὺς ἐστὶν ὁ ἀπὸ Βερροίας καὶ Ναούσης εἰς Ἐφέσον μετατεθεὶς Ἰωακείμ, φ. 89.

44. «Ἐτερον γράμμα εἰδήσεως μετὰ προοιμίου», φ. 94.

45. «Γράμμα φιλοτίμου», οὗ ἡ ἀρχή· «Τὰς καλὰς καὶ θεαρέστους συνηθείας», φ. 99. Ἐν τῷ γράμματι τούτῳ γίνεταί μνεῖα τοῦ ἐκπτώτου μητροπολίτου Ἰωαννίνων Γρηγορίου.

46. «Βοηθείας γράμμα», οὗ ἡ ἀρχή· «Πολυσχιδεῖς καὶ ποικίλας ὁδοὺς σωτηρίας», φ. 102. Ἐν αὐτῷ γίνεταί μνεῖα μεταθέσεως τοῦ Ἐφέσου μητροπολίτου Διονυσίου.

47. «Τὸ τῶν Κυπρίων γράμμα», οὗ ἡ ἀρχή· «Οἱ ἀνά πᾶσαν τὴν Κύπρον» κτλ., φ. 105^β. Ἐγράφη μὴν ἰουνίῳ 1745. Κατὰ τῶν λαλησάντων ἀδίκως ἐναντίον Φιλοθέου, ἀρχιεπισκόπου Κύπρου· «οὐ μόνον γὰρ οἱ κατάρτοι ἐκεῖνοι ψευδόμενοι ἐλάλησαν ἀδικίας κατὰ τοῦ μακαριωτάτου κῶρ Φιλοθέου, ἀλλ' εὐρόντες κουφόνου καὶ τὸν ἐπιβάτην καὶ παράνομον Νεόφυτον, τὸ νέον τῷ ὄντι τοῦ Διαβόλου φυτόν, παρανόμως διὰ σφοδρᾶς βασιλικῆς προσταγῆς ἐχειροτόνησαν αὐτὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀρχιεπίσκοπον δῆθεν τῆς Κύπρου, καθὰ τὸ ὑπόμνημα αὐτοῦ μαρτυρεῖ, ἔχοντα φανερὸν τὸν ἔλεγχον ἐκ τῆς πατριαρχικῆς ἡμῶν ἐναντιότητος - - -, ἐτόλμησε νὰ μιάνῃ καὶ τὴν καθαρωτάτην τῶν τοιούτων παρανομημάτων ἀγίαν ἐκκλησίαν τῶν Κυπρίων, ἀπειλῶν ὀλεθρον τοῖς μὴ ἀποδεχομένοις αὐτόν, τοῖς τε μοναστηρίοις ἀφανισμόν καὶ τοῖς ἱερωμένοις ζημίαν, ὡς ἐκαυχῆσατο»· ἐπειδὴ δὲ «βία μάλιστα καὶ δυναστεία» καθήρπασε τὸν θρόνον, «μὲ μέσον μερικῶν ἀρχόντων» Κυπρίων, καθήρθη καὶ αἱ χειροτονίαι αὐτοῦ ἐκηρύχθησαν ἄκυροι. Πρβλ. Φιλίππου Γεωργίου Εἰδήσεις ἱστορικὰς περὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Ἀθήνησιν 1875, σ. 102-103.

48. «Βίαιον ὑπόμνημα τοῦ παραχωρήσει Θεοῦ γεγονότος ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Νεοφύτου ἐπὶ τῆς πατριαρχείας (τοῦ) κυροῦ Παΐσιου», φ. 112. Ἀρχ. «Τοὺς ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας δουλεύοντας καὶ τελούοντας ἀνάγκη πᾶσα φέρειν γενναίως τὰ παρὰ τῶν κυρίων αὐτοῖς προσταττόμενα· πολλῶ μᾶλλον οἱ κραταιοτάτῳ βα-

σιλεῖ ὑποκείμενοι οὐδόλως δύνανται ἀντειπεῖν τοῖς βασιλικοῖς θεσπίσμασιν. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ ἡ κυριεύουσα ἡμῶν κραταιὰ βασιλεία τὸν μὲν μακαριώτατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου κὺρ Φιλόθεον ἔξωσε τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ταύτης διὰ βασιλικῶ ὀρισμοῦ, ὡς αὐτῇ ἔδοξε, φοβερὰ δὲ καὶ ἄφρευκτος βασιλικῇ (προσταγῇ) παρ' αὐτῆς ἐγένετο πρὸς ἡμᾶς, ἐπὶ τῷ προχειρισθῆναι ἀντ' ἐκείνου ἕτερον νέον ἀρχιεπίσκοπον κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὑποτύπωσιν, τούτου χάριν καὶ ἡμεῖς οἱ παρευρεθέντες - - πρῶτον μὲν ἐθέμεθα τὸν ὀσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις κὺρ Νεόφυτον» κτλ.

49. «Ἔτερον πατριαρχικὸν ἐπιτιμητικὸν γράμμα κατὰ τῶν ἀποκοπτόντων τὰ διατεταγμένα καὶ ἀνήκοντα τῷ ἀρχιερεῖ (= Καλλινίκῳ, μητροπολίτῃ Προϊλάβου καὶ Ταμαρόβου) εἰσοδήματα καὶ δικαίωματα», φ. 113.

50. «Ἔτερον γράμμα κατὰ τοῦ προπατριαρχεύσαντος Κυρίλλου», φ. 116^β.

51. «Γράμμα σιγιλλιῶδες» διὰ τὸ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων μοναστήριον Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης, φ. 124.

52. «Γράμμα ἀναιρετικὸν τοῦ εἰρημένου σιγιλλιώδους γράμματος» (1749), φ. 129^β.

53. «Γράμμα τοῦ σοφολογιωτάτου διδασκάλου Σπαντωνῆ περὶ τριμοιρίας.—Τοῦ σοφολογιωτάτου διδασκάλου καὶ μεγάλου ῥήτορος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας κυρίου Σπαντωνῆ διασάφεισι τῆς κατὰ τριμοιρίαν κληρονομίας ἐννόμου ὑποθέσεως». Ἀρχ. «Ὅταν ἀποθάνῃ θάτερον μέρος τοῦ ἀνδρογόνου», φ. 137. Κατεχωρίσθη ὑπὸ τοῦ Μ. Γεδεῶν ἐν τῇ Ἐκκλησ. Ἀληθείᾳ, τ. III, σ. 172-173.

54. «Ἔτερον γράμμα περὶ τῆς τάξεως τῶν κληρικᾶτων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας», φ. 138^β.

55. «Γράμμα βεβαιωτικὸν (τοῦ) πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως - - Ἀθανασίου περὶ ὀφφικίου τοῦ μεγάλου διερμηνευτοῦ», φ. 141.

56. «Γράμμα κληρονομίας, περὶ συνεισφορᾶς προικιμαίων πραγμάτων», φ. 142.

57. «Γράμμα ἐκ μέρους μητροπολίτου εἰς τοὺς ἐπαρχιώτας αὐτοῦ», φ. 143.

58. «Λόγος περὶ ἀδικίας». Ἀρχ. «Οὐδὲν οὕτως ὡς ἀδικίαν μεμίσηκεν ὁ Θεὸς» κτλ., φ. 144^β.

59. «Ὅτι οὐ δεῖ τὸν ἐπίσκοπον ἢ πρεσβύτερον κοσμικὰς φροντίδας ἀναλαμβάνειν ὕλως». Ἀρχ. «Ἐπὶ τῷ θεοκλήρῳ Πέτρῳ», φ. 146.

60. «Περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου Λουκᾶ ἱστορηθέντων θεομητορικῶν εἰκόνων». Ἀρχ. «Δὲν εἶναι ἀμφιβαλλόμενον», φ. 147^β.

61. «Ὁμολογία τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς» 1771, φ. 148^β.

62. «Ἐτέρα αὐλικὴ ὁμολογία» 1771, φ. 150^β.

63. «Γράμμα ἀφοριστικὸν ῥουφετίου» (τῶν χαβιαρτζιδίων), φ. 152^β.

64. «Ἐτερον γράμμα (πρὸς τὸν μητροπολίτην Προύσης) περὶ κληρονομίας ἐγγόνων μετὰ τῶν ἑτεροθαλῶν θείων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν καὶ πρόσωπον, ὅσοι εἰσὶ τῷ ἀριθμῷ» 1773, φ. 153^β.

65. «Πίναξ τῶν ἐν τῷ παρόντι περιεχομένων», φ. 156-162.

339. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων ἠριδιμημένων ρξή' (μῆκ. 0,21, πλ. 0,155), ὑπερ ἐγράφη, καθὰ φαίνεται, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἰέρακος. Τὸ τεῦχος τοῦτο ἠριδιμει πρότερον τέσσαρα φύλλα περιπλέον, ὧν αἱ ἄκραι ἔτι καὶ νῦν εἰσι δῆλαι. — [Ἀλεξάνδρου Ἰέρακος] σημειώματα γραμματικά, θεολογικά, κανονικά, φιλολογικά, καὶ ἐκλογαί τινες ἐκ διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων· τούτων δὲ πάντων ὁ πίναξ εὑρίσκεται μετὰ τῶν φύλλων ρξβ' καὶ ρξε'. Σημειωτέα· α') «Ἐρμηνεῖα λέξεων ἐμφερομένων ἐν τῇ θεῖᾳ βίβλῳ Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου», φ. μη'. Σελίς ὀπισθία. — β') «Ἐκφρασις εἰς εἰκόνα τοῦ ἁγίου προφήτου Ἡλίου· στίχοι τοῦ Φιλῆ». Ἀρχ. «Δέχου παρ' ἡμῖν τὸν προφήτην τὸν μέγαν», φ. ρβ'. Σελίς ὀπισθία. Manuelis Philae carmina; ed. E. Miller, τ. I, σ. 46.— γ') «Τοῦ ἁγίου Μαξίμου πρὸς Ἰωάννην τὸν σοφιστήν». Ἀρχ. «Τὸ τίμιον τῆς ὑμετέρας» κτλ., φ. ρε'.— δ') Σημείωμα, οὗ ἡ ἀρχή· «Τῷ ζωεωζω [= 1588] μηνὶ Ἰουνίῳ Ηῆ ἡμέρα Κυριακῇ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου, ἐμαρτύρησε μοναχός τις, ὃς ἦν ἀπο

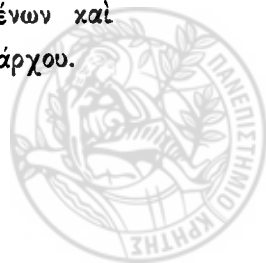

Καλαμάτας περιτετμημένος· ἀπῆλθε δὲ εἰς Βενετίαν» κέ., φ. ρμ'. Σελὶς ὀπισθία. Ὁ μοναχὸς οὗτος ὠνομάζετο Θεοφάνης. — ε') «Ἐπαινος εἰς τὸ λουτρόν». Ἀρχ. «Πολλῶν τὸ λουτρόν αἴτιον δωρημάτων· χυμοὺς κατασπᾶ, φλέγματος λύει πάχος, χολῆς περιττὸν ἐκκενοῖ τῶν ἐγκάτων» κέ., φ. ρξζ'. Πρβλ. Βυζαντινὰ Χρονικά, τ. I, σ. 137. — ς') Ἐπιστολή, ἧς ἐλλείπει τὸ πέρας. «Ἰωάννης Σαμόσκιος, νομοφύλαξ καὶ στρατηγὸς τῆς Λεχείας, τῷ Ἱερεμῖα ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως εὖ πράττειν. Ὡσπερ διὰ τῶν σῶν γραμμάτων ἐμὲ παρεκάλεσας» κέ., φ. ρξη'. Σελὶς ὀπισθία.

340. Δύο χάρτινα τεύχη συνερραμμένα ἀτάκτως, μήκους 0,24, πλ. 0,178. — α') «Ἡμετέρα λογικὴ ἐλάσσων καὶ μείζων, περιπατητικὴ καὶ σχολαστικὴ, παρὰ τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου - - Βικεντίου τοῦ Δαμωδοῦ, ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ ἱερᾷ θεολογίᾳ καὶ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς νόμοις δαφνοφόρου· ἐν ἔτει σωτηρίῳ ραψπδ* [= 1784] κατὰ μῆναν ἰούνιον». Ἀρχ. «Προοίμιον τῆς λογικῆς. Κεφάλαιον Α' ὄν. Τί ἐστὶ φιλοσοφία καὶ διαίρεσις αὐτῆς. Πρῶτον μέρος τῆς φιλοσοφίας ἐστὶν ἡ λογικὴ» κτλ. — β') «Φυσιολογία αἰτιολογικὴ εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον, ἀριστοτελικὴ, σχολαστικὴ καὶ νεωτερικὴ· ἐν ἧ ἡ περὶ τῶν φυσικῶν σωμάτων ἐστὶν ὁ λόγος· συντεθεῖσα παρὰ τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ ἱερᾷ θεολογίᾳ καὶ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς νόμοις δαφνοφόρου Βικεντίου Δαμωδοῦ, ἐκ πατρίδος Κεφαλληνίας· ραψλη' κατὰ μῆνα νοέμβριον». Τόμοι δύο· τοῦ β' τόμου ἐσώθη ἡ ἐπιγραφή. Ἐγράφη ὑπὸ Σταυράκη υἱοῦ Γρηγορίου ἔτει 1787-φ.

341. Χάρτινα τετράδια ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τῆς ιη' ἑκατ. Σημειωτέα· α') «Εἱρμὸι ἔντεχνοί τε καὶ γλυκύτατοι· ποίημα κῦρ Πέτρου τοῦ μελωδοῦ». — β') «Ἐξήγησις τινῶν θέσεων ἐκ τοῦ σιχηρρίου τοῦ Ἰακώβου πρωτοψάλτου».

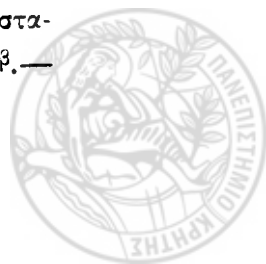
342. Δύο χάρτινα βιβλιάρια μήκ. 0,21, πλ. 0,15. — α') Φύλλα 20 γραφέντα περὶ τὸ τέλος τῆς ιη' ἑκατ. «Προφητεία τοῦ μακαρίτου Ἀγαθαγγέλου ἱερομονάχου» κτλ. — β') Φύλλα 30 ἔτους 1850-οῦ. Παραφράσεις ἀρχαίων τινῶν ἐλληνικῶν κειμένων καὶ εἰσαγωγὴ εἰς τὸ περὶ τοῦ ἀκούειν ὑπόμνημα τοῦ Πλουτάρχου.

343. Τεύχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος (0,21 × 0,153) ἐκ φύλλων 5 καὶ σελίδων ἠριθμημένων 794. Ἐν τοῖς ἀσελιδώτοις 5 φύλλοις ὑπάρχουσι τινα τοῦ Χρυσάνθου σημειώματα καὶ πέναξ τῶν κεφαλαίων, ἐξ ὧν σύγκειται τὸ ἐν τῷ αὐτῷ τεύχει περιεχόμενον βιβλίον.—Ἐπιγραφή· «Ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου ἀρχιμανδρίτου Ἱεροσολυμίτου·- Σύνοψις τῆς ἱερᾶς θεολογίας, φιλοπονηθεῖσα εἰς ὠφέλειαν τῶν ὀρθοδόξων φιλομαθῶν παρὰ Νικολάου Κούρσουλα τοῦ Ζακυνθίου, διδασκάλου, φιλοσόφου καὶ θεολόγου». Ἀρχ. «Θεολογία μὲν κατὰ τὴν τοῦ ὀνόματος ἐτυμολογίαν» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Ἐν ὅλοις ἑπτὰ μῆσι ἐδιδάχθη τὴν παροῦσαν θεολογίαν διὰ φωνῆς τοῦ ἐμοῦ διδασκάλου, τοῦ σοφωτάτου φημί κυρίου Νικολάου Κομνηνοῦ (1698 ὀκτωβρίου 22, ἐν Παταβίῳ), ἐν ἧ πλεῖστα μὲν ἀληθῆ τε καὶ εὐφυῆ, ἀλλ' οὖν κατέσπαρται καὶ τινὰ τοῖς Λατίνοις μᾶλλον σύμφωνα ἢ τῇ ἀληθείᾳ. Χρυσάνθος».

344. Κατάστιχον ἐκ φύλλων χάρτου 65 (μῆκ. 0,22, πλ. 0,16), ἐν ᾧ περιέχονται σημειώσεις ταξειδίων (1818-1826), πρὸς συλλογὴν βοηθημάτων ὑπὲρ τοῦ Ἀγίου Τάφου.

345. Τεύχος χάρτινον χρυσοδέτον ἐκ φύλλων στιλπνῶν 144. μῆκ. 0,209, πλ. 0,135. Ἐγγραφή ἔτει 1701-φ. Τὰ δύο πρῶτα καὶ τὰ τελευταῖα τέσσαρα φύλλα ἄγραφα. Ἐπιγραφαὶ ἐρυθραὶ καὶ κεφαλαιώδη στοιχεῖα κεχρωματισμένα καὶ περιπεποιικιλμένα. Ἐν τῇ ψα τοῦ 4-ου φύλλου ὑπάρχει τύπος μικρᾶς σφραγίδος ἔχων οὕτω «^{KT} ΓΡ¹⁷³⁰». Ἐν τῷ 139-φ φύλλῳ ἢ τοῦ καλλιγράφου ὑπογραφῆ· «Ἰάκωβος ἱερομόναχος·- ἐν ἔτει σωτηρίῳ ραψά' ἀπριλλίῳ κγ'». Καὶ ἐν τῇ ὀπισθίᾳ σελίδι τοῦ 140-οῦ φύλλου· «Ἡ παροῦσα αὕτη θεία καὶ ἱερὰ δέλτος, τετελείωται μὲν συνδρομῇ δαπάνῃ τε καὶ ἐξόδῳ τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ λογιωτάτου ἐπισκόπου τῆς θεοσωστοῦ ἐπισκοπῆς Χερρονήσου τῆς ἐν Κρήτῃ, κυ κυ Νηκηφόρου. Βερνίκη. σπουδῇ δὲ καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ αἰδεσιμωτάτου ἐν ἱερομοναχοῖς κυ κυ Ἰακώβου Ἰβηρίτου, τοῦ ἐκ νήσου Ἀστοπαλίας».— α') Πέναξ, ἐν ᾧ ἐστὶν εἰκονισμένος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἱσταμένος καὶ τὴν ἱερὰν ἀναγινώσκων ἐξ εἰλητοῦ λειτουργίαν, φ. 3^β.—

β') Κόσμημα τετράπλευρον καὶ ἡ ἱερὰ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, φ. 4.—γ') Πίναξ ἀπεικάζων τὸν μέγαν Βασίλειον, φ. 42^β.—δ') Κόσμημα τετράπλευρον καὶ ἡ ἱερὰ λειτουργία τοῦ Βασιλείου, φ. 43.—ε') Πίναξ ἀπεικάζων τὸν ἅγιον Γρηγόριον τὸν Διάλογον, φ. 92^β.—ς') Κόσμημα τετράπλευρον καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων, φ. 93.—ζ') Τάξις ἐπὶ χειροτονία ἀναγνώστου, ὑποδιακόνου, διακόνου, πρεσβυτέρου καὶ ἐπισκόπου, φ. 113^β-136.—η') «Εὐχὴ λεγομένη ἐπὶ τοῦ μέλλοντος μεταλαβεῖν τὰ θεῖα μυστήρια», φ. 137.—θ') «Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι τυρόν καὶ ὡά», φ. 139.

346. Χρυσόδετον χάρτινον τεῦχος τῆς ιζ' ἑκατ. ἐξ 137 (α'-ρλζ') φύλλων ἠριθμημένων καὶ τριῶν ἐτέρων, ἐν οἷς περιέχεται πρῶτον μὲν ὀλοσελίδος εἰκὼν σταυροῦ, εἶτα δὲ πίναξ λεπτομερῆς τῶν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τεύχει πραγμάτων· ἔστι δὲ τοῦτο μήκους 0,205, πλάτους 0,15. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 (0,16 × 0,10), ἀνορθόγραφον μὲν, ἀλλὰ γεγραμμένον εἰς κάλλος, περικεκοσμημένον τε πολλοῖς μεγάλοις κεχρωματισμένοις κεφαλαιώδεσι γράμμαμασιν, ἰδίους τισὶ πάλιν κοσμήμασι, καὶ δυσὶν εἰκόσιν ὀλοσελίδοις, ὧν ἡ μὲν ἀπεικάζει τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, ἐπ' ἄμβωνος ἔνδον ἐκκλησίας ἀγορεύοντα, ἡ δὲ τὸν ἅγιον Γρηγόριον τὸν Θεολόγον. — 1) «Διάταξις τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντιπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου Φιλοθέου». Ἀρχ. «Μέλλον ὁ ἱερεὺς τὴν θεῖαν ἐπιτελεῖν μυσταγωγίαν» κτλ., φ. α'. — 2) Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, φ. η'. — 3) Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου, φ. κζ'. — 4) Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, φ. μη'. — 5) «Ἑρμηνεῖα τῆς θείας λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων», φ. νς'. — 6) Εὐαγγέλια Σαββατοκυριακά, φ. νθ'.

347. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' καὶ τῆς ιη' ἑκατ. ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 262 καὶ 7 φύλλων ἀσελιδώτων, ὧν τὸ μὲν πρῶτον περιέχει ἐν ἑαυτῷ σημειώματα τινα καὶ τὸ ἐξῆς ὑπόμνημα· «Καὶ τὸδε σὺν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει τοῦ λογιωτάτου Μάρκου τοῦ Κυπρίου

Πορφυροπούλου, καὶ ὀστιάριου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς ἕξ φύλλοις ἐμπεριέχεται πίναξ ἀναγραφικὸς τῶν ἐν ταῖς σελίσιν ὑποθέσεων· αὗται δὲ ἀποτελοῦσιν αὐτοῦ τοῦ Πορφυροπούλου Κοσμᾶ συλλογὴν τινα ἀποσπασμάτων ἐκ συγγραφέων ἐκκλησιαστικῶν τε καὶ μὴ ἐκκλησιαστικῶν, ἅπερ ὁ Κοσμᾶς ὠνόμασε Περιγράψεις· οἷον ἐν τῇ 1-ῃ σελίδι· «Παραδείσου περίγραφις», ἧς ἡ ἀρχή· «Ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ ζῆν δαίμων ἀγαθὸς ἐπέπνευσεν» κτλ. Τελευταία περίγραφις ἐστίν (ἐν σελ. 193) ἡ «εἰς πόρνον καὶ πᾶσαν κακίαν αἴτιον», ἐκ τινος πονήματος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἀποσπασθεῖσα. Ταύτη δ' ἔπονται ἕτεραί τινα κείμενα· οἷον ἐν τῇ 194-ῃ σελίδι «πρᾶξις ἀρχιερέως χειροτονηθέντος ἐπαρχίας δίχα», συντεθεῖσα ἔτει 1703-φ· ἧς ἡ ἀρχή· «Ἀναγκαῖον ὑπὲρ τι ἄλλο τῷ χριστωνύμῳ πληρώματι» κτλ. Ἐν τῇ 209-ῃ σελίδι περιέχεται ἀναγραφή τῶν τίτλων τοῦ αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσιῶν. Εἶτα φρασεολόγιον ἑλληνικόν.

348. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' καὶ τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 105, μήκους 0,205, πλ. 0,14. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Φύλλα ἄγραφα· 45^β-46^β, 53^β-54^β, 55, 102-105.

1. Μανουὴλ τοῦ μεγάλου ῥήτορος ἀκέφαλος πραγματεία. Ἀρχ. « - - καὶ ἡ τελειότης δοκεῖ συνίστασθαι, ἐπειδὴ ὁ ἀριθμὸς οὗτος τελείου στερεοῦ λόγον ἔσχηκεν· ἐν γὰρ τῇ μονάδι ὡσπερ σημεῖον λογίζεται» κτλ., φ. 1-5.

2. «Τοῦ αὐτοῦ κυροῦ Μανουὴλ τοῦ μεγάλου ῥήτορος εἰς δύο συλλογισμοὺς λατινικούς, ἀποδεικνύοντας καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα, ἀνασκευαστικὸς μὲν αὐτῶν, κατασκευαστικὸς δὲ ὅτι ἐκ μόνου τοῦ πατρός· ἐρρήθη δὲ πρὸς κύρ Γεράσιμον τὸν ἐνεγκόντα αὐτούς». Ἀρχ. «Πάλιν, αἰδεσιμώτατε πάτερ, πρὸς λογικὸν ἡμᾶς τοὺς εὐτελεῖς διεγείρων» κτλ., φ. 6.

3. «Τοῦ αὐτοῦ λογιωτάτου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ ῥήτορος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας κατὰ τοῦ Πληθωνικοῦ συγγράμματος, οὗ ἡ ἀρχή· Τὸ ὑπὲρ Λατίνων βιβλίον τὸ ἐς ἡμᾶς ἦκον». Ἀρχ. «Μηδέπω κρίνειν ἄνδρας ἀδαήμονας» κτλ., φ. 11.

4. «Τοῦ αὐτοῦ κυροῦ Μανουὴλ τοῦ μεγάλου ῥήτορος λόγος

*

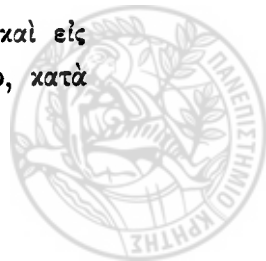

περὶ Μάρκου τοῦ ἀγιωτάτου μητροπολίτου Ἐφέσου καὶ τῆς ἐν Φλωρεντία συνόδου, καὶ κατὰ Γεμιστοῦ καὶ Βησσαρίωνος, καὶ ἀνατροπῆ τῶν δυσσεβῶν συγγραμμάτων αὐτῶν». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ μετὰ γε τῶν ἄλλων» κτλ., φ. 14. Μετὰ ῥωσικῆς ἐρμηνείας Π. Ε. Троицкiй ἐν ταῖς Христианское чтение 1886, σ. 102-162.

5. «Μαξίμου τοῦ Κρητός, ταπεινοῦ ἐπισκόπου Κυθήρων, ἕτερα βιβλία δύο πρὸς τοῖς τρισὶ περὶ τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως», μετ' ἐπιστολῆς «τῷ θεοσεβεστάτῳ καὶ ἐκλαμπροτάτῳ Ἰωάννῃ Πέτρῳ βοηβόδα πάσης Οὐγκροβλαχίας», ἧς ἡ ἀρχή· «Τὸ τῆς θεολογίας μέγα μυστήριον» κτλ., φ. 27. Ἐγγραφή δὲ αὕτη «ἐκ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς Χρυσοπηγῆς τοῦ Γαλατᾶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, θαργηλιῶνος πέμπτη ἐπὶ δέκα, ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας ρφπδ^ο». Εἶτα (φ. 28^α) πίναξ τῶν ἡ' κεφαλαίων τοῦ α' βιβλίου, τὸ προοίμιον (φ. 28^β), τὸ κείμενον τοῦ α' βιβλίου καὶ πάλιν ὕστερον τὸ β' βιβλίον (φ. 47-52) ἐκ δ' κεφαλαίων, ὅπερ «Συνετέθη ἐν τῷ Γαλατᾶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὸ ρφπδ' [= 1584] ἔτος ἀπὸ τῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἐνσάρχου οἰκονομίας, θαργηλιῶνος δὲ πέμπτη ἐπὶ δέκα τετέλεσται. Μάξιμος. Εἶτι τυχὸν ἐν τούτοις παρὰ τὴν κοινὴν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως εἴρηται, ἀπαλειφθήτω».

6. (Προσθήκη μεταγενεστέρα). «ΠΙΠΔ. Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Παναγιώτου τοῦ Βυζαντιοῦ». Ἀρχ. «Ἄλλ' ἀπορήσειεν ἂν τις λέγων τοῦ τετραγράμματος τούτου ὀνόματος» κτλ., φ. 53^α. «Ταῦτα ἔγραψεν ὁ ἄνωθεν, ὅταν μετὰ τοῦ βεζηραζέμ ἦλθεν εἰς Κρήτην, ὡς φαίνεται εἰς τὸ τέλος τοῦ ε' φύλλου τοῦ βιβλίου τούτου. Ὁ πρῶτος πόλεμος ὅπου ἐδόθη εἰς τὸ κάστρον τῆς Κρήτης ἦτον μαΐου ιε', ρχξζ'».

7. (Προσθήκη ἐτέρα τῆς ιζ' ἑκατ.). «Τοῦ μεγάλου οἰκονόμου [= τοῦ κατόπι Μηδείας ἐπισκόπου Θεοφάνους] πρὸς τοὺς νομίζοντας, ἐὰν φύγωσιν, ὅθεν οἱ λοιμῶδεις ἀέρες καταπνεύουσι, διασώζονται· ἐμμένοντες δὲ ἐκεῖσε καὶ σπῶντες αὐτοὺς τὸν θάνατον ἐπισπῶνται· λόγος ἀποδεικνύων κακῶς φρονοῦντας αὐτοὺς καὶ εἰς Θεὸν ἐξαμαρτάνοντας· συντέτακται δὲ ἐν σχήματι διαλόγου, κατὰ

πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν, μύστου τινὸς διαποροῦντος καὶ πυνθανομένου καὶ μυσταγωγῷ ἀποκρινομένου καὶ λύοντος. Προλέγει ὁ μύστης. Μύστης. "Ὡσπερ ἄλλοτε πολλάκις» κτλ., φ. 56^α-94^α. "Ἐτερον ἀντίγραφον ὄρα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Μαυρογορδ. βιβλιοθήκῃ, τ. I, σ. 135.

8. (Ῥσαύτως). «Ἐκ τῆς βίβλου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Θεουπόλεως Μεγάλης Ἀντιοχείας Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου ἐρωτήσεις τινὲς παρά τινων ὀρθοδόξων, καὶ ἀποκρίσεις αὐτοῦ πρὸς αὐτούς», φ. 94^β-100. — Φύλ. 101 «Προθεωρία:—Οἱ παρόντες λόγοι φέρονται μὲν ἐπὶ τοὺς σκαιῶ φρονήματι τὴν παντέφορον καὶ πάνταρχον τοῦ Θεοῦ πρόνοιαν διοικεῖν καὶ κυβερνᾶν τὰ καθ' ἡμᾶς ἅπαντα» κτλ. Μετὰ τὸ 101 οὐ φύλλον ὑπάρχει ἔλλειμμα.

349. Τεῦχος χάρτινον (μῆκ. 0,207, πλ. 0,155) ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 488. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιη' ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον.—Μελετίου τοῦ Συρίγου λόγοι καὶ διδασχαί, ὧν ἡ πρώτη ἐπιέγραπται οὕτως: «Δχξγ' νοεμβρίῳ β' εἰς τὸ Κοντοσκάλιον λόγος Μελετίου Συρίγου, ἱερομονάχου καὶ διδασκάλου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, περὶ θλίψεων». Ἀρχ. «Προτίθεται ὡς ἕνας φιλότιμος βασιλεὺς» κτλ., φ. α'. Εἶτα «περὶ ἐξομολογήσεως σημειώσεις», φ. η'. Εἶτα «1662 εἰς τὸ Κοντοσκάλιον σεπτ. κζ'. Λόγος Μελετίου Συρίγου - - - περὶ μετανόιας», οὗ ἡ ἀρχή: «Εὐρίσκεται καμίαν φορὰν» κτλ., φ. ι'. Κατόπιν ἕτεροι πολλοὶ λόγοι, ὧν εἷς «εἰς τὴν ἐξήγησιν τῆς θείας λειτουργίας» (φ. 420).

350. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 455, ὧν οὐκ ὀλίγα ἐλλείπουσιν ἀφαιρεθέντα, τουτέστι τὰ φύλλα ταῦτα: 22, 101-116, 123-134, 141-146, 173-206, 225-242, 249, 250, 346-351, 378-380, 415-421, 427, 428.—Ἀνώνυμοι διδασχαί, ὧν ἡ πρώτη εἰς τὸ ζ' κεφάλαιον τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου. Ἀρχ. «Ζητοῦσι κάποιοι ἀπὸ τοὺς θεολόγους» κτλ. Ἐσχάτη διδασχὴ ἢ εἰς τὸ Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ καὶ ὁ Χριστὸς μας ὁ κύριος καὶ καθολικὸς λυτρωτὴς» κτλ.

351. Τεῦχος χάρτινον τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης ἑκατοντ.

δεῖ εἶναι τὸν ταύτης ἡξιωμένον». Ἄρχ. «Θεοφάνης ἐλάχιστος» κτλ., φ. 10. Migne τ. 150, σ. 320.

4. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος πρῶτος ἀποκρινόμενος πρὸς ἐρώτησίν τινα κακούργως καὶ περιέργως προβεβλημένην παρά τινος κατὰ τοῦ ἐν τῷ Θαβωρίῳ τοῖς ἀποστόλοις ὀφθέντος θειοτάτου φωτός, ἐπιλύων δὲ καὶ τινὰς ἀναγκαίας ζητήσεις· ἐν ᾧ καὶ περὶ θείας οὐσίας καὶ κοινωνίας». Ἄρχ. «Καὶ παντὸς μὲν ὅτουσὺν ζητήματος εὖρεσις» κτλ., φ. 22. Μαυρογορδ. βιβλιοθήκη I, σ. 135.

5. Τοῦ αὐτοῦ «ἀπόδειξις δι' ἐπιβολῶν τινων ἀναγκάϊων νομιζομένων, ὅτι δυνατόν ἦν τὸν ἐξ αἰδίου γεγενῆσθαι τὰ ὄντα, καὶ ἀνατροπὴ ταύτης καὶ ἔλεγχος τῆς ἀπάτης τῆς δοκούσης ἐκ τῶν ἐπιχειρημάτων ἀνάγκης». Ἄρχ. «Δόξειεν ἂν τισιν ἴσως» κτλ., φ. 38.

6. «Ματθαίου τοῦ Καντακουζηνοῦ γένος, βίος καὶ ἔθνη». Ἄρχ. «Ματθαῖος ὁ Καντακουζηνὸς ἐπροῆλθεν» κτλ., φ. 62. "Ὁρα καὶ φ. 67^α· «Ὁ τοῦ αἰοιδίμου καὶ σοφωτάτου Ματθαίου τοῦ Καντακουζηνου βίος, γένος τε καὶ ἔθνη, μετηνέχθη ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν κοινὴν τῶν Ἑλλήνων διάλεκτον παρά τινος Ἀργυροῦ τοῦνομα, Ἀθήνηθεν δὲ τὸ γένος, ἐπιμελεία δὲ τοῦ ἐνδοξοτάτου καὶ σοφωτάτου κυρίου Κωνσταντίνου τοῦ Καντακουζηνοῦ».

7. Παραίνεσις πρὸς βασιλέα, ἣτις ἀποτελεῖ τὸ 2-ον κεφάλαιον ἀνεπιγράφου τινὸς ὑπομνήματος. Ἄρχ. «Ἀπὸ τὸ πλευρόν τοῦ βασιλέως νὰ μὴν μακραίνῃ ποτὲ ἢ δικαιοσύνη» κτλ., φ. 70.

8. «Ἐρωταποκρίσεις ἀναγκαίας ἐκάστω εὐσεβεῖ ἐρμηνευθείσας παρά τοῦ σοφωτάτου καὶ ἐξοχωτάτου ἐν διδασκάλοις μεγάλου λογοθέτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Καρσοφύλλου, διατρίβοντος ἐν Βουκουρεστίῳ», φ. 86-106.

9. «Ζητήματα ἀναγκαιότατα καὶ λύσεις τοῦ αὐτοῦ σοφωτάτου καὶ θεολογικωτάτου μεγάλου λογοθέτου κυρίου κυρίου Ἰωάννου Καρσοφύλλου». Ἄρχ. «Τὰ λεγόμενα πρόσωπον καὶ ἀπόστασις», φ. 110.

10 [Νικολάου Κούρσουλα] «Σύνοψις τῆς ἱεραῆς θεολογίας· διὰ λέξις α'». Ἄρχ. «Θεολογία μὲν κατὰ τὴν τοῦ ὀνόματος ἐτυμολογίαν» κτλ., φ. 158.

11. «Περὶ τῶν θεοπρεπῶν ὀνομάτων· τοῦ σοφωτάτου Κορυ-

δαλλέως, εἰ ἐστὶν ἔλεος ἐπὶ Θεοῦ, εἰ οὐ». Ἀρχ. «Πρῶτον ἀμφιβάλλουσιν. εἰ ὅπως οὖν ἔλεος ἐστὶν» κτλ., φ. 166.

12. «Τοῦ Βλεμμίδου κυροῦ Νικηφόρου προοίμιον». Ἀρχ. «Ψαλτήριον κυρίως ὄργάνου εἰδός ἐστι» κτλ., φ. 178.—Τοῦ αὐτοῦ ἔρμηνεῖα εἰς τὸν ἀ΄ ψαλμόν, φ. 186.

353. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ., σφόδρα βεβλαμμένον ὑφ' ὕδατος καὶ παραλελυμένον, ἐκ φύλλων 684. Ἐν τῷ 1-φ φύλλῳ «Λεόντιος ἱερομόναχος». Εἶτα «+ ἀφ' [=1580] ἐν μιν(ι) νοευριῳ ἦλθεν ὁ τζαούσης ὁποῦ εὐγαλεν τὸν εὐσεβέστατον ἀφέ(ν)την Ἰω. Πέτρον βοῖβόδαν ἀπὸ τὸ Γιάσιον». Ἐν τῷ 3-φ φύλλῳ «Τοῦτο τὸ βιβλίον τοῦ Ἁγίου Σάβα συν-Αρχαγγέλων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ τῆς Ἱερουσαλήμ» κτλ. — Φύλλ. 3 κέ. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τοῦ Ἐορτολογίου», τουτέστιν Ἀνθολόγιον τῶν Μηναιῶν, τοῦ Τριφιδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

354. Χρυσόδετον χάρτινον τεῦχος ἐκ φύλλων 266 (μῆκ. 0,20, πλ. 0,15), ὅπερ ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ις' ἑκατ. Φύλλα ἄγραφα· 110-151, 156, 203, 250, 251, 258, 259. Σημειώσεις τῆς ις' ἑκατ. α') «Δημητρίου πρωτοκανονάρχου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας», φ. 14^α. β') «Διονυσίου καὶ τότε σὺν ἄλλοις», φ. 157. γ') «Δημητρίου νῦν καὶ οὐδέποτε τινός». Ἐτέρα σημείωσις ἐν τῇ ἐσχάτῃ σελίδι (φ. 266^β). «+ Ἐκοιμήθη ἡ ἀείμνηστος [sic] ἐν μακαρία τῇ λείξει Ἀθανασία μοναχή, ἡ ἐν Χριστῷ καὶ ἀγίῳ πνεύματι μήτηρ μου, ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αχμζ' [= 1647] μηνὶ φερουαρίῳ ιζ', τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, ἡμέρα Τετράδι· ὥρα ἦν τῆς νυκτὸς ὡσεὶ γ' καὶ αἰωνία αὐτῆς ἡ μνήμη».

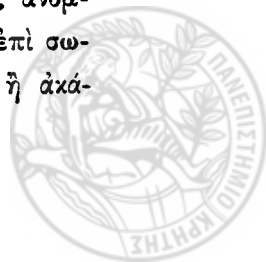
1. Λογικῆς καὶ οὐρανογραφίας σχήματα, φ. 1-13.

2. «Νικηφόρου μοναστοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Βλεμμύδου εἰσαγωγικὴ ἐπιτομή». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ περ ἡ λογικὴ ἐπιστήμη» κτλ., φ. 14.

3. «Πίναξ σὺν Θεῷ τῶν φιλοσόφων τοῦ μακαριωτάτου Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Δαμασκηνοῦ», φ. 155. Εἶτα τὸ κείμενον, φ. 157 κέ.

κτλ., φ. 3.—γ) «'Ακολουθία σὺν Θεῷ τοῦ Ὁρθρου», φ. 13.—
 δ) «'Ακολουθία τῆς γονυκλισίας (κῶδ. γονυκλησίας) τῆς ἁγίας
 Πεντηκοστῆς», φ. 18^β.—ε) «'Ακολουθία εἰς τὸ ὕδωρ τῶν ἁγίων
 Θεοφανίων». Ἀρχ. «Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς ἁγίας λειτουργίας,
 διαλυομένων πάντων τῶν τῆς θείας μεταλαβόντων δωρεᾶς, μό-
 νου δὲ τοῦ ἱερέως» κτλ., φ. 27. Μεταξὺ τῶν φύλλων 28 καὶ
 29 παρεμβέμβληται μικροῦ σχήματος τετράδιον χάρτινον τῆς 15'
 ἑκατονταετηρίδος, ἐν ᾧ περιέχονται προσθῆκαί τινες τῇ εἰρημένῃ
 ἀκολουθίᾳ.—ς') «Εὐχὴ εἰς τὸ κατασφραγῖσαι παῖδα, λαμβάνοντα
 ὄνομα τῇ ἡ' ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ», φ. 29^β.—ζ') «Εὐχὴ
 εἰς τὸ ἐκκλησιάσαι γυναῖκα», φ. 30^β.—η') «Εὐχὴ εἰς τὸ σεραν-
 ταρῆσαι [sic] παῖδα εἰσερχόμενον μετὰ τὴν μητέρα [sic] αὐτοῦ
 ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις». Ἀρχ. «Κύριε ὁ Θεὸς
 ἡμῶν ὁ ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις» κτλ., φ. 31.—θ') «Τάξις γι-
 νομένη εἰς τὸ κατηγῆσαι παιδίον». Ἀρχ. «'Αποδύει αὐτὸν καὶ
 ὑπολύει» κτλ., φ. 31^β.—θ') «'Ακολουθία ἐπὶ μνηστείας». Ἀρχ.
 «Ἰσταται ὁ ἱερεὺς ἔσωθεν τοῦ ἱερατίου, οἱ δὲ ὀρκιζόμενοι πρὸ
 τῶν θυρῶν» κτλ., φ. 42.—ι') «Κανὼν ἐκκλησιαστικὸς εἰς γάμους»,
 φ. 43. — ια') Εὐχαὶ ἐπὶ μετανοούντων, ἐπὶ ἔξομολόγου, εἰς τὸν
 ἐν ἐπιτιμίοις εὐρισκόμενον καὶ εἰς τὸ λύσαι κανόνα, φ. 50-52.—
 ιβ') «Τάξις καὶ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου, ἡγουν ἐπὶ ἀρρώ-
 στους». Ἀρχ. «Συνάγονται ἑπτὰ πρεσβύτεροι», φ. 52.—ιγ') «Εὐχὴ
 ἐπὶ τῶν ἀλόγως ὑπὸ τινων ἀφοριζομένων ἢ ἑαυτοὺς τοὺς ὀρκο-
 δεσμοῦντας». Ἀρχ. «Ὁ Θεὸς ὁ φοβερὸς καὶ δυνατὸς» κτλ., φ.
 62^β.—ιδ') Φύλ. 65-74. Εὐχαὶ ποικίλαι, οἷον ἐπὶ θεμελίῳ ἐκκλη-
 σίας, ἐπὶ ἐδράσει θυσιαστηρίου, εἰς σαλευθεῖσαν τράπεζαν, εἰς ἐκ-
 κλησίαν ὑπὸ αἰρετικῶν μιανθεῖσαν, εἰς κεφαλοκλισίαν, ψυχομα-
 χοῦντας καὶ βιαζομένους, εἰς κόλλυβα· ἕτεραι πάλιν εὐχαὶ ἐν τῷ
 μέλλειν ἀριστᾶν, μετὰ τὸ ἀναστῆναι ἐξ ἀρίστου, «εἰς θυμα μνή-
 μης ἁγίων», «εἰς θυσίας ἄλατος», «ἐπὶ θυσίας εἰς βοῦν», «ἐπὶ
 θνήσιν βοῶν», «εἰς λειτουργίαν γενομένην διὰ φόβον», εἰς ἀνομι-
 βρίαν, «ἐπὶ ἀρχοσπορίου», ἐπὶ ἀρχὴν θέρους, σεισμοῦ, «ἐπὶ σω-
 ροῦ» καὶ ἐπὶ τρυγούντων. — ιε') Τάξις, εἰ συμβῆ μιὰρὸν ἢ ἀκά-

θαρτον ἐμπεισεῖν εἰς ἀγγεῖον οἴνου, ἢ ἐλαίου, ἢ μέλιτος κτλ., φ. 75. — ις') Εὐχὴ ἐπὶ φρέαρ μιανθέν, ἐτέρα ἐπὶ μιανθέν σκευῶς κοῦφον, ἐπὶ παντός εἶδους μιανθέντος, ἐπὶ βρώμασιν σκανδαλισθέντων, ἐπὶ μιαιοφαγησάντων, ἐπὶ μαγαρισάντων, ἐπιστρεφόντων καὶ ἐπὶ χειμαζομένων, φ. 76 κέ. — ιζ') Ἀφορκισμὸς τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐπὶ χειμαζομένων, φ. 79. — ιη') «Ἀπορκισμὸς τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεράρχου καὶ θαυματουργοῦ Γρηγορίου εἰς τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα». Ἀρχ. «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος» κτλ., φ. 82.—ιδ') Εὐχαὶ ἐπὶ οἰκοδομούντων οἶκον καινόν, ἐπὶ εὐλογία οἴνου, ἐπὶ ἀποδημούντων, εἰρηνευόντων ἀπὸ ἔχθρας, εἰς τεκνοποίησιν, κεφαλοκλισίαν, ἀδελφοποίησιν, εἰς πηγνύμενον σταυρόν, εἰς κοίτην κτλ., φ. 86^β κέ.—κ') «πγ' Εὐχὴ τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν ἁγίαν μετάληψιν», φ. 90^β.—κα') «πδ' Εὐχὴ» τοῦ αὐτοῦ μετὰ τὴν μετάληψιν, φ. 91^β.—κβ') «Ἀκολουθία εἰς τὸ ἀπομυρίσαι τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρόν», φ. 92. — κγ') «Ἀπορκισμὸς τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ κατὰ τῆς αὔρας τοῦ χαλεποῦ Δαίμονος», φ. 93.—κδ') «πζ' Ἀπορκισμὸς τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Τρύφωνος περὶ τῆς ἀμπέλου, κήπου καὶ τῶν χωραφίων», φ. 94^β. — κε') «Ἀποστολοευαγγέλια τῆς ἐβδομάδος», φ. 96. — κς') Ἀσματικά· ἀκολουθίαι εἰς κοιμηθέντας, φ. 100^β.—κζ') Εὐαγγέλια ἐωθινά, φ. 108.—κη') «Προκείμενα ἀναστάσιμα καὶ ἀλληλούια τῶν ἡ' ἡχων», φ. 115. — κθ') Διάταξις τῶν ἀποστολοευαγγελίων τῶν μεγάλων ἑορτῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ, φ. 116-185.

356. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 63, μήκ. 0,185, πλ. 0,148. — Ἀνωνόμου θεολογικῆ συγγραφῆ κεκολοβωμένη, διηρημένη, ὡς ἔχει, εἰς κδ' κεφάλαια, ὧν τὸ μὲν πρῶτον «περὶ τῆς εἰς Θεὸν πίστεως» (ἀρχ. «Ὁ πρῶτος τοῦ τὴν μακαριότητα ἐλπίζειν βαθμὸς ἐστὶν ἡ πίστις» κτλ.), τὸ δ' ἔσχατον περὶ μελέτης τῶν θείων λογίων· λήγει δὲ τοῦτο εἰς τὰς ἐξῆς λέξεις· «καὶ τὰς τῶν σοφῶν ἀνδρῶν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ὡς εὐσεβεῖς κεκυρωμέ - - - ». Τῆς συγγραφῆς ταύτης προτέταχται ἐπιστολὴ περὶ τῶν νηστειῶν ἀνώουμος, ἧς ἡ ἀρχὴ· «Ἀπὸ τὸ γράμμα τῆς ἐκλαμπρότητός σου γνωρίζωντας τὴν εὐσέβειαν ὅπου ἔχεις εἰς τὰ

θεΐα» κέ. Ἐγράφη «ἀπὸ τὴν Χρυσοπηγὴν τοῦ Γαλατᾶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὸ ἀχλε' [= 1635] ἔτος τῆς σωτηρίας, μαρτίῳ α'».

357. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων ἠριθυμημένων 429, μήκους 0,195, πλ. 0,153. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19 (0,13 × 0,19). Ἐν τῇ ᾧα τοῦ 1-ου φύλλου· «† Λαυρεντίου ἱερομονάχου τοῦ Βισανθηνοῦ καὶ τοῦτο:—νῦν δὲ διὰ Χρυσάνθου ἱερομονάχου κτῆμα αἰώνιον τοῦ Παναγίου Τάφου». Ἐν τῇ δευτέρᾳ σελίδι τοῦ 303-ου φύλλου ὑπογραφή τοῦ καλλιγράφου· «† Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θεοφάνους πόνος».

1. «Νικηφόρου μοναστοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Βλεμμύδους εἰσαγωγικῆς ἐπιστήμης» βιβλίον α' καὶ β'. Ἄρχ. «Ἐπειδὴ περ ἡ λογικὴ» κτλ., φ. 1.

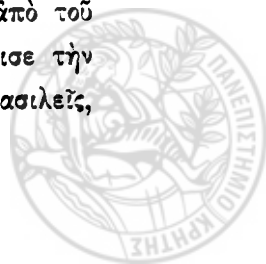
2. «Ἐκ τῆς εἰς τὸν ὀγδοὸν ψαλμὸν ἐξηγήσεως». Ἄρχ. «Εἰπὼν ὁ προφήτης πρὸς τὸν Θεὸν» κτλ., φ. 291^β.

3. Μελετίου περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς, φ. 304-129.

358. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 322, μήκ. 0,195, πλ. 0,15. Τὰ φύλλα 154-332 ἀποτελοῦσιν ἴδιον τεῦχος, ὅπερ ἐγράφη ὡσαύτως τῇ ις' ἑκατονταετηρίδι. Ἐν τῷ ἐσχάτῳ φύλλῳ δύο σημειώματα τῆς ις' ἑκατ. α') «Γεράσιμος ἱερομόναχος καὶ καθηγούμενος τοῦ ἀγίου Νικολάου τοῦ ἐν - - ».—β') «Καγὼ Νεῶφυτος, προηγούμενος, τῆς αὐτῆς μονῆς καὶ δουλωμένος εἰσολημῶ τῆν ζωῆν καὶ διατω ἀσφαλαις ὑπέγραψα ἡκυόχειρος».

1. Ἀκέφαλον ὑπόμνημα, διηρημένον εἰς ἕξ κεφάλαια καὶ ἀρχόνον νῦν, ὡς φαίνεται, ἀπὸ τοῦ β' κεφαλαίου, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Ὅτι ἡ ἀγία τριάς ἔναι εἰς τρεῖς χαρακτῆρας, πλὴν δὲ Θεὸς ἕνας ἔναι καὶ οὐχὶ τρεῖς, καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔναι κατ' εἰκόνα Θεοῦ, καὶ ὅτι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἦγουν ὁ Χριστός, ἔχει δύο γεννήσεις, καθὼς καὶ ὁ λόγος τοῦ ἀνθρώπου». Ἄρχ. «Ἡ θεία καὶ ἀγία τριάς» κτλ., φ. 1-86.

2. «Χρονογραφικὸν ἐν συντομίᾳ, τὸ ὁποῖον ἀρχίζει ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλέως τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ὁποῦ ἔκτισε τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ λέγει κατ' ὄνομα ὄλους τοὺς βασιλεῖς,

όπου ὤρισαν αὐτὴν τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ πόσους χρόνους ἐβασίλευσεν ὁ καθένας· καὶ ἔρχεται ἕως τὴν σήμερον· τὸ ὁποῖον, ὅταν ἔκτισεν ὁ αὐτὸς μέγας Κωνσταντῖνος τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἦσαν χρόνοι ἀπότις (κῶδ. ἀπὸ τῆς) ἔκτισεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον πέντε χιλιάδες ὀκτακόσιοι τριάντα ὀκτώ, καὶ ἕως τῆς σήμερον, ὅπου γράφει ὁ χρονογράφος τοὺς βασιλεῖς, εἶναι χρόνοι ἑπτὰ χιλιάδες ὀγδοήντα ἕνας» [= 1572—1573]. Ἄρχ. «Ὁ θεὸς αὐτὸς μέγας Κωνσταντῖνος, ὡσὰν ἐνίκησε βασιλέα τὸν Μαξέντιον» κτλ., φ. 87. Τέλος (φύλ. 150)· «ἔσωσεν εἰς τὸ νησί τῆς Κύπρου [= ὁ σουλτάν Σελήμ], εἰς τὴν Λεμεσό, ὥρα πρώτη τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ὥρας - - -».

3. «Ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως καὶ διηγήσεως σὺν Θεῷ ἀγίῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ τοῦ ἀγίου καὶ τῶν λοιπῶν (κῶδ. λοιπόν) Ἁγίων Τόπων πάνυ ὁ[=ὡ]ραιότατον». Ἄρχ. «Τὸ Σινᾶ ὄρος ἅγιον ἐστὶ» κτλ., φ. 151^α. Τέλος (φ. 153^β)· «Ἀκομὶ [sic] εἰς τὸ ἅγιον ὄρος Σινᾶ ἀπὸ κάτω εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας εἶναι τὰ πυθάρια [sic] ὅπου - - -».

4. Ἀκέφαλος ἐρμηνεία εἰς ῥητὰ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης περὶ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἄρχ. « - - - ὅτι πῶς εἰς τὴν ἀνάκλησίν του, τουτέστιν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ πάθους του, θέλει δώσῃ εἰς αὐτὸν ὁ νάρδος τὴν μυρωδίαν του» κτλ., φ. 154-332.

359. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 140, μήκ. 0,20, πλ. 0,146. Ἐνδον τῆς πρώτης πινακίδος δύο σημειώματα τῆς ιη' ἑκατ. α') «Ἐκ τῶν τοῦ Ἀθανασίου ἱερομονάχου κυρ Κοντίλου· εἶναι δῶρον πρὸς ἐμέ».—β') «† Τὸ παρὸν λεξικὸν ὑπάρχει τοῦ ἐλαχίστου ἐν ἱερομονάχοις Μακαρίου».

Ἐπιγραφή· «Λεξικὸν σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν εἰκοσιτεσσάρων στοιχείων τῆς ἀλφαβήτου, ἐρμηνευθὲν καὶ διασαφισθὲν εἰς κοινήν γλῶτταν παρ' ἐμοῦ πλήμονος Θεοδώρου Ἰρου, ἀλιτροῦ ἐν κοι//ό-λεσιν, ὅσον οἶός τε ὦ. μᾶλλον δὲ ὅσον κατὰ πάντα καλῶς εὖ μάλα καὶ σοφῶς (ἦ) διέπουσα θεία πρόνοια χορηγήσει» κτλ. Ἄρχ. «Ἄλφα παρὰ τὸ ἄλφειν τὸ εὐρίσκειν, ὅτι πρῶτον τῶν ἄλλων στοιχείων εὐρέθη» κτλ.

361. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 132, μήκ. 0,192, πλ. 0,15. Φύλλα ἄγραφα· 77-79, 85-86 καὶ 89-91.

1. Ὁμήρου Ἰλιάδος α-δ μετὰ κοκκίνης ψυχαγωγικῆς ἐρμηνείας, φ. 1-64.

2. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ «κανὼν τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς λαμβικός, οὗ ἡ ἀκροστιχίς ἠρωελεγεῖον», φ. 65. Κείμενον καὶ κοκκίνη ψυχαγωγικὴ ἐρμηνεία.

3. Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ τετράστιχα μετὰ κοκκίνης ψυχαγωγικῆς ἐρμηνείας, φ. 69^β.

4. Βατραχομουμαχία μεθ' ἐρμηνείας, φ. 80.

5. Ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ζωοδότεια τεκοῦσα Θεοῦ Λόγον» κτλ., φ. 84.

6. «Τῷ σοφωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ ἀνδρὶ κυρίῳ Παΐσιῳ τῷ ἐν ἱερομονάχοις Παρθένιος ὁ ἐλάχιστος εὖ πράττειν». Ἀρχ. «Ἴδού στέλλω πρὸς τὴν σὴν ἀκρότητα ταύτην τὴν χθαμαλήν μου συγγραφὴν» κτλ., φ. 87.

7. Ἀκέφαλος βίος τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου Κωνσταντινουπόλεως. Ἀρχ. « - - ἐγνωρίζετο καὶ τοῦ πρὸς τοὺς πολλοὺς μόνον καὶ χυδασιτέρους, πρὸς οὓς ἀδικούντας τάχα καὶ ἄλλος ἂν παρρησιάσατο» κτλ., φ. 92-132.

362. Ἑλληνοβλαχικὴ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 42, μήκους 0,20, πλ. 0,148.

363. Κῶδιξ χάρτινος Ἀλεξάνδρου Ἰέρακος (μήκους 0,205, πλ. 0,128), ὅστις ἠρίθμει πρότερον φύλλα 220 σὺν 7 ἑτέροις φύλλοις ἀγράφοις· νῦν δὲ ἀριθμεῖ φύλλα 140. Ὁ χάρτης στιλπνός· ἡ γραφὴ πυκνοτάτη· τὸ κείμενον δίστηλον· ἐγράφη δὲ ἔτει 1596-φ. Κατὰ τὴν παλαιὰν τῶν φύλλων ἀρίθμησην ἀπωλέσθησαν τὰ πρῶτα 82 φύλλα. Ἐνδὸν τῆς πρώτης πινακίδος ὑπάρχει κεκολλημένη «πρὸς τὸν Ἀντιοχείας πατριάρχην» ἐπιστολή, γεγραμμένη ὡσαύτως διὰ χειρὸς Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἰέρακος. Ἀρχ. «Διττὰς φιλοσοφίας ὁ τῆς ἀληθείας λόγος ἐπίσταται» κτλ.

1. Συναγωγὴ ἀποσπασμάτων ἐκ συγγραφέων ἐκκλησιαστικῶν,

8. «Τοῦ σοφωτάτου Γαληνοῦ δίαίτα ἀκριβής· περὶ καταστάσεως ὑγιεινῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς κατασκευῆς». Ἀρχ. «Πᾶσι τοῖς ἐθέλουσιν ὑγιεινῶς διάγειν», φ. 211^β.

9. «Ἐρώτησις Πέτρου διακόνου πρὸς Γρηγόριον τὸν Διάλογον, τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον». Ἀρχ. «Ὁ Κύριος ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ λέγει», φ. 212^α.

10. «Φωτίου Κωνσταντινουπόλεως, τίνος χάριν τίθεται τὸ ἅγιον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τῇ κεφαλῇ τοῦ χειροτονουμένου». Ἀρχ. «Διατί ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔφερον ὁ ἱερεὺς τιάραν» κτλ., φ. 213^α.

11. «Ἱστορία καὶ σύγγραμμα κυροῦ Συμεὼν μαγίστρου καὶ λογοθέτου περὶ τοῦ πανθαυμάστου ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας· ὃν ὁ μέγας ἀνήγειρεν Ἰουστινιανός, θεῖῳ ζήλῳ κινηθεῖς, ἐν τῷ δεκάτῳ χρόνῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀρξάμενος». Ἀρχ. «Ὁ μέγας Κωνσταντῖνος βασιλεύσας» κτλ., φ. 213^α.

12. «Περὶ πίστεως ὀρθοδόξου». Ἀρχ. «Πιστεύειν δεῖ τὸν ὄντα χριστιανόν, ὡς αἱ ἄγιοι καὶ οἰκουμενικαὶ σύνοδοι ἐπεκύρωσαν» κτλ., φ. 217^β-220. Εἶτα πέντε φύλλα ἄγραφα.

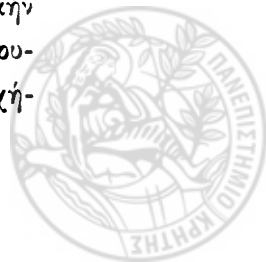
364. Τεῦχος χάρτινον τῆς ἡ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 162, μήκ. 0,19, πλάτους 0,135. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19 (0,153 × 0,095).

1. [Βικεντίου Δαμωδοῦ] «Συνταγμάτιον τῆς μεταφυσικῆς». Ἀρχ. «Τί εἶναι ἡ μεταφυσικὴ καὶ τί θεωρεῖ. Τῆς ἐπιστήμης τούτης τὸ ὄνομα, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς μεταφυσικὴν» κτλ., φ. 1-69.

2. «Ζητήματα μεταφυσικὰ εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον παρὰ Βικεντίου τοῦ Δαμωδοῦ, τὰ ὁποῖα προστίθενται εἰς τὴν μεταφυσικὴν, εἰς ἀκριβεστέραν ταύτης ἀπόκρισιν». Ἀρχ. «Ἡθέλησα νὰ ἀκολουθήσω τὴν μέθοδον» κτλ., φ. 70-162.

365. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 232, μήκ. 0,198, πλ. 0,138. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν

18 (0,142 × 0,09).—Ἐπιγραφή· «Α χ λ ε [=1635], δεκεμβρίου αἱ, εἰς Μολδοβλαχίαν. Τὸ παρὸν βιβλίον ἐσύνθεσεν εἰς ἑλληνικὴν γλῶτταν ὁ φιλόχριστος βασιλεὺς ἡμῶν κύριος Ἰωάννης Καντακουζηνός, ὅπου ὕστερον ὠνομάσθη διὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἀγγελικοῦ σχή-

ματος Ἰωάσαφ μοναχός, εἰς τοὺς ἀτζ' χρόνους ἀπὸ τὴν ἔνσαρκον οἰκονομίαν· μετεφράσθη δὲ εἰς κοινὴν γλῶτταν ὑπὸ Μελετίου τοῦ Συρίγου μὲ παρακίνησιν τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ θεοσεβεστάτου αὐθεντοῦ πάσης Μολδοβλαχίας κυρίου Ἰωάννου Βασιλείου βοεβόνδα».

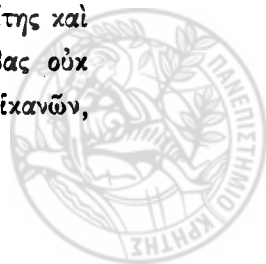
366. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 115, μήκ. 0,20, πλ. 0,155. Ἐν τῇ προσθία σελίδι τοῦ 1-ου φύλλου· «Conventus monasterii S. Martini ord. S. P. Bened. in Sacramentis Panoniae». — Ἐπιγραφή· «Commentarius in Marci T. C. partitiones rhetoricas».

367. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιθ' ἑκατ., διμερές, ἐκ φύλλων 124. — α') «Εἰσαγωγή εἰς τὴν ἠθικὴν θεολογίαν». Ἀρχ. «Πᾶς ἄνθρωπος, ὅστις μετὰ προσοχῆς τινος ἐξηρέυνησε τὰ ἐνδόμυχα τῆς ψυχῆς του» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «αὐξ' [= 1867] αὐγούστου 15 ἔγραφον ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῶν Ἱεροσολύμων. Σωφρόνιος ἱεροδ. Λ(έσβιος)». — β') «Ἀπολογητικὴ χριστιανικὴ ὑπὸ τοῦ ἱεροδιδασκάλου Ἱερωνόμου Μυριανθέως». Ἀρχ. «Διὰ τῶν παρόντων μαθημάτων» κτλ.

368. Μαθηματάριον χάρτινον τῆς ιθ' ἑκατ. Ἐν τῷ ἐσχάτῳ φύλλῳ τοῦ 3-ου τετραδίου· «Τέλος καὶ τοῦ τρίτου Ὀλυνθιακοῦ εἰς τὰ 1832 ἀπριλίου 23, παρὰ διδασκάλου Γαβριὴλ τοῦ ἐν τῷ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. σχολεῖῳ Κανάβη, γραφθὲν δὲ παρὰ τοῦ κυρίου Μιχαὴλ Γεωργιάδου».

369. Τετραευαγγέλιον μεμβράνινον τῆς τρίτης καὶ δεκάτης ἑκατονταετηρίδος, μήκους 0,19, πλ. 0,143. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21. Φύλλα χάρτινα τῆς ιε' ἑκατ. 1, 2, 74-80 καὶ 275-278. Τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον ἀκέφαλον, ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων « - - - σαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ» κτλ.

370. Τεῦχος μεμβράνινον ἐκ φύλλων 223, μήκους 0,182, πλ. 0,152. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 23 (0,157 × 0,09)· ἐγγραφή δὲ, καθὰ φαίνεται, περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς τρίτης καὶ δεκάτης ἑκατονταετηρίδος. Τὸ τεῦχος τοῦτο ὑπέστη βλάβας οὐκ ὀλίγας, ἀφαιρεθέντων ἐξ αὐτοῦ καὶ φύλλων καὶ τετραδίων ἱκανῶν,

τὰ δὲ σωζόμενα νῦν αὐτοῦ τετράδιά ἐστιν ἀτάκτως ἐντεταγμένα. Ἡ πρώτη σελὶς ἐκαλύφθη ἐτέρῳ τινὶ κειμένῳ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιέχεται τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Ἐκοιμείθη ὁ ἐν βασιλεῦσιν ἄη-
δημος καὶ τρισμακάριστος καὶ ἅγιος κύρης Ἰω(άννης) ὁ Δούκας
μητὶ νοευρίῳ ης τὰς τρεῖς ἡμερα Τρητη ἰνδ. ιγ ἔτους ςψξγ»
[= 1254]. Ἐν τῷ 6-ῳ φύλλῳ κόσμημα ἐρυθρόν.

Νεοφύτου πρεσβυτέρου καὶ ἐγκλειστοῦ κατηχήσεων βιβλία δύο, ὧν ὁ πῖναξ ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ 2-ου καὶ τοῦ 5-ου φύλλου¹. ἔλλείπουν δὲ νῦν τοῦ μὲν πρώτου βιβλίου αἱ ἐπόμεναι κατηχήσεις· «ε' Περὶ ἀκροάσεως ἀναγνώσεως, καὶ περὶ τοῦ θείου Γαβριὴλ καὶ τῶν Εὐαγγελίων τῆς Θεομήτορος. ς' Κυριακῇ πρώτῃ τῶν Νηστειῶν περὶ ἐργασίας πνευματικῆς. η' Κυριακῇ γ' τῶν Νηστειῶν περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ εἰς τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Μεσονήστιμον». Τοῦ δὲ δευτέρου βιβλίου κατηχήσεις ἔλλείπουν αἱ ἐξῆς· 1) «Κυρ. ιε' περὶ τῶν ἐξῆς τῶν προρρηθέντων». 2) «Κυρ. ις' ἀνακεφαλαίωσις τῶν εἰρημένων». 3) «Κυρ. ιζ' περὶ τοῦ τριμεροῦς τῆς ψυχῆς κινήματος». Κατηχήσεις ὑπάρχουσαι νῦν ἀτάκτως πως ἐν τῷ κώδικι τούτῳ εἰσὶν αἱ ἐξῆς·

Βιβλίον πρῶτον.

1. «Νεοφύτου πρεσβυτέρου καὶ ἐγκλειστοῦ πρόλογος εἰς τὴνδε τὴν βίβλον τῶν κατηχήσεων, καὶ ὅτι καλὸν τὸ καλῶς καὶ κατὰ Θεὸν ἄρχειν, καὶ καλὸν αὐθις τὸ καλῶς ἄρχεσθαι καὶ ὑπέικειν». Ἄρχ. «Κατὰ τὴν οὖσαν συνήθειαν τοῦ ἀσπασμοῦ», φ. 6^α.

2. Κατήχησις α'. «Νεοφύτου πρεσβυτέρου, μοναχοῦ καὶ ἐγκλειστοῦ εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Ἀγίων Πατέρων περὶ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, καὶ περὶ εὐχαριστίας καὶ ὀρθοῦ βίου». Ἄρχ. «Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, δεῦτε προθύμως καὶ εἰλικρινῶς» κτλ., φ. 10. Μετὰ τὸ 12-ον φύλλον ὑπάρχει χάσμα.

3. Κατήχ. β'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἐορτῆς τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ γενεθλίων καὶ περὶ βίου μοναχικοῦ». Ἄρχ. «Ἀδελφοὶ

¹ Ἐτεράι τινες κατηχήσεις τοῦ αὐτοῦ Νεοφύτου ὑπάρχουσιν ἐν τῷ 287-ῳ κοιλιανῶ κώδικι. Montfaucon, Bibliotheca Coisliniana, σ. 404.

καὶ πατέρες, δέον ἡγοῦμαι εἰς δόξαν» κτλ., φ. 13^α. Χάσμα καὶ μετὰ τοῦτο τὸ φύλλον.

4. Κατήχ. γ'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἁγίας περιτομῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ εἰς τὸν μέγαν Βασιλείον, καὶ περὶ μετανοίας». Ἄρχ. «Βασιλέως δεσπότου περιτομῆν» κτλ., φ. 14^α.

5. Κατήχ. δ'. «Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμια εἰς τὴν ἁγίαν Ὑπαπαντήν, καὶ περὶ μετανοίας καὶ ἀχράντου καὶ θείας κοινωνίας». Ἄρχ. «Μικρὸν ἀπειργήσαντες τοὺς αἰσθητοὺς ὀφθαλμοὺς» κτλ., φ. 22^α.

6. «Κυριακῇ β' τῶν Νηστειῶν ζ' κατήχησις. Τοῦ αὐτοῦ περὶ δοξολογίας καὶ δυνάμεως θείας, καὶ περὶ νηστείας τῆς κατὰ δύναμιν». Ἄρχ. «Τῶν τῆς πανσέπτου νηστείας παρωχηκότων δύο ἑβδομάδων», κτλ. φ. 42^β.

7. Κατήχησις η' ἀκέφαλος τῇ Κυριακῇ γ' τῶν Νηστειῶν. Ἄρχ. « - - - φόρω καὶ καρποφόρω ταύτῃ ἀμπέλῳ» κτλ., φ. 217-219.

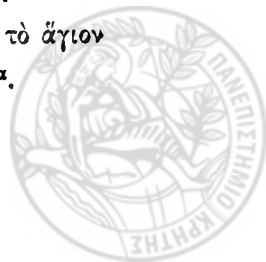
8. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ε' ἑβδομάδος καὶ περὶ τῶν ε' τοῦ σώματος αἰσθήσεων, καὶ γραφικαὶ μαρτυρίαι καὶ παραινέσεις ὠφέλιμοι». Ἄρχ. «Τὴν σταυρώσιμον ἤδη περαιώσαντες» κτλ., φ. 200 καὶ 220-223. Τέλος· «ἄρα οὖν φησί, ἐάν τις ἐμβλέψῃ τῇ μητρὶ - - -».

9. «Κυρ. ε' τῶν Νηστειῶν ι' κατήχησις. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ποῦ ἡ ἐκκλησιαστικὴ παρεικάζεται ἀκολουθία, καὶ περὶ τῆς ἑβδομάδος τῶν Βαΐων». Ἄρχ. «Ἴστε καὶ ὑμεῖς, ὅτι τὰς πέντε νηστίμους» κτλ., φ. 47^β.

10. «Κυρ. ζ' τῶν Βαΐων ια' κατήχησις. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων καὶ εἰς τὴν ξηρανθεΐσαν συκῆν, καὶ εἰς τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα, καὶ παραινέσεις ὠφέλιμοι». Ἄρχ. «Τῆς χριστοφότου καὶ θεοσδότου ἡμῖν ταύτης ἀμπέλου» κτλ., φ. 54^β.

11. «Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ ιβ' κατήχησις. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν περὶ ἀναστάσεως λόγον τοῦ θείου καὶ ἱεροῦ Χρυσοστόμου βραχύτατος πρόλογος». Ἄρχ. «Δίκαιον ἡγοῦμαι», φ. 58^β.

12. «Τῇ Κυριακῇ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς λόγος εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα». Ἄρχ. «Πνεῦμα θεῖον τὸ ποιῆσάν με», φ. 61^α.

13. «Εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστὴν ἰγ' κατήχησις. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ταπεινοφροσύνης ἐκ τῆς διδαχῆς τοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Εἰ καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν» κτλ., φ. 74^α.

14. Κατήχ. ιδ'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ περὶ τῆς ὑπερφυῶς τιμηθείσης ἀνθρωπίνης φύσεως, καὶ περὶ τῶν οὐρανίων πυλῶν». Ἀρχ. «Ἐπεὶ παντὸς ἀνθρώπου καὶ φιλοθέου» κτλ., φ. 78^β.

15. «Κυρ. τῶν Ἀγίων Πατέρων ιε' κατήχησις. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐν Νικαίᾳ ἁγίων πατέρων καὶ περὶ ἧς ἐδογματίσαν ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ ὅτι ἡ πίστις ἡ ὀρθὴ χρήζει καὶ βίου ὀρθοῦ». Ἀρχ. «Ἰδοὺ μεταξὺ δύο φωσφόρων» κτλ., φ. 83^α.

16. «Κυρ. τῆς Πεντηκοστῆς ιζ' κατήχησις. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ζωαρχικῆς τριάδος, καὶ περὶ ἀγάπης καὶ ὁμονοίας, καὶ αὐθις περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος». Ἀρχ. «Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος», φ. 87^α.

17. «Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ιη' κατήχησις. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς ἁγίους καὶ πανευφήμους ἀποστόλους, καὶ περὶ τῆς ἁγίας καὶ θεοπνεύστου αὐτῶν διδαχῆς, καὶ περὶ τοῦ μὴ παρέργως ἀκούειν τῶν σωτηριωδῶν τούτων διδαγμάτων». Ἀρχ. «Ἰδοὺ τῆς ἁγίας καὶ ἀθανάτου» κτλ., φ. 91^β.

18. Κατήχ. ιθ'. «Τοῦ αὐτοῦ συνοπτικὸν ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν καὶ ἔνδοξον μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ Μαρίναν, καὶ περὶ συγκρίσεως ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως». Ἀρχ. «Ἰσμεν πάντως ἅπαντες τὴν αἰτίαν» κτλ., φ. 96^α.

19. Κατήχ. ιη'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἁγίας καὶ φωτοειδοῦς μεταμορφώσεως τοῦ Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν». Ἀρχ. «Ἰδοὺ πάλιν ἡμῖν ἑορτὴ» κτλ., φ. 101^α.

20. Κατήχ. κα'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἁγίας καὶ πανσέπτου καὶ μακαρίας κοιμήσεως τῆς πανάγνου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ νοητῆ αὐτῆς ὁμιλία περὶ τοῦ ἐξ αὐτῆς ἄρτου τῆς ζωῆς». Ἀρχ. «Ἰδοὺ ἡ πάνσεπτος καὶ πανσέβαστος» κτλ., φ. 103^β.

21. Κατήχ. κβ'. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἁγίαν ἀποτομὴν τῆς πανολβίου κάρας τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ

Ἰωάννου, καὶ περὶ θείας μακροθυμίας καὶ περὶ ὑπομονῆς». Ἀρχ. «Ἐὰρ Θεοῦ καὶ δεσπότου πρῶτον ὑμνήσω μακροθυμίαν» κτλ., φ. 107^α.

22. Κατήχ. κγ'. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ πάνσεπτον καὶ θεῖον γενέθλιον τῆς παναμώμου κόρης καὶ Θεομήτορος ἐν ᾧ συνεπλάκησαν καὶ παραινέσεις ὠφέλιμοι». Ἀρχ. «Ἰδοὺ ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον» κτλ., φ. 110^β.

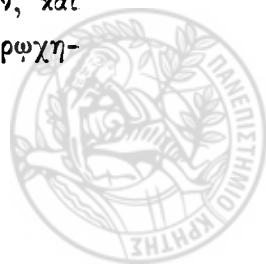
22. Κατήχ. κδ'. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν εἴσοδον τὴν ἐν τῷ ναῷ τῆς Θεομήτορος, καὶ ὅτι τοὺς προεπταικότας ἀπογινώσκειν οὐ χρή, ἀλλ' εὐελπίστως ἀνίστασθαι». Ἀρχ. «Δεῦτε καὶ αὐθις συνήθως συνάχθητε» κτλ., φ. 112^β. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου (φ. 115^β) γράμμασιν ἐρυθροῖς ὑπάρχει τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Τέλος σὺν Θεῷ βιβλίου πρώτ(ης) τῶν κατηχήσεων, τέσσαρας καὶ εἴκοσι φέρουσα κατηχήσεις, ἤγουν εἰς ἑορτάς καὶ εἰς τὴν Ἁγίαν Νηστείαν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως καὶ μέχρι εἰσόδου ναοῦ τῆς πανάγου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου: - Ἄρχεται σὺν Θεῷ ἡ δευτερεύουσα βιβλὸς ἀπ' αὐτῆς τῆς Κυριακῆς τῆς τῶν Ἁγίων Πάντων καὶ μέχρι Κυριακῆς ἐκείνης τῆς τοῦ Ἀσώτου, φέρουσα κατηχήσεις τριάκοντα καὶ δύο».

Βιβλίον δεύτερον.

1. «Κυρ. α' τῶν Ἁγίων Πάντων· κατήχησις α'. Νεοφύτου πρεσβυτέρου, μοναχοῦ καὶ ἐγκλείστου, περὶ καρδιῶν διαφορᾶς, καὶ ὅτι τὰ πρόσκαιρα τὰ αἰώνια προεικονίζουσι, καὶ περὶ τῶν Ἁγίων Πάντων εὐσύννοπτα». Ἀρχ. «Ὁ καρδιογνώστης τὰς τῶν καρδιῶν ἡμῶν διαφορὰς» κτλ., φ. 115^β.

2. Κατήχ. β'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀρχαίου καλοῦ, καὶ αὐθις περὶ τοῦ ἀρχαίου κακοῦ, εἶτα περὶ τοῦ νέου καλοῦ, καὶ αὐθις πάλιν περὶ τοῦ νέου κακοῦ». Ἀρχ. «Εἰ ἀσπαστὸν ὑμῖν περὶ τοῦ ἀρχαίου καλοῦ» κτλ., φ. 120^α.

3. Κατήχ. γ'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπάτης καὶ γαστριμαργίας, ἀφ' ὧν ὁ θάνατος καὶ ἀφ' ὧν τοῦ Παραδείσου πεπτῶκαμεν, καὶ περὶ ἁγίων πατέρων». Ἀρχ. «Εἰ κατέχετε περὶ ὧν τῇ πάρωχη-
κυία» κτλ., φ. 123^β.

4. Κατήχ. δ'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ πορνείας, ἧτις καὶ ἐστὶ γαστριμαργίας μὲν θυγάτηρ, ἀναισθησίας δὲ μήτηρ καὶ μολυσμῶν πολυτρόπων ἐκροή· καὶ ἐτέρων κακῶν». Ἄρχ. «Μὴ φορτικὸν ὑμῖν ἐπιφαίνεται» κτλ., φ. 127^α.

5. Κατήχ. ε'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ε' τῆς γαστριμαργίας καὶ τῆς πορνείας ἀποκυημάτων, ἕγγουν ἀναισθησίας, κλεψίας, ψεύδους, ἐπιπορκίας καὶ φιλαργυρίας». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ περὶ τῶν δύο Μαινάδων κτλ., φ. 131^α.

6. Κατήχ. ς'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὄρκου καὶ φιλαργυρίας καὶ περὶ τούτων γραφικαὶ μαρτυρίαι». Ἄρχ. «Τριάδος ὑπεραγίου δετηθῶμεν», φ. 134^α.

7. Κατήχ. ζ'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀκηδίας καὶ ὀργῆς καὶ λύπης καὶ περὶ τῆς τούτων διαφορᾶς». Ἄρχ. «Περὶ ἀκηδίας καὶ ὀργῆς» κτλ., φ. 138^α.

8. Κατήχ. η'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς η' Κυριακῆς καὶ περὶ τοῦ Δὸς μερίδα τοῖς ζ' καὶ γε τοῖς ὀκτώ». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ ταῖς παρελθούσαις ἑπτὰ Κυριακαῖς» κτλ., φ. 141^α.

9. Κατήχ. θ'. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἐννάτην Κυριακὴν καὶ περὶ τῶν ἐννέα καὶ ἐννενηκοντα ἐννέα παραβολικῶς περὶ μετανοίας προβάτων», φ. 145^α.

10. Κατήχ. ι'. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ι' Κυριακὴν καὶ περὶ δεκάδων τιμῆς τοῦ βροτησίου γένους». Ἄρχ. «Ἑμεῖς μὲν ὡς φιλόλογοι» κτλ., φ. 148^β.

11. Κατήχ. ια'. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ια' Κυριακὴν, καὶ περὶ τῶν ἑνδεκα μαθητῶν, καὶ περὶ τῶν μετὰ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐργατῶν, ὧν δεῖ μιμεῖσθαι τὴν πίστιν καὶ ἀδιστακτικῶς προστρέχειν τῇ μετανοίᾳ». Ἄρχ. «Ἡ ἐνεστῶσα Κυριακὴ ἀπαιτεῖ» κτλ., φ. 153^α.

12. Κατήχ. ιβ'. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν δωδεκάτην Κυριακὴν, καὶ περὶ τινῶν δωδεκάδων διαφόρων, ὧν ἡ ἀνάμνησις τοῖς προσέχουσιν πάντοτε ὠφέλιμος». Ἄρχ. «Οὐδὲν τῷ κωλύσον ἡμᾶς» κτλ., φ. 155^β.

13. Κατήχ. ιγ'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἀκολουθίας τῆς ἀποκάρσεως καὶ τῆς τοῦ κόσμου ἀποταγῆς». Ἄρχ. «Προσέχετε λαοῦ μου τῷ νόμῳ» κτλ., φ. 159^α.

14. Κατήχ. ιδ'. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ἐξῆς τῶν ῥηθέντων τῆ παρελθούσῃ Κυριακῇ, καὶ περὶ τῆς ἐννοίας τῆς ἀποκάρσεως». Ἀρχ. «Βούλομαι σὺν Θεῷ τὰ ἐξῆς» κτλ., φ. 161^β.

15. Κατήχ. ιη'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ τῆς ψυχῆς, καὶ τίς μὲν ἢ λογικὴ ἐπιθυμία, τίς δὲ ἢ ἄλογος». Ἀρχ. «Μικρὰ περὶ τοῦ λογικοῦ διαλεχθέντες», φ. 166^β.

16. Κατήχ. ιθ'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ θυμοειδοῦς μέρους τῆς ψυχῆς, καὶ ὅτι καλῶς καὶ χρησίμως πρὸς Θεὸν ἡμῖν ὁ θυμὸς ἐπεδόθη». Ἀρχ. «Ἴστε ὅτι ἐν ταῖς παρελθούσαις» κτλ., φ. 169^β.

17. Κατήχ. κ'. «Τοῦ αὐτοῦ ἀνακεφαλαίωσις περὶ τοῦ λογικοῦ, τοῦ ἐπιθυμητικοῦ καὶ τοῦ θυμοειδοῦς, καὶ ὕροι περὶ τῶν αὐτῶν». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ τρία τὰ περὶ ψυχῆς θεωρούμενα» κτλ., φύλ. 172^β.

18. Κατήχ. κα'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν θείων καὶ μεγάλων τεσσάρων ἀρετῶν, σωφροσύνης, φρονήσεως, δικαιοσύνης καὶ ἀνδρείας, ὧν φησὶ χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις». Ἀρχ. «Βούλομαι σὺν Θεῷ σήμερον» κτλ., φ. 176^β.

19. Κατήχ. κβ'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ φρονήσεως καὶ ὁμοζύγου τῆς σωφροσύνης». Ἀρχ. «Περὶ ἧς προδιειλέχθημεν σωφροσύνης» κτλ., φ. 180^α.

20. Κατήχ. κγ'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης, καὶ ὅτι μέγα καὶ θεῖον ἢ δικαιοσύνη· ἀλλ' ὡσπερ δι' ἀναγεννήσεως ἐδόθη ἀνθρώποις τέκνα γίνεσθαι Θεοῦ, οὕτω καὶ δι' ἔργων ἀγαθῶν δέδοται αὐτοῖς γίνεσθαι δίκαιοι». Ἀρχ. «Ἴστε ὅτι ἐν ταῖς παρωχημέναις κτλ., φ. 183^α.

21. Κατήχ. κδ'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀνδρείας διττῆς, ψυχῆς ἥτοι καὶ σώματος, καὶ ὅτι ἐκάτεροι μὲν χρήσιμοι ἐν καιρῷ αὐτῶν, χρησιμωτέρα δὲ ἢ τῆς ψυχῆς». Ἀρχ. «Τὰ δύο τῶν ἀρετῶν θεοσύζευκτα» κτλ., φ. 186^α.

22. Κατήχ. κε'. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ἐξῆς τῶν προλεχθέντων περὶ ἀνδρείας, καὶ ἀνακεφαλαίωσις εἰς τὰ ῥηθέντα περὶ τῶν ὀθείων ἀρετῶν». Ἀρχ. «Εἰ καὶ μηδεὶς ἐξ ὧμῶν» κτλ., φ. 189^α.

23. Κατήχ. κς'. «Τοῦ αὐτοῦ καὶ αὐθις περὶ ἐτέρων δ' τῆς

ἀρρήτου σοφίας δωρεῶν, ἤτοι βουλῆς, ἀσφαλείας, φρονήσεως καὶ ἰσχύος». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ οἱ ἄσοφοι ἡμεῖς» κτλ., φ. 192^α.

24. Κατήχ. κζ'. «Τοῦ αὐτοῦ καὶ αὖτις περὶ τῶν τῆς ἀγίας σοφίας ἀποφθεγμάτων, δι' ὧν καὶ ἅπαντας προσκαλεῖται πρὸς τὴν τούτων ἀκρόασιν». Ἀρχ. «Ἀκούσατέ μου φησὶν ἡ σοφία», φ. 195^β.

25. Κατήχ. κη'. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ἐξῆς τῶν ῥηθέντων τῆ παρελθούσῃ Κυριακῇ». Ἀρχ. «Ἰστέον ὅτι ἐλέγομεν», φ. 198^β-199^β.

26. Κατήχ. κδ'. «Τοῦ αὐτοῦ βραχεῖα περὶ ὑπακοῆς, ἐγκρατείας τε καὶ ὑπομονῆς καὶ ταπεινώσεως». Ἀρχ. «Ἐν ταῖς παρελθούσαις ἡμῶν κατηχήσεσι» κτλ., φ. 201^α.

27. Κατήχ. λ'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ προεστώτων, καὶ περὶ τῆς εὐχῆς Ἐζεκιίου τοῦ βασιλέως». Ἀρχ. «Μικρὰ τῆ παρελθούσῃ Κυριακῇ περὶ ἀρχομένων» κτλ., φ. 204^α.

28. Κατήχ. λα'. «Τοῦ αὐτοῦ ἐγκλείστου περὶ τοῦ Φαρισαίου καὶ τοῦ τελώνου, καὶ ὅτι ῥάδιον ἢ μεταβολή». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ χάριτι θεῖα διηνόσαμεν» κτλ., φ. 209^α.

29. Κατήχ. λβ'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀσώτου, καὶ ὅτι ἀπογινώσκειν οὐ δεῖ, ἀλλ' ἐπιστρέφειν γνησίως, καὶ τί ἐστὶν ἀρχὴ μετανοίας». Ἀρχ. «Καλὸν σὺν Θεῷ ἤδη τέλος ὁ τελευταῖος ἡμῶν λόγος» κτλ., φ. 212-216.

371. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 23, μήκους 0,195, πλ. 0,146. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19 (0,15 × 0,095).— «Διήγησις τῶν συμβάντων ἐν Μολδαβίᾳ ἐν ἔτει 1716 ἐπὶ τῆς γη' ἡγεμονίας τοῦ ὑψηλοτάτου, γαληνοτάτου καὶ θεοφρουρήτου αὐθέντου καὶ ἡγέμονος πάσης Μολδοβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Μιχαήλ Ῥακοβίτζα βοεβόδα». Ἀρχ. «Ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1716 πολέμου γενομένου μεταξὺ Τουρκῶν τε καὶ Γερμανῶν» κτλ. Ἐ. Legrand, Ἑλληνικὸν ἐπιστολάριον, σ. 253 κέ.

372. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 71, μήκ. 0,195, πλ. 0,14. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,155 × 0,105). — «Φιλοκαλία ἐκ τῶν Ὁριγένους βιβλίων εἰς τινὰ τῶν ἀπόρων τῆς θείας Γραφῆς, συλλεγεῖσα παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν καὶ διδασκάλων Βασιλείου τοῦ μεγάλου

καὶ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου». Ἐν τῷ ἐσχάτῳ φύλλῳ προσετέθη «Εὐχὴ εἰς ἀδελφότητα».

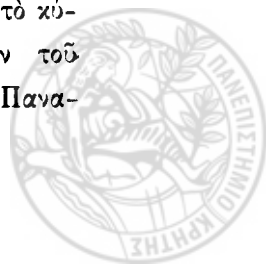
373. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 36, μήκ. 0,193, πλ. 0,137. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 18 (0,15 × 0,10). Ἐγγράφη ἔτει 1717-φ. Ἐνδὸν τῆς πρώτης πινακίδος ἐπὶ φύλλου τινὸς ἐξ ἀρχῆς ἀγράφου ὑπάρχουσι δύο σημειώματα· α') «Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Παναρέτου ἱερομονάχου Ἀγιωταφύτου». β') «Ἀψὸς [=1770] ἀπριλλίου ιε' ἀπῆλθε πρὸς Κύριον ὁ κοινὸς ἡμῶν δεσπότης κύριος Ἐφραιμ, καὶ τῇ ιζ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἔλαβε τὸν θρόνον ὁ Πτολεμαῖδος κὺρ Σωφρόνιος. καὶ τῇ δ' τοῦ ἰουνίου ἐμάθομεν τὸν θάνατον τοῦ ἀσιδίου παρὰ τοῖς Ἀρμενίοις· οὗτινος ἡ μνήμη αἰώνιος».

1. «Κοσμᾶς, ἐλέφ Θεοῦ πατριάρχης πρώην Κωνσταντινουπόλεως, πᾶσι τοῖς ἐντογγάνουσι τῷ παρόντι» κτλ. Ἄρχ. «Ἀνίσως καὶ ὑπὲρ παντὸς ἀγαθοῦ» κτλ., φ. 1-2.

2. «Τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου πρώην Κωνσταντινουπόλεως κυρίου Κοσμᾶ, τοῦ χρηματίσαντος ὕστερον ποιμῆν καὶ προστατῆς τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων ἀγιωτάτης ἐκκλησίας, ἐγχειρίδιον περὶ τῶν πρωτείων τοῦ πάπα, ὅτι μήτε οἱ κανόνες τῶν νόμων, μήτε ὁ λογαριασμὸς τοῦ δίδει νὰ τὰ ἔχη, καθὼς κρατοῦσιν οἱ Ῥωμάνοι, ἀλλὰ ἀρπακτικῶς θέλει νὰ τὰ χρᾶται». Ἄρχ. «Δὲν εἶναι ἄλλο, διὰ τὸ ὅποσον λέγουσιν οἱ Ῥωμάνοι» κτλ., φ. 3-36. Ἐν τῷ ἐσχάτῳ φύλλῳ «Συνετέθη τὸ παρὸν ἐγχειρίδιον ἐν ὄρει τῷ Συναίῳ. ἐν ἔτει σωτηρίῳ ρψιζ' κατὰ μῆνα ἀπριλλιον».

374. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 112, μήκ. 0,185, πλ. 0,135. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30 (0,151 × 0,105). Ἐγγράφη περὶ τὸ πρῶτον τέταρτον τῆς ιζ' ἑκατ.—Καίσαρος Cremonini λατινικαί τινες συγγραφαί, ὧν ἡ ἐσχάτη ἐπιγέγραπται Tractatus de formis elementorum.

375. Τεῦχος μεμβράνινον ἐκ φύλλων 100, μήκ. 0,18, πλ. 0,135. Ἐγγράφη ἔτει 1077-φ. Ἐν τῇ ὀπισθίᾳ σελίδι τοῦ 70-οῦ φύλλου ὑπάρχει σημείωμά τι τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος, οὗ τὸ κύριον μέρος ἔχει οὕτως· «† Εἰσταχῶθη τοπαρὸν βεβλήρον τοῦ Προδρόμου δηα σηνδρομῆς καὶ ἐξοδος τοῦ παπα κ(υρίου) Πανα-

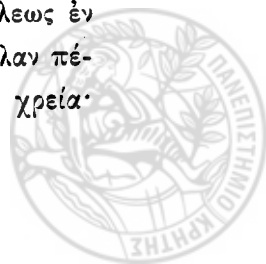
γηώτη του αγίου σακηλήον και ύτης» κτλ. — Ἐπιγραφή· «Διάταξις σὺν θεῷ γενομένη παρὰ Μιχαήλ π(α)τρι(κίου) ἀνθυπάτου, κριτοῦ ἐπὶ τοῦ ἵπποδρόμ(ου) καὶ τοῦ βήλου, τοῦ Ἀτταλειάτου, ἐπὶ τῷ παρ' αὐτοῦ συστάντι πτωχοτροφείῳ καὶ τῷ μοναστηρίῳ, καθὼς ὀφείλει τελεῖσθαι τὰ ἐπ' αὐτοῖς ἄχρις αἰῶνος, εἰς δόξαν πατρός, υἱοῦ καὶ ἀγίου πν(εύματος)». Ἀρχ. «Χάρις τῷ πάντα δυναμένῳ» κτλ. Τὸ ὅλον κείμενον τῆς διατάξεως ταύτης ἐξέδωκε τύποις ἐξ αὐτοῦ τούτου τοῦ κώδικος Κωνσταντῖνος ὁ Σάθας [Μεσαιωνικὴ βιβλιοθήκη, τ. I, σ. 1-69. Πρβλ. W. Nissen, Die Diataxis des Michael Attaleiates von 1077. Sena 1894], ὅστις καὶ περιέγραψεν αὐτὸν οὕτω (σ. 15'): «Τὸ πολύτιμον τοῦτο χειρόγραφον ἀποτελεῖται ἐκ πενήτηκοντα ἐννέα ὀκταδίων καὶ ἐνὸς τετραδίου μεμβράνης ὀγδόου σχήματος, ἧ σελίδων ἐν συνόλῳ 200. Ἐκ τοῦ δεκάτου ὀκταδίου ἐλλείπουνσι σελίδες δώδεκα, πιθανῶς ὡς ἄγραφοι ἀποκοπεῖσαι, διότι ἡ συνέχεια τοῦ κειμένου δὲν φαίνεται διακοπτομένη. Ἐκ τοῦ εἰκοστοῦ ἐλλείπουνσι δύο φύλλα, ἐξ ὧν τὸ ἐν ἴσῳ ἄγραφοι, τὸ δ' ἕτερον γεγραμμένον, ὡς ἐπερχομένου τοῦ χάσματος τοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐκδόσει (σ. 47) σημειουμένου. Καὶ ἐκ τοῦ τριακοστοῦ δὲ ἀφηρέθησαν δύο φύλλα, ἴσῳ ἄγραφα. Τῷ δὲ τελευταίῳ ἐξηκοστῷ, τετραδίῳ ὄντι, ἐπισυνάπτονται: δύο φύλλα ἄγραφα. Ὁ κώδιξ [sic] γέγραπται διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς καὶ φέρει δύο προσεπικυρώσεις αὐτογράφους τοῦ Ἀτταλειάτου, ἐξ ὧν μιᾶς σὺν τῷ τέλει τοῦ κειμένου παρατιθέμεθα πανομοιότυπον λιθογράφημα· αἱ δὲ μετὰ τὴν καταγραφὴν τῶν ἀφιερωμάτων προσθῆκαι, τὰς ὁποίας ὁμοίως λιθογραφοῦμεν, ἐγράφησαν ὀλίγον μετὰ τὴν θανὴν τοῦ Ἀτταλειάτου».

376. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατοντ. ἐκ φύλλων 122, μήκ. 0,175, πλ. 0,12. Ἦν δὲ τοῦτο «Ἐκ τῶν τοῦ Παναρέτου Ῥοδίου». — Ἐπιγραφή· «Ἐκλόγιον πάνυ ὠφέλιμον τοῖς τὰ τοῦ κόσμου ἀποταξάμενοις». Μεταξὺ τῶν σελίδων 111^β-113^β ὁ ἀρχιμανδρίτης Νεόφυτος ὁ Ῥόδιος, ἐπίτροπος πατριαρχικὸς ἐν Ἱεροσολύμοις, ἔγραψέ τινα χρονικὰ σημειώματα (1759-1765), ἅτινα καὶ ἔχουσιν οὕτως ¹. «Ἐν ἔτει ,αψνθ" [==1759] ὀκτωβρίου Αἷ πα-

¹ Παραλείπονται ὡδε τὰ γραμματικὰ τοῦ Νεοφύτου σφάλματα.

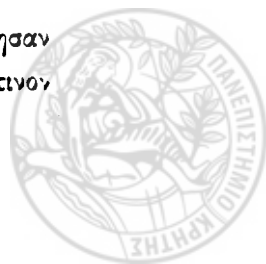
τριαρχούντος τοῦ μακαριωτάτου σοφωτάτου κυρίου κυρίου Παρθενίου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν, ἐδιωρίσθη ἐγὼ ὁ ταπεινὸς Νεόφυτος Ῥόδιος, ἀρχιμανδρίτης καὶ ἐπίτροπος τῆς ἀγίας αὐτοῦ μακαριότητος, εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ· εἰς ἣν ἐλθὼν εὗρον σκάνδαλα δυσκολοδιόρθωτα παρὰ τινων φιλοταράχων μελανειμονούντων, οὓς τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ δι' εὐχῶν τοῦ μακαριωτάτου μου αὐθέντου καὶ δεσπότης πεποίηκα ἐκ μέσου καὶ ἠσύχασαν οἱ λοιποὶ ἀδελφοί· τῷ δὲ ρψξϞ [=1760], μεσοῦντος τοῦ νοεμβρίου, ἔλαβον ἄδειαν παρὰ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Δαμασκοῦ Ὁσμάν-πασᾶ καὶ παρὰ τοῦ μολλᾶ, καὶ ἐπλακόστρωσα τὰ δώματα ἐπάνω τοῦ Συνοδικοῦ δι' ἐξόδων βαρυτάτων· ἐν δὲ ξαϞ [1761] εἰς τὰ τέλη τοῦ νοεμβρίου ἐπλακόστρωσα τὰ ἐν τῷ Ἁγίῳ Γολγοθᾶ δώματα, καὶ τὰ ἐπάνω τοῦ Καθολικοῦ, καὶ τὰ ἐν μέσῳ τῶν δύο κουμπέδων, καὶ τὰ ἐπάνω τῆς Ἁγίας Καθηλώσεως, καὶ τὸ ἐπάνω τοῦ Ἁγίου Βήματος τοῦ Καθολικοῦ. Τῷ ξβϞ [1762] ἔτει ἔκτισα τὸ ἐπάνω τοῦ ἀχουρίου μέγα διβάνι, ἦτοι ἀρχονταρίκι, μὲ ἄλλας δύο ἀνοικτάς καμάρας, εἰς ἀπλοχωρίαν τῶν προσκυνητῶν, μὲ μαγειρεῖον ἱκανὸν διὰ τὰς παρρησίας, ἀνοίγοντας καὶ πόρταν εἰς τὴν μεγάλην αὐλὴν τοῦ Πατριαρχείου· ἔτι δὲ ἔκτισα καὶ τὸ μέγα ἄλλο ἀρχονταρίκι, τὸ ἐπάνω τῶν δύο καμαρῶν. Ἐν δὲ ξγϞ [1763] ἔτει, εἰς τὰ τέλη πάλιν τοῦ νοεμβρίου, ἐπλακόστρωσα τὰ δώματα τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ ἄλλους πολλοὺς τόπους ἐν τῷ Πατριαρχείῳ· τὰ δὲ πέραν πάντα τοῦ Πατριαρχείου, ἀπὸ τὴν ἐπάνω πόρταν, τὴν μεγάλην, ἕως τὴν Ἁγίαν Πόρταν καὶ ἕως τὴν Μεγάλην Παναγίαν, ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, ἡμερεμέτιστα καὶ ἐπτὰ πόρτας παλαιαῖς ἔκλεισα· ἔτι ἔνδον τοῦ Πατριαρχείου τὰ πατριαρχικά, (τὰ καὶ Σιναῖτικα λεγόμενα κελλιᾶ, πάντῃ κατηδαφισμένα ὄντα ἐκαλλώπισα. Τὸν Ἁγιὸν Δημήτριον, ὅσον μέρος φαίνεται, ἐπλακόστρωσα· τὰ δὲ λοιπὰ ὅλα μὲ καστρομούλι καὶ μερεμέτια ἐστερέωσα. Τῷ δὲ ξδϞ [1764] τὸ κουβούκλιον εἰς Γεθσημανῆ διὰ ἀδείας τῶν κρατούντων ἔβαλα ἠσύχως καὶ ἀταράχως· ἔξωθεν δὲ τῆς πόλεως ἐν μὲν τῇ ἀγίᾳ Βηθλεὲμ τέμπλον ὠραιότατον ἔβαλα, καὶ σάλαν πέτρινην ἔκτισα, καὶ ἐπλακόστρωσα τὰ δώματα, ἔνθα ἦτον χρεῖα·

τὸν δὲ Προφήτην Ἡλίαν ἐκ βάρων ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν ἡμερεμέ-
 τισα, καὶ τὰ δώματα ἐπλακόστρωσα, καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ τὸν Ἅγιον
 Βασιλείον ἐκ βάρων ἀνήγειρα· ὁμοῦ καὶ τὸ ὀσπήτιον τὸ κατέναντι
 τῆς Ἁγίας Πόρτας καὶ ἄλλα πολλὰ οἰκήματα καὶ μονύδρια ἡμερε-
 μέτισα· καὶ ὅλην πολλήν διὰ τὸ μοναστήριον τοῦ Σταυροῦ ἐτοίμασα.
 Καὶ ταῦτα διὰ τῆς τοῦ παντοδυναμοῦ Θεοῦ βοηθείας, ἄνευ ζημίας
 καὶ γογγυσμοῦ ἐτελείωσα· αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ εἰπών· “χωρὶς ἐμοῦ
 οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν”. Ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς καὶ ἡ περι-
 βόητος ἐκκλησία τῆς ἁγίας Ναζαρετ ἐκ βάρων ψυχοδομήθη, ὁμοῦ
 καὶ ὁ ἐν τῇ Νεαπόλει ναὸς τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἀνηγέρθη· τὰ
 ἔξοδα δὲ τούτων ἀπάντων ἐδόθησαν ἀπὸ τὴν ἐλεημοσύνην τῶν
 φιλελεημόνων προσκυνητῶν τοῦ παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου καὶ
 παρὰ τῶν κοπιώντων καὶ διηκονούντων [sic] πατέρων καὶ ἀδελφῶν,
 οὓς ὁ Κύριος ἐλεήσει ἐν τῇ φρικτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναταποδόσεως. Εἰς
 αὐτὰ ὅλα ἐκοπίασε καὶ ὁ γέρων Τιμόθεος, ὡς γνήσιον τέκνον, καὶ
 ἃς ἔχει τὴν εὐχὴν τοῦ μακαριωτάτου καὶ ὅλης τῆς ἀδελφότητος·
 μόνοι τινὲς φθονεροὶ οὔτε ἐβοήθησαν, οὔτε εὐχαρίστησαν· ὅμως
 ἔμειναν ἐντροπιασμένοι καὶ ἀμέτοχοι τοῦ μισθοῦ τῶν κοπιασάντων
 καὶ βοηθησάντων ἀδελφῶν, κατὰ τὸ λόγιον τὸ λέγον· “μόνος στε-
 νάζει τοῦ σκότους ὁ προστάτης”. Ἐξωδεύθησαν δὲ εἰς αὐτὰ ὅλα
 σχεδὸν ἑκατὸν πενήκοντα πουργεῖα εἰς χρόνους ὀλοκλήρους πέντε.
 ρφξεφ [1765], κατὰ μῆνα] ἰούλιον. † Ὁ ἀρχιμανδρίτης καὶ ἐπί-
 τροπος τοῦ μακαριωτάτου Νεόφυτος Ῥόδιος». — Ἐν τῷ 114-φ
 φύλλῳ ὑπάρχει ἕτερον σημείωμα περὶ τινος ἔτει 1786-φ γενο-
 μένης ἐν Ἱερουσόλοις πυρκαϊᾶς· τοῦτο δὲ τὸ σημείωμα κατεχω-
 ρίσθη ἐν τοῖς Ἀναλέκτοις, τ. IV, σ. 59.

377. «Ἐιρμολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ, περιέχον πάσας τὰς
 καταβασίας τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, κατὰ τὴν
 νέαν μέθοδον ἐξηγηθὲν παρὰ Γρηγορίου πρωτοφάλτου τῆς Μεγά-
 λης Ἐκκλησίας». Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 155, μῆχ. 0,176.
 πλ. 0,118.

378. «Κεκραγάρια κατ' ἤχον παλαιά, ἅτινα ἐξηγήθησαν
 παρὰ τοῦ μακαρίτου κῦρ Πέτρου Λαμπαδαρίου». Τεῦχος χάρτινον·

ἐκ φύλλων 66, μήκ. 0,174, πλ. 0,122. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος.

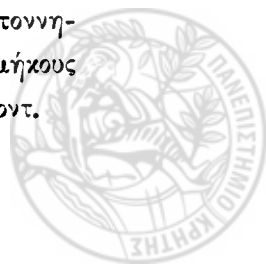
379. Ἀναστασιματάριον χάρτινον ἐκ φύλλων 110, μήκους 0,172, πλ. 0,118. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος.—α') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης» κτλ., φ. 1-8.—β') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τοῦ Ἀναστασιματαρίου ἐκ τοῦ παλαιοῦ», φ. 9-96.—γ') «Πολυέλεος κῦρ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου».

380. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 105, μήκ. 0,175, πλ. 0,23. Ἐγράφη ἔτει 1826-φ. Ἐπιγραφή· «Εἰρμολόγιον τὸ μέγα καὶ καλοφωνικὸν παρὰ διαφορῶν ποιητῶν παλαιῶν ται καὶ νέων, περιέχον τοὺς εἰρμούς ἅπαντας». Ἐν τῷ ἐσχάτῳ φύλλῳ· «Καὶ τῶδε σὺν τοῖς ἄλλοις ἐκ τῶν τοῦ ἐμοῦ διαχειρὸς Μιχαὴλ τοῦ ποτὲ Ἰ Δημητρίου πεκριτζῆ ὡς καιαυτοῦ ἡγράφη ἔτος 1826 φευρουαρίου 25».

381. Ἀνθολόγιον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐκ φύλλων 240, μήκ. 0,17, πλ. 0,127. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατοντ. Ἐπιγραφή· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῆς παρουσίας ἀνθολογίας, ἥτις περιέχει ἅπαντα τὰ νέα μαθήματα, ἐξ ὧν τὸ παρὸν ἐστὶ σύνθεσις κῦρ Πέτρου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας».

382. Ἀνθολόγιον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐκ φύλλων 64, μήκ. 0,17, πλ. 0,111. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατονταετηρίδος.—α') «Ἐκ τῶν τοῦ Δανιὴλ ἱεροδιακόνου Κυθηραίου. Δοξολογίαι σὺν Θεῷ ἀγίῳ κατῆχον, αἵτινες συνετέθησαν παρὰ κῦρ Ἰακώβου πρωτοψάλτου».—β') «Κεκραγάρια· σύνθεσις κῦρ Ἰακώβου πρωτοψάλτου κατῆχον».—γ') «Πολυέλεσι ψαλλόμενοι εἰς τὰς ἐορτὰς τῆς Θεοτόκου· σύνθεσις κῦρ Πέτρου Μπερεκέτη».

383. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τοῦ Ἀναστασιματαρίου, συντεθέντος κατὰ τὸ ὕψος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου λαμπαδαρίου κῦρ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου ἐπ' ὠφελ(ε)ία τῶν χριστιανῶν». Φύλλα χάρτου 75, μήκους 0,172, πλ. 0,117. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατοντ.

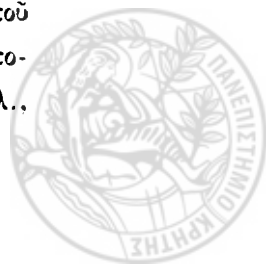
384. Τεῦχος χάρτινον τῆς ἐπ' ἑκατονταετηρίδος (μήκ. 0,17, πλ. 0,12) ἐκ σελίδων 107. — α') «Νομοκάνων σὺν Θεῷ ἀγίῳ». Ἄρχ. «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὀφείλει εἶναι» κτλ., σελ. 1.—β') «Κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, Βασιλείου καὶ τῶν Συνόδων», σ. 17.—γ') «Ἐρωταποκρίσεις τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυρίου Μάρκου», σ. 72. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Πληρώσας εἶπόν σοι, Χριστέ· δόξα πρέπει. Τὸ νόμιμον εἴληφεν ὧδε νῦν τέρμα. Κύριλλος ἱερομόναχος ἔγραψε τοῦτο». —δ') Εὐχαὶ τέσσαρες, σ. 104.

385. «Κανόνες περὶ τῆς κατὰ μέρος συντάξεως ἐκάστου τῶν τοῦ λόγου μερῶν». Ἄρχ. «Γραμματικὴ ἐστὶ τέχνη τοῦ ὀρθῶς λαλεῖν καὶ γράφειν διδασκτική». Σελίδες 178. Χάρτης μήκ. 0,168, πλ. 0,119. Ἐν τῇ 172-α σελίδι· «Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Παγκρατίου ἱεροδιακόνου Ἰωαννίδου τοῦ ἐξ Ἄνδρου. Ἐγράφη διὰ χειρὸς αὐτοῦ κατὰ τὸ αὐθ' [= 1809] σεπτεμβρίου ιε', ἐν τῇ σχολῇ τῶν Κυδωνιῶν μαθητευομένου».

386. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,165, πλ. 0,125) ἐκ φύλλων 355, ὧν τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη δίστηλον ἐκ γραμμῶν 22 (0,105 × 0,07)· κατὰ δὲ τὸ πρὸς τῷ τέλει αὐτοῦ πασχάλιον ἐγράφη ἔτει 1481 ἢ 1482-φ. Ἐνδον τῆς πρώτης πινακίδος ὑπάρχει φύλλον ἓν, ὅπερ ἐξ ἀρχῆς ἦν ἄγραφον· τοῦτο ὁμῶς τῇ ιζ' ἑκατονταετηρίδι περιέλαβεν ἐν ἑαυτῷ τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Ἐκ τῶν τοῦ Δημητρίου Ἀρακλεινοῦ καὶ κελάρου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας». Καὶ πάλιν ἐν τῇ προσθία σελίδι τοῦ 1-ου φύλλου· «† Δημητρίου τοῦ ἀπὸ Περίνθου πόλεως».

1. Ψαλτήριον ἀκέφαλον μετὰ καθισμάτων, τροπαρίων καὶ εὐχῶν ἄρχεται δὲ νῦν, ὡς ἔχει, ἀπὸ τοῦ τέλους εὐχῆς τινος ἀναγνωσκομένης μετὰ τὸν ε' ψαλμόν· « - - - τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον· σὺ γὰρ εἶ τὸ ἀληθινὸν φῶς τὸ φωτίζον τὰ σύμπαντα» κτλ., φ. 1^α.

2. «Στίχοι ἱαμβικοὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον· ποίημα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κυροῦ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, μητροπολίτου Ἐφέσου». Ἄρχ. «Ἡ τῶν Χερουζιμ ὑπερανφισμένη» κτλ.,

φ. 60^β. Εἶτα «εἰς τὸν μέγαν Ὀνούφριον τοῦ αὐτοῦ» τετράστιχον, οὗ ἡ ἀρχή· «Τῆν τῶν καλῶν γύμνωσιν ἡμφιεσμένον» κτλ.

3. «Γενναδίου πατριάρχου τοῦ Σχολαρίου· οἱ ὑπόλοιποι τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἡμερονυκτίου ψαλμοὶ ἐτέθησαν ἐνταῦθα, τῶν εὐχῶν μόνων ἐκλεγεισῶν». Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τὸ ἔθος τὸ περὶ ταύτας κρατεῖτω» κτλ., φ. 61^α.

4. «Ὁρολόγιον σὺν Θεῷ ἀγίῳ, περιέχον τὴν ἀκολουθίαν τοῦ νυχθημέρου, ἀρχόμενον συνήθως ἀπὸ τοῦ Μεσονυκτικοῦ. Σὺν Θεῷ ἀνιστάμενος ἐκ τοῦ ὕπνου ἔχε διὰ στόματός σου» κτλ., φ. 82^α.

5. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν ἀπολυτικοκοντακίων τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ», φ. 146^α.

6. «Ἀκολουθία εἰς τὴν ὑπεραγίαν δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον, ἡ λεγομένη Ἀκάθιστος», φ. 220.

7. «Θεολήπτου Φιλαδέλφειας κανὼν εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν». Ἀρχ. «Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ», φ. 232^α.

8. «Κανὼν δεσποτικός· ποίημα Λέοντος τοῦ δεσπότου» εἰς ἦχον πλάγιον δ'. Ἀρχ. «Τῆς μετανοίας Ἰησοῦ φιλάνθρωπε», φ. 235^β.

9. «Κανὼν παρακλητικός εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον». Ἀρχ. «Πολλοῖς συνεχόμενος» κτλ., φ. 239^β.

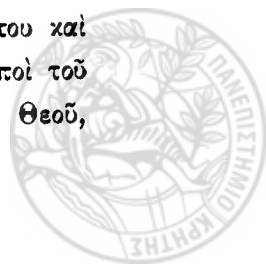
10. Ἀνθολόγιον ἐκ τῶν δώδεκα Μηναιῶν, φ. 243-352.

11. Εὐχὴ «ἐν τῷ μέλλειν κατακλίεσθαι», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἵπεραγία δέσποινα θεομητορ δεόμεθά σου» κτλ., φ. 353^α.

12. «Περὶ ἐορτῶν μεγάλων καὶ μικρῶν καὶ μεσέων, ἐν αἷς δεῖ τὸν μοναχὸν ἀρχεῖν ἐκ τοῦ ἔργου καὶ τῶν νηστειῶν καταλύειν εἰς βρῶσιν τε καὶ πόσιν». Ἀρχ. «Δεῖ εἰδέναί ὡς τρεῖς τάξεις κεῖνται ἐνταῦθα» κτλ., φ. 354^α.

13. Πασχάλιον τῶν ἐτῶν ς'ΠϞϛ'-ς'ΠϞϛδ', φ. 355^α.

387. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 167, μήκους 0,168, πλ. 0,117. Ἐγράφη ἔτει 1746-φ' ἦν δὲ «Καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις Ἰωάννου Κωνσταντίνου Νικολάου βοεβόδα, τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ μεγαλοπρεπεστάτου αὐθέντου ἡμῶν». Ἐπιγραφή· «Οἱ καρποὶ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὧν πρῶτος εἶναι ἡ μονὰς καὶ τριάς τοῦ Θεοῦ,

δεύτερος ὁ ἐλθὼν Μεσίας, τρίτος ἡ τοῦ Μεσίου ἐνσάρκωσις ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας (ἥτις παρθένος ἦν καὶ πρὸ τοκοῦ καὶ ἐν τόκῳ καὶ μετὰ τόκον), τέταρτος τὰ πάθη τοῦ Μεσίου, πέμπτος ἡ προσκύνησις (ὅπου γίνεται παρὰ τῶν χριστιανῶν εἰς τὰς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ), ἕκτος τὰ ὕδατα τοῦ ἁγίου βαπτίσματος, ὅπου φέρουσι τὸν ἄνθρωπον εἰς τοὺς οὐρανοὺς· συλληχθέντες παρὰ τοῦ ποτὲ ἐν Βενετίᾳ ἑβραίου διδασκάλου Νικολάου Στράδα, μεταφρασθέντες δὲ παρὰ ἱατροῦ Πετράκη Δεπάστα ἐν τῷ αψμς^φ ἔτει μαίῳ η΄».

388. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 175, μήκους 0,173, πλ. 0,119. Φύλλα ἄγραφα· 155^β-157^β.

1. «Κωνσταντίνου Γορδάτου Χίου ἑκθεσις συνοπτικὴ τῆς ἱεράς θεολογίας». Ἀρχ. «Περὶ πίστεως. Ἡ πίστις ἐστὶ θεολογικὴ ἀρετὴ» κτλ., φ. 1-155^α.

2. «Τοῦ σοφωτάτου μοναχοῦ Νικηφόρου τοῦ Βλεμίδου διδασκαλία πρὸς τοὺς μοναχοὺς τοῦ ἀνεγερθέντος παρ' αὐτοῦ φροντιστηρίου· περὶ πίστεως». Ἀρχ. «Τοῖς ὁσίοις τοῦ δεσπότη Χριστοῦ» κτλ., φ. 158-175.

389. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατοντ. ἐκ φύλλων 72, μήκ. 0,132, πλ. 0,122. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 16 (0,125 × 0,08). — [Μελετίου μητροπολίτου Ἀθηνῶν] «περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὁμιλίαν συγγράφειν». Ἀρχ. «Μέλλουσι ὁμιλίαν γράφειν» κτλ. Τέλος· «εἶτα ὅτε μὲν οὕτως, ὅτε δὲ ἄλλως ἐπικουρίαν - - -».

390. Τετραευαγγέλιον μεμβράνινον τῆς ἐνδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 422, μήκ. 0,168, πλ. 0,18. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 18 (0,12 × 0,08). Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου γέγραπται διὰ κινναβάρεως τὸ ὄνομα τοῦτο· «Εὐθυμίου (μον)αχ(οῦ) τοῦ Βαρού». Αἱ ἐπιγραφαὶ χρυσαῖ· χρυσαῖ δὲ ἐστὶ καὶ τὰ κεφαλαιώδη γράμματα· τριῶν δὲ εὐαγγελίων ἡ ἀρχὴ κοσμεῖται ἐνὶ μεγάλῳ κεχρυσωμένῳ τε καὶ κεχρωματισμένῳ πισειδεῖ κοσμήματι· οὕτω δ' ἐκοσμεῖτο πρότερον καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου· πλὴν ἀλλὰ τὸ κόσμημα τοῦτο ἐλλείπει νῦν τῷ κώδικι.

391. Τεῦχος τῆς ιγ' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 288 βαμβακεροῦ χάρτου, μήκ. 0,155, πλ. 0,113. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

1. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ πηγὴ γνώσεως καὶ ἔκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, φ. 1 κέ.

2. «Τοῦ μακαριωτάτου Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ κεφάλαια ρ' περὶ τῶν αἱρέσεων». Ἀρχ. «Χρῆ εἶδέναι πιστὸν ὡς πασῶν αἱρέσεων» κτλ., φ. 230 κέ.

3. «Ἐκθεσις κατ' ἐπιτομὴν τοῦ τῶν Ἰακωβιτῶν δόγματος, καὶ τῶν ἄλλων ὧν ποιοῦσι, παρὰ Δημητρίου μητροπολίτου Κυζίκου, ἐκ προτροπῆς τοῦ φιλοχρίστου Κωνσταντίνου τοῦ πορφυρογεννήτου, υἱοῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, ἐν ἧ (κωδ. ἐνι) καὶ περὶ τῶν Χατζιτζαρίων». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ σου τὴν ὑπερφυῆ» κτλ., φ. 270 κέ.

4. «Λύσις τοῦ ἀγίου Μαξίμου, ἐρωτηθέντος περὶ ἀναστάσεως». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ὁ ἐν ἀγίοις Γρηγόριος» κτλ., φ. 285^β.

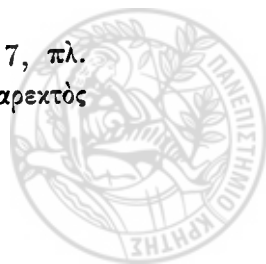
5. «Τοῦ Δαμασκηνοῦ· ἀνάγκη ἐστὶ βίας αἰτία». Ἀρχ. «Στοιχεῖόν ἐστι κοινῶς μὲν ἐξ οὗ τί γίνεται» κτλ., φ. 287^β.

392. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατοντ. ἐκ φύλλων 100, μήκους 0,155, πλ. 0,112. Ἐπιγραφή· «Хождение Данила игумена до сѣго мѣста Іер(уса)лима ѿ до индїи мѣста. гдѣ гдѣ ѿшз Іс Хс ходил, на дїарн (насз ради?) грѣшнї». Ἀρχ. «Ѿ том недостѡ нѡчз» κτλ.

393. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατοντ. ἐκ φύλλων 82, μήκους 0,168, πλ. 0,107. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19 (0,13 × 0,077). — Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ πηγὴ γνώσεως ἐκ κεφαλαίων ἕξ', ὧν τὸ ἔσχατον ἀποτελεῖ τὸ «τέλος τῶν φιλοσοφικῶν τοῦ ἀγιωτάτου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ». Τὸ τεῦχος τοῦτο πρότερον ἦν Παναρέτου τινὸς Ῥοδίου.

394. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατοντ. ἐκ φύλλων ἠριθμημένων τβ', μήκ. 0,163, πλ. 0,103. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 26.—Σλαβικὴ συλλογὴ διαφόρων ἀσκητικῶν, ὡς φαίνεται, κειμένων. Ἀρχ. «Ѿ оуѣтелсткз ѿца Аммоны. Четиры деци сѣ, и аще єдинѣ» κτλ.

395. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατοντ., μήκους 0,17, πλ. 0,117.—Ἐπιτομὴ ἐκ τῶν προφητοαβητικῶν ψαλμῶν, παρεκτός

τῶν τῆς ἡμερονουκτίου ἀκολουθίας, ἐσπερινοῦ φημί, ἀποδείπνου, μεσονουκτικοῦ, ἐξαφάλλμου τε καὶ πασῶν τῶν ὥρων, τῶν εὐχῶν μόνον ἐκλεγεῖσῶν παρὰ τοῦ παναγιωτάτου καὶ σοφολογιωτάτου κυρίου Γενναδίου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Σχολαρίου». Ἄρχ. «Ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τὸ ἔθος τὸ περὶ ταῦτα» κτλ., φ. 1-44. Ἔπονται τούτοις πολλὰ πρόσθετα φύλλα, ἐν οἷς περιέχονται ἐκλογαὶ τινες ποικίλης ὕλης καὶ σημειώματα ἱατροσοφικά.

396. Τεῦχος χάρτινον (μῆκος 0,165, πλ. 0,108) ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 196. Ἐγράφη «ἐν ἔτει ἀφλέ' [= 1735] ἰουλίῳ κ'». — Ἐπιγραφή· «Γεωργίου τοῦ Δεκατηνοῦ περὶ συντάξεως τῶν ῥημάτων». Ἄρχ. «Ἡ περὶ τῆς συντάξεως τοῦ λόγου διδασκαλία» κτλ.

397. Τεῦχος χάρτινον τῆς ἡ' ἑκατοντ. ἐκ δύο φύλλων πίνακος καὶ 426 σελίδων· ἔστι δὲ μῆκος 0,168, πλ. 0,12. — Νικηφόρου τοῦ Βλεμμύδου ἐπιτομὴ λογικῆς· μετὰ τὸ πέρασ τοῦ κειμένου· «Διταῖς ἀχράντου μητρὸς σῆς, Θεοῦ Λόγε, | δὸς πνεῦμα τῷ πνοῇ μοι διδόντι λόγου | διδασκάλω μοι κυρίῳ Γερασίμω, | εὐχαῖς δὲ τούτου κάμοι τῷ γεγραφῶτι | Δημητρίῳ Βλαστῷ». Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ πίνακος· «Ἐκ τῶν τοῦ διδασκάλου Ἀνανίου ἀφιερῶθη τῷ Παναγίῳ Τάφῳ κατὰ τὸ ἀφ' ἔτος» κτλ.

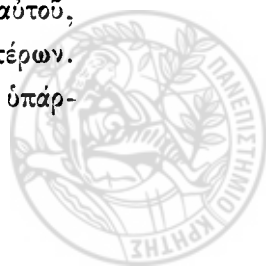
398. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 120, μῆκ. 0,162, πλ. 0,114. Ἐνδον τῆς 1-ης πινακίδος ὁ τοῦ τεύχους τούτου γραφεὺς ἐσημειώσατο ταῦτα· «Ἐγράφη καμοῦ ἡ παροῦσα βίβλος εἰς τοὺς 1777». Καὶ ἐπὶ φύλλου τινός, ὕπερ ἦν ἐξ ἀρχῆς ἄγραφον, ἐσημειώθη κατόπι τὸ σημείωμα τοῦτο· «Ἡ παροῦσα βίβλος ὑπάρχει καὶ εἶναι κάμοῦ Διονυσίου ἀρχιμανδρίτου Ἰβηρίτου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει». — α') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν κεκραγαρίων μετὰ τῶν δογματικῶν δοξαστικῶν καὶ πασαπνοαρίων τῶν ὀκτῶ ἤχων». β') «Κοινωνικὰ μικρὰ τῆς ἐβδομάδος σύντομά τε καὶ ὠραῖα τοῦ μουσικολογιωτάτου κυρίου Πέτρου λαμπαδαρίου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τοῦ Πελοποννησίου». Ἐἴτα ἕτεραι συνθέσεις ἐτέρων τινῶν ἐκκλησιαστικῶν μελουργῶν.

399. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων

λειτουργίας», φ. 290-292.—Εἶτα περὶ τῶν νηστησίμων ἡμερῶν τεμάχη τοῦ Ἰωάννου Κίτρου, τοῦ Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως· τούτοις δὲ προσετέθη ἐπιστολὴ τοῦ Σταυρουπόλεως μητροπολίτου καὶ προέδρου Κρήτης Προχόρου πρὸς τινὰ Νεῖλον ἱερομόναχον (φ. 295), καὶ τι κεφάλαιον «περὶ τῶν ἀπολύσεων τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν». Ἐν τοῖς κατόπι δέκα προσθέτοις φύλλοις ὑπάρχουσιν ἀσήμαντά τινα κείμενα καὶ τὸ ἐξῆς τῆς ις' ἑκατονταετηρίδος σημεῖωμα· «† Ἐγὼ ὁ κύριος (?) ὁ ἐν μοναχοῖς ἐπώλησα τὸ παρὸν τυπικόν, τοῦ λαμπαδαρίου, τοῦ κυροῦ Πέτρου Παντογάλου».

403. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων περίπου 400, μήκους 0,325, πλ. 0,23. Ἐγρᾶφη ἔτει 1771-φ· κεκόσμηται ποικίλοις κοσμήμασι καὶ πολλοῖς μεγάλοις καὶ πεφантаσμένοις κεφαλαιώδεσι γράμμασι. Τὰ πρῶτιστα πέντε φύλλα εἰσὶν ἄγραφα· εἶτα φύλλα 14, ἐν οἷς μετὰ κόσμημά τι κεχρωματισμένον περιέχεται τὸ «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης καὶ ἐπιστήμης, τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων, σωμάτων τε καὶ πνευμάτων καὶ πάσης χειρονομίας τε καὶ ἀκολουθίας, συντεθειμένης εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων διδασκάλων τε καὶ ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων». Μετὰ ἑπτὰ ἄγραφα φύλλα ὑπάρχει εἰκὼν τις κεχρωματισμένη τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ εἶτα τὸ «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ, ποιηθέντος ὑπὸ διαφόρων ἀρχαίων διδασκάλων παλαιῶν τε καὶ νέων», τουτέστι Μανουὴλ Χρυσάφη, Χρυσάφη τοῦ νέου, Ἰωάννου Κουκουζέλη, Παναρέτου, Ἰωάννου Κλαδᾶ, Γεωργίου Κοντοπετρῆ, Ἀρχαδίου μοναχοῦ, Εἴνου Κορώνη, Ἀγάθωνος, Γεωργίου Σγουροπούλου, Ἀμπελοκηπιώτου, Χαλιβούρη, Δημητρίου Δοκειανοῦ, Ἀγαλλιανοῦ, Ἀθανασίου μοναχοῦ, Στυλιανοῦ ἱερέως, Γεωργίου Μοσχιανοῦ, Ἐηροῦ, Δούκα Λαοσυνάκτου, Μιχαὴλ Φωκαέως, Κουκουμᾶ, Μάρκου Εὐγενικοῦ, Γενναδίου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, Γαβριὴλ Ξανθοπούλου, Χριστοφόρου Μυστάκωνος, Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν, Ἰωβάσκου μαθητοῦ αὐτοῦ, Μελχισεδὲκ ἐπισκόπου Ῥαιδεστοῦ, Μπαλασίου ἱερέως καὶ ἐτέρων. Πρὸς τῷ τέλει τοῦ κώδικος ἐν ὀγδοήκοντα καὶ πλέον φύλλοις ὑπάρ-

χει τὸ «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τῶν ἀπάντων ποιημάτων τοῦ μουσικωτάτου κὺρ Πέτρου τοῦ Κωνσταντινουπολίτου, ὅστις τουρκιστὶ ὀνομάζεται Μπερεκέτης». Ἐν τῷ 284-ῳ φύλλῳ γέγραπται τοῦτο· «Ἐΐληφε τέλος ἡ παραῦσα ἀσματομεληρρυτόφθογγος βίβλος, διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς, καὶ ἐλαχίστου, καὶ ἀμαθοῦς ἀμαρτωλοῦ τε ὑπὲρ πάντας Σεραφεῖμ: δῆθεν καὶ ψάλτου τῆς Μεγίστης Λαῦρας ἐν ἔτη 1771 μηνὶ ὀκτομβρίου 8» κτλ. Ἐν τῇ κάτω ὡς τοῦ 6-ου φύλλου· «Καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις Ἰγνατίου ἱεροδιακόνου ἐκ τῆς νήσου Σάμου· ἔχει ἡ ἀγορὰ γρόσια 90. ἕκαμα ἀρχὴ κατὰ τὸ ἀφοῶ^ϛ Ἰανουαρίου 31». Καὶ πάλιν· «Ἦδη δὲ ἡγοράσθη παρὰ Γαβριήλ Ἀγιοταφίτου μον(α)χ(οῦ) καὶ Πρεβεταίου ἐν ἔτει ἰα^ϛ κατὰ δεκέμβριον».

404. Τεῦχος χάρτινον τῆς 15' ἑκατονταετηρίδος, μήκους 0,314, πλ. 0,212. Συνίσταται ἐκ 4 προσθέτων φύλλων καὶ 139 φύλλων ἡριθμημένων. Ἐν τοῖς προσθέτοις ὑπάρχουσί τινα σημειώματα, τεμάχη καὶ γνῶμαι διαφόρων συγγραφέων, καὶ ἐν ἀπόσπασμα «Ἀπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τοῦ μοναχοῦ Ἐπιφανίου, περὶ τοῦ πῶς καὶ τίνι τρόπῳ ἐχωρίσθησαν ἀφ' ἡμῶν οἱ Λατῖνοι καὶ ἐξεβλήθησαν ἀπὸ τῶν πρωτείων αὐτῶν καὶ τῶν διπτύχων». Ἀρχ. «Ἦν ὁ ἐν τῇ ἐβδόμῃ συνόδῳ» κτλ. ¹. Μετὰ τοῦτο τὸ καίμενον ὑπογραφή τοιαύτη· «† Σωφρόνιος ἐλέω Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ. ἀνάθαιμα τοῦς ἐρετικοῦς ὄλλους».

1. «Νικολάου τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου Μεθώνης λόγος περὶ ἀζύμων». Ἀρχ. «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην» κτλ., φ. 1^α. Ἐξέδωκε τὸν λόγον τοῦτον ὁ ῥώσσος ἐπίσκοπος Ἀρσένιος, Два неизданныя произведенія Николая епископа Меононскаго. Новгородъ 1897, σ. 51-115.

2. «Τοῦ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν Λέοντος ἀρχιεπισκόπου Ῥωσίας πρὸς Λατίνους, καὶ τὰ περὶ αὐτοῦς κατὰ πίστιν ὁμότροπα ἔθνη· λόγος περὶ τῶν ἀζύμων καὶ λοιπῶν κεφαλαίων διαφόρων». Αρχ. «Ἄνδρες Ῥωμαῖοι ἀκούσατε», φ. 9^β. Α. Павловъ, Грн-

¹ Ὁρα Hergenröther, Monumenta graeca ad Photium ejusque historiam pertinentia. Ratisbonae 1869, σ. 154 κς.

тическіе опыты по исторіи древнѣйшей греко-русской полемики противъ латинянъ. Ἐν Πετρούπολει 1878, σ. 115-132.

3. «Νικολάου ἐπισκόπου Ἀνδίδων λόγος κατὰ τῶν ἄζυμα προσφερόντων ἐν τῇ θεῖα ἱερουργίᾳ». Ἄρχ. «Θείας ἀγάπης ἐπόμενοι ἐντολῇ» κτλ., φ. 14^β.

4. «Ἰωάννου τοῦ Φιλοπόνου, ὅτι τῇ τρισκαίδεκάτῃ τῆς σελήνης πρὸ μιᾶς τοῦ Πάσχα τὸ μυστικὸν τοῦ Κυρίου γέγονε δεῖπνον, καὶ ὡς οὐ τὸν ἀμνὸν τότε μετὰ τῶν μαθητῶν ἔφαγεν ὁ Χριστός». Ἄρχ. «Ἐζήτηται περὶ τοῦ δεῖπνου τοῦ μυστικοῦ», φ. 20^α.

5. «Νικήτα μονάζοντος καὶ πρεσβυτέρου μονῆς τῶν Στουδίων, τοῦ Στηθάτου, Ῥωμαίοις περὶ ἀζύμων καὶ Σαββάτων νηστείας καὶ γάμων ἱερέων». Ἄρχ. «Καλὸν ἢ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη», φ. 24^α. Ἀ. Δημητρακοπούλου Ἐκκλησ. βιβλιοθήκη, τ. I, σ. 18-36.

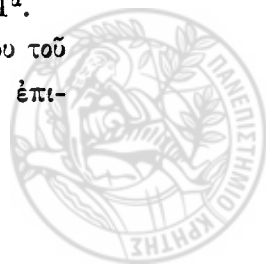
6. «Τὰ τῶν Φραγγῶν παρατηρήματα καὶ σχίσματα». Ἄρχ. «Καὶ ἃ μὲν ἰουδαῖζοντες οἱ Ῥωμαῖοι» κτλ., φ. 29^β.

7. «Ἀπαρίθμησις αἰτιῶν, δι' ἃς ἀπείρηται ἡ τοῦ πάπα Ῥώμης ἀναφορά, ἐκλεγείσαι ἀπὸ τε τῶν ἐπιστολῶν τοῦ κυροῦ Μιχαὴλ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Κηρουλάρη, καὶ τοῦ μακαριωτάτου Πέτρου Ἀντιοχείας, καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν». Ἄρχ. «Μέχρι μὲν Σεργίου τοῦ εὐσεβοῦς πατριάρχου» κτλ., φ. 30^α.

8. «Τοῦ μητροπολίτου Νικαίας κυροῦ Εὐστρατίου λόγος πρῶτος πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται, κατασκευάζων ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς διὰ τοῦ υἱοῦ μόνον, οὐχὶ δὲ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται». Ἄρχ. «Οὐ πρὸς ἔριν ὁ λόγος», φ. 35^α κέ. Ἐἶτα οἱ λοιποὶ τέσσαρες λόγοι (β'-ε') τοῦ αὐτοῦ Εὐστρατίου (φ. 40^β-70^β), ὧν δύο μόνοι ὑπάρχουσιν ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Δημητρακοπούλου, τ. I, σ. 47-99.

9. «Ἐπι καὶ οὗτος ὁ λόγος εἶναι τοῦ αὐτοῦ Εὐστρατίου Νικαίας, περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως· ἔστι δὲ πάνου δεινότατος». Ἄρχ. «Τοῖς φιλολόγοις βασιλεῦσι» κτλ., φ. 71^α.

10. «Διάλεξις τοῦ μακαριωτάτου μοναχοῦ κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Φουρνῆ καὶ πρώτου τοῦ Γάνου ὄρους μετὰ τοῦ Μεδιολάνων ἐπι-

σκόπου Πέτρου, περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως, ἐνώπιον γενομένη τοῦ βασιλέως κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ καὶ πάσης τῆς συνόδου καὶ τῆς συγκλήτου. Τὸ ὄλον τοῦτο χωρίον τοῦ ἐπισκόπου Πέτρου Λατίνου». Ἀρχ. «Ἄκουσον καὶ νόησον» κτλ., φ. 81^α. Migne, Patrol. graec. τ. 127, σ. 911.

11. «Τοῦ μακαριωτάτου μοναχοῦ κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Φουρνῆ ἀντιρρητική πρὸς ταῦτα ἀπολογία, καὶ ὅτι οὐκ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον». Ἀρχ. «Γράψας ἅπερ ἐβούλου» κτλ. φ. 84^β. Ἄ. Δημητρακοπούλου Ἐκκλησ. βιβλιοθήκη, τ. I, σ. 36-47.

12. «Περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως ἄριστα τοῦ Μουζάλωνος, τοῦ καὶ σοφοῦ διδασκάλου». Ἀρχ. «Δέσποτά μου ἄγιε», φ. 89^β. Ἔτερον ἀντίγραφον ἐν τῷ 366-φ κώδικι τῆς ἐν Μόσχᾳ Συνοδικῆς βιβλιοθήκης· ὄρα Βλαδιμήρου Сисг. описание рукописей κτλ., σ. 313.

13. «Κεφάλαια μερικὰ Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μεθώνης, περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως». Ἀρχ. «Ἔτι εἰ τὰ κοινὰ ἀνάγκη κατὰ πλειόνων κατηγορεῖσθαι» κτλ., φ. 100^β.

14. «Εὐθυμίου μοναχοῦ τοῦ Ζιγαβηνοῦ κεφάλαια εἰς, ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς μόνου ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐχὶ δὲ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ». Ἀρχ. «Εἰ ἀπλοῦν μὲν τὸ πνεῦμα», φ. 1. 5. Εἶτα τεμάχη τινὰ Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου καὶ Αὐγουστίνου.

15. «Νικήτα ῥήτορος τοῦ Σεΐδου, ὃς ἦν ἐν χρόνις Ἀλεξίου βασιλέως τοῦ Κομνηνοῦ, ἐφ' οὗ καὶ οἱ Λατῖνοι κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἦλθον, ἐπισκόπους μεθ' ἑαυτῶν ἔχοντες, ὧν εἷς ἦν ὁ Μεδιολάνων ἀδόμενος ἐπὶ λόγων ἰσχύ. λόγος σχεδιασθεὶς πρὸς Ῥωμαίους καὶ δύο ταῦτα ἀποδεικνύων, ὅτι τε αἰδεσιμώτερα τὰ νέα τῶν παλαιῶν, καὶ ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς μόνου οὐχὶ δὲ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ, ὡς αὐτοὶ λέγουσιν, ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἐγράφη δὲ ὁ λόγος οὗτος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅτε ἐνεδήμει ταύτῃ ὁ ῥηθεὶς ἐπίσκοπος Λατῖνος ἐν ἔτει ςχϛ'. Ἀρχ. «Πολλὰ μὲν ὑμῖν, ὦ ἄνδρες Ῥωμαῖοι» κτλ., φ. 106^α. Ὅρα Ἄ. Δημητρακοπούλου Ὁρθοδόξου Ἑλλάδος σ. 14.

16. «Ἐλεγεν ὁ ἀββᾶς Φιλήμων, ὅτι ἄνευ τῆς τελείας ἡσυχίας» κτλ., φ. 124^α.

17. Τεμάχιον Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Οἱ περὶ Θεοῦ λόγοι οὐκ ἐκ τῶν κατ' αὐτὸν» κτλ., φ. 124^β.

18. Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐκ τοῦ ὕπνου ἐξανιστάμενος», φ. 125^α.

19. «Ἕμνος α' τοῦ Θηκαρᾶ εἰς τὸ Μεσονυχτικόν, ἐκλεγείς ἀπὸ τὸν Διονύσιον Ἀρεοπαγίτην». Ἀρχ. «Δόξα τῇ ἀπειροτάτῃ καὶ ἀναιτίῳ» κτλ., φ. 125^α.

20. Ἕμνος Νικηφόρου τοῦ Βλεμμίδου καὶ αἱ μετὰ τὰς ψδὰς εὐχαὶ τοῦ Ὁρολογίου τοῦ Θηκαρᾶ, φ. 126 κέ.

405. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 125, μήκους 0,323, πλ. 0,22. Φύλλα ἄγραφα· 116-120. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 33 (0,24 × 0,154)· ἀντεγράφη ἐν τοῦ 273-ου κώδικος ἔτει 1717-φ. Ὅρα φύλλον 115-ον· «† Ἡ παροῦσα βίβλος ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Γαβριὴλ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου τοῦ ἐκ κώμης Πλησέους, κατὰ τὸ ,αψιζ' ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, ἰουλίου ζ'».

1. «Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου πατριάρχου Ἀντιοχείας ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις παρά τινων ὀρθοδόξων περὶ διαφόρων ὑποθέσεων». Πίναξ αὐτῶν καὶ κείμενον. Ἀρχ. «Ἐρώτησις. Τί ἐστὶ τὸ σημεῖον τοῦ τελείου χριστιανοῦ» κτλ., φύλ. 1-50^α.

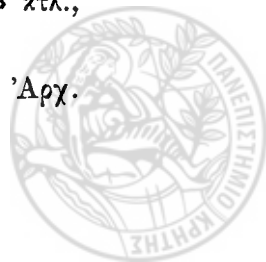
2. «Θεοδωρήτου ἐπισκόπου πόλεως Κύρου, ἐνὸς τῶν ἐν Χαλικηδόνι γλ' ἁγίων πατέρων, πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις παρά τινος τῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐπισκόπων» ἀποκρίσεις. Πίναξ αὐτῶν καὶ κείμενον, φ. 50^β-93^α.

3. «Ἐπαπορητικὰ κεφάλαια κατὰ Ἰουδαίων». Ἀρχ. «Εἰ καθολικὸν ἀγαθὸν ὁ νόμος» κτλ., φ. 93^β.

4. «Ἀναστασίου πατριάρχου Ἀντιοχείας θεωρία περὶ τοῦ κατ' εἰκόνα». Ἀρχ. «Οὐ μίαν τινὰ εἰκόνα» κτλ., φ. 95^α.

5. «Μυσταγωγία περὶ τοῦ τίνων σύμβολα κατὰ τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν ἐπὶ τῆς θείας συνάξεως καθέστηκε. Κυρίῳ Θεογαρίστῳ Μάξιμος ταπεινὸς μοναχός». Ἀρχ. «Πῶς σοφώτερος γίνεται» κτλ., φ. 110^α.

6. «Κατὰ πόσους τρόπους τὸ κατ' εἰκόνα; Κατὰ ζ'». Ἀρχ.

«Κατὰ τὸ νοερὸν καὶ λογικὸν» κτλ., φ. 12^α. Εἶτα «Μαξίμου μοναχοῦ τί ἐστὶν ὀργή Θεοῦ»; Ἀρχ. «Ὁργή Θεοῦ ἐστὶ κατὰ μίαν» κτλ.

7. «Ἀναστασίου πατριάρχου Ἀντιοχείας περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα». Ἀρχ. «Τῶν μετὰ τὴν ἄκτιστον καὶ ἄτρεπτον φύσιν» κτλ., φ. 122^α.

8. «Περὶ φύσεως ἀνθρώπου λόγος κεφαλαϊώδης Νεμεσίου ἐπισκόπου Ἐμμέσης». Ἀρχ. «Τὸν ἄνθρωπον ἐκ ψυχῆς» κτλ., φύλ. 124-125. Κείμενον ἀτελές.

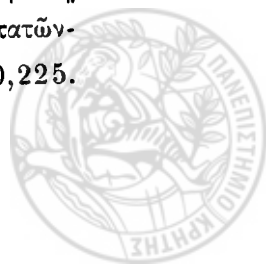
406. Τεῦχος χάρτινον τῆς 15^{ης} ἑκατοντ. ἐκ φύλλων 75, μήκ. 0,322, πλ. 0,225. — Φύλλ. 1-28 «Ἐκθεσις πίστεως τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ζητηθεῖσα παρὰ Γερμανῶν ἐν τῷ ραφοῦ^ω σωτηριῶ ἔτει, πατριαρχεύοντος τῷ τότε Ἱερεμίου ἐν Κωνσταντινουπόλει, περιέχουσα οὐ μόνον δογματικὰς πεύσεις καὶ ἀποφάσεις, ἀλλὰ καὶ κανονικὰς καὶ ἐκκλησιαστικὰς θείων πατέρων ἱεράς διατυπώσεις, ἐν ἀκριβείᾳ καὶ πλείστη ὕσῃ ἐπιμελείᾳ, εἰς ἐπίγνωσιν αὐτῶν δηλαδὴ, διὰ μαρτυριῶν Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς Διαθήκης». Ἀρχ. «Προοίμιον φιλόσοφον. Δεξάμενοι τὰ παρὰ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης» κτλ. Εἶτα πάλιν ἕτερα σχετικὰ γράμματα τοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου. Acta et scripta theologorum Wirtembergensium, et patriarchae Constantinopolitani D. Hieremiae. Wittebergae 1584, σ. 56 κέ.

407. Τεῦχος χάρτινον ἐκ σελίδων 264^ς ἐστὶ δὲ μήκους 0,32, πλ. 0,22, καὶ ἐγράφη μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1769 καὶ 1783. — Συλλογὴ Ἀθανασίου Καρόδου. Σημειωτέα:—Σελ. 1 Ὁμιλία «εἰς τὸ τοῦ Λαζάρου εὐαγγέλιον». Ἀρχ. «Τέσσαρα αἰνίγματα εὗρισκονται ἀνάμεσα» κτλ. «Ἐτελειώθη τῇ κ' φεβρουαρίου αψξθ^ω ὑπ' εὐτελοῦς χειρὸς μοναχοῦ Ἀθανασίου». Μετὰ ἐν ἄγραφον φύλλον ὑπάρχει «πίναξ τῶν περιεχομένων» ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ κεφαλαίων· εἶτα «Σημειώματα ἐκ λόγων τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου». Καὶ πάλιν μετὰ ἐν ἄγραφον φύλλον ὑπάρχουσιν «Ἀποσημειώσεις εἰς τὴν Ἁγίαν Ἀνάστασιν» καὶ εἰς ἑτέρας ὑποθέσεις. Κατόπι· «Διδασκαλία περὶ τοῦ ἀκριβοῦς τρόπου τοῦ διδάσκειν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον», ἐκδοθεῖσα παρὰ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητός, ταπεινοῦ

τῶν ἐπιστημῶν διδασκάλου καὶ κήρυκος τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, καὶ καθηγουμένου τοῦ τῆς Παλαιουπόλεως σεβασμίου μοναστηρίου». Ἄρχ. «Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον» κτλ.— «Ἴσον προσφωνήματος, προσφωνηθὲν τῇ μεγάλῃ αὐτοκρατορίσῃ Αἰκατερίνῃ β' πασῶν τῶν Ῥουσιῶν παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυρίου Εὐγενίου τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀρχιερατείας του, κατὰ τὴν α' ὀκτ. ἄψος». Ἄρχ. «Καὶ τί δόναμαι πρὸς εὐχαριστίαν» κτλ.— Ὁμιλία ἀνεπίγραφος, ἧς ἡ ἀρχή· «Μὲ τοιοῦτους λόγους πλήρεις μιᾶς εὐσεβοῦς σταθερότητος» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς· «Αὕτη ἡ ὁμιλία ἐξεφωνήθη παρὰ τοῦ Ἰησοῦτου Ἀντωνίου Βιέϊρα ἐν τῇ χώρᾳ Μπρεζιλία ἐν τινι ναῶ τῆς πόλεως Μπαίας, ὅταν οἱ Ὀλανδέζοι ἐπέδραμον κατὰ τῆς Μπρεζιλίας· ἦτις μετεγλωττίσθη ἀπὸ τῆς φραντζέζικης διαλέκτου εἰς τὴν ἡμετέραν ταύτην πατὰ τοῦ θεοσεβεστάτου αὐθέντου πρώην ἡγεμόνος Οὐγγροβλαχίας κυρίου κυρίου Νικολάου Καρατζᾶ βοεβοσα».— Δύο κεφάλαια περὶ γαστριμαργίας.— Σημείωμα Ἀθανασίου Καρύδου, ἔχον αὐτολεξεί οὕτως· «Ἐν ἔτει τῷ σωτηρίῳ ἄψογ' μηνὶ ἰαννουαρίῳ λ' κεχειροτόνημαι ἱεροδιάκονος ὑπὸ τοῦ ἁγίου Κιτιαίων [sic] κυρίου Μακαρίου ἡμέρα ε̄ ἐν χορίῳ [sic] καλουμένῳ Σκαρίνου, τῇ δὲ Κυριακῇ τῶν Βαΐων μαρτίῳ κδ' ἐν τῷ ἰδίῳ ἔτει ἐσφράγισμαι παρ' αὐτοῦ καὶ τῇ τελείᾳ τῆς ἱερωσύνης τῶν πρεσβυτέρων σφραγίδι. Ἐγὼ ταπεινὸς ἱερομόναχος Ἀθανάσιος Καρύδης». Καὶ πάλιν ἕτερον· «Ἐν δὲ τῷ ἄψογ' ἔτει τῆς σωτηρίας ἐν τῇ Βασιλευούσῃ τῶν πόλεων ἐχειροτονήθην ὑπὸ χειρὸς τοῦ ἁγίου Νικομηδείας κυρίου Γερασίμου καὶ τοῦ πρώην Θαυμακοῦ κὺρ Εὐγενίου, πρώην Μογλενῶν κὺρ Γεδεῶν, μητροπολίτης Λιζύης, κατὰ τὴν α' ἀπριλλίου, ἡμέρα Σαββάτου, καθ' ἣν καὶ ἡ ἑορτὴ συνέπεσε τοῦ Ἀκαθίστου. Ὁ Λιζύης Ἀθανάσιος».

408. Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως αὐτόγραφοι διδαχαί. Εἰς φ. 4^β «Δεκεμβρίου κδ' ἄψογ' [=1598] τὴν διδαχὴν ταύτην πεποιήκεν ἐν τῇ Κρήτῃ εἰς τὴν ἁγίαν Αἰκατερίνην». — Φύλ. 44^α «1598 εἰς Καλλίπολιν» λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν. — Φύλ. 55^α «Κυριακῇ β' τῶν Νηστεϊῶν». Ἄρχ. «Ἄνισως καὶ ἕνας ἄνθρωπος περιπατῶντας» κτλ. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 86, μήκ. 0,322, πλ. 0,225.

409. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 15 + 200, μήκ 0,322, πλ. 0,205. Ἐγράφη ἔτει 1694-φ.—Ἐπιγραφή· «Πατερικὸν περιέχον τοὺς βίους τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν ταῖς Πεστζέρσκη λαμψάντων, διηρημένον εἰς τρία μέρη· συντεθὲν παρὰ τριῶν ἁγίων Πετζερσκιωτῶν, Νέστωρος [sic] τοῦ ἱστορικοῦ τῶν Ῥώσων, Σίμωνος ἐπισκόπου Βλαδμηρίας καὶ Σουζδαλίου, καὶ Πολυκάρπου ἀρχιμανδρίτου Πετζέρσκη, διὰ δὲ προσταγῆς καὶ εὐλογίας τοῦ πανοσιωτάτου ἐν Χριστῷ αὐθεντὸς καὶ πατρὸς Ἰννοκεντίου τοῦ Γιζιέλα, ἐλέω Θεοῦ ἀρχιμανδρίτου τῆς θείας μεγάλης καὶ θαυματουργῆς λαύρας Κιοβοπετζέρσκα· ὅπερ προετυπώθη μὲν καὶ ἐδιορθώθη ἐν τῇ αὐτῇ λαύρᾳ τῆς Πεστζέρας τῆς Κιοβίας· σταυροπηγίου οὔσῃ τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ οἰκουμενικοῦ, κατὰ τὸ 7169^{ον} ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτος· χιλιοστὸν δὲ ἐξακοσιοστὸν ἐξηκοστὸν πρῶτον τῆς Χριστοῦ γεννήσεως· τανῶν δὲ θεία προμυθεία [sic] διὰ προσταγῆς τοῦ πανοσιωτάτου σοφωτάτου τε καὶ λογιωτάτου ἁγίου ἀρχιμανδρίτου τοῦ ζωοδόχου δεσποτικοῦ τοῦ Χριστοῦ Τάφου, κ(υρίου) Χρ(υσάνθου), μετεφράσθη ἀπὸ τῆς σλαβανικῆς γλώττης τῶν Ῥώσων εἰς ἡμετέραν ἀπλὴν τῶν Ἑλλήνων διάλεκτον παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐν μοναχοῖς καὶ διακόνους ἐλαχίστου Κοσμᾶ τοῦ Ἀγιορίτου, ἐκ μονῆς τῶν Ἰβήρων, τοῦ ἀπὸ Θράκης, ἐν τῇ λαμπρᾷ καὶ βασιλευούσῃ μεγαλουπόλει Μοσκιᾶ· ἀναλώμασι καὶ δαπάνῃ τοῦ διαληφθέντος ἁγίου ἀρχιμανδρίτου, ἱεροδιακονοῦντός μου ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ ἡμῶν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ, κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἐξακοσιοστὸν ἐννενηκοστὸν τέταρτον σωτήριον ἔτος, κατὰ μῆνα δεκέμβριον».

410. Τεμάχιον παλαιοῦ τινος βομβυκίνου κώδικος ἐκ φύλλων 35, μήκ. 0,325, πλ. 0,25. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 39 (0,275 × 0,19). Ἐγράφη περὶ τὸ μέσον ἢ περὶ τὸ τέλος τῆς τρίτης καὶ δεκάτης ἑκατονταετηρίδος. Τεμάχιον νομοκάνονος, διηρημένου εἰς κεφάλαια ἡριδμημένα.

1. «Τοῦ Νικαίας». Ἀρχ. «Υψώθη τὸ πρόσλημμα ἀπ' αὐτῆς τῆς προσλήψεως, ὅπηνίκα δὴ προσελήφθη παρὰ τοῦ κτίσαντος» κτλ., φ. 1^α.

2. «ΕΕ'. Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ἑπτὰ συνόδων, ποῦ καὶ πότε καὶ κατὰ τίνων ἐκάστη αὐτῶν συνήχθη». Ἀρχ. «Χρὴ γινώσκειν πάντα χριστιανόν» κτλ., φ. 1^α.

3. «ΕΣ'. Ἔτι περὶ ἀπασῶν συνόδων καὶ κατὰ χρόνον τάξεως αὐτῶν». Ἀρχ. «Ἰστέον ὅτι ἡ ἔκθεσις τῶν συνόδων οὐ γέγονε κατὰ τὴν τάξιν» κτλ., φ. 3^α.

4. «ΕΖ'. Συνοδικὸν ἐν ἐπιτομῇ ἀπάσας τὰς ἀπὸ τῶν ἁγίων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων γεγυῖας ὀρθοδόξους καὶ αἰρετικὰς περιέχον συνόδους μέχρι τῆς ὀγδόης οἰκουμενικῆς μεγάλης καὶ ἁγίας ὄντως συνόδου». Ἀρχ. «Πρώτη σύνοδος θεία καὶ ἱερά συναθροισθεῖσα ἐν Ἱεροσολύμοις» κτλ., φ. 5^α. Κείμενον οὐνιατικὸν καὶ κεκολοβωμένον, ἐν ᾧ ὁ πάπας Νικόλαος ὁ πρῶτος ὀνομάζεται ἅγιος. Fabricii-Harles, Bibliotheca graeca, τ. XI, σ. 360 κέ.

5. Νόμοι ἀκέφαλοι. Ἀρχ. «Ὁ βιαζόμενος κόρην καὶ φθείρων αὐτὴν ῥινοκοπίσθω, διδοὺς αὐτῇ καὶ τὸ τρίτον τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ» κτλ., φ. 14^α.

6. «Νόμος Κορνηλ(ίου) περὶ φονευτῶν ἢ φαρμακῶν καὶ τῶν μαθηματικῶν καὶ τῶν ὁμοίων». Ἀρχ. «Τῷ περὶ ἀνδροφόνων νόμῳ» κτλ., φ. 14^α.

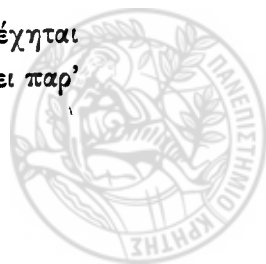
7. «Νόμος Κορνηλ(ίου) περὶ πλαστῶν καὶ συγχλητικῶν θεσπισμάτων». Ἀρχ. «Ὁ ποιήσας ἐχμαρτύρια πλαστὰ» κτλ., φ. 14^β.

8. «Νόμος Ἰουλίου, κινούμενος κατὰ ἀρχόντων, ἢ δικαστῶν, ἢ συνέδρων ἐν δίκῃ κεκλοφῶτων». Ἀρχ. «Ἡ διάταξις κελεύει τοὺς ἄρχοντας» κτλ., φ. 14^β.

9. «Νόμος Ἰουλίου κατὰ νοσφιζομένων καὶ περὶ ἱεροσύλων καὶ τῶν χρήματα δημόσια κεκλοφῶτων». Ἀρχ. «Ἡ ποινὴ τοῦ σπεκουλάτου» κτλ., φ. 14^β. Εἶτα ἕτεροι ποικίλοι νόμοι.

10. «4Γ'. Περὶ τῶν ἐβ' βασιλικῶν βιβλίων». Ἀρχ. «Ὁ δὲ μακαρίτης βασιλεὺς κὺρ Λέων» κτλ., φ. 17^β. Κείμενον κεκολοβωμένον.

11. Κείμενον κεκολοβωμένον, οὗ ἡ ἀρχὴ « - - παρέχεται εἰς τὸ μοναστήριον παρὰ τῶν συγχωριτῶν, τὸ δὲ κτῆμα μένει παρ'

αὐτοῖς ἡ δὲ νεαρὰ τοῦ παλαιοῦ πορφυρογεννήτου κυροῦ Κωνσταντίνου ἐξεφωνήθη καὶ περὶ ἄλλων» κτλ., φ. 18^α.

12. «14'. Περὶ δικαιοσύνης νόμου, καὶ περὶ ῥημάτων σημασίας, καὶ περὶ διαφόρων κανόνων, καὶ περὶ δεήσεων βασιλικῶν προσφερομένων». Ἀρχ. «Νόμος ἐστὶ τέχνη τοῦ καλοῦ» κτλ., φ. 18^α.

13. «15'. Ἰστέον ὅτι ὁ Δούκας ὁ βασιλεὺς λύσιν ἐποίησε πρὸς ἀναφορὰν» κτλ., φ. 19^α.

14. «16'. Ἐτέρα νεαρὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ βασιλέως», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐπεὶ οἱ μέλλοντες ὑποσχεῖν ὄρκον» κτλ., φ. 19^α.

15. «17'. Μιχαὴλ τοῦ σοφωτάτου καὶ προέδρου τῶν φιλοσόφων, τοῦ Ψελλοῦ, σύνοψις ἐν ἐπιτόμῳ τῶν νομικῶν κεφαλαίων». Ἀρχ. «Πολὸν καὶ δυσθεώρητον τὸ μάθημα τοῦ νόμου», φ. 20-28. Κείμενον ἔμμετρον.

16. «18'. Ἐκ τῶν μετὰ τὸν κώδικα θείων νεαρῶν διατάξεων τοῦ τῆς θείας λήξεως Ἰουστινιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου διάφοροι διατάξεις, συναῖδουσαι ἐξαιρέτως ταῖς θείαις καὶ ἱεροῖς κανόσι» κτλ., φ. 29-35. Τέλος· «ἄρχοντας τοῦ ἀμελήσαντος ἐκδικῆσαι τὰ αὐτὰ πράγματα, τῆς ζώνης ἀφαιρουμένου καὶ πρόστιμον πέντε χρυσίου - - - ».

411. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατοντ., οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Ἐκ τῶν συμμίκτων τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων Χρυσάνθου». Σύγκειται ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 492· ἀλλὰ πρὸ τούτων προσετέθη ἐν τετραδίου μικροῦ σχήματος, ἐν ᾧ περιέχεται ἐπιστολή τις τῶν Ῥώσων, τῶν ὑπὸ τὸν κράλην τῆς Λεχίας, τῶν οἰκούντων ἐν τῇ μονῇ Προκόβου, «πρὸς τὸν πανιερώτατον ἀρχιερέα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, τὸν ποιμαίνοντα τὸ εὐσεβὲς ποιμνιον ἀπάσης τῆς Μολδοβλαχίας καὶ ἄλλων μερῶν, τὸν τιμιώτατον μητροπολίτην κύριον κύριον Ἀντώνιον». Ἐγράφη ἔτει 1730-ᾧ. Ἀρχ. «Τῆς χριστιανικῆς ἀληθοῦς πίστεως» κτλ. Μετὰ δὲ τὸ γράμμα τοῦτο ὑπάρχει τις «Ὁρθόδοξος ὁμολογία», διηρημένη εἰς §§ 15'. Ἀρχ. «Α'. Πιστεύομεν καὶ ὁμολογοῦμεν τὴν τρισυπόστατον θεότητα» κτλ. Ἐν ταῖς ἠριθμημέναις σελίσιν ὑπάρχουσι τὰ ἐφεξῆς κείμενα.

1. Μελετίου Φιλαδελφείας ἐπιστολή ἐκ Βενετίας πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην Καλλίνικον (2 σεπτ. 1699) περὶ τινῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων καὶ περὶ τοῦ Λαυρεντίου Σωρέντζου, ἐρχομένου ἐκ προσώπου τῆς Ἐνετικῆς ἀριστοκρατείας πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει πατριαρχικὴν αὐλήν, σελ. 1.

2. Μελετίου Φιλαδελφείας ἐγκύκλιος συστατικὴ ἐπιστολή περὶ τοῦ ἱεροκήρυκος Ἰωάννου Στάη (16 ἰουλίου 1697). Ἄρχ. «Ὁφείλοντες ἡμεῖς διὰ τῆς χάριτος» κτλ., σ. 3.

3. [Καλλινίκου β' Κωνσταντινουπόλεως] ἐγκύκλιον γράμμα πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἄσπρῃ Θαλάσῃ [= Μεσογείῳ] ὀρθοδόξους χριστιανούς· δι' οὗ ἀκυροῦται τὸ ὑπὲρ Ἰωάννου τοῦ Στάη συστατήριον γράμμα τοῦ Φιλαδελφείας μητροπολίτου Μελετίου. Ἄρχ. «Ἐπειδὴ ἐδηλοποιήθη ἡμῖν» κτλ., σ. 5.

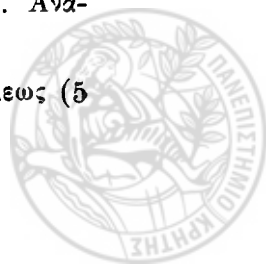
4. Ἀνώνυμος καὶ ἀχρονολόγητος ὁμολογία πίστεως μητροπολίτου τινὸς Φιλαδελφείας. Ἄρχ. «Θεὸς ἡγείσθω παντὸς ἔργου καὶ λόγου», σ. 7.

5. Πατριάρχου τινὸς Κωνσταντινουπόλεως ἀνώνυμον γράμμα (1653) πρὸς τοὺς ἐν Βενετία ὀρθοδόξους, δι' οὗ ἐπικυροῦται προγενέστερον γράμμα τοῦ πατριάρχου Παρθενίου. Ἄρχ. «Φύσει τὸ ὄντως καλόν» κτλ., σ. 11.

6. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων «καθαίρεσις γεγονυῖα κατὰ τοῦ ψευδο-Ἀντιοχείας Σεραφεῖμ καὶ ἑτεροδόξου». Συνετάχθη ἐν Σμύρνῃ μηνὶ φεβρ. τοῦ 1725-ου ἔτους. Ἄρχ. «Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον» κτλ., σ. 14. — Μεταξὺ τῶν σελίδων 18 καὶ 19 προσετέθη τὸ πρωτότυπον ἐπιστολῆς Κωνσταντίνου βοεβόδα πρὸς τὸν Χρυσάνθον, ἣτις ἀφορᾷ πρὸς τὸ ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Κωνσταντίνου συγγραφέν ὑπομνημάτιον περὶ τοῦ Νομικοῦ Πάσχα.

7. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων γράμμα ἐπικυρωτικὸν τῶν γενομένων ὑπὸ τοῦ μεγάλου κομίσσου Γεωργίου Καστοριώτου ἀφιερωμάτων, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς συντηρήσεως δύο διδασκάλων ἐν Καστορίᾳ, σ. 21. Ἐγγράφη μηνὶ δεκεμβρίῳ τοῦ 1715-ου ἔτους. Ἀνάλεκτα ἱεροσολυμ. σταχυολογίας, τ. II, σ. 323-326.

8. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἐπιστολή ἐξ Ἀδριανουπόλεως (5

δεκ. 1715) πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ βουφειτίου τῶν γουναράδων, σχετικῇ πρὸς τὴν ἐν Καστορίᾳ σχολῇ, σ. 22. Ἀνάλεκτα ἱεροσ. σταχυολογίας, τ. II, σ. 327.

9. Πράξεις τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου, δοθεῖσα τῷ χειροτονηθέντι μητροπολίτῃ Πάφου Νεκταρίῳ. Ἄρχ. «Τὰ μεγάλα τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων» κτλ., σ. 22. Οὗτος ὁ Νεκτάριος ἐξελέγη ἐν Λευκωσίᾳ, ἐν τῷ ναῷ Θεοτόκου τῆς Φανερωμένης, ἰνδικτιῶνι ιε', τῇ 28-ῃ δεκεμβρίου, εἰς διαδοχὴν Μελετίου τοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς Πάφου παραίτησιν δόντος. Ἐν τῇ πράξει ταύτῃ ὁ Κύπρου ἀρχιεπίσκοπος λέγει· «συνεδριάζοντος ἡμῖν καὶ τοῦ μακαριωτάτου πρὸ ἡμῶν κυρίου κὺρ Νικηφόρου, συμψηφίων γενομένων (= τῷ Νεκταρίῳ) καὶ ἄλλοτε πρότερον καὶ τῶν πανιερωτάτων μητροπολιτῶν, τοῦ τε Κυρηναίας κὺρ Λεοντίου, τοῦ Ἀμαθοῦντος καὶ Νεμεσοῦ κὺρ Βαρνάβα, τοῦ τε παραιτησαμένου κὺρ Λεοντίου πρώην Πάφου».

10. Ἀχρονολόγητος πράξις ἀρχιεπισκόπου τινὸς τῆς Κρήτης, δοθεῖσα τῷ χειροτονηθέντι ἐπισκόπῳ Κυθωνίας Ἀρσένιῳ, εἰς διαδοχὴν τοῦ παραίτησιν δόντος Γενναδίου. Ἄρχ. «Ἐν τοῖς τῶν χριστιανῶν μυστηρίοις» κτλ., σ. 26.

11. Ἀχρονολόγητος πράξις οἰκουμενικοῦ τινος πατριάρχου, δοθεῖσα τῷ ἀπὸ πρωτοσυγγέλλου Μυτιλήνης προαχθέντος εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Παροναζίας Ἰωάσαφ, ἐπὶ διαδοχῇ τοῦ κοιμηθέντος ἐν εἰρήνῃ Νεοφύτου. Ἄρχ. «Ἀναγκαῖον κυρίως ἐστὶ» κτλ., σ. 28. Παρόντες ἀρχιερεῖς· Βαρθολομαῖος Ἡρακλείας, Μελέτιος Νικομηδείας, Σωφρόνιος Νικαίας, Ἰωάσαφ Ἀμασειας, Καλλίνικος Προύσης, Ἰάκωβος Ἀθηνῶν, Γρηγόριος Μυτιλήνης, Μακάριος Μεθύμνης, Κυπριανὸς Νεοκαισαρείας, Γρηγόριος Χίου, Μακάριος Δέρκων, Καλλίνικος Κρήτης, Ἀρσένιος Σηλυβρίας, Μητροφάνης Προκνήσου.

12. Πράξις ἀνώνυμος καὶ ἀχρονολόγητος, δεδομένη ἀνωνύμῳ τινὶ χειροτονηθέντι ἐπισκόπῳ Αἰγίνης εἰς διαδοχὴν τοῦ καθαιρεθέντος Δαμασκηνοῦ. Ἄρχ. «Πολλὰ τὰ μέσα» κτλ., σ. 31.

13. Ἱερεμίου β' Κωνσταντινουπόλεως πράξις διὰ τὸν εἰς δια-

δοχήν τοῦ παραιτησαμένου Ὀνησιφόρου χειροτονηθέντος μητροπολίτου Κιέβου Χαλιτζίου καὶ πάσης Ῥωσίας Μιχαήλ (1589). Ἄρχ. «Τριάς ἢ ὑπεράπειρος», σ. 32. Ἀνάλεκτα ἱεροσολυμιτικῆς σταχυολογίας, τ. IV, σ. 81-83.

14. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων πράξις ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τοῦ Χρυσάνθου εἰς μητροπολίτην Καισαρείας Παλαιστίνης. Ἄρχ. «Τὴν ἐπίγειον καὶ καθ' ἡμᾶς ταύτην ἱεραρχίαν» κτλ., σ. 34. Παρόντες ἀρχιερεῖς: Ἰωάσαφ Πτολεμαΐδος, Νεόφυτος Λύδδης, Φώτιος Φιλαδελφείας.

15. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων πράξις ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τοῦ Κοσμά εἰς ἀρχιεπίσκοπον Σιναιού, ἐπὶ διαδοχῇ τοῦ παραιτησιν δόντος Ἰωαννικίου (1702). Ἄρχ. «Οὐδὲν οὕτως ἀναγκαιότερον» κτλ., σ. 36.

16. Γαβριήλ γ' Κωνσταντινουπόλεως πράξις ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ Μαξίμου τινός εἰς μητροπολίτην Ἱεραπόλεως (1702). Ἄρχ. «Ἀναγκαῖον ὁμολογουμένως» κτλ., σ. 39.

17. Ὑπόμνημα τῆς ἐκλογῆς Νεκταρίου τοῦ Σιναΐτου εἰς πατριάρχην Ἱεροσολύμων (25 ἰαν. 1661). Ἄρχ. «Ἐπειδὴ διὰ τὸ μεταστῆναι τῶν τῆδε τὸν ἐν μακαρίᾳ τῇ μνήμῃ ποτὲ πατριάρχην Ἱεροσολύμων κὺρ Παΐσιον» κτλ., σ. 40. Ἀνάλεκτα ἱεροσολ. σταχυολογίας, τ. II, σ. 273.

18. «Γράμμα εἰδήσεως περὶ τῆς χειροτονίας τοῦ Ἱεροσολύμων κὺρ Νεκταρίου» πρὸς τοὺς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀγιοταφίτας (1661). Ἄρχ. «Ἱερώτατοι μητροπολίται», σ. 42. Ἀνάλεκτα ἱεροσολυμ. σταχυολογίας, τ. II, σ. 275.

19. Πράξις δοθεῖσα τῷ χειροτονηθέντι πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων Νεκταρίῳ (6 ἀπριλίου 1661). Ἄρχ. «Νόμφ φύσεως τῶν τῆδε μεταστάντος» κτλ., σ. 44. Ἀνάλεκτα ἱεροσολ. σταχ., τ. II, σ. 278.

20. «Πράξις διδομένη πρὸς ἐπίσκοπον», σ. 46.

21. «Ἐπιστολὴ πεμφθεῖσα παρ' ἡμῶν» [= Χρυσάνθου] ἐκ Σμύρνης (φεβρ. 1725) πρὸς τὸν Οὐγκροβλαχίας ἡγεμόνα Νικόλαον Μαυροκορδάτον. Ἄρχ. «Ἐκλαμπρον γράμμα» κτλ., σ. 47.

22. Τύπος γράμματος ἀθωοῦντος ἀργόν τινα ἱερέα. Ἄρχ. «Ἡ εὐσυμπαθῆς τῆς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας εὐθυδικία», σ. 51.

23. Δύο τύποι ἀθωωτικῶν γραμμάτων, σ. 55.

24. Γράμμα πατριαρχικόν καὶ συγχωρητικόν (1676) πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Φιλιππουπόλεως ὀρθοδόξους, σ. 56.

25. «Ἀθώσεις τοῦ Κύπρου». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ προστάτης ὑμῶν» κτλ., σ. 57.

26. Γράμματα καθαιρέσεων ἀνωνύμων τινῶν ἀρχιερέων, σ. 58-77.

27. «Καθαίσεις τοῦ [πατριάρχου] Παρθενίου». Ἄρχ. «Καὶ ρὸς ἤδη μετὰ τοῦ προφήτου» κτλ., σ. 77-85.

28. Σεραφεῖμ Κωνσταντινουπόλεως συνοδική «καθαίσεις τοῦ Ἀντιοχείας» πατριάρχου Κυρίλλου, ἐγγόνου τοῦ πατριάρχου Μεθοδίου. Ἄρχ. «Ἡ ἀκατάσχετος ὁρμὴ» κτλ., σ. 85. Ἀνάλεκτα ἱεροσολ. σταχυολογίας, τ. IV, σ. 76-80.

29. Καθαίσεις ἀνωνύμου τινὸς Παροναξίας μητροπολίτου. Ἄρχ. «Παρανομία ἄνδρα ἀγρεύουσι», σ. 88.

30. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων συνοδική «καθαίσεις τοῦ κακῶς χειροτονηθέντος ποτὲ Γάζης λατινόφρονος Παΐσιου Διγαρείδου» (ἄπριλ. 1671). Ἄρχ. «Ἀνακαθαίρειν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν» κτλ., σ. 90. É. Legrand, Bibliographie hellénique; XVIIe siècle, τ. 4, σ. 58-59.

31. Καθαίσεις ἀνωνύμου τινὸς ἀρχιερέως. Ἄρχ. «Ἐπειδὴ καὶ ὁ δεῖνας φαύλως» κτλ., σ. 93.

32. Κυρίλλου δ' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα πρὸς τοὺς ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ ὀρθοδόξους (ἰουν. 1712), δι' οὗ ἀγγέλλεται αὐτοῖς ἡ καθαίσεις τοῦ ἐν Βενετίᾳ ἐδρεύοντος Φιλαδελφείας μητροπολίτου Μελετίου. Ἄρχ. «Πολλὰ μὲν εἰσὶ καὶ ἄλλα» κτλ., σ. 94-99. Συνοπογεγραμμένοι τῷ πατριάρχῃ: Χρῦσανθος Ἱεροσολύμων, Ἀθανάσιος Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ, Παρθένιος Νικομηδείας, Γεννάδιος Νικαίας, Κύριλλος Προύσης, Ἰγνάτιος Θεσσαλονίκης, Καλλίνικος Φιλιππουπόλεως, Παρθένιος Σμύρνης, Νικόδημος Μυτιλήνης, Ἀνθιμος Ἰκονίου, Γεννάδιος Χίου, Νικόδημος Δέρκων. Ὅρα Ἰωάννου Βελλοῦδου Χρυσόβουλλα καὶ γράμματα τῶν οἰκουμενικῶν πατριαρχῶν, ἀνήκοντα εἰς τοὺς Φιλαδελφείας μητροπολίτας κτλ. Ἐν Βενετίᾳ 1873, σ. 66-78.

*

33. Πατριαρχικόν γράμμα περί τῆς ἐκλογῆς ἀρχιερέως τινός, σελ. 101.

34. Διονυσίου γ' Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον περί τοῦ ἐν Ἀτταλείᾳ ναοῦ τῶν ἁγίων Θεοδώρων. Ἀρχ. «Ὅσα τῶν πραττομένων» κτλ., σ. 103. Ἀνάλεκτα ἱεροσολ. σταχυολογίας, τ. IV, σ. 64-67.

35. Σιγίλλιον περί τοῦ μονοδρίου τῆς Θεοτόκου, τοῦ ἐπικεκλημένου Φωτεινόν, ὅπερ ἔκειτο ἐπὶ νήσου τινός. Ἀρχ. «Τρισὶ τιστῶν νόμων δοκεῖ» κτλ., σ. 105.

36. Τύπος σιγίλλιου, οὗ ἡ ἀρχή· «Οὐ μόνον χρήσιμον» κτλ., σελ. 107.

37. Σιγίλλιον περί τινος ναοῦ ἐν τῷ Χάνδακι τῆς νήσου Κρήτης. Ἀρχ. «Πολλῶν ὄντων τῶν ἐνδόξων ἐγχειρημάτων» κτλ. σ. 108.

38. Ἔτερον περί τινος ἐκκλησίας ἐν Ἀτταλείᾳ. Ἀρχ. «Ἔθος ἀνέκαθ' ἐστὶ λόγοις» κτλ., σ. 110.

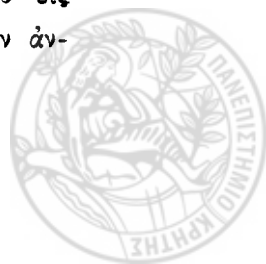
39. «Ἐπιβεβαιωτήριον γράμμα» = Διονυσίου γ' Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον περί τῆς μονῆς τοῦ Κύκκου. Ἀρχ. «Τῶν ἀγαθῶν ἔργων ἀγαθότερα» κτλ. σ. 112. Ὅρα τὸ βιβλίον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Ἡ περιγραφή τῆς ἱερᾶς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου - - - τοῦ Κύκκου ἐπιφημιζομένης, κατὰ τὴν νῆσον Κύπρον». Ἐνετίησιν 1782, σ. 69-71.

40. Τύπος σιγίλλιου, οὗ ἡ ἀρχή· «Πάντα τὰ κατὰ μέρος», σ. 114.

41. Ἔτερος τύπος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὅσον ἡ τῶν θείων καὶ ἱερῶν μονῶν συντήρησις» κτλ., σ. 116.

42. Σιγίλλιον περί τῆς μονῆς τοῦ Σουμελά, δι' οὗ ἐπικουροῦνται ἕτερα τῆς αὐτῆς μονῆς σιγίλλια, ἐκδεδομένα ὑπὸ τῶν οἰκουμενικῶν πατριαρχῶν Παχωμίου α', Ἰερεμίου β', Διονυσίου β', Ἰωάσαφ β', Ματθαίου, Νεοφύτου, Κυρίλλου α' καὶ Διονυσίου, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀλεξανδρείας πατριάρχου Σιλβέστρου. Ἀρχ. «Τῶν ὑπὸ χρόνων πραγμάτων» κτλ., σ. 119.

43. Σιγίλλιον πατριάρχου τινός Ἱεροσολύμων περί τοῦ εἰς Μαρτζινάνι μοναστηρίου τῶν Ταξιάρχων. Ἀρχ. «Μέγιστα ἐν ἀνθρώποις ἐστὶ δῶρα» κτλ., σ. 121.

44. Σιγίλλιον τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Ἰακώβου περὶ τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου. Ἄρχ. «Οὐκ ἄλλως ἔνεστιν εὐσεβεῖν» κτλ., σελ. 125.

45. Ἔτερον ἐπικυρωτικὸν τοῦ αὐτοῦ σιγίλλιου. Ἄρχ. «Τῶν φαιδρῶν ἀρχημάτων» κτλ., σ. 128.

46. Ἔτερον περὶ τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου. Ἄρχ. «Τῶν ὑπὸ χρόνων πραγμάτων φύσει» κτλ., σ. 132.

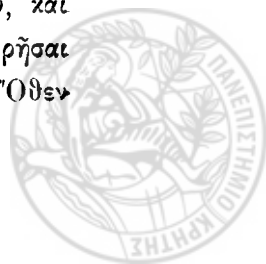
47. Ἔτερον περὶ τῶν Σιναϊτῶν (1693), οὗ ἡ ἀρχή· «Οὐ δεῖται λόγων ἰσχυρῶν» κτλ., σ. 134.

48. Ἔτερον περὶ τοῦ μοναστηρίου Ῥιμνίκου. Ἄρχ. «Πᾶς φρόνιμος οἰκοδεσπότης» κτλ., σ. 135.

49. Παρθενίου ἀ' Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον περὶ τοῦ Ἀλβανιτοχωρίου, τοῦ ἀποσπασθέντος ἐκ τῆς ἐπισκοπῆς Τζερβενοῦ καὶ κηρυχθέντος τόπου πατριαρχικοῦ τε καὶ σταυροπηγιακοῦ, σ. 139. — Τὸ ὄλον σιγίλλιον ἔχει οὕτω· «Παρθένιος ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. Πατρικοὶ τε καὶ συνοδικοὶ κανόνες διαταττόμενοι φαίνονται τὸν κατὰ καιροῦς οἰκουμενικὸν πατριάρχην οὐ μόνον ἐκκλησίας καὶ λοιπὰ ἱερὰ καταγῶγια λαμβάνειν τῶν ἐκασταχοῦ μητροπόλεων, ἀρχιεπισκοπῶν τε καὶ ἐπισκοπῶν, καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ διαφεντεύσει τε καὶ δεσποτεῖα κατατάττειν καὶ ὑποτιθέναι καὶ σταυροπήγια πατριαρχικὰ ἀποκαθιστᾶν ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ἄστεα καὶ χώρας συναριθμεῖν ἐν τῇ περιωπῇ τῆς πατριαρχικῆς μεγαλειότητος, καὶ ἀξιοῦν πάσης ἐλευθερίας τε καὶ ἀδουλωσίας τῶν κατὰ τόπους προῖσταμένων καὶ διὰ τῶν πατριαρχικῶν αὐτοῦ γραμμάτων συνιστᾶν αὐτὰ καὶ ἐπιβραβεύειν ὅση δύναμις, καὶ πόρρω ἀποσοβεῖν καὶ ἀποδιώκειν τὸν θελήσοντά ποτε χεῖρα αὐθάδη αἶρειν κατ' αὐτῶν καὶ οἰωδῆτινι τρόπῳ ἀνατρέψαι τὰ ἀποφανθέντα καὶ προφηφισθέντα· τούτου γὰρ γιγνομένου διὰ παντός, ταῦτα ἀμετάπτωτα καὶ ἀδιαλώβητα μένουσιν. Ἐπειδὴ τοίνυν τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ ἀγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας βεβουθισμένης οὔσης καὶ κεκορυφωμένης ἐν ἀπείροις χρέεσι καὶ ἀνυποφόροις, καὶ ὁσημέραι καὶ ἀενάως προσπαλαιούσης ταῖς αὐτῶν δειναῖς ἀπαιτήσεσιν καὶ

ἐνοχλήσει, περὶ ὧν ἡμεῖς οὐδέποτε ἠδυνάμεθα εὑρεῖν εἰρήνην τε καὶ γαλήνην καὶ τρόπον κυβερνήσεως αὐτῶν καὶ ἀπαλλαγῆς, ὡς γνώριμον τοῖς πᾶσι καὶ ἐμφανές, ὁ παντεπόπτης καὶ δημιουργὸς τῶν ὄλων Θεὸς καὶ προνοητὴς πάσης τῆς σωτηρίας τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὡς τὴν πάλαι Ἱερουσαλήμ, ἠθέλησεν ἀναστηλώσαι καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τὴν Ἐκκλησίαν αὐτὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ στηρίξαι, οἷς κρίμασιν οἶδεν αὐτός, καὶ ἀπαλλάξαι τοῦ ἐπικειμένου αὐτῇ κινδύνου καὶ τῆς μελλούσης φθορᾶς· καὶ ἔνευσεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ εὐσεβεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου καὶ χριστιανικωτάτου αὐθέντου πάσης Μολδοβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Βασιλείου βοεβόνδα, καὶ ἐκινήθη οἴκοθεν καὶ ἐβοήθησεν αὐτῇ κατὰ τὸ ἐνόν, δεῖξας χάριν μεγίστην καὶ ἀντίδοσιν ἡμῖν τε καὶ πᾶσι τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς λοιποῖς, τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς, τῇ αὐθεντικῇ αὐτοῦ χορηγία καὶ δυνάμει· ἀφ' ἧς πέπαυται πᾶσα ἀπαίτησις καὶ ἐνόχλησις τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ τελεία ἐξάλειψις ἐγένετο τῆς ῥιπτομένης συνεχῶς ταῖς ἐπαρχίαις ἀπάσαις, μητροπόλεσι δηλαδή, ἀρχιεπισκοπαῖς τε καὶ ἐπισκοπαῖς, καὶ τῆς λοιπῆς φθοροποιῦ πατριαρχικῆς ζητείας· καὶ σὺν Θεῷ ἤδη διακείμεθα ἡσυχῶς τε καὶ κρείττοτέρως τῶν προτέρων ἐπηρεασμῶν, καὶ γαληνῶμεν μικρῶς, ἰθύνοντες τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ πάντας τοὺς ὑπ' αὐτὴν ἀποστολικῶς τε καὶ κανονικῶς, ὡς ἔξεστι τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς διαβιοῦν· καὶ πρὸς τῇ ἀκαταπαύστῳ πρὸς Θεὸν ἰκεσία καὶ πρεσβεία, ἥπερ ποιοῦμεν ἐν ἐσπέρα καὶ πρωὶ καὶ μεσημβρία ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις ἀπαξάπαντες ὑπὲρ τῆς μακροζωίας τοῦ αὐτοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἐκλαμπροτάτου αὐθέντου καὶ τῆς ἄκρας υἰείας καὶ εὐδαιμονίας καὶ τοῦ στηριγμοῦ τοῦ ὑψηλοτάτου αὐτοῦ θρόνου, ἠβουλήθημεν καὶ ἡμεῖς ἐπὶ ἀμοιβῇ τῶν πολλῶν αὐτοῦ εὐεργεσιῶν καὶ βοηθειῶν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, καὶ χάριτι τὴν τοῦ Ἀλβανιτοχωρίου χώραν, ὡς ὀράται, τὴν κειμένην ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς ἐπισκοπῆς Τζερβενοῦ, πατριαρχικὴν ἀποκαταστῆσαι καὶ τιμῆσαι· καὶ ὀνομάσαι αὐτὴν σταυροπηγιακὴν, καὶ κατατάξαι ἐν τῇ πατριαρχικῇ ἐξουσίᾳ καὶ ὑποταγῇ, καὶ ἀφαιρῆσαι καὶ ἀποσπᾶσαι τῆς δεσποτείας τοῦ κατὰ τὸπον ἐπισκόπου. "Οθεν

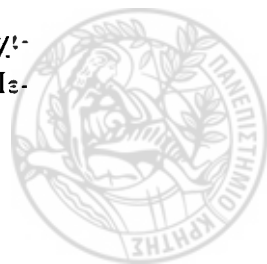

κρίναντες τούτο εὐλογόν τε καὶ δίκαιον γενέσθαι, ἀποφαινόμεθα γνώμη κοινῇ συνοδικῇ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, καὶ παρακελευόμεθα ἐν πνεύματι ἀγίῳ διὰ τοῦδε τοῦ πατριαρχικοῦ σιγιλλιώδους ἐν μεμβράναις γράμματος, ἵνα ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἡ χώρα αὕτη τοῦ Ἀλβανιτοχωρίου εἴη σταυροπηγιακὴ, πατριαρχικὴ, ἐλευθέρα, ἀδούλωτος, ἀκαταπάτητος καὶ ὅλως ἀνεπηρέαστος, καὶ μηδενὶ ὑπόκοιτο, εἰ μὴ τῇ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, παρέχουσα αὐτῇ ὑποταγῆς χάριν ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτῆς εἰσοδημάτων τε καὶ δικαιωμάτων ἄσπρα χιλιάδας δύο, μνημονευομένου ἐν αὐτῇ, ὡς εἰθίσται, τοῦ ἡμετέρου πατριαρχικοῦ ὀνόματος καὶ τῶν μετέπειτα πατριαρχῶν, ὡς αὐτόνομφ οὔση καὶ αὐτοδεσπότη τούντεῦθεν, παυσαμένου τοῦ λοιποῦ τοῦ μνημοσύνου τοῦ ἐπισκόπου, δίκαιον ὅλως μὴ κεκτημένου ἐν αὐτῇ, μὴ τολμῶντος τὸ ἀπὸ τοῦδε εἰσερχεσθαι τοῦ νῦν ἐπισκόπου Τζερβενοῦ Γαβριήλ, ἢ καὶ τῶν μετ' αὐτόν, ἐν αὐτῇ τῇ πατριαρχικῇ καὶ σταυροπηγιακῇ χώρᾳ, καὶ καταπατεῖν αὐτὴν καὶ ἐξουσιάζειν καὶ ἀρχιερατικόν τι ἐκτελεῖν καὶ ἀργεῖν καὶ ἀφορίζειν τοὺς ἐν αὐτῇ ἱερωμένους καὶ λαϊκοὺς, καὶ ἀπαιτεῖν παρ' αὐτῶν πολὺ ἢ ὀλίγον ἐκκλησιαστικὸν δικαίωμα, ἐν βάρει ἀργίας ἀσυγγνώστου τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτῶν καὶ παιδείας τῆς προσηκούσης· ὀφειλόντων καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἱερωμένων καὶ λαϊκῶν γινώσκειν τὴν ἡμῶν μετριότητα κύριον καὶ προστάτην αὐτῶν, καὶ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ διδόναι ἐτησίως τὴν ἀνωτέραν ἀποκοπήν, τῆς ὑποταγῆς χάριν, καὶ παρ' αὐτῆς ἀξιῶσθαι πάσης ἐκκλησιαστικῆς ἐπισκέψεως, μηδενὸς ἄδειαν ἔχοντος ἄλλως πως ποιῆσαι, ἢ τάναντία διαπράξασθαι, ἐν ἀργίᾳ ἀσυγγνώστῳ καὶ ἀφορισμῷ ἀλύτῳ τῷ παρὰ Θεοῦ παντοκράτορος. Οὕτως ἀπεφηνάμεθα· εἰς διηνεκὴν δὲ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἔνδειξιν πάντων ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος γράμμα ἐπιβεβαιωτήριον, καὶ ἐπεδόθη τῇ πατριαρχικῇ καὶ σταυροπηγιακῇ αὐτῇ χώρᾳ τοῦ Ἀλβανιτοχωρίου ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ δευτέρῳ, μηνὶ ἀπριλίῳ, ἰνδικτιῶνος δεκάτης. † Παρθένιος ἐλέφ

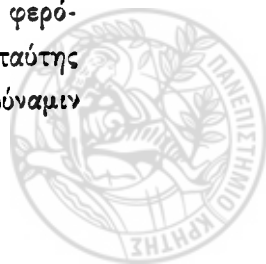

Νικομηδείας κὺρ Παΐσιου, τοῦ Νικαίας κὺρ Γερασίου, τοῦ Ἀμασειάς κὺρ Διονυσίου, τοῦ Βερροίας κὺρ Μακαρίου, τοῦ Λαρίσσης κὺρ Παρθενίου, τοῦ Ῥόδου κὺρ Ἰγνατίου, τοῦ Μιτυλήνης κὺρ Νικοδήμου, τοῦ Δρύστρας κὺρ Ἱεροθέου (ἔχοντος καὶ τὴν γνώμην τοῦ Κρήτης κὺρ Κωνσταντίου), τοῦ Βιζύης κὺρ Ἰωακείμ, τοῦ Δέρκων κὺρ Νικοδήμου, τοῦ Χριστιανουπόλεως κὺρ Γρηγορίου καὶ τοῦ Ἐλασσώνος κὺρ Ἀθανασίου, προεκρίθη καὶ προεξελέγη τῶν ἄλλων τῶν ἐν ταῖς ψήφοις μνημονευθέντων ὁ ὀσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις κὺρ Παγκράτιος, ἀνὴρ ἱεροπρεπῆς καὶ τὸ ἱερατικὸν σχῆμα ἐκ παιδῶν ἠμφισπόμενος, σεμνὸς τὰ ἔθη καὶ τὸν τρόπον κόσμιος, πρᾶξιν τε ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἔργα προσήκοντα τῇ μοναδικῇ πολιτεῖα κεκτημένος, καὶ ἐναρέτως διάγων καὶ ἐξασχῶν ἑαυτὸν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, ὥστε καὶ ἄξιος ἀκεφάνη ποιμάναι ποίμνιον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. Τοῦτον τοιγαροῦν ἡ μετριότης ἡμῶν τῇ δυνάμει καὶ χάριτι καὶ ἐξουσίᾳ τοῦ παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ πνεύματος ἀρχιερέα ἐχειροτόνησε καὶ ἀρχιεπίσκοπον ἀνέδειξε τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Διμιτζάνης καὶ Ἀργυροκάστρου καὶ τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ ἐνοριακῶν χωρίων (τοῦ Στεμνίτζα, τοῦ Καρνέσι, τοῦ Βαλτεσνίκος, τοῦ Ῥάδου, τοῦ Ἀρτοζίνος, τοῦ Δράϊνα, τοῦ Ἄρβιτζα, τοῦ Κερπινῆ, τοῦ Γλίγοβαν, τοῦ Τοπόριστα, τοῦ Καμενίτζα, τοῦ Λάστα, τοῦ Γλανιτζιά, τοῦ Βιτίνα, τοῦ Πύργου, τοῦ Ἐπτὰ-Ψωμίων, τοῦ Ἀρκουδόραμα, τοῦ Εὐβίτζη, τοῦ Πιάνα, τοῦ Ἀλονίστανα, τοῦ Ῥοϊνόν, τοῦ Ταβία, τοῦ Σιλίμνα, τοῦ Δικούρεσι, τοῦ Κερνίτζα καὶ τοῦ Ζάτουνα), δεσπότην τε καὶ ἐξουσιαστὴν ἀπεκατέστησε πάντων τῶν κτημάτων καὶ ἀφιερωμάτων αὐτῆς. Ὀφείλει τοιγαροῦν ὁ θεοφιλέστατος οὗτος ἀρχιεπίσκοπος Διμιτζάνης καὶ Ἀργυροκάστρου, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς κὺρ Παγκράτιος, ἀπελθεῖν ὅσον οὕτω εἰς τὴν θεόθεν λαχοῦσαν αὐτῷ ἀρχιεπισκοπὴν ταύτην καὶ ἐπιλαβέσθαι αὐτῆς κέ. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ρψιη^μ [1718], μηνὶ δεκεμβρίῳ Ἰνδικτιῶνος ιβ^α».

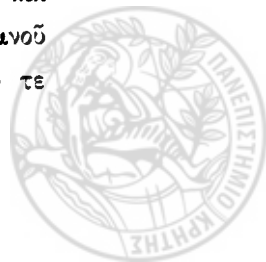
51. Ἱερεμίου γ' Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον περὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Δαμαλῶν καὶ Πεδιάδος, σ. 145. Ἔχει δὲ οὕτως: «Ἱε-

ρεμίας ἐλέφ Θεοῦ κέ. Καὶ ὁ τῆς οἰκονομίας τρόπος πάντως οὐκ ἀδόκιμος ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ἐπαινετὸς καὶ ἀναγκαῖος· αὕτη γὰρ οἷα μήτηρ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ κηδεμὼν ἄριστος τῆς τούτων φροντίζουσα διακυβερνήσεως καὶ τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον προκοπῆς καὶ βελτιώσεως, πολλὰ πολλάκις περὶ τούτων οἶδεν ἐξοικονομεῖν. Διὰ τοι τοῦτο θεσμοὶ πατέρων καὶ διατάξεις διάφοροι βασιλικαί τε καὶ ἐκκλησιαστικαὶ τὸ παντεζούσιον καὶ τὴν κατὰ πάντων ἐκκλητον τῷ καθ' ἡμᾶς Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ ἐπιβραβεύοντες ἄδειαν παρέχουσι τοῖς κατὰ καιροῦς τούτου προέδροις ἐξοικονομεῖν μετὰ τῆς ὑπ' αὐτοὺς συνόδου περὶ τῶν ἀπανταχόθι ἐκκλησιῶν ὅσα πρὸς τὸ συμφερότερον τούτων συντείνει καὶ ἐπὶ βελτίονα φέρει κατάστασιν. Κατὰ τοῦτον οὖν τὸν τῆς οἰκονομίας λόγον πολλὰ φαίνονται τῶν ἐκκλησιαστικῶν διαφορῶς κατὰ καιροῦς ἐξοικονομηθέντα ἐν τε τοῖς πάλαι χρόνοις καὶ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς· αὐτίκα καὶ γὰρ ὁ τε τῆς ἐκκλησίας μέγας φωστὴρ, ὁ θεηγόρος Βασίλειος, ἐπισκοπικὰ ἐκκλησιῶν μετατίθησιν ὄρια καὶ τὸν τῆς Μισθίας ἀγρὸν τὰ Μίνδανα φέρων ὑποτίθησι τῇ Μασάδων, μηδὲν αὐτῇ προσήκοντα τὴν ἀρχὴν· καὶ οἱ τῆς ἕκτης συνόδου θεοφόροι πατέρες τῷ προέδρῳ τῆς Κύπρου τὴν τῶν Ἑλλησποντιῶν ἐπαρχίαν ὑπέταξαν. Ἄλλὰ δὴ καὶ τοὺς πατριαρχικοὺς θρόνους οἱ κατὰ τὰς συνόδους πατέρες ἐτίμησαν καὶ ἄλλους τοιοῦτους προβιβασμοὺς ἀρχιερατικῶν θρόνων ἐποίησαν· καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν δὲ αἰοῖδιμοὶ πατριάρχαι τὴν τοιαύτην ἔχοντες ἐξουσίαν μετὰ τῆς περὶ αὐτοὺς συνόδου ἐπισκοπικοῦς θρόνους εἰς ἀρχιεπισκοπὰς προτιμήσαντες φαίνονται, καὶ ἄλλ' ἄττα τοιαῦτα περὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἐκκλησιῶν οἰκονομικῶς διαπεπραχότες. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ ἡ κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἀγιωτάτη ἐπισκοπὴ Δαμαλῶν καὶ Πεδιάδος ὑποκειμένη μὲν ἦν τῇ ἐν αὐτῇ μητροπόλει Κορίνθου, ὁ δὲ ἤδη ἀρχιερατεύων ἐν αὐτῇ μητροπολίτης Κορίνθου Μητροφάνης τὴν μητροπολιτικὴν ἀξίαν καταχρώμενος, παρὰ τοὺς ἱεροὺς νόμους καὶ κανόνας ἐχθρικῶς τε φερόμενος κατὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης Δαμαλῶν κὺρ Σωφρονίου, διὰ τὸ ἀπαιτεῖν αὐτὸν ὑπὲρ δύναμιν

ἄσπρων ποσόσητα, ἔσπευδεν ἐξῶσαι αὐτὸν τῆς ἐπισκοπῆς παραλόγως, καίτοι προκεχειροτονημένον νομίμως καὶ κανονικῶς, καὶ στεργόμενον καὶ ἀγαπώμενον παρὰ τῶν ἐν αὐτῇ χριστιανῶν, καὶ διὰ τοῦτο πολλὰ ὠμότητος καὶ θρασύτητος ἔργα ἐπεδείκνυτο πρὸς αὐτόν, ἀρπάζων ληστρικῶς καὶ τὰ ἐκκλησιαστικά εἰσοδήματα τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ καὶ κατεπεμβαίνων αὐτῆς λόγοις κενοῖς καὶ σαθραῖς προφάσεσιν, ὥστε καὶ χειροτονίας ἐν αὐτῇ ποιῆσαι, ἀποδημοῦντος αὐτοῦ τοῦ ἐπισκόπου, μόνον ἑαυτὸν προστάτην καὶ ἐξουσιαστὴν τῆς ἐπισκοπῆς ὀνομάζοντα καὶ τυραννικῶς τοῖς χριστιανοῖς ἐπιχειῖσθαι· ἀνθ' ὅτου καὶ ὁ ῥηθεις ἐπίσκοπος Δαμαλῶν καὶ Πεδιάδος κύρ Σωφρόνιος, μὴ φέρων τὴν τυραννίδα αὐτοῦ καὶ τὴν παράλογον ἐπίβασιν καὶ ὠμότητα, προσέδραμε τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ τῇ περὶ αὐτὴν ἱερᾷ συνόδῳ ἐπὶ τῷ τυχεῖν βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως· κἀντεῦθεν παραστάς ἐπὶ συνόδου καθυπέδειξεν ἡμῖν ἐνυπόγραφον ἀναφορὰν τῶν χριστιανῶν τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης, δηλοποιούντων τὰ κατ' αὐτὸν καὶ δεομένων καὶ ἰκετικῶς καὶ μετὰ θερμῶν παραλήσεων τιμῆσαι τὴν ἐπαρχίαν αὐτῶν εἰς ἀρχιεπισκοπήν, ἐπὶ τῷ ἀπαλλαγῆναι τῆς ὑποταγῆς αὐτοῦ, τοῦ μητροπολίτου Κορίνθου. Ἡ γοῦν μετριότης ἡμῶν τότε μὲν δὴ τὸ πρῶτον ἐπέστειλεν αὐτῷ συνοδικῶς ἐπιτάττουσα καὶ παραινοῦσα τὰ νόμιμα ἐπὶ τῷ ἀναστεῖλαι τὴν παράλογον αὐτοῦ ὀρμὴν καὶ τὰ ἄθεσμα ἐπιχειρήματα· ἐπεὶ δὲ οὐδόλως ἐπέισθη, φρεναπατώμενος ψευδέσι προλήψεσι καὶ ἐπισφαλεῖ λογισμῷ, καὶ ἠρείθησε τῇ συνόδῳ, μὴ ἀποστάς τῆς προτέρας αὐτοῦ γνώμης καὶ τοῦ καταδυναστεύειν πικρῶς τοὺς χριστιανούς, σκέψεως γενομένης δευτέρας καὶ λογοτριβῆς περὶ τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης ἔκρινε καὶ ἀπεφῆνατο γνώμη τῆς περὶ αὐτὴν ὑπερτελεστάτης τῶν συναδέλφων συνόδου τὴν ῥηθεῖσαν ἐπισκοπὴν ταύτην τιμηθῆναι εἰς ἀρχιεπισκοπήν, ἀφαιρεθεῖσαν τῆς ἐξουσίας τοῦ μητροπολίτου Κορίνθου διὰ τε τὰς εἰρημένας αἰτίας καὶ διὰ τὸ ἐπιλείψαι τὰ σκάνδαλα καὶ τὰς λογομαχίας, ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸ εἶναι τὸν ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντα κύρ Σωφρόνιον ἄξιον καὶ ἐνάρετον, πάσῃ ἀρετῇ καὶ ἐναρέτοις ἔργοις κεκοσμημένον, σεμνοῦ τε βίου καὶ ἡσυχίας καὶ ἀπραγμοσύνης ἐραστὴν, γηραλέον τε

καὶ αἰδέσιμον, καὶ διὰ ταῦτα προκεχειροτονημένον νομίμως καὶ κανονικῶς αἰτήσῃ καὶ προσκλήσῃ τῶν ἐν αὐτῇ χριστιανῶν, καὶ ἄξιον ἤδη ἀναφανέντα συγκαταλέγεσθαι τῇ ὁμηγύρῃ τῶν περὶ ἡμᾶς ἀρχιερέων. Καὶ δὴ τῇ δυνάμει καὶ ἐξουσίᾳ καὶ χάριτι τοῦ παναγίου καὶ ζωαρχικοῦ πνεύματος, προβιβάσασα αὐτὸν εἰς τάξιν ἀρχιεπισκόπου, γράφει καὶ ἀποφαίνεται γνώμη κοινῇ καὶ συνοδικῇ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα ἡ ῥηθεῖσα ἀγιωτάτη ἐπισκοπὴ Δαμαλῶν καὶ Πεδιάδος ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὑπάρχη καὶ λέγηται ἀρχιεπισκοπὴ, ὑποταττομένη ἀμέσως τῷ καθ' ἡμᾶς πατριαρχικῷ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ, καὶ συναριθμουμένη ταῖς ὑπὸ τοῦτον τελούσαις ἀρχιεπισκοπαῖς, καὶ παρ' αὐτοῦ διεξαγομένη· ὁ δὲ ἀρχιερατεύων ἐν αὐτῇ νομίμως καὶ κανονικῶς κὺρ Σωφρόνιος ὑπάρχη καὶ λέγηται τὸ ἀπὸ τοῦδε θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος· ὃς δὴ καὶ οἱ μετ' αὐτὸν χειροτονοῦμενοι παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς πατριαρχῶν πρὸς τὸν καθ' ἡμᾶς Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἔχωσι τὴν ἀναφορὰν καὶ μνημονεύωσι τοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόματος ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς, φέροντες καὶ ἀμφιεννύμενοι μετὰ τῶν λοιπῶν ἀρχιερατικῶν ἀμφίων καὶ σάκκων, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἐκκλησίας, κατ' οὐδὲν παρενοχλοῦντος αὐτοῖς τοῦ μητροπολίτου Κορίνθου. Ὅφειλει τοιγαροῦν ὁ θεοφιλέστατος οὗτος ἀρχιεπίσκοπος Δαμαλῶν καὶ Πεδιάδος, ἐν ἀγίῳ πνεύματι κέ. αψιδ^Ϟ [=1719], μηνὶ Ἰανουαρίῳ Ἰνδικτιῶνος ιβ'αε».

52. Σιγίλλιῶδες γράμμα ἀνώνυμον καὶ ἀχρονολόγητον περὶ τῆς μητροπόλεως Καφᾶ καὶ Φούλλων. Ἄρχ. «Φανερόν ἐστιν οὕτως καὶ ἀριδηλότατον» κτλ., σ. 147. Διὰ τοῦ γράμματος τούτου ἡ μητρόπολις Καφᾶ καὶ Φούλλων ἠνώθη τῇ μητροπόλει Ἀμασειας.

53. Ἀνώνυμον σιγίλλιῶδες γράμμα κεκολοβωμένον καὶ ἀχρονολόγητον, οὗ ἡ ἀρχή· «Προνοίας ἄριστον ἔργον» κτλ., σ. 148. Τὸ οὐσιῶδες μέρος τούτου τοῦ γράμματος ἔχει οὕτως· «Ὅθεν κατὰ τὸ παρὸν εὐρεθείσης τῆς μητροπόλεως Προϊλάβου ταῖς τοῦ καιροῦ ξυντυχίαις δυσπραγοῦσης καὶ εἰς ἔνδειαν οὔσης τῶν ἀναγκαίων, ἐπὶ τῷ θρέφαι καὶ περιθάλψαι καὶ εἰς αὐτάρκειαν ἐξομα-

λίσαι καὶ τὸν προστάτην αὐτῆς, καὶ κινδυνευούσης ὀλιγορηθῆναι πρὸς πάντων καὶ προστασίας ἀρχιερατικῆς ἀμοιρῆσαι, τοὺς τ' ἐκεῖσε χριστιανούς ἐν στερήσει καὶ ὄρφανία διάγειν τῆς πνευματικῆς διοικήσεως καὶ ἀνεπισκέπτως φέρεσθαι καὶ τηνάλλως τὰ κατ' αὐτοὺς ψυχικὰ καὶ σωτηριώδη ἐπιχειρήματα καὶ εἰς ἀπωλείας προκειῖσθαι κρημνούς, μὴ κεκτημένους τὸν ἀνασώζοντα καὶ ποδηγετοῦντα ὁσίως πρὸς τὰς τῆς σωτηρίας ὁδούς, σκέψις προετέθη κοινῇ περὶ τῆς ἀντιλήψεως ταύτης καὶ διοικήσεως, καὶ συνοδικῶς ἐγνωμοδοτήθη κοινῇ ὑπὸ τῆς ἐνδημούσης ἤδη ἱεραῶ τῶν ἀρχιερέων συνόδου, ὅπως τὸ ἐνδεές αὐτῆς ἀναπληρωθῆ ἄλλιν καὶ ἀπαρτισθῆ ἐκ τῆς ἰδίας περιουσίας, καὶ θεραπευθῆ ταύτης τὸ ἀσθενές τοῖς κατ' ὄλιγον βοηθήμασι, καὶ εὐφόρως φέρηται τοῦ λοιποῦ τοῖς ἰδίους ἀνακουφίσμασιν· ἔχει γὰρ ἀνέκαθεν χώραν αὐτῆς ἐνοριακὴν, Τιμάρωβον λεγομένην, ἣ καὶ Ῥώνιον, ἀρκετῶς δυναμένην παραμυθῆσαι τὴν ταύτης ἐνδειαν, ἥτις κατὰ καιροὺς ἀνωμάλους οὐκ οἶδ' ὅπως ἀπεχωρίσθη ταύτης μικρὸν καὶ ὠνομάσθη πατριαρχικὴ ἐξαρχία, καὶ αὐτὴς ἀντικατέστη καὶ ὑπετάχθη αὐτῇ, (καὶ) κατὰ καιρὸν ἦν ἀρχιερατέων ἐν ταύτῃ ὁ νῦν Τορνόβου κὺρ Γεράσιμος, ὡσαύτως καὶ ὁ πρὸ μικροῦ τὸ ζῆν ἐκμετρήσας Κύριλλος, ὁ κατὰ προεδρίαν τελέσας (ἐν) αὐτῇ. Ταύτην, χώραν γνησίαν οὖσαν αὐτῆς, καὶ νῦν τῇ ἐξουσίᾳ ταύτης ἐπιβεβαιωθῆναι διέγνωσται, καθὼς ἦν ἐξ ἀρχῆς, καὶ διὰ τῆς τοιαύτης ἀντιλήψεως ἀναζωωθῆναι πῶς ταύτην καὶ εἰς αὐτάρκειαν καὶ εὐθηνίαν ἐλθεῖν, καὶ δύνασθαι τρέφειν τὸν ἐν αὐτῇ χειροτονηθῆσόμενον ἀρχιερέα καὶ ἐπαρκεῖν αὐτῷ ταῖς ἀναγκαίαις προσόδοις, ἐξ ὧν ἔχει ἀπολογεῖσθαι καὶ τὰ ἐπικείμενα ταύτῃ χρέη - - - Καὶ δὴ γραφόμεθα καὶ ἀποφαινόμεθα, ἵνα ἡ χώρα αὕτη, τὸ Τιμάρωβον, εἴη ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐνοριακὴ καὶ γνησία τῆς μητροπόλεως Προϊλάβου» κτλ.

54. Κυρίλλου δ' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα συγχωρητικὸν διὰ τὸν Δημήτριον Ὁρλενον, τὴν σύμβιον αὐτοῦ Μαρίαν, τὸν υἱὸν αὐτοῦ Παῦλον καὶ τὰς θυγατέρας Θεοδώραν, Ἄνναν, Μαρρίαν, Παρασκευὴν καὶ Μελανίαν (1712). Ἄρχ. «Ἐπειδὴ χρέος ἐστὶν ἡμῖν ἀπαραίτητον» κτλ., σ. 156.

55. Τοῦ αὐτοῦ Κυρίλλου γράμμα πρὸς τὸν δοῦκα «τῶν στρατευμάτων Ζαποροβιενσιῶν» (16 ἰαν. 1712). Ἄρχ. «Τὸ τίμιον γράμμα τῆς ὑμετέρας ἐνδοξότητος» κτλ., σ. 157.

56. Ἄνωνυμον πατριαρχικὸν καὶ συγχωρητικὸν γράμμα διὰ τινὰ Καϊχόστρον, σ. 159.

57. Ἔτερον συγχωρητικὸν διὰ τινὰ Δημήτριον, σ. 160.

58. «Ἵπομνήματα πατριαρχῶν καὶ ἀρχιερέων», σ. 163-167.

59. Ἰωάννου ια' Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Βέγκου, «τόμος ὁ συντεθειὸς ἐπὶ τῷ συνοικεσίῳ τοῦ δεσπότητος κὺρ Μιχαὴλ καὶ τῆς βασιλείσσης κυρίας Ἄννης, θυγατρὸς τοῦ ἁγίου βασιλέως» (νοεμβρ. 1278). Ἄρχ. «Ἐπεὶ οἱ εὐσεβέστατοι καὶ ἅγιοι ἡμῶν δεσπότηται» κτλ., σ. 175. Ἵπογραφαί: Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας, Ἰσαὰκ Ἐφέσου, Λέων Ἡρακλείας «τῆς κατὰ Θράκην», Ἰωάννης Νικομηδείας, Νικόλαος Χαλκηδόνος, Λέων Καρύας [sic], Μελέτιος Ἀθηνῶν, Νίκανδρος Λαρίσσης, Ἀλέξιος Δρουϊνουπόλεως, Ἰωάννης Σμύρνης καὶ Νομφαίου, Κωνσταντῖος Ἀμάστριδος, Κωνσταντῖος Μεσημβρίας, Λαυρέντιος Ἀχυράους, Κωνσταντῖος Δέρκων, Ἰωάννης Βιζύης, Λέων Βερροίας, Θεοφάνης Νικαίας, Βασίλειος Ἀδριανουπόλεως καὶ Ἰωάννης Τρικχάλων.

60. Δύο ἄνωνυμοὶ συνοδικοὶ τόμοι, ὧν αἱ ἀρχαί: «Ἐχρῆν ὄντως τὸ φαῦλον εὐθέως» κτλ., «Ἡ μὲν γαλήνη τοῖς πλέουσιν» κτλ., σ. 179 - 183.

61. Πρᾶξις ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ ἀρχιερέως διὰ τινὰ μητρόπολιν χηρεύουσαν. Ἄρχ. «Ἰατρῶ κατ' ἐπιστήμην» κτλ., σ. 184.

62. Γαβριὴλ γ' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα περὶ τινος γαμικοῦ συναλλάγματος, γενομένου ἐν Τρικχάλοις (1705), σ. 187.

63. Παΐσιου β' Κωνσταντινουπόλεως πρᾶξις ἐπὶ τῇ παντελεῖ καθαιρέσει τοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου γ' (δεκ. 1727). Ἄρχ. «Ὁ κοινὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους πολέμιος» κτλ., σ. 188 κέ. Ἵπογραφαί: Γεράσιμος Ἡρακλείας, Δύξέντιος Κυζίκου, Σεραφεὶμ Νικομηδείας, Νικόδημος Χαλκηδόνος, Μακάριος Σηλυβρίας, Θεόκλητος Φιλιππουπόλεως, Κοσμάς Πισιδίας, Καλλίνικος Ἀγχιάλου, Κωνσταντῖος Δρύστρας, Ἀθανάσιος Βάρνης, Δανιὴλ Χίου, Ἰάκωβος Φερσάλων.

64. «Ἴσον ἐπιτροπικοῦ γράμματος». Ἀρχ. «Ἡ τῶν προΐσταμένων μετὰ Θεόν» κτλ., σ. 195.

65. «Ἴσον τοῦ γράμματος τῆς φυλακῆς». Ἀρχ. «Τὰ καθ' αὐτὰ καλά» κτλ., σ. 195.

66. [Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων] «περὶ τῆς Μέκκας καὶ Μεδίνας». Ἀρχ. «Ἡ Μέκκα ἂν καλά παρὰ τοῖς Ἄραφιν νὰ σημαίνῃ πολλά» κτλ., σ. 197-206.

67. «Περὶ βοηθείας τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Τάφου ἐν τῷ Βουκουρεστίῳ», σ. 207.

68. Ἀπανταχοῦσα «περὶ βοηθείας τῆς ἐκκλησίας τῶν Καφατιανῶν ἐν τῷ Γαλατᾷ», σ. 208.

69. Ἐτέρα «περὶ βοηθείας τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, τῆς ἐκτὸς Βυζαντίου», ἀνακαινισθείσης ὑπὸ Νικοδήμου ἀρχιερέως Δέρκων καὶ Νεοχωρίου, σ. 210.

70. Ἐτέρα περὶ βοηθείας τινῶν αἰχμαλωτισθέντων ἐν Βαρβαρία καὶ ἐκλυτρωθέντων ὑπὸ Σαμουήλ μητροπολίτου Λιβύτης. Ἀρχ. «Εἶ γε ἀληθῶς οἱ τὴν ἐπίγειον» κτλ., σ. 213.

71. «Θέσεις τινές περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῶν σχολείων. Χρυσάνθου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου τοῦ Παναγίου Τάφου». Ἀρχ. «Θέσις πρώτη, ὅτι πρέπει ἀναγκαίως νὰ προκρίνεται ἡ οἰκοδομὴ καὶ κατάστασις τῶν σχολείων ἀπὸ τὴν οἰκοδομὴν ἀπλῶς τῶν κοινοβίων καὶ μοναστηρίων» κτλ., σ. 217-227. Αἱ σελίδες 223 καὶ 224 ἐλλείπουσι τῷ κώδικι.

72. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων γράμμα ἐκ Βουκουρεστίου (1727) πρὸς τοὺς ἐν τῇ μητροπόλει Μπελιγραδίου χριστιανούς, σ. 229-236.

73. «Ἐκ τῶν ἐρωταποκρίσεων Παχωμίου μοναχοῦ», σ. 237-240.

74. Τύποι πατριαρχικῶν γραμμάτων, συστατικῶν τε καὶ ἀπολυτικῶν, σ. 241.

75. Ὀνοματολογικὰ Παλαιστίνης, σ. 243.

76. Ἀωνόμου πατριάρχου γράμμα συγχωρητικὸν διὰ τὸν ἐν Μοσχοβίᾳ πατριαρχεῦσαντα Νίκωνα. Ἀρχ. «Κρίσιν ἅμα καὶ ἔλεον» κτλ., σ. 247.

77. Καλλινίκου β' Κωνσταντινουπόλεως συνοδικὴ ἐπιστολὴ

περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς εὐχαριστίας καὶ κατὰ τῶν περὶ τούτου τετραδίων Ἰωάννου τοῦ Καρυοφύλλη. Ἄρχ. «Ἄπλοῦς ὁ λόγος ἔφυ» κτλ., σ. 251. Κατεχωρίσθη ὑπὸ τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Δοσιθέου ἐν τῇ κατὰ Καρυοφύλλη ἀντιρρήσει τῇ τυπωθείσῃ ἔτει 1694-φ ἐν Γιάσιφ.

78. Ἀνωμόμου τινὸς Ἀλεξανδρείας πατριάρχου ὁμολογία πίστεως πρὸς τινὰς ξένους. Ἄρχ. «Ἐπειδὴ καὶ νὰ ἐζητήθη παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος» κτλ., σ. 255.

79. Τάξεις τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἐπὶ τῇ ψηφίσει ἀρχιερέων, ἐπὶ τῇ πρὸς αὐτοὺς ἀνακοινώσει τοῦ μικροῦ καὶ τοῦ μεγάλου μηνύματος, καὶ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ πατριάρχου, σ. 263 κέ.

80. Γενναδίου Σχολαρίου ὁμιλία περὶ τοῦ μυστηριώδους σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρχ. «Ἐπειδὴ τῇ διὰ τῶν ἱερῶν τούτων ἡμερῶν» κτλ., σ. 267-278.

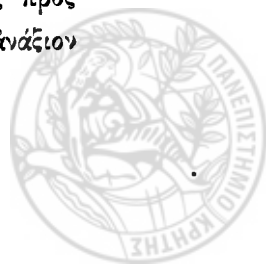
81. Τύποι διαφόρων πατριαρχικῶν γραμμάτων, σ. 283-289.

82. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἀπανταχοῦσα πρὸς τοὺς ἐν Οὐγκροβλαχίᾳ χριστιανούς, εἰς παροχὴν βοήθειας Ἰωάννη τινὶ ἐξ Ἰουδαίων, σ. 290.

83. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἀπόκρισις εἰς πρόβλημα μητροπολίτου τινὸς Οὐγκροβλαχίας «περὶ τινων ἀμφιβόλων λογισμῶν», σχετικῶν πρὸς τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν τῆς οὐγκροβλαχικῆς ἡγεμονικῆς τζάρας. Ἄρχ. «Ἰδίωμα τῶν ἀνθρώπων» κτλ., σ. 293.

84. Σεραφεῖμ Κωνσταντινουπόλεως ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ περὶ τῆς καθαιρέσεως τῶν ψευδο-Ἀντιοχείας πατριαρχῶν Σεραφεῖμ καὶ Κυρίλλου (δεκ. 1759). Ἄρχ. «Ἡ ἀκατάσχετος ὁρμὴ» κτλ., σ. 295. Ὑπογραφαί: Ἱεροσολύμων Παρθένιος, Ἡρακλείας Γεράσιμος, Νικαίας Ἱερεμίας, Ἀδριανουπόλεως Διονύσιος, Λαρίσσης Μελέτιος, Σερρῶν Ἰωαννίκιος, Μεσημβρίας Ἄνθιμος, Δρύστρας Βαρθολομαῖος, Σοφίας Ἱερεμίας, Ἐλασσώνος Τιμόθεος. Ὅρα Ἀναλέκτων τ. IV, σ. 76-80.

85. Τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ἀποκρίσεις πρὸς ἐρωτήσεις περὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ἄρχ. «Οὐκ ἀνάξιον εὐαγγελικῆς πολιτείας» κτλ., σ. 299-303.

86. Πρακτικά τῆς ἐν Μόσχᾳ συνόδου τοῦ 1666-ου ἔτους, σ. 307 κέ.

87. Παΐσιου μητροπολίτου Γάζης ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Μοσχοβίας πατριάρχη Νίκωνα (12 ἰουλ. 1662). Ἄρχ. «Ἐκαρδίωσας ἡμᾶς» κτλ., σ. 311-320.

88. Τοῦ αὐτοῦ Παΐσιου ἐπιστολὴ πρὸς Νεκτάριον, πατριάρχη Ἱεροσολύμων (1663). Ἄρχ. «Διττοῖς καὶ οὐ πρὸ πολλοῦ προσέβαλον γράμμασι» κτλ., σ. 320-322.

89. Ἐτέρα τοῦ αὐτοῦ πρὸς Διονύσιον γ', πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως (1663). Ἄρχ. «Ἴδου καὶ τρίτην ἐπιστολήν» κτλ., σ. 322-324.

90. Ἐτέρα τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Ῥῶσον αὐτοκράτορα Ἀλέξιον Μιχαηλοβίτζην. Ἄρχ. «Φασί τινες τὴν ἀποσταλθεῖσάν μοι» κτλ., σ. 324-326. Ἐξ ἐτέρου ἀντιγράφου προεξεδόθη τύποις ὑπ' ἐμοῦ. Ὅρα Ἑλλην. Φιλολογ. Συλλόγου Κωνσταντινουπόλεως τ. XVII, σ. 82 - 83.

91. Τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως γράμμα συγχωρητικὸν πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Φιλιππουπόλεως ὀρθοδόξους, σ. 327.

92. Γαβριήλ γ' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα πρὸς τοὺς ἐν τῇ νήσῳ Ἄνδρω χριστιανούς περὶ πίστεως καὶ κατὰ Λατίνων (1706), σ. 330-332.

93. Τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ἐγκύκλιον γράμμα, ὅτι τοῖς μοναχοῖς οὐκ ἔξεστιν ἐπιστρέφειν ἑαυτοὺς εἰς τὴν τῶν λαϊκῶν τάξιν, σ. 334.

94. Πρᾶξις συνόδου, γενομένης ἐν Βουκουρεστίῳ, δι' ἧς ἀναγνωρίζεται ἀθῶος ὁ Ῥιμνίκου ἐπίσκοπος Ἰλαρίων τῆς προσαφιδείσης αὐτῷ κατηγορίας ὑπὸ τινος Στεφάνου μοναχῆς, ὅτι τὸ γεννηθὲν ὑπ' αὐτῆς βρέφος προῆλθε δήθεν ἐκ βίας τοῦ ἐπισκόπου τούτου, σελ. 335. Ἐν τῇ συνόδῳ ταύτῃ παρήσαν ὁ Οὐγκροβλαχίας Θεοδόσιος, ὁ Ἀδριανουπόλεως Κλήμης, ὁ Ἱεραπόλεως Μάξιμος, ὁ Σοφίας Αὐξέντιος, ὁ Πωγωνιανῆς Εὐθύμιος.

95. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων γράμμα πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῆς Ὁξφόρδης, προτρεπτικὸν εἰς ἔκδοσιν τοῦ περὶ ἐκπο-

ρεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος ὑπομνήματος Ἀδάμ τοῦ Ζοιρνακζίου. Ἄρχ. «Ἡμῖν, ὧ ἄνδρες γενναῖοι» κτλ., σ. 337-340. Ἀνάλεκτα ἱεροσολυμ. σταχυολ. τ. IV, σ. 72-76.

96. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ὑπομνημάτων, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Ὅποιος ἐπιχειρισθῆ νὰ ἐνώσῃ τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν μετὰ τὴν Δυτικὴν, εἶναι χρεῖα νὰ ἐξετάσῃ ταῦτα τὰ κεφάλαια ὅπου ἐδῶ στρώνομεν». Ἄρχ. «α΄. Ἐὰν ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν ὁμοίαν ἐξουσίαν» κτλ., σ. 343-346.

97. Ἀρσενίου Μονεμβασίας ἐπιστολὴ τῷ πάπῃ Παύλῳ γ΄. Ἄρχ. «Εἰ καὶ πρὶν περιττῶς» κτλ., σ. 353. Ἐ. Legrand, Bibliographie hellénique; XVe siècle, τ. I, σ. 218-224. Μ. Παρανάκας ἐν τῇ ἐφημερίδι «Πρωΐα», 1876, σ. 54-56.

98. «Συμφωνία τῶν Σιναΐτῶν μετὰ τοῦ χειροτονηθέντος ἀρχιεπισκόπου αὐτῶν Ἰωαννικίου, δι' ἧς ἔχει διάγειν μετ' αὐτῶν» (σεπτ. 1671), σ. 359. [Π. Νεοκλέους] Τὸ κανονικὸν δίκαιον τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων ἐπὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Σινᾶ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1868, σ. 55-58.

99. «Ἡ ἀναφορὰ τῶν Σιναΐτῶν ὅπου ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος ὁ Ἰωαννίκιος», σ. 364. [Π. Νεοκλέους] Τὸ κανονικὸν δίκαιον κτλ., σ. 59-60.

100. «Τὸ πρὸς τὸν κῆρ Νεκτάριον γράμμα, ὅτι νὰ χειροτονηθῆ ὁ Ἰωαννίκιος», σ. 365.

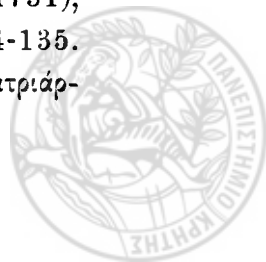
101. «Ἡ ὁμολογία τοῦ Ἰωαννικίου», σ. 366.

102. «Συνοδικὸν βεβαιοῦν τὴν συμφωνίαν τῶν Σιναΐτῶν μετὰ τοῦ ἐπισκόπου αὐτῶν». Πράξεις τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων Δοσιθέου, ἧς ἡ ἀρχὴ· «Νόμοις, θεσμοῖς» κτλ., σ. 367. [Π. Νεοκλέους] Τὸ κανονικὸν δίκαιον κτλ., σ. 63-66.

103. Πράξεις τινὲς ἐκ τοῦ συνοδικοῦ σιναΐτικοῦ κώδικος τοῦ Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων, σ. 311.

104. Μελετίου Ἱεροσολύμων γράμμα πρὸς τοὺς Σιναΐτας περὶ τῆς εἰς ἀρχιεπίσκοπον Σιναίου χειροτονίας τοῦ Νικηφόρου (1731), σ. 372. [Π. Νεοκλέους] Τὸ κανονικὸν δίκαιον κτλ., σ. 134-135.

105. «Διάγνωσις τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου πατριάρ-

χου κὺρ Νεκταρίου, γεγονυῖα κατὰ τὸ ἄρχο' ἔτος τῆς σωτηρίας, κατὰ μῆνα δεκέμβριον, περὶ τῶν ὀρίων πόλεων καὶ χωρίων τῶν κάτω γεγραμμένων ἐπαρχιῶν κεῖται δὲ ἡ διάγνωσις αὕτη ἐν τῷ ἱερῷ κώδικι τοῦ Παναγίου Τάφου, σελίδι νζ'. Ἄρχ. «Τὴν σήμερον ἐρευνήσαντες» κτλ., σ. 373. Ἀνάλεκτα ἱεροσολ. σταχυολογίας, τ. II, σ. 283.

106. «Παραίτησις τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κὺρ Νεκταρίου», σ. 374.

107. «Ἴσον καὶ ὅμοιον τῆς διαθήκης Γερασίμου μοναχοῦ, περὶ τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου, τοῦ ἐνδον κειμένου τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, διαταττομένου τοῦτο τὸ μοναστήριον, μετενεχθὲν ἔκ τινος πρωτοτύπου», σ. 375. Ἀναλέκτων τ. II, σ. 255-257.

108. «Ἦλη μύρου τοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ», σ. 378.

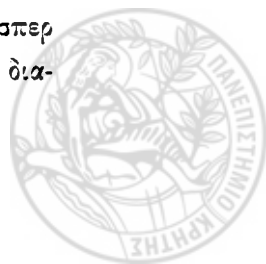
109. «Ἦλη σκευασίας τοῦ ἁγίου μύρου, ἣν καὶ κατεστρώσαμεν ἐνταῦθα, ἵνα μὴ παραπώλυται», σ. 379.

110. Καλλινίκου β' Κωνσταντινουπόλεως νομικῆ διάγνωσις περὶ τοῦ «μή τις ἄρα τυγχάνει ἁμαρτία ἐν τῷ βουλευθῆναι τινὰ χριστιανὸν μικράν που κειμένην ἐκκλησίαν ἀνασκευάσαι καὶ μετοικοδομῆσαι μείζονα καὶ εὐρυχωροτέραν» (ἄπρ. 1693); Ἄρχ. «Ἐπειδὴ τῆς ἡμῶν μετριότητος» κτλ., σ. 381. Μ. Γεδεών Κανον. διατάξεις, τ. I, σ. 97-99.

111. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων συστατικὸν διὰ τὸν Ῥώσσον ἀρχιμανδρίτην τοῦ Γολγοθᾶ Σίλβεστρον (αὐγ. 1701). Ἄρχ. «Ἡ μετριότης ἡμῶν» κτλ., σ. 382. Ἀναλέκτων τ. II, σ. 305.

112. «Προσίμια εἰς ἔκδοσιν ὀρθοδόξου ὁμολογίας», σ. 385.

113. Γεωργίου Σουγδουρῆ ὁμολογία πίστεως (σ. 386), ἣτις ἔχει κατὰ λέξιν οὕτως: «Ἐν ὀνόματι τοῦ ἐνὸς ἐν τριάδι Θεοῦ. Ἐπειδὴ κατὰ τὸν τοῦ ἀποστόλου Πέτρου λόγον πᾶς πιστὸς ὀφείλει ἔτοιμος εἶναι πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι αὐτὸν λόγον περὶ τῆς ἐν αὐτῷ πίστεως, τούτου χάριν κἀγὼ ὡς πιστὸς αἰτηθεὶς ἔτοιμός εἰμι πρὸς ἀπολογίαν περὶ τῆς ἐν ἐμοὶ πίστεως, τῆς περὶ τὴν διαφορὰν καὶ διάκρισιν τῆς τε θείας οὐσίας καὶ ἐνεργείας, καθὰ παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἐδιδάχθην. Ὁμολογῶ τοίνυν, ὡσπερ ἐνωσιν θείας οὐσίας καὶ ἐνεργείας ἀσύγχυτον, οὕτως εἶναι καὶ δια-

φορὰν ἀδιάστατον, τὸ μὲν κατὰ τὸ ἠνωμένον καὶ ἀδιάρετον, τὸ δὲ κατὰ τὸ αἷτιον καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ δὴ τοῦ αἷτιου· οὕτω γὰρ οὔτε τὸ ἐν τὴν διαφορὰν ἀπελαύνει, οὔτε μὴν ἢ διαφορὰ τὸ ἐν ἀνατρέπει, ἀλλ' ἐκάτερον κατὰ τοὺς ἀγίους εὐσεβῶς θεωρούμενον οὐδοτιοῦν ὑπὸ θατέρου παραβλαβῆναι δυνήσεται· ὁμολογῶ δὲ τὴν τῆς θείας οὐσίας καὶ ἐνεργείας διαφορὰν καὶ διάκρισιν ἐκ τῆς φύσεως τοῦ πράγματος εἶναι, κατὰ τὸ εὐσεβὲς τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας φρόνημα, καὶ οὐκ ἐκ τῆς ἡμετέρας ἐπινοίας, ὡς οἱ περὶ Βαρλαάμ καὶ Ἀκίνδονον ὑπενόουν· αὕτη δὲ ἢ ἐκ τῆς φύσεως δηλαδὴ τοῦ πράγματος διάκρισις, ἢ καὶ κατὰ λόγον πραγματικὴν διάκρισιν λέγομεν τῆς τε θείας οὐσίας καὶ ἐνεργείας, πολὺ μὲν ὑπερρημμένη τυγχάνει τῆς διακρίσεως ἐκείνης, ἣ προσεῖχον οἱ περὶ Βαρλαάμ καὶ Ἀκίνδονον, τῆς δὲ πραγματικῆς ἐκείνης αὐθις ἀδρανεστέρα, ἣ τὰ θεῖα τῆς μακαρίας τριάδος διακρίνονται πρόσωπα. Ταῦθ' οὖν οὕτως δοξάζων ἐπιβεβαιῶ καὶ ἐπασφαλίζομαι. 1699 μαΐου 26, εἰς Ἰωάννινα. † Γεώργιος ἱερεὺς ὁ Σουγδουρῆς ὁμολογῶ καὶ βεβαιῶ ὡς ἄνωθεν».

115. Κατάλογος τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ρουφετίων, ἅτινα ἔχουσι κοτεῖα τοῦ Ἁγίου Τάφου, σ. 389.

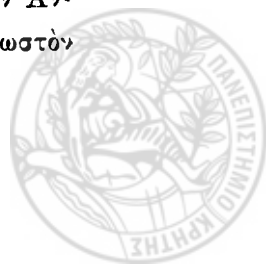
116. «Ἀληθῆς ἱστορία περὶ τῆς γεγυνοῦσας ταραχῆς καὶ συγχύσεως ἀναμεταξὺ τῶν ἐθνῶν ἐν τῷ 1703 ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ, κατὰ μῆνα Ἰούλιον καὶ αὐγούστον». Ἀρχ. «Ἦτον εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ μακάμης ὁ υἱὸς τοῦ Κιοπρουλῆ» κτλ., σ. 391.

117. Τύπος πατριαρχικοῦ τινος συστατικοῦ γράμματος, σ. 394.

118. Ἀποδεικτικὸν ἀνωνόμου τινὸς πατριάρχου περὶ τῆς ἐν τῷ Βατοπεδίῳ φυλαττομένης χάρας τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ἀρχ. «Τὰ καλὰ μὲν πάντα συνιστᾶν» κτλ., σ. 400.

119. «Τῶν μαθητῶν αἱ προσηγορίαι, ὧν ὁ Κύριος ἐξελέξατο», σ. 401. Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ Χρονικοῦ.

120. Ἀνωνόμου τινὸς πατριάρχου γράμμα βεβαιωτικόν, ὅτι ψευδὴς ἐστὶν ἐπίσκοπος Ἀρσένιός τις, ὅστις ὅτε μὲν ὠνόμαζεν ἑαυτὸν Ἀνδρούσης ἐπίσκοπον, ὅτε δὲ μητροπολίτην Ἰόππης. Ἀρχ. «Γνωστὸν ὁμῶν ἔστω ὅτι πανοῦργός τις καὶ δόλιος» κτλ., σ. 404.

121. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων περὶ τοῦ ἀστρονομικοῦ μερισμοῦ. Ἄρχ. «Σοφὸν τὸ σαφές· ὄθεν καὶ σαφέστερον περὶ τοῦ μερισμοῦ τῶν ἀστρονόμων λεχτέον. Ὁ μερισμὸς μοιρῶν καὶ λεπτῶν» κτλ., σ. 408-411.

122. Τύποι· διαφορῶν πατριαρχικῶν γραμμάτων, σ. 413 κέ.

123. «Γενναδίου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, περὶ τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου τῆς θείας εὐχαριστίας». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ περὶ τοῦ μυστηριώδους σώματος» κτλ., σ. 423.

124. Περὶ τῆς πρὸς τοὺς ἱερεῖς ὀφειλομένης τιμῆς ἀποσπάσματα Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου, σ. 425.

125. «Θωμᾶ τοῦ Ἀκουίνου ἐκ τοῦ κατὰ Ἑλλήνων ὄν βιβλίου περὶ τῆς εὐχαριστίας» (κεφ. 53'-54'). Ἄρχ. «Ὡσπερ δὲ ἡ σωματικὴ ζωὴ» κτλ., σ. 429.

126. «Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τοῦ ἀχράντου σώματος τοῦ Κυρίου, ὃ μεταλαμβάνομεν». Ἄρχ. «Τὸ τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ ἡμῶν σῶμα» κτλ., σ. 436.

127. Πέντε φύλλα κώδικος τινος τῆς 13' ἑκατονταετηρίδος, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30· σχηματίζουσι δὲ ταῦτα τὰς σελίδας 439-448 τῶν συμμίκτων τοῦ Χρυσάνθου, καὶ περιέχουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὰ ἐπόμενα κείμενα· α') «Ἰωάννου διακόνου καὶ νομοφύλακος τῷ δεσπότη παραμυθητικὴ». Ἄρχ. «Εὐσεβεστάτε δέσποτά μου καὶ θεοφιλέστατε», σ. 439.—β') «Τοῦ αὐτοῦ τῆ βασιλίσση παραμυθητικόν». Ἄρχ. «Θεοχαρίτωτε καὶ εὐσεβεστάτη», σ. 442.—γ') «Τοῦ αὐτοῦ κώμης ἔκφρασις» [= τῆς Πετρίνης]. Ἄρχ. «Καὶ πῶς οὐκ ἂν ἄδικος φανείη» κτλ., σ. 445. Ἡμαρτημένη ἔκδοσις τοῦ Κ. Νεστορίδου ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρίας τῆς Ἑλλάδος, τ. IV, σ. 627-634.

128. Προοίμια γραμμάτων, γράμματα ποικίλα, σημειώματα καὶ ἐκλογαί τινες, σ. 451 κέ.

129. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων γράμμα τῷ πρωτοσυγκέλλῳ Ἀνθίμῳ (ἄπριλ. 1675), μεταβαίνοντι εἰς Κρήτην, πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τοῦ Ἀγίου Τάφου. Ἄρχ. «Ἡ μετριότης ἡμῶν ἀποφαίνεται» κτλ., σ. 462.

135· ἔστι δὲ μήκους 0,33, πλ. 0,215. Ἐπιγραφή· «Σημειώματα συλλογιστικά εἰς τὴν τοῦ Πορφυρίου εἰσαγωγήν, καὶ πρῶτον περὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ συγγράμματος». Ἀρχ. «Διαιρεῖται ἡ βίβλος γενικώτερον εἰς τρία» κτλ. Τέλος· «ἐφ' ὧν ὅτε τὰ κατηγορούμενά εἰσιν ἕτεροειδῆ ἢ ὑπάλληλα, μιᾶ ἀποκρίσει ἀπαντητέον».

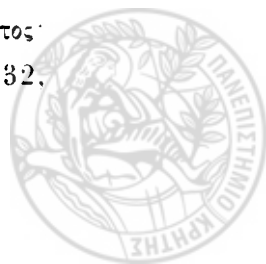
413. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 704, μήκους 0,33, πλ. 0,215. Αὐτόγραφον Μανουὴλ Ῥωμανίτου, ὕπερ «ἐτελειώθη 1753 ἰουλίου 5». — Ἐπιγραφή· «Τὸ μάννα τῆς ψυχῆς. Σύνθεσις τοῦ πατρὸς Παύλου Σέγγερη εἰς ἰταλικὴν διάλεκτον. Μεταγλώττησις Μανουὴλ Ῥωμανίτου τοῦ Κρητός».

414. Τεῦχος χάρτινον τῆς 15' ἑκατοντ., μήκους 0,31, πλ. 0,215. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Σύγκειται ἐκ 4 + 5 φύλλων ἀσελιδώτων καὶ σελίδων ἠριθμημένων 263 + 322. — «Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως διαφόρων τῶν ἀπὸ τῆς Γραφῆς ζητημάτων καὶ ἀποριῶν λύσεις καὶ ἐρμηνεῖαι ἐπαίνου γέμουσαι. Γὰ ἀμφιλόγια, ἢ λόγων ἱερῶν καὶ ζητημάτων ἱερολογία πρὸς Ἀμφιλόχιον τὸν ὀσιώτατον μητροπολίτην Κυζίκου, τῷ καιρῷ τῶν πειρασμῶν ζητημάτων διαφόρων εἰς ἀριθμὸν τριακοσίων συντεινόντων ἐπίλυσιν αἰτησάμενον». Τὸ ἀντίγραφον τοῦτο διήρηται εἰς δύο βιβλία, τὸ μὲν ἐξ ἑκατὸν κεφαλαίων, τὸ δὲ ἐκ κεφαλαίων διακοσίων καὶ πέντε· πάντων δὲ τῶν κεφαλαίων τούτων ὑπάρχει καὶ πῖναξ ἐν τῷ κώδικι διμερῆς, ἀναγεγραμμένος ἐν τοῖς ἀσελιδώτοις φύλλοις.

415. Τεῦχος χάρτινον τῆς 15' ἑκατοντ., ἐκ φύλλων 531, μήκους 0,315, πλ. 0,21. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19 (0,20 × 0,11). Ἐγγραφή, κατ' ἐμέ, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἱερακος. — Ἐπιγραφή· «Θωμᾶ τοῦ παρὰ Λατίνους διδασκάλου τῆς ἱερᾶς θεολογίας, κατὰ ἐθνικῶν βιβλίον πρῶτον (β', γ' καὶ δ')· μετηνέχθη ἐκ τοῦ λατινικοῦ πρὸς τὴν ἐλλάδα γλῶτταν παρὰ Δημητρίου τοῦ Κυδώνη». Ἀρχ. «Ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου» κτλ.

416. Ἀντίγραφον τοῦ 410-ου κώδικος, γενόμενον ὑπὸ Χρυσάνθου τοῦ Νοταρᾶ. Φύλλα χάρτου 69, μήκ. 0,32, πλ. 0,222.

417. Τετραευαγγέλιον σλαβικόν, βεβλαμμένον ὑφ' ὕδατος· ἐγγραφή ἔτει 1546·φ καὶ συνίσταται ἐκ φύλλων 286, μήκ. 0,32.

πλ. 0,23. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 20 (0,22 × 0,14), κεκοσμημένον ἐνιαχοῦ ποικίλοις τισὶ κοσμήμασι, ἐπιγραφαῖς τε καὶ μεγάλοις ἐρυθροῖς κεφαλαιώδεσι γράμμασι. Μετὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ κατὰ Δουκᾶν εὐαγγελίου γέγραπται τὸ σημεῖωμα τοῦτο (φ. 132^β):

«† сїю сѣи тетроевангѣ покоупи | жоупан Дрьгичю вторыи лѡѡѣ .
 зѡ .а. ѡ вковѡ сѣ. и поставил | с.мо въ сѣое цѣркуву ѡ сѣ Шреши |
 хрѡ великомѣеникъ хѣвъ Геврїе .: . ». Καὶ πάλιν αὐτόθι: «Сїю сѣи
 тетроевангѣ. вѣ есть покѡпѣ | ѡ Дрьгѣ логоѡѣ. при днѣ Дїиѣ и
 воевѡ^а | а потѡ по смѣрти Дрьгѣ лѡ^ѡ. а жупаницѡ | ѣго ѡ сѣи егѡ.
 сѣтвѡрѡ сїе книгѣ продани | тѡ покѡупѣ ѡ сѣ азь жоупань Рѡу^ѡ воу-
 зескѣ^ѡ | кѡѡ .sa .ѣ. аспри. въ днѣ 'Іѡ^ѡ Рѡу^ѡ воевѡ^а. в лѣ^ѡ | ѡ πόλο-
 жихѡ оу сѣта мѡиѡтѣ^а чѣ^ѡ тоу роѡѡ: - зрѣгѣ | нисѡ аз Параскива лѡ^ѡ ѡѣ.
 гѣ^ѡ сї^ѡ:». Καὶ πάλιν ἕτερον σημεῖωμα ἐν τῷ πέρατι τοῦ κώδικος:

«Нѣговоленїе ѡѡѡ. ѡ по сѣпшенїе сїа. ѡ сѣ врьшенїе сѣѡго дѣа ѡминѣ |
 ѡзписасе сїе че(?)творѡвлѡнѣстїе, въ днѣ вѡгѡчѣтивѡ ѡ хѡлѡбнѡвѡ Іѡ
 Днрча воевѡѡ. | при вѣѡѡсѣеннѡ архїеѡпѣ Рївнїчїѣ. ѡже вѣ^ѡ въ
 мнѡгѡм ѡѣмѡдростнѡм вѣѣ | оуѣчителѣ, кѣр Грїгорїе. сѣписасе
 въ тожемѣ мѣстѡ пѡнѡ зѡнѡ кѣр^ѡ Фоѡе. | сѣ вѣшѡ презвїтера
 Шнрѣ, тогѡже мѣста наричаѣ Рївнїѣ. вѡ рскѣ Жїѡ^ѡ | повѡднѣи
 гѣмѣи 'Олѣ. ѡ ѡмѣ ѡѣе хѡѣѣ ѡвѣрѣсти смѣреѡаго ѡнока писѡвшѡ
 сѡѡ книгѡ. ѡ сѣ нанисѡѡ. ѡ ѣѣ ѡвѣрѣши шѣсть нїсѣмѣ ѡмѡ. ѡ сѣ ѡ
 ннх//// | трѣ сѣглѡсна, ѡ трѡѣжесложно послѣднѡ ѡсѣднѡ. рѣше
 вѣсѣ чїсло. | єдинѣ въ сѣѣ^ѡ лѡкѡ трѡнї. ѡ двоѡца двѡ петѡрицѡѡ.
 петѡрица въ двоѡц////двѡ | двѣ. десѣтнѣ въ трѣѡѡѡ. и трѡѡица
 въ двоѡци трѣ трѣ. тѣмѣже | колѣнѣ прѣѡклѡ молѡсе, юнѣ ѡже
 чѡѡѡ. вѡзрѡстнѣ ѡже врѡтѡмѡ | старѣѣ ѡже ѡѣемѣ. ѡдеже с
 рѣшѣно лѡбѡе хѣѣ радѣ ѡсправлѣнїе. | ѡ мене ѡ сѣ трѡдївѣшагоє
 вѡгѡслѡвнїе ѡ не вѡнѣтс. понѣ рѣшнѡ рѣѡка ѡ | мѣтѣ ѡмѡ не мѡжетѣ
 чїсто слѡво снїсѣ. .тн. ѡ ѡре ѣсѣмѣ ѡзѣ вышерѣнн мнѣ. | ѡзписасѡ,
 въ лѣ^ѡ знѡ. крѣ^ѡ ѣнѡца (?) кѣ. ѡ лѣ^ѡ ѣ. тѣмѣмѣ, кн. і ѣпѡѡѡ д: — ».

418. Τεῦχος χάρτινον ἐκ σελίδων 498 καὶ τινων παρεμβεβλημένων φύλλων. Αὐτόγραφον Χρυσάνθου τοῦ Νοταρᾶ (μήκους 0,315, πλ. 0,21), γενόμενον περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἡ' ἑκατονταετηρίδος. Σελίδες ἄγραφοι: 76, 77, 148-152, 163, 164, 168, 175-184, 188-190, 195-200, 214-216, 219, 220, 224, 230, 233-242, 244, 248, 259-260, 268, 270-272, 274, 275, 288-306, 314, 319, 320, 322, 326, 335, 336, 349-352, 364-372, 375-378, 386-394, 397-400, 401, 402, 404, 409-414, 420-433, 441-450, 454 καὶ 455. Σελίδες ἀποκεκομμένα: καὶ νῦν ἐλλείπουσαι: τῷ κώδικι: 261-265 καὶ 467-470. Ἐνδόν τῆς 2-ας πινακίδος ὑπάρχει τὸ σημεῖωμα τοῦτο: «Εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας ἐν μιᾷ ἐκκλησίᾳ εἶναι 6 ἅγια βήματα, τὸ καθολικόν, ἡ Παναγία· εἰς τὰ πλάγια ταύτης Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης· τὸ 4-ον τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸ 5^{ον} Μωυσεώς τοῦ Αἰθίοπος, τὸ 6^{ον} τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Ἐτοιμάζεται καὶ Ζ^{ον}, ὁ ἅγιος Νικόλαος. Ἐλθόντες ἐν Δαμασκῷ 1708 μηνὶ νοεμβρίου ἐπατριάρχευεν ὁ μακαριώτατος κὺρ Κύριλλος ἐν τῷ 37 τῆς πατριαρχείας αὐτοῦ ἔτει». — Ἐπιγραφή: «Ἐκ τῶν τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων Χρυσάνθου συμμίχτων».

1. «Τοῦ λογιωτάτου καὶ φιλοσοφωτάτου κυρίου Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ καὶ ὑπερτίμου ἐπιλύσεις σύντομοι ἀποριῶν φυσικῶν». Ἀρχ. «Τί ἐστι φύσις; Φύσις ἐστὶ δυνάμις» κτλ., σ. 1 κέ.

2. «Τοῦ αὐτοῦ ἕτεραι ἐπιλύσεις φυσικῶν ἀπορημάτων πρὸς τὸν βασιλέα τὸν κὺρ Μιχαὴλ τὸν Δούκαν». Ἀρχ. «Ὁ μὲν Πλούταρχος, ὧ μέγιστε» κτλ., σ. 39 κέ.

3. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος πρὸς Πόθον βεσπάρχη, ἀξιώσαντα αὐτὸν γράφαι περὶ τοῦ θεολογικοῦ χαρακτῆρος». Ἀρχ. «Μὴ θαυμάσης» κτλ., σ. 65 κέ. Coxe, Catal. cod. MSS bibl. Bodleianae, t. I, σ. 743-751.

4. «Τοῦ αὐτοῦ διὰ προσωποποιίας, ὅτι οὐχ ὄροι ζωῆς τοῖς ἀνθρώποις πεπήγασι. Θεοφράστου κατὰ Θεογνώστου». Ἀρχ. «Ἐπεὶ τάφος ἀνεωγμένος» κτλ., σ. 78 κέ.

5. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος ἀπόφασις διὰ προ-

τωποποιίας· οί διαιτηταί Εὐάγγελος, Θεόπεμπτος». Ἀρχ. «Τοῦ κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἀγαπῶντος» κτλ., σ. 81 κέ.

6. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ θεολογίας». Ἀρχ. «Λοιπὸν δὲ δεῖ περὶ τῆς τῶν ὄλων», κτλ. σ. 84 κέ.

7. «Τοῦ αὐτοῦ Ψελλοῦ περὶ ἀρετῶν», περὶ νοῦ, περὶ ψυχῆς κτλ. Ἀρχ. «Τρεῖς τάξεις εἰσὶ τῶν ἀρετῶν» κτλ., σ. 89 κέ.

8. «Περὶ θέσεως κόσμου». Ἀρχ. «Χρῆ γινώσκειν ὅτι ὁ οὐρανὸς» κτλ., σ. 103 κέ.

9. «Τοῦ ἀοιδίμου κυροῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ περὶ ἀρετῶν γεωργίας - - - - - Οἰακιστικὴ ψυχῶν ὑποτύπωσις» κτλ. Ἀρχ. «Ἰσχυρόν ἢ φιλία βιάζεσθαι» κτλ., σ. 111 κέ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου ἔγραψεν ὁ Χρῦσανθος ταῦτα· «Εὐρηνται καὶ ἄλλαι παραινέσεις τοῦ σοφοῦ τούτου ἀνακτος πρὸς μοναχοὺς, ἔτι ἀνέκδοτοι, ἃς ἴδον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς γαληνοτάτης ἀριστοκρατίας τῶν Ἐνετῶν, τὸ γ' ἐμοὶ μέντοι δοκοῦν αὐται πάντων ὑπερέχουσιν· ἃς μετιτέον εἶναι συνεχῶς παραινῶ ὅτι σωτηρίας φροντίς».

10. «Αἰτιολογία φυσική, ὅτι ἀπεριόριστος ἡ τοῦ ἀνθρώπου ζωὴ, προσεγνωσμένη δὲ τῷ μόνῳ σοφῷ Θεῷ». Ἀρχ. «Τὸ ἀπεριόριστον τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου» κτλ., σ. 145 κέ.

11. «Βίβλων τινῶν ἐκ τῶν πολλῶν καὶ διαφόρων τῶν ἐν τοῖς μοναστηρίοις τοῦ Ἁθῶν κατάλογος». Ἀρχ. «Ἐν τῇ λαύρα τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. Θεοδώρου μαγίστρου ἐγκώμιον» κτλ., σ. 153-162. Τέλος· «Βίβλος περιέχουσα χρυσόβουλλα καὶ διπλώματα δοθέντα τῷ μοναστηρίῳ τῶν Λέμβων, τῷ πλησίον Σμύρνης». Κ. Σάθα Μεσαιωνικὴ βιβλιοθήκη, τ. I, σ. 271-284.

12. «Τῶν ἁγίων ρξέ' πατέρων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου κανόνες ιε'», σ. 165 κέ.

13. «Περὶ πίστεως ὀρθοδόξου». Ἀρχ. «Πιστεύειν δεῖ τὸν ὄντως χριστιανὸν» κτλ., σ. 169 κέ.

14. Ἀνεπίγραφον περὶ τοῦ ταλάντου. Ἀρχ. «Πολλαῖς φοραῖς ἀναφέραμεν τὸ τάλαντον, ἀμὴ δὲν τὸ ἐξηγήσαμεν πόσον ἀξιζε» κτλ., σ. 185-187.

15. Προσφώνημα πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ῥωσίας Χρυσάνθου τοῦ Νοταρᾶ, ἀνατιθεμένου αὐτῷ τὸ περὶ τῆς Ἁγίας Γῆς οἰκεῖον πόνημα. Ἀρχ. «Ὁ κατ' ἐξοχὴν φιλόσοφος» κτλ., σ. 191-194.

16. «Λογίδριον ἐγκωμιαστικὸν πρὸς τὸν εὐσεβέστατον καὶ ἐκλαμπρότατον αὐθέντην πάσης Οὐγκροβλαχίας κύριον κύριον Ἰωάννην Κωνσταντῖνον Μπασαράμπαν βοεβόνδα». Ἀρχ. «Οἶδα μὲν οὖν ὅτι χλαπεδὸν» κτλ., σ. 201 κέ.

17. «Ἔτερον ἐγκώμιον πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον». Ἀρχ. «Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται», σ. 205 κέ.

18. Περὶ ἀρετῆς καὶ λύπης. Ἀρχ. «Ἄπορόν μοι δοκεῖ εἶναι ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἄλλα μὲν ἐπαινοῦσι καὶ θαυμάζουσι» κτλ., σ. 209 κέ.

19. Σημειώματα περὶ γονέων. Ἀρχ. «Ὁ πανάγαθος Θεὸς κατὰ τὸν θειότατον βασιλέα» κτλ., σ. 217 κέ.

20. Σημειώματα διδαχῶν τινῶν, σ. 221 κέ.

21. Εἰδήσεις περὶ τοῦ Βατικανοῦ. Ἀρχ. «Ὁ πάπας ἔχει ἕνα ἐπίτροπον καρδινάλιν» κτλ., σ. 243 κέ.

22. «Διάλογος, ἐν ᾧ εἰσάγεται πάπας καὶ Πέτρος διαλεγόμενοι, ὁ μὲν πάπας ὡς ἀποθανὼν καὶ κρούων ἀνοιγῆναι αὐτῷ τὴν πύλην τοῦ οὐρανοῦ, ὁ δὲ Πέτρος ἔσωθην ἀποκρινόμενος ἔχει δὲ ὁ διάλογος πρὸς τὸ τέλος ἐκάστου ἐπιγράμματος ἐν ῥησίδιον ἐκ τοῦ Πάτερ ἡμῶν». Ἀρχ. «Πάπας. Ἀνοιξόν μοι τὰς πύλας. Πέτρε, τῷ σῶ πάπα» κτλ., σ. 245-247.

23. «Πέτρου Γυλλίου περὶ τῆς τοπογραφίας Κωνσταντινουπόλεως», σ. 249 κέ.

24. Λόγος ἀνεπίγραφος. οὗ ἡ ἀρχή: «Θυγατέρες Σιών ἐξέλθετε» κτλ., σ. 255-258.

25. Ἐπιστολὴ πρὸς Κλήμεντα μητροπολίτην Ἰωαννίνων¹. Ἀρχ. «Τὰ ταῦτά ταυτῶ καὶ ἀλλήλοις» κτλ., σ. 267. — Μετὰ τὴν 268-ην σελίδα παρενεβλήθη ἐν φύλλον χάρτου μικροῦ σχήματος, ἐν ᾧ περιέχεται τοῦ Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχου Ἱερεμίου

¹ Περὶ τοῦ Κλήμεντος Ἰωαννίνων (1686-1714) ὄρα ἰδίαν διατριβὴν τοῦ Μανουῆλ Γεδεών ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀκρόασι 1888. τ. IV. σ. 164-166.

τοῦ γ' πράξις συνοδική (φεβρ. 1721), δι' ἧς ἐπιτρέπεται τῷ πρὸ χρόνου πολλοῦ παρητημένῳ μητροπολίτῃ πρῶν Φιλίππων καὶ Δράμας Ἰωακείμ «ἔχειν τὸ ἐνεργοῦν τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτοῦ, ὅπου ἂν προσκληθῆ, εἰδήσει τοῦ κατὰ τόπον προϊσταμένου». Μετὰ δὲ τοῦτο τὸ φύλλον προσετέθησαν ἕτερα δύο φύλλα, ἐν οἷς ὑπάρχει α') ὑπόμνημα μεταθέσεως τοῦ μητροπολίτου Ναζαρέτ Δωροθέου εἰς τὴν μητρόπολιν Βηθλεέμ (σεπτ. 1724), «ἅτε δὴ τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύσαντος κῆρ Μαλαχίου τὸ κοινὸν δεδωκότος χρέος». β') πράξις δεδομένη τῷ μετατεθέντι τούτῳ μητροπολίτῃ Δωροθέῳ. Καὶ τὸ ὑπόμνημα καὶ ἡ πράξις συνετάχθησαν ἐπὶ συνόδου ἐν τῇ μητροπόλει Οὐγκροβλαχίας.

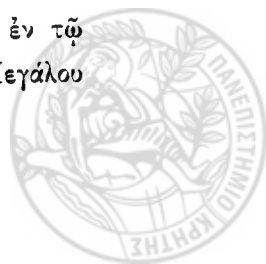
26. «Ἀπολογία πατριαρχική», ἦτοι τοῦ Καισαρείας Παλαιστίνης μητροπολίτου Μελετίου, μετατεθέντος εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων (2 φεβρ. 1731) ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ νεύσει κρείττονι καὶ ὁδηγία τοῦ ἀγίου Θεοῦ κινούμενος ὁ παναγιώτατος» κτλ., σ. 269. Ἡ μετάθεσις τοῦ Μελετίου ἐγένετο ἐν τῇ Πατριαρχείῳ Κωνσταντινουπόλεως.

27. Μετάφρασις ἐπιστολῆς «ἐκ τοῦ σλαβονορούσικου χρονικοῦ, τοῦ ἐν τῇ μεγάλῃ Νοβογράδα εὑρισκομένου, κατὰ λέξιν». Ἀρχ. «Ἀλέξανδρος βασιλεὺς βασιλέων» κτλ., σ. 273 κέ.

28. «Νόμος πολιτικός». Ἀρχ. «Περὶ γυναικὸς ὅπου νὰ χηρεύσῃ καὶ θέλει νὰ ὑπαδρευθῆ. Τῆς γυναικὸς ὅπου νὰ ἀποθάνῃ ὁ ἄνδρας» κτλ., σ. 277-286.—Μετὰ τὴν 286-ην σελίδα ὑπάρχει τὸ πρωτότυπον ἐπιστολῆς τινος τοῦ πατριάρχου Δοσιθέου (ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, μαρτ. 1688), διδόντος ἀποκρίσεις πρὸς τινὰς γενομένας αὐτῷ νομικὰς ἐρωτήσεις.

29. Κυρίλλου δ' Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολὴ συνοδική πρὸς τὸν Λιτίτζης (μαίψ, ἰνδικτ. ε') περὶ τινος γαμικοῦ συναλλάγματος, σ. 287 κέ. Ὑπογραφαί· Κυζίκου Αὐθέντιος, Νικομηδείας Παρθένιος, Νικαίας Γεννάδιος, Φιλιππουπόλεως Καλλίνικος, Μυτιλήνης Νικόδημος, Χίου Γεννάδιος, Μεσημβρίας Μακάριος.

30. «Τάξις γινομένη τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ ἐν τῷ τῆς Οὐγκροβλαχίας αὐθεντικῷ παλατίῳ», καὶ τάξις τοῦ Μεγάλου

Σαββάτου, τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, τῆς Πέμπτης τῆς Διακινήσιμου Ἑβδομάδος καὶ τῶν Θεοφανείων, σ. 307-311.

31. «Τάξις τῆς ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῇ ἰδ' τοῦ Σεπτεμβρίου, γινομένη ἐν Ἱεροσολύμοις», σ. 312.

32. «Τάξις γινομένη ἐπὶ ψήφοις ἀρχιερέως ἐν Κωνσταντινουπόλει», σ. 313.

33. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς ἐν Δαμασκῷ ὀρθοδόξους ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως (25 δεκ. 1729), σελ. 315 κέ.

34. Τοῦ αὐτοῦ βεβαιωτικὸν γράμμα περὶ τῆς ἐν Φωξανίῳ ἀδελφότητος, τῆς συστάσης ὑπὲρ ταφῆς τῶν νεκρῶν. Ἄρχ. «Τὸ θάπτειν τοὺς νεκροὺς ἔμμισθον ἔργον ἐστίν» κτλ., σ. 321.

35. Ἀνώνυμον συστατήριον καὶ πατριαρχικὸν γράμμα ὑπὲρ ἐλλογίμου τινὸς Ἀνδρέου Βασιλείου τοῦ Βυζαντίου, σ. 323.

36. Ἔτερον ὑπὲρ τοῦ περιοδεύοντος ἀρχοντοπούλου Ἰωαννάκη Βυζαντίου, οὗ πατὴρ ὁ ἄρχων Στάμος, μήτηρ δὲ ἡ εὐγενεστάτη Σουλτάνα, ἡ ἐκ «γένους τῶν βασιλικῶν Μουσελίμηδων, ὕπερ». ὡς λέγει τὸ πατριαρχικὸν γράμμα, «ἀνεδέξατο ἀπὸ τοῦ θεοῦ βαπτίσματος ὁ τῆς ὁσίας μνήμης πρὸ ἡμῶν πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως κὺρ Διονύσιος ὁ νέος». Ἄρχ. «Τῶν ἀναγκαίων ἔργον ἐστὶ» κτλ., σ. 324.

37. Προοίμιον συστατικοῦ τινος γράμματος Ἱερεμίου γ' Κωνσταντινουπόλεως. Ἄρχ. «Τὴν κοινὴν ἅπασαν εὐταξίαν» κτλ., σ. 324.—Μετὰ τὴν σελίδα ταύτην προστετέθη ἐν φύλλον, ἐν ᾧ περιέχεται τὸ ἀντίγραφον συστατικοῦ τινος γράμματος τοῦ πατριάρχου Δοσιθέου διὰ τὸν πνευματικὸν πατέρα Αὐξέντιον· ἐγράφη δὲ τοῦτο ἐν Ἱεροσολύμοις ἔτει 1674-φ, μηνὶ ἀπριλίῳ.

38. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων γράμμα συστατικὸν (σ. 325-326) διὰ τοὺς αὐταδέλφους Κάρλον, ὃ ἐστὶ Σκαρλάτον, Ἰάκωβον καὶ Ζγουρομάλην τὸν καὶ Ζαχαρίαν ὀνομαζόμενον, οἵτινες «μετέβησαν εἰς ἀλλοδαπῆς τόπους, σπουδῆς καὶ μαθήσεως αὐτῶν ἐνεκεν». Τὸ γράμμα τοῦτο συνετάχθη ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ ὀκτωβρίῳ τοῦ 1717-ου ἔτους, καὶ βεβαιῶσ' ὅτι οἱ ῥηθέντες αὐτά-

δελφοί εἰσιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, «ἐξ εὐγενῶν γονέων ὀρμώμενοι, πατέρα μὲν ἐσχηκότες τὸν ἐπισημότατον ἐν ἄρχουσι Γεώργιον ὀνόματι, Καρατζᾶν δὲ ἐπονομαζόμενον, τὸν ἐκ τε νεότητος αὐτοῦ καὶ ἤδη ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ ἐξοχωτάτου πρέσβευς τῶν Ὀλλάνδων ἐντίμως ἐνδιατρίβοντα, ὡς ἐν ἀξιώματι καὶ ὀφφικίῳ ἐρμηνέως παρ' αὐτῷ τυγχάνοντα· μητέρα δὲ εὐγενεστάτην, Ῥωζάνην ὀνόματι ἐκ γένους τῶν Διπλοβατατζήδων, ἀρχαίου δηλονότι καὶ ἐπισήμου».

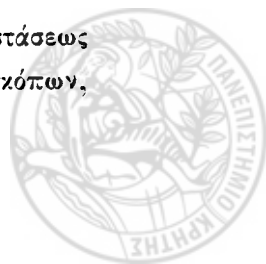
39. «Σημείωμα περὶ τοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ κατὰ πᾶν Μέγα Σάββατον φαινομένου φωτός. Χρυσάνθου Νοταρᾶ καὶ ἀρχιμανδρίτου τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ». Ἀρχ. «Περὶ τοῦ Ἁγίου Φωτός ὁποῦ τὸν κάθε χρόνον» κτλ., σ. 327-334.

40. «Μαζίμου Μάργουνίου περὶ τε προσταγμάτων καὶ βουλῶν, ὅτι διαφέρουσιν ἀπ' ἀλλήλων. Μάρκῳ τῷ Βελσέρῳ, σοφωτάτῳ καὶ λαμπροτάτῳ ἀνδρὶ» κτλ. Ἀρχ. «Ἐπίψογον πάνυ τοι καὶ οὐκ αἰτίας ἐκτός τὸ περὶ τὰ δόγματα νεωτερίζειν τινα» κτλ., σ. 337.

41. «Μαζίμου τοῦ Μαργουνίου, ἐπισκόπου Κυθήρων, σύντομος περὶ προσταγμάτων καὶ βουλῶν πραγματεία. ἐν ἣ τῆς ἱεραῆς Γραφῆς, τῆς τε παλαιᾶς καὶ τῆς νέας, καὶ τῶν ἁγίων διδασκάλων, Ἑλλήνων τε καὶ Λατίνων, μαρτυρίαις δεῖκνυνται ταῦτα ἀπ' ἀλλήλων διεστάλθαι· πρὸς δὲ καὶ ὅτι αἱ βουλαὶ οὐχ ἀπλῶς εἰσιν ἀναγκαῖαι πρὸς σωτηρίαν. ἧς διὰ τῆς τῶν προσταγμάτων τηρήσεως ἢ κτήσις γίγνεται, εἰ καὶ πρὸς τὸ ῥᾶν τε καὶ πληρέστατον καὶ ἐνδοξότερον ταύτης ἐπιτυχεῖν αὐταὶ συντελοῦσιν». Ἀρχ. «Αἱ τῆς ἱεραῆς Γραφῆς χρήσεις» κτλ., σ. 338-348.

42. «Ἀκολουθία γινομένη τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ τοῦ Πάσχα, μεταγραφεῖσα ἐκ τινος παλαιοῦ βιβλίου ἐν μεμβράναις, εὐρεθέντος ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ, ἐν χωρίῳ καλουμένῳ Συκῇ τῆς Βιδυνίας». Ἀρχ. «Συναγομένων πάντων τῶν κατηγουμένων» κτλ., σ. 353-357. Νεολόγου Σαββατιαία Ἐπιθεώρησις, τ. II, σ. 444-446.

43. «Περὶ προβολῆς καὶ ψήφου καὶ ἐκλογῆς καὶ καταστάσεως καὶ προνομίων μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων,

καὶ τῆς ἐκ πολλοῦ χρόνου καθόλου ἐκκλησιαστικῆς τάξεώς τε καὶ συστάσεως». Ἄρχ. «Εἰ καὶ πᾶσι μὲν ἄλλοις ἀρμόζον» κτλ., σ. 358-363.

44. Ἀνθίμου Οὐγκροβλαχίας ἐπιστολὴ «τῷ παναγιωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κυρίῳ κυρίῳ Ἀθανασίῳ» περὶ τῶν ἐν τοῖς οὐγκροβλαχικοῖς μοναστηρίοις ἱεροσολυμιτικῶν ἀξιώσεων (26 δεκ. 1710). Ἄρχ. «Δίδομεν εἶδῃσιν τῇ ὑμετέρᾳ παναγιότητι» κτλ., σ. 373-374.

45. «Ἐκ τῶν Ἀντωνίνου τοῦ αὐτοκράτορος εἰς ἑαυτὸν». Ἄρχ. «Τὸ ἐλεύθερον καὶ ἀναμφιβόλως ἀκόβευτον» κτλ., σ. 379 κέ. Marci Antonini commentaria; ed. I. Stich, σ. 3, 6.

46. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἐπιστολὴ Μελετίῳ μητροπολίτῃ Ἀθηνῶν (21 ἰουν. 1710), σ. 395-396¹.—Μετὰ τὴν 400-ὴν σελίδα προσετέθησαν δύο φύλλα, ἐν οἷς περιέχονται αὐτογράφα τινὰ σημειώματα τοῦ Χρυσάνθου· καὶ πάλιν ἕτερα τρία φύλλα, συναποτελοῦντα τὸ πρωτότυπον γράμματος Νικολάου Φωτεινοῦ πρὸς τινὰ ἀρχιερέα, ἐρωτήσαντα περὶ Καλβίνων, χωρεπισκόπων, ἐκκλητίου κτλ. Ἄρχ. «Πρὸς τὴν πρώτην ἀπορίαν, ἐν ἧ ἔρωτάται, ἂν οἱ Καλβῖνοι καὶ Λουτέροι ἔχουν ἱερωσύνην» κτλ.

47. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἀπόκρισις ἐξ Ἰασιῦ Μωϋσεῖ μητροπολίτῃ Μπελιγραδίου (σεπτ. 1728), ἐρωτήσαντι «ἂν εἶναι θεμιτὸν καὶ νόμιμον, ἐκεῖ ὅπου δὲν εἶναι ἱεραὶ ἐκκλησίαι, νὰ γίνεται ἱερά μυσταγωγία, περιερχομένων ἐκ τόπου εἰς τόπον καθιερωμένων ἱερῶν ἀντιμυσίων», σ. 403 κέ.

48. Γράμμα τῶν ἐπισκόπων Σερβίας πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην Ἱερεμίαν τὸν γ' (σεπτ. 1728) δι' οὗ ζητοῦσιν ἐκεῖνοι εἰδικὴν ἀδειαν ὅπως καταλύη τὰς νηστείας ὁ ἀρρωστῶν μητροπολίτης Μπελιγραδίου Μωϋσῆς. Ἄρχ. «Θέλομεν καὶ ἐκ ψυχῆς ποθοῦμεν» κτλ., σ. 405 κέ. Ὑπογραφαί· Στέφανος Λλουμπεραττζίου, Σωφρόνιος Συπατζίκιου, Νικόλαος Τιμισφαρίου, Βικέντιος Ἰονοπόλεως, Νικηφόρος Σλαβονίου, Μάξιμος Σισετσάκιου, Μάξιμος Σεμπεσίου.

¹ Ὅρα Μ. Γεδεών Συμβολὰς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν. Ἐν Ἀθήναις 1891, σ. 89-91.

τάτου ἁγίου Καισαρείας, νῦν δὲ μακαριωτάτου, σοφωτάτου καὶ ἔλλογιμωτάτου πατρὸς καὶ πατριάρχου τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης κυρίου κυρίου Χρυσάνθου ἐλόγειον [sic]». Ἄρχ. «Αἰνέσατε γηθοσύνως, μελίπνοιοι καὶ μελίφρονοι Μοῦσαι», σ. 459.

58. «Πρὸς τὸν μακαριώτατον, ἀγιώτατον, θειώτατον, σοφώτατον καὶ θεολογικώτατον πατριάρχην τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, τὸν κοινὸν πατέρα καὶ κηδεμόνα πάντων τῶν ὀρθοδόξων καὶ ἀποστολικῶς ἀντιλαμβανόμενον τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας κύριον κύριον Δοσίθεον ἐπίγραμμα ἠρωϊκόν». Ἄρχ. «Σὸν κῶδος θεοῖο κλεινὸν δῶρον» κτλ., σ. 460.

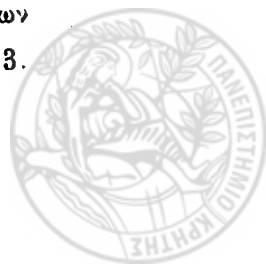
59. «Εἰς τὸν αὐτὸν ἕτερον ἠρωελεγεῖον», οὗ ἡ ἀρχή· «Κάββαλλεν Ἥλιος ἱερῆας», σ. 460.

60. «Καλλινίκου ἱερομονάχου εἰς τὸν ἐν μακαρία τῇ λήξει γεγονότα μακαριώτατον καὶ σοφώτατον πατριάρχην Ἱεροσολύμων κύρ Δοσίθεον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Καλλινίκου». Ἄρχ. «Κεύθει ἦδε σορὸς θεοειδέα ἕξοχον ἤρω» κτλ., σ. 461. Ἐνταῦθα γέγραπται, ὅτι ὁ Καλλίνικος «οὗτος ἐστὶν ὁ νῦν χρηματίζων μητροπολίτης Ἱρακλείας».

61. «Ἔτερον τοῦ αὐτοῦ» εἰς τὸν αὐτόν, οὗ ἡ ἀρχή· «Γλῶττα μὲν ἠρωϊκὴ σεσίγηται» κτλ., σ. 461.

62. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν μετάθεσιν τοῦ νῦν μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου Χρυσάνθου». Ἄρχ. «Μὴ κλαε πυκινὰ χωομένη πτόλις», σ. 461.—Μετὰ τὴν σελίδα ταύτην ὁ δέτης παρενέβαλε δύο ἀσελίδωτα φύλλα, ἐν οἷς ὑπάρχουσι αὐτόγραφα τινὰ ἐπιγράμματα «Γρηγορίου ἱερομονάχου Μελισσηνοῦ Κρητὸς καὶ Σιναΐτου», τουτέστι τέσσαρα «εἰς τὸν μακαριώτατον καὶ σοφώτατον κύριον κύριον Νεκτάριον, θεοπρόβλητον πατριάρχην τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ», καὶ πάλιν «ἕτερα τετράστροφα τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν».

63. «Περὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἰπεκίου καὶ τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ ἐπαρχιῶν». Ἄρχ. «Ἡ λεγομένη πόλις Ἰπέκιον» κτλ., σ. 463.

Ἐν τῷ πίνακι τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ταύτης ἀπαριθμοῦνται οἱ ἐξῆς μητροπολίται· Ἀθανάσιος Σκοπίων, Στέφανος Ἐρσεκίου, Μωϋσῆς Σταριβλάχης, Βησσαρίων καὶ εἶτα Μωϋσῆς Μπόσνας Σαραγίου, Μιχαὴλ Μπελιγραδίου, Κωνστάντιος Τιμισβαρίου, Γρηγόριος Βαλιόβου, Στέφανος καὶ εἶτα Σωφρόνιος Καρλοβίτζας καὶ Στρεμίου· ἀρχιεπίσκοποι Νεκτάριος καὶ εἶτα Δανιὴλ Σαμοκοβίου, Ἰωαννίκιος Νύσης, Βικέντιος Μπουντουμίου.

64. «Ἐπιγράμματα (6) εἰς τὸν νεωστὶ ἀνεγερθέντα περικαλλέστατον καὶ περιφανέστατον οἶκον τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ ἐκλαμπροτάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας κυρίου Ἰω. Βασσαράβα βοεβίνδα», σ. 465. Ποιητῆς δὲ τῶν ἐπιγραμμάτων τούτων «ὁ ἐλάχιστος ἐν ἱεροδιακόνοις Ἰωαννίκιος ὁ χατζής, τελῶν ὑπὸ τῷ πανιερωτάτῳ καὶ ἐλλογιμωτάτῳ μητροπολίτῃ ἀγίῳ Ἰωαννίνων».

65. Ἐπίγραμμα ἀνώνυμον, οὗ ἡ ἀρχή· «Θῆνα παρ' Ἀλφειοῦ σε φίλων ἀπεθίχαστο κόλπων», σ. 466.

66. Τεμάχιον ἀποφάσεως πατριάρχου τινὸς Ἱεροσολύμων. Ἀρχ. «Εἰς ἓνα διδάσκαλον ὅπου νὰ διαβάξῃ τὰ παιδιά τῶν χριστιανῶν τῆς Ἱερουσαλήμ ῥωμαϊκὰ γράμματα καὶ ἀραβικὰ τὸ κατ' ἔτος γρόσια τοῦ τόπου εἴκοσι» κτλ., σ. 471.

67. «Αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θρόνου Ἀλεξανδρείας». Ἀρχ. «Εἰς Ἀλεξανδρείαν μία τοῦ ἀγίου Σάββα», σ. 472.

68. «Κατάλογος τῶν ἐπαρχιῶν, τῶν ὑποκειμένων τῷ ἀγιωτάτῳ πατριαρχικῷ θρόνῳ Μοσχοβίας», καὶ «κατάλογος τῶν ἀγιωτάτων πατριαρχῶν Μοσχοβίας καὶ πάσης Ῥωσσίας» ἀπὸ Ἰωβ ἄχρις Ἀδριανοῦ, σ. 473.

69. Κατάλογος τῶν βασιλέων Μοσχοβίας, σ. 474.

70. Κατάλογος τῶν μητροπόλεων καὶ τῶν ἐπισκοπῶν Ἀχρίδος, κατὰ τινὰ κώδικα τοῦ Προχείρου τοῦ Ἀρμενοπούλου, σ. 474.

71. «Οἱ νῦν διατελούμενοι θρόνοι τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχρίδος», σ. 475.

72. «Αἱ νῦν εὐρισκόμεναι μητροπόλεις καὶ ἐπισκοπαὶ ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ Ἀντιοχείας». Ἀρχ. «Μᾶς γράφετε νὰ σᾶς σημειώσωμεν» κτλ., σ. 475.

73. Τὸ πρωτότυπον ἐπιστολῆς Ἀδριανοῦ πατριάρχου Μοσχοβίας (1696). Ἀρχ. «Ἐπειδὴ τῷ παρόντι χρόνῳ» κτλ., σ. 479-482.

74. Γαβριήλ γ' Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολὴ πρὸς τὸν πατριάρχην Ἀλεξανδρείας. Ἀρχ. «Ἡ ἀδελφικὴ καὶ κατὰ Θεὸν ἀγάπη» κτλ., σ. 483.

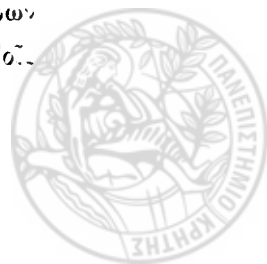
75. Τρία πρόσθετα φύλλα τῆς ις' ἑκατ., σ. 484-488. Ἀνωνόμου «ὀμιλία ῥηθεῖσα ἀσθενούντι». Ἀρχ. «Ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων βραχὺς καὶ ὀλιγοχρόνιος» κτλ.

76. Δύο φύλλα πρόσθετα τῆς ις' ἑκατ. Ἀναγραφή λατινικῆ τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἰηρησκευμάτων.

77. Τρία ἕτερα φύλλα πρόσθετα τῆς ις' ἑκατ., ἐν οἷς ἀναγράφονται τὰ μέρη, ἐξ ὧν ἀποτελοῦνται αἱ ἐπιστῆμαι.

419. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων ἀσελιδώτων 13 καὶ τε-
λιδῶν ἠριθμημένων 510· ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ιη' ἑκατον-
ταετηρίδος καὶ μήκους ἐστὶ 0,32, πλ. 0,212. Τὸ κείμενον μονό-
στηλον ἐκ γραμμῶν 19 (0,23 × 0,14). Ἐν τοῖς ἀσελιδώτοις φύλ-
λοις ὑπάρχει «πίναξ τῆς ῥητορικῆς τέχνης», ἧς τὸ κείμενον ἀνω-
νομον. Ἀρχ. «Τέχνη ῥητορικὴ. Βιβλίον πρῶτον. Περὶ τῆς φύσεως
τῆς ῥητορικῆς κεφάλαιον πρῶτον. Τί εἶναι ἡ ῥητορικὴ, πόθεν
ὠνομάσθη, κατὰ τί ὁμοιάζει καὶ διαφέρει ἀπὸ τῆν διαλεκτικῆν:—
Πόθεν ὠνομάσθη ἡ ῥητορικὴ; Ἡ ῥητορικὴ ὠνομάσθη ἀπὸ τὸ ἐλ-
ληνικὸν ῥῆμα ῥέω, ὁποῦ σημαίνει τὸ λέγω» κτλ.

420. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων
ἀσελιδώτων 17 + 3 καὶ σελιδῶν ἠριθμημένων 367· μήκ. 0,305,
πλ. 0,203. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 31. Ἐν τοῖς
πρώτοις 17 φύλλοις ὑπάρχει «πίναξ τῆς παρούσης βίβλου», ἧς
συνεγρᾶφη ἔτει 1700-ῶ (ὄρα σελ. 27). — Ἐπιγραφή: «Βιβλίον
ἀστρονομικόν, καὶ περιεκτικὸν ἅμα τε καὶ ἀποδεικτικὸν τῶν τε
παλαιῶν τε καὶ νέων (ῶν ἐφεύρων) ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Πτολεμαίου
καὶ Κοπερνίκου, σαφηνίζων πόθεν ἀπὸ πότε καὶ ἀπὸ ποίους ἐδι-
δάχθημεν τὴν ἐπιστήμην καὶ σοφίαν τῆς ἀστρονομικῆς ταύτης
τέχνης, ἧτοι τῶν δώδεκα ζῳδίων καὶ ἑπτὰ πλανητῶν καὶ ἑτέρων
ἀστέρων». Ἀρχ. «Ἐπιτομὴ τῆς ἀστρονομικῆς. Τμήμα α'. Τοῦ

ἐν τῷδε τῷ μετὰ σώματος βίῳ χαριέσι τῶν ἀνθρώπων» κτλ. Ὁ τοῦ τεύχους τούτου καλλιγράφος ἔγραψε τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα οὕτως· «Ὁ Ῥάσκας Γεράσιμος σὺν τοῖς ἄλλοις βιβλίοις καὶ τόδε».

421. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 47, μήκ. 0, 312, πλ. 0,212.

1. «Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης εἰς τὰς παρὰ τοῦ Βέκκου ὑπὲρ Λατίνων ἐπὶ ταῖς συλλεγείσαις παρ' αὐτοῦ γραφικαῖς χρήσεσιν ἐπιγραφὰς ἀντεπιγραφαί, δεικνῦσαι δυσσεβῶς ἐχούσας τὰς τοιαύτας ἐπιγραφὰς καὶ ἀντιθέτους οὔσας ταῖς συνειλεγμέναις τῶν ἀγίων ῥήσεσιν», φ. 1-4^β. Fabricii-Harles, Bibl. graeca, τ. XI, σ. 505.

2. «Τοῦ αὐτοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Γρηγορίου, ὅτι οἱ Λατῖνοι λέγοντες καὶ ἐξ υἱοῦ τὸ πνεῦμα, οὐκ ἔχουσι διαφυγεῖν τοὺς ἐγκαλοῦντας αὐτοῖς, ὅτι τοῦ ἐνός πνεύματος δύο λέγουσιν ἀρχάς, καὶ ὅτι τοὺς θεολογικοὺς συλλογισμοὺς ἀποδεικτικοὺς μᾶλλον δεῖ καλεῖν ἢ διαλεκτικούς· ἐγράφη δὲ πρὸς Ἀκίνδονον, ἔτι τοῖς εὐσεβεῖσι καὶ φίλοις ἐναριθμούμενον. Λόγος δ^{ος}», οὗ ἡ ἀρχή· «Σὺ μὲν ἡμᾶς ἴσως ἐχρῆν εἶναι λόγον ἀποδοῦναι δοκεῖς» κτλ., φ. 4^β κέ. Fabricii-Harles, τ. XI, σ. 505.

3. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν Ἀκίνδονον ἐπιστολὴ περὶ τῆς τοῦ Βαρλαάμ ἐν τοῖς δόγμασι διαφορᾶς». Ἀρχ. «Ὁ μὲν τῆς ἑαυτοῦ περὶ τὸ κατηγορεῖν» κτλ., φ. 9^α.

4. «Τοῦ αὐτοῦ τῷ φιλοσόφῳ Βαρλαάμ, περὶ ὧν δύο ἔφη ἀρχῶν, ἡ καθ' ἑλληνικῆς ἐποφίας. ς^{ος}». Ἀρχ. «Ἐν θρέμμα τῆς ἀνωτάτω περὶ λόγους παιδείας» κτλ., φ. 10^α. Fabricii-Harles ἔνθ. ἀνωτ. σ. 505.

5. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν Βαρλαάμ, γράφοντα ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπόδειξις ἐπ' οὐδενὸς τῶν θείων, ἔλεγχος ὅτι ἔστιν ἐφ' ὧν καὶ ὅτι κυρίως ἀπόδειξις αὕτη, ἡ δὲ κατὰ Ἀριστοτέλην ἀπόδειξις ἀσύστατον καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτὴν ἀχρεῖον». Ἀρχ. «Τὰ μὲν τῆς δουαρχίας ἐκ μέσου γέγονεν» κτλ., φ. 20^α. Fabricii-Harles ἔνθ. ἀνωτ. σ. 505.

6. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος ὑπὲρ τῶν ἱερῶς ἡσυχάζόντων, τῶν προ-

τέρων ὁ πρῶτος, κατὰ τί καὶ μέχρι τίνων λυσιτελής ἢ περὶ λόγους τριβή· ἀπόκρισις πρώτη». Ἀρχ. «Ἀδελφέ, καλὸν χάριτι βεβαιουῦσθαι τὴν καρδίαν» κτλ., φ. 30^α. Καὶ ὁ α' καὶ ὁ β' λόγος ἐν τῇ Φιλοκαλίᾳ τῶν ἱερῶν νηπτικῶν. Ἐνετίησι 1782.

7. «Ἀπόκρισις δευτέρα. Τοῦ αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν ἱερῶς ἡσυχάζοντων, τῶν προτέρων ὁ δεύτερος, ὅτι τοῖς προειρημένοις ἐν ἡσυχίᾳ προσέχειν ἑαυτοῖς οὐκ ἀσυντέλές ἔνδον τοῦ σώματος πειρᾶσθαι κατέχειν τὸν οἰκεῖον νοῦν». Ἀρχ. «Ἀδελφέ, οὐκ ἀκούεις τοῦ ἀποστόλου» κτλ., φ. 38-40.

8. (Ἔτερον γράψιμον τῆς ιζ' ἑκατ.). «Τοῦ μακαρίου Βουλγαρίας κὺρ Θεοφυλάκτου προσλαλιά τινὶ τῶν αὐτοῦ ὁμιλητῶν, περὶ ὧν ἐγκαλοῦνται Λατῖνοι». Ἀρχ. «Εἰσῆλθε τὸ ἀξίωμα σου ἐνώπιόν μου» κτλ., φ. 40-47. C. Will, Acta et scripta quae de controversiis ecclesiae graecae et latinae - - extant, σ. 229-253.

422. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 23 (μήκους 0,298, πλ. 0,208), ὑπὲρ ἐγγραφή μεταξὺ τῆς ιζ' καὶ τῆς ιζ' ἑκατ. Ἐν τῇ ᾠξ τοῦ 1-ου φύλλου· «Ex lib(ris) Chrysanthi. Ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου». — Ἐπιγραφή· «Aetici cosmografa». Ἀρχ. «Lectioinum pervigili cura» etc.

423. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 57, μήκους 0,31, πλ. 0,203. Αὐτόγραφον ἴσως Χρυσάνθου τοῦ Νοταρᾶ.

1. «Compendium historicum. Astronomia apud Sinas restituta, auctore Ferdinando Verbieszt, Flandro Belgae Brugensi e Societate Jesu, Tribunalis astronomici in Regia Pekinensi praefecto. Anno Christi MDCLXXVI». Φύλ. 1-16.

2. Ὀκτὼ φύλλα ἄγραφα, ἅπερ ἐγκρύπτουσι ἐν ἑαυτοῖς ἑπτὰ μακροὺς ἐκ σινικοῦ χάρτου πίνακας, μηχανήματά τινα ἀστρονομικὰ μετὰ σινικῶν ἀπεικάζοντας γραμμάτων.

3. Φύλλα 30. Ἐπιγραφή· «Astronomiae apud Sinas restitutae mechanicae centum et sex figuris adumbrata auctore Ferdinando Verbieszt» κτλ. Ἐγγραφή «ἐν Μ(όσχᾳ): 1693 Ἰαννουαρίου 12».

4. Φύλλα 3. Ἐπιστολὴ τοῦ Verbieszt (1 μαρτίου 1680) πρὸς τὸν μέγαν κνέζην Ἀλέξιον Μιχαηλοβίτςην.

424. Τεύχος χάρτινον ἐκ φύλλων 23, μήκους 0,30, πλ. 0,215. Αυτόγραφον «ἐγχειρίδιον περὶ ἐκκλήτου» Νικολάου Κομνηνοῦ Παπαδοπούλου μετὰ προτεταγμένης τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως ἐπιστολῆς πρὸς Χρῦσανθον τὸν Νοταρᾶν, γραφείσης ἔτει 1707-φ, «ἐσχάτη τοῦ Σεπτεμβρίου κατὰ τὸ ὄρδον».

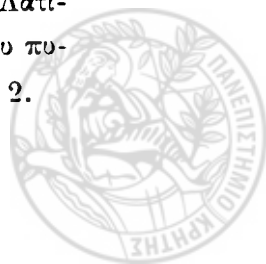
425. Τεύχος χάρτινον ἐκ φύλλων 68, περιέχον ἐν ἑαυτῷ τὴν «Ἀσπίδα Ὁρθοδοξίας», τουτέστι τὰ πρακτικὰ τῆς ἐπὶ Δοσιθέου γενομένης ἐν Βηθλεὲμ συνόδου, ἕνα συνοδικὸν τόμον τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Διονυσίου (1672), ἕτερον τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Καλλινίκου (1691), καὶ τὰς γενομένας τοῦ ἱεροσολυμιτικοῦ τόμου κυρώσεις ἔτει 1721-φ ὑπὸ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Ἰερεμίου γ', τοῦ Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἀχριδῶν καὶ τοῦ Ἱεροσολύμων Χρυσάνθου. Τὸ τεύχος τοῦτο ἀντέγραψεν ἐκ τοῦ πρωτοτύπου ἐν Παρισίοις Δημήτριος Μπερδῆς ἔτει 1860-ψ, προτάξας ἀντίγραφον πράξεως τοῦ γάλλου πρεσβευτοῦ Charles de Nointel, δι' οὗ κυροῦται τὸ γνήσιον μαρτυρικοῦ τινος γράμματος τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Δοσιθέου.

426. Ἀσματικὴ ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον Ἰάκωβον τὸν Ἀδελφόθεον, ἧς ἡ ἀρχή· «Δεῦτε τὸ μνημόσυνον τελέσωμεν» κτλ. Φύλλα 12, μήκ. 0,295, πλ. 0,225· ἐγράφησαν περὶ τὴν ἀρχὴν τῇ ιθ' ἑκατονταετηρίδος.

427 Τεύχος χάρτινον τῆς ιε' ἑκατοντ. ἐκ φύλλων 113, μήκ. 0,322, πλ. 0,22. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 34 (0,25 × 0,146). Ἀντίγραφον ἐπιμελὲς 35 ὁμιλιῶν Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως. Ἀρχ. «Κυρίλλου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Λουκάρεως ὁμιλία εἰς τὴν γέννησιν τῆς Παναγίας. Αἱ ἑορταῖς ὅλαις ὁποῦ τηρεῖ καὶ ἑορτάζει ἡ ἐκκλησία μας» κτλ.

428. Τεύχος χάρτινον ἐκ σελίδων 133, ὅπερ ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος· ἔστι δὲ μήκ. 0,312, πλ. 0,21.

1. «Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου ὁμιλία ῥηθεῖσα ἐν Φεραρίᾳ πόλει τῆς Ἰταλίας πρὸς τοὺς καρδινάλιους καὶ ἑτέρους τῶν Λατίνων διδασκάλους, περὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς δοξαζομένου καθαρσίου πυρός». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ μετὰ ἀγάπης ἀποκρίνασθαι» κτλ.. σ. 2.

στοιχείων». Ἐν τῇ 1-ῃ σελίδι ὁ Χρῦσανθος ἔγραψε ταῦτα· «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἡ ἀληθὴς καὶ ὄντως σοφία, βοήθει μοι. 1698 ἀπριλλίου α' καθ' ἡμᾶς». Ἐν δὲ τῇ ὀπισθία σελίδι τοῦ 52-ου φύλλου, ἔνθα λήγουσι τὰ «scholia et corollaria ad sexem Euclidis», ἔγραψε τὸ «Finis D. G: Ἐν Παταβία 1698. 28 νοεμβρίου καθ' ἡμᾶς ὄρα ἔκτη τῆς νυκτός».

430. Αὐτόγραφοι διδάχαί Κυριλλου τοῦ Λουκάρεως. Φύλλα χάρτινα 136. Ἄρχ. «Α-ον μέρος. Βλέπομεν εἰς τὴν θεϊαν καὶ ἱερὰν Γραφήν» κτλ. Ἀπὸ τοῦ 83-ου φύλλου ἄρχεται ὁμιλία «εἰς τὸ τίμιον καὶ σωτηριῶδες πάθος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἀνέναι καὶ μία ἔκλειψις τούτου τοῦ αἰσθητοῦ καὶ φαινομένου ἡλίου» κτλ. Ἐν τῇ ἐσχάτῃ σελίδι τοῦ κώδικος ὑπάρχει ὁμιλία, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «Ἀχιά [= 1611] προοίμιον εἰς τὸν ἀμπελῶνα».

431. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 320 (μῆχ. 0,302, πλ. 0,215), ὑπερ ἔγγραφη περὶ τὸ τέλος τῆς πεντεκαιδεκάτης ἢ περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐξῆς ἑκατονταετηρίδος. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30· ἔγραψαν δὲ τοῦτο δύο, καθὰ φαίνεται, καλλιγράφοι (πρώτη χεὶρ φ. 1-3 καὶ 291-320· δευτέρα χεὶρ φ. 4-290). Ἐν τῇ ὤα τῆς πρώτης σελίδος γέγραπται τὸ «Ἐκ τῶν τοῦ Γαβριὴλ ἱερομονάχου Βλασίου τοῦ Κερκυραίου».

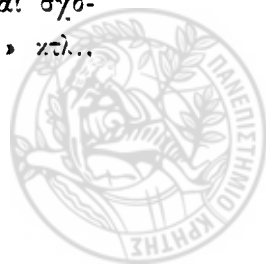
1. «Προλεγόμενα τῆς ῥητορικῆς». Ἄρχ. «Τὴν ῥητορικὴν διαφόρως τινὲς ὠρίσαντο· Πλάτων μὲν γὰρ εἶπεν αὐτὴν πειθοῦς δημιουργόν» κτλ., φ. 1-3.

2. «Προλεγόμενα τῶν προγυμνασμάτων». Ἄρχ. «Προγύμνασμα ἐστὶν ἄσκησις μετρίων» κτλ., φ. 4-26.

3. «Ἀφθονίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα». Ἄρχ. «Ὅρος μύθου. Ὁ μῦθος ποιητῶν μὲν προῆλθε» κτλ., φ. 27 κέ.

4. «Προλεγόμενα τῶν στάσεων». Ἄρχ. «Ὁ τὸ τῆς ῥητορικῆς βιβλίον συντεταχῶς Ἑρμογένης» κτλ., φ. 41 κέ.

5. «Ἑρμογένους τέχνη ῥητορικὴ μεθ' ἑρμηνείας καὶ σχολίων». Ἄρχ. «Περὶ στάσεων. Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων» κτλ., φ. 45 κέ.

6. «Προλεγόμενα τῶν εὑρέσεων». Ἀρχ. «Περὶ εὑρέσεων ἐπι-
γέγραπται τὸ βιβλίον» κτλ., φ. 115^β κέ.

7. «Ἐρμογένους περὶ εὑρέσεων». Ἀρχ. «Τόμος πρῶτος. Ἡ
πρώτη καὶ καλλίστη τῶν προσιμίων εὑρεσις» κτλ., φ. 118 κέ.

8. «Ἐρμογένους περὶ ἰδεῶν». Ἀρχ. «Τόμος πρῶτος. Εἴπερ
ἄλλο τι τῷ ῥήτορι» κτλ., φ. 174 κέ.

9. «Ἐρμογένους περὶ μεθόδου δεινότητος». Ἀρχ. «Πᾶν μέρος
λόγου εὑρηται μὲν ἐπὶ μηνύσει» κτλ., φ. 278-290.

10. «Περὶ σχημάτων ὧν Ἐρμογένης ἐμνημόνευσε ἐν τοῖς
περὶ εὑρέσεων καὶ περὶ ἰδεῶν βιβλίοις σύνοψις». Ἀρχ. «Στρογ-
γύλον σχῆμα ἐστὶ τόδε· ὡσπερ γὰρ εἶ τις ἐκείνων ἐάλω» κτλ.,
φ. 291 κέ.

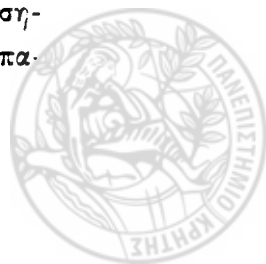
11. «Θεοφράστου χαρακτῆρες ιε΄». Ἀρχ. «Ἦδη μὲν καὶ πρό-
τερον πολλάκις ἐπιστήσας τὴν διάνοιαν ἐθαύμασα» κτλ., φ. 293 κέ.

12. «Διονυσίου Ἀλικαρνασέως τοῦ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων
ἐπιτομή». Ἀρχ. «Δῶρόν τοι καὶ ἐγώ, τέκνον φίλε Ροῦφε» κτλ.
φ. 299^β.

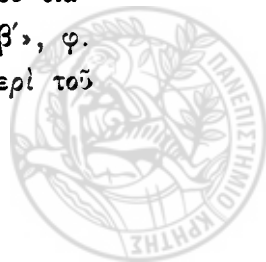
13. «Προβλήματα ῥητορικὰ εἰς τὰς στάσεις». Ἀρχ. «Α-^{ον}.
Νόμος ἐκέλευε τὴν ὄρφανὴν μῆτε τὸν ἐπίτροπον» κτλ., φ. 316β-
320. Προβλήματα ξθ΄.

432. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ΄ ἑκατοντ. ἐκ φύλλων 249.
μῆκ. 0,298, πλ. 0,215. Τὸ κείμενον μονόστηλον. — «Μελετίου
Συρίγου ἱερομονάχου καὶ διδασκάλου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας λό-
γοι διδασκαλικοὶ εἰς τὰς Κυριακὰς τὰς ἀπὸ τοῦ Τελώνου καὶ Φα-
ρисяαίου ἄχρι τῆς Πεντηκοστῆς». Ἀρχ. «Μελέτιος Συρίγος ἱερο-
μόναχος ὁ Κρής τοῖς ἐντευξομένοις χαίρειν. Μεγάλον ἐγγεί-
ρημα βέβαια καὶ δυσκατόρθωτον εἶναι ἢ διακονία τοῦ λόγου τοῦ
Θεοῦ» κτλ.

433. Τεῦχος μεμβράνινον ἐκ φύλλων 423 (μῆκ. 0,30, πλ.
0,23), ὅπερ ἐγράφη εἰς κάλλος περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐνδεκάτης
ἐκατονταετηρίδος. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 29 ἄχρι
32. Ἐν τῇ ὀπισθίᾳ σελίδι τοῦ 240-οῦ φύλλου γέγραπται τὸ ση-
μείωμα τοῦτο· «Αχπῆ [= 1680] σεπτεμβρίου α΄ † ἤλθεν δὲ ὁ πα-

νιερώτατος μητροπολίτης Θεσσαλονίκης εἰς μητρόπολιν Νικομηθεΐας, ἀποθανὼν οὐκ ὀλίγον Νεόφυτος, κάμνοντας τὴν Θεσσαλονίκη παρῆτησει ἐμετετέθει εἰς τὸν αὐτὸν θρόνον:— Ἰμμουνα καὶ ἐγὼ μαζήτου εἰς Θεσσαλονίκην ἱεροδιάκων, νῦν δὲ πρωτοσύγκελλος Νικομηθεΐας:— † Ἰγνάτιος». — Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου συγγραφαὶ μετὰ σχολίων. α') Πίναξ τῶν συγγραφῶν τούτων, φ. 1^α. — β') «Περὶ τῶν ἐμφερομένων σημ(ε)ίων», φ. 2^β. — γ') «Εἰς τὸ Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα», φ. 4^α. — δ') «Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς ἔνεκεν καὶ αὐθις ἐπανόδου ἐκεῖθεν διὰ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου χειροτονίαν ἐν ᾧ τί τὸ τῆς ἱερωσύνης ἐπάγγελμα καὶ ὁποῖον εἶναι δεῖ τὸν ἐπίσκοπον», φ. 5^β. — ε') «Πρὸς τοὺς καλέσαντας ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ μὴ ἀπαντήσαντας, μετὰ τὸν πρεσβύτερον ἐν τῷ Πάσχα», φ. 32^α. — ς') «Εἰς Καισάριον τὸν ἀδελφὸν ἐπιτάφιος», φ. 34^α. — ζ') «Εἰς τὴν ἀδελφὴν Γοργονίαν ἐπιτάφιος», φ. 44^α. — η') «Εἰρηνικὸς α' ἐπὶ τῇ ἐνώσει τῶν μοναζόντων», φ. 52^α. — θ') «Εἰρηνικὸς β' εἰς τὴν σύμβασιν, ἣν μετὰ τὴν στάσιν ἐποιησάμεθα οἱ ὁμόδοξοι», φ. 60^β. — ι') «Εἰς τὸν αὐτοῦ πατέρα Γρηγόριον, συμπαρόντος αὐτῷ Βασιλείου, καὶ ἀπολογητικὸς, ἱνίκα ἐπίσκοπος ἐχειροτονήθη Σασίμων», φ. 65^β. — ια') «Ἀπολογητικὸς εἰς τοὺς αὐτοὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς φυγῆς», φ. 68^α. — ιβ') «Εἰς Γρηγόριον τὸν ἀδελφὸν Βασιλείου, ἐπιστάντα μετὰ τὴν χειροτονίαν», φ. 69^β. — ιγ') «Εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰς τὸν γέροντα», φ. 72^β. — ιδ') «Εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης», φ. 75^α. — ιε') «Ἐπιτάφιος εἰς τὸν πατέρα ὑπὸ παρουσίᾳ Βασιλείου», φ. 84^α. — ις') «Εἰς τὸν ἅγιον Βασίλειον ἐπιτάφιος», φ. 102^α. — ιζ') «Εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτήν», φ. 135^β. — ιη') «Πρὸς τοὺς πολιτευομένους ἀγωνιῶντας καὶ τὸν ἄρχοντα ὀργιζόμενον», φ. 141^α. — ιθ') «Περὶ πτωχοτροφίας», φ. 145^β. — κ') «Περὶ δόγματος καὶ καταστάσεως ἐπισκόπων, ἧτοι περὶ θεολογίας λόγος α'», φ. 160^α. — κα') «Πρὸς Ἐδνομιανούς προδιάλεξις, καὶ ὅτι οὐ παντὸς τὸ περὶ Θεοῦ διαλέγεσθαι, ἢ πάντοτε», φ. 164^α. — κβ') «Περὶ θεολογίας β'», φ. 167^α. — κγ') «Περὶ υἱοῦ» λόγοι δύο, φ. 180^β κέ. — κδ') «Περὶ τοῦ

σίαν ἀποσιωπήσας ὡς πάρεργον πρὸς τὴν προκειμένην αὐτῷ διήγησιν· σκοπὸς γὰρ ἦν τῷ ἐποποιῶ ὡς ἐν παρεκβάσει τὴν νῆσον ἐκθειάσαι ἐκ τῶν ἐνότων αὐτῇ προτερημάτων, ὧν μέγιστον ἦν τὸ πολλαῖς αὐχεῖν πόλεσιν· ἀλλὰ καὶ μετὰ τούτου οὐδεὶς τέως τὰ τούτων ὀνόματα ἐξηκριβωμένως ἀριθμήσας φαίνεται σποράδην, ἄλλων ἀλλαγῶν εἰς τὰς ἱστορίας συνταξαμένων ἐντεθεικότων ταύτας· ὁ δὲ πικρὸς Ἀθανάσιος, φιλόσοφος καὶ τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης εἰδήμων, φιλόπατρις ὧν εἶπερ τις ἄλλος, ταύτας ἐκεῖθεν συλλεξάμενος κατὰ στοιχεῖον παρέδωκε». Ἀρχ. «Α-ἡ Ἀκρία, ἣ ἐλέγετο ἐτέρως Ἰδέα, ὅτι ἐκεῖ τὸ πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἰδικοῦ ὄρους» κτλ.

Γεωργίου Κορραίου συγγραφαί.

1. Περὶ Θεοῦ καὶ περὶ γενέσεως τοῦ κόσμου. Ἀρχ. «Θεὸν οὐδεὶς πώποτε ἐώρακεν» κτλ., σ. 1 κέ.

2. «Περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὕας». Ἀρχ. «Ἐδει μὲν τὸν Ἀδάμ καὶ τὴν Εὕαν τοῦ θεσμοῦ» κτλ., σ. 151 κέ.

3. Περὶ διαφορῶν ζητημάτων, οἷον περὶ παρθενίας, χάριτος, συγχωρητικοῦ, ἀθανασίας ψυχῆς κτλ., σ. 167 κέ.

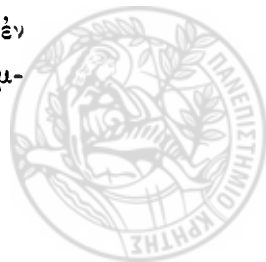
4. «Περὶ ὁμοιοτήτων ἱατρικῶν πρὸς τὰς πνευματικὰς θεωρίας, καὶ α' περὶ μετανοίας». Ἀρχ. «Ὅτι συμφέρει τῷ νοσοῦντι σωματικῶς» κτλ., σ. 211 κέ.

5. Περὶ καθαρσίου πυρός, ἀναστάσεως νεκρῶν, προορισμοῦ, ἀμαρτίας, πίστεως, ἐλπίδος, ἀγάπης, νόμου καὶ προσευχῆς. Ἀρχ. «Ἰγνηλατεῖν ἀρχομένοις περὶ τοῦ καθαρσίου πυρός» κτλ., σελ. 235 κέ.

6. «Ζητήσεις διάφοροι» (περὶ τῆς Θεοτόκου, ἐγκώμια εἰς τὴν Θεοτόκον, περὶ τοῦ Κυριακοῦ πάθους). Ἀρχ. «Κακίζουσι οἱ αἰρετικοὶ» κτλ., σ. 307 κέ.

7. Ἑρμηνεῖα εἰς τὸν Ἰώβ καὶ πάντας τοὺς προφῆτας, σελ. 309 κέ.

437. Τεῦχος χάρτινον τῆς εἰς ἑκατονταετηρίδος, ἐκ σελίδων 701 μεγάλου σχήματος, αἷς ὁ δέτης συνῆψε προτάξας ἔνδεκα ἀσελίδωτα φύλλα· τούτων δὲ τὰ μὲν τρία ἔσχατα περιέχουσιν ἐν ἑαυτοῖς πίνακα λεπτομερῆ τῶν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τεύχει γεγραμ-

μένων συγγραφῶν Γεωργίου τοῦ Κορεσσίου, τὰ δὲ πρὸ ἐκείνων ὀκτώ φύλλα α') «Ψελλοῦ πρὸς τὸν Μιχαὴλ τὸν Κομνηνὸν κεφάλαια θεολογικά», ὧν ἡ ἀρχή· «Πιστεύω εἰς ἓνα πατέρα τὴν πάντων ἀρχήν» κτλ. β') «Πράξις συνοδικήν, ἐν ἧ καὶ ἀποβολὴ τοῦ νέου Καλενταρίου, ἔτσι τῆς περὶ τοῦ Πάσχα Λατίνων καινοτομίας», (12 φεβρ. 1593). Ἄρχ. «Τῆς ἀγίας καὶ ἱεράς μεγάλης συνόδου» κτλ. — Ἐν τῇ ὧα τῆς 1-ης σελίδος· «Ἐκ τῶν Δοσιθέου Ἱεροσολύμων πατριάρχου».

1. Γεωργίου Κορεσσίου «περὶ ἐνσάρχου οἰκονομίας», σ. 1 κέ.

2. «Ἀπολογία κατὰ τῆς ἐν Φλανδρία συνόδου, παμμιάρους ἀποκρίσεις καὶ ἐκσπόνδους συνθεμένης καὶ ὄλως ἀτόνους κατὰ τῶν ἀναντιρρήτων ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τοῦ σοφωτάτου Γεωργίου Κορέσση καὶ θεολόγου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἄρχ. «Μέγα ὄντως καὶ πάλαι ἦν, ἀρχιερεῖς πανιερώτατοι· μέγα ὑπῆρξε καὶ νῦν οὐχ ἥττον ἐστὶ» κτλ., σ. 149 κέ.

3. «Ἐνστάσεις τῶν ἐναντίων, πρὸς οὓς ὁ προειρημένος Κορέσσιος ἀποκρίνεται». Ἄρχ. «Κατὰ τὸν ἱερόν Κύριλλον» κτλ., σ. 285 κέ.

4. Τοῦ αὐτοῦ Κορεσσίου ποικίλαι θεολογικαὶ ζητήσεις, ὧν ἡ πρώτη περὶ τῶν ἐπτὰ ἐκδικουμένων τοῦ Κάιν, ἡ δ' ἐσχάτη «περὶ τῶν μαρτύρων». Ἄρχ. «Πᾶς ὁ ἀποκτείνας Κάιν ἐπτὰ ἐκδικούμενα παραινέσει. Μέλλοντί μοι μεθοδεύσειν καὶ ταλαντεύσειν» κτλ., σ. 313-498.

5. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα». Ἄρχ. «Περὶ τῆς ἐκκλησίας ζητήσωμεν» κτλ., σ. 501 κέ.

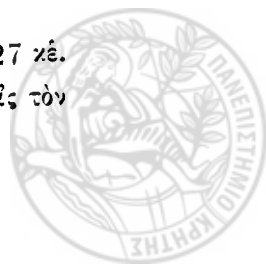
6. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τῆς Μεταμορφώσεως», σ. 543 κέ.

7. Τοῦ αὐτοῦ «καὶ πάλιν περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα κατὰ τῶν ἀντιρρητικῶν τοῦ Βελλαρμίνου». Ἄρχ. «Εἰσβάλλων ὁ Βελλαρμίνος εἰς τὴν περὶ τοῦ πάπα ὕλην» κτλ., σ. 557 κέ.

8. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τῆς τελειότητος τῶν μυστηρίων». Ἄρχ. «Ἐνίστανται οἱ Λατῖνοι» κτλ., σ. 607.

9. Τοῦ αὐτοῦ ἐρμηνεῖα «εἰς τοὺς ψαλμοὺς τοῦ Δαυὶδ», σ. 627 κέ.

10. «Ἐκλογαὶ συλλεγεῖσαι ὑπὸ τοῦ μακαρίου Παύλου εἰς τὸν

μακάριον βίον διὰ πολλῶν διδασκάλων, οὓς Κορέσσιοι ἀνέγνω». Ἄρχ. «Ἡ μακαρία ζωὴ τὸν Σαῦλον εἰς Παῦλον μετέβαλε» κτλ., σ. 665-701.

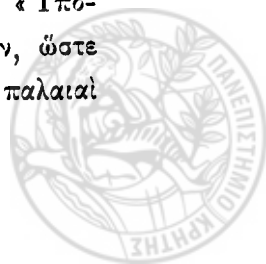
438. Θεοφίλου Κορυθαλλέως τὸ περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως ὑπόμνημα, ἀκέφαλον, ἐκ φύλλων 123, μήκ. 0,298, πλ. 0,208. ἐγγραφή δὲ τῆ ἰ' ἑκατονταετηρίδι.

439. Τεῦχος χάρτινον, μήκ. 0,30, πλ. 0,205. Αὐτόγραφοι «διδασχῶν σημειώσεις Κυρίλλου Λουκάρεως τόμος β'» ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 497, ὧν τὰ πρῶτιστα ἕξ ἐσσι πρόσθετα περιέχουσι δὲ ταῦτα ἐν ἑαυτοῖς ἀπαρίθμησιν λεπτομερῆ τῶν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τεύχει διδασχῶν. Φύλλα ἐλλείποντα· 39, 49, 156, 421-426. Ἀριθμοὶ φύλλων διπλοῖ· 207, 384. Ἀριθμοὶ φύλλων παραλειφθέντες ἐξ ἐσφαλμένης ἀριθμήσεως· 129, 247, 254, 343, 463. — Ἀπὸ φ. 8^α «Τόμος βος. In Valachia 1615 εἰς τὸν μέγαν Γεώργιον. Μετροντας οἱ πατέρες ἡμῶν τὰ κακὰ ὅπου παθένει ὁ ἄνθρωπος» κτλ. Ἐν τῷ 19-φ φύλλῳ ὑπάρχει ὁμιλία ῥηθεῖσα «Cypru 1605» ἐν τῷ 71-φ ἑτέρῳ, ῥηθεῖσα «1605 Februarii 21 in Aegypto». Ἐν τῷ 64-φ ἑτέρῳ, ῥηθεῖσα «Κυριακῆ τῆς Ὁρθοδοξίας». Ἄρχ. «Ἄν ἴσως καὶ ἀπὸ εὐαγγελικὴν ἀνάγνωσιν» κτλ. Ἐν τῷ αὐτῷ τεύχει ὑπάρχουσι καὶ διδαχαὶ τῶν ἐτῶν 1604 καὶ 1607.

440. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 164, μήκ. 0,305, πλ. 0,202. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30 (0,24 × 0,14). — Πλάτινα χρονικὸν μετὰ πολλῶν τοῦ μεταφραστοῦ Κακαβέλα σημειώσεων καὶ τινῶν αὐτογράφων σχολίων τοῦ πατριάρχου Δοσιθέου. Ἄρχ. «Δὲν ἀμφιβάλλει τινὰς πῶς πολλὰ εἶναι ἑκαῖνα ὅπου ὠφελουσι τὸ ἀνθρώπινον γένος» κτλ. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ κειμένου· «Ἐτελειώθη ἡ παρούσα ἱστορία τοῦ Πλάτινα, διὰ προσταγῆς τοῦ εὐγενεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἄρχοντος μεγάλου λογιθέτου τῆς Οὐγγροβλαχίας κυρίου Κωνσταντίνου τοῦ Μπραγκοβάνου, παρὰ τοῦ λογιωτάτου κὀρ Ἱερεμίου Κακαβέλα, ὅστις ἀδόλως καὶ μεταπίστεως τὸ ἐμεταγλώττησεν ἀπὸ τὸ λατινικὸν εἰς κοινὴν φράσιν ἐν τῷ 1687 δεκαμβρίῳ 19^η: — Μέννησθε τοῦ γράψαντος οἱ ἀναγινώσκοντες Μιχαῖλου τοῦ Μακρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων».

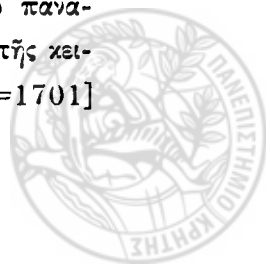
441. Τεύχος χάρτινον, οὗ πολλά φύλλα ἄγραφα· μήκους 0,31, πλ. 0,208. Ἐγγραφή μεταξὺ τοῦ τέλους τῆς ιζ' καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος. — Ἐπιγραφή· «Ἐκ τῶν συμμίκτων Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων», κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν. Σημειωτέα· α') «Ἀδύλου στίχοι μετ' ἐπιμερισμῶν τῶν ἡ' ἤχων τῶν ὑσάτων θεοτοκίων». Ἀρχ. «Ἡσαίου πρόρρησις ἦκεν εἰς πέρας» κτλ., φ. 69. — β') «Προτάσεις τινὲς καὶ αἱρέσεις τοῦ Καλουίνου, ἐκ πολλῶν ὀλίγαι». Ἀρχ. «Διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδάμ ἀπωλέσαμεν τὸ αὐτεξούσιον» κτλ., φ. 90-94. Ἐγγραφή ἔτει «1663 ἰουλίου 16 ἐν Κωνσταντινουπόλει». — γ') «Μωαμετίσται». Ἀρχ. «Οἱ Μωαμετίσται εἰσὶν αἱρέσεις περίπου τῶν ἑβδομήκοντα» κτλ., φ. 106. — δ') «Περὶ σώματος τοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ περὶ μυστηριώδους σώματος ὁ λόγος» κτλ., φ. 109. — ε') «Ἐκ τῶν ἡμετέρων περιηγήσεων. 1716 μηνὶ μαρτίῳ», φ. 139. Ὅρα Θρακικῆς Ἐπετηρίδος ἔτος πρῶτον. Ἐν Ἀθήναις 1897, σ. 11. — ς') «Στίχοι» δέκα, ὧν ἡ ἀρχή· «Ἡνίας ἀναλαβῶν» κτλ., φ. 153. — ζ') «Ἐτεροὶ εἰς τὸν εὐγενέστατον ἄρχοντα στόλνικον Κωνσταντῖνον Καντακουζηνόν». Ἀρχ. «Βουλοίμην τὰ στέρνα γε χερσὶν ἐμαῖς διανοῖξαι» κτλ., φ. 153. — η') «Ἄλλο εἰς τὸν αὐτόν». Ἀρχ. «Ζῶει ἐν τεκέεσσι πατήρ μετὰ πότμον ἐοῖσι» κτλ., φ. 153. — θ') «Ἰαμβεῖον τοῦ Λιγαρείδους». Ἀρχ. «Ὡ τοῦ σεβαστοῦ καὶ κραταιοῦ σου τρόπου», φ. 155^β. — ι') «Εἰς ξόλον κοσμηθὲν ὑπὸ τῆς δεσποίνης». Ἀρχ. «Οὐ ταῦτα ὄρυμδος οὐδὲ κρανίου τόπος» κτλ., φ. 155^β. — ια') Στίχοι μ', ὧν ἡ ἐπιγραφή· «Οὔτοι εὐρέθησαν ἐν τῇ σορῶ τοῦ βασιλέως κῦρ Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ, ἐν τῇ μονῇ τῆς Παναγίας Περιβλέπτου, τανῦν δὲ Σολοῦ-μοναστηρίου Ἰωάννου μητροπολίτου». Ἀρχ. «Ὁς ἀνδράσι πρὶν καὶ τομώτερος ξίφους» κτλ., φ. 155^β. Leonis diaconi historiae, σ. 453 Bonn. — ιβ') «Παραμυθητικὸν ἐπίγραμμα». Ἀρχ. «Ῥῆσις Ἐπικτήτιο πέλει» κτλ., φ. 155^β. — ιγ') «Περὶ σολοικισμοῦ». Ἀρχ. «Σολοικισμὸς ἐστι λόγου συμπλοκή» κτλ., φ. 156. — ιδ') «Ἵποθῆκαι εἰς τὴν σφαῖραν». Ἀρχ. «α' Στῆσαι τὴν σφαῖραν, ὥστε τὸν ἀρκτικὸν πόλον ἀνίσχαι» κτλ., φ. 157. — ιε') Ἐπιγραφαὶ παλαιαὶ

ἐπὶ λίθων, συλλεγεῖσθαι ὑπὸ Νεκταρίου Ἱεροσολύμων, φ. 158.—15') Μητροφάνους γ' Κωνσταντινουπόλεως πράξις συνοδική, ἧς τὸ κείμενον ἔχει κατὰ λέξιν οὕτω· «Μητροφάνης ἐλέω Θεοῦ κέ. Προκαθημένης τῆς ἐμῆς μετριότητος ἐν τῷ πατριαρχικῷ αὐτῆς κριτηρίῳ, συνεδριαζόντων αὐτῇ καὶ τῆς ἱερᾶς τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων συνόδου, καὶ τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις προετέθη τὸ ζήτημα συνοδικῶς, καὶ ἐρωτήθη παρὰ τοῦ τιμιωτάτου μεγάλου σακελλαρίου τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας πρεσβυτέρου παπᾶ κυροῦ Γεωργίου, εἰ ἔξεστιν αὐτῷ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Πουλχερίαν συνάψαι νομίμῳ γάμῳ μετὰ τοῦ κυροῦ Γεωργίου τοῦ Νικολάου, οἵτινες ὑπ' ἐνὸς ἀναδόχου βαπτισθῆναι δέδεικται· ἤκουσε δὲ παρὰ τῆς τελείας τῶν ἀρχιερέων συνόδου, τῶν καὶ ὑπογράψαι ἐχόντων, ἀπροκριμάτιστον εἶναι τὸ τοιοῦτον συνάλλαγμα καὶ ἀκώλυτον, ἐπεὶ ὁ νόμος τὰ κωλυμένα πρόσωπα ῥητῶς φανεροῖ, καὶ ταῦτα γαμικῶς μὴ συνέρχασθαι καὶ μόνον ἐδικαίωσεν, "οὐ δύναμαι", φάσκων, "εἰς γυναῖκα λαβεῖν. ἦν ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ἀνεδεξάμην, οὐδὲ τὴν ταύτης μητέρα, ἢ τὴν θυγατέρα· ἀλλ' οὐδὲ ὁ υἱός μου ταύτην λαβεῖν δύναται". Ἐπὶ τούτοις ἐρωτηθεὶς ὁ τιμιώτατος μέγας λογοθέτης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας κύριος Ἰέραξ, ἀνὴρ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν περὶ τούτων γνῶσιν πεπειραμένος ὡς ἄριστα, ἐμαρτύρησεν, ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυρίου Διονυσίου, ἔτι τὸ πρωτοκανονάρχου κοσμῶν τάγμα τὸ τότε, ἀρχιερατικῆς συνελεύσεως οὔσης τηνικάδε ἐδόθη ἄδεια καὶ ἐστεφανώθησαν παρὰ τοῦ μακαρίτου πατρὸς αὐτοῦ, τοῦ χρηματίσαντος μεγάλου οἰκονόμου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας πρεσβυτέρου κυροῦ Θεοδώρου, τέσσαρα συνοικέσια ἐν ταῖς πατριαρχικαῖς χώραις Τριγλία καὶ τοῖς Ἐλεγκμοῖς, ἃ οὐδεὶς τῶν μετ' ἐκείνων χρηματισάντων ἁγιωτάτων πατριαρχῶν δεῖν ἐλογίσαστο μετακινήσαι καὶ διαξεῦξαι, ὡς καλῶς προβάντα καὶ οὐδὲν ἐμποδίζοντα τῇ χριστιανικῇ καταστάσει. Τούτων δὲ οὕτω λαληθέντων καὶ τῆς ἱερᾶς συνόδου γνωμοδοτησάσης, ὡς ἔδει, ἐδόθη ἄδεια οὐ μόνον τῷ ῥηθέντι τιμιωτάτῳ μεγάλῳ σακελλαρίῳ τελέσαι ἐπ' εὐτυχίᾳ σὺν Θεῷ νομίμους τοὺς τῆς φιλάτης αὐτοῦ θυγατρὸς γάμους, ἀλλὰ καὶ

παντί βουλομένῳ καὶ ἐν τούτοις εὐρεθησομένῳ, οὐδενὸς νῦν ἢ ὀφέ-
 ποτε ἐναντιηθησομένου, ἐν ἀργίᾳ καὶ ἀφορισμῶ· φυλλάτειν γὰρ
 χρέος ἔχομεν τὰ ῥητῶς γεγραμμένα καὶ τοῖς θείοις πατράσι τε-
 τυπωμένα, οὐχὶ δὲ παραλογισμοῖς ἄγγειν τοὺς πολλοὺς καὶ στενο-
 χωρεῖν τὰς τῶν χριστιανῶν συνειδήσεις· ὅπερ κρίμα οὐ τὸ τυχὸν
 τοῖς τοιαῦτα κατασοφισμένοις, καὶ τὸν τοῦ Κυρίου λαὸν τῆς εὐ-
 θείας παρεκτρέπουσι καὶ ἐντάλματα ἀνθρώπων διδάσκουσι, καὶ οὐ
 τὰ τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ θεῖον λόγιον. Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο καὶ τὸ
 παρὸν γράμμα εἰς ἀσφάλειαν, κατὰ τὸ ͵ζπ̄η^{ον} [= 1580] ἔτος,
 καὶ ἐγράφη ἐν τῷ ἱερῷ κώδικι εἰς ἀσφάλειαν. Ἐν μηνὶ Ἰαννουαρίῳ
 ἰνδικτιῶνος η'. † Ὁ Κυζίκου Ἀχιλλίος. † Ὁ Νικαίας Κύριλλος.
 † Ὁ Χαλκηδόνος Δωρόθεος. † Ὁ Ἀδριανουπόλεως Ἱερεμίας.
 † Ὁ Φιλιππουπόλεως Θεόληπτος. † Ὁ Τραϊανουπόλεως Νικά-
 νωρ. † Ὁ Ἰμβρου Ἰωακείμ. † Ὁ Περιθεωρίου Γρηγόριος. † Ὁ
 Ἰωαννίνων Ἰωάσαφ. † Ὁ Διδυμοστεῖχου Ματθαῖος. † Ὁ ταπεινὸς
 μητροπολίτης Προύσης Γρηγόριος. † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης
 Μηδείας Παρθένιος». Πρβλ. Μ. Γεδεῶν Κανον. διατάξ. τ. II, σ.
 380.—ιζ') Νεοφύτου β' Κωνσταντινουπόλεως πρᾶξι συνοδικῆ περὶ
 διαφόρων γαμικῶν κεφαλαίων (μηνὶ μαίῳ 1611). Ἄρχ. «Τῆς ἡμῶν
 μετριότητος συνοδικῶς προκαθημένης» κτλ., φ. 159. Σύναγμα τῶν
 θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, τ. V, σ. 156-159. — ιη') Γαβριήλ γ'
 Κωνσταντινουπόλεως περὶ τινος συνοικεσίου πρὸς τὸν μητροπολίτην
 Μυρέων καὶ Ἀτταλείας, φ. 160. Μ. Γεδεῶν Κανονικαὶ διατά-
 ξεις, τ. II, σ. 410-512. — ιθ') «Σημειώματα καὶ λέξεις διά-
 φοροὶ ἔκ τινος παλαιοῦ τυπικοῦ, δηλαδὴ ἔκ τοῦ τυπικοῦ τῆς ἐν
 Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃς Ἐκκλησίας· καὶ γὰρ περιέχει τὴν τά-
 ξιν, ἣτις ἐγένετο ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει, παρόντος τοῦ τε πα-
 τριάρχου καὶ τοῦ βασιλέως· καὶ μὴν περιέχει καὶ τὰ τροπάρια
 καὶ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ, ὡς τότε ἦν σύνηθες γί-
 νεσθαι· εὗρον δὲ τοῦτο ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν Μοσχοβίᾳ τυπο-
 γραφίας, ὅπερ ἤνεγκεν ἔκ τῆς μονῆς τοῦ Σταυρονικήτα ὁ πανα-
 γιώτατος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως κύρ Ἱερεμίας, τῆς κει-
 μένης δηλαδὴ ἐν τῷ Ἄθωνι. Ἐσημειώθησαν κατὰ ςψα' [= 1701]

ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, μηνὶ φεβρουαρίῳ». Ἀρχ. «Πρεσβυτεροδιάκονοι· ποιῶσι τὰ κατὰ γυρα ἐν τῷ κυκλείῳ» κτλ., φ. 164.

442. Τεῦχος χάρτινον ἀκέφαλόν τε καὶ κεκολοβωμένον ἐκ φύλλων 234 (μήκ. 0,30, πλ. 0,21), ὅπερ ἐγράφη μεταξὺ τῆς ιε' καὶ τῆς ις' ἑκατονταετηρίδος. — Ὁμήρου Ὀδύσεια ἀπὸ τοῦ στοιχείου Β, στίχ. 429, μέχρι τοῦ στοιχείου Ω, στίχου 543.

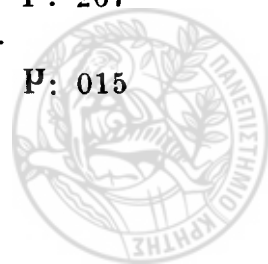
443. Δύο χάρτινα φύλλα τῆς ις' ἑκατ., ἐν οἷς περιέχονται πολιτικὰ γνωμικὰ παλαιῶν τινων συγγραφέων· εἶτα σελίδες ἠριθμημένοι 309, ὧν οὐκ ὀλίγαι ἄγραφοι· ἐν δὲ ταῖς γεγραμμέναις σελίσιν περιέχεται λατινικὸν δίστηλον κείμενον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Auctorum ad civilem prudentiam et huic annexam moralem consequendam legendorum Cyriaci Lentuli censura». Ἀρχ. «Oculos mihi in hunc selectae» κτλ. Εἶτα βιβλίον ἔντυπον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Justi Lipsi politicorum sive civilis doctrinae libri sex. Qui ad principatum maximè spectant. Francofurti apud Joannem Wechelum. CIΘΙΞΛΧΧΧ».·

444. Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον μεμβράνινον τῆς ια' ἑκατοντ., ἀκέφαλόν τε καὶ κεκολοβωμένον, βεβλαμμένον τε ὑφ' ὕδατος καὶ ὑπὸ σιγῶν· οὗ σφύζονται φύλλα 227, μήκους 0,30, πλ. 0,23. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 21 (0,20 × 0,14), τετονισμένον ἐρυθροῖς σηματοφώνοις, κεκοσμημένον ἐπιγραφαῖς ἐρυθραῖς καὶ τισὶ κεφαλαϊώδεσι γράμμασι κεχρυσωμένοις τε καὶ κεχρωματισμένοις. Ἐν ταῖς ψαῖς φύλλων τινῶν ὑπάρχουσι ποικίλα χρήσιμα σημειώματα τῶν ἐτῶν 1573-1579.

445. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατοντ. ἐκ φύλλων 236, μήκ. 0,30, πλ. 0,205. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 26 (0,203 × 0,113).—α') «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τῆς Ὀκτωήχου», φ. 1.—β') «Ἀρχὴ τῶν ἀναστασίμων, ἑξαποστειλαρίων καὶ τῶν ἐωθινῶν ἰδιομέλων τῶν ια'· εἰσὶ δὲ τὰ μὲν ἐωθινὰ Λέοντος τοῦ σοφωτάτου βασιλέως, τὰ δὲ ἑξαποστειλάρια τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου βασιλέως». Φύλλ. 114 κέ.—γ') «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τῶν ἀνωνόμων ἀκολουθιῶν, ψαλλομένων εἰς ἓνα καὶ εἰς πολλοὺς κατὰ τάξιν ἀγίους», φ. 120.—δ') «Στιχηρὰ προσόμοια θεοτοκία

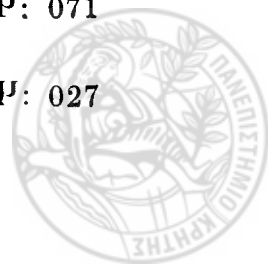
- μοναχοῦ περὶ ἐκκλησιαστικῆς μυσταγωγίας· χειρόγραφον,
εἰς μεμβράϊνον P: 123
3. Ἀρμενοπούλου νόμιμον καὶ ἐπιτομὴ τῶν ἱερῶν
κανόνων· χειρόγραφον P: 122
4. Ἀρριανοῦ εἰς Ἐπίκτητον· χειρόγραφον. P: 196
5. Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος περὶ τριάδος·
χειρόγραφον P: 275
6. Ἀναστασίου πατριάρχου Ἀντιοχείας ἐρωταποκρί-
σεις· χειρόγραφον P: 319
7. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τοῦ Θεολόγου λόγοι μετὰ
ἐξηγήσεως· χειρόγραφοι P: 199
8. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τοῦ Θεολόγου λόγοι χειρό-
γραφοι εἰς μεμβράϊνον. P: 218
9. Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ λόγοι χειρόγραφοι. P: 211
10. Τοῦ αὐτοῦ (Γρηγορίου Παλαμᾶ) λόγοι καὶ ἡθικὰ
χειρόγραφα. P: 213
11. Διδαχαὶ χειρόγραφοι P: 043
12. Διδαχαὶ ἔτι χειρόγραφοι 102: καὶ P: 120
13. Διάφορα ἐκκλησιαστικὰ ἱεροκήρυξι χρήσιμα· χει-
ρόγραφα. P: 232
14. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου μετὰ ἐρμηνείας χειρό-
γραφον εἰς μεμβράϊνον· βιβλίον ἀξιολογώτατον P: 124
15. Διδασκαλεῖον τῶν ἡγεμόνων καὶ εὐγενῶν ἀνδρῶν,
ὅπερ περιέχει τὴν γεωγραφίαν χειρόγραφον P: 287
16. Δοσιθέου τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου τῶν Ἱε-
ροσολύμων ἐκλογαί, ὅπερ ὠνόμασεν Νομικὴν Συναγωγὴν·
χειρόγραφον P: 013
17. Τοῦ αὐτοῦ (Δοσιθέου) ἕτερον περὶ τῶν ἐν Ἱερο-
σολόμοις πατριαρχευσάντων· χειρόγραφον. P: 210
18. Εἰσαγωγὴ νομικὴ χειρόγραφος P: 243
19. Ἐκκλησιαστικὰ διάφορα χειρόγραφα P: 207
20. Ἐκκλησιαστικὰ διάφορα χειρόγραφα εἰς μεμ-
βράϊνον P: 015

63. Ὅμηρου Ὀδύσσεια χειρόγραφος P: 222
64. Παράλληλα ἱερά χειρόγραφα P: 298
65. Πατερικὸν χειρόγραφον — Μοσχοβίας — . . . P: 223
66. Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ἑπτὰ συνόδων, ποῦ καὶ πότε καὶ κατὰ τίνων ἐκάστη αὐτῶν συνήχθη χειρόγραφον. P: 225
67. Πλάτινα ἱστορία μεταγλωττισθεῖσα ἀπὸ λατινικόν χειρόγραφος P: 121
68. Πρακτικὸν τῆς ὀγδόης συνόδου, καὶ λόγοι θεολογικοὶ διάφοροι χειρόγραφοι P: 097
69. Ῥητορικὴ χειρόγραφος Κορυθαλλέως P: 296
70. Σημειώματα θεολογικὰ χειρόγραφα. P: 214
71. Σημειώματα διάφορα θεολογικά, σημειωμένα τῇ ἰδίᾳ χειρὶ τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου Χρυσάνθου P: 279
72. Σημειώματα διάφορα ἱεροκήρυξι' χρήσιμα χειρόγραφα. P: 251
73. Σημειώματα Νικολάου Παπαδοπούλου πρὸς τὸν αἰδεσιμώτατον καὶ σοφώτατον ἀρχιμανδρίτην τοῦ Ἁγίου Τάφου κύριον Χρυσάνθον Νοταρᾶν χειρόγραφα . . . P: 259
74. (Σουΐδας). Ἔτερον τοῦ αὐτοῦ λεξικὸν χειρόγραφον P: 111
75. Συμειῶν τοῦ Μεταφραστοῦ χειρόγραφον εἰς μεμβράϊνον P: 026
76. Σύνοψις καὶ ἐκλογαὶ τῶν ἐξήκοντα βασιλικῶν βιβλίων χειρόγραφα εἰς μεμβράϊνον P: 238
77. Συλλογαὶ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος χειρόγραφοι P: 247
78. Συνοδικὸν κατὰ τῶν Σιναΐτῶν χειρόγραφον . . P: 086
79. Φιλοσοφικὸν χειρόγραφον εἰς μεμβράϊνον. . . P: 262
80. (Φώτιος Κωνσταντινουπόλεως). Τοῦ αὐτοῦ διαφόρων τῶν ἀπὸ τῆς θείας Γραφῆς ζητημάτων καὶ ἀποριῶν λύσεις καὶ ἐρμηνεῖαι ἐπαίνου γέμουσαι χειρόγραφοι P: 142. 280

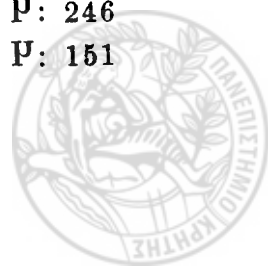
81. Καὶ ἐρμηνεία τούτου (= Ψαλτηρίου) χειρόγραφος P: 321
82. Ἀκολουθίαι ἐκκλησιαστικαὶ χειρόγραφοι P: 051
83. Ἀλεξάνδρου ἐρμηνέως τοῦ Βυζαντίου πραγματεία εἰς τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς χειρόγραφον P: 014
84. Αὐγουστίνου τὰ περὶ τριάδος, χειρόγραφα P. 049
85. Ἀριστοτέλους περὶ ψυχῆς χειρόγραφον P: 096
86. Βίος Κλήμεντος πάπα Ῥώμης χειρόγραφος P: 139
87. Βίος τοῦ ἁγίου Νικολάου χειρόγραφος. P: 140
88. Βίος τοῦ ἁγίου Θεοδοσίου χειρόγραφος P: 248
89. Βλαστάρεως περὶ τὸ ἅγιον Πάσχα· Βλαμμίδος (γρ. Βλεμμίδου) περὶ οὐρανοῦ καὶ ἄλλων εἰς ἄλλα διάφορα χειρόγραφον P: 025
90. Βλαμμίδος εἰσαγωγή εἰς τὴν λογικὴν καὶ ἄλλα διάφορα χειρόγραφα P: 020
91. Ἔτερον τοῦ αὐτοῦ περὶ μετεώρων καὶ οὐρανοῦ καὶ ἄλλων ζητημάτων· χειρόγραφον P: 026
92. Ἔτερον τοῦ αὐτοῦ φιλοσοφικὰ χειρόγραφα. P: 076
93. Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ ἐτέρων ἁγίων ἐκλογαὶ χειρόγραφοι P: 291
94. Βίος Ἰωάννου βασιλέως τοῦ Καντακουζηνοῦ χειρόγραφος P: 268
95. Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου ἐρωταποκρίσεις χειρόγραφοι P: 169
96. Γενεθλιακὸν χειρόγραφον P: 277
97. (Γεράσιμος Βλάχος). Ἔτερον τοῦ αὐτοῦ θεολογικὸν χειρόγραφον P: 041
98. Ἔτερον τοῦ αὐτοῦ θεολογικὸν χειρόγραφον P: 181: 435
99. Ἔτερον τοῦ αὐτοῦ· λογικὴ χειρόγραφος. P: 131
100. Γερασίμου Ἀλεξανδρείας ῥητορικὴ χειρόγραφος P: 071
101. Γεωργίου τοῦ Γεμ:(στ)οῦ, τοῦ καὶ Πλήθωνος, περὶ ὧν διαφέρεται Ἀριστοτέλης καὶ Πλάτων· χειρόγραφα P: 027

102. Γρηγεντιρίου ἐπισκόπου Κεφρώ, ἕτοι Αἰθιοπίας, διάλεξις μετὰ Ἰουδαίου Ἐρβάν τοῦ νομοδιδασκάλου· χειρόγρ. P: 144
103. Ἔτερον ὅμοιον τοῦ αὐτοῦ P: 252
104. Γραμματικά καὶ ἀστρονομικά· χειρόγραφα. P: 070: 21
105. Διάφορα ἐκκλησιαστικά· χειρόγραφα P: 068
106. Διάφορα ἐκκλησιαστικά χειρόγραφα ἔτι. . . P: 218
107. Διαφόρων κατὰ Λατίνων χειρόγραφα. . . . P: 297
108. Διδαχαὶ χειρόγραφοι P: 183
109. Διδαχαὶ χειρόγραφοι P: 209
110. Διδαχαὶ χειρόγραφοι P: 210: 374
111. Διδαχαὶ χειρόγραφοι P: 211: 367
112. Διδαχαὶ χειρόγραφοι P: 212: 237
113. Διδαχαὶ χειρόγραφοι P: 213: 85
114. Διδαχαὶ χειρόγραφοι P: 214: 233
115. Διδαχαὶ χειρόγραφοι — τρεῖς [sic] — . . . P: 215
116. Διδαχαὶ τοῦ Μηριάτου. P: 433
117. Ἐκκλησιαστικά χειρόγραφα P: 138
118. Ἐκκλησιαστικά διάφορα χειρόγραφα P: 154
119. Ἐκκλησιαστικά ἕτερα διάφορα P: 193
120. Ἐκκλησιαστικῶν διαφόρων πατέρων χειρόγραφα P: 234
121. Ἐκκλησιαστικά διάφορα καὶ ἱστορικά· χειρόγραφα P: 249
122. Ἐκκλησιαστικά ἕτερα χειρόγραφα. P: 292
123. Ἐκλογαὶ καὶ σημειώματα ἐκκλησιαστικά χειρόγρ. P: 242
124. Ἐκκλησιαστικά ἕτερα διάφορα χειρόγραφα. . P: 342
125. Ἐκλογαὶ διάφοροι περὶ τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως χειρόγραφοι P: 296
126. Ἐμμανουὴλ θησαυρός· πολιτικά, ἅτινα ἐμεταγλωττίσθησαν παρὰ τοῦ κὺρ Δημητρίου Νοταρᾶ ἰατροφιλοσόφου, Πελοπον(ν)ησίου, προστάξει τοῦ μακαριωτάτου καὶ σεφωτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου Χρυσάνθου, τοῦ καὶ πρὸς μητρὸς θεοῦ αὐτοῦ· χειρόγραφα. P: 349

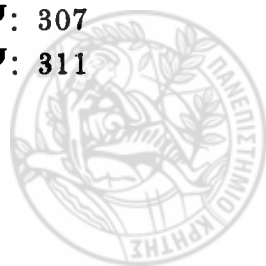
127. Ἐπιστολάριον καὶ ῥητορικὴ χειρόγραφα . . . P: 120
128. Ἐρμηνεία εἰς τὰς Παροιμίας χειρόγραφος P: 028 καὶ 320
129. Ἐρμηνεία καὶ καταγραφή τοῦ τεταρτημορίου τῆς σφαίρας, γεγονυῖα παρὰ Χρυσάνθου ἀρχιδιακόνου τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου Δοσιθέου· χειρόγραφος P: 113
130. Ἐρμηνεία εἰς καταρτισμὸν τῶν λειψάνων τοῦ θεοῦ ἐγκαινιασμοῦ· χειρόγραφος P: 202
131. Ἐρωταποκρίσεις ἐκκλησιαστικαὶ χειρόγραφοι. P: 299
132. Ἐρωταποκρίσεις ἔτι ἐκκλησιαστικαὶ χειρόγραφοι P: 333
133. Εὐαγγέλια γεγραμμένα γράμμασιν ἐλληνικαῖς καὶ τὰ λόγια τούρκικα· χειρόγραφα P: 263
134. Εὐαγγέλιον χειρόγραφον εἰς μεμβραῖνον. P: 200
135. Εὐαγγέλιον ἕτερον χειρόγραφον. P: 230
136. Ἔτερον τοῦ αὐτοῦ (?) περὶ συντάξεως χειρόγραφον P: 054
137. Ἐρμηνεία τῶν Ἰπποκράτους ἀφορισμῶν χειρόγραφος P: 411
138. Θεοδώρου τοῦ ὁμολογητοῦ κατήχησες χειρόγραφοι P: 295
139. Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ καὶ Γεωργίου Γεμιστοῦ κατὰ Ἀριστοτέλους εἰς τὰ ἠθικά, καὶ ἕτερα· χειρόγρ. P: 316
140. (Θεόφιλος Κορυθαλλεύς). Σχολαστικαὶ παραφράσεις εἰς τὸ μείζον ἄλφα τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους. Ἔτερον ὅμοιον τοῦ αὐτοῦ· χειρόγραφον. P: 024: 63
141. Ἔτερον τοῦ αὐτοῦ· λογικὴ χειρόγραφος. P: 012: 88
142. Ἔτερον τοῦ αὐτοῦ περὶ οὐρανοῦ χειρόγραφον P: 023: 128
143. Θεοφάνους Νικαίας κατὰ Ἰουδαίων· χειρόγραφον P: 097
144. Θεολογικὸν χειρόγραφον P: 179
145. (Θέων Σμυρναῖος). Ἔτερον τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Πλάτωνος ἀνάγνωσιν χειρόγραφον. P: 246
146. Θεοσίλου ἕτερον εἰς τὰ μεταφυσικά· χειρόγραφον P: 151

147. Θεολογικὸν διαφόρων, καὶ μάλιστα κατὰ Λατί-
νων· χειρόγραφον P: 035
148. Ἱατρικῶν διαφορῶν χειρόγραφον P 108
149. Ἰσαακίου τοῦ σεβαστοκράτορος περὶ προνοίας
ἀπορημάτων· χειρόγραφον P: 340
150. Ἱστορία τῶν Μοσχόβων χειρόγραφος P: 174
151. Ἰωάσαφ ἀποκρίσεις πρὸς ἐρωτήσεις ἐκκλησια-
στικὰς· χειρόγραφον P: 264
152. Ἰωσήφ Βρυεννίου κατὰ Λατίνων χειρόγραφον. P: 052
153. (Ἰωάννης Χρυσόστομος). "Ἐτερον τοῦ αὐτοῦ"
σύνοψις τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς· χειρόγραφον εἰς μεμ-
βραῖνον P: 322
154. Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ κατὰ Μωάμεθ·
χειρόγραφον P: 300
155. Κατὰ Λατίνων χειρόγραφον. P: 251
156. Κικέρωνος λογικά, ῥητορικά, περὶ γήρωσ καὶ
ἕτερα χειρόγραφα P: 313
157. Κλαυδίου Πτολεμαίου ἀστρονομικόν· τὸ περισ-
σότερόν ἐστι χειρόγραφον P: 119
158. (Γεώργιος Κορέσσιος). "Ἐτερον τοῦ αὐτοῦ"
ἐρμηνεία εἰς τὴν Πεντάτευχον χειρόγραφος P: 329
159. "Ἐτερον τοῦ αὐτοῦ καὶ ἄλλων περὶ τῆς ἐν
Φλωρεντίνῃ συνόδου χειρόγραφον. P: 262
160. Κοσμογραφικὸν χειρόγραφον. P: 270
161. Καὶ ἕτερον· χειρόγραφον. P: 231
162. Λεξικὸν χειρόγραφον P: 077: 205
163. Λεξικὸν ἐλληνοαραβικὸν χειρόγραφον. P: 158
164. Λογογραφικὰ χειρόγραφα ψηχαγογιμένα [sic]. P: 066
165. Λέοντος τοῦ βασιλέως περὶ ἀρετῶν γεωργίας
καὶ μοναχικῆς κυβερνήσεως· χειρόγραφον. P: 253
166. Λιγαρίδου εἰς τὴν Λειτουργίαν χειρόγραφον . P: 267
167. Λειτουργία χειρόγραφος P: 255
168. Μαθηματικὸν χειρόγραφον P: 105

169. Μανουήλ Μουσχιώτου εἰς τὸ περὶ ἑρμηνείας
χειρόγραφον P: 317
170. Μανουήλ θησαυρός· πολιτικά· χειρόγραφα. . P: 358
171. (Μάζιμος Μαργούνιος). "Ἐτερον τοῦ αὐτοῦ·
διάφορα χειρόγραφα. P: 265
172. Μελετίου Συρίγου ἀντίρρησις πρὸς τὴν ἐκδο-
θεῖσαν ὁμολογίαν τῆς χριστιανικῆς πίστεως ὑπὸ τοῦ Κων-
σταντινουπόλεως Κυρίλλου, ἐπιγραφεῖσα(ν) ἐν ὀνόματι τῶν
χριστιανῶν ἀπάντων τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας· χειρό-
γραφον P: 189
173. Μιχαήλ τοῦ Γλοκᾶ χειρόγραφον. . P: 261 καὶ 218
174. Μνήμαι ἱστοριογραφικαὶ τῶν βασιλειῶν τῆς Πε-
λοποννήσου, τῆς τε Εὐβοίας καὶ Ἐπάκτου νήσου, καὶ
τῶν παραλίων, ἕως εἰς τὴν Θεσσαλονίκην· χειρόγραφα P: 241
175. Μοσχοπούλου γραμματικὰ χειρόγραφα . . . P: 152
176. Νικολάου Κομνηνοῦ τοῦ Παπαδόπουλου λογικὴ
χειρόγραφος P: 118
177. Νικολάου τοῦ Κεραμέως τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων
κατὰ Λατίνων χειρόγραφον P: 287
178. Νόμιμον χειρόγραφον . P: 34: 62: 136: 137: 165:
177: 232: 336
179. Νεκταρίου τοῦ σοφωτάτου πατριάρχου τῶν Ἱε-
ροσολύμων κατὰ τῶν Φρατόρων χειρόγραφον . . P: 217: 272
180. Ὀδοιπορία τῆς βασιλείας τοῦ Συμπερίου χει-
ρόγραφος P: 254
181. Ὁρθόδοξος ὁμολογία χειρόγραφος. P: 286
182. Ὁρθόδοξος ὁμολογία ἑτέρα, χειρόγραφος . . P: 394
183. Περὶ ψυχῆς χειρόγραφον P: 063
184. Περὶ αὐτεξουσίου χειρόγραφον P: 280
185. Περὶ ἐξομολογήσεως χειρόγραφον. P: 224
186. Περὶ προνοίας ἀνωνύμου τινὸς χειρόγραφον P: 273: 236
187. Περὶ πρακτικῆς γεωμετρίας χειρόγραφον . . P: 307
188. Περὶ ψυχῆς καὶ περὶ κρίσεως χειρόγραφον . P: 311

189. Περὶ τῶν ἁγίων τριῶν Τεσσαρακοστῶν, πῶθεν
παρελάβομεν φυλάσσειν αὐτάς, καὶ ὅτι οἱ ταύτας παρα-
βαίνοντες παρανομοῦσι· χειρόγραφον. P: 269
190. Ποιητικὰ φυχαγωγημένα· χειρόγραφα . P: 157: 288
191. Προσκυνητᾶριον τοῦ Ἁγίου Τάφου· χειρόγραφον P: 257
192. Πράξεις Ἀποστόλων χειρόγραφοι P: 294
193. Πατερικὸν χειρόγραφον. P: 150
194. Παροιμίαι χειρόγραφοι P: 250
195. Ῥητορικὴ τοῦ Βλάχου χειρόγραφος , P: 129
196. Ῥητορικὰ χειρόγραφα P: 327: 115
197. Σημειώσεις εἰς τὴν Γένεσιν καὶ εἰς τὴν Ἔξοδον,
καὶ εἰσαγωγή εἰς τὰς κοσμικὰς ἐπιστήμας καὶ τέχνας·
χειρόγραφον P: 376
198. Σφαιρικὸν χειρόγραφον. P: 107
199. Συλλογαὶ ἐκκλησιαστικά, καὶ περὶ πασχαλίων·
χειρόγραφοι P: 111: 243
200. Συλλογαὶ διάφοροι πάντο ὠφέλιμοι· χειρ. P: 116: 103
201. Συρίγου περὶ νηστείας καὶ ἄλλων χειρόγραφον P: 279
202. Στίχοι καὶ λόγοι εἰς διαφόρους ὑποθέσεις,
χειρόγραφοι P: 302
203. Τσιγάλα γραμματικὴ καὶ Ἀλεξάνδρου· χειρό-
γραφον P: 171
204. Τριγωνομετρία χειρόγραφος P: 102
205. Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τῆς ἐν
Ἱεροσολύμοις ἁγίας λαύρας τοῦ ὁσίου Σάββα· χειρόγραφον P: 289
206. Τυπικὸν κτιτορικὸν χειρόγραφον εἰς μεμβραῖνον P: 325
207. Τόχαι τοῦ Τελεμάχου, υἱοῦ τοῦ Ὀδυσσεως·
τόμοι 2 χειρόγραφοι P: 363
208. Φιλοσοφικὸν χειρόγραφον, ἧτοι φυσικὴ Κορυ-
δαλέως P: 010
209. Φιλοστράτου εἰκόνες· χειρόγραφον. P: 087
210. Φιλοθέου πάρεργα· χειρόγραφον P: 341
211. Φρασάριον χειρόγραφον P: 060: 133

212. Φλογικά [sic] ἐκ πολλῶν ἁγίων χειρόγραφα . P: 290
213. Φυσιολογία νέα χειρόγραφος P: 225
214. Φυσική χειρόγραφος P: 13
215. Ψευδοδιδασκαλία τῶν Καπειτόνων χειρόγραφος P: 220
216. (Ὠριγένης). "Ἐτερον τοῦ αὐτοῦ φιλοκαλία χει-
ρόγραφος P: 293
217. Ἐκκλησιαστικά διάφορα χειρόγραφα P: 4: 98: 46: 66: 80
218. Ἰωάννου τοῦ Δημασκηνοῦ ἐν ᾧ καὶ περὶ αἰρέ-
σεων τοῦ αὐτοῦ χειρόγραφον P: 088
219. Κανόνες ἁγίων χειρόγραφοι P: 041
220. Λόγοι διάφοροι χειρόγραφοι ἐκκλησιαστικοί. P: 44: 96
221. Μνημολόγιον χειρόγραφον P: 98
222. Νόμιμον χειρόγραφον. P: 42: 165: 46
223. Περὶ τῆς ἁγίας εὐχαριστίας χειρόγραφον . . P: 110
224. Συρίγου εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολὴν
χειρόγραφον P: 022
225. (Ψαλτήριον). "Ἐτερον χειρόγραφον. P: 92
226. Καὶ ἕτερον εἰς ἀπλήν φράσιν χειρόγραφον . P: 111
227. Ἰνστιτούτα χειρόγραφα P: 037
228. Διάφορα χειρόγραφα P: 89: 277
229. Διάφορα χειρόγραφα περὶ τῆς θεοτόκου παρθένου P: 203
230. Διάφορα ἐκκλησιαστικά χειρόγραφα P: 284
231. Διαλεκτικὴ χειρόγραφος P: 215
232. Ἰταλικὸν χειρόγραφον P: 147
233. Κραμονίου (γρ. Cremonini) χειρόγραφον . . P: 209
234. Ῥητορικὸν χειρόγραφον P: 281
235. Τρεμονίου (γρ. Cremonini) χειρόγραφον . . P: 144
236. Διάφορα χειρόγραφα P: 068
237. Κρεμονί(ν)ου χειρόγραφον. P: 197
238. Ἔτερα ὅμοια τοῦ αὐτοῦ ἐννέα —
239. Φιλοσοφία ἠθικὴ χειρόγραφος P: 218

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΝΟΜΟΚΑΝΟΝΩΝ

παρατηρηθέντων ὑπὸ τοῦ C. E. Zachariae ἔτει 1838-φ
 ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου
 τοῦ Παναγίου Τάφου ¹.

1. Codex membranaceus in quarto, constans foliis 222. Continet Harmenopuli Hexabiblum, in cuius fine notatur: ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον μηνὶ δεκεμβρίῳ ἰνδ ζ' ἔτους ςωξβ'. οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαι διὰ τὸν κύριον. Sequitur appendix Harmenopuli vulgaris. — Folia huius codicis 1-216 ex codice, qui codd. Paris. graec. Coisl. 152 et Reg. 1350 simillimus libros Basilicorum XV-XVIII cum scholiis olim continebat, avulsa et rescripta sunt; folia autem 217-22 ex alio codice saec. VIII exarato, qui theologicum opus contineret, desumta et similiter rescripta sunt. Hic codex nunc penes me est, et

¹ C. E. Zachariae Ἀνέκδοτα. Lipsiae 1843, σ. xix-xx. — Ἐτει 1800-φ τὴν ἐν τῷ Μετοχίῳ βιβλιοθήκην ἐπισκέψατο ὁ Dr Hunt· ἐσημειώσατο δὲ περὶ ταύτης τὰδε· «In the collegiate-house belonging to the Greek Patriarch of Jerusalem, who resides at Constantinople, we found a very well furnished library, including a considerable number of manuscripts, the greater part of them on subjects connected with theology and ecclesiastical history; but none of them of very high antiquity. There were also a few detached fragments of some of the greek classics The patriarch behaved to us with the utmost liberality, not only sending one of his chaplains to assist us in making a catalogue of the library, but allowing us to take any of the manuscripts we might wish to send to England for the purpose of being examined and collated. Such as we thought interesting or curious were forwarded to London, along with those procured from the Princes' islands; and they are now in the archiepiscopal library at Lambeth». Memoirs relating to European and Asiatic Turkey - - edited from manuscript journals by R. Walpole. London 1818, σ. 85.

ad restituendos laudatos Basilicorum libros maximae utilitatis erit, quicquid E. Heimbachius, male intellectis, quae de hoc codice ad eum scripseram, in Richter Jahrb. VI. S. 992 contra iudicet.

2. Codex chart. in folio saec. XIV. Harmenopuli Hexabiblus et opuscula minora.

3. Cod. chart. in 8vo, saec. XVII. Malaxi nomocanon cum praef. capp. 255.

4. Cod. chart. in 4to, saec. XVII. Malaxi nomoc. c. praef. capp. 293.

5. Cod. chart. in 4to, saec. XVII. Malaxi nomoc. c. praef. capp. 295.

6. Cod. chart. in 8vo, saec. XVIII. Malaxi nomoc. c. praef. capp. 305.

7. Cod. chart. in 4to, saec. XVIII. Malaxi nomoc. sine praef. capp. 309.

8. Cod. chart. in 4to, saec. XVIII. Malaxi nomoc. cum praef. capp. 255.

9. Cod. chart. in 4to, saec. XVIII. Malaxi comoc. c. praef. capp. 256.

10. Cod. chart. in folio, saec. XVIII. Malaxi nomoc. c. praef. capp. 294.

11. Cod. chart. in 8vo, saec. XVII. Continet νομοκάνονον capp. 361 constans. Inc. α'. περί πνευματικοῦ πῶς κάμνει χρεία νὰ εἶναι.

12. Cod. chart. in 12mo, saec. XVIII. Idem liber.

13. Cod. chart. in 12mo, saec. XVIII. Eiusdem libri, uti videtur, epitome.

14. Cod. chart. in 8vo, saec. XVIII. Κανονάριον aliquod.

15. Cod. chart. in 4to, saec. XVIII. Νομοκάνονον in capp. 276. Inc: α'. περί ἡμῶν τῶν χριστιανῶν ὅταν προσκυνῶμεν κτλ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

χειρογράφων τινῶν βιβλίων τοῦ αὐτοῦ Μετοχίου, περιγραφέντων
ἔτει 1845-ω ὑπὸ τοῦ Dr Bethmann ¹.

(G. H. Pertz, Archiv der Gesellschaft für ältere deutsche Geschichtskunde.
Hannover 1847, σ. 645-656).

1. Ch. 4. s. XVII (ἀριθ. 143) ein sehr dicker Band von verschiedenen Händen. Εὐριπίδου Ἐκάβη, Ὀρέστης; Σοφοκλέους Αἴας; Γνώμαι μονόστιχοι κατὰ στοιχεῖον ἐκ διαφόρων ποιητῶν. „Εἰς ἀγαθοὺς ἀνδρας. Ἀνήρ δὲ χρηστός χρηστόν u. s. w. Die Titel alphabetisch, und unter jedem die Verse auch alphabetisch; Πυθαγόρου χρυσᾶ ἔπη; Φωκυλίδου ποίημα νουθετικόν „Μήτε γαμοκλοπέειν u. s. w.; Στίχοι Σιβύλλας τῆς Ἐρυθραίας; Prosaische Umschreibung des Theokrit; Σοφοκλέους Αἴας; Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι; Πινδάρου Ὀλύμπια mit vielen Scholien; Ἀριστοφάνους Πλοῦτος; Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τραγωδία Χριστὸς πάσχων u. a. Gedichte desselben; Παρθενίας ἔπος „Παρθενίη στεφάνοις u. s. w.; Ἐπιγράμματα aus der Anthologie, eine sehr grosse Anzahl, mehr als 100 Blätter, mit Glossen; sie beginnen mit Ἀρχίω εἰς τοὺς τέσσαρας ἀγῶνας „Τέσσαρές εἰσιν ἀγῶνες u. s. w. und schliessen mit Θέωνος μονόστιχον εἰς τὴν ἑβδομάδα. Dann folgt ein Commentar zu denselben, aber von ganz anderer Hand; Ἰλιάδος α-ε; Γαλεομουμαχία „Τί τὸν τοσοῦτον ἀνδρικότατοι χρόνον

¹ Ἐν παρενθέσει προσετέθη ἐνταῦθα πολλαχού ὁ κατὰ τὸν ἡμέτερον τοῦτον κατάλογον ἀριθμός.

u. s. w. ein Drama; dann von anderer Hand s. XV Αἰσχόλου Προμηθεὺς δεσμώτης mit Scholien.

2. Ch. 4. s. XVII. Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον, π. Νικολέα, συμβουλευτικός; Σοφοκλέους Αἴας; Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι; Ἀριστοφάνους Πλοῦτος; Ἐπιγράμματα genau dieselben wie in der vorigen Handschrift und wohl daraus copirt, geschrieben im Jahr $\overline{\alpha\chi\pi\delta}$; (Συνεσίου) ἐπιστολαί, Anfang verloren; Γρηγορίου Ναζ. verschiedene Gedichte; (Λουκιανῶ) πρὸς τὸν εἰπόντα Προμηθεὺς εἶ ἐν λόγοις „Οὐκοῦν Προμηθεά με εἶναι φῆς u. s. w.; πρὸς Νιγρῖνον; Νιγρῖνος, ἢ περὶ φιλοσόφου ἦθους; βίος Λουκιανεῦ „Ἄρτι μὲν ἐπεπαύμην u. s. w.; Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου γνωμικὰ δίστιχα.

3. Ch. 4. s. XVII. Γρηγορίου Ναζιανζηνῶ Gedichte mit Scholien; Ὀμήρου Βατραχομουμαχία mit Glossen; Κάτωνος γνῶμαι; Ὀμήρου Βατραχομουμαχία nochmals; Μητροφάνους ποίημα, κανὼν τριαδικός, οὗ ἢ ἀκροστιχίς u. s. w.; ἐκ τῶν Συνεσίου.

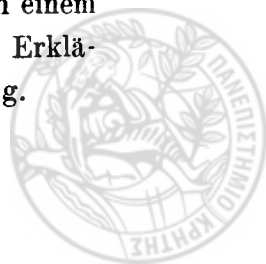
4. Ch. 4. s. XVI. XVII (ἀριθ. 294). Ἀρριανοῦ ἱστορίαι Ἀλεξάνδρου.

5. Ch. 4. s. XVII (ἀριθ. 114). Στεφάνου Ἀλεξανδρέως περὶ πράξεως u. a. Sachen desselben; Μιχαὴλ Ψελλοῦ τέχνη χυμική; Ἡλιοδώρου πρὸς Θεοδοσίον περὶ τῆς τῶν φιλοσόφων μουσικῆς τέχνης διὰ ἰάμβων στίχων „Σκῆπτρα γαίης u. s. w.

6. Ch. 4. s. XVI (γρ. XVII, ἀριθ. 165). Εὐκλείδου στοιχεῖα die ersten zwei Bücher, mit den Figuren, wie es scheint, aus einer alten Handschrift s. XI. XII. abgeschrieben.

7. Ch. 4 (ἀριθ. 313). Εὐκλείδου στοιχείων βιβλία ζ'; Πτολεμαίου ἀρμονικῶν πρῶτον; sehr schöne Handschrift von einer Hand, die am Schluss zufügt: † ἐγράφη ἐν Μεσσήνῃ τῆς Σικελίας ὁ ἀ χειρῶν τοῦ εὐτελοῦς ἱερέως Ἰωάννου Εὐριπιώτου ἐπικλημένου, τοῦ ἀπὸ Χίου, ἐν ἔτει $\overline{\alpha\phi\pi}$ μηνὶ φερουαρίῳ.

8. Ch. 4. s. XV (γρ. XVI, ἀριθ. 359). Λεξικόν, von einem gewissen Theodoros zusammengestellt, alphabetisch, eine Erklärung älterer seltener Wörter durch andere, glossenartig.

9. Ch. 4. s. XVII (γρ. XVIII, ἀριθ. 161). Κωνσταντίνου Γορδάτου Χίου περὶ τῆς τῶν σφαιρῶν χρήσεως.

10. Ch. 4. s. XVI. Αἰσχίνου περὶ τῆς παραπρεσβείας λόγος.

11. Ch. 4. min. s. XV (γρ. XVI, ἀριθ. 159). Μανουὴλ Μοσχοπούλου ἐρωτήματα περὶ προσωδίας.

12. Ch. 4. s. XVII (ἀριθ. 185). Verzeichniss der Bischöfe und Patriarchen von Jerusalem, ohne Jahre, bis 1669; die Eparchien von Palästina; Τακτικὸν τῆς ἐνορίας τῶν μητροπόλεων τῆς Ἱερουσαλήμ u. a.

13. Ch. 4. s. XVII (ἀριθ. 176). Νικολάου τοῦ Σπαθαρίου Reise von Tobolsk nach China, auf Befehl des Czar Alexius Michaelowitsch unternommen im Jahr Adams 7183.

14. Ch. 4. s. XVI. Περὶ ἐπιστολικῶν τύπων „Ἐπιστολή, ἐστὶν ἀπόντος πρὸς ἀπόντα u. s. w. ein Briefsteller mit Beispielen aus Phalaris, Alkiphron, Synesius, Sosipater, Krates, Chion, Gregorius, Libanius u. a.; Ἀφθονίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα; Διβανίου ἔκφρασις; Ῥητορικὴ „Προοίμιον. Ἔδει μὲν ἄρα τρισὶ δυνάμεσι γνωστικαῖς καλοπισθεΐσης u. s. w. sehr lang.

15. Ch. 4. s. XVIII (ἀριθ. 324). Verzeichnisse der christlichen Einwohner von Trapezunt, Tokatan, Kastan und vielen anderen Gegenden des Türk. Reichs aus den Jahren 1699-1723.

16. Ch. 4. s. XVII (γρ. XVIII, ἀριθ. 71). Φιλοθέου πάρεργα.

17. Ch. 4. s. XVII (γρ. XVIII, ἀριθ. 100). Φιλοθέου πάρεργα, dasselbe.

18. Ch. 4. s. XVII ex. (γρ. XVIII, ἀριθ. 310). Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολ. ἱστορία καὶ περιγραφή τῆς Ἁγίας Γῆς καὶ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ.

19. Ch. 4. s. XVI ex. (γρ. XVIII, ἀριθ. 325). Κρόνικα τοῦ νισσίου τῆς Κύπρου ἕως 1572. „Ἐν πρώτῃς ἐτοῦτον τὸν νεσὶν τῆς Κύπρου u. s. w.

20. Ch. 4. s. XVII. Τέχνη τῆς ῥητορικῆς „Εἶναι πολλαῖς καὶ διάφοραις u. s. w.

21. Ch. 4. s. XVI. Νομοκάνων; dergleichen sind ziemlich viele Handschriften hier vorhanden.

22. Ch. 8 mai. s. XV. Φιλοστράτου εἰκόνες, mit Scholien, deren erste: Τὸ ὅστις μὴ ἀσπάζεται ταῦτόν τοῦ ὁ μὴ ἀσπαζόμενος u. s. w. sehr ausführlich; Παύλου Σιλεντιαρίου ἐς τὰ ἐν Πυθίοις Θερμὰ ἡμιάμβια „Βούλει μαθεῖν u. s. w. mit Scholien; Gedichte: Ἄ Κύπρις Μούσαισι κοράσια, τὰν Ἀφροδίταν τιμᾶτ'. ἦ τὸν ερον (?) ὕμῳ ἐφοπλίσομαι. χαί Μοῦσαι ποτὶ Κύπριν u. s. w. Πολλοὶ τοι ναρθηκοφόροι παῦροι δέ τε βάκχοι. Σκηνή πᾶς ὁ βίος u. s. w. mit sehr ausführlichen Randscholien. Es kommen darunter vor z. B.: Αἱ Νύμφαι τὸν Βάκχον u. s. w. Καλλιόπη, σοφὴν ἠρωίδος εὔρεν ἀοιδῆς u. s. w. Der letzte Vers ist: Ἐχθρὰ τυχεῖς ῥοπαῖς συμμεταβαλλόμεναι. Dann folgt: Μάρκου Ἀντωνίου καθ' ἑαυτὸν „Ἴδιον ἄν u. s. w. mit Glossen und Scholien; dann ein kurzes metrisches Werk; und Ἰσαὰκ μοναχὸς περὶ μετροποιήσεως.

23. Ch. fol. min. s. XVII. Θεοφίλου Κορυθαλέως εἰς τὰ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλία ὑπομνήματα.

24. Mbr. fol. s. XI. XII. Μηνολόγιον durchweg mit alter Notation; auch noch viele andere Handschriften haben ganz durchgehende Notation, z. B. ein Psalterium.

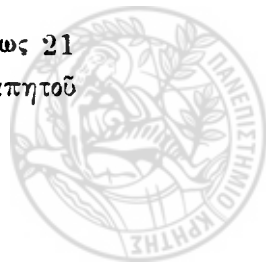
25. Ch. fol. s. XVII (ἔτ. 1689, ἀριθ. 44). Γεωργίου Κορέου (γρ. Κορεσσίου) ἱατροῦ σημείωσις εἰς τὴν μεταφυσικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους, ein sehr starkes Werk.

26. Ch. fol. s. XVII. Γεωργίου τοῦ Γεμιστοῦ περὶ ὧν Ἀριστοτέλης πρὸς Πλάτωνα διαφέρεται u. a. Werke desselben Verfassers.

27. Ch. 4. s. XVI. Dasselbe Werk, nebst mehreren desselben Verfassers.

28. Ch. 4. s. XVI (γρ. XVII). Τοῦ Κορυθαλέως εἰς τὰ περὶ φυσικῆς ἀχροάσεως βιβλία u. a. Werke desselben.

29. Ch. 4. s. XVI oder XVII. Λουκιανοῦ Σαμοσατέως 21 Werkchen mit Commentar zwischen den Zeilen. Ἀγαπητοῦ

διακόνου περὶ ἐκθέσεως; Γρηγορίου Ναζ. τετράστιχα; Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον παραίνεσις, πρὸς Νικοκλέα περὶ βασιλείας; Συνεσίου περὶ βασιλείας.

30. Ch. 8 mai. s. XV (γρ. XVI ἢ XVII). Τοῖς ἀπανταχοῦ εὐρισκομένοις χριστωνόμοις λαοῖς ἱερωμένοις καὶ λαϊκοῖς ἐν Χριστῷ χαίρειν ἀεὶ. Θησαυρὸς κεκρυμμένος καὶ πηγή u. s. w. ein kanonisches Werk über die Priesterordnung, Ehen, Mönche u. dgl.; also ein Handbuch für Geistliche.

31. Ch. fol. min. s. XV (γρ. XV-XVI, ἀριθ. 271). Διδασκαλία ἀπὸ διαφόρων ἐλλογίμων ἀνδρῶν, ἀπὸ τοῦ Χρυσοστόμου καὶ ἐτέρων . . . συλλεγ. παρὰ Φιλοθέου Κωνσταντινουπολιτ.; Ein anderes theologisches Werk; Κυριακὴ πρὸ τῆς ὑψώσεως.

32. Ch. 4. s. XVI (γρ. XVII, ἀριθ. 142). Ἀπολλωνίου γραμματικοῦ βιβλία 4, ein grammatisches Werk.

33. Ch. fol. s. XVII (γρ. XVIII, ἀριθμ. 32). Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμ. ἀντίρρησις.

34. Ch. fol. s. XVI (γρ. XVII, ἀριθ. 257). Περὶ τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐτῶν μέχρι τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, eine chronologische Uebersicht; Excerpte aus Eusebius u. a. Chronologien; Νικηφόρου πατρ. Κωνσταντινουπόλεως χρονογραφία σύντομος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μιχαὴλ καὶ Θεοφίλου „Ἀδὰμ γενόμενος ἐτῶν u. s. w.

35. Ch. fol. s. XVII (γρ. XVIII, ἀριθ. 419). Τέχνη ῥητορικὴ, ein grosses Werk in 5 Büchern „Πόθεν ὠνομάσθη ἡ ῥητορικὴ u. s. v.

36. Ch. 4. s. XVI. Φυσιολογία νέα τοῦ Δαμασκηνοῦ μητροπολίτου Ναυπάκτου εἰς πεζὴν φράσιν, von Damascenus an Michael Kantakuzenos gerichtet, in 85 Capiteln, ein Physiologus über die Naturen der Thiere; Περὶ τῶν βασιλέων τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης „Ῥωμύλος ὁ ὁποῖος ἔκτισε u. s. w. bis auf Diokletian blosses Verzeichniss; von da an Notizen bei jedem; die allmählich ausführlicher werden; das Werk schliesst mit Sultan Murat, S. Selim's Sohn; kurze Geschichte der Patriarchen von Konstantinopel bis unter denselben Sultan, wo das Ende des Werks fehlt.

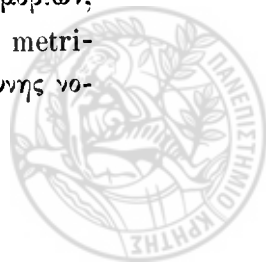

37. Ch. fol. s. XVI (γρ. XV-XVI, ἀριθ. 442). Ὀδύσσεια, Anfang und Ende verloren, beginnt mit den letzten Versen des zweiten Buchs, und bricht ab in der Mnesterophonie.

38. Ch. 4. s. XVII. Ἰλιάς, die 5 ersten Bücher mit zahlreichen Scholien und Commentar.

39. Ch. 4. s. XVIII. Θεοφυλάκτου Σιμοκράτους (γρ. Σιμοκράτου) ἐπιστολαί, der erste Κριτίας Πλωτίνω, dann Θεανῶ Εὐρυδίκη, Δόρκων Μόσχωνι, Εὐαγόρας Ἀντιπάτρω, ferner Καλλιστάχους Κυπαρίσσωνι, Χλοάζων Νίκωνι u. s. w. der letzte Πλάτων Διονυσίω; Γένος Διονυσίου τοῦ Θρακός „Δ. ὁ Θραξ ὁ τὴν τέχνην συγγραψάμενος τὴν γραμματικὴν u. s. w. Ἔτερος περὶ προλεγόμενων „Νόμον ἴδιον ἐνόμισαν οἱ παλαιοὶ διὰ τῆς τῶν n. s. w. ein ziemlich langes grammatisches Werk; Γεωργίου Χοιροβόσκου περὶ τρόπων.

40. Ch. 8. s. XV. ein sehr dicker Band von verschiedenen Händen. Ὀμιλία πρὸς τοὺς νέους, ὅπως ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων „Πολλάκις τὰ παρακαλοῦντα u. s. w.; Ἔτι κατὰ γυναικας „Ὀργὴ τοῦ Διὸς ἐστὶ γυνή, πυρὸς ἀντιδοθεῖσα u. s. w. berührt und erzählt mehre Mythen, und geht dann ganz in ein grammatisches Werk über; das Ganze 8 Blätter; Περὶ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων „Ὄνομά ἐστὶ φωνὴ σημαντικὴ u. s. w.; Κωνσταντίνου Λασκάρεως ἐπιτομὴ τῶν ὀκτῶ τοῦ λόγου μερῶν; Χοιροβόσκου περὶ γραμματικῆς; Ein grammatisches anonymes Werk. beginnt Τί ἐστὶν ὄνομα; μέρος λόγου u. s. w. kurz, mit vielen Scholien; Ein grammatisches Werkchen Μανουὴλ ῥήτορος; Θεοδώρου Προδρόμου ἐξήγησις εἰς τὴν γραμματικὴν; Ein Quaternion aus einer älteren Handschrift eines grammatischen Werkes, ohne Anfang und Ende, ein Capitel ist überschrieben: Ῥῆμα ὀριστικὸν ἐνεργητικὸν ἀπλοῦν u. s. w.; Δίσυγγενίου (?) μέθοδος περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως; Μαξίμου Πλανούδη περὶ ῥημάτων συντάξεως; Τοῦ μακαριωτάτου Κορινθίου περὶ διαλέκτων; Περὶ τῶν ἑπτὰ μορίων; Ἡρωδιανῶ περὶ ἐγκλινομένων καὶ ἐγκλίτων; verschiedene metrische Abhandlungen, darunter eine in Versen von Ἰωάννης νο-

μικὸς ἀπὸ Κρήτης; kleine grammatische Werkchen; Τρύφωνος περὶ παθῶν τῶν λέξεων u. a. viele; Ὀρφέως τελεταὶ πρὸς Μουσαῖον „Μάνθανε δὴ Μουσαῖε u. s. w.; Συνεσίου ἐπιστολαί; Θεοφυλάκτου Σιμοκάττου διάλογος „Τὰς χελιδόνας φασίν u. s. w. Zuletzt Kalendarisches, Monds-und Epactentafeln u. dgl.

41. Ch. 4. s. XVI. ganz von einer sehr schönen Hand. Προσκυνητάριον σὺν θεῷ ἀγίῳ τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ. Τοῖς ἀναγινώσκουσιν χαίρειν ἐν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν. Ἀκούσατε πάντες οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ u. s. w. eine kurze Vorrede; dann das Werk, in Capiteln, die roth überschrieben sind, und meist eine Zeichnung des besprochenen Gebäudes haben; diese Zeichnungen aber sind durchaus nicht treu, sondern eine fast wie die andere, im Character des XI. XII. Jahrh., so dass sie für die Topographie gar nichts ergeben. Die Capitel folgen so: Περὶ τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερ. Αὐτὴ λοιπὸν - - ἔχει δὲ πόρταις ὁ μεγάλαις. κατὰ δυσμὰς τοῦ Δαυὶδ, κ. ἀνατολὰς τῆς Γεθσημανῆς, κ. μεσ. τῆς ἀγίας Σιών, κ. ἄρκτον τῆς Δαμασκοῦ. ἔχει δὲ καὶ ἄλλες β μικρότερες u. s. w. Ὁ οἶκος τοῦ Δαυὶδ. Ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ κάστρου εἶναι τὰ παλάτια τοῦ Δαυὶδ - - καὶ αὐτοῦ λέγουσιν πῶς ἔγραψεν ὁ Δαυὶδ τὸ ψαλτήριον, καὶ εἶναι κατὰ δυσμὰς τῆς Ἱερ., τῶρα δὲ τὰ ὀρίζουν οἱ Τοῦρκοι. Περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ ἀγίου τέρου - - ἔχει τρούλαις β καὶ τὸ καμπανάριον ὑψηλόν, καὶ ἔχει γύρωθεν κολόνας μαρμαρένιαις ρι—ἡ δὲ μία τρούλα εἶναι μετὰ μολύβδου, καὶ ἡ ἄλλη μετὰ κορασανίου mit einer Zeichnung und genauen Beschreibung des Innern; der Dom oben mit Blei gedeckt, in der Mitte offen; unter dem Mauerkranze in Gold und Mosaik Constantin, Helena, die Propheten; darunter Porphyrmarmor rings um die Mauer; καμάραις ιζ, κολόνας η, ποδαρικά ιβ, darunter wieder καμ. ιη, κολ. ιβ, ποδ. η u. s. w. Περὶ τοῦ καθολικοῦ ναοῦ; π. τῆς βρύσις τοῦ Τζαγγάρη; περὶ τῶν ἔξωθεν χωρίων u. s. w. auch über die merkwürdigsten Städte und Stellen des ganzen h. Landes. Am Schlusse folgt ein Gedicht: Ὡς ὧδε διεγρήθηκα περὶ τοῦς σεβασμίους u. s. w., worin

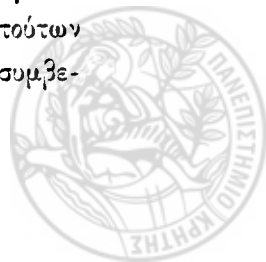

sich der Verfasser des Werkes Daniel Thytos nennt; es schliesst mit der Unterschrift: χείρ Δανιήλ Θύτου $\overline{\alpha\chi\epsilon\alpha}$ μηνι μαίτου ιζ'. Dann folgt von derselben Hand, als Fortsetzung ein anderes Werk desselben Verfassers: Ἐξηγήσεις τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων τόπων. Τὸ δὲ Σινᾶ ὄρος — αἰῶνων ἀμήν. Χείρ Δανιήλ Θύτου $\overline{\alpha\chi\epsilon\alpha}$ μαίτου ιη'.

42. Ch. 4 minim. s. XV. XVI. Αἰσχύλου Προμηθεὺς δεσμώτης, Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις mit zahlreichen Rand- und Interlinear-scholien. Die Vorrede zum Prometheus beginnt: Αἰσχύλος ὁ τραγικός γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος, Ἐλευσίνιος τὸν δῆμον, υἱὸς Εὐφορίωνος — ἀπηνέγκατο. Κατάλογος τῶν Αἰσχ. δραμάτων. Ἀγαμέμνων—Ψυχοστασία. Ὑπόθεσις τῆς τοῦ Α. τραγ. Προμηθ. δεσμ. Προμηθεὺς ἐν Σκυθία δεδεμένος — Ἐρμῆς. Die Scholien beginnen erst mit dem Verse: Καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς· ἵνα μετ' ἤτοι ἀλην. φρόνησον. ἀπὸ u. s. w. Die Vorrede zu den Ἐπτὰ beginnt: Ὁ Λαῖος τοῦ Λαβδακοῦ υἱὸς ὦν u. s. w., die Scholien: Κάδμου πολῖται (ἤτοι ὦ Θηβαῖοι) (ὦ) χρῆ (ἐκεῖνος) λέγειν τὰ καίρια (τὰ ἀρμόδια); das letzte: Κύμα δὲ τὴν ἔφοδον ἠῦρηκε τῶν Ἀργείων· ἀκολούθως μέντοι τῷ κόματι τὸ κατακλυσθῆναι ἐπήγαγε.

43. Ch. 4. s. XVII. Ἐρωτιανοῦ τῶν παρ' Ἴπποκράτει λέξεων συναγωγή; Γαλήνου τῶν Ἴπποκράτους γλωσσῶν ἐξήγησις; Λεξικὸν τῶν Ἡροδοτείων λέξεων; Ἐκ τῶν παρὰ Κορινθίῳ (γρ. Κορινθίῳ) περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου.

44. Ch. 4. s. XV. verschiedene Handschriften zusammengebunden. Εὐριπίδου Ὀρέστης „Ὀρέστης ἐκδικῶν τὸν φόνον τοῦ πατρὸς v. s. w. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος u. s. w. mit Glossen über den einzelnen Wörtern, doch keinen eigentlichen Scholien; Ein Quaternion eines philosophischen Werks (von Aristoteles?) mit sehr ausführlichem Commentar, Anfang und Ende verloren, beginnt mitten im Satze: εσάρων δὲ κινήσεων οὐσῶν, φορᾶς, ἀλλοιώσεως, φθίσεως, ἀυξήσεως, ἢ μίαν τούτων κινούτ' ἄν, ἢ πλείους ἢ πάσας. Εἰ δὲ κινεῖται μὴ κατὰ συμβε-

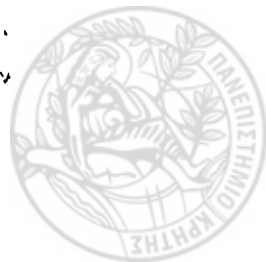

βηκός, φύσει ἂν ὑπάρχοι κίνησις αὐτή. Εἰ δὲ τοῦτο, καὶ τόπος. Πᾶσαι γὰρ αἱ u. s. w.; der folgende Absatz beginnt: Ἔτι δὲ εἰ φύσει κινεῖται κἄν βία κινηθεῖη u. s. w.; Andere Hand: Περὶ συντάξεως „Ἰστέον δὲ ὅτι ὀκτώ εἰσι πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου u. s. w. ziemlich lang; Andere Hand: Φωκολίδους ἔπη τὰ λεγόμενα Ὀρφικά „Ταῦτα δίκης ὁσίοισι θεοῦ u. s. w. Μήτε γαμοκλοπέειν μήτ' ἄρσενα Κύπριν ὀρώειν Μήτε δόλους ῥάπτειν u. s. w. schliesst: Ζωὴν ἐκτελέει τ' ἀγαθὴν μέχρι γήραος οὐδῶ; Πυθαγορικὰ ἔπη τὰ ὄντα πως (?) ἐπιλεγόμενα χρυσᾶ: Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεοὺς νόμῳ ὡς διακεῖνται u. s. w. beides mit Glossen; Θεοδοσίου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως περὶ προσωδιῶν; Συντάξεις, πῶς δεῖ ὀφείλειν συντάσσειν τὰς ῥήματι (?) καὶ λέξεις: Ἰστέον ὅτι τὰ μετὰ τῶν ῥημάτων φυσικῶς u. s. w.; dann folgen noch einzelne grammatische Sachen.

45. Ch. 4. s. XVII. (Ἀλεξάνδρου) περὶ γραμματικῆς συντάξεως μετὰ (γρ. κατὰ) τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου: „Χρῶμεθα τοῖς προτακτικοῖς ἄρθροις u. s. w. in 35 Capiteln; Ἰλαρίωνος Κυπρίου ἱεροδιδασκάλου θέσεις γραμματικάι, bloss der Titel; der Text selbst fehlt; Ἀφθονίου προγομνάσματα; (Κορυδαλέως) ῥητορικὴ, Ende verloren; Ἀσκληπίου ἀπὸ φωνῆς Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου σχόλια εἰς τὸ β' τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους „Ἀνάγκη πρὸς τὴν ζητουμένην u. s. w.; Τόμος συνοδικὸς κατὰ τῆς τῶν Λατίνων αἰρέσεως unter Andronikus Dukas abgefasst.

46. Ch. 4 s. XV. Ὀνομάτων Ἀττικῶν συλλογὴ ἐκλέγουσα (γρ. ἐκλεγεῖσα) ἀπὸ τῆς τεχνολογίας τῶν εἰκόνων τοῦ Φιλοστράτου, ἣν ἐξέδοτο Μανουὴλ ὁ Μοσχόπουλος, συναχθεῖσαν ἀπὸ τῶν βιβλίων τῶν ποιητῶν. „Τὸ ἄ μόνον ποτὲ μὲν δηλοῖ u. s. w.; Metrik „ὁ μὲν τεχνικῶς τοὺς μόνους u. s. w., ziemlich stark; Grammatik: τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν u. s. w.

47. Ch. 4. s. XVII. Ἰσοκράτους πρὸς Νικοκλέα περὶ βασιλείας ὁ β' λόγος: „Οἱ μὲν εἰωθότες u. s. w.; Αἰσώπου μῦθοι „Ἄετός καὶ ἀλώπηξ u. s. w.; Βασιλείου ἐπισκόπου λόγος, εἰς Predigt; Συνεσίου λόγος εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρκάδιον; Ἐκ τῶν

ἐπιστολῶν τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου; Ἐκ τῶν Φαλάριδος τυράννου; Ἐκ τῶν τοῦ μεγάλου Βασιλείου an Libanios u. a.; Ἐκ τῶν τοῦ Βρούτου στρατηγοῦ Ῥωμαίων ebenfalls Briefe nebst den Antworten; Ἐκ τῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου; Ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους; Ἐκ τῶν Διογένους καὶ Κράτητος; Ἀλκίφρονος; Θεοφυλάκτου; Αἰλιανοῦ; Συνεσίου, also eine sehr grosse Briefsammlung.

48. Ch. fol. s. XVI (γρ. XVII, ἀριθ. 52). Χρυσάνθου διακόνου Commentar zu den Sprüchen Salomonis.

49. Ch. 4. s. XVI (γρ. XVIII, ἀριθ. 69). Χρυσάνθου πρεσβ. ein anderes Werk.

50. Ch. 4. s. XIV. Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου λόγοι, verschiedene Werke von ihm.

51. Ch. 4. s. XVII (γρ. XVIII). Φιλοθέου πάτερρα.

52. Ch. 4. s. XVI. Συνεσίου ἐπιστολαί.

53. Ch. fol. s. XV (γρ. XIV, ἀριθ. 25). Νομικόν, ein grosses kanonisches Werk, wie es scheint, nach Art des Burkard von Worms u. a. Kanonendigesten. Es sind deren noch eine grosse Anzahl hier, grössere und kleinere, aus verschiedenen Zeiten.

54. Ch. fol. s. XVI. Θεοδώρου τοῦ Μετοχίτου μελέται über die alten Philosophen, in Venedig abgeschrieben.

55. Ch. qu. s. XVI. u. a. einige Abhandlungen des h. Anastasius; Ψελλοῦ Ἰνδοκοπλεύστου εἰς τοὺς ψαλμοὺς διὰ στίχων πολιτικῶν; Γρηγορίου Νύσσης Abhandlungen u. a.

56. Mbr. fol. s. XI oder vielleicht noch X oder IX (γρ. X, ἀριθ. 245). Heiligenleben nebst Reden einiger Kirchenväter auf Heilige; in zwei Columnen.

57. Mbr. fol. etwas jünger, wie es scheint. auch in zwei Columnen; Λόγοι, Predigten alter Kirchenväter, darunter des Johannes Chrysostomus.

58. Mbr. fol. s. XI. Κανόνες, eine grosse Kanon- und Concilien-sammlung.

59. Ch. fol. s. XVIII (γρ. XVII, ἀριθ. 257). Ἀνθολογία ἱστορικὴ ἀπὸ κτίσεως τοῦ κόσμου, ist ein ganz neues Werk, oder vielmehr Notizen - sammlung.

60. Ch. fol. s. XVII. Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἱστορία περὶ τῆς ἐπισκοπῆς τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ; Χρυσάνθου πατρ. Ἱεροσ. ἀντίρρησις.

61. Ch. fol. s. XV. XVI (γρ. ἔτους 1614, ἀριθ. 255). Νείλου ἀρχιεπ. Θεσσαλον. λόγος πρὸς Λατίνους über das Schisma, nebst vielen Antworten und Gegenantworten.

62. Ch. 4. s. XV. Θεοδώρου τοῦ Πτωχοπροδρόμου καὶ Μανουήλ τοῦ Φιλῆ περὶ διαζύρων ὑποθέσεων διὰ στίχων, ein dicker Band mit lauter Gedichten.

63. Ch. fol. s. XVII. XVIII. Ἐπιστολαί, eine grosse Anzahl Briefe aller Art, Copien und Originale; darunter mag manches Interessante seyn; sie gehen bis ins vorige Jahrhundert herab.

64. Ch. fol. s. XVI. XVII. Αἱ ἐπιστολαὶ τῶν πατριαρχῶν, eine Sammlung von Originalen, mit zahlreichen Unterschriften versehen.

65. Ch. fol. s. XVII (Μετοχ. ἀριθ. 242, Σταυροῦ ἀριθ 11 καὶ 21). Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἱστορία περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων; ein sehr starkes Werk in 13 Büchern. Es sind drei grosse Foliobände, deren zwei das Werk mit sehr vielen Correcturen und Zusätzen von einer andern Hand am Rande enthalten; der dritte enthält das Ganze nochmals ins Reine geschrieben, aber doch noch mit manchen Zusätzen jener zweiten Hand (etwa des Verfassers selbst?).

66. Ch. fol. s. XVI (γρ. XV-XVI, ἀριθ. 431). Ἀφθονίου προγομνάσματα; Ἑρμογένους στάσεις, καὶ ἰδέαι μετὰ σχολίων.

67. Ch. fol. s. XIV. XV (γρ. XV, ἀριθ. 43). Σουίδα ἐτυμολογικόν, vollständig.

68. Ch. 4. s. XVII. am Ende: Λουκιανοῦ Σαμοσατέως περὶ τοῦ ἐνουπνίου ἔτσι βίος „Ἄρτι μὲν ἐπεπαύμην u. s. w.

69. Ch. 4. s. XVI. Ἐμμανουήλου Μουχιώτου [sic] εἰς τὰ περὶ ἐρμηνείας τοῦ Ἀριστοτέλους.

70. Ch. 4. s. XVI. Ἠθικά, ἦτοι τὰ Νικομάχεια „Τὰ μετὰ θεωρητικὰ u. s. w.; Λιβανίου καὶ Βασιλείου ἐπιστολαί; Φαλάριδος ἐπιστολαὶ 148; dahinter noch der Πυθαγόρας Ἰέρων; dann ein Briefsteller: Χαρακτῆρες ἐπιστολῶν διαφόρων „Τῶν πανταχόσε διαφημιζομένων u. s. w.; Περὶ τοῦ ἰαμβικοῦ μέτρου „Τὸ τῶν ἰάμβων μέτρον u. s. w. über mehrere Metra; Ἀφθονίου προγυμνάσματα.

71. Ch. 4. s. XVII. Νικολάου τοῦ ἱατροῦ ἐπιτομὴ ἱατρικῆς, ἐκ τῶν Γαλήνου.

72. Ch. s. XVI (γρ. XVIII, ἀριθ. 315). Νικηφόρος Βλεμμύδης περὶ οὐρανοῦ; Συμεὼν μαγίστρου τοῦ Σηθ συνοψὶς τῶν φυσικῶν, μεταφρασθεῖσα εἰς κοινὴν γλῶτταν μετὰ (γρ. παρὰ) Μάρκου Πορφυροπούλου; Πρόβλου σφαῖρα, περὶ ἄξονος καὶ πόλου; Ἀστραμιτίχου (γρ. Ἀστραμφύχου) ὄνειροκριτικόν „Λαλεῖν καθ' ὕπνουσ νηπρεκέσ—ὄναρ καλόν“, drei Seiten, in Jamben; Περὶ εἰς ποῖον ζώδιον ἀνέβαινε (γρ. ἀνεβαίνει) ὁ ἥλιος, u. a. Astronomisches über die 12 Monaten.

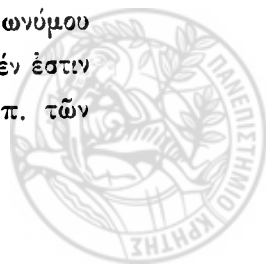
73. Ch. 8 min. s. XVI. Λεξικόν, klein, unbedeutend, allerlei theologisches; Θεοδώρου Προδρόμου θεολογία διὰ στίχων; Einiges vom h. Dionysius; am Ende einige Anekdoten von Männern des Alterthums „Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς ἰδὼν τινα τῶν γερόντων βάπτοντα u. s. w.

74. Ch. 8. s. XVI (ἀριθ. 357). Νικηφόρου Βλεμμίδου λογική.

75. Ch. 4. s. XVI (ἀριθ. 130). Προχόρου τοῦ Κυδώνη περὶ τοῦ ἐν τῷ Θαβῶρι (γρ. Θαβωρίῳ) φωτός.

76. Ch. 4. s. XVIII (γρ. XVII, ἀριθ. 102). Πίναξ χρονολογικὸς τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως von 306-1455, nicht sehr ausführlich.

77. Ch. 4. s. XVIII (γρ. XVII, ἀριθ. 83). Ἀνωμόμου εἰσαγωγὴ ἀνατομική „Τῶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις μορίων τὰ μὲν ἐστὶν u. s. w.; Ρούφου Ἐφεσίου περὶ τῶν ἐν κύστει παθῶν, π. τῶν

φαρμάκων καθαρτικῶν, π. θέσεως καὶ ὀνομασίας τῶν τοῦ ἀνθρώπου μοριῶν; ist aus einem Drucke abgeschrieben.

78. Ch. 4. s. XVIII (ἀριθ. 129). Ἀλεξάνδρου Μαυροκοροδάτου ἱστορίαι 1682-1713.

79. Mbr. fol. min. s. XII (γρ. XIV, ἀριθ. 276). Ein philosophisches Werk in 8 Büchern, wovon jedoch die beiden ersten ganz, das dritte bis auf die letzte Seite verloren ist. Das vierte beginnt mit der Ueberschrift: Ὅτι μήτε ἡ ὕλη πρὸ τῶν σωμάτων, μήτε τὰ εἶδη χωρὶς, ἀλλ' ὁμοῦ ταῦτα. Ὑλης γε μὴν εἶνεκα μήτ' εἰ u. s. w.; das fünfte: Ἀντιθετικὸς πρὸς Πλωτῖνον, ὅτι μήτε τῶν σωμάτων κτλ. „Ἐμοὶ τὸ παρὸν σπούδασμα u. s. w.; das sechste: Προθεωρία „Σκοπὸς ἐν τῷ παρόντι λόγῳ u. s. w.; das letzte: Περὶ τοῦ ἀέρος u. s. w. „Ἀπορεῖς καὶ γνῶναι ζητεῖς — ἀδέκαστον ἐξήνεγκεν τὴν ψῆφον.

80. Ch. 4. s. XV. XVI. Μελετίου μοναχοῦ περὶ φύσεως ἀνθρώπου in 36 Capiteln.

81. Mbr. 4 mai. s. X (ἀριθ. 273). Ἀναστασίου πατρ. Ἀντιοχ. ἀποκρίσεις περὶ διαφόρων ὑποθέσεων; Θεοδωρήτου ἐπ. πόλεως Κύρου πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις; Ἐπαπορητικά κεφάλαια κατὰ Ἰουδαίων „Εἰ καθολικὸν ἀγαθὸν ὁ νόμος u. s. w. 24; Ἀναστασίου θεωρία περὶ τοῦ κατεικόνα.

82. Ch. fol. max. s. XVII (ἀριθ. 5). Verzeichniss sämtlicher Eparchien der orientalischen Kirche, abgefasst ἐν ἔτει ᾠ. τ. κ. α. ἐπὶ Φωτίου πατριάρχου; Acten und Protokolle, Privatpersonen betreffend.

83. Ch. 8. s. XVI (γρ. ἔτους 1615, ἀριθ. 304). Νικηφόρου τοῦ Βλεμμίδου περὶ τῶν μετεώρων, ἢ οὐρανοῦ.

84. Mbr. fol. s. X. XI (γρ. XI, ἀριθ. 13). Μεταφραστῆς. eine ausgezeichnet schöne Handschrift von Heiligenleben, nach dem Kalender geordnet.

85. Mbr. fol. s. X (γρ. XII, ἀριθ. 279). Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ einige Werke.

86. Mbr. fol. s. X (ἀριθ. 433). Einige Werke des h. Gregor v. Nazianz.

87. Ch. 4. s. XVII. Θεματογραφία; Στίχοι ἀπλοπολιτικοί γεμάτοι νοστιμάδα εἶναι γραμμένοι νεωστὶ εἰς ταύτην τὴν φυλλάδα u. s. w. ist die Vorrede zu einer Komödie in eben solcher Sprache und Versmass, worin auftreten Kyrillos, der Teufel, ein Greis, ein Neophyt, Germanos u. A.; Ἀγαπητοῦ διακόνου ἔκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν πρὸς Ἰουστινιανὸν βασιλέα; Ἐγκώμιον εἰς Ἰωάννην Κωνσταντῖνον Μπασαράμπα βοεβόδα ἡγεμόνα πάσης Οὐγγροβλαχίας.

88. Ch. 4. s. XVII (ἀριθ. 322). Σοφοκλέους Αἴας, nebst σχόλια παλαιὰ τῶν πάνυ δοκίμων εἰς τὰς σωζομένας τῶν Σοφοκλέους τραγωδιῶν; Ἡσιόδου ἔργα auch mit Scholien; Πινδάρου Ὀλύμπια desgl.; Ἀνθολογία διαφόρων ἐπιγραμμάτων ἀρχαίοις συντεθειμένων σοφοῖς, εἰς ἑπτὰ τμήματα διηρημένη, geordnet nach: Ἀγῶνας, ἄμπελον, ἀναθήματα, ἀναπήρους, ἀνδρείους u. s. w. alphabetisch in 91 Abtheilungen, deren letzte εἰς ὥρας.

89. Ch. 8 min. s. XVII. Περὶ συντάξεως; Πινδάρου Πύθια; mit kleinen Glossen; Σοφοκλέους Ἠλέκτρα desgl.; Θέματα, rhetorischen Inhalts.

90. Ch. fol. Τῆς βασιλικῆς διδασκαλίας ἔτοι τῶν βασιλικῶν ἰνστιτούτων σύντομος προθεωρία.

91. Ch. Ἐκ τῶν Ἀφθονίου προγυμνασμάτων, geschrieben im Jahre αψθ'.

92. Ch. 4 min. s. XVI (γρ. XVIII, ἀριθ. 173). Θεοφίλου Κορυθαλλέως ζητήματα (εἰς τὴν) περὶ οὐρανοῦ πραγματεία.

93. Ch. 4. s. XVI (γρ. XVII). Θεοφίλου Κορυθαλλέως παραβάσεις εἰς τὸ ἄ τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους.

94. Ch. 4. s. XVI (γρ. XVIII, ἀριθ. 319). Ἀριστοτέλους πολιτικά.

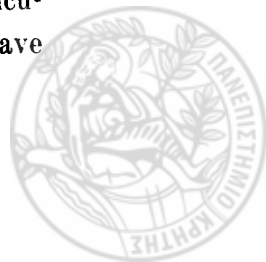

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

χειρογράφων τινῶν βιβλίων τοῦ Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου,
 παρατηρηθέντων ἔτει 1857-φ ὑπὸ τοῦ Coxe.

(H. O. Coxe, Report to Her Majesty's Government on the greek manuscripts yet remaining in Libraries of the Levant. London 1858, σ. 32-33 καὶ 75-76).

(Constantinople). The only place of any consequence which I was able to visit was the library of the Patriarch of Jerusalem. Here, from the numbers of MSS. which it contained, I had expected to meet with some important works. I had especially heard of a fine copy of the Rhetoric of Aristotle. I was, however, unable to discover it, and it was suggested to me by the Bishop's secretary that this, with one or two of their more interesting MSS., had been taken away from them by a collector some few years before. The rest were mostly modern MSS., on paper, except a Catena upon Genesis of the twelfth, and one upon the Prophets of the fourteenth century, a Gregory of Nazianzum of the end of the ninth, as also Euthymius Zigabenus on the Psalter, of the twelfth century. There were, moreover, several copies of the Gospels, of the same age (one of which had a commentary throughout), with an Evangeliarium of the same time, written over an early geometrical work of the eleventh century. There was also a curious Epitome Historiarum by Alexander de Maurocordato, a journal of the events of his time, particularly of the siege of Vienna in 1682. I had hoped to have

investigated further the original writing of the Palimpsest, but was unable from increasing weakness.

MSS. in Constantinople. In the Library of the Patriarch of Jerusalem.

1. Catena Commentariorum ex SS. Patrum scriptis super Prophetas; bombyc. in 4-to majori; sec. XIV.

2. Gregorii Nazianzeni Sermones, cum Nicetae commento; chart. in fol.; sec. XV.

3. Dorothei, Tyri episcopi, Sermones; membr. in 4to; sec. X.

4. Suidae Etymologicum; chart. in fol.; sec. XV.

5. Euthymii Zigabeni in Psalterium expositio; membr. in 4to; sec. XII.

6. Gregorii Nazianzeni Sermones cum commento; membr. in 4to; sec. X exeunte.

7. Evangelia quatuor cum glossa; membr. in 4to; sec. XII.

8. Alexandri Maurocordati Historiarum Epitome; chart. in fol.; sec. XVI (γρ. XVII).

9. Catena Commentariorum super Genesin, ex Hippolyto, Origene, Cyrillo, et aliis; membr. in fol.; sec. XII (γρ. XI).

10. Evangeliarium; membr. in 4to; sec. XII. Codex palimpsestus; latent sub Evangelistarii textu Geometrica quaedam, an ex Ptolemaeo, sec. forsan XI exarata.

11. Ἡ τῶν ἐν Βριταννία καθολικῶν λειψάνων ἀμοιβὴ τῇ ἀνατολικῶν ὀρθοδόξων ἀποκρίσει. Dat. Lond. 29 Mai, 1723.

12. Maurocordati Diarium, anno 1682, exarata. Vindobona tunc temporis obsessa.

13. SS. Evangeliorum exemplaria plura; membr. sec. XII.

14. Menologium; membr. in fol.; sec. XII.

15. Iohannis Damasceni Dialectica; membr. cod. vetust.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

χειρογράφων τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει
Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου.

(Κ. Σάθα, Μεσαιωνικὴ βιβλιοθήκη. Ἐν Βενετίᾳ 1872, σ. 287-312).¹

	Παλ. ἀριθ.
Ἄβουκαρᾶ Θεοδώρου σχόλια εἰς τὴν Γραφήν.	143
Ἄγαθαγγέλου προφητεία	401
Ἄγαπητοῦ ἱεροδιακόνου ἔκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν πρὸς βασι- λέα Ἰουστινιανόν	131
Ἄθανασίου τοῦ μεγάλου ἐπιστολὴ πρὸς Σαραπίωνα ἐπίσκοπον. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, περὶ παρθενίας καὶ ἀσκήσεως	111

¹ Ὁ κατ' ἀλφάβητον οὗτος κατάλογος, ὃν ἄχρι τοῦδε συνεβουλευόντο πάντες, συνετάχθη πιθανῶς ὑπὸ Γεωργίου τοῦ Κωνσταντινίδου· ἕτερον δὲ κατάλογον τύποις ἀνέκδοτον, ὃν ὡσαύτως συνεβουλευόντο οἱ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Μετοχίου ἐργαζόμενοι, ἔχει αὐτὸ τοῦτο τὸ Μετόχιον, καὶ ἐπιγράφεται οὗτος ὡδε· «Κατάλογος χειρογράφων βιβλίων τανῶν εὑρισκομένων ἐν τῇ πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου, συνταχθεὶς μὲν ὑπὸ τοῦ ἐλλογιμοτάτου [sic] καὶ φερεπονωτάτου Ἀντωνίου ἀρχιμανδρίτου Ῥώσσου καὶ Κυριακίδου καθηγητοῦ τῷ 1862, ἐπεξεργασθεὶς καὶ ἐξελεγχθεὶς δ' ἐν συμπαραβολῇ ἀκριβῆς (γρ. ἀκριβῶς) ὑπὸ Ἐμ. Ἰωαννίδου Ἀμοργίνου τῷ 1864 κατὰ 9 βῆρον, τῷ δὲ 1877 δωρηθεὶς τῷ πανοσιωτᾷ τῷ ἱεροδιακόνῳ κτῆρ Σωφρονίῳ καμαράση καὶ βιβλιοφύλακι τῆς αὐτῆς βιβλιοθήκης, παρακλητικῶς αἰτήσαντι τοῦτον παρ' ἐμοῦ τοῦ Ἰωαννίδου». Ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ περιγεγραμμένοι εἰσὶ κώδικες 624 (ἀριθ. 1-624)· πλὴν ἀλλ' ἠλλείπουσιν αὐτῷ οἱ κώδικες 356-364, καὶ τοῦτο διὰ τὴν ἀπώλειαν ἑνὸς τετραδίου· μετὰ δὲ τὴν περιγραφὴν τοῦ 312-ου κώδικος ἀναγινώσκειται τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Ὡδε λήγει τὸ ἥμισυ τοῦ καταλόγου τῶν χειρογράφων τῆς ἐν Φαναρίῳ βιβλιοθήκης τοῦ Παναγίου Τάφου· τῷ δ' ἐκ τάφου τριημέρως ἀνατείνονται δύο καὶ κράτος ἁμῆν. Ὁ γράψας Ἐμ. Ἰωαννίδης Ἀμοργίνος». Καὶ πάλιν εἰς τὸ πέρας τοῦ καταλόγου· «Τὸν κατάλογον τόνδε ἀφιερῶ τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Φαναρίῳ Μετοχίου τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου, πρὸς εὐχερῆ μὲν εὑρεσιν τῶν ἐν αὐτῇ χειρογράφων, ἐλαχίστην δ' ἔνδειξιν βαθείας εὐλαβείας καὶ σεβασμοῦ, ὃ φιλοπονήσας Ἐμμανουὴλ Ἰωαννίδης Ἀμοργίνος, καὶ ἐν διδασκάλοις ἐλάχιστος. Ἐν Ταταού-

Ἀλεξάνδρου Μαυροκοράτου εἰς τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς	82
Τοῦ αὐτοῦ τὸ αὐτὸ μετὰ σημειώσεων	33
» » Ὁ πρὸς Γερμανοὺς περὶ εἰρήνης λόγος	208
» » Ἐφημερίδες καὶ ἕτερα	77
» » Τὰ Ἰουδαϊκά	406
» » Γραμματική	74
Ἀναστασίου Σιναΐτου ὄροι διάφοροι	131
» Ἐρμηνεῖα εἰς τὸν ς' ψαλμὸν	31
Ἀνθίμου Ἱεροσολύμων ἐρμηνεῖα εἰς τοὺς ψαλμοὺς	115
» Ἐρμηνεῖα εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν, ἔνθα καὶ ἡ προφητεία τοῦ Ἀγαθαγγέλου	321
Ἀλγέβρας στοιχεῖα	340
Ἀντιπάτρου Βόστρων εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην καὶ εἰς τὸν Ζαχαρίαν λόγοι	111
Ἀλεξάνδρου τοῦ ὀσίου καὶ Θεοφόρου περὶ μνημοσύνων τριημέρων καὶ ἔνεναημέρων	62
Ἀρμενόπουλος	456
Ἀστραμφύχου ὄνειροκριτικὸν διὰ στίχων	106
Ἀστρονομικὸν καὶ Οὐρανογραφικόν	85
Εἰς τὸ βιβλίον Ἀλεξιοδρόμιον ἢ καὶ Χρησμολόγιον πρωσφωνητι- κόν· ἐν ἀρχῇ αὐτοῦ εὔρηται «ἐκ τῶν τοῦ Ἀνανίου διδασκάλου»	394
Ἀποστόλων διαταγαί	554
Ἀνατομικὴ εἰσαγωγή	192
Ἀύγουστίνου εὐχαί	161
» Μονολόγια	216

λοισ, κατ' ἀπρίλιον τοῦ ἔτους 1878». Μετὰ δὲ τούτων τὸν κατάλογον συνετάσσετο κε-
λεύσει· πατριαρχικῆ βραδέως ὑπ' ἐμοῦ αὐτοῦ κατάλογος ἕτερος, αὐτὸς οὗτος, οὗ τὸ
ἦμισυ ἐν τῷδε περιέχεται τῷ τόμῳ· ἐτι δ' αὐτοῦ πέρας οὕτω λαβόντος, ἤκουσα ὅτι
Ἰωακεῖμ ἀρχιμανδρίτης ὁ Φορόπουλος συνέταξεν ἐν τῷ μεταξὺ κατάλογον ἕτερον, οὗ
τὴν ἐπιγραφὴν εἶδον ἐσχάτως ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ περὶ τοῦ «ἐν Γαλατῶν ἱεροῦ ναοῦ τοῦ
ἁγίου Ἰωάννου τῶν Χίων» ὑπομνήματι Γεωργίου Π. Γεωργιάδου [Ἐν Κωνσταντινου-
πόλει: 1898, σ. 9]· τούτου δὲ τοῦ νέου καταλόγου ἡ ἐπιγραφὴ ἔχει οὕτως· «Ἀλφαβη-
τικὸς πίναξ ὀνομάτων καὶ πραγμάτων, περιεχομένων ἐν τοῖς 848 χειρογράφοις κωδῆξι
τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου, καταστρω-
θεῖς κατὰ τὸ 1891-92 ὑπὸ τοῦ πανοσιολογιωτάτου ἀρχιμανδρίτου κυρίου Ἰωακεῖμ Φερο-
πούλου, διδασκάλου τῆς θεολογίας καὶ διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας, ἀφιερωθεῖς δὲ τῷ
μακαριωτάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων καὶ πάσης Παλαιστίνης κυρίῳ κυ-
ρίῳ Γερασίμῳ τῷ Α'».

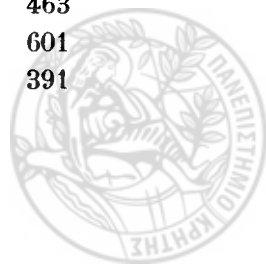
Αὐγουστίνου Περί Τριάδος βιβλία 5 πρὸς τοὺς 10, ἅπερ ἐκ τῆς Λατίνων διαλέκτου εἰς τὴν ἑλλάδα μετένηγεν ὁ σοφώτατος μοναχὸς Μάξιμος ὁ Πλανούδης . . .	41
Ἄρχυτα κυκλικῆς θεωρίας μετέωρα	316
Ἄφθονίου σοφιστοῦ ῥητορικὰ προγομνάσματα	29. 298
Ἄνδρέου Κρήτης λόγοι	31
Ἑρμηνεῖα εἰς τοὺς ἀναβαθμούς	210
Ἄκολουθία ἐπὶ τῆς προσθήκης τῶν Λατίνων	220
Ἄθανασίου Κωνσταντινουπόλεως ἐπιγράμματα τρία πρὸς τὸν Ἱερο- σολύμων Νεκτάριον, ἅτινα εὗρηται ἐν ἀρχῇ τοῦ Θεολογικοῦ τοῦ Κορρασιίου ὑπ' ἀριθμὸν	127
Ἄναστασιου Ἀντιοχείας ἀποκρίσεις πρὸς τὰς προσενεχθείσας αὐτῷ ἐρωτήσεις	251
Ἄνανιου διδασκάλου σχόλια εἰς τὸν περὶ Χριστοῦ γεννήσεως λόγον Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου	253
Ἄλεξάνδρου Μαυροκορδάτου ζητημάτων θεολογικῶν λύσεις πρὸς τοὺς λεγομένους Ἑγγλέζους, ἃς ἐκεῖνοι ἀπορήσαντες ἐζήτησαν παρὰ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου	239
Ἄνακεφαλαίωσις πατριαρχῶν καὶ συναριθμήσεις τῶν θρόνων	241
Ἄνωνόμου περὶ ζῶων ιδιότητος καὶ ἄλλων διὰ στίχων ἀρχαίων . . .	579
Ἄνωνόμου χειρόγραφον	580
Βακτηρία ἀρχιερέων, ἧτοι ὁδηγία πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς περὶ τῶν ποιμαντικῶν αὐτῶν καθηκόντων	177
Βακτηρία ἱερά, ἧτοι συλλογὴ ἱερῶν κανόνων μεθοδική	57
Βαλσαμῶνος εἰς τοὺς Φωτίου 14 τίτλους καὶ ἐρμηνεῖα εἰς τοὺς κα- νόνας	93
Βασιλείου τοῦ Μεγάλου λόγοι περὶ παρθενίας, μεταφρασθέντες εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν ὑπὸ Μαξίμου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας	371
Βενιαμὴν Λεσβίου ἀριθμητικὴ	338
Βίοι διαφόρων ἁγίων πατέρων	132
Βίοι τῶν ἐν Πετζέρασκῃ τοῦ Κιέβου ἁγίων πατέρων, συντεθέντες ὑπὸ Νέστορος καὶ μεταφρασθέντες ἐκ τῆς σλαβικῆς γλώσσης ὑπὸ τοῦ ἐν μοναχοῖς Κοσμᾶ τοῦ Ἀγιορείτου τοῦ ἐκ Θράκης, διὰ προσταγῆς τοῦ ἁγίου ἀρχιμανδρίτου τοῦ Παναγίου Τάφου κυρίου Χρυσάνθου καὶ ἀναλώμασιν αὐτοῦ	24
Βησσαρίωνος Μακρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων ὀρθόδοξος ὁμολογία τῆς Ἀνα- τολικῆς Ἐκκλησίας	40

Βλαστάρεως Ματθαίου σύνταγμα ἐρμηνευθὲν παρὰ Κουνάλη Κρι- τοπούλου	439
Βλεμμύδου Νικηφόρου περὶ πίστεως καὶ ἔργων ψυχῆς καὶ σώματος	337
Βρυνενίου Ἰωσήφ διάλεξις περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύ- σεως μετὰ τοῦ λατινόφρονος Μαξίμου ἱεροκήρυκος, καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα	365. 388
» Δόγοι	380
» Τὰ ἅπαντα	326
Γαβριήλ τοῦ ἐκ Βρυούλλων ἱεροδιδασκάλου ἀντιφωτομαχικά, ἐπιδιορ- θωθέντα καὶ πολλαῖς σημειώσεσι πλουτισθέντα ὑπὸ Ν. Δογάνου	421
Γεμιστοῦ λόγοι	166
Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου περὶ τῆς ὁδοῦ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων	131
» » » Κατὰ Πλήθωνος	149
Γερασίμου Ἀλεξανδρείας λόγοι	364 καὶ 512
Γερασίμου τοῦ Βλάχου περὶ τοῦ ἀκριβοῦς τρόπου τοῦ διδάσκειν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον	244
» Εἰς τὰ περὶ ψυχῆς βιβλία τοῦ Ἀριστοτέλους σύντομος παράφρασις	312
» Εἰς τὴν τοῦ Πορφυρίου εἰσαγωγὴν παραφράσεις τε καὶ ζητήματα	221
» Θεολογία 325. 331. 375.	484
» Ῥητορική 458.	148
» Εἰς τὰ ὀκτὼ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως βιβλία	331
Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἐρμηνεῖα τῆς θείας λειτουργίας καὶ περὶ ἐκκλησίας.	148
» Δόγοι	31
Γεωργίου μοναχοῦ καὶ χαρτοφύλακος λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια	31
Γεωργίου μεγαλομάρτυρος μαρτύριον	31
Γεωργίου μεγαλομάρτυρος κανὼν ποίημα Ἰωάννου	237
Γεωμετρία	173
Γεωμετρικὸν λατινικὸν	294
Γραμματική	135
Γραμματικοὶ κανόνες	295
Γραφικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ λύσεις διάφοροι	378
Γραφῆς ἁγίας ἐξήγησις καὶ παράφρασις	»
Γρηγεντίου λόγος κατὰ τῶν τὰ ἄζυμα φρονούντων, καὶ κατὰ Ἰουδαίων	101
Γρηγεντίου ἀρχιεπ. Κεφρών διάλογος μετὰ Ἰουδαίου Ἐρβάν κα- λουμένου	335

Δωροθέου ιεροδιακόνου Λεσβίου Ἀγιοταφίτου ἐπιστολαί	50
Διαφόρων ὀρισμῶν ἴσα εἰς τουρκικὴν γλῶσσαν δι' ἑλληνικῶν χαρα- κτῆρων	460
Ἐγγράφων ἐκκλησιαστικῶν τόποι	309
Ἐκθέσεις σύντομος καὶ κεφαλαιώδης τῶν ἱερῶν δογμάτων τῆς Ἀνα- τολικῆς Ἐκκλησίας, γενομένη τὸ 1727.	122
Ἐγχειρίδιον δεικνύον ὅτι δεῖ βαπτίζειν τοὺς ἐπιστρέφοντας Λατίνους	186
Ἐμμανουὴλ Μοσχοπούλου σχεδιάσμα	131
» Συλλογὴ ἀττικῶν ὀνομάτων ἐκλεγείσα ἀπὸ τῆς τεχνολο- γίας τῶν εἰκόνων τοῦ Φιλοστράτου κατ' ἀλφάβητον .	80
Ἐμμανουὴλ Μουσχιώτου εἰς τὸ περὶ ἐρμηνείας τοῦ Ἀριστοτέλους.	110
Ἐμμανουὴλ Τροχάνη Δάκωνος στίχοι εἰς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρ- χην Σωφρόνιον, ἐν οἷς λεληθότως δείκνυται ὅπως δεῖ εἶναι τὸν ἐπίσκοπον.	339
Ἐπιφανίου εἰς τὸν Φυσιολόγον, τὸν διδάσκοντα περὶ τῆς ἐκάστου γένους φύσεως τῶν θηρίων καὶ τῶν πετεινῶν.	135
» Λόγοι εἰς τὴν Ἀνάστασιν καὶ εἰς τὸ Μέγα Σάββατον . .	101
Ἐπιστολῶν τύποι καὶ θέματα	469
Ἐρμηνεῖα εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον καὶ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον μεμβρ.	435
Ἐρμογένους στάσεις καὶ ἰδέαι μετὰ σχολίων	29
Εὐαγγέλιον καλῶς γεγραμμένον μετὰ εἰκονογραφιῶν, γραφὲν τῷ 1521.	25
Εὐαγγέλια μεμβράνινα 426. 432.	574
Εὐεργετηνοῦ τόμος γ'	95
Ἐγκύκλιος συνοδικὴ ἐπιστολὴ κατὰ Λουθηροκαλβίνων.	421
Περὶ συνθέσεως ἐπιταριῶν λόγων σύντομος πραγματεία	18
Εὐεργετηνός.	96
Εὐθυμίου τοῦ Ζυγαδηνοῦ ἐρμηνεῖα εἰς τοὺς ψαλμοὺς . . 88. 347.	429
» » Κεφάλαιον 12 περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.	97
Εὐκλείδου περὶ ἀρχῶν τῆς μαθηματικῆς.	105
» Γεωμετρικόν.	509
Ἐφραίμ τοῦ ὀσίου λόγος.	143
Εὐχαὶ τῆς καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας.	396
Εὐχαὶ διάφοροι	73
Εὐχολόγιον	68
Πραγματεία περὶ τῆς θείας εὐχαριστίας	66
Ἐπιστολαὶ λογίων τινῶν κατὰ τὸν ις' καὶ ιζ' αἰῶνα	463
Εὐχολόγιον καὶ ἐορτολόγιον ἐν μεμβράνῃ παλιμψήστῳ, πολύτιμον .	601
Ζαβράνου θεολογία	98. 391

Ζοιρνικάβιος λατινιστὶ γεγραμμένος	443
Ἑλιοδώρου φιλοσόφου πρὸς Θεοδοσίον τὸν μέγαν περὶ μυστικῆς τῶν φιλοσόφων τέχνης διὰ στίχων ἱαμβείων	113
Ἑσαΐου μοναχοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἐγκλειστοῦ περὶ λειτουργιῶν καὶ σαρανταρίων	62
Θεοδοσίου Ἀλεξανδρείας περὶ προσφωδιῶν	37
Θεοδοσίου ἡγουμένου τῶν Πετζερσκιωτῶν καὶ ἀρχηγοῦ τῶν μοναχῶν τῆς Ῥωσσίας βίος καὶ πολιτεία	489
Θεοδωρήτου εἰς τὰ ἄπορα τῆς Γραφῆς	333
Θεοδώρου Στουδίτου κατηχήσεις	359
Νικηφόρου Χούμνου κατηχήσεις	531
» » Λόγος εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Προδρόμου	31
Θεοδώρου τοῦ Πτωχοπροδρόμου περὶ διαφορῶν ὑποθέσεων διὰ στίχων	131
Θεοδώρου Μετοχίτου καὶ μεγάλου λογοθέτου μελέται	116
Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ περὶ ἐκουσίου καὶ ἀκουσίου	149
Θέατρον Πολιτικόν	480
Βιβλίον περὶ Θεοῦ καὶ περὶ ὑπάρξεως Θεοῦ	21
Θεοφυλάκτου ἐρμηνεῖα εἰς τὰ ἑωθινά	48
» εἰς τοὺς προφήτας	311
Θεφράστου χαρακτηρες	29
Θεοτοκάριον	292
Θεοφάνους Κεραμέως λόγοι	314
Θεοφάνους Νικαίας λόγοι περὶ τοῦ ἐν Θαβωρίῳ φωτός	488
» » κατὰ Ἰουδαίων	556
Θηκαρᾶς	143. 351. 550
Θωμᾶν (εἰς τὸν ἀπόστολον) ὑπόμνημα	31
Θωμᾶ Ἀκινάτου κατὰ ἐθνικῶν	379
» » κατὰ Ἑλλήνων	98
» » ζητήματα	398
Ἱερωνύμου ἐπιστολὴ πρὸς Παμμάχιον κατὰ τῶν Ἱεροσολύμων	254
Ἱλαρίωνος Κιγάλα Κυπρίου γραμματικὴ	74
Ἱουστινιανοῦ διαφοροὶ διατάξεις συνάδουσαι ἐξαιρέτως τοῖς ἱεροῖς κανόσιν	120
Ἱουγλᾶρι λόγοι μετὰφρ.	16
Ἰσαὰκ τοῦ ἀββᾶ λόγος πρὸς ἀρχαρίους μοναχοὺς, μεταγλωτισθεῖς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου	143
Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου λόγοι	224. 503
Ἰσαακίου τοῦ σεβαστοκράτορος περὶ προνοίας ἀπορημάτων	337

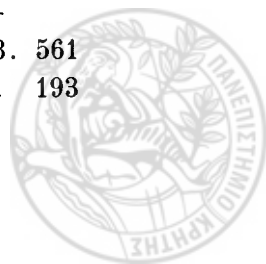
Ἰσαὰκ μοναχοῦ τοῦ Ἀργυροῦ μέθοδος κατασκευῆς ἀστρολαβικοῦ ὀργάνου	313
Ἰουστίνου ἔκθεσις πίστεως	386
Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ἐρωτήσεις πρὸς Ἰωάννην τὸν Θεολόγον .	61
Ἰατροσόφιον 11.	101
Ἰωάννης ὁ Κλίμακος	144
Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἔκθεσις πίστεως, ἣν κατὰ προτροπὴν τῆς παναχίας Θεοτόκου τῷ θαυματουργῷ Γρηγορίῳ ὑπηγόρευσε .	131
Ἰωάννης ὁ Κλίμακος μεμβρ.	332
Ἰωάννου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Γλυκέως ὁμιλία τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου εἰς ἐκάστην Κυριακὴν	104
Ἰωαννικίου καὶ Σωφρονίου τῶν ἀγαδῶν Κεφαλλήνων διάλογος περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς θείας εὐχαριστίας 306.	486
Ἰωακείμ ἀρχιμανδρίτου ἐκκλησιαστικῶν διαφορῶν ἱεροκλήρυξι συμβαλλόντων	382
Ἰωάννου Ἱεροσολυμίτου λόγοι	473
Ἰνστιτούτων βασιλικῶν βιβλῶς	51
Ἰέρακος συλλογαὶ καὶ ἱστορικόν	271
Καβάσιλα Νικολάου θεολογικὰ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα . .	389
Ἀββᾶ Καΐλου γεωμετρικῆς καὶ φυσικῆς ἀστρονομίας μαθήματα . .	333
Καντακουζηνοῦ Ἰωάννου διάλογος κατὰ Μωαμεθανῶν, μεταφρασθεὶς εἰς τὸ ἀπλοῦν ὑπὸ Μελετίου Συρίγου	289
Καρποὶ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς	69
Καρυοφύλλου ζητήματα	488
Κλεομήδους περὶ μετεώρων	189
Κληρκίου Πέτρου ὑποδιακόνου τῆς Ῥοθομαγνησίας καὶ διὰ Παρισινοῦ προνομίου τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων διδασκάλου, σύγγραμμα ἐπιγραφόμενον Παπομάστιξ, δι' οὗ ἐνώπιον τῆς παγκοσμίου Ἐκκλησίας καταστηλιτεύεται ὁ πάπας καὶ ἡ παπικὴ ἐκκλησία, ὡς τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς καὶ παντὸς νόμου θείου τε ἀνθρωπίνου ἀνατροπεῖς· μετάφρασις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ . . .	470
Κλήμεντος μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Πέτρου βίος	494
Κορεσίου σημειώσεις εἰς τὴν μεταφυσικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους . .	126
» Περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα κατὰ τῶν ἀντιρρητικῶν τοῦ Βελλαρμίνου· κατὰ Καρυοφύλλου περὶ τοῦ αὐτοῦ· περὶ τῆς τελειότητος τοῦ μυστηρίου τῆς θείας εὐχαριστίας· ὀλίγαι ἐκλογαὶ συλλεγεῖσαι ὑπὸ τοῦ Μακαρίου Παύλου διὰ πολλῶν διδασκάλων, οὓς Κορέσιος ἀνέγνω· ἐρμη-	

	νεῖται εἰς τὴν Γένεσιν, Ἐξοδον, Ἀριθμούς, Δευτερονόμιον, εἰς τὸν Ἰώβ, εἰς τοὺς Ψαλμοὺς καὶ λοιπά, καὶ διάφορα ἄλλα ζητήματα	129
Κορασίου	Ζητήματα καὶ λύσεις διάφοροι	124
»	Θεολογικὸν μετὰ τῆς ἐπιστολῆς Κυρίλλου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν πρὸς αὐτὸν ἐπιγραμμάτων Γρηγορίου Ἱεροσολυμίτου καὶ Νεκταρίου Ἱεροσολύμων	127
»	Ζητήματα διάφορα	128
»	Λογική	125
»	Ἱστορικὰ ἐκ τῆς ἀγίας Γραφῆς καὶ εἰς τὸ Ἄσμα Ἀσμάτων —	
»	Ἐξηγήσεις εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν	496
»	Περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἀγίου πνεύματος	497
»	Πρὸς τὸν ὀσιώτατον Ἀνθιμον, ὅτι ἄκτιστος ἡ θεία οὐσία	539
»	Ἑρμηνεῖα εἰς διάφορα	335
Κοροδαλλέως	ἐξηγήσεις καὶ σημειώσεις εἰς τὸ περὶ ἑρμηνείας τοῦ Ἀριστοτέλους	142
»	Ἵπόμνημα περὶ ἀστρολογίας	106
»	Ἵπόμνημα συνοπτικὸν καὶ ζητήματα εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν	107
»	Εἰς πᾶσαν τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους	71
»	Φυσική 37. 413.	623
»	Εἰς τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους 14.	366
»	Εἰς τὸ α' τῶν περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως βιβλίων τοῦ Ἀριστοτέλους	15
»	Σχολαστικαὶ παραφράσεις εἰς τὰ 4 στοιχεῖα τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους	9
»	Σύνοψις λογικῆς τοῦ Ἀριστοτέλους κατὰ πεῦσιν καὶ ἐρώτησιν	422
»	Εἰς τὰ μεταφυσικά 150.	419
»	Εἰς τὸ μείζον Α τοῦ Ἀριστοτέλους	403
»	Λογική 279. 280. 362.	399
»	Λογική κατ' ἐρωταπόκρισιν	315
»	Εἰς τὰ φυσικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους	350
»	Μεταφυσική 308.	360
»	Εἰς τὸ περὶ οὐρανοῦ 154. 356.	482
»	Ἵπομνήματα κατὰ Ἀριστοτέλην περὶ οὐρανοῦ καὶ περὶ ψυχῆς	336
»	Εἰς τὴν φιλοσοφίαν προδιοικήσις	500

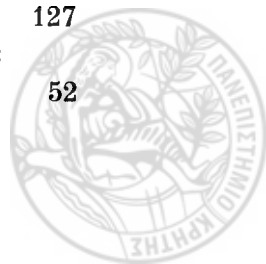
Κορδαλλέως Σφαιρικόν.	505
» Εἰς τὰ περὶ φυγῆς τοῦ Ἀριστοτέλους ὑπομνήματα. .	300
Κυδώνη Προχώρου περὶ τοῦ ἐν Θαβωρίῳ φωτός.	3
Κυρίλλου Δουκάρεως διδαχῶν σημειώσεις· ἰδιόγραφον	392
» Λόγοι	165. 176
» Λόγοι πανηγυρικοί.	246
Κωδινῷ περὶ τῶν πατρῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως	111
Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βίος καὶ πολιτεία	31
Κωνσταντίνου Γορδάτου Χίου θεολογία	464
» Περι τῆς τῶν σφαιρῶν χρήσεως.	217
Κωνσταντίνου Ῥεσινῷ ἐξήγησις εἰς τὸν Ὅδηγόν.	164
Κριτοῦ διοίκησις	450
Κύπρου ἱστορία ἀρχομένη ἐκ τοῦ Νῶε καὶ λήγουσα μέχρι τοῦ 1572. .	310
Κακαβέλα Ἱερεμίου μετάφρασις ἐκ τοῦ ἰταλικῷ· ἱστορία τοῦ ἀπο- κλεισμοῦ τῆς Βιέννης ὑπὸ τῶν Μουσουλμάνων, ἀφιερωθείσα τῷ Ἰωάννῃ Σερβάνῳ Καντακουζηνῷ, ἡγεμόνι πάσης Οὐγ- ροβλαχίας	252
Λειτουργιῶν διάταξις.	425
Λειτουργίας ἀρχιερατικῆς ἐν Ῥωσίᾳ διάταξις.	189
Λάμπρου Φωτιάδου εἴμη εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν	50
Λεξικὸν ἐλληνικὸν σύντομον.	131
Λαυσαϊκοῦ μέρη	101
Λειτουργικόν.	38
Λέοντος νομοφύλακος καὶ διακόνου ἔκθεσις πίστεως.	127
Λέοντος βασιλέως λόγοι εἰς τὰ Εἰσόδια· ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Δη- μήτριον	31
» Ὁδάριον κατανοκτικὸν κατ' ἀλφάβητον	131
Λογάδου ἀντιπροσβολὴ κατὰ τινων τοῦ αἰῶνος ἡμῶν φωτουάχων. .	421
Λόγοι εἰς πάσας τὰς Κυριακὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ	12. 18
Λατινικὸν χειρόγραφον	204
Μαξίμου τοῦ Πλανούδη μετάφρασις γνωμῶν Κάτωνος	135
Μαξίμου Μαργουνίου εἰς τὰ ὕστερα ἀναλυτικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους. .	110
» Περι τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος· ἐπι- στολὴ πρὸς τὸν πατριάρχην Ἱερεμίαν· ἐπιτά- φιμος εἰς τὸν κύριον Ἡσαΐαν	376. 390. 222
Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου ὁμιλίαι εἰς τὰς Κυριακὰς τοῦ ἐνι- αυτοῦ.	324. 453. 561
» Κατὰ Λατίνων.	193

Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ ἐξηγήσεις ῥητῶν τινῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου	18
Μαγίστρου περὶ ποιητικῆς.	80
Μανουὴλ Μοσχοπούλου ἐρωτήματα	86
Ματθαίου Βλαστάρεως σύνταγμα	54
Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας βίος παρὰ Σωφρονίου Ἱεροσολύμων.	31
Μάμαντος μαρτύριον	61
Μάρκου τοῦ Ἐφέσου κατὰ Ἀκινδυνιαστῶν	400
Μελετίου Πηγᾶ διάλογοι περὶ χριστιανισμοῦ	400
Μελετίου τοῦ Συρίγου λόγοι	19. 136
» » Ἀντίρρησις πρὸς τὴν ἐκδοθεῖσαν ὁμολογίαν τῆς χριστιανικῆς πίστεως ὑπὸ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου τοῦ Δουκάρως κτλ.	98
» » Μετάφρασις εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλὴν διάλεκτον τοῦ μετὰ τινος Μωαμεθανοῦ διαλόγου Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ	289. 42
» » Ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολὴν.	335
» » Ἐξήγησις τῆς λειτουργίας αἰτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐν Μοσχοβίᾳ πατριαρχεύοντος Νίκωνος.	503
» » Περὶ νηστείας	202
Μαυροκορδάτου Ῥωμαϊκὴ ἱστορία	373
Μακαρίου τοῦ ἐκ Πάτμου ἐπιστολαί.	495
Μαξίμου τοῦ Συμαίου ἱερά ἱστορία χρονολογικὴ κτλ.	423
Μιχαὴλ Ἀτταλειάτου διάταξις εἰς τὸ αὐτοῦ ὄρφανοτροφεῖον καὶ μοναστήριον	444
Μιχαὴλ Γλυκᾶ ἐπιστολαί.	377
Μάρκου τοῦ Ἐφέσου ὁμιλία ῥηθεῖσα ἐν Φεραρίᾳ τῆς Ἰταλίας πρὸς τοὺς καρδηναλίους περὶ τοῦ καθαρτηρίου πυρός.	345
Μελετίου μοναχοῦ περὶ φύσεως ἀνθρώπου	151
Μάρκου ἀββᾶ λόγοι 7	156
Μύρου ἀγίου ἀκολουθία.	501
Διήγησις τῶν συμβάντων ἐν Μολδαβίᾳ ἐπὶ Ἰω. Μιχαὴλ Ῥακοβίτζα βοεβόδα	545
Μανουὴλ Μοσχοπούλου γραμματικὴ.	546
Μανουὴλ Φιλῆ περὶ διαφορῶν ὑποθέσεων διὰ στίχων.	572
Μάρκου Κυπρίου παράφρασις εἰς τὰ ἀνέκδοτα Προκοπίου Καισαρέως	577
Ἐπὶ τῇ κηδεῖᾳ Μάρκου τοῦ Ἐφέσου μονοψῆδι	200
Μιχαὴλ συγκέλλου λόγος εἰς τοὺς Ἀρχαγγέλους.	31

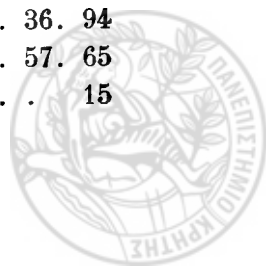
Μελετίου κεφάλαια Π. και Ν. Διαθήκης διά στίχων μυριάδων 2. . .	28
Μοσχοβίας ιστορία	284
Μεταφυσική	290
Μιχαήλ τοῦ Ἐφεσίου εἰς τὰ μεταφυσικά τοῦ Ἀριστοτέλους. . . .	247
Μελετίου ἐκκλησιαστική ιστορία	85
Μελετίου τοῦ Πηγᾶ ἐγχειρίδιον περὶ χριστιανισμοῦ εἰς διαλόγους τέσσαρας. Πανδογεὺς καὶ ξένος. Ἐπιτομὴ γραμματικῆς τέχνης, διαλεκτικῆς καὶ ῥητορικῆς. Ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Γαλατᾶ παροικοῦντας καὶ ἄλλαι τινὲς ἐπιστολαὶ καὶ πραγματεῖαι μελέτης ἄξια. Χειρόγραφον πολλοῦ λόγου ἄξιον	600
Ναθαναήλ τοῦ Χιμᾶ (γρ. Χύκα) περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα	194
Νικολάου Μεθώνης κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα καὶ περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος	206
» Λόγος περὶ αἰθῶμων	97
Ἐπιστολαὶ διαφόρων διδασκάλων καὶ σπουδαίων ἀνδρῶν πρὸς Νεόφυτον Ἀδριανουπόλεως	553
Νικολάου Κομνηνοῦ Παπαδοπούλου ἐπιστολαὶ πρὸς Χρῦσανθον Ἱεροσολύμων περὶ διαφόρων ζητημάτων	415
» Περὶ ἐκκλήτου	418
Νείλου κεφάλαια	156
Νικολάου Κούρσουλα σχολαστικῆ θεολογία	447
Νικοδήμου Μαζαράκη τοῦ ἐκ Σερρῶν γραμματικῆ	498
Τοῦ ἁγίου Νικολάου ἀκολουθία μεμβρ.	501
Νεοφύτου Ῥοδινοῦ λατινόφρονος ὁμιλίαι	502
Νικολάου Καβάσιλα λόγοι εἰς τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ	544
Νικηφόρου Βλεμμύδου περὶ οὐρανοῦ.	106
» » λόγος εἰς Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.	31
Νικηφόρου μοναστοῦ καὶ πρεσβυτέρου εἰσαγωγικὴ ἐπιτομὴ περὶ τῶν φυσικῶν ἀρχῶν καὶ αἰτιῶν καὶ μετεώρων	106
Νικολάου τοῦ Κεραμέως φιλοσόφου καὶ ἱατροῦ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων ἀντέγκλημα τῶν ἐγκαλούντων ἀδίκως κατὰ τῆς μιᾶς καὶ μόνης ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.	108
Νεκταρίου Ἱεροσολύμων ἐπιγράμματα πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἀθανάσιον, πρὸς τὸν Νικαίαις Ναθαναήλ καὶ εἰς τὰ ἐπτὰ τῆς Γραφῆς (ἐν ἀρχῇ τῆς βίβλου).	127
» Ἀντίρρησις, ἐν ᾗ καὶ ἐπιγράμματα πρὸς τὸν συγγραφέα τῆς βίβλου	52

Νεκταρίου Ἱεροσολύμων Κυριακοδρόμιον	56
Νείλου Θεσσαλονίκης κατὰ Λατίνων	129
Νικήτα συναγωγή ἐξηγήσεων εἰς τοὺς Ψαλμούς	119
Νεοφύτου πατρ. Κωνσταντινουπόλεως πράξις συνοδική, ἀποφαινομένη, ὅτι γυνή τις ἔχουσα ἄνδρα νόμιμον, ἀποδημοῦντα καὶ μὴ φροντίζοντα ἐπαναστραφῆναι πρὸς αὐτὴν ἐντὸς τριετίας καὶ μόνης, δύνάται διαζευχθῆναι ἀπ' αὐτοῦ ἐν ἔτει 1661 (ἐν τῷ τέλει τῆς βίβλου)	93
Νηστευτοῦ κανόνιον	54
Νεκταρίου Κωνσταντινουπόλεως λόγος περὶ τοῦ θαύματος τῶν κολύβων	31
Νικολάου τοῦ Ἀγραφιῶτου ἐπιτομή ἱατρικῆς	305
Νομοκάνων . . 67. 68. 75. 84. 288. 301. 395. 385. 412.	430
Σειρὰ τῶν Πατέρων εἰς τὸν Ἰώβ, γραφεῖσα ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ ὑπὸ Νεκταρίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων	238
Νικηφόρου Θεοτόκη πρὸς τὸν ἱερομόναχον Δωρόθεον Ἀγιοταφίτην Δέσφιον ἐπιστολή συναλλητικὴ καὶ συμπαραμυθητικὴ ἐπὶ τῷ θανάτῳ Ἐφραίμ τοῦ Ἱεροσολύμων	50
Νικολάου Κεραμέως ἱτροφιλοσόφου Νεκταρίῳ προσκαλουμένῳ εἰς τὴν Ἱεροσολύμων πατριαρχεῖαν 1661	56
Ὁγδοῆς συνόδου πρακτικά	172
Ὁδοιπορικόν, γραφέν, ὅταν κατὰ προσταγὴν τοῦ βασιλέως Ῥωσσίας Ἀλεξίου Μιχαήλοβιτς ἐπέμφθη ἀπὸ τῆς Μόσχας μετὰ πρεσβείας εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Κίνας Νικόλαος ὁ Σπαθᾶριος ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου 7183.	575
Ὁρθόδοξος ὁμολογία τῆς ἐν Ῥωσίᾳ ἐκκλησίας	492
Ὅρος ἦτοι τόμος τῆς ἱεράς συνόδου τῆς συγχροτηθείσης ἐν τῇ θεοφυλάκτῳ πόλει τῆς Μοσχοβίας, ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσε. κόσμου 7200	509
Ὅρισμοὶ βασιλικοὶ τουρκιστὶ δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων	134
Ὀνειροκριτικόν	112
Ὀμιλία εἰς τὸ Ἐλέησόν με ὁ Θεός· περὶ τοῦ πρακτικοῦ καὶ θεληματικοῦ ἁμαρτήματος	117
Ὁρθόδοξος ὁμολογία τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας	64
Σχόλια εἰς τὴν Ὀκτώηχον	32
Ὁρθόδοξος ὁμολογία	283
Ὁδύσσεια· λείπουσι τὰ τρία πρῶτα στοιχεῖα	22
Ὁρθόδοξος ὁμολογία σταλεῖσα πρὸς τοὺς Βρεττανοὺς παρὰ τῶν τριῶν ἀνατολικῶν πατριαρχῶν, Κωνσταντινουπόλεως, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, τῷ 1723 ἔτει	50

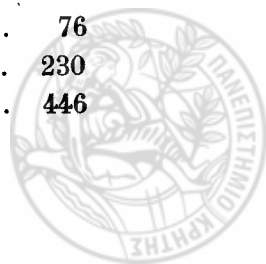
Παλαιά Διαθήκη ἑβραίοελληνική μεθ' ἑβραϊκῶν χαρακτήρων	167. 168 169. 170. 171.
Πλήθωνος ἐπιστολαὶ καὶ ἀντιρρήσεις εἰς τὰ τοῦ Σχολαρίου	149
Πτολεμαίου τετράβιβλος	153
Πτωχοπροδρόμου γραμματικὴ	198
Πρόκλου Διαδόχου Πλατωνικοῦ περὶ ἄξονος σφαίρας καὶ πόλου	106
Πτολεμαίου ἁρμονικόν	105
Πίναξ χρονολογικὸς τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως	109
Πίναξ ἀκριβῆς κατὰ στοιχεῖον ἐν εἶδει συμφωνίας τῶν σποράδην ἐπιξερομένων ἐν ἅπασιν τοῖς τόμοις τῶν Χρυσοστομικῶν, τῶν τυκωθέντων ἐν Ἑτώνῃ	90
Εἰς τὴν Πορφυρίου εἰσαγωγὴν σημειώματα συλλογιστικά	89
Πατέρων ἁγίων ἀποφθέγματα	70
Περὶ παθῶν ἀντιθέτων κεφάλαιον	34
Παϊσίου μητροπολίτου Γάζης χρησολόγιον ἐκ διαφόρων συγγραφῶν συλλεχθὲν καὶ προσφωνηθὲν τῷ γαληνοτάτῳ βασιλεῖ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν Ἀλεξίῳ Μιχαήλοβιτς	51
Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου	31
Πλάτινα ἱστορία παπῶν, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ λατινικοῦ ὑπὸ Ἱερεμίου Κακαβέλα τῷ 1687	26
Εἰς τὰς ἐπιστολάς τοῦ ἁπ. Παύλου ἀπανθίσματα	1
Πρόκλου Διαδόχου Πλατωνικοῦ ὑποτυπώσεις θεολογικαί	285
Πατέρων ἐκκλησιαστικῶν ἐρωταποκρίσεις	287
Παϊσίου Γάζης νοθεσία πρὸς τοὺς λουθηροκαλβινίσαντας Βλάχους	228
Παντελεήμονος Λιγαριδοῦ τοῦ Χίου ἐρμηνεῖα τῆς ἱερᾶς λειτουργίας, δοθεῖσα ἐν τῷ Ἑλληνομουσεῖῳ τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης τῷ ,αχμα'	303
Πατριαρχῶν ἐπιστολαὶ κατὰ τὸν ιζ' αἰῶνα	242
Ῥωσσίας Λέοντος περὶ ἀζύμων καὶ περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος	97
Ῥικάρδου ἀνασκευὴ τῆς παρὰ τοῦ Μωάμεθ τοῖς Σαρακηνοῖς τεθείσης νομοθεσίας	381
Ῥωσσικὸν ἔθνος ἱστορία	329
Ῥωσσίας ἱστορία μεταφρασθεῖσα ὑπὸ Διονυσίου ἀρχιμανδρίτου, τοῦ ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ἰβήρων	327
Ῥητορικὴ	36. 94
Ἁγίου Σάββα τυπικόν	57. 65
Σουγδουρῆ Γεωργίου λογικὴ	15

Σουγδουρῆ Γεωργίου Εἰσαγωγή λογικῆς καὶ ῥητορικῆς	368
» Διάλογος περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς (γράφειμον τοῦ Σουγδουρῆ)	528
Σεργίου τοῦ Μακραίου ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία ἀπὸ τοῦ 1750· ἰδιόγραφον.	428
» » » Ἐπιστολαὶ ἰδιόγραφοι	427
» » » Ἐραστῆς σοφίας· ἰδιόγραφον	374
Σεβαστοῦ τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου ὑπόμνημα εἰς τὸ κδ', κε', κς' τῶν μεταφυσικῶν	9
» Περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς θείας εὐχαριστίας	344
» Ἐπιστολὴ πρὸς Χρῦσανθον περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς θείας εὐχαριστίας	537
» Παράφρασις τῆς βασιλικῆς παιδείας τοῦ Θεοφυλάκου Βουλγαρίας	538
» Πρὸς τὸν Συμεὼν τὸν νέον θεολόγον ἐρωτήσεις τινὸς σχολαστικοῦ	131
» Παραίνεσις πνευματικὴ περὶ μοναδικῆς πολιτείας πρὸς τὰς μοναζούσας ἐν τῇ μονῇ τῆς Θεοτόκου, τῇ καλουμένῃ Θεοσκεπάστῃ.	321
Συμεὼν μαγίστρου τοῦ Σηθ συνοφίς τῶν φυσικῶν, μεταφρασθεῖσα εἰς τὸ ἀπλοῦν ὑπὸ Μάρκου Πορφυροπούλου Κυπρίου καὶ νοταρίου τῆς Μ. Ἐκκλησίας	106
Στεφάνου Ἀλεξανδρέως καὶ οἰκουμ. διδασκάλου πράξεις	113
Συνόδων πασῶν συνοφίς	120. 245
Σουΐδα ἐτυμολογικόν.	43
Συνόδου ἕκτης πρακτικά, συναθροισθέντα ὑπὸ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων.	54
Στιλβῆ Ἰωσήφ στίχοι	55
Συμεὼν ὁ Μεταφραστῆς	58
Συνεσίτου ἐπιστολαί.	291
Σημειωματᾶριον διὰ λόγους	208
Σενιέρου Παύλου λόγοι, μάννα ψυχῆς ἐπιγραφόμενοι· μετάφρασις ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ ὑπὸ Μανουήλ τοῦ Κρητός.	505
Σειρὰ τῶν πατέρων εἰς τὴν Γένεσιν.	372
Συγγραφὴ τίτλων τε καὶ κανόνων ἐν μεμβράνῃ	161
Ἐγχειρίδιον περὶ σημείου τοῦ Σταυροῦ.	450
Τριψίδιον	92
Τριγωνομετρία	336
Τηλεμάχου τύχαι τόμος β'	358

Τετραευάγγελα μεμβράινα	436. 441.	520
Τετραευάγγελον μεμβράινον μετὰ σχολίων		437
Τακτικόν τοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων, ἐν ᾧ καὶ περὶ ἀζύμων Λεον- τίου Βουλγαρίας, καὶ περὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου Φω- τῶς ἐν τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ		—
Ἰποτύπωσις ἀκριβῆς τοῖς μοναχοῖς, πῶς δεῖ εἶναι καὶ τί ποιεῖν διεξιούσα		55
Φωτίου πατρ. Κωνσταντινουπόλεως προβλημάτων λύσεων καὶ ἀπο- ρίων τὰ δύο βιβλία πρὸς Ἀμφιλόχιον.	44.	377
» Λόγοι 14, ὧν οἱ 13 μόνον μνημονεύονται ὑπὸ Ν. Θεοτόκη ἐν τῇ σειρᾷ τῶν πατέρων.		102
Φιλοθέου λόγοι.		385
Φιλοθέου πάρεργα	214.	508
Φλωρεντινὸς σύλλογος		160
Φραντζῆ Γεωργίου χρονικόν.		6
» Περὶ τῶν αἰτιῶν τῆς τῶν Παλαιολόγων βασιλείας βιβλίον ἀνήκον ποτὲ τῷ Ἀθανασίῳ Ἰψηλάντῃ, σκευοφύλακι τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας.		302
Φλανδρινῆς συνόδου ἀπολογία δι' Ἀντωνίου Σεγήρου		239
Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἀντίρρησις		240
» Σύμμικτα		23
» Ἱστορία καὶ περιγραφή τῆς Ἁγίας Γῆς	307.	348
» Ἱστοριῶν ἀνθολογία		248
» Εἰσαγωγή εἰς τὰ γεωγραφικὰ καὶ σφαιρικὰ		250
» Περὶ ἀφορισμοῦ		233
» Διδασκαλία ὠφέλιμος περὶ μετανοίας καὶ ἔξομολογήσεως.		224
» Γραμματικαὶ σημειώσεις καὶ περὶ συντάξεως τῶν 5 μερῶν τοῦ λόγου κατὰ Λατίνους.		416
» Μαθηματικαὶ σημειώσεις.		342
» Ἐξηγήσεις λατινικῶν κειμένων		347
» Συνταγμάτων		341
» Ἑρμηνεῖα εἰς τὸ δ' τῆς σφαίρας		504
» Προθεωρία εἰς τοὺς Ἰαλμούς.		518
» Σύντομος διασάφησις εἰς τὰς Παροιμίας.	190. 223.	229
Χορτακίου Μιχαὴλ τοῦ Κρητὸς ἀπάνθισμα θεολογικόν	98.	312
Χριστοφόρου ποίημα.		76
Χρονολογικόν σύντομον.		230
Χρυσοστόμου σύνοψις εἰς ἅπασαν τὴν Π. καὶ Ν. ἐν μεμβράνῃ		446

Χρυσολωρᾶς	511
Ψαλτήριον μεταφρασμένον εἰς φράσιν ἀπλῆν κατὰ τὸ 1679.	137
Ψαλτήριον.	138
Ψαλτήριον μεμβράϊνον	521
Ψελλοῦ, τοῦ σοφωτάτου Ἰνδικοπλεύστου πρόγραμμα εἰς τὸ Ψαλτήριον.	111
Ψελλοῦ Μιχαὴλ πρὸς τὸν πατριάρχην Μιχαὴλ περὶ χημικῆς τέχνης	—
Ψελλοῦ πρὸς τὸν Μιχαὴλ τὸν Κομνηνὸν κεφάλαια θεολογικά.	124
Ψελλοῦ Μιχαὴλ σύνοψις ἐν ἐπιτόμῳ τῶν νομικῶν κεφαλαίων διὰ στίχων.	—
Ψαλτήριον τουρκικὸν ἑλληνικοῖς χαρακτῆρσι γεγραμμένον	10
Ψελλοῦ νομικά κεφάλαια	245
Ψυχαγωγημένα μαθήματα 2. 3. 7. 318.	319
Εἰς τοὺς Ψαλμοὺς σχόλια	146
Ὁρολόγιον.	461
Ὁριγένους φιλοκαλία	543

nige Worte entziffern liessen, welche auf ein geistliches Buch, wahrscheinlich eine Homiliensammlung, schliessen liessen. Die Zeilen dieser Schrift, welche in zwei Columnen geschrieben war, laufen parallel mit der jüngeren Schrift, und, um die ursprünglich grösseren Blätter dem Format der übrigen Handschrift anzupassen, ist der Rand rundherum abgeschnitten, so dass mehrere Zeilen oben und unten und etwa die Hälfte der äusseren Columne fehlt.

Die neuere Schrift enthält Folgendes (vgl. auch Harmenopuli Manuale ed. Heimbach. p. V f):

1. fol. 1-210. Das Manuale legum des Constantinus Harmenopulus. Die Blätter 1 und 4 sind verstümmelt, am Anfange fehlen einige Blätter, da das vollständige fol. 1 etwa mit dem Anfange von p. 8 der Heimbach'schen Ausgabe begonnen haben wird. Unterschrift auf fol. 210^v: ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον μηνὶ δεκεμβρίῳ ἰνδ. ζ' ἔτους ςωξβ (1354 n. Chr.). οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχεσθαι διὰ τὸν κύριον.

Von fol. 211^r ab von anderer Hand:

2. fol. 211^r: Θέσπισμα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου περὶ τοῦ πάπα Ῥώμης. Beg.: Θεσπίζομεν σὺν πᾶσι τοῖς σατράπαις καὶ τῇ συγκλήτῳ τῆς ἡμῶν βασιλείας. Vgl. Migne, Patrol. Gr. Tom. 144. Col. 1285ⁿ.

3. fol. 211^v: Ὑπερ 3 τόμοι συνοδικοί. Beg.: Ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ πορφυρογενήτου. Vgl. Migne, Patrol. Gr. Tom. 150. Col. 41ⁿ. Dahinter ein Blatt ausgeschnitten.

4. fol. 212^r: Νόμοι γεωργικοὶ κατ' ἐκλογὴν βιβλίων τοῦ τῆς θείας λήξεως Ἰουστινιανοῦ βασιλέως. Beg.: Χρῆ τὸν γεωργὸν ἐργαζόμενον τὸν ἴδιον ἀγρόν.

5. fol. 216^r gegen Ende bis 219^r: Scholien juristischen Inhalts. Vgl. Heimbach l. l.

6. fol. 219^r: Περὶ πίστεως ὀρθοδόξου καὶ περὶ αἱρέσεων. τοῦ αὐτοῦ. Beg.: Πιστεύειν δεῖ τὸν ὄντως χριστιανόν. Migne, Tom. 150 Col. 29^B-32^C und Col. 20^A-27^A.

7. fol. 221^r: Τάξις τῶν τοῦ παλατίου ἀξιωματῶν. Beg. Ἀ. δεσπότης. Schluss: ς. δρουγγάριος στόλου καὶ κόμης. Dahinter Scholion: Ἰστέον ὅτι τὰ χρυσοκόκκινα σκιάδια κ. τ. λ. Vgl. Codin. de offic. ed. Bekker p. 211.

8. fol. 222^r: Ἡ γενοῦσα διατύπωσις παρὰ τοῦ βασιλέως Λέοντος τοῦ Σοφοῦ ὅπως ἔχουσι τάξεως οἱ θρόνοι τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ὑποκειμένων τῷ πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως. Schliesst verstümmelt auf fol. 222^v. Vgl. Hieroclis Synecdemus ed. Parthey. Not. episc. II.

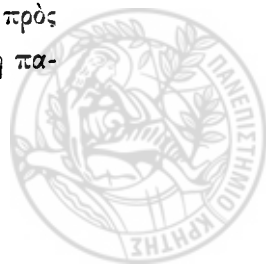
Die Handschrift, wahrscheinlich in Thessalonike geschrieben (vgl. Zachariae l. l. p. V), ist a. 1838 von Zachariae von Lingenthal in der Bibliothek des Heiligen Grabes zu Constantinopel aufgefunden, im Februar 1867 von der Bibliothek erworben.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ.

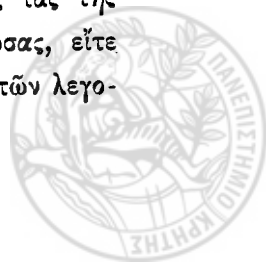
Σελ. 16, ἀριθ. 41. Ἡ καθαίρεσις Ἰωάσαφ μητροπολίτου Κορινθίου ἐγένετο μηνί Ιανουαρίῳ τοῦ 1640-οῦ ἔτους.

Σελ. 18, ἀριθ. 46. Ἡ τοῦ πατριάρχου Κυρίλλου τοῦ ἐκ Βερροίας συνοδική πράξις ἔχει οὕτως· † Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐλέω Θεοῦ καὶ οἰκουμενικός πατριάρχης Κύριλλος ὁ ἐκ Βερροίας.— † Τὸ ἐν ταῖς μεγάλαις τῶν διοικήσεων συνεργοὺς ἅμα καὶ συναντιλήπτορας τοῖς ἡγεμόσι προχειρίζεσθαι οὐχ ὅπως ἐπωφελές τε καὶ χρήσιμον, ἀλλὰ καὶ πῶς ἀνάγκης ἀγχίδυρον τοῖς πάλοι καὶ τοῖς νόοι οὔσι νενόμισται. Ἐνθεν τοι καὶ τῷ Μωϋσεῖ ἐκείνῳ τῷ πᾶντι τῆς Ἰσραὴλ ἀψαμένῳ λυτρώσεως ὁ Ἄαρὼν καὶ Θεοῦ κελεύσει προστίθεται· ὁ δ' αὐτὸς Μωϋσῆς, ὁ μετὰ τὰς πολλὰς μάστιγας θεοῦ Φαραὼ ἀκούσας καὶ στοιχείοις κελεύσας παρὰ τὸ εἶκος τῆς φύσεως λειτουργῆσαι τῷ λαῷ τοῦ Κυρίου, κοινωνοὺς τῶν ἰδίων φροντίδων ἀναδείκνυσι, χιλιάρχους τε καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ τοὺς τοιοῦτους, τῷ Ἰωθὼρ ἀγαθῷ συμβούλῳ ἐν τούτῳ χρησάμενος, κατὰ τε τοῦ Ἀμαλήκ τρόπαιον ἰστών, χειρῶν ἐκτάσει καὶ τύπῳ μυστηρίου μείζονος τὸν Ὄρ καὶ Ἄαρὼν συνεργοὺς τοῦ θριάμβου προσκέκληκε· γὰρ μὴν καὶ Παύλῳ τῷ μεγάλῳ τῆς χάριτος κήρυκι Βαρνάβας συνεκλέγεται, καὶ Σιλουανῷ καὶ Τιμοθέῳ Τίτος συμπαραλαμβάνεται, ἵνα τρέχη ἀκωλύτως τὸ Εὐαγγέλιον διὰ τῶν γνησίως φροντιζόντων τοῦ ἔργου· ἡμῖν δ' ἀνάγκην ἐπιτίθησι τοῦ τὰ αὐτὰ ποιῆσαι, συνεργοὺς δηλαδὴ παραδοῦναι τῷ κοινῷ ἡμῶν πατρὶ καὶ δεσπότῃ, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, οὐ μόνον ὁ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους ἡμῶν ζῆλος, πρὸς οὓς καὶ μόνους ὄραν σωτήρια συντόμως, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἢ πα-

ροῦσα τῆς Ἐκκλησίας κατάστασις, ἣν οὐδεὶς εὖ φρονῶν οὐ θρηνησεί· τίς γὰρ ὁρῶν ἢ ἀκούων ἀρχιερεῖς ὡς αἰχμαλώτους ἀγομένους, τοὺς τιμίους καὶ χρυσίῳ ἰσοστασίους, ἐπαρχίας ὅλας ἡρημωμένας, τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, ὃν τῷ οἰκίῳ περιεποιήσατο αἵματι, ὡς τὰς μεγίστας τῶν ἀδικιῶν δράσαντας ἔνθεν κάκειθεν πλανώμενον καὶ ζητοῦντα ἐρημίας καὶ βάραιθρα, ὡς πέτρα γοῦν σκεπασθῆναι καὶ χεῖρας ἀποδιδράναι τῶν θηρευτῶν, ἐκκλησίας ἀρπαζομένας, ψυχὰς πενήτων βρῶμα τοῖς λύκοις γιγνομένας, ἐπισκοπὰς ἐγκαταλελειμμένας, ὡς μικροῦ κινδυνεύειν ἡμῖν ἐπισκῆψαι καὶ τὴν ἀπειληθεῖσάν τε καὶ κληρωθεῖσαν τοῖς πάλαι κατάραν ἀρθῆναι ἀφ' ἡμῶν, ἱερατεῖαν τε καὶ θυσίαν, οὐκ ὄντος βασιλέως οὐδ' ἄρχοντος, καὶ πάσης τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιηρημένης εὐπρεπείας, οὐκ ἂν πάθειεν, ἢ συμπάθειεν; Τὸ δ' αἴτιον, οὐχ ὁ κατὰ τῆς εὐσεβείας δῆθεν αὐξανομένης ἐγειρόμενος πόλεμος — τοῦτο γὰρ ἂν καὶ ἄλλως εἶη ἐπίχαρι —, ἀλλ' ἡ τῶν ἀνοποίστων χρεῶν ἐπανάστασις, ἣ χεῖρονα περιπλεχομένων καὶ δακνόντων ὄψεων ἡμᾶς ἐργάζεται. Ἡμεῖς μὲν οὖν τῷ θρηνεῖν ἀποκαμόντες καὶ πρὸς Θεὸν τὸν δυνάμενον ρύσασθαι ἐκ θανάτου τοὺς πρὸς αὐτὸν ἐλπίζοντας προσδραμόντες αἰτούμεθα αὐτοῦ ὀλοφύχως χεῖρα βοηθείας ὀρέξαι τῷ παρόντι ἐγχειρήματι, μήτοι οὕτω γε ἀναφυχῆς τινος ρανίδα εὔροισεν τῇ ἐκείνου χάριτι.

Συναχθέντες οὖν ἐν ἀγίῳ πνεύματι πάντες οἱ παρευρεθέντες ἀρχιερεῖς θεσπίζομεν, ἵνα ἐκ πάσης μὲν τῶν ἀρχιερέων ὀμηγύρεως τέσσαρες ἢ καὶ πέντε ἀρχιερεῖς ἐκλεγῶσιν, οὓς ἂν ἡ ἱερά δοκιμάσειε σύνοδος, τρεῖς δὲ κληρικούς ἐκ παντὸς τοῦ κλήρου, ὡς εἶναι τοὺς πάντας ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ τοὺς μὲν ἀρχιερεῖς τοποτηρητάς τε καὶ ἐξάρχους πάσης τῆς ἱεραῆς ἡμῶν συνόδου ἀποκαθιστάντες, τοὺς δὲ κληρικούς συνεργούς τούτοις, ἀποφαινόμεθα ἔχειν αὐτοὺς πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν, ἣν ἔχει ἡ ἱερά ὀλόκληρος σύνοδος, ἐπὶ πάντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαιωμάτων, μηδενὸς τούλου ἐξαιρουμένου, ὡς ἐξεῖναι αὐτοῖς λαμβάνειν πάσας τὰς τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰσόδους, ὅπωςδῆποτε αὐτῇ ἀνηκούσας, εἴτε χάριν ἐλεημοσύνης παρά τινος ἢ τινῶν διδομένας, εἴτε τῶν λεγο-

μένων ζητειῶν ἢ κληρονομιῶν, ἢ δωρεῶν τῶν ἐπὶ χειροτονίαις, ἢ σταυροπηγιῶν, ἢ ἐξαρχιῶν, ἢ ἐμβατοικίων, ἢ βακίων, ἢ ἄλλων τινῶν κατωνομασμένων ἐνταῦθα, ἢ ἀκατονομάστων, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν ἐπὶ τοῖς πατριαρχικοῖς κοινοῖς γράμμασι διδομένων χρημάτων, διὰ τὰς τοῦ Πατριαρχείου χρείας· ἅπερ, εἰ μὴ ἐξαρκέσωσιν εἰς τὴν προσήκουσαν καὶ εὐλογον ζωάρχειαν, διὰ τὸ ἐλαττοῦσθαι ποτε τὰ γράμματα, οἱ αἰρεθέντες ἀρχιερεῖς φρονιζέτωσαν τῶν ἀναγκαίων. Οὗτοι γοῦν τὰς εἰσόδους πάσας εἰς χεῖρας λαμβάνοντες, πρῶτον μὲν τὰς ἀποδείξεις τὰς παρὰ τοῦ παναγιωτάτου διδομένας καὶ αὐτοὶ ὑπογραφέτωσαν, ἵνα μὴ ἐξῆ τῶν βουλομένοις πλαστὰς περιγράφειν ἀποδείξεις· ἔπειτα δὲ διανεμέτωσαν τοῖς δανεισταῖς ἀναλόγως ἐκάστῳ τὸ πρόσφορον, ὡς Θεοῦ οἰκονόμοι λαμβάνοντες παρ' αὐτῶν ὁμολογίαν τῆς λήψεως, ἣν καὶ παρ' ἑαυτοῖς τηρεῖτωσαν, ἵνα ἀποδώσωσι λόγον τοῖς μέλλουσιν αὐτοὺς διαδέξασθαι, χάκεῖνοι τοῖς ἐφεξῆς, οἳ δὲ πάσῃ τῇ ἱερᾷ συνόδῳ, μέχρι οὗ ἢ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ ἀπολυτῆ· ἂν δὲ καὶ δεήσῃ δανεισθῆναι παρὰ τινων, ἐπὶ τῷ θεραπεῦσαι δανειστάς ἀρχαιοτέρους, ἢ διὰ τινὰ ἄλλην χρεῖαν κοινοτέραν καὶ ἀναγκαίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἐχέτωσαν ἄδειαν τοῦτο ποιῆσαι καὶ τὰς ὁμολογίας τοῦ παναγιωτάτου ταῖς ἰδίαις αὐτῶν ὑπογραφαῖς καὶ σφραγῖσιν ἀσφαλίσασθαι, συνυπογράφοντες καὶ τὰ ἡμέτερα ὀνόματα, ἐπειδὴ τὰς ἡμετέρας γνώμας αὐτοῖς ἐμπιστεύομεν, ὡς ἐπιτρόποις τῆς ὅλης ἀδελφότητος τῶν ἀρχιερέων. Ἐὰν δὲ τις ἀποδιδούς τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ τὸ ἀνήκον αὐτῷ, οὐ λήψεται ἀπόδειξιν ὑπογεγραμμένην καὶ ὑπὸ τῶν ἐκλεγέντων διοικητῶν, ἔστω ὧν μὴ εἶη ὅλως τι δεδωκώς, ἔνοχος τοῦ δεύτερον ἀποτίσαι· ὅσαι τε ὁμολογίαι τῶν χρεῶν εὐρεθῶσι μὴ ὑπογεγραμμένα ὑπ' αὐτῶν, ἄκυροι λογιζέσθωσαν· ὅπερ, ἵν' ἔχῃ τὸ κύρος, δημοσίως τε κηρυχθήσεται καὶ τῷ τῶν κρατούντων ἀσφαλισθήσεται προστάγματι· οὐ γὰρ δίκαιον ἡμᾶς μὲν εἰσπράττεσθαι τὰ χρέη, ἄλλους δὲ τινὰς χρῆσθαι· τούτοις κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς.

Βον. Πρὸς τούτοις θεσπίζομεν μηδὲνα τῶν ἀρχιερέων, ἢ ἱερέων, ἢ κληρικῶν ἡστυνοσοῦν ἐπαρχίας, ἐνοχλεῖσθαι, ἢ καθαι-

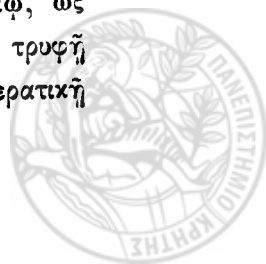
ρεσθαι, ἢ ὅλως παρασαλεύεσθαι τῆς οἰκείας τάξεώς τε καὶ στάσεως ὑπὸ μόνου τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου, μὴ πρότερον κριθέντα παρόντα καὶ κατὰ νόμους ἐξετασθέντα καὶ κατὰ πρόσωπον ἐλεγχθέντα, συνεδριαζόντων πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀρχιερεῦσιν, οὓς ὁ νόμος διατάττεται, καὶ τῶν αἰρεθέντων τεττάρων διοικητῶν καὶ ὑπογραψάντων τῇ κατὰ νόμους ἐμφανηθησομένῃ παιδείᾳ· τούτων δὲ τῶν τεττάρων μὴ ὑπογραψάντων, ἢ συναιεσάντων, θεσπίζομεν ἄκυρον εἶναι τὸ ἐπιτίμιον· ταῦτα γὰρ παραλόγως γιγνόμενα πρότερον τὴν αἰγμαλωσίαν ἡμῖν ταύτην προεξένησαν.

Γον. Ἐπι θεσπίζομεν μηδέποτε ψήφους γίνεσθαι περὶ τινος μητροπόλεως ἢ ἀρχιεπισκοπῆς, μὴ συμπρόντων καὶ συμφηφιζομένων καὶ τῶν τεττάρων τούτων ἐκλεγομένων ἀρχιερέων· βουλόμεθα γὰρ τὰς ψήφους νομίμως τε τελεῖσθαι καὶ εἰς ἄνδρας ἀξίους τοῦ ἐπαγγέλματος· εἰ δ' ἄλλως γένοιτο, ἄκυροι μὲν ἔσονται αἱ ψήφοι καὶ οἱ δι' αὐτὰς εἰς ἀρχιερωσύνην ἀναχθέντες καθηρημένοι, ὡς ληστρικῶς τῇ ποιμνῇ ἐπιβῆναι καὶ μὴ διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν τῶν προβάτων εἰσελθεῖν σπουδάσαντες.

Δον. Πρὸς τούτοις ἀποφαινόμεθα μηδένα ἑξάρχον, ἢ ἐπίτροπον, ἢ ἀρχιμανδρίτην, ἢ ἄλλω τινὶ κατωνομασμένον ὀνόματι, ἑξαποστέλλεσθαι εἰς τινὰ ἐπαρχίαν, ἢ πόλιν, ἢ χώραν, συνάγειν ἐλεημοσύνας ἢ τὰ ἐκκλησιαστικὰ δικαιώματα θεωρεῖν καὶ ἀνακρίνειν ἄνευ τῆς τῶν ἀρχιερέων τούτων εἰδήσεως καὶ δικαιωμάτων συστατικῶν ἐγχειρισθέντων αὐτοῖς παρ' ἐκείνων, ἵνα μὴ θορύβων πληρῶσι τὰ πέρατα· ἂν δὲ τις λάθῃ ἀποσταλεῖς παρὰ γνώμην τούτων, ὅσα μὲν ἐκεῖ διαπράξεται, ἔστωσαν ἄκυρα καὶ ἀνίσχυρα, αὐτὸς δὲ ἱερεὺς μὲν ὦν καθαιρεῖσθω, λαϊκὸς δὲ ἀφοριζέσθω.

Εον. Ἐπι θεσπίζομεν τοῖς κληρικοῖς τὰ ὀφφίγια μὴ μεταφέρεσθαι εἰς ἕτερα πρόσωπα ἀκρίτως καὶ παραλόγως· ἡ γὰρ σφραγὶς οὐκ ἀναίρεῖσθαι φησὶν ὁ νόμος.

ζον. Ἐπι ἐπιτρέπομεν τοῖς αἰρεθεῖσι τούτοις ἐπιτρόποις ἐξετάζειν τε καὶ ἀνακρίνειν τοὺς παρεδρεύοντας τῷ Πατριαρχείῳ, ὡς μήτε πλείονας συγχωρεῖν εἶναι τῶν ἀναγκαίων, μήτε τῇ τρυφῇ καὶ τῇ πλεονεξίᾳ ἐκδότους· τὸ μὲν γὰρ ἀλλότριον τῇ ἱερατικῇ

εὐπρεπεία, τὸ δὲ ἐπιζήμιον τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματι, καὶ ἀμφοτέρω κατακεκριμένα, ὡς σκανδάλων πρόξενα.

Ζ^{ον} Τούτους δὲ τοὺς ἐπτὰ θεσπίζομεν εἰς ἐνιαυτὸν ἓνα καὶ μόνον προσκεῖσθαι τῇ ὑπηρεσίᾳ ταύτῃ, ἔχοντας χρημάτων ἀνά ἕκαστον αὐτῶν ἀναλόγως, καθὰ προσήκει διὰ τε τὸν κόπον καὶ τὴν λοιπὴν δαπάνην καὶ ἐπιμέλειαν αὐτῶν, ἄπερ ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ἀποδώσει ἀπὸ τῶν ἰδίων εἰσοδημάτων· τοῦ ἐνιαυτοῦ δὲ παρελθόντος ἕτεροι εἰς τὸν τόπον αὐτῶν ὑπὸ τῆς συνόδου ἀντισαχθήσονται, οἱ καὶ λόγον ἀκριβῆ ἀπαιτήσουσιν, ὧν οἱ πρῶτοι ὠκονόμησαν.

Η^{ον}. Ἄν δέ τις αὐτῶν ἀσθενήσῃ, ἢ ἐκδημήσῃ πρὸς Κύριον, οἱ λοιποὶ ἕξ ἐχέτωσαν ἄδειαν ἐκλέξασθαι ἕτερον εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, ὃν ἂν βουλήσωνται, ὡς μηδέποτε τὸν ἐπτὰ ἀριθμὸν ἐλάττωσθαι.

Ταῦτα δέδοχται καὶ στέργεται παρ' ἡμῶν πάντων, οἷς καὶ ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης σύμφηφος γίνεται· ἂν δέ τις ἐπιπείσῃ σατανικῆ βουληθείῃ ταῦτα ἀθετήσας τυραννικῶς παρασαλεύσει, ἀρχιερεὺς μὲν ὧν, εἴτε καὶ ὁ πατριάρχης αὐτός (τοῦτο γὰρ λέγειν ἡμᾶς ἀναγκάζει τὸ ὑπερβάλλον τῆς θλίψεως), καθαιρεῖσθω καὶ ἐξέστω τῷ βουλομένῳ πόλεμον δίκαιον κατ' αὐτοῦ ἀντᾶραι καὶ τῆς ἐπαρχίας ἀποστερηῆσαι, ἐξελάσας αὐτὸν τοῦ τε θρόνου καὶ τῆς ἀρχιερωσύνης, ὡς τοῦ κοινοῦ λυμεῶνος μηδ' ὀτιοῦν αὐτὸς ζημιωθείς, μήτε τὰ περὶ τὴν δαπάνην, μήτε τὰ περὶ τὸν οἰκεῖον βαθμὸν· κληρικὸς δὲ ὧν, τοῦ ἰδίου βαθμοῦ ἐκπιπέττω· λαϊκὸς δέ, ἔστω ὡσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ τελώνης.

Καὶ ταῦτα μὲν ἡμεῖς, Τριάς ὑπερτελεστάτη, τῇ σῇ δυνάμει θαρρήσαντες ἐξεθέμεθα, πρὸς σύστασιν τῆς παρουσίας ἐκκλησιαστικῆς τάξεως· σὺ δέ, Θεὲ τοῦ παντός, ὁ τὰ διεσκορπισμένα συναγῶν εἰς ἐνότητα καὶ ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον, ταῦτα εἰς τὸ σὸν εὐδύνειας θέλημα καὶ εἰς τὴν σὴν ποίμνην, ἰλέψω ἐπιβλέψειας ὄμματι· καὶ μὴ ἐάσης εἰς τέλος ἀπολέσθαι, ἀλλὰ χεῖρα βοηθείας καταπονουμένῳ τῷ λαῷ σου ὄρεξον ὁ καὶ μέχρι κτηνῶν εἰς βόθρον πεπτωκότων τὸ συμπαθές

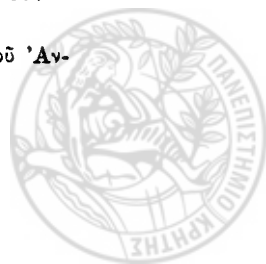
ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΙΣ

τῶν ἀργούντων παλαιῶν ἀριθμῶν (τῶν ἐν τῷ Μετοχίῳ τοῦ Παναγίου Τάφου κωδίκων) πρὸς τοὺς νῦν ὑπάρχοντας ἡμετέρους ἀριθμούς ¹.

Παλιός ἀριθμός.	Νέος ἀριθμός.	Παλιός ἀριθμός.	Νέος ἀριθμός.	Παλιός ἀριθμός.	Νέος ἀριθμός.	Παλιός ἀριθμός.	Νέος ἀριθμός.
1	289	40	131	71	401	107	173
5	130	42	26	77	129	109	102
8	182	43	43	77	132	112	220
13	276	44	414	79	142	113	114
16	308	46	34	83	300	114	226
18	37	47	163	86	225	120	416
19	432	47	258	87	39	121	24
22	442	50*	227	88	256	123	255
23	441	51	23	89	412	124	437
24	440	53	447	91	246	125	265
24	409	54	33	94	419	126	44
25	435	55	264	95	32	127	253
27	411	56	254	97	404	128	436
28	36	57	30	99	19	129	31
29	431	58	13	100	1	145	141
33	284	59	402	101	179	147	316
34	166	64	400	105	313	149	197
38	329	69	387	106	315	151	357

¹ Ἐν τῷ πίνακι τούτῳ ἐσημειώθησαν οἱ παλαιοὶ ἀριθμοὶ (ὡς οὗτοι εἶχον) πολλῶν τῶν ἐν τῷ τόμῳ τούτῳ περιγεγραμμένων κωδίκων, οἵτινές εἰσι 447· ἅπαντες ὅμως οἱ τοῦ Μετοχίου κώδικες εἰσὶν 846, καὶ ἀριθμοὺς ἀντιπροσωπεύουσι 824· ὁ μὲν γὰρ 707-ος ἀριθμὸς συνίσταται ἐξ 7 τευχῶν, ὁ δὲ 718-ος ἐξ 8 τευχῶν, ὁ δὲ 728-ος ἐκ 4, καὶ ὁ 733-ος ἐκ 5 τευχῶν. Σημειωτέον ἔτι, ὅτι τινῶν κωδίκων οἱ παλαιοὶ ἀριθμοὶ ἦσαν ὅλως ἐφθαρμένοι· διὸ καὶ ἀφέθησαν οὗτοι ἀσημειῶτοι ἐν τούτῳ τῷ πίνακι· ἄλλοι δὲ τινες κώδικες εἶχον τοὺς αὐτοὺς ἀριθμοὺς, οὓς καὶ ἕτεροι κώδικες· πολλοὶ δὲ πάλιν κώδικες οὐδένα ἐξ ἀρχῆς ἔφερον τὸ πρότερον ἀριθμὸν, οἷον οἱ σημερινοὶ κώδικες 10, 11, 38, 56, 57, 58, 63, 65, 66, 109, 110, 111, 117, 126, 178, 185, 186, 191, 207, 213, 222, 223, 224, 229, 231, 233, 266, 267, 269, 270, 281, 286, 306, 307, 340, 341, 353, 362, 366, 367, 368, 369, 370, 374, 376, 378, 383, 384, 385, 389, 394, 395, 396, 403, 417, 425, 426, 444. Καὶ πάλιν ὁ νῦν 392-ος κώδιξ ἔφερε πᾶν παλαιὸν ἀριθμὸν, τὸν 154-ον· οἱ δὲ μουσικοὶ κώδικες εἶχον ἰδίους ἀριθμοὺς· οἷον 377=73, 379=30, 380=46, 381=20, 382=34, 398=24.

* Ἰπὸ τὸν ἀριθμὸν τούτον ἀναγράφεται κώδιξ ἕτερος ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ Ἀντωνίου.

Παλιός ἀριθμός.	Νέος ἀριθμός.	Παλιός ἀριθμός.	Νέος ἀριθμός.	Παλιός ἀριθμός.	Νέος ἀριθμός.	Παλιός ἀριθμός.	Νέος ἀριθμός.
359	318	419	438	493	443	555	116
362	189	420	421	494	199	556	148
363	160	422	183	496	172	556	337
364	293	424	70	502	175	557	188
365	291	425	346	503	287	558	204
367	152	431	45	504	200	560	196
368	153	432	272	505	121	563	69
369	113	433	244	506	165	564	348
370	103	436	218	507	167	566	149
371	140	437	278	508	100	571	76
373	7	438	279	509	90	574	282
374	171	440	349	510	217	575	176
376	328	441	390	511	98	576	137
377	252	442	336	512	99	577	85
378	243	443	302	513	321	579	351
379	415	444	375	514	115	581	101
382	27	447	343	516	422	582	344
383)*		449	55	517	423	583	136
167)*	420	450	54	519	18	585	397
385	271	452	273	520	275	586	399
386	51	453	29	522	138	588	206
390	249	455	260	523	75	589	147
391	251	457	47	525	413	590	208
392	439	458	261	526	280	591	205
393	42	461	386	527	67	598	214
394	97	462	216	528	87	599	212
398	331	464	388	529	46	601	355
400	68	465	345	530	274	601	88
401	342	466	192	532	48	602	181
402	81	467	283	533	201	602	209
404	6	468	350	534	86	603	210
405	433	469	154	535	187	604	211
406	16	475	203	536	202	606	15
407	12	477	391	537	96	608	9
408	14	480	288	538	95	609	237
409	241	481	78	540	112	610	268
410	17	482	245	543	180	614	393
411	242	484	174	544	89	619	74
412	135	487	193	545	371	621	144
414	354	488	352	546	159		
415	247	489	108	549	305		
418	424	492	360	550	195		

* Ο νῦν 420-ὸς κῶδιξ εἶχε πρότερον τοὺς δύο τούτους ἀριθμοὺς.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΔΙΟΡΘΩΤΕΑ

ΕΝ ΤΩΙ ΤΡΙΤΩΙ ΤΟΜΩΙ

Σελ.	Στίχ.	Γράφε.
86	27 ενεροκούροις	ἐν Νεροκούροις [ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ κυρίου Ξενοφῶντος Σιδερίδου, γράψαντός μοι ταῦτα (2 δεκ. 1897)· ἀένθουμήθην τὰ συμβάντα πρό τινων μηνῶν ἐν τῇ θέσει Νεροκούρου τῆς νήσου Κρήτης, ὅπερ χωρίον τῶν Χανίων λέγει ἐν σελ. 42 τῶν Κρητικῶν ὁ Μ. Χουρμούζης].
185	11 Νικαίας	Νικομηδείας
374	25 Ἀθανάσιος Νικαίας μητρο-πολίτης.—185	(Ὁβέλισον ταῦτα· οὗτος γὰρ ὁ Ἀθανάσιος μητροπολίτης ἦν Νικομηδείας).

ΕΝ ΤΩΙ ΤΕΤΑΡΤΩΙ ΤΟΥΤΩΙ ΤΟΜΩΙ

3	5 προσθήφ	προσθία
4	1 170-ου	170-οῦ
7	24 1680-ου	1680-οῦ
9	9 Ἴωσήφ	Ἴωσηφ
18	15 φ. 22α	φ. 42α
21	16 ὀπισθίφ	ὀπισθία
23	2 ὀπισθίου	ὀπισθίας
31	24 καὶ 26 προσθήφ	προσθία
34	1 19	19
»	15 Νοταρᾶ βιβλίων	Νοταρᾶ βιβλίων
55	25 (ἀπορήματα?)	Ὁβέλισον
73	7 ὁ καλλιγράφος	ὁ καλλιγράφος
92	12 (ἐξωσθεῖς?)	(δεξιωθεῖς?)
»	30 Μασσαράμπα	Μπασσαράμπα
102	5 τεύχει	τεύχει
106	9 Ἀριστοτέλους	Ἀριστοτέλους
107	27 Μακαρίου τοῦ Πατριῶ	Μελετίου Ἀθηνῶν
119	32 συντομία	συντομία

Σελ.	Στίχ.		Γράφε.
125	24/25	δουκόλου	δυσκόλου
131	3	Τῷ	Τὸ
162	33	Ἄντοχεὺς	Ἄντιοχεὺς
193	21	ιθ' ἑκατ.	ιη' ἑκατ.
231	32	πονήσας	ποιήσας
243	20	(298, 298)	(298, 299)
257	26	Καίουμᾶ	Μαίουμᾶ
307	28	ἀγίαν	ἀγίαν
309	13	σπουδατήριον	σπουδαστήριον
315	6/7	θείου θείου	θείου
323	4	Κοσμᾶ	Μάρκου
332	24/25	ἀρχόνον	ἀρχόμενον
369	21	προαχθέντος	προαχθέντι
370	1/2	χειροτονθέντος μητροπολίτου	χειροτονθέντα μητροπολίτην

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ.

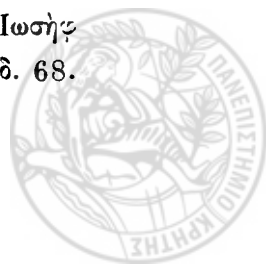
- Παλαιὰ Διαθήκη. α') Εὐρετήριο. Κῶδ. 139. β') Πεντά-
τευχος. Κῶδ. 31 5-9. 232. γ') Ὀκτάτευχος. Κῶδ. 1 γ'.
δ') Γένεσις. Κῶδ. 224. ε') Βασιλείαι. Κῶδ. 252 6.
ς') Παραλειπόμενα. Κῶδ. 252 7. ζ') Ἰώβ. Κῶδ. 24.
31 10, 12. η') Ψαλμοὶ ἢ Ψαλτήρια. Κῶδ. 31 11. 219.
256. 278. 386. 395. θ') Παροιμίαι. Κῶδ. 51 4. 5 1.
ι') Σοφία Σολομῶντος. Κῶδ. 199 α'. ια') Σοφία Σει-
ράχ. Κῶδ. 226 2. ιβ') Ἄσμα ἀσμάτων. Κῶδ. 1 β.
172. 175 2. ιγ') Προφῆται. Κῶδ. 17. 31 14-19. 199 β'.
- Καὶνὴ Διαθήκη. α') Τετραευαγγέλια. Κῶδ. 218. 275. 282.
369. 390. 417. β') Εὐαγγέλια λειτουργικά. Κῶδ. 11.
231. 272. 401. 435. 444. γ') Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ
τῶν Ἀποστόλων. Κῶδ. 138. δ') Ἀποκάλυψις Ἰωάννου.
Κῶδ. 31 13.
- Λειτουργικά. Κῶδ. 10. 49. 50. 65. 66. 67. 80. 104.
134. 181. 182. 185. 195. 201. 229 1. 250. 329.
345. 346. 353. 355. 362. 402. 426. — Μηναῖα.
Κῶδ. 19. 47. 246. — Εὐχαί, Εὐχολόγια. Κῶδ. 15.
91. 134. 182. 355. — Πανηγυρικά, Μαρτυρολόγια.
Βίοι Ὁσίων. Κῶδ. 13. 14. 48. 108. 127. 128. 141.
149. 163. 188. 244. 245. 318. 336. 409. — Κυ-
ριακοδρόμια, Διδαχαί, Ὁμιλίαι. Κῶδ. 3. 29. 39. 41.
42. 81. 99. 133. 147. 152. 169. 170. 175 1. 221.
254. 260. 262. 267. 271. 283. 292. 293. 295.

*

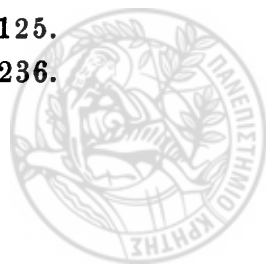

296. 297. 300. 301. 305. 308. 316. 335. 349.
350. 370. 407. 408. 427. 430. 432. 439. —
Μουσική ἐκκλησιαστική. Κῶδ. 269. 270. 281. 341.
377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 398. 399.
403. 445.

Πατέρες καὶ διδάσκαλοι ἐκκλησιαστικοί. α') Ἰουστίνος. Κῶδ. 51. β') Βασίλειος ὁ Μέγας. Κῶδ. 140. γ') Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Κῶδ. 12. 113. δ') Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. Κῶδ. 6. 53. 178 α'. 184 β'. 433. ε') Ὀριγένης. Κῶδ. 180. 372. ς') Ἰσίδωρος Πηλουσιώτης. Κῶδ. 18. ζ') Δωρόθεος ἀββᾶς. Κῶδ. 45. 264. η') Νεῖλος. Κῶδ. 45. 264. θ') Μᾶρκος ἐρημίτης. Κῶδ. 45. ι') Θεοδώρητος Κύρρου. Κῶδ. 252 6-7. 273 4. 405 2. ια') Κύριλλος Ἀλεξανδρείας. Κῶδ. 191 1-199. ιβ') Μάξιμος ὁ ὁμολογητής. Κῶδ. 273 13. ιγ') Γρηγόριος Τεφρών. Κῶδ. 215 1. ιδ') Ἰσαὰκ Σύρος. Κῶδ. 287. ιε') Ἀναστάσιος Ἀντιοχείας ἡ Σιναΐτης. Κῶδ. 126. 273 2. 6. 10. 405. ις') Ἰωάννης Δαμασκηνός. Κῶδ. 174. 178 β'. 274. 279. 285. 312. 391. 393. ιζ') Φώτιος Κωνσταντινουπόλεως. Κῶδ. 204. 252. 414. ιη') Θεοφύλακτος Βουλγαρίας. Κῶδ. 42. 95. ιθ') Θεοφάνης Κεραμεύς. Κῶδ. 221. 260 1-6. κ') Ἰωάννης Ξιφιλῆνος. Κῶδ. 260 4. κα') Συμεὼν ὁ Νέος Θεολόγος. Κῶδ. 264. κβ') Εὐδόκιμος Ζυγαβηνός. Κῶδ. 256. κγ') Νεόφυτος ἔγκλειστος. Κῶδ. 370. κδ') Παῦλος Εὐεργετηνός. Κῶδ. 32. κε') Θεοφάνης Νικαίας. Κῶδ. 148. 337. κς') Νικήτας Χαλκηδόνος. Κῶδ. 260 2. κζ') Νικόλαος Καβάσιλας. Κῶδ. 89. 446. κη') Νεῖλος Θεσσαλονίκης. Κῶδ. 255. κθ') Νικόλαος Μεθώνης. Κῶδ. 404. λ') Γρηγόριος Παλαμᾶς. Κῶδ. 421. λα') Φιλόθεος Κωνσταντινουπόλεως. Κῶδ. 271. λβ') Νικηφόρος Ξανθόπουλος. Κῶδ. 63. λγ') Ἰωσήφ Βρυέννιος. Κῶδ. 291. λδ') Μᾶρκος Ἐφέσου. Κῶδ. 68.

- 132 2-11. 204 28 κέ. 428. λε') Γεννάδιος Σχολάριος.
Κώδ. 35 7 κέ.
- Θεολογικά ποικίλα. Κώδ. 8. 20. 26. 27. 28. 31. 35. 36.
37. 68. 69. 70. 77. 79. 84. 88. 94. 96. 101.
103. 105. 107. 110. 112. 116. 117. 118. 120.
130. 131 1. 146. 150. 164. 167. 171. 179. 190.
194. 196. 204. 208. 215. 217. 227. 234. 235.
238. 243. 247. 249. 251. 252. 253. 258. 265.
289. 298. 302. 321. 327. 328. 330. 331. 334.
343. 347. 348. 352. 356. 358 1. 360. 365. 367.
373. 387. 388. 400. 404. 406. 413. 415. 424.
425. 436. 437.—'Ασκητικά. Κώδ. 150 2. 151. 166.
264. 376. 394.
- Νομοκάνονες, Νόμοι. Κώδ. 2. 5 2. 25. 28 9-13. 30. 33.
46. 54. 132. 135. 136. 137. 150 1. 160. 192.
199 γ'. 214. 228. 259. 384. 410. 416. 447.
- Φιλοσοφικά. Κώδ. 44. 64. 71. 82. 86. 87. 92. 98. 100.
146. 153. 156. 162. 183. 187. 189. 191. 193.
197. 202. 205. 206. 209. 212. 216. 276. 279 2.
280. 284. 288. 319. 332. 340. 354. 357. 364.
374. 397. 412. 438. 443.
- 'Αστρονομικά και μαθηματικά. Κώδ. 34. 40. 60. 73.
76. 121. 161. 165. 173. 177. 198. 200. 210.
211. 266. 268. 277. 304 1. 313. 315. 317. 354.
355. 420. 422. 423. 429.
- Κλασικοί ἢ μὴ κλασικοὶ συγγραφεῖς. Κώδ. 60. 114.
115. 143. 153. 156. 157. 162. 165. 173. 177.
183. 189 2-3. 198 17. 203 β'. 207. 248. 251 2.
279 2. 284. 294. 313. 315. 322. 326. 332. 342.
351. 361 1. 366. 412. 429. 431. 434. 442. 446 1
- Ίστορικά καὶ γράμματα. Κώδ. 2. 4. 5. 7. 9. 16. 21. 23 2.
28 14-15. 36. 38. 56 1. 72. 85. 90. 97. 102. 125.
129. 145. 150 2. 175 2-5. 225. 229 2. 230. 236.

242. 257. 263. 294. 309. 320. 325. 333. 338.
358 2. 363 3-4. 371. 375. 411. 440.
- Γεωγραφικά καὶ τοπογραφικά. Κῶδ. 5 1. 176. 185.
222. 237. 239. 241. 310. 324. 344. 363 11. 375.
392. 418 68. — Προσκυνητάρια. Κῶδ. 22. 59. 106.
358 3.
- Ίατρικά. Κῶδ. 78 α'. 83. 111. 119 β'. 179 6. 186. 199 γ'.
229 2. 304 2.
- Χρησμολόγιον. Κῶδ. 23.
- Ἀλχημικά. Κῶδ. 114.
- Ὀνειροκριτικά. Κῶδ. 220.
- Γραμματικά. Κῶδ. 62. 142. 143 γ'. 154. 155. 159. 168.
314. 385. 396.
- Λεξικά. Κῶδ. 43. 75 α'. 359.
- Ῥητορικάί. Κῶδ. 56 2. 119 α'. 122. 124. 153 3. 158.
184. 303 α'. 261. 311. 389. 419. 431.
- Ἐπιστολογραφικά. Κῶδ. 74. 184 ια'. 323.
- Μαθηματάρια. Κῶδ. 55. 109. 144. 154. 290. 368.
- Συλλογαί. Κῶδ. 57. 58. 75. 78. 143. 145. 204. 213. 223.
233. 235. 286. 299. 303. 306. 339. 361. 363.
418. 441.
- Βιβλίων κατάλογοι. Κῶδ. 93. 123.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΑΧΡΟΝΟΛΟΓΗΤΟΙ

τοῦ τετάρτου τμήματος.

- Αἰῶνος.
- IX. Δείψανον ἐνός φύλλου ἐν τῷ 11-ῳ κώδικι· ὄρα
σελ. 25-26.
- X. Κῶδ. 215, 273, 355 (παλίμψηστος).
- XI. Κῶδ. 11, 12, 13, 14, 224, 275, 390, 433, 444.
- XII. Κῶδ. 12 (δύο φύλλα), 51, 272, 279, 282.
- XII—XIII. Κῶδ. 218.
- XIII. Κῶδ. 270, 278, 369, 370, 391.
- XIII—XIV. Κῶδ. 355.
- XIV. Κῶδ. 6, 17, 25, 36, 47, 128, 141, 145 (φύλλ.
544-551), 151, 168, 182 (φύλλ. 1-77), 244,
264 (φύλλ. 298-9), 274, 276, 351, 410.
- XIV, XV, XVI. Κῶδ. 303.
- XV. Κῶδ. 32, 42, 43, 46, 48, 89, 127, 146 (φύλλ.
1-12 καὶ 121), 179, 180, 181, 182 (φύλλ.
78-201), 187, 197 (φύλλ. 1-178), 199 ε', 246,
264, 271 (φύλλ. 37-209), 402, 446.
- XV—XVI. Κῶδ. 60, 431, 442.
- XVI. Κῶδ. 33, 88, 103, 113, 130, 134, 143 ιζ',
145, 146 (φύλλ. 14-111), 147, 148, 149,
159, 163, 166, 188, 199 β'-δ', 201, 213. 1,
221, 247, 249, 271 (φύλλ. 1-56), 317, 321,
336, 337, 339, 353, 355 (φύλλ. 177-185),
357, 358, 359, 404, 415, 445.

Αἰῶνος.

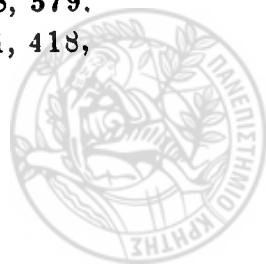
XVI—XVII. Κῶδ. 348, 422.

XVII. Κῶδ. 1 α' β', 2, 3, 5, 7, 16, 20, 24, 29, 34, 37 (δεύτερον μέρος), 49, 68, 75 ις', 77, 78 α' β', 79, 80, 83, 84, 90, 94, 95, 96, 97, 99, 100, 101, 102, 104, 106, 107, 111, 112, 114, 115, 117, 118, 121, 124, 131, 133, 135, 137, 142, 143 γ'-ζ'. ι'-ις'. ιη', 147, 152, 156, 157, 160, 162, 164, 165, 167, 172, 174, 177, 184 β'. δ'. ς'. θ'. ια', 185, 190, 194, 195, 199 α', 202, 206, 207, 209, 210, 211, 215, 216, 217, 230, 235. α, 238, 248, 253, 254, 257, 258, 259, 261 α', 265, 271 (φύλλ. 210 - 219), 289, 290, 292, 293, 294, 295, 302 318, 327, 331, 335, 343, 346, 350, 352, 354, 356, 361, 362, 365, 366, 372, 374, 392, 394, 395, 406, 412, 414, 416, 418. 77, 421, 427, 432, 436, 437, 438, 443.

XVII—1703. Κῶδ. 242.

XVII—XVIII. Κῶδ. 69, 70, 299, 300, 347, 441.

XVIII. Κῶδ. 22, 23, 26, 28, 37, 40, 41, 52, 53, 56. α, 59, 61, 62, 63, 64, 71, 75, 76, 78. γ'. ε', 81, 85, 91, 98, 108, 109, 110, 119, 120, 125, 126, 129 α', 132, 139, 143 α'. β', 144, 153, 155, 161, 173, 175. 1-α, 178, 184. α'. γ'. ζ'. η'. ι'. ιβ', 189, 213. 10, 219, 225, 226, 228, 229. α, 232, 233. α. β, 234, 235. 1. β. γ, 236, 243, 267, 269, 280, 281, 287, 288, 291, 298, 307, 308, 310, 314, 315, 319, 320, 323, 325, 338, 341, 342, 349, 364, 371, 376, 378, 379, 384, 388, 389, 393, 397, 400, 411, 418, 419, 420, 428.

Αἰῶνος.

XVIII—XIX. Κῶδ. 15, 306, 399.

XIX. Κῶδ. 8, 38, 61 (πρὸς τῷ τέλει), 67, 171, 186,
 213. 2-10, 222, 223, 229. 1, 233. 1. 4. 5,
 250, 266, 277, 309, 367, 368, 377, 381,
 382, 383, 426.

Κ Ω Δ Ι Κ Ε Σ

μετ' εἰκόνων (miniatures), κοσμημάτων ἢ κεφαλαιωδῶν
 γραμμάτων ἐγκαλλωπίστων.

Κῶδ. 11, 14, 21, 49, 50, 201, 202, 205, 218, 245,
 275, 281, 282, 288, 324, 326, 329, 345, 346, 370, 390,
 403, 423, 435, 444.

Παλίμψηστος κῶδιξ ὑπ' ἀριθ. 355-ον.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

μετά χρονολογίας.

Ἔτος.	Κώδιξ.	
1072—1073	45.	Συγγραφαὶ τῶν ἀσκητῶν Δωροθέου, Ἀμμωνίου, Νείλου, Μάρκου καὶ Διαδόχου ἐπισκόπου.
1077	375.	Μιχαὴλ Ἀτταλειάτου διάταξις.
(1103)	1.	Ὅρα σελ. 2.
(1117)	252.	(Θεοδωρήτου εἰς τὰ Παραλειπόμενα· ὄρα σ. 220).
(1369)	255.	(Κώδιξ 147-ος τῆς μονῆς τοῦ Διονυσίου· ὄρα σ. 229).
1481—1482	386.	Ψαλτήριον καὶ Ὁρολόγιον.
1530	19.	Μηναῖον τοῦ Ἰανουαρίου.
1531	260.	Ὅμιλαι Θεοφάνους Κεραμέως, Νικήτα Χαλκηδόνης καὶ Ἰωάννου Ξιφιλίνου.
1545	127 ιζ'.	Ἐκλογαὶ προφητικαὶ περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
1546	417.	Τετραευαγγέλιον σλαβικόν.
1548	285.	Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ συγγραφαί.
1557	198.	Ἀστρονομικὸν τοῦ Ἀπομάσαρ.
1566	252.	Συγγραφαὶ Φωτίου, Θεοδωρήτου, Νικηφόρου Βλεμμίδου κτλ.
1571	401.	Ἑρμηνεῖα εἰς τὸ Εὐαγγέλιον.
1572—1573	358 β.	Χρονογραφικόν.

Ἔτος.	Κώδιξ.	
1580	326.	Πρόκλου στοιχειώσεις θεολογική.
1580	313.	Εὐκλείδου βιβλία ζ' καὶ Κλ. Πτολεμαίου ἀρμονικά.
1583	105.	Μαξίμου Μαργουνίου δογματικοὶ λόγοι.
1584	348.	Μαξίμου Μαργουνίου περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος.
1591—1595	328.	Μαξίμου Μαργουνίου συγγραφαὶ ποικίλαι.
1596	147 β'.	Αὐγουστίνου παράλληλα κτλ.
1596	363.	Ἰέρακος χρονικὸν σύντομον.
1598	204.	Κώδιξ ἀνάμικτος.
1598	408.	Κυρίλλου Λουκάρεως διδασχαι.
1603	140.	Μαξίμου ἀρχidiaκόνου μετάφρασις κτλ.
1603—1607	262.	Κυρίλλου Λουκάρεως διδασχαι.
1604—1615	439.	Κυρίλλου Λουκάρεως διδασχαι.
1607—1617	263.	Κυρίλλου Λουκάρεως διδασχαι.
1611	430.	Κυρίλλου Λουκάρεως διδασχαι.
1614	255.	Νείλου Θεσσαλονίκης κατὰ Λατίνων καὶ ἕτερα.
1614	329.	Λειτουργικόν.
1615	191.	Συγγραφαὶ τοῦ Averrois καὶ τοῦ Cremonini.
1615	304.	Νικ. Βλεμμίδου περὶ μετεώρων καὶ Μελετίου μοναχοῦ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς.
1616—1646	4.	Κώδιξ συνοδικὸς τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.
1620	435.	Εὐαγγέλιον λειτουργικόν.
1622	136.	Νομοκάνων.
1626—1635 }
1678—1691 }	3.	Διδασχαι δύο ἀνωνύμων ἱεροκηρύκων.
1628—1684	305.	Διδασχαι διαφόρων ἀνωνύμων ἱεροκηρύκων.
1629—1641 }
1664—1666 }	316.	Διδασχαι ἱεροκηρύκων.

Ἔτος.	Κώδιξ.	
1631	205.	Cremonini δύο συγγραφαί.
1630—1644	169.	Διδαχαὶ Ἱεροθέου ἱερομονάχου.
1632—1708	296.	Διδαχαὶ Λαυρεντίου Καββάκου καὶ ἐτέρων.
1634	192.	Cremonini ζητήματα εἰς τὰ φυσικά τοῦ Ἀριστοτέλους.
1640	334.	Μελετίου Συρίγου ἀντίρρησις κτλ.
1647	27.	Ἰωακείμ ἀρχιμανδρίτου ἀπανθίσματα ἐκ τῆς Γραφῆς καὶ τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.
1660—1661	251.	Σύνοψις ἐκ τῆς θεολογίας τοῦ Ζαβράνου.
1661—1709	297.	Διδαχαὶ Λαυρεντίου Καββάκου καὶ ἐτέρου τινὸς ἀνωνύμου.
1661	332.	Ἀνώνυμος εἰσαγωγή εἰς τὸ ὄργανον τοῦ Ἀριστοτέλους.
1668	333.	Ἱστορία τῶν Ῥώσων.
1670	184 ε'.	Κοσμᾶ ἱερομονάχου περὶ ῥητορικῆς ἐν συντομίᾳ.
1670	220.	Ὀνειροκριτικὰ καὶ βροντολογία.
1670	327.	Ὀρθόδοξος ὁμολογία τῆς χριστιανικῆς πίστεως.
1671	143 η'.	(Σεβαστοῦ Κυμινήτου) παράφρασις τῶν βουκολικῶν τοῦ Θεοκρίτου.
1671—1672	312.	Γερασίμου Βλάχου τόμος β' ἐρμηνείας εἰς τὰ περὶ ὀρθοδόξου πίστεως Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.
1672—1691	262.	Διδαχαὶ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων· ὄρα σ. 237.
1672	116.	Ὀρθόδοξος ὁμολογία τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.
1672	158.	Γερασίμου Βλάχου περὶ ῥητορικῆς τέχνης.
1673	196.	Μελετίου Συρίγου παράφρασις τοῦ κατὰ Μωάμεθ ὑπομνήματος Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ.

Ἔτος.	Κωδ.ξ.	
1674	87.	Γεωργίου Σουγδουρῆ διάλεξις εἰς τὰ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τοῦ Ἀριστοτέλους.
1674	101.	Νεκταρίου Ἱεροσολύμων κατὰ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις Φρατόρων.
1676	143 θ'.	(Σεβαστοῦ Κυμινήτου) ἐρμηνεῖται.
1680	200.	Χρυσάνθου Νοταρᾶ ς' ὑπομνημάτια.
1681	30.	Ἰακώβου ἀρχιμανδρίτου βακτηρία τῶν ἀρχιερέων.
1682	2.	Δοσιθέου Νομικὴ Συναγωγὴ.
1682	170.	Διδαχαὶ Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου.
1681—1682	261.	Ῥητορικαὶ δύο καὶ παράφρασις τῶν τοπικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους.
1682—1688	21.	Μετάφρασις ἰταλικῆς συγγραφῆς περὶ τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων πολιορκίας τῆς Βιέννης.
1683	86.	Θεοφίλου Κορυθαλλέως λογική.
1684	256.	Εὐθυμίου Ζυγαβηνοῦ ἐξήγησις τοῦ Ψαλτηρίου.
1685	183.	Θεοφίλου Κορυθαλλέως συνόψεις ἀριστοτελικῶν ὑπομνημάτων.
1687	31.	Γεωργίου Κορεσσίου ποικίλαι συγγραφαί.
1687	440.	Πλάτινα χρονικόν, ἐρμηνευθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου Κακαβέλα.
1689	44.	Γεωργίου Κορεσσίου σημειώσεις εἰς τὴν μεταφυσικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους.
1690—1691	322.	Μαθηματάριον Γεωργίου τοῦ Ἰπομενά.
1691	50.	Λειτουργικόν.
1693	176.	Νικολάου Σπαθαρίου ὁδοιπορία.
1693	423.	Verbiesz astronomia apud Sinas.
1694	409.	Πατερικόν τῆς ἐν Κιέβῳ Πεστζέρας.
1696	122.	Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου σύνοψις ῥητορικῆς.
1697—1700	434.	Ἰουβενάλιου σάτυραι.

Ἔτος.	Κώδ.ξ.	
1698	247.	Νικολάου Κομνηνοῦ Παπαδοπούλου συγγραφαί.
1698	343.	Νικολάου Κούρσουλα σύνοψις τῆς θεολογίας.
1698	429.	Euclidis elementorum lib. I-VI.
1699	34.	Geometria orastica.
1699	118.	Σεβαστοῦ Κυμινήτου συγγραφαί.
1699	447.	Institutionum imperialium lib. I-V.
1701	345.	Λειτουργικόν.
XVII—1703	242.	Δοσιθέου περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων.
1705	82.	Λέοντος τοῦ Σοφοῦ οἰακιστικὴ ψυχῶν ὑπότυψις.
1705—1708	300.	Διδαχαὶ ἀνώνυμοι.
1707	424.	Νικολάου Κομνηνοῦ Παπαδοπούλου περὶ ἐκκληΐτου.
1709	311.	Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου σύνοψις τέχνης ῥητορικῆς.
1712	129 β'.	Ἀφεντούλη ἱστορία μερική.
1714—1751	283 1.	Διδαχαί, πιθανῶς Διαμαντῆ τοῦ Ῥυσίου.
1715—1735	301.	Διδαχαὶ ἀνώνυμοι.
1715	92.	Περὶ τῆς τῶν συμβουλιῶν ματαιότητος.
1716—1718	154.	Μαθηματάριον.
1716	241.	Μελετίου γεωγραφία παλαιὰ καὶ νέα.
1717	405.	Ἀντίγραφον τοῦ 273-ου κώδικος.
1717	373.	Κοσμᾶ Κωνσταντινουπόλεως ἐγχειρίδιον περὶ τῶν πρωτείων τοῦ πάπα.
1720	74.	Ἐπιστολάριον.
1720—1725	237.	Χρυσάνθου Νοταρᾶ ὁδοιπορικόν.
1723	123.	Κατάλογος τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βακαρεσίῳ μονῆς τῆς Παναγίας Τριάδος.
1723	227.	Συλλογὴ δογματικῶν ἐπιστολῶν.
1723—1727	144.	Μαθηματάριον.

Ετος.	Κώδιξ.	
1726	28.	Χρυσάνθου Νοταρά Κιταΐα δουλεύουσα·
δρα σ. 43.
1728	175 s-5.	Ματθαίου Μυρέων διήγησις περὶ τοῦ Σερ-
μπάνου Ῥαδούλου.
1729	203 α'.	Κωνσταντίνου Γορδάτου ῥητορική.
1731	59.	Χρυσάνθου Νοταρά ἀντίρρησις εἰς τὸ προ-
σκυνητάριον τοῦ Σινᾶ.
1731	93.	Κατάλογος τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Μετοχίου.
1735	396.	Γεωργίου Δεκαπηνῶ περὶ συντάξεως τῶν
ῥημάτων.
1736	324.	Κατάστιχον ταξειδίου.
1743	1 γ'.	Σειρὰ ἐρμηνευτῶν εἰς τὴν Ὀκτάτευχον.
1744	284.	Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου περὶ γενέσεως
καὶ φθορᾶς.
1746	387.	Οἱ καρποὶ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ὑπὸ Νικο-
λάου Στράδα.
1747	208.	Ῥητορική ἀνώνυμος.
1748	75 ζ'.	Νικολάου Ἀλβανοχωρίτου γυμνάσματα λο-
γικῆς.
1750	54.	Νομοκάνων.
1751	138.	Πραξαπόστολος τουρκιστί.
1753	413.	Τὸ μάννα τῆς ψυχῆς.
1758	203 β'.	Τιβερίου ῥήτορος περὶ τῶν παρὰ Δημο-
σθένει σχημάτων.
1769—1783	407.	Συλλογὴ Ἀθανασίου Καρόδου.
1771	403.	Παπαδική.
1777	398.	Ἐκκλησιαστικὴ μουσική.
1781	73.	Ὀλφίου ἀριθμητικὴ.
1783	65.	Προκοπίου Πελοποννησίου κανῶν εἰς τὴν
Θεοτόχον.
1784—1787	340.	Βικεντίου Δαμφδοῦ λογικὴ καὶ φυσιολογία.
1787	150.	Νομοκάνων, συναγωγὴ πατρικῶν ῥημά-
των κτλ.

Ἔτος.	Κωδ.ξ.	
1789	231.	Εὐαγγέλιον περσικόν.
1801	55.	Μαθηματάριον.
1805	268.	Βενιαμὶν Λεσβίου τριγωνομετρία.
1812	72.	Προκοπίου Ναζιανζηνοῦ διήγησις περὶ τοῦ ἐμπρησμοῦ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.
1813	58.	Εὐχαὶ εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ ἕτερα.
1815	58 ιβ'.	Ἐξήγησις τοῦ περὶ ἀδολεσχίας λόγου τοῦ Πλούταρχου.
1815	306 α'.ζ'.	Κυρίλλου διδασκάλου ἐξήγησις τοῦ περὶ προσευχῆς λόγου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ θεματογραφία τοῦ διδασκάλου Δωροθέου.
1816	58 ε'.ιδ'.	Ἐξηγήσεις Δημοσθένους καὶ Δημοσθένους κατὰ Κτησιφῶντος.
1818—1826	344.	Κατάστιχον βοηθημάτων ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου.
1822—1827	56 ι.	Πολυκάρπου Ἱεροσολύμων ἐπιστολαὶ
1826	380.	Εἰρημολόγιον.
1831	283 ε.	Πλάτωνος ἀρχιμανδρίτου προοίμια.
1832	368.	Μαθηματάριον.
1844	66.	Σιωνίτης ὕμνωδός.
1850	342 β'.	Παραφράσεις ἀρχαίων τινῶν ἑλληνικῶν κειμένων.
1860	425.	Ἄσπις Ὀρθοδοξίας.
1864—1869	57.	Τετράδια Σωφρονίου Λεσβίου.
1867	58 κα'.	Σωφρονίου Λεσβίου περιγραφή τῆς πόλεως Βάρνης.
1868—1869	286.	Τετράδια Σωφρονίου Λεσβίου.
1869	58 ιθ'.	Ἀνώνυμα ζητήματα εἰς τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν ἱεράν ἐρμηνευτικὴν.
1869	213 ε.	Ἀντιγραφαὶ Σωφρονίου Λεσβίου.
1869	}	223. Διάφορα τετράδια.
1870		
1873		

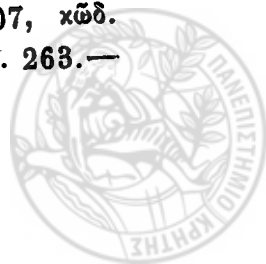
ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΟΙ ἢ ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΙΣ

καὶ αὐτόγραφα συγγραφέων τινῶν.

- Ἀβέρκιος ἱερομόναχος καὶ πρωτοσύγκελλος τῆς μητροπόλεως Με-
λενίκου 1691, κῶδ. 50.
- Ἀγάπιος ἱεροδιάκονος XVII, κῶδ. 143 ς', ις'.
- Ἀλέξανδρος ἱερεύς XVI, κῶδ. 336.
- Ἀλέξανδρος Ἱέραξ XVI, κῶδ. 339, 415. — 1596, κῶδ. 363.
- Ἀλέξανδρος Τυρναβίτης XVIII, κῶδ. 75 δ'.
- Ἀμβρόσιος, ἱερομόναχος τῆς μονῆς Ἀνδρείων 1530, κῶδ. 19.
- Ἀναστάσιος Κρήτης, ἱερομόναχος Σιναΐτης 1622, κῶδ. 136.
- Ἀνδρέας Δαρμάριος 1580, κῶδ. 326.
- Ἀφεντούλης κλουτζάρης ἐκ Θεραπειῶν 1712, κῶδ. 129 β'.
- Βασίλειος Αὐγερινοῦ 1757, κῶδ. 109.
- Γαβριὴλ ἱερομόναχος ἐκ κόμης Πλησέους 1717, κῶδ. 405.
- Γεράσιμος ἐπίσκοπος Ῥάσκας XVIII, κῶδ. 420.
- Γεράσιμος Βλάχος 1672, κῶδ. 312 καὶ 174.
- Γερμανὸς ἀρχιμανδρίτης 1731, κῶδ. 78 δ'.
- Γεώργιος Δρύστριος XVIII, κῶδ. 75 η'.
- Γεώργιος Κορέστιος XVII, κῶδ. 1 α', β'.
- Γεώργιος (?) πρώην Λακεδαιμονίας 1683, κῶδ. 86.
- Γεώργιος Σουγδουρῆς 1674, κῶδ. 87.
- Γεώργιος Ὑπομενάς 1690-1691, κῶδ. 322.
- Γιᾶγκος Δημητρίου Λαμπίτης 1813, κῶδ. 58 α'.
- Γρηγόριος ἱερομόναχος 1629—1641, κῶδ. 316.
- Γρηγόριος Μελισσηνὸς ἐκ Κρήτης, ἱερομόναχος Σιναΐτης 1660—
1661, κῶδ. 251 καὶ 418 ὄρα σελ. 401.

- Δημήτριος Ἀλβανιτοχωρίτης XVIII, κῶδ. 75 θ'.
 Δημήτριος Βλαστός XVIII, κῶδ. 397.
 Δημήτριος Βυζαντιαῖος 1726, κῶδ. 28, φύλλ. 163—219. Ὅρα
 σελ. 43.
 Δημήτριος, νοτάριος Θεσσαλονίκης 1548, κῶδ. 285.
 Δημήτριος Μπερδῆς 1860, κῶδ. 425.
 Δημήτριος Νωταράς, ἰατροσοφιστής 1715, κῶδ. 92.
 Δοσίθεος Ἱεροσολύμων XVII, κῶδ. 94 καὶ 238 ι.
 Ζαχαρίας Κῶος ἐν τῇ πόλει Δρύστρα 1682, κῶδ. 170.
 Θεοδόσιος ἱερομόναχος ἐν τῇ μονῇ τοῦ Προδρόμου, τῇ ἐν τῷ νη-
 σίῳ Σωζοπόλεως 1614, κῶδ. 329.
 Θεοφάνης XVI, κῶδ. 357.
 Ἰάκωβος 1781, κῶδ. 73.
 Ἰάκωβος ἱεροδιάκονος ἐκ Μυριοφύτου 1771, κῶδ. 98.
 Ἰάκωβος ἱερομόναχος Ἰβηρίτης, ἐκ τῆς νήσου Ἀστυπαλαίας 1701,
 κῶδ. 345.
 Ἰάκωβος μοναχὸς Βατοπεδινός 1844, κῶδ. 66.
 Ἱερεμίας Κακαβέλας 1682—1688, κῶδ. 21.—1687, κῶδ. 440.
 Ἱερόθεος ἱερομόναχος 1644, κῶδ. 169.
 Ἱερόθεος ἀρχιεπίσκοπος Θαβωρίου 1836—1839, κῶδ. 223 α.
 Ἱερόθεος μητροπολίτης Μονεμβασίας 1566, κῶδ. 252.—1596,
 κῶδ. 147 β'.
 Ἰλαρίων Γραδενίγος 1595, κῶδ. 328 ε.
 Ἰωακείμ ἱερομόναχος Προικονήσιος 1714—1751, κῶδ. 283.
 Ἰωάννης ἱερεὺς Βυζάντιος XVII, κῶδ. 2, φύλλ. 1-64.
 Ἰωάννης Εὐριπιώτης, ἱερεὺς Χίος 1580, κῶδ. 313.
 Ἰωάννης Ξένος 1103· πρβλ. κῶδ. 1 γ'.
 Ἰωαννίκιος Σαβαίτης, πνευματικὸς πατήρ 1787, κῶδ. 150.
 Κλήμης Κουζίνος ἱερομόναχος 1684, κῶδ. 256.
 Κοσμάς ἱερομόναχος 1670, κῶδ. 184 ε'.
 Κυριακὸς μοναχὸς Ῥώσος 1614, κῶδ. 255.
 Κόριλλος Δούκαρις 1598, κῶδ. 408. — 1603-1607, κῶδ.
 262.—1604-1615, κῶδ. 439.—1610-1645, κῶδ. 263.—
 1611, κῶδ. 430.

- Κύριλλος ιερομόναχος XVIII, κῶδ. 384.
 Κωνσταντῖνος ἀναγνώστης ἐκ Χρυσοπόλεως 1673, κῶδ. 196.
 Λαυρέντιος Καββάκος, ιερομόναχος Χῖος 1658-1660, κῶδ.
 296.—1661, κῶδ. 297.
 Μακάριος Βοῦρος, ιεροδιάκονος Χῖος 1743, κῶδ. 1 γ'.
 Μακάριος ιερομόναχος Μιτυληναῖος 1709, κῶδ. 311.
 Μανουὴλ Ῥωμανίτης 1753, κῶδ. 413.
 Μάξιμος XV, κῶδ. 197.
 Μάξιμος Μαργούνης 1583, κῶδ. 105. — 1590-1591, κῶδ. 328.
 Μάξιμος ἀρχιδιάκονος Ἀλεξανδρείας 1603, κῶδ. 140.
 Μᾶρκος Πορφυρόπουλος Κύπριος XVIII, κῶδ. 315, 347.
 Ματθαῖος μητροπολίτης Μυρέων 1620, κῶδ. 435.
 Μελέτιος Συρίγος 1649, κῶδ. 360.
 Μελχισεδέκ ἐπίσκοπος Ῥαιδεστοῦ 1615, κῶδ. 304.
 Μητροφάνης ἐπίσκοπος Ἱερισσοῦ 1531, κῶδ. 260.
 Μιχαήλ XV, κῶδ. 48.
 Μιχαήλ γραμματικὸς ἐκ Μεγάλης Δίβρωσ 1532-1533, κῶδ. 47.
 Μιχαήλ Ἀτταλειάτης 1077, κῶδ. 375.
 Μιχαήλ Γεωργιάδης 1832, κῶδ. 368.
 Μιχαήλ ᾠ. Δημητρίου 1826, κῶδ. 380.
 Νεόφυτος Ῥόδιος, ἀρχιμανδρίτης καὶ πατριαρχικὸς ἐπίτροπος ἐν
 Ἱερουσαλὴμ 1759-1765, κῶδ. 376, φύλλ. 111^β-113^β.
 Νικόλαος ἱερεὺς ἐκ Μοσχοπόλεως 1750, κῶδ. 54.
 Νικόλαος Ἀλβανοχωρίτης 1748, κῶδ. 75 ζ'.
 Νικόλαος Κεραμεύς XVII, κῶδ. 167.
 Νικόλαος Κομνηνὸς Παπαδόπουλος 1698, κῶδ. 247. — 1707,
 κῶδ. 424.
 Νικόλαος Μαυροκορδάτος XVIII, κῶδ. 232.
 Παγκράτιος Ἰωαννίδης, ιεροδιάκονος Ἄνδριος 1809, κῶδ. 385.
 Παῖσιος Λιγαρείδης XVII, κῶδ. 295.
 Παναγιώτης Ἀριτζιανός, κῶδ. 58 β'.
 Παναγιώτης ἐν Χίῳ 1816, κῶδ. 58 ιδ'.
 Παρθένιος Βυζάντιος ιερομόναχος 1681, κῶδ. 30.

*

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ ΚΑΙ ΚΤΗΤΟΡΕΣ.

- Ἅγιος Τάφος, κῶδ. 2, 12, 30, 38, 43, 44, 53, 54, 62, 85,
87, 134, 157, 193, 196, 202, 216, 225, 231, 234,
235, 241, 250, 254, 260, 271, 275, 278, 288, 293,
294, 304, 326, 331, 335, 337, 355, 357.
- Ἀδριανούπολις· τὸ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Μετόχιον τοῦ Ἁγίου Τάφου
1717, κῶδ. 25.
- Ἀθανάσιος Ἱεροσολύμων XIX, κῶδ. 399, 400.
- Ἀθανάσιος Κοντίλος ἱερομόναχος XVIII, κῶδ. 359.
- Ἀθανάσιος Ῥαιδεστηνός, ἀρχιμανδρίτης Ἁγιοταφίτης 1804, κῶδ.
281.
- Ἀνανίας Βυζάντιος, ἀρχιεπίσκοπος Ἀχριδῶν 1691, κῶδ. 50.
- Ἀνανίας ὁ Ἀντιπάριος, διδάσκαλος ἐν Κωνσταντινουπόλει 1770,
κῶδ. 53, 87, 157, 294, 397.
- Ἀνανίας 1715, κῶδ. 122.
- Ἀνανίας, πρωτοσύγκελλος τοῦ Ἁγίου Τάφου XVII, κῶδ. 49.
- Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας μοναστήριον, κῶδ. 146, 264, 274.
- Ἄνθιμος πρωτοσύγκελλος Νικομηδείας 1681, κῶδ. 30.
- Ἀσάνης, μέγας ῥήτωρ Θεσσαλονίκης 1651, κῶδ. 29.
- Βασίλειος, πρωτοεστίαριος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου XVIII,
κῶδ. 323.
- Βενέδικτος, ἱεροδιάκονος Ἁγιοταφίτης, κῶδ. 75 καὶ 281.
- Βησσαρίων Μακρῆς XVII, κῶδ. 184 α'.
- Βουκουρεστίου ἐλληνική σχολή 1728, κῶδ. 133.
- Γαβριὴλ Πρεβεταῖος, μοναχός Ἁγιοταφίτης 1815, κῶδ. 403.

- Γαβριήλ Χίος, ιερομόναχος Ἰβηρίτης 1690, κῶδ. 304.
 Γεννάδιος, μητροπολίτης Δρύστρας XVII, κῶδ. 170.
 Γερβάσιος Τραπεζούντιος, πρωτοσύγκελλος Ἀγιοταφίτης XVIII,
 κῶδ. 173.
 Γερμανός Ἀφθονίδης, ἀρχιμανδρίτης Σιναΐτης 1880, κῶδ. 38.
 Γεωργίου μεγαλομάρτυρος μοναστήριον ἐν Κωνσταντινουπόλει (= Με-
 τόχιον Ἀγίου Τάφου), κῶδ. 12.
 Γεώργιος Ἀδριανουπολίτης XVIII, κῶδ. 183.
 Γεώργιος Ὑπομενάς 1690-1691, κῶδ. 322.
 Γιάννης Τροχάνης Μωραΐτης 1770, κῶδ. 220.
 Γρηγόριος Μαῦς ἱερεύς, κῶδ. 249.
 Δαμασκηνός XVIII, κῶδ. 140.
 Δανιήλ Κυθηραῖος ἱεροδιάκονος XIX, κῶδ. 382.
 Δανιήλ μητροπολίτης Σερρών 1651, κῶδ. 29.
 Δασκαλάκης Τζόρτζης 1778, κῶδ. 183.
 Δημήτριος πρωτοκανονάρχης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας XVII,
 κῶδ. 199, 354.
 Δημήτριος Ἀρακλεινός [=ἐξ Ἡρακλείας τῆς καὶ Περίνθου], κε-
 λάρης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας XVII, κῶδ. 386.
 Δημήτριος Ἰουλιανός XVII, κῶδ. 204.
 Δημήτριος Ρωδ 1627, κῶδ. 18.
 Διονυσίου μοναστήριον ἐν τῷ Ἀγίῳ Ὄρει, κῶδ. 6 καὶ 273.
 Διονύσιος XVII, κῶδ. 354.
 Διονύσιος Λαρίσης, εἶτα Κωνσταντινουπόλεως XVII, κῶδ. 260.
 Διονύσιος, ἀρχιμανδρίτης Ἰβηρίτης XVIII, κῶδ. 398.
 Δοσίθεος Ἱεροσολύμων XVII, κῶδ. 317, 334, 337. — 1672,
 κῶδ. 35. — 1673, κῶδ. 193. — 1674, κῶδ. 402. — 1675,
 κῶδ. 202, 205, 216.
 Δούκας Ἀποστόλου Μυτιληναῖος, λογοθέτης Σμύρνης XVII,
 κῶδ. 304.
 Ἐλεούσης μοναστήριον ἐν Κρήτῃ XV, κῶδ. 14.
 Εὐγένιος ἱερομόναχος Σουμελιώτης 1760, κῶδ. 280.
 Εὐθύμιος μοναχός ὁ Βαρός, κῶδ. 390.

- Εὐθύμιος ὁ καὶ Ἐφραίμ, κῶδ. 37.
 Ἐφραίμ υἱὸς Μαργαρίτου ἱερέως 1588-1589, κῶδ. 12.
 Ἡσαΐας ἱερέυς XVII, κῶδ. 49.
 Θεοδώριτος ἀρχιεπίσκοπος Λακεδαιμονίας 1679, κῶδ. 330.
 Θεοτόκου τῶν Ἀφιδίων μοναστήριον 1530, κῶδ. 19.
 Θεοφάνης Καλογηρᾶς ἱερομόναχος, κῶδ. 148.
 Ἰγνάτιος προηγούμενος Ἰβηρίτης 1792, κῶδ. 54.
 Ἰγνάτιος ἱεροδιάκονος Σάμιος 1777, κῶδ. 403.
 Ἰερεμίας Τζανκαρέλος ἱερομόναχος XVII, κῶδ. 204.
 Ἰερόθεος μητροπολίτης Δρύστρας, κῶδ. 111 καὶ 117.
 Ἰωακείμ, πρωτοσύγκελλος Ἀγιοταφίτης 1726, κῶδ. 321, 335.
 Καισάριος Πελοποννήσιος, κῶδ. 304.
 Καλλίνικος ἱερομόναχος Ἀναστασίτης XVII, κῶδ. 214.
 Καλλίνικος Ἡρακλείας, κῶδ. 183.
 — Κλήμης ἱερομόναχος Κρής XVII, κῶδ. 136.
 Κύπρος· κῶδιξ 12-ος.
 Κωνσταντῖνος ἱερέυς, οἰκονόμος Τρίκκης XVII, κῶδ. 332.
 Κωνσταντῖνος Κακαριᾶς, κῶδ. 49.
 Κωνσταντῖνος Νικολάου (Μαυροκορδάτος) βοεβόδας XVIII, κῶδ. 387.
 Κωστάκης 1594, κῶδ. 19.
 Λαυρέντιος Βισανθινός, ἱερομόναχος XVII, κῶδ. 357.
 Μαθιῶς, προσκυνητῆς τοῦ Ἁγίου Τάφου XVII, κῶδ. 49.
 Μακάριος 1767, κῶδ. 178.
 Μακάριος ἱερομόναχος, κῶδ. 359.
 Μανουὴλ Κομνηνός, κῶδ. 25.
 Μανουὴλ Κορέσσης 1686, κῶδ. 32.
 Μᾶρκος (Πορφυρόπουλος Κύπριος) διδάσκαλος καὶ ὀστιάριος τῆς
 Μεγάλης Ἐκκλησίας XVIII, κῶδ. 293, 335, 347.
 S. Martini monasterium, κῶδ. 366.
 Μαστροϊωάννης ὁ Χαντζῆς 1561, κῶδ. 11.
 Μελέτιος ἱεροδιάκονος Ἀγιοταφίτης, κῶδ. 214.
 Μιχαὴλ Μήτρου ἱερέυς, κῶδ. 115.
 Μπέλτζος XIV, κῶδ. 6.

- Μπόρνοβας· ναός τοῦ ἁγίου Γεωργίου 1777, κῶδ. 136.
 Μπουγδανία. Γιάσιν. Μετόχιον τοῦ Ἁγίου Σάββα, κῶδ. 48.
 Νέα Μονὴ ἐν Χίῳ, κῶδ. 46.
 Νέαι Πάτραι· μητρόπολις 1757, κῶδ. 54.
 Νεκτάριος Ἱεροσολύμων XVII, κῶδ. 255 καὶ 331.
 Νεόφυτος Φιλαρέτου, μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως, κῶδ. 164.
 Νεόφυτος, μητροπολίτης Νέων Πατρῶν, κῶδ. 54.
 Νικήτας Χατζῆ Γεωργίου ἐκ Σύμης 1811, κῶδ. 8.
 Νικηφόρος, Μητροπολίτης Τορνόβου, κῶδ. 23.
 Νικόλαος Κεραμεύς † 1663, κῶδ. 331.
 Νικόλαος Ἀλεξάνδρου (Μαυροκορδάτος) βοεβόδας 1727, κῶδ. 7.
 Παλαιᾶς Πάτρας χώρα 1627, κῶδ. 18.
 Παναγίας Καλαμυώτισσας ναός ἐν Θύρα 1561, κῶδ. 11.
 Παναγίας Τριάδος ἢ Βακαρεστίου μοναστήριον 1727. κῶδ. 7.
 Παναγιώτης (Νικηφόρος ἢ Μαμωνᾶς), ἐρμηνεὺς τῆς Ὀθωμανικῆς
 βασιλείας XVII, κῶδ. 334.
 Πανάρετος ἱερομόναχος Ἀγιοταφίτης XVIII, κῶδ. 373.
 Πανάρετος Ῥόδιος, πρωτοσύγκελλος Ἀγιοταφίτης XVIII, κῶδ.
 54, 376, 393.
 Παρθένιος ἀδελφιδοῦς Μακαρίου XVIII, κῶδ. 74.
 Παρθένιος Καισαρείας, κῶδ. 289.
 Παῦλος 1707, κῶδ. 136.
 Παῦλος Βλάσταρις Μυτιληναῖος XVII, κῶδ. 220.
 Πέτρος Παντόγαλος, λαμπαδάριος XVI, κῶδ. 402.
 Ῥήγας Ζαγουριανός ἐκ Μακρινίτζας 1770, κῶδ. 220.
 Ῥοζινοῦ μονή 1674, κῶδ. 402.
 Σάββα τοῦ ὀσίου λαύρα, κῶδ. 218, 353, 355.
 Σάββας ἔμπορος «εἰς τὸ Ἱεροσλαβη» 1731, κῶδ. 78.
 Σαμουὴλ Κυπραῖος ἱερομόναχος 1814, κῶδ. 61.
 Σέργιος Μακρᾶτος XVIII, κῶδ. 172.
 Σωφρόνιος Πτολεμαῖδος XVIII, κῶδ. 283 καὶ 291.
 Σωφρόνιος Ἱεροσολύμων XVI, κῶδ. 404.
 Τιμόθεος μοναχός, κῶδ. 136.

Χρυσανθος Νοταρᾶς διάκονος Ἱεροσολυμίτης, εἶτα ἀρχιδιάκονος, πρεσβύτερος, ἀρχιμανδρίτης, μητροπολίτης Καισαρείας Παλαιστίνης καὶ τέλος πατριάρχης Ἱεροσολύμων XVII-XVIII. κῶδ. 20, 51, 80, 121, 124, 170, 174, 196, 198. 225, 235, 248, 249, 254, 260, 271, 276, 293, 304. 325, 328, 332, 335, 343, 352, 357.—1680, κῶδ. 234. - 1687, κῶδ. 31.—1688, κῶδ. 43 καὶ 326.—1689, κῶδ. 44 καὶ 45.—1699, κῶδ. 34.—1717, κῶδ. 25. —1728, κῶδ. 132 καὶ 241.

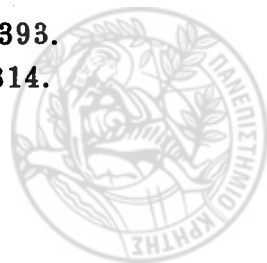
- Ἄγγελοι. — 23, 70, 95, 164, 207, 226, 247, 420. Κυρία τῶν Ἀγγέλων. — 181.
- Ἄγγελος Γρηγορίου: δύο συγγραφαί. — 262, 263.
- Ἄγγελος - Κομνηνός: Ἀνδρόνικος Δούκας.
- Ἄγγελος Μπενιζέλος. — 136.
- Ἀγγλικανή Ἐκκλησία. — 24.
- Ἀγγλικανοῦ θεολόγου γράμμα 1630. — 35.
- Ἀγγλο-Βρετανία. — 24.
- Ἀγγουρίου μετόχιον. — 130.
- Ἁγία Ἀναστασία: μοναστήριον. — 252.
- Ἁγία Ἀνάστασις. — 363.
- Ἁγία Γῆ. — 287, 395.
- Ἁγία Καθήλωσις. — 348.
- Ἁγία Νηστεία. — 310.
- Ἁγία Νηστεία. — 342.
- Ἁγία Πόλις. — 159.
- Ἁγία Πόρτα. — 348, 349.
- Ἁγιασμοῦ Θεοφανίων ἁσματική ἀκολουθία. — 151.
- Ἁγιασμοῦ μεγάλου εὐχαί. — 31.
- Ἁγίας Σοφίας ναὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει. — 214, 272.
- Ἁγία τριάς: περὶ τοῦ πῶς δεῖ πιστεῦν αὐτῇ. — 278. Εἰκῶν αὐτῆς. — 358.
- Ἁγίας Τριάδος μονὴ ἐν τῇ νήσῳ Χάλκη. — 207. Ἐτέρα ἐν Βουκουρεστίῳ. — 242. Ἐτέρα ἐν τῷ θέματι Ὀφικίου. — 283.
- Ἁγιοὶ Ἀπόστολοι: ναὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει. — 42.
- Ἁγιοὶ Πάντες: μοναστήριον, τὸ τοῦ Βαρλαάμ λεγόμενον. — 7. Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων. — 250, 269. Τοῖς ἁγίοις πᾶσιν ἐγκώμιον. — 72. Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων. — 342. Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πατέρων. — 268, 339, 341.
- Ἁγιοὶ Τόποι. — 48, 333.
- Ἁγιον Βῆμα τοῦ Καθολικοῦ, τὸ ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀναστάσεως. — 348.
- Ἁγιον Ὄρος = Ἄθως. — 22, 118.
- Ἁγιον Πνεῦμα: περὶ τῆς ἐκ πατρὸς ἐκπορεύσεως αὐτοῦ ἀνώνομοι πραγματεῖαι. — 280, 290.
- Ἁγιον Φῶς: ἁσματικὴ ἀκολουθία εἰς τὴν τελετὴν αὐτοῦ. — 159. Σημεῖωμα περὶ τοῦ φωτὸς τοῦτου. — 308.
- Ἁγιορείτης, Ἁγιορίτης. — 83, 365, 500.
- Ἁγιορειτικὸς τόμος. — 231.
- Ἁγιος Ἀνδρέας: χώρα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χειμάρων καὶ Δελφίνου. — 171.
- Ἁγιος Βασίλειος: ἐνορία ἐν τῇ πόλει Τραπεζοῦντι. — 298.
- Ἁγιος Γεώργιος: μοναστήριον ἐν Βουκουρεστίῳ. — 383. Ναὸς ἐν τῇ πόλει Κίῳ. — 202. Ἐτερος «τῆς Κιρίζου» λεγόμενος ἐν τῇ αὐτῇ πόλει. — 202. Ναὸς καὶ ἐνορία ἐν Τραπεζοῦντι. — 298. Ναὸς καὶ ἐνορία ἐν τῇ πόλει Γκυρμουσχανέ (Κάν, Ἀργυρούπολις). — 299.
- Ἁγιος Γολγοθᾶς. — 348.
- Ἁγιος Γρηγόριος (ὁ Νύσσης)

- ναὸς μητροπολιτικὸς καὶ ἐνο-
ρία τῆς πόλεως Τραπεζοῦν-
τος. — 298.
- Ἅγιος Δημήτριος· ναὸς, οὗ ὁ περί-
βολος ἐνέκλειε τὸ σχολεῖον Κα-
νάβη. — 338.
- Ἅγιος Ἰωάννης· ναὸς ἐν Τρα-
πεζοῦντι. — 298.
- Ἅγιος Ἰγνάτιος· ναὸς ἐν Κίῳ. —
202.
- Ἅγιος Κωνσταντῖνος· ναὸς πα-
τριαρχικὸς ἐν Ἱεροσολύμοις. —
348.
- Ἅγιος Λαυρέντιος· κώμη ἐπὶ τοῦ
Πηλίου ὄρους. — 287.
- Ἅγία Μαρίνα· ναὸς καὶ ἐνορία
ἐν Τραπεζοῦντι. — 298.
- Ἅγιος Μάρκος τῶν Ἐνετῶν. — 303.
- Ἅγιος Σάββας· λαύρα ἐν Παλαι-
στίνῃ. — 328.
- Ἅγιος Τάφος. — 26, 27, 30, 97,
154, 188, 202, 203, 207,
253, 257, 267, 288, 299,
305, 312, 315, 383, 388,
389, 398, 425, 431, 501.
Ἦρα καὶ τὸ Πανάγιος Τάφος.
- Ἅγιος Φῶτιος. — 268.
- Ἅγιοταφῖται. — 76, 87, 134,
147, 186, 217, 258, 346,
359, 370, 500, 501, 502,
503, 504.
- Ἅγιοταφικὴ Ἀδελφότης. — 40,
191.
- Ἅγιοταφικὸν Μετόχιον ἐν Κων-
σταντινουπόλει. — 192.
- Ἄγκυρα· πόλις ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ. —
8, 32, 211, 243.
- Ἄγκυρανός. — 202.
- Ἄγραφα ἢ Ἀγράφων ἐπαρχία. —
108, 318.
- Ἀγχιάλος. — 358, 382.
- Ἀδὰμ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος. —
122, 232, 403, 413, 416.
- Ἀδὰμ Ζοιρνικάβιος. — 271.
- Ἀδελφοποίησις· ἀκολουθία εἰς ἀδ.
— 152.
- Ἄδης. — 157, 227.
- Ἄδησαν· χώρα τῆς ἐπαρχίας Χαλ-
δίας. — 299.
- Ἄδριανὸς αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων.
— 267.
- Ἄδριανός, πατριάρχης Μοσχο-
βίας. — 167, 402, 403.
- Ἄδριανοῦ, ἢ Ἄδριανούπολις. —
216, 412.
- Ἄδριανούπολις. — 14, 16, 37,
152, 144, 156, 237, 239,
260, 368, 382, 384, 386,
418, 501.
- Ἄδριανουπολίτης. — 154.
- Ἄζαρίας Θεοδοσιουπόλεως 1719.
— 300.
- Ἄζύμων περί ἀνώνομοι διατρι-
βαί. — 127, 135, 186, 187,
222.
- Ἀθανασία μοναχὴ † 1647. —
328.
- Ἀθανάσιος ἱατροφιλόσοφος XVII.
— 413.
- Ἀθανάσιος ἱερομόναχος· ἀπόδει-
ξις περὶ τῆς ἐκ πατρὸς ἐκπο-
ρεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος.
— 280.

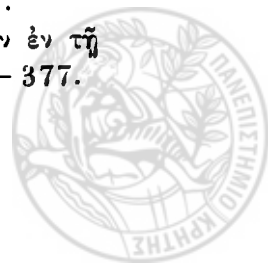
- Ἄθανάσιος μοναχός, μελιστής ἐκ-
κλησιαστικῶν ἁσμάτων.—358.
- Ἄθανάσιος ἐκ γένους Ζαβεριώτου,
οὗ υἱὸς Φώτιος 1747.—300.
- Ἄθανάσιος ὁ ἐν τῷ Ἄθῳ: βίος.
— 138.
- Ἄθανάσιος Ἀλεξανδρείας ὁ μέ-
γας. Λόγος εἰς τὴν ἀπογραφὴν.
143, 211. Λόγος διὰ κεφα-
λαίων τοῖς ἀποταξαμένοις. —
276. Πρὸς Σεραπίωνα.—451.
Περὶ τοῦ ἁγ. πνεύματος, περὶ
παρθενίας καὶ ἀσκήσεως. —
451. Ἐρωταποκρίσεις.—263.
Μαρτορία ἐκ τῆς Γραφῆς περὶ
τῆς τριάδος.—277. Ἀποσπά-
σματα.—23, 128, 193, 310.
Ἄθανάσιω ἐπιτάφιος.—411.
Τῷ αὐτῷ ἐγκώμιον.—259. Τῷ
αὐτῷ στίχοι.— 164. Ἐορτὴ
τοῦ Ἄθανασίου.— 261. Ναὸς
ἐν Ἰωαννίνοις.—45.
- Ἄθανάσιος Ἀλεξανδρείας πατρι-
άρχης 1278.—382.
- Ἄθανάσιος Ἀντιοχείας 1722,
1725.— 24, 194. Ὁ αὐτὸς
εἶτα προστάτης καὶ ἀρχιεπί-
σκοπος Κύπρου.—316.
- Ἄθανάσιος Βάρνης 1727.—382.
- Ἄθανάσιος Ἐλασσῶνος 1718.—
377.
- Ἄθανάσιος Ἐφέσου 1568.—208.
- Ἄθανάσιος Ἡρακλείας 1712.—
371.
- Ἄθανάσιος Θετταλός, μελιστής
ἐκκλησιαστικῶν ἁσμάτων. —
249.
- Ἄθανάσιος Ἱεροσολύμων XIX.—
82, 195, 356, 501.
- Ἄθανάσιος Καρύδης 1769-1783.
— 363, 364.
- Ἄθανάσιος Κοντίλος.—333, 501.
- Ἄθανάσιος Κορίνθου 1620.—8.
- Ἄθανάσιος α΄ Κωνσταντινουπό-
λεως: νεαρά.—6, 7.
- Ἄθανάσιος γ΄ Κωνσταντινουπό-
λεως (Πατελάρος). — 17, 18,
20, 92, 224, 453:
- Ἄθανάσιος ε΄ Κωνσταντινουπό-
λεως.—249, 318, 399.
- Ἄθανάσιος Διβύης (= ὁ Καρύ-
δης). — 78, 79, 364.
- Ἄθανάσιος Ῥαιδεστηνός 1804.—
258, 501.
- Ἄθανάσιος Σκοπίων. — 402.
- Ἄθῆνα, ἡ=Ἀθῆναι.—136.
- Ἀθηναγόρας.— 192.
- Ἀθῆναι.—12, 13, 14, 20, 35,
36, 81, 84, 193, 227, 348,
353, 369, 382, 399. Ἀθη-
νηθεν.— 327. Μῆνες Ἀθη-
ναίων.— 63.
- Ἄθως.— 30, 101, 138, 230,
306, 394, 418.
- Αἴγινα.— 369.
- Αἴγυπτία.— 68.
- Αἰγύπτιοι.— 162, 244, 293,
411. Αἰγυπτίων μῆνες.—63.
- Αἴγυπτος.—96, 251, 276, 362.
- Αἴγυπτος = Κάιρον.—59, 120,
228, 236, 240, 242.
- Αἰθιοπία.—186, 427.
- Αἰθίοψ, Αἰθίοπες.—91, 393.
- Αἰκατερίνα Γεωργάκη.—314.

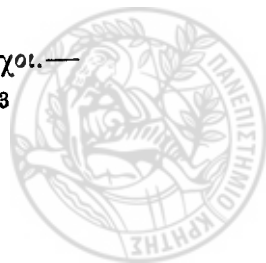
- Αικατερίνη ἡ μεγαλομάρτυς. — 131, 308, 364.
- Αικατερίνη β' αὐτοκράτειρα Ῥωσίας.—364.
- Αιλία. — 159.
- Αιλιανοῦ ἐπιστολαί.—444.
- Αίνιγματα. — 271, 273.
- Αἶνος ἡ πόλις.—11, 13.
- Αισχίνης. — 437.
- Αισχύλος.—125, 436, 442.
- Αἴσωπος. — 443.
- Αἰτωλός. — 155.
- Ἀκαδήμεια Ὁξφόρδης.—385.
- Ἀκαθίστος.—310, 352, 364.
- Ἀκάκιος Καισαρεία: ἀποσπάσματα.—193.
- Ἀκάκιος ιερομόναχος, γενόμενος μητροπολίτης Μεσημβρίας 1622.—11.
- Ἀκάκιος ιερομόναχος ἕτερος 1622. — 12. Ὁ αὐτὸς πιθανῶς πατριαρχικὸς πρωτοσύγκελλος (1624) καὶ εἶτα πνευματικὸς πατὴρ ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῶν Κ/πόλεως 1625.—13, 19.
- Ἀκινδονιασταί.—85, 222.
- Ἀκινδονος ὁ ἅγιος μάρτυς.—27.
- Ἀκινδονος (Γρηγόριος). — 49, 116, 231, 388.
- Ἀκολουθίαι ἐκκλησιαστικάι. — 426. Εἰς ἀνωνόμους ἁγίους.—419. Ἀκολουθία τῆς Ἑβδομάδος.—357, 420.—Ἀκολουθία τῆς φαλμωδίας καὶ συνάξεως τοῦ ὄλου ἐναυτοῦ. — 357. Ἀκολουθία τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου. — 101. — Ἑτέρα τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς.—398.
- Ἑτέρα εἰς τὸν δσιον Σάβαν.—82. Εἰς Ἰάκωβον τὸν ἀδελφόνθεον. — 406. Εἰς τοὺς τρεῖς μεγάλους ἱεράρχας.—112. Εἰς τὴν μεγαλομ. Κυριακὴν.—101. Εἰς τρεῖς ὁσίους Σέρβους. — 101. Εἰς τὴν τελετὴν τοῦ Ἁγίου Φωτός.—159. Εἰς τὸν ἁγιασμὸν τῶν Θεοφανίων.—151.
- Ἀκολουθία τῶν τριῶν λειτουργιῶν. — 304. Ἀκολουθία τοῦ Θηκαρά.—170. Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.—330. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου.—154, 330. Ἑτέρα ἐπὶ μνηστείας.—152, 330. Ἑτέρα εἰς κοιμηθέντας.—331. Ἑτέρα εἰς τὸ ἀπομυρίσαι τὸν σταυρόν.—331. Ἑτέρα τῆς γονυκλισίας.—330. Ἑτέρα ἐπὶ φαντασίας καὶ ὄνειρώξεως. — 282. Ἑτέρα εἰς ἀδελφοποίησιν.—152. Ἑτέρα ἐπὶ τεκνοποιητῶν.—152. Ἑτέρα εἰς πτῶσιν προβάτων.—153. Ἑτέρα εἰς τὴν προσθήκην τῶν Λατίνων.—453.
- Ἀκουῖνος: Θωμᾶς.
- Ἀκρία.—413.
- Ἀκρίτα· μονὴ τῆς Παναγίας οὕτως ὀνομαζομένη.—202.
- Ἀχροκοῦ βάνδον ἐν τῷ θέματι Ὁψικίου. — 283.
- Ἀχροπολίτης: Γεώργιος, Κωνσταντίνος.
- Ἀκύλας. — 32.
- Ἀκυλία.—178.
- Ἀκυλλα.—4.

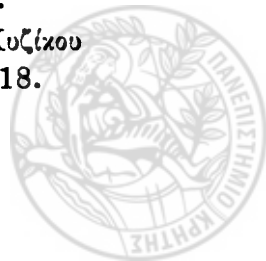
- Ἰαπωνία.—373, 374.
- Ἰαπωνοχωρίτης.—89.
- Ἰαβρα.—452.
- Ἰαξάνδρεια.—2, 10, 23, 24, 35, 41, 43, 59, 64, 67, 96, 110, 118, 120, 121, 128, 143, 144, 160, 161, 170, 174, 176, 179, 193, 211, 229, 237, 238, 242, 250, 263, 267, 270, 276, 278, 284, 310, 311, 351, 358, 372, 382, 384, 400, 402, 403, 406, 411, 426. Ἰαξάνδρεια πατριαρχικὸς πίναξ.—129. Ἰαξάνδρινὸν χρονικόν.—388. Ἰαξάνδρέων πόλις.—121. Ἰαξάνδρέων ἐκκλησία.—346.
- Ἰαξάνδρεὺς.—105, 292.
- Ἰαξάνδριδης: Φώτιος.
- Ἰαξάνδρος ὁ μέγας.—267, 396.
- Ἰαξάνδρος, υἱὸς τοῦ αὐτοκράτορος Βασιλείου τοῦ Μακεδό-
νος.—49.
- Ἰαξάνδρος ὁ ὄσιος: περὶ μνημο-
σύνων.—452.
- Ἰαξάνδρος Ἰέραξ.—319, 335,
391, 497.
- Ἰαξάνδρος ἱερεὺς, καλλιγράφος
XVI.—310, 497.
- Ἰαξάνδρος μοναχός: λόγος περὶ
τῆς εὐρέσεως τοῦ Σταυροῦ.—
209.
- Ἰαξάνδρος Μαυροκορδάτος ὁ ἐξ
ἀπορρήτων.—144, 155. Ἰα-
μαϊκὴ ἱστορία.—23. Ἰαφημε-
ρίδες.—114, 447, 450, 452.
Ἰαπιτομαὶ παντοδαπῆς ἱστο-
ρίας.—31, 421. Τὰ Ἰουδαϊ-
κά.—452. Ζητημάτων θεο-
λογικῶν λύσεις.—200, 453.
Ὁ πρὸς Γερμανοὺς ὑπὲρ εἰ-
ρήνης λόγος.—110, 201, 452.
Γραμματικὴ.—140, 431,
443, 452. Ῥητορικὴ.—109,
156, 234, 288. Περὶ γενέ-
σεως καὶ φθορᾶς.—259, 426,
452.
- Ἰαξάνδρος Νικολάου Σουτζος
1819.—287.
- Ἰαξάνδρος Τυρναβίτης.—88, 89,
497.
- Ἰαξιάδης: Πέτρος.
- Ἰαξίος ὁ ὄσιος: βίος.—122,
250, 311.
- Ἰαξίος Δροῦνουπόλεως 1278.—
382.
- Ἰαξίος Κομνηνός.—2, 41, 361.
Χρυσόβουλλον τοῦ αὐτοῦ.—132.
- Ἰαξίος Μιχαηλοβίτζης, αὐτοκρά-
τωρ Ῥωσσίας.—92, 99, 148,
335, 405.
- Ἰαξίος Σπανός ὁ ἐξ Ἰωαννί-
νων.—205, 206.
- Ἰαλῆ πασίας 1640.—15.
- Ἰαλῆ τζελεπή Σοφιαλῆς 1640.
—15.
- Ἰαλῆ τζελεπής σερασερτζῆς 1640.
—15.
- Ἰαληθινόν χωρίον ἐν τῇ ἐπαρ-
χίᾳ Χαλδίας.—299.
- Ἰαλληλουάρια.—357.
- Ἰαλικαρνασσεύς.—409.
- Ἰαλιφρων.—437, 441.
- Ἰαλονίστενα (τοῦ) χωρίον ἐν τῇ
ἐπαρχίᾳ Διμιτζάνης.—377.

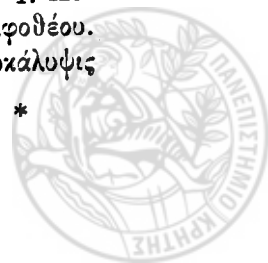
- Ἄλουσιος Γεωργίου Ἐνετός XVI. — 303.
- Ἄλύπιος ὁ ὄσιος.—248.
- Ἄλφάβητα κρυπτογραφικά.—238.
- Ἄλφάβητος ἀνεπίγραφος.—175.
- Ἄλφάβητος παραινέσεων.—274.
- Ἄλφειός.—402.
- Ἄμαθοῦς.—369.
- Ἄμαϊ πόλις.—265.
- Ἄμαλήκ.—125.
- Ἄμορραῖοι.—310.
- Ἄμάσεια.—16, 297, 300, 313, 369, 377, 380.
- Ἄμαστρις.—382.
- Ἄμβρόσιος, ἱερομόναχος τῆς μονῆς τῶν Ἀνδρείων, καλλιγράφος 1530. — 34, 497.
- Ἄμηνσός = Ἄμισός. — 300.
- Ἄμμωνᾶς ἄββᾶς.—354.
- Ἄμμώνιος μοναχός.—62.
- Ἄμμώνιος φιλόσοφος.—284.
- Ἄμμώνιος Ἑρμείου.—443.
- Ἄμπελοκηπιώτης.—358.
- Ἄμπου-Μιχαήλ: Ἡλίας.
- Ἄμυκλῶν ἐπίσκοπος.—195.
- Ἄμφιας ὁ ἅγιος μάρτυς.—255.
- Ἄμφιλόνικος.—411.
- Ἄμφιλόχιος ἐπίσκοπος Ἰκονίου: λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν. — 121. Εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ. — 250.
- Ἄμφιλόχιος, μητροπολίτης Κυζίκου.—219, 391.
- Ἄμῶς ὁ προφήτης. — 47.
- Ἄναβαθμοὶ τῆς Ὀκτωήχου.—82.
- Ἄνακεφαλαίωσις πατριαρχῶν. — 22, 453.
- Ἄνάληψις τοῦ Χριστοῦ.—100.
- Ἄνανίας, πρωτοσύγκελλος Ἁγιοταφίτης.—73, 501.
- Ἄνανίας ὁ Ἀντιπάριος, διδάσκαλος. — 75, 95, 109, 141, 267, 355, 453, 501.
- Ἄνανίας Βυζάντιος, ἀρχιεπίσκοπος Ἀχριδῶν 1691.—74, 501.
- Ἄνάργυροι οἱ ἅγιοι.—202.
- Ἄναστασία ἡ Φαρμακολότρια.— 300. Μοναστήριον. — 243, 252, 501.
- Ἄναστασία ἡ ἅγια.—312.
- Ἄναστάσιμα.—419.
- Ἄναστασιματάριον. — 350.
- Ἄναστάσιος ἄββᾶς.—272.
- Ἄναστάσιος πρεσβύτερος: ἑρμηνεία τῶν ἑορτῶν.—252.
- Ἄναστάσιος ἱερέυς, υἱὸς Βασιλείου ἱερέως. — 206.
- Ἄναστάσιος Ἀντιοχείας. — 128, 251, 252, 283, 362, 363, 421, 422, 447, 453.
- Ἄναστάσιος Γόρδιος.—108, 155, 476.
- Ἄναστάσιος Κρής, ἱερομόναχος Συναΐτης 1622.— 119, 497.
- Ἄναστάσιος Ναουσαῖος.—155.
- Ἄναστάσιος Συναΐτης. — 68, 71, 110, 120, 213, 218, 277, 278, 325.
- Ἄνάστασις τοῦ Χριστοῦ: στίχοι.—

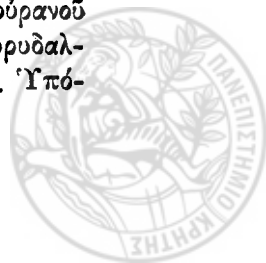
164. Ναὸς ἐν Ἱεροσολύμοις. — Ἐνδρόνικος, ἀνεψιὸς Γρηγορίου Ἄμασειας. — 299.
- Ἐνδρόνικος Βριένιος Λεοντάριος. — 181.
- Ἐνδρόνικος Δούκας Καματηρός. — 180.
- Ἐνδρόνικος Παλαιολόγος. — 223.
- Ἐνδρος ἢ νῆσος. — 11, 12, 13, 228, 316, 351, 385.
- Ἐνδρούσης ψευδεπίσκοπος. — 388.
- Ἐνεμπόδιστος ὁ ἅγιος μάρτυς. — 27.
- Ἐνθιμος, διάκονος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. — 163.
- Ἐνθιμος πρωτοσύγκελλος 1616-1619. — 10, 21.
- Ἐνθιμος, πρωτοσύγκελλος Νικομηδείας 1681. — 46, 501.
- Ἐνθιμος, πρωτοσύγκελλος Ἁγιοταφίτης 1675. — 389.
- Ἐνθιμος, μέγας ἀρχιμανδρίτης 1618. — 9.
- Ἐνθιμος, ταμίας τῆς Ἁγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος. — 191.
- Ἐνθιμος, μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως 1620. — 239, 412.
- Ἐνθιμος, πατριάρχης Ἱεροσολύμων. — 31.
- Ἐνθιμος, μητροπολίτης Ἰκονίου 1712. — 371.
- Ἐνθιμος, μητροπολίτης Καισαρείας. — 217.
- Ἐνθιμος, μητροπολίτης Κορίνθου 1616-1622. — 13, 20.
- Ἐνθιμος, μητροπολίτης Κυζίκου 1635-1646. — 8, 14, 18.
164. Ναὸς ἐν Ἱεροσολύμοις. — 84, 87, 281.
- Ἐναστασίτης. — 186.
- Ἐναστασιώτης. — 134.
- Ἐνατομικὴ εἰσαγωγή ἀνόνομος. — 93, 446, 452.
- Ἐνατολαί. — 212.
- Ἐνατολή. — 64, 96, 176, 276.
- Ἐνατολικὴ ἀρχή. — 274.
- Ἐνατολικὴ Ἐκκλησία. — 4, 24, 43, 91, 92, 104, 106, 138, 166, 169, 194, 195, 200, 201, 302, 307, 334, 356, 363, 367, 384, 388, 430.
- Ἐνατολικοὶ Ὁρθόδοξοι. — 24, 194.
- Ἐνατόλιος ὕμνογράφος. — 249.
- Ἐνατόλιος Λαοδικείας. — 252.
- Ἐνδίδων ἐπίσκοπος. — 360.
- Ἐνδρέας ὁ ἀπόστολος. — 37, 212, 274, 306.
- Ἐνδρέας Βασιλείου Βυζάντιος. — 397.
- Ἐνδρέας Δαρμάριος 1580. — 301, 497.
- Ἐνδρέας Ἱεροσολυμίτης, ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης. — 67, 68, 69, 71, 112, 121, 143, 144, 208, 209, 210, 212, 249, 453.
- Ἐνδρέας Λικίνιος. — 400.
- Ἐνδρέας Μουραβιέφ. — 196.
- Ἐνδρείων μοναστήριον. — 34.
- Ἐνδριανούπολις = Ἐδριανούπολις. — 33.
- Ἐνδρόνικος περιπατητικός. — 257.

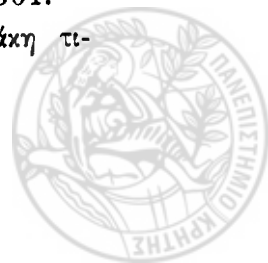
- Ἄνθιμος Κύπριος.—269.
- Ἄνθιμος, μητροπολίτης Μεσημβρίας 1759. —384.
- Ἄνθιμος, μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας.—5.
- Ἄνθιμος Οὐγγροβλαχίας ἕτερος 1710.—399.
- Ἄνθιμος, μητροπολίτης Τραπεζοῦντος XVII.—16.
- Ἄνθολογία ἱστορική. — 445.
- Ἄνθολογία Μηναίων.—328, 352.
- Ἄνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.—350.
- Ἄνδρώπου πέρι καὶ τοῦ ὄφους διήγησις. — 276.
- Ἄννα, μήτηρ τῆς Θεοτόκου. — 209, 212, 213.
- Ἄννα βασίλισσα.—382.
- Ἄννα σύζυγος Μ. Ῥακοβίτζα.—89.
- Ἄννα Ὀρλένκου.—381.
- Ἄντιμίνσιον. — 6, 305.
- Ἄντιόχεια.—7, 24, 43, 71, 96, 128, 129, 178, 187, 193, 194, 213, 250, 251, 252, 284, 316, 325, 335, 360, 362, 363, 368, 371, 384, 393, 402, 421, 422, 447.
- Ἄντιοχεύς. — 162.
- Ἄντιόχος Πανδέκτης.—272, 273.
- Ἄντιόχος βόδας. — 58.
- Ἄντιπατρος Βόστρων.—452.
- Ἄντιχριστος.—111, 329.
- Ἄντωνάκης ἰατρός.—400.
- Ἄντωνίη, σύζυγος Βελισσαρίου τοῦ στρατηγοῦ.—94.
- Ἄντώνιος ὁ μέγας ὄσιος. — 23, 101. Μοναστήριον ἐν Κρήτῃ.—240. Ἔτερον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Παροναξίας.—314.
- Ἄντώνιος Ῥώσος ὄσιος.—103.
- Ἄντώνιος διδάσκαλος 1723. — 125.
- Ἄντώνιος Βιεῖρας, ἰησοῦίτης. — 364.
- Ἄντώνιος Βόρτωλι.—155.
- Ἄντώνιος Βυζάντιος: χρηστοθήθεια. — 81, 103. Ἐπιστολιμαία γραμματικὴ διατριβή. — 141.
- Ἄντώνιος (?) Καλλιάρχης.—284.
- Ἄντώνιος, πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.—250.
- Ἄντώνιος, μητροπολίτης Μολδοβλαχίας 1730.—367.
- Ἄντώνιος Σεγῆρος.—200.
- Ἄντωνίνος αὐτοκράτωρ.—399.
- Ἄντωνίνος ἀρχιμανδρίτης Ῥώσος, συντάξας κατάλογον τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Μετοχίου.—60, 99, 106, 191, 290, 451.
- Ἄξιωμαίων βυζαντινῶν τάξεις. — 129.
- Ἄπανθίσματα Πατέρων.—23.
- Ἄπις.—162.
- Ἄπλωταρία ἐνορία ἐν τῇ πόλει Χίω. — 203.
- Ἄπόκρεως. — 122.
- Ἄπόκρυφα. Λόγος τοῦ παγκάλου Ἰωσήφ.—111, 311. Ἀπόφρασις Ποντίου Πιλάτου.—4. Λόγος Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.—121, 208. Ἀποκάλυψις

- Ἰωάννου.—272. Ἐκθεσις πίστεως Ἰωάννου Θεολόγου. — 272, 275. Ὑπόμνημα περὶ Πέτρου καὶ Παύλου. — 28.
- Ἀπολλινάριος.—54, 193, 411.
- Ἀπολλωνία.—265, 310.
- Ἀπολλώνιος χριστιανός: ἀποσπάσματα.—75.
- Ἀπολλώνιος Δύσκολος: θεωρητικὴ γραμματικὴ.—129, 439.
- Ἀπολυτικοκοντάκια.—352.
- Ἀπομάσαρ.—174.
- Ἀποστολοευαγγέλια.—153, 154, 331.
- Ἀποστόλων πράξεις καὶ ἐπιστολαί.—119, 163, 164. Διαταγαί.—118. Κανόνες.—64, 182, 351. Ἑορτή.—341. Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι: ἐνορία τῆς πόλεως Χίου.—203.
- Ἀπόστολος: Δούκας.
- Ἀποφθέγματα.—83, 87, 88, 280, 310.
- Ἀπρικάντον: χωρίον τῆς ἐπαρχίας Χαλδίας.—300.
- Ἄραβες.—174, 383.
- Ἄραβία.—196.
- Ἀράβογλους.—87.
- Ἀρακλεινός.—351.
- Ἄρατος.—290.
- Ἀρβανιτάκης: Δεάνδρος.
- Ἄρβιτζα (τοῦ): χωρίον τῆς ἐπαρχίας Διμιτζάνης.—377.
- Ἀργέντης: Εὐστράτιος.
- Ἄργονη: μεταλλεῖον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χαλδίας.—299.
- Ἄργυρόκαστρον Ἀλβανίας.—186.
- Ἄργυρόκαστρον Πελοποννήσου.—376, 377.
- Ἄργυρός: Ἰσαάκ.
- Ἄργυρός Ἀθηναῖος.—327.
- Ἄρειανοί.—101, 411.
- Ἄρειος.—72, 127, 160, 178, 278.
- Ἄρετῆς περί καὶ λύπης.—395.
- Ἄριθμητικὴ ἰταλική.—149.
- Ἄριθμοὶ (τῆς Πεντατεύχου). — 46, 197.
- Ἄριμάθεια.—71.
- Ἄριστάρχης: Νικόλαος.
- Ἄριστοτέλης.—31, 173, 310, 404. Εἰσαγωγή εἰς τὴν λογικὴν αὐτοῦ ὑπὸ Γ. Σουγδουρῆ.—82, 140, 306. Σύνοψις τῆς λογικῆς ὑπὸ Κορυδαλλέως.—154, 161.—Εἰς τὸ περὶ ἐρμηνείας ἀποσημειώσεις τοῦ αὐτοῦ.—161. Ἑρμηνεῖαι τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ πρότερα καὶ ὕστερα ἀναλυτικά.—142, 161. Γερασίμου Βλάχου παραφράσεις καὶ ζητήματα εἰς τὰς κατηγορίας.—141. Σεβαστοῦ Κυμινήτου παράφρασις τῶν τοπικῶν.—235. Φυσικὴ ἀκρόασις.—134, 216. Φυσικὰ μεθ' ἐρμηνείας C. Cremonini.—166. Γ. Κορρυσίου σημειώσεις εἰς τὴν μεταφυσικὴν.—61. Ἑρμείου σχόλια εἰς τὰ μεταφυσικά.—443. Περί οὐρανοῦ.—329. Περί οὐρανοῦ μεθ' ἐρμηνείας Θ. Κορυδαλλέως.—106, 147, 428. Ὑπό-

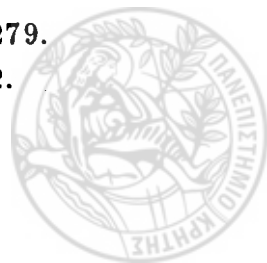
- μνημα άνωνομον εις τὸ περι
 ούρανοῦ. — 218. Πολιτικά. —
 448. Συνόψεις τῶν πολιτικῶν.
 — 294. Περι ἀρετῶν καὶ κα-
 κιωῶν ἐξήγησις Σ. Κυμινήτου.
 — 107. Ἠθικά Νικομάχεια. —
 428, 446. Περι ψυχῆς. — 426.
 Στίχοι εις τὸ περι ψυχῆς άνω-
 νομοι. — 164. Εἰς τὰ περι ψυ-
 χῆς ὑπομνήματα Θ. Κορυδαλ-
 λέως. — 438. Περι γενέσεως
 καὶ φθορᾶς μεθ' ἐρμηνείας Ἄλε-
 ξάνδρου Μαυροκορδάτου. — 426.
- Ἄριστοφάνης. — 124, 435, 436.
 Ἄριτζιανός. — 79.
 Ἄριτζοῦ (τὸ). — 202.
 Ἄρκάδιον ὄνομα ἀτμοπλοίου. —
 78.
 Ἄρκάδιον μοναστήριον ἐν Κρή-
 τη. — 302.
 Ἄρκάδιος αὐτοκράτωρ. — 76, 83,
 265.
 Ἄρκάδιος μοναχός, μελιστής ἐκ-
 κλησιαστικῶν ἀσμάτων. — 358.
 Ἀρχόλεως: Νεόφυτος.
 Ἀρκουδόραμα (τοῦ)· χωρίον ἐν τῇ
 ἐπαρχίᾳ Διμιτζάνης. — 377.
 Ἀρμενικὸν πατριαρχεῖον ἐν Κων-
 σταντινουπόλει. — 80.
 Ἀρμένιοι. — 87, 346.
 Ἀρνιαγοῦτης = Ἀλβανός. — 118.
 Ἀρριανοῦ ἱστορίαι. — 267, 436.
 Περιπλους. — 268.
 Ἀρριανοῦ τῶν Ἐπικτήτου διατρι-
 βῶν βιβλία δ'. — 420, 422.
 Ἀρσένιος ὁ ὀσιος· βίος. — 28.
 Ἀρσένιος ἱερομόναχος, μελιστής
 ἐκκλησιαστικῶν ἀσμάτων. —
 249.
 Ἀρσένιος, ψευδεπίσκοπος Ἀνδρού-
 σης. — 388.
 Ἀρσένιος, ἐπίσκοπος Ἐλασσῶνος
 καὶ Δημονίου. — 400.
 Ἀρσένιος Καλούδης. — 158.
 Ἀρσένιος, ἐπίσκοπος Κυδωνίας. —
 369.
 Ἀρσένιος ὁ Μικρός, μελιστής ἐκ-
 κλησιαστικῶν ἀσμάτων. — 249,
 356.
 Ἀρσένιος, μητροπολίτης Μονεμ-
 βασίας. — 386.
 Ἀρσένιος, μητροπολίτης Σηλυ-
 βρίας. — 369.
 Ἄρτα. — 12, 21, 161, 293.
 Ἀρτεμίδωρος ὁ ἅγιος μάρτυς. —
 255.
 Ἀρτέμιος ὁ ἅγιος μάρτυς: μαρ-
 τύριον. — 29.
 Ἀρτοζίνος (τοῦ)· χωρίον ἐν τῇ
 ἐπαρχίᾳ Διμιτζάνης. — 377.
 Ἀρχαγγέλοις ἐγκώμιον. — 70.
 Ἀρχαγγέλου παρεκκλήσιον. — 393.
 Ἀρχίας. — 185.
 Ἀρχίας ἐπιγραμματοποιός. — 435.
 Ἀρχιβάλδος, ἐπίσκοπος Σκοτο-
 Βρεταννίας 1722. — 24.
 Ἀρχιερατικόν. — 92.
 Ἀρχιερέως πέρι. — 49.
 Ἀρχύτας Μάξιμος. — 291.
 Ἀσάνης, μέγας ρήτωρ ἐν Θεσσα-
 λονίκῃ 1651. — 44, 501.
 Ἀσπνέ, σύζυγος Δημητράκη τι-
 νός. — 314.

- Ἀσήρ. — 311.
 Ἀσθενοῦντι ὁμιλία ἀνώνυμος. — 402.
 Ἀσία. — 208.
 Ἀσιρίμ. — 1.
 Ἀσκάλων. — 36.
 Ἀσκητικαὶ διηγήσεις. — 280, 312.
 Ἀσκητικὰ διηγήματα σλαβιστί. — 354.
 Ἀσκήπιος. — 443.
 Ἄσμα Ἄσμάτων. — 1, 47, 277, 310.
 Ἀσπίς Ὀρθοδοξίας. — 406.
 Ἀσπρη Θάλασσα. — 368.
 Ἀσσύριοι. — 129, 232.
 Ἀστοπαλία = Ἀστοπάλαια. — 321.
 Ἀστράμφυχος. — 290, 446.
 Ἀστρολάβου πέρι. — 292.
 Ἀστρονομία ἰταλική ἀνώνυμος. — 149.
 Ἀστρονομικά. — 427.
 Ἀστρονομικὸν ἀκέφαλον ὑπόμνημα. — 291.
 Ἀστρονομικὸν βιβλίον. — 403.
 Ἀσφαλίτης = Ἀσφαλτίτις λίμνη. — 310.
 Ἀσώματοι· στίχοι εἰς εἰκόνα αὐτῶν. — 273.
 Ἀττάλεια. — 301, 372.
 Ἀτταλειάτης· Μιχαήλ.
 Ἀττικά ὀνόματα. — 443.
 Ἄτρα· χωρίον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χαλδίας. — 299.
 Αὐγαρος. — 29.
 Αὐγερινός. — 103, 104.
 Αὐγουστῆς. — 202.
 Αὐγουστῆνος Ἰππῶνος· εὐχαί. — 96, 126. Περὶ τριάδος. — 304, 422, 426. Παράλληλα. — 135. Τεμάχη. — 182, 361.
 Αὐλιάνη· χωρίον τῆς ἐπαρχίας Χαλδίας. — 299.
 Αὐξεντίου βουνός καὶ μονή. — 129.
 Αὐξέντιος Ἄγιοταφίτης, πνευματικὸς πατήρ. — 297.
 Αὐξέντιος, μητροπολίτης Κυζίκου 1718, 1723, 1727. — 194, 376, 382, 396.
 Αὐξέντιος, μητροπολίτης Σοφίας 1673. — 170, 385.
 Αὐρηλιανός αὐτοκράτωρ. — 163.
 Αὐστρία. — 79.
 Αὐτεξουσίου πέρι. — 430.
 Ἄφεντούλης κλουτζάρης. — 114, 497.
 Ἄφθονίδης· Γερμανός.
 Ἄφθόνιος ὁ ἅγιος μάρτυς. — 27.
 Ἄφθόνιος ῥήτωρ προγυμνάσματα. — 288, 408, 437, 443, 445, 448.
 Ἄφορκισμοί. — 331.
 Ἄφρικανός. — 161, 232.
 Ἀχαιοί. — 155.
 Ἀχίλλειος, πρωτοσύγκελλος τοῦ πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως 1586-87. — 62.
 Ἀχίλλειος, μητροπολίτης Μονεμβασίας 1615. — 21.
 Ἀχίλλειος, μητροπολίτης Σερρών 1626. — 14.

- Ἀχίλλιος, μητροπολίτης Κυζίκου 1580.—418.
- Ἀχμέδ Σαρακηνός.—295.
- Ἀχμέτ γ', σουλτάνος τῆς Τουρκίας.—58.
- Ἀχμέτ Σειρήμ.—189.
- Ἀχρίδαι.—74, 133.
- Ἀχριδηνός: Βασίλειος.
- Ἀχρίς.—126, 133, 134, 402, 406.
- Ἀχυράους ἐπίσκοπος.—382.
- Ἀφιθίων μονή.—34.
- Βαβυλών.—1.
- Βαΐα.—69, 71. Βαΐων ἑορτή.—160, 282. Βαΐων Κυριακή.—340, 364. Βαΐοις στίχοι.—164. Βαΐων ἑβδομάς.—340.
- Βακαρέστιον.—23, 110, 125.
- Βαλιόβου ἐπισκοπή.—402.
- Βαλσαμών: Θεόδωρος.
- Βαλτεσινίκος (τοῦ) χωρίον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Διμιτζάνης.—377.
- Βαπτίζομένω εὐχή.—152.
- Βαπτίσματι στίχοι.—164.
- Βαρβάρα ἡ ἁγία.—312.
- Βαρβαρία.—383.
- Βάρβαροι.—113, 162.
- Βαρδαλάχος.—80.
- Βαρδολομαῖος, μητροπολίτης Δρόστρας 1759.—384.
- Βαρδολομαῖος, μητροπολίτης Ἡρακλείας 1683.—170, 369.
- Βαρδολομαῖος Συρόπουλος.—158.
- Βάρκοσης: Νικόλαος.
- Βαρλαάμ μοναστήριον.—7.
- Βαρλαάμ μοναχὸς ὁ Καλαβρός.—116, 179, 180, 231, 262, 388, 404.
- Βαρλααμῖται.—49.
- Βάρνα.—11, 15, 16, 81, 191, 194, 382.
- Βαρνάβας πρωτοσύγκελλος, εἶτα ἀρχιμανδρίτης Ἀγιοταφίτης 1727, 1736.—297, 299.
- Βαρνάβας, μητροπολίτης Ἀμαθοῦντος καὶ Νεμεσοῦ.—369.
- Βαρσανούφιος ὁ ἀββᾶς.—244.
- Βαρός: Εὐθύμιος.
- Βασιλάκης: Νικηφόρος.
- Βασιλειῶν βίβλος.—220.
- Βασιλεύουσα = Κωνσταντινούπολις.—168, 169, 364.
- Βασίλειος (ὁ Μακεδών).—49.
- Βασίλειος (ὁ Βουλγαροκτόνος)· νεαραί.—39, 133, 134.
- Βασίλειος βοεβόδας Μολδοβλαχίας 1635, 1642, 1650.—40, 66, 171, 338, 374.
- Βασίλειος ἱερεὺς ἐξ Ἰωαννίνων.—205, 206.
- Βασίλειος μοναχὸς ὁ μελωδός.—249.
- Βασίλειος πρωτοστυάριος XVIII.—297.
- Βασίλειος, μητροπολίτης Ἀδριανούπολεως 1278.—382.
- Βασίλειος Αὐγερिनῶ.—103, 104, 497.
- Βασίλειος Ἀχριδηνός.—279.
- Βασίλειος Ἰσαυρίας.—212.

- Βασιλείος ὁ Μέγας.—57, 66, 72, 112, 212, 246, 270, 283, 340, 378, 410. Λόγος ἀνεπίγραφος.—443. Λόγος εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτόν.—275. Ὁμιλία πρὸς τοὺς νέους.—125, 440. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.—212. Εἰς τὰ ἅγια Φῶτα.—213. Περὶ νηστείας.—213. Περὶ τοῦ πῶς δεῖ εἶναι τοὺς μοναχοὺς.—280. Εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ ἀσώτου.—125. Κατὰ τῶν ὀργιζομένων.—126. Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους μ'.—143. Περὶ δυσκόλου ἀνδρός.—125. Ἐκθεσις πίστεως.—275. Φιλοκαλία Ὁριγένους.—345. Παραγγελία πρὸς τὸν ἱερέα.—188. Διάλεξις.—272. Ἀφορισμοί.—331. Εὐχαί.—362. Λειτουργία.—73, 84, 176, 304, 305, 322, 335. Κανόνες.—305, 351. Ἐπιστολαί.—43, 74, 220, 221, 446. Ἐρωταποκρίσεις.—476. Τεμάχη.—41, 74, 128, 193, 279, 305. Ἐκλογαί.—426. Πράξεις τοῦ περὶ παρθενίας λόγου τοῦ Βασιλείου.—120, 453. Εἰκόνες αὐτοῦ.—74, 322. Μοναστήριον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Βασιλείου.—342. Ἀσματικὴ ἀκολουθία εἰς αὐτόν.—112. Στίχοι τῷ αὐτῷ.—164. Τάγμα τοῦ ἁγίου Βασιλείου.—390.
- Βασιλείος Σελευκείας.—193.
 Βασιλικά ἰνστιτούτα.—448.
 Βασιλικά βιβλία.—39, 366, 425.
 Βασιλικὸν νόμιμον.—424.
 Βασιλεὺς τῶν πόλεων = Κωνσταντινούπολις.—113.
- Βασμούλκα· ἐνορία τῆς πόλεως Τραπεζοῦντος.—298.
 Βασσαράβας.—86, 402.
 Βατικανόν.—395.
 Βατοπεδινός.—84.
 Βατοπεδίου μοναστήριον.—51, 388.
 Βατραχομουμαχία.—335.
 Βέκκος: Ἰωάννης.
 Βέλγραδα (τὰ).—390.
 Βελισσάριος στρατηγός.—94.
 Βελλαρμῖνος ἢ Βιλλαρμῖνος.—46, 414.
 Βέλσερος: Μᾶρκος.
 Βενέδικτος ἱεροδιάκονος Ἀγιοταφίτης.—258, 501.
 Βενετζιάνων ἀρμάδα.—115.
 Βενετία.—158, 178, 186, 187, 320, 353, 368, 371.
 Βενιαμίν, ἀδελφὸς τοῦ Χαλδίας ἀρχιεπισκόπου Γρηγορίου.—299.
 Βενιαμίν, μητροπολίτης Ἀμασείας.—313.
 Βενιαμίν Ἰωαννίδης.—185, 191, 261.
 Βενιαμίν ὁ Λέσβιος· ἀριθμητικὴ.—247, 248, 256, 453. Ἄλγεβρα.—247, 248. Τριγωνομετρία.—248. Γεωμετρία.—257.
 Βενιέρης: Σεβαστιανός.
 Βερνίκης: Νικηφόρος.
 Βέρροια ἢ Μακεδονική.—7, 9, 10, 14, 18, 20, 225, 246, 315, 317, 377, 382.

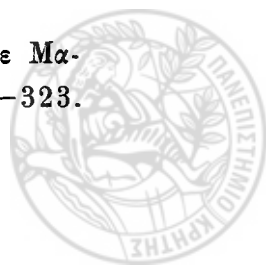
- Βηδῆνα = Βιδύνη.—33.
 Βηθανία.—63.
 Βηθλεέμ.—212, 302, 348, 395, 396, 406.
 Βηθλεεμίτικος σταυρός.—203.
 Βηρωτός.—113.
 Βησσῶν τόπος ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ.—130.
 Βησσαρίων ὁ καρδινάλις.—127, 172, 181, 324.
 Βησσαρίων ὁ Μακρῆς.—116, 117, 125, 265, 453, 501.
 Βησσαρίων, μητροπολίτης Μπόσνας.—402.
 Βιδύνη.—9, 15, 21.
 Βιείρας: Ἄντωνιος.
 Βιέννη.—35.
 Βιζύη.—14, 16, 20, 377, 382.
 Βιθυνία.—398.
 Βικέντιος ὁ Δαμωδός.—320, 337.
 Βικέντιος ἐπίσκοπος Ἰονοπόλεως 1728.—399.
 Βικέντιος, ἀρχιεπίσκοπος Μπουπουτουμίου.—402.
 Βίκτωρ ὁ ἅγιος· ἐκκλησία καὶ ἐνορία ἐν τῇ πόλει Χίῳ.—203.
 Βίκτωρ· τεμάχη ἐρμηνευτικὰ εἰς τοὺς Κριτάς.—2.
 Βιλλεμαΐνος.—79.
 Βισανθηρός.—332.
 Βιταλιανός.—23.
 Βιτίνα (τοῦ)· χωρίον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Διμιτζάνης.—377.
 Βλαδημήρης.—149.
 Βλαδημηρία.—365.
 Βλαδιμηρός: Μαγουλάς.
 Βλάσιος: Γαβριήλ.
 Βλάσταρις: Ματθαῖος.
 Βλαστάρης: Παῦλος.
 Βλαστός: Δημήτριος, Μελέτιος.
 Βλαχία.—32, 59, 154, 155, 207, 237, 242.
 Βλαχικὰ σημειώματα.—142.
 Βλάχοι Ἐρδελίας.—34.
 Βλάχος: Γεράσιμος.
 Βλεμμύδης: Νικηφόρος.
 Βοδενά.—8.
 Βοεμία.—79.
 Βόρτωλι: Ἄντωνιος.
 Βοτανῶν ὀνόματα.—390.
 Βοτανειάτης: Νικηφόρος.
 Βουβούλιος: Νικόλαος.
 Βουκουρέστιον.—88, 89, 97, 107, 118, 147, 154, 205, 233, 307, 327, 383, 385.
 Βουλγαρία, Οὐλγαρία.—33, 61, 83, 98, 159, 162, 163, 270, 274, 405.
 Βούλγαρις: Εὐγένιος.
 Βοῦρος: Κουζῆς, Μακάριος.
 Βρανιανὰ Μεγάλα.—108.
 Βρετανία.—194.
 Βρεττανικὴ Ἐκκλησία.—195.
 Βρεττανικὸς τάπης.—157.
 Βριένιος (Ἄνδρόνικος).—181.
 Βριταννία.—24.
 Βροντολόγιον.—190.
 Βροντοσεισμολόγιον.—190.
 Βροτισίου μονή.—240.
 Βρούτου ἐπιστολαί.—444.

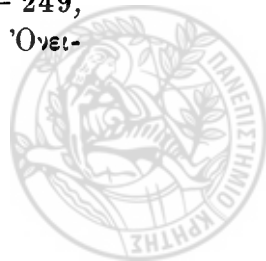
- Βρυένιος: Ἰωσήφ.
 Βρύσις (κῶδ. Βρησις).—33.
 Βυζαντιαῖος.—43.
 Βυζάντιον. — 116, 232, 388.
 Βυζάντιος. — 74, 81, 93, 103, 233, 284, 324, 383, 397, 426.
 Βυζαντίων μονή. — 209.
 Βύζας. — 249.
 Βουρλονκοῦς (τοῦς).—33.
 Γάβαλα. — 193, 209.
 Γαβρᾶς, μέγας σκευοφύλαξ.—239.
 Γαβριήλ ὁ ἀρχάγγελος. — 76, 212, 328, 339.
 Γαβριήλ, διδάσκαλος ἐν τῷ σχολεῖω τοῦ Κανάζη 1832.—338.
 Γαβριήλ ἱερομόναχος, ἐκ κώμης Πλησέους 1717.—362, 497.
 Γαβριήλ, μελιστής ἐκκλησιαστικῶν ἁσμάτων.—249.
 Γαβριήλ Βλάσιος, ἱερομόναχος Κερκυραῖος.—408.
 Γαβριήλ, μητροπολίτης Γαγγρῶν 1615-1616.—20, 21.
 Γαβριήλ Δωροθεΐδης.—66.
 Γαβριήλ Ἐφέσου μητροπολίτης 1616. — 21.
 Γαβριήλ ἕτερος Ἐφέσου καὶ εἶτα Χαλκηδόνης μητροπολίτης. — 317.
 Γαβριήλ γ' Κωνσταντινουπόλεως. — 314, 370, 382, 385, 404.
 Γαβριήλ Λακεδαιμονίας 1643.—16.
 Γαβριήλ Μηθύμνης 1621.—11.
 Γαβριήλ Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης 1616-1622.—12, 21.
 Γαβριήλ Νικομηδείας 1616.—20.
 Γαβριήλ Ξανθόπουλος.—358.
 Γαβριήλ Παντόγαλος.—239.
 Γαβριήλ Πρεβεταῖος, μοναχὸς Ἀγιοταφίτης 1815. — 359, 501.
 Γαβριήλ Σεβῆρος, μητροπολίτης Φιλαδελφείας.—270, 303.
 Γαβριήλ Σκύρου ἐπίσκοπος 1646. — 14.
 Γαβριήλ ἐπίσκοπος Τζερβενῶ 1642.—375.
 Γαβριήλ Τορνόζου μητροπολίτης 1616-1626.—13, 20.
 Γαβριήλ Χῖος, ἱερομόναχος Ἰβηρίτης 1690. — 283, 502.
 Γάγγραι.—20, 21.
 Γάζα. — 36, 84, 184, 295, 371, 385.
 Γαζέων ἀρχιεπισκοπή.—34.
 Γαζῆς, μελιστής ἐκκλησιαστικῶν ἁσμάτων.—249.
 Γαζῆς: Θεόδωρος.
 Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ.—23.
 Γαλακτίων ὁ ὄσιος βίος.—27.
 Γαλακτίων μοναχός· στίχοι αὐτοῦ.—282.
 Γαλατᾶς Κωνσταντινουπόλεως.—8, 106, 243, 259, 269, 307, 324, 332, 383, 476.
 Γαλατᾶς· μονή ἐν Μολδοβλαχία.—305.
 Γαλεομαχία.—435.

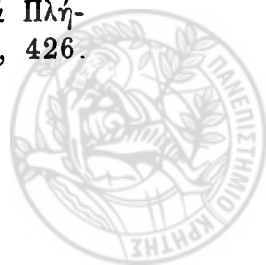
- Γαληνός.—150, 174, 337, 442, 446.
- Γαλησιώτης.—55.
- Γάλλος.—79.
- Γάμοις ἀσματικός κανών.—330.
- Γάνος.—9, 10, 16, 21, 315, 360.
- Γαργάγενα.—300.
- Γαρδίκιον.—14.
- Γιουμισχανάς.—298.
- Γιούλα-χαπισή ἐν τῷ Κοτυαείῳ.—477.
- Γδερνέτου μονή ἐν Κρήτῃ.—181.
- Γεδεὼν πρώην Μογλενῶν 1783.—364.
- Γεδσημανή, Γεδσιμανή.—83, 84, 348.
- Γενεθλιακὸν χειρόγραφον.—426.
- Γένεσις· τὸ 1-ον βιβλίον τῆς Πεντεύχου ἡρμηνευμένον.—193, 423. Ἑβραϊστί καὶ νεοελληνιστί.—197.
- Γεννάδιος ἐξ Ἀρχιάλου, μελιστῆς ἐκκλησιαστικῶν ἀσμάτων.—358.
- Γεννάδιος, μητροπολίτης Δρύστρας 1683.—146, 170, 502.
- Γεννάδιος ἱερομόναχος, γενόμενος μητροπολίτης Καφᾶ καὶ Φούλων 1618.—9.
- Γεννάδιος ἐπίσκοπος Κυδωνίας.—369.
- Γεννάδιος ἀ΄ Κωνσταντινουπόλεως.—43, 188, 193.
- Γεννάδιος β΄ Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Σχολάριος.—117, 173.
- Ὁμιλία πρὸς τοὺς Ἀγαρηνοὺς περὶ τῆς πίστεως τῶν χριστιανῶν.—278. Κατὰ Πλήθωνος.—172, 454. Περὶ τοῦ μυστηριώδους σώματος τοῦ Χριστοῦ.—384. Περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς θείας εὐχαριστίας.—389. Περὶ τῆς ὁδοῦ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων.—454. Ποικίλαι συγγραφαί.—49, 50, 51, 52, 53, 54. Περὶ ψυχῆς.—223. Περὶ οὐσίας καὶ ὑποστάσεως.—222. Οἱ ὑπόλοιποι τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἡμερονυκτίου ψαλμοί.—352. Ἐπιτομή ἐκ τῶν προφητοδαβιτικῶν ψαλμῶν.—355. Ἐρωταποκρίσεις.—427. Ἐκθεσις ἐν τῇ φλωρεντινῇ συνόδῳ.—222. Τεμάχη.—362.
- Γεννάδιος, μητροπολίτης Νικαίας 1712.—371, 396.
- Γεννάδιος, μητροπολίτης Χίου 1712.—371, 396.
- Γεννάριος μὴν.—34.
- Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου ἑορτή.—357.
- Γένος· λόγος παραινετικὸς εἰς τοῦτο.—308.
- Γεράσιμος ὁ ἀββᾶς.—311.
- Γεράσιμος μοναχός, ἡγούμενος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις μονῆς τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου.—387.
- Γεράσιμος, πρὸς ὃν ἔγραψε Μαυροῦλ ὁ μέγας ῥήτωρ.—323.

- Γεράσιμος, καθηγούμενος τοῦ ἁγίου Νικολάου.—332.
- Γεράσιμος, διδάσκαλος ἐν Πάτμῳ. — 355.
- Γεράσιμος α' Ἀλεξανδρείας 1620, 1630.—10, 35.
- Γεράσιμος β' Ἀλεξανδρείας, ὁ Παλλαδᾶς ῥητορική. — 110. Ὀμιλία καὶ διδαχαί. — 100, 118, 266, 284, 454.
- Γεράσιμος Βλάχος.—158. Διδασκαλία περὶ τοῦ διδάσκειν τὸ Εὐαγγέλιον.—77, 363, 454. Παραφράσεις καὶ ζητήματα εἰς τὸ περὶ ὀρθοδόξου πίστεως Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.—147, 288. Μετρική. — 123, 140, 158. Περὶ ἐπιστολικῆς χαρακτῆρος. — 158. Ῥητορική. — 81, 142, 234, 431, 454, 455. Παραφράσεις καὶ ζητήματα εἰς τὴν εἰσαγωγὴν Πορφυρίου. — 141, 454. Παραφράσεις καὶ ζητήματα εἰς τὰς Ἀριστοτέλους κατηγορίας. — 141. Παραφράσεις καὶ ζητήματα εἰς τὴν Ἀριστοτέλους φυσικὴν ἀκρόασιν. — 142, 454. Λογική.—426. Θεολογικόν.—426, 454. Εἰς τὰ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους παράφρασις. — 454.
- Γεράσιμος, μητροπολίτης Ἡρακλείας 1727, 1759. — 382, 384.
- Γεράσιμος β' Κωνσταντινουπόλεως.—22.
- Γεράσιμος, μητροπολίτης Νικαίας 1718, 1723.—194, 377.
- Γεράσιμος, μητροπολίτης Νικομηθείας 1783.—364.
- Γεράσιμος, ἐπίσκοπος Ῥάσας.—404, 497.
- Γεράσιμος, μητροπολίτης Τορνόβου.—381.
- Γεράσιμος, μητροπολίτης Φιλίππων καὶ Δράμας 1640.—15.
- Γερβάσιος Ἐλισσ. Ἰωάννου, διάκονος.—296.
- Γερβάσιος Τραπεζούντιος, πρωτοσύγκελλος Ἀγιοταφίτης.—147, 502.
- Γεργένης ἢ Γερένης: Παρθένιος.
- Γερμανοί. — 110, 201, 345, 363, 390.
- Γερμανὸς ἀρχιμανδρίτης 1731.—91, 497.
- Γερμανὸς Ἀφθονίδης.—59, 502.
- Γερμανὸς, ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου. — 316.
- Γερμανὸς α' Κωνσταντινουπόλεως. — 84. Λόγοι.—454. Ἐγκώμιον εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. — 68, 112, 210. Εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ζώνης.—67. Μυστικὴ θεωρία. — 295, 454. Λόγος δογματικός.—163. Στιχηρά. — 249, 357. Τεμάχη. — 310. Ὀνειροκρίτης. — 190.

- Γερμανός β' Κωνσταντινουπόλεως.
— 101, 180, 181.
- Γερμανός, μητροπολίτης Νέων Πα-
τρῶν. — 249, 258, 358.
- Γεροντικόν. — 139, 150.
- Γεροφβλέβος. — 313.
- Γεωγραφικά. Κατάστιχον ταξειδίου
τῆς Μαύρης Θαλάσσης. — 297.
Περὶ ἐπωνυμίας πόλεων καὶ
τόπων. — 265. Ἀνακεφαλαίω-
σις τῶν ἀγιωτάτων πατριαρ-
χῶν κτλ. — 22. Ὀδοιπορία εἰς
τὸ βασιλεῖον τῆς Χήνας. — 148.
Τακτικὸν τοῦ Πατριαρχείου τῆς
Ἱερουσαλήμ. — 159. Τακτικὸν
τοῦ Πατριαρχείου Μοσχοβίας.
402. Ὀδοιπορικὸν Χρυσάνθου
Ἱεροσολύμων. — 201. Τοῦ αὐ-
τοῦ Χρυσάνθου εἰσαγωγή εἰς
τὰ γεωγραφικὰ καὶ σφαιρικὰ. —
205. Τοῦ αὐτοῦ ἱστορία καὶ
περιγραφή τῆς Ἀγίας Γῆς. —
287. Μελετίου γεωγραφία. —
205. Κατάστιχον ταξειδίων. —
321. Συμεὼν μαγίστρου περὶ
τοῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Σοφίας. —
337. Хождение Даниила игу-
мена. — 354. Προσκυνητᾶριον
τοῦ Σινᾶ. — 35, 81, 102,
333. Προσκυνητᾶριον τῆς Ἱε-
ρουσαλήμ. — 431, 441.
- Γεωμετρία. — 149, 198, 430,
454.
- Γεωργάκης. — 314.
- Γεωργιάδης: Μιχαήλ.
- Γεώργιος ὁ μεγαλομάρτυς. — 236.
Μαρτύριον. — 69, 114, 454.
Λόγος ἐπὶ τῇ ἑορτῇ αὐτοῦ. —
308, 415. Στίχοι πρὸς αὐ-
τόν. — 164. Ἀσματικοὶ κανό-
νες πρὸς τὸν αὐτόν. — 217.
Ναὸς τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐν
Βενετία. — 308. Ἔτερος ἐν
Βουκουρεστίῳ. — 119, 383.
Δύο ναοὶ ἐν τῇ πόλει Κίῳ. —
202. Ἔτερος ἐν Ἰόππῃ. —
201. Ἔτερος ἐν Χαλδία (Γκιου-
μουσχανέ). — 299. Παρεκκλή-
σιον ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ
τῆς Δαμασκοῦ. — 393. Μονὴ
ἐν Κωνσταντινουπόλει. — 26,
27, 502. Ἐτέρα λεγομένη
Μπόρνοβα ἐν Βλαγία. — 207.
Ἐτέρα ἐν Μολδοβλαχία, λεγο-
μένη «τοῦ Χλήντζα». — 171.
- Γεώργιος τις. — 315.
- Γεώργιος, μέγας ῥήτωρ ἐν Κων-
σταντινουπόλει. — 239.
- Γεώργιος μοναχός· λόγος εἰς τὰ
Εἰσόδια. — 454.
- Γεώργιος, πρεσβύτερος τῆς Με-
γάλης Ἐκκλησίας ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει 1580. — 417.
- Γεώργιος, οὗ τεμάχη ἐρμηνευτικὰ
εἰς τὰς παροιμίας Σολομώντος.
— 74.
- Γεώργιος Ἀδριανουπολίτης. — 154.
- Γεώργιος Ἀχροπολίτης. — 42.
- Γεώργιος Γεμιστός ὁ καὶ Πλή-
θων. — 53, 172, 324, 426,
428, 438, 454.

- Γεώργιος Δρύστριος.—89, 497.
 Γεώργιος Εὐγενικός.—5.
 Γεώργιος Καρατζᾶς.—398.
 Γεώργιος Καστοριώτης.—368.
 Γεώργιος Κοντοπετρῆς.—358.
 Γεώργιος Κορέσσιος.—1, 46, 47,
 61, 88, 225, 226, 246, 247,
 413, 414, 429, 438, 458,
 459.
 Γεώργιος Κωνσταντινίδης.—2.
 Γεώργιος(?) Λακεδαιμονίας 1683.
 — 94, 497.
 Γεώργιος Λεκαπηνός.—355.
 Γεώργιος Μοσχιανός.—358.
 Γεώργιος Νικομηδείας.—71,
 210, 233.
 Γεώργιος Νικολάου 1580.—417.
 Γεώργιος Παχυμέρης.—102.
 Γεώργιος Σγουρόπουλος.—358.
 Γεώργιος Σουγδουρῆς.—95, 140,
 155, 387, 388, 464, 465,
 497.
 Γεώργιος Σπανός.—17, 18.
 Γεώργιος Ὑπομενάς.—296, 497,
 502.
 Γεώργιος Φοβηνός.—37.
 Γεώργιος Χοιροβόσκός.—440.
 Γεώργιος Χούρης.—201.
 Γήμερα.—299.
 Γηρέκ ἢ Γηράκιον.—299, 300.
 Γιεζῆ.—18.
 Γιεζουβίται.—98.
 Γιζιέλας: Ἰννοκέντιος.
 Γιάνκος Δημ. Λαμπίχης 1813.—
 79, 497.
 Γιάννης Τροχάνης Μωραΐτης
 1770.—189, 502.
 Γιᾶσιν, Γιᾶσιον.—66, 237, 328,
 334.
 Γιᾶφφα.—201.
 Γιᾶρ-τάγ.—299.
 Γίκας: Γρηγόριος.
 Γλαβάς πρωτοστράτωρ.—326.
 Γλαβάς: Ἰσίδωρος.
 Γλανιτζιά (τοῦ)· χωρίον ἐν τῇ
 ἐπαρχίᾳ Διμιτζάνης.—377.
 Γλίγοβαν (τοῦ)· χωρίον ἐν τῇ ἐπαρ-
 χίᾳ Διμιτζάνης.—377.
 Γλυκός: Ἰωάννης, Μιχαήλ.
 Γνώμαι, γνωμικά.—83, 88, 99,
 100, 123, 280, 435.
 Γοδουνόβ: Πέτρος.
 Γολγοθᾶς.—19, 348, 387.
 Γονέων πέρι.—395.
 Γονυκισίας ἀσματική ἀκολουθία.
 — 150, 151, 330.
 Γοτθία.—62.
 Γοργονία, ἀδελφὴ Γρηγορίου τοῦ
 Θεολόγου.—410.
 Γοργοῦπήκοος.—202.
 Γόρδιος: Ἀναστάσιος.
 Γορδάτος: Κωνσταντῖνος.
 Γουλιέλμος Καυί.—204.
 Γουλιέλμος Στούκιος.—268.
 Γουμέντζα.—77.
 Γουμερᾶς μονή.—198.
 Γουναράδων ρουφέτιον.—369.
 Γουρίας ὁ ἅγιος μάρτυς.—111.
 Γραδενίγος: Ἰλαρίων.
 Γραικοί.—97, 127, 144, 145,
 155, 167, 178, 186, 204,
 224.

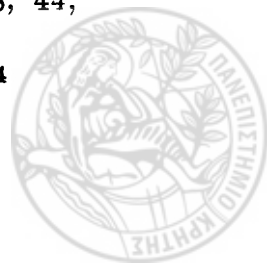
- Γραμματικά ἀνώνομα. — 140, 427. Γραμμ. σημειώματα. — 123. Σχέδη. — 145. Κανόνες καὶ θέματα γραμματικῆς. — 140. Γραμματικάί. — 78, 82, 141, 155, 440, 454. Περὶ τοῦ εἶμι καὶ ἴημι. — 141. Περὶ τῶν ζ' μορίων. — 440. Περὶ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων. — 440. Περὶ διαλέκτων. — 400. Περὶ ἰάδος διαλέκτου. — 442. Περὶ συντάξεως. — 123, 265, 270, 351, 355, 443, 448. Περὶ σολοικισμοῦ. — 416.
- Γραμματικός: Νικόλαος.
- Γραφή Παλαιὰ ἢ Νέα. — 2, 52, 119, 128, 168, 218, 219, 250, 262, 263, 266, 272, 276, 277, 296, 345, 391, 398, 408, 425.
- Γρεβενά. — 313.
- Γρηγεντίου κατὰ ἀζύμων. — 150, 454.
- Γρηγοράς: Μητροφάνης, Νικηφόρος.
- Γρηγοριάδης: Περικλῆς.
- Γρηγόριος, ἀδελφὸς τοῦ μεγάλου Βασιλείου. — 74, 220, 410.
- Γρηγόριος, πρωτοσύγκελλος Θεσσαλονίκης 1618. — 10.
- Γρηγόριος, πρωτοσύγκελλος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας 1626. — 13.
- Γρηγόριος, μέγας πρωτοσύγκελλος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, γέ-
 νόμενος εἶτα μητροπολίτης Χαλκιδόνας 1625. — 19.
- Γρηγόριος ἱερομόναχος, ἱεροκῆρυξ 1629-1641. — 290.
- Γρηγόριος ἱερομόναχος 1636. — 20.
- Γρηγόριος, πρωτοψάλτης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. — 349.
- Γρηγόριος: Ἄγγελος.
- Γρηγόριος, μητροπολίτης Αἴνου 1622. — 13.
- Γρηγόριος Ἀκίνδυνος. — 49, 116, 231, 388, 404.
- Γρηγόριος, μητροπολίτης Ἀμασείας 1625. — 19.
- Γρηγόριος, ἐπίσκοπος Ἄνδρου 1622. — 11, 12, 13.
- Γρηγόριος Ἀντιοχείας: λόγος εἰς τὴν ταφὴν τοῦ Κυρίου. — 71. Ἔτερος εἰς τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. — 213.
- Γρηγόριος, μητροπολίτης Βαλιόβου. — 402.
- Γρηγόριος Γκίκας. — 89.
- Γρηγόριος ὁ Διάλογος. — 337, 361.
- Γρηγόριος, μητροπολίτης Διδυμοτείχου. — 170.
- Γρηγόριος, μητροπολίτης Ἰωαννίνων. — 317.
- Γρηγόριος Κεραμεύς. — 455.
- Γρηγόριος Κονταράτος ὁ καὶ Αὐγουστῆς. — 202.
- Γρηγόριος ὁ Κορίνθιος. — 440, 442.

- Γρηγόριος, μητροπολίτης Κορίνθου 1641. — 16.
- Γρηγόριος, μητροπολίτης Λαρίσσης 1620-1643. — 8, 9, 14, 16, 18, 376.
- Γρηγόριος (ὁ Μαμμῆς). — 222.
- Γρηγόριος Μαράς. — 216.
- Γρηγόριος Μελισσηνός. — 217, 218, 401.
- Γρηγόριος, μητροπολίτης Μυτιλήνης. — 369.
- Γρηγόριος Ναζιανζηνός ὁ Θεολόγος. — 58, 59, 66, 72, 88, 112, 164, 244, 322, 388, 448. Λόγοι μεθ' ἑρμηνείας. — 22, 75, 264, 265, 422, 424, 450, 455. Διάφοροι συγγραφαί. — 410, 411, 422. Λόγος εἰς τὰ Θεοφάνια. — 112, 213, 411. Εἰς τὰ φῶτα. — 112, 410. Εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν Ἰουλιανόν. — 112, 410. Εἰς τὸ Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδουτῆτα. — 114, 410. Εἰς τὴν γένναν τοῦ Χριστοῦ. — 120, 212. Εἰς Βασίλειον. — 212, 410. Εἰς τὴν παρουσίαν τῶν ἐπισκόπων. — 213. Περὶ θεότητος πρὸς Εὐάγριον. — 277. Περὶ ἱερωσύνης. — 76, 77. Διάλεξις. — 272. Ἐκθεσις περὶ πίστεως. — 275. Ἰαμβοί. — 264. Τετράστιχα. — 126, 149, 158, 335, 436, 439. Ἐπιγράμματα. — 123. Στίχοι εἰς τὴν ἁγίαν τριάδα. — 278. Ἐπη καὶ ἕτερα ἔμμετρα. — 124. Ἐπιστολαί. — 281, 437. Τραγωδία. — 124, 126, 435. Φιλοκαλία Ὀριγένους. — 346. Ἐρωταποκρίσεις. — 476. Τεμάχη. — 23, 41, 75, 128, 279.
- Γρηγόριος Νεοκαισαρείας ὁ Θαυματουργός. — 43, 268, 331.
- Γρηγόριος ὁ Νύσσης. — 57, 84, 111, 164, 180, 283, 444. Εἰς τὸν μεγαλομ. Θεόδωρον. — 67. Εἰς τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν Βασίλειον. — 112. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ. — 143, 211. Εἰς τὸν πρωτομ. Στέφανον. — 211. Περὶ τῶν εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπιόντων. — 246. Ἐρμηνεία τοῦ Πάτερ ἡμῶν. — 127. Τεμάχη. — 23, 41, 193, 276. Βίος Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ. — 268. Βίος τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου. — 250. Περὶ μετουσίωσης τοῦ ἁγίου ἄρτου. — Ἐπιστολαί. — 43.
- Γρηγόριος Παλαμάς, ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης. — 5, 49, 64, 275, 276, 404, 405, 422, 455.
- Γρηγόριος Παλαμάς, ἀρχιμανδριτης Ἀγιοταφίτης. — 185.
- Γρηγόριος, ἐπίσκοπος Περιθεωρίου 1580. — 418.
- Γρηγόριος, μητροπολίτης Προύσης 1580. — 418.
- Γρηγόριος πάπας Ῥώμης. — 101.

- Γρηγόριος, μητροπολίτης Σελευ-
κειάς 1727. — 299.
- Γρηγόριος Σιναΐτης ὁ ὀσιος. —
244, 245.
- Γρηγόριος, ἀρχιεπίσκοπος Τεφερῶν
ἢ Κεφρώ. — 186, 427, 454.
- Γρηγόριος, ἐπίσκοπος Τζερβενού
1616. — 20.
- Γρηγόριος, ἀρχιεπίσκοπος Τήνου,
εἶτα Ἄνδρου. — 316.
- Γρηγόριος, μητροπολίτης Φιλαδελ-
φείας 1618. — 8.
- Γρηγόριος, ἀρχιεπίσκοπος Χαλ-
δίας 1715. — 299.
- Γρηγόριος, ἀρχιεπίσκοπος Χίου. —
369.
- Γρηγόριος, ἀρχιεπίσκοπος Χρι-
στιανουπόλεως 1718. — 377.
- Γύλλιος: Πέτρος.
- Δαβὶδ ἢ Δαυὶδ ὁ προφήτης. —
1, 126, 139, 200, 257, 287.
- Δαθάν. — 18.
- Δαίμων χαλεπός. — 331.
- Δακτύλων ὀνόματα. — 63.
- Δαλιδά. — 157, 273.
- Δάλου μονή. — 412.
- Δαμαλῶν ἐπισκοπή. — 377, 378,
379, 380.
- Δαμασκηνός τις XVIII. — 120,
502.
- Δαμασκηνός, ἀρχιμανδρίτης Ἱερο-
σολυμίτης 1596. — 136.
- Δαμασκηνός, ἐπίσκοπος Αἰγίνης. —
369.
- Δαμασκηνός, μητροπολίτης Βι-
ζύης, εἶτα Μεσημβρίας 1641.
— 14, 16.
- Δαμασκηνός ὁ Στουδίτης, μητρο-
πολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἄρ-
της. — 291, 293, 439, 455.
- Δαμασκός. — 163, 348, 393, 397.
- Δαμιανός ὁ ἅγιος μάρτυς. — 27.
- Δαμιανός μοναχός, μελιστής ἐκ-
κλησιαστικῶν ἁσμάτων. — 249.
- Δαμωδός: Βικέντιος.
- Δανιήλ ὁ προφήτης. — 47, 111,
112, 210, 211.
- Δανιήλ ὁ ἀββᾶς. — 311.
- Δανιήλ ἀρχιερεὺς 1691. — 73.
- Δανιήλ ἱερομόναχος 1622. — 11.
- Δανιήλ, ἱερομόναχος Ἁγιοταφίτης
XVII. — 26.
- Δανιήλ θύτης = ἱερεὺς Ἁγιοτα-
φίτης 1661. — 442, 455.
- Δανιήλ, μητροπολίτης Ἀθηνῶν
1641. — 14.
- Δανιήλ, ἐπίσκοπος Διαυλείας καὶ
Ταλαντίου (1636-7), εἶτα Ἀθη-
νῶν. — 8.
- Δανιήλ ὁ Κεραμεύς. — 76, 455.
- Δανιήλ, πρωτοσύγκελλος τῆς Με-
γάλης Ἐκκλησίας, γενόμενος
εἶτα μητροπολίτης Κορίνθου
1624-1626. — 13, 14, 19.
- Δανιήλ ἱεροδιάκονος Κυθηραῖος. —
350, 502.
- Δανιήλ ἡγούμενος Ῥώσος. — 354.
- Δανιήλ, ἀρχιεπίσκοπος Σαμακο-
βίου. — 402.
- Δανιήλ, μητροπολίτης Σερρῶν
1635-1651. — 14, 18, 44,
502.

- Δανιήλ, μητροπολίτης Χίου 1727. 382.
- Δαπόντες. — 314.
- Δαρμάριος: Ἄνδρέας.
- Δασκαλάκης Τζόρτζη 1778. — 154, 502.
- Δαυὶδ Ἐσχέλιος. — 302.
- Δαυνοῦδα ἑνορία τῆς πόλεως Τραπεζοῦντος. — 298.
- Δεβώρρα. — 311.
- Δεῖπνον Κυριακόν. — 24.
- Δέκαρχος: Ἐφραίμ.
- Δέλβινον. — 171.
- Δεπάστας: Πετράκης.
- Δέρκοι. — 133, 369, 371, 377, 382, 383.
- Δέσποινα = Θεοτόκος. — 202, 203.
- Δεσποινέτα. — 305.
- Δεσπότης Χριστὸς ναὸς ἐν τῇ πόλει Κίω. — 202.
- Δευτέρα Μεγάλη. — 311.
- Δευτερονόμιον. — 46, 219.
- Δημητράκης. — 314.
- Δημητράκης Βλαστός 1748. — 315.
- Δημητριάς. — 286, 287.
- Δημήτριος ὁ μεγαλομάρτυς. — 68, 70, 150, 164, 237, 281, 349, 455.
- Δημήτριοι δύο. — 328, 382.
- Δημήτριος, πρωτοκανονάρχης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. — 174, 328, 502.
- Δημήτριος, ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας. — 162.
- Δημήτριος Ἀλβανοχωρίτης. — 89, 498.
- Δημήτριος Ἀρακλεινός, κελάρης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. — 351, 502.
- Δημήτριος Βλαστός. — 355, 498.
- Δημήτριος Βυζαντιαῖος 1726. — 43, 498.
- Δημήτριος Βυζάντιος. — 455.
- Δημήτριος Δοκειανός. — 358.
- Δημήτριος, νοτάριος Θεσσαλονίκης 1548. — 260, 498.
- Δημήτριος Ἰουλιανός. — 176, 502.
- Δημήτριος Κυδώνης. — 96, 126, 391, 420.
- Δημήτριος Κυζίκου. — 354.
- Δημήτριος Μπερδῆς 1860. — 406, 498.
- Δημήτριος Νωταρᾶς 1715. — 427, 498.
- Δημήτριος Ὀρλένκος 1712. — 381.
- Δημήτριος Προκοπίου. — 155.
- Δημήτριος Ρωδῆ 1627. — 33, 502.
- Δημήτριος Χοιδᾶς. — 185.
- Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ. — 80, 125, 157, 176, 338.
- Διάβολος. — 17, 145, 317.
- Διάδοχος, ἐπίσκοπος Φωτικῆς. — 63.
- Διαθήκη Παλαιά. — 194, 260, 483.

- Διακαινήσιμος ἑβδομάς. — 257, 305.
 Διακινήσιμος ἑβδομάς.—397.
 Διαλεκτική χειρόγραφος. — 432.
 Διάλογος μαθητοῦ καὶ διδασκάλου.—263.
 Διάλογος φυγῆς καὶ σώματος. — 455.
 Διαμαντῆς Ἀγκυρανός 1725. — 202.
 Διαμαντῆς Ῥύσιος.—259.
 Διάνπολις.—32, 33.
 Διατάξεις τῶν Ἀποστόλων. — 275, 331.
 Διαύλεια. — 8.
 Διδασκαλεῖον τῶν ἡγεμόνων. — 422.
 Διδασκαλῖαι = διδασαί. — 58.
 Διδαχαὶ ἢ ὁμιλῖαι διαφόρων ἱεροκλήρων.—7, 139, 146, 266, 268, 269, 270, 271, 284, 290, 307, 310, 325, 395, 422, 424, 427, 432, 455.
 Δίδυμος Ἀλεξανδρεύς.—74, 193.
 Διδυμότειχον. — 21, 170, 418.
 Διμιτζάνα.—376, 376.
 Διογένης ὁ Κονικός.—444.
 Διογένης αὐτοκράτωρ.—131.
 Διόδωρος Ταρσοῦ.—74, 193.
 Διόδωρος ὁ Σικελιώτης.—162.
 Διοκλητιανὸς αὐτοκράτωρ. — 69, 72, 114, 212, 311.
 Διονύσιος ἅγιος.—228.
 Διονυσίου μονὴ ἐν τῷ Ἀγίῳ Ὄρει. — 22, 230, 251, 502.
 Διονύσιός τις XVII.—328, 502.
 Διονύσιος ἱερεὺς 1622.—13.
 Διονύσιος μοναχός.—282.
 Διονύσιος, μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως.—384.
 Διονύσιος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας. — 43, 193.
 Διονύσιος Ἀλικαρνασσεύς.—409, 455.
 Διονύσιος, μητροπολίτης Ἀμασειας 1718-1720.—297, 377.
 Διονύσιος, ἀρχιεπίσκοπος Ἄνδρου. — 316.
 Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης.— 84, 164, 225, 247, 279, 280, 319, 362, 422, 455.
 Διονύσιος Βυζάντιος: Διονύσιος δ΄.
 Διονύσιος, ἐπίσκοπος Ἐλουσ 1625. — 19.
 Διονύσιος, μητροπολίτης Ἐφέσου.—317.
 Διονύσιος, μητροπολίτης Ἡρακλείας.—238, 240.
 Διονύσιος ὁ Θραξ. — 440.
 Διονύσιος Ἰβηρίτης, ἀρχιμανδρίτης 1668. — 37, 306.
 Διονύσιος ἕτερος Ἰβηρίτης, ἀρχιμανδρίτης.—355, 502.
 Διονύσιος Κλεόπας.—77.
 Διονύσιος β' Κωνσταντινουπόλεως. — 372, 417.
 Διονύσιος γ' Κωνσταντινουπόλεως. — 22, 228, 372, 385.
 Διονύσιος δ' Κωνσταντινουπόλεως. — 22, 167, 170, 233, 397, 406.

*

- Διονύσιος, μητροπολίτης Λακεδαι-
μονίας 1620.—8, 9.
- Διονύσιος, μητροπολίτης Δαρία-
σης.—233, 502.
- Διονύσιος Νικολαϊάδης.—248.
- Διονύσιος, μητροπολίτης Τορνό-
βου 1646.—14.
- Διονύσιος (ἐπίσκοπος Τρίκκης).—
44.
- Διοσκορίδης.—296.
- Διπλοβατάτζηδες.—398.
- Δίπτυχα ἱεροσολυμιτικά.—159.
- Διγαλή.—33.
- Δοάρων ἐπισκοπή.—411.
- Δοβλέτ-Γκεράϊ-χάνης.—114.
- Δοβλέτιον.—258.
- Δογματικὴ Πανοπλία.—164.
- Δοκειανός: Δημήτριος.
- Δομήνικος Βενετίας.—187.
- Δόμος.—43.
- Δοξαρᾶς: Παχώμιος.
- Δοξαστικά.—355, 357.
- Δοξολογία.—350.
- Δοσίθεος ἀββᾶς.—246.
- Δοσίθεος, πατριάρχης Ἱεροσολύ-
μων.—3, 6, 48, 50, 97, 98,
99, 103, 144, 166, 170,
175, 176, 183, 188, 199,
200, 204, 214, 226, 233,
290, 305, 306, 312, 357,
370, 371, 386, 387, 389,
390, 396, 397, 400, 401,
406, 414, 415, 428, 498,
502. Νομικὴ Συναγωγή.—2,
422, 455. Δωδεκάβιβλος, ἢ
ἱστορία περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύ-
μοις πατριαρχευσάντων.—155,
196, 206, 207, 422, 445,
455. Ἱστορία τῆς ἐπισκοπῆς
τοῦ Σινᾶ.—36, 445, 455.
Κατὰ Καλβίνων.—232, 455.
Λόγοι ἢ ὁμιλίας.—228, 229,
237, 259. Ἐπιστολή.—97.
- Δοσίθεος, μητροπολίτης Μολδο-
βλαχίας 1673.—171.
- Δοσίθεος ἐκ τοῦ Μεγάλου Σπη-
λαίου 1626.—14.
- Δούκας: Ἀνδρόνικος Δούκας, Ἀν-
δρόνικος Καματηρός, Ἰωάννης,
Κωνσταντῖνος, Μιχαήλ.
- Δούκας 1455.—100.
- Δούκας βοεβόδας.—400.
- Δούκα βόντα μοναστήριον.—237.
- Δούκας Λαοσυνάκτης.—358.
- Δούκας Ἀποστόλου Μυτιληναῖος,
λογοθέτης Σμύρνης.—283,
502.
- Δοῦρχα.—298.
- Δράγασης: Κωνσταντῖνος.
- Δραΐνα (τοῦ) χωρίον.—377.
- Δράμα ἢ πόλις.—15, 19, 396.
- Δρυϊνούπολις.—186, 382.
- Δρύστα, Δρύστρα.—9, 10, 40,
104, 106, 146, 170, 377,
382, 384.
- Δυνάμεις ἐπουράνιοι.—70.
- Δυτικὴ Ἐκκλησία.—200, 215,
386.
- Δωδεκάνησα.—98.
- Δωροθεΐδης: Γαβριήλ.
- Δωρόθεος ὁ ἅγιος μάρτυς, ἐπί-
σκοπος Τύρου.—162, 163,
450.

- Δωρόθεος ὁ ἀββάς.—62, 246.
 Δωρόθεος, ἀρχιεπίσκοπος Ἀχρι-
 δῶν. — 133.
 Δωρόθεος, μητροπολίτης Γάνου
 καὶ Χώρας.—315.
 Δωρόθεος, ἀρχιεπίσκοπος Ναζα-
 ρέτ, εἶτα Βηθλεέμ.—396.
 Δωρόθεος Πρώιος ὁ Λέσβιος. —
 285, 455, 456.
 Δωρόθεος, μητροπολίτης Χαλκη-
 δόνος 1580.—418.
 Ἐβδομάς Μεγάλη.—149, 150.
 Ἐβραϊκὰ γράμματα.—197.
 Ἐβραῖοι. — 1, 63, 101, 130,
 161, 162, 193, 227.
 Ἐγγλέζοι. — 201.
 Ἐγγλιτέρα.—136, 137.
 Ἐγυῖον.—313.
 Ἐγκαινιασμός ἐκκλησίας. — 428.
 Ἐδέσιος ὁ ἅγιος μάρτυς.—255.
 Ἐδεσσα.—29, 111.
 Ἐζεκίας.—345.
 Εἰκόνες· περὶ τούτων διηγήσεις
 καὶ διατριβαί. — 113, 227,
 272. Εἰκὼν τοῦ Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ ἐν Χαλκοπρατείσι.—160.
 Ἐτέρα ἐν Βηρυτῶ.—113. Εἰ-
 κόνες τοῦ Λουκᾶ.—319.
 Εἰκονομάχοι. — 310.
 Εἰρηναῖος Λουγδούνων.—2, 128,
 193.
 Εἰρμοί.—320, 356.
 Εἰρμολόγιον. — 349, 350.
 Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.—236, 357.
 Ἐκατομβαιῶν.—302.
 Ἐκκλησιαστής.—411.
 Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ=Μεγάλη
 Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως.
 — 17, 374, 376, 378. Τῆς
 ἐκκλησίας καθαρὰ διδασκαλία.—
 60.
 Ἐκκλησιαστικὰ χειρόγραφα. —
 422, 427, 432.
 Ἐκλογάδιον Εὐαγγελίου.—255.
 Ἐκλογαὶ ἀπὸ διαφόρων βιβλίων.
 — 120.
 Ἐκλογή νόμου τῶν Ἰσραηλιτῶν.
 — 3.
 Ἐλαιον· περὶ τῆς δι' αὐτοῦ χρί-
 σεως. — 139. Ἀκολουθία εἰς
 τὸ ἅγιον ἔλαιον.—154.
 Ἐλασσών.—377, 384, 400.
 Ἐλεαβοῦρκος.—134.
 Ἐλεγμοί.—202, 417.
 Ἐλένη ἡ ἁγία· βίος.—70.
 Ἐλένη Παλαιολογίνα.—172.
 Ἐλεοῦσα· ναὸς τῆς Θεοτόκου.—
 146.
 Ἐλεοῦσης μονὴ ἐν Κρήτῃ.—28,
 502.
 Ἐλισάβετ.—68, 143.
 Ἐλλάδος Ἐκκλησία.—191.
 Ἐλλάς γλῶττα. — 391.
 Ἐλλην, Ἑλληνες. — 63, 161,
 162, 215, 218, 232, 327,
 365, 389, 398.
 Ἐλληνικὴ κακομύθεια.—164.
 Ἐλληνικὸν μουσεῖον ἐν Βουκου-
 ρεστίῳ.—88, 90.
 Ἐλληνοβλαχικὴ λειτουργία.—335.
 Ἐλλησποντίων ἐπαρχία. — 378.

- Ἐλος.—19. 400, 401, 402, 416, 436, 448.
 Ἐλπιδηφόρος ὁ ἅγιος μάρτυς.— 27.
 Ἐμμανουὴλ θησαυρός. — 427, 430.
 Ἐμμανουὴλ Ἰωαννίδης. — 25, 290, 451.
 Ἐμμανουὴλ Μουσχιώτης.—446, 456.
 Ἐμμανουὴλ Μοσχόπουλος.—456.
 Ἐμμανουὴλ Τροχάνης Λάκων.— 456.
 Ἐμεσα, Ἐμισσα, Ἐμμεσα. — 193, 252, 295, 363.
 Ἐνεταῖαι.—302. 303.
 Ἐνετική ἀριστοκρατεία.—368.
 Ἐνετοί.—93, 303, 394.
 Ἐξαήμερον.—423.
 Ἐξαποστείλῃα.—419.
 Ἐξελληνισμὸς ὀνομάτων.—63.
 Ἐξοδιαστικόν.—153.
 Ἐξοδος τῆς Πεντατεύχου.—46, 197.
 Ἐξομολογήσεως περί.—450.
 Ἐξορκισμοί.—151, 152.
 Ἐξώτοιχα Τραπεζοῦντος.—298.
 Ἐορτολόγιον.—328, 423.
 Ἐορτῶν περί.—352.
 Ἐπαγγελίας γῆ.—36.
 Ἐπακτος νῆσος—430.
 Ἐπιγράμματα ποικίλα.—36, 81, 85, 92, 123, 124, 126, 158, 165, 184, 185, 191, 192, 224, 225, 254, 285, 296, 400, 401, 402, 416, 436, 448.
 Ἐπιγραμματοποιίας περί.—192.
 Ἐπιγραφαὶ παλαιαί.—400.
 Ἐπιδαύριος.—301.
 Ἐπίκτητος.—420, 422.
 Ἐπιστήμη ἡ ὀσία βίος.—27.
 Ἐπιστολάριον. — 428. Ἐπιστολῶν τύποι — 35, 88, 140, 270, 437, 456. Ἐπιστολαὶ διάφοροι. — 158, 445, 456. Ἐπιστολῶν χαρακτήρες — 446. Ἐπιστολῶν σημειώσεις. — 310. Πατριαρχικῆς ἐπιστολογραφίας παραδείγματα.—64.
 Ἐπιτάφιοι λόγοι τίνι μεθόδῳ γίνονται. — 58.
 Ἐπιφάνιος, ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου· λόγοι διάφοροι. — 444. Λόγος εἰς τὴν ταφὴν τοῦ Κυρίου, ἢ εἰς τὸ μέγα Σάββατον. — 113, 150, 456. Εἰς τὴν ἔγερσιν τοῦ Λαζάρου.—150. Λόγος ἀνεπίγραφος. — 187. Περὶ πίστεως.—277. Φυσιολόγος.—457. Τεμάχη.—193.
 Ἐπιφάνιος μοναχός· τεμάχη.—359.
 Ἐπιφάνιος Ματτέος Κύπριος, τῶν ἀρχιεπίσκοπος Ἰορδάνου.—261.
 Ἐποποιίας μέτρα. — 123.
 Ἐπτὰ-φωμίων (τοῦ) χωρίον. — 377.
 Ἐρβάν Ἰουδαῖος.—186, 427.
 Ἐρδελία. — 34.
 Ἐρζρούμην. — 297, 300.

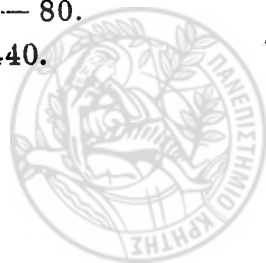
- Ἑρμηνευτικῆς ἀνωνύμου ζητήματα. — 81.
- Ἑρμῆς ὁ Τρισμέγιστος. — 165.
- Ἑρμογένους ῥητορικῆ. — 408, 409, 445, 457.
- Ἑρσέκιον. — 402.
- Ἑρυνδρά Θάλασσα. — 268.
- Ἑρύκιος. — 296.
- Ἑρωταποκρίσεις ἀνώνυμοι. — 35, 428.
- Ἑρωτιανός. — 442.
- Ἑσχέλιος: Δαυίδ.
- Ἑσόπτρου μοναστήριον. — 208.
- Ἑτομολογικὸν Σουΐδα. — 61.
- Εὔα. — 413.
- Εὐαγγέλιον. — 337, 471. Εὐαγγέλιον λειτουργικόν. — 25, 250, 412, 419, 428, 450, 456. Εὐαγγέλια τῶν Κυριακῶν. — 250. Εὐαγγέλια Σαββατοκυριακά. — 322. Εὐαγγέλιον μεθ' ἑρμηνειῆς Ἰω. Χρυσοστόμου. — 275, 356. Εὐαγγέλιον περσικόν. — 196. Εὐαγγέλια μεθ' ἑρμηνειῆς Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας. — 162, 163. Εὐαγγελίων ἐξηγηταί. — 52. Εὐαγγελικὰ ῥητά. — 5, 411. Εὐαγγελίων συναξάρια. — 184, 250, 255, 259. Στίχοι εἰς τὸ Εὐαγγέλιον. — 164. Εὐαγγελίου κήρυκες. — 168, 169, 263, 288, 364. Εὐαγγέλια τῆς Θεομήτορος. — 339. Εὐαγγέλια ἑωθινά. — 61, 331. Περὶ τοῦ πῶς διδάσκεται τὸ Εὐαγγέλιον. — 77, 363.
- Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου. — 237, 357.
- Εὐαγγελίστρια. — 298.
- Εὐάγγελος. — 394.
- Εὐάγριος μονάζων. — 277, 411.
- Εὐαγρίου τεμάχη. — 74.
- Εὔβοια. — 430.
- Εὐγενίας τῆς ὁσίας βίος. — 111.
- Εὐγένιος, πάπας Ῥώμης. — 221.
- Εὐγενικός: Γεώργιος, Ἰωάννης, Μάρκος.
- Εὐγένιος Αἰτωλὸς ὁ Γιαννούλις. — 108, 155.
- Εὐγένιος ὁ Βούλγαρις. — 30, 60, 90, 271, 364.
- Εὐγένιος, ἐπίσκοπος Θαυμακοῦ 1783. — 364.
- Εὐγένιος, ἱερομόναχος Σουμελιώτης 1760. — 258, 502.
- Εὐδοκίμου τοῦ ὁσίου βίος. — 29.
- Εὐδοξία. — 273.
- Εὐεργετηνός. — 456.
- Εὐεργέτιδος μοναστήριον. — 272.
- Εὐθάλιος διάκονος. — 163.
- Εὐθύμιος ὁ ὅσιος: μονὴ ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ. — 387. Τὸ κρανίον αὐτοῦ. — 204.
- Εὐθύμιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Λέοντος τοῦ Σοφοῦ. — 92.
- Εὐθύμιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Χατουρά. — 299.
- Εὐθύμιος πρωτοσύγκελλος, γενόμενος μητροπολίτης Βιδύνης 1620. — 9.

- Εὐθύμιος μοναχὸς ὁ Βαρός. — 353, 502.
- Εὐθύμιος ὁ καὶ Ἐφραΐμ. — 57, 503.
- Εὐθύμιος Ζυγαβηνὸς ἢ Ζυγαδηνός. — 231, 257, 361, 450, 456.
- Εὐθύμιος ἀρχιερεὺς Πωγωνιανῆς. — 385.
- Εὐθύμιος ἀρχιερεὺς Φαναρίου 1622. — 11.
- Εὐκλείδης. — 145, 149, 165, 257, 289, 407, 436, 456.
- Εὐλάλιος ἐπίσκοπος. — 411.
- Εὐλάμπιος ὁ ἅγιος μάρτυς. — 255.
- Εὐλόγιος μοναχός. — 241.
- Εὐμένης ὁ Καρδιανός. — 184.
- Εὐνομιανοί. — 410.
- Εὐνόμιος. — 276.
- Εὐξείνος Πόντος. — 267.
- Εὐπραξίας τῆς ὁσίας βίος. — 293.
- Εὐριπίδης. — 123, 435, 442.
- Εὐριπιώτης. — 289.
- Εὐριπος. — 12, 13, 14, 16, 19.
- Εὐρώπη. — 136, 258, 403.
- Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου. — 75, 161, 232, 253, 310.
- Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἐμέσης. — 193.
- Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ῥώμης. — 193.
- Εὐστάθιος ὁ ἅγιος. — 204.
- Εὐστάθιος ἐπίσκοπος τεμάχῃ. — 75, 193.
- Εὐστάθιος βεστάρχης. — 131.
- Εὐστράτιος ὁ ἅγιος μάρτυς. — 212.
- Εὐστράτιος διδάσκαλος. — 80.
- Εὐστράτιος Ἀργέντης. — 104.
- Εὐστράτιος, μητροπολίτης Νικαίας. — 360, 365.
- Εὐστράτιος Νταμπίζας. — 265.
- Εὐτρόπιος. — 125.
- Εὐτύχης αἰρεσιάρχης. — 127, 178, 247.
- Εὐτύχιος Ἀλεξανδρείας. — 174.
- Εὐφροσύνης τῆς ὁσίας βίος. — 121.
- Εὐφροσύνη Καλλιμάχου. — 287.
- Εὐφρόσυνος Μαῦρος ὁ ὄσιος. — 160.
- Εὐχαὶ διάφοροι. — 31, 73, 139, 151, 152, 153, 154, 176, 282, 287, 322, 329, 330, 331, 346, 351, 352, 362, 456.
- Εὐχάϊτα. — 72, 112.
- Εὐχαριστίας τῆς ἁγίας πέρι. — 432, 456.
- Εὐχελαίω ἄσματικός κανών. — 154.
- Εὐχολόγια. — 101, 118, 150, 329, 456.
- Ἐφέσιοι. — 93, 216, 221.
- Ἐφεσος. — 21, 41, 84, 85, 117, 118, 177, 181, 182, 208, 222, 255, 263, 292, 295, 316, 317, 324, 351, 382, 406, 407.
- Ἐφραΐμ ὁ Δέκαρχος. — 400.
- Ἐφραΐμ πατριάρχης Ἱεροσολύμων. — 6, 346.
- Ἐφραϊμ ἐπίσκοπος Καρίας. — 249.

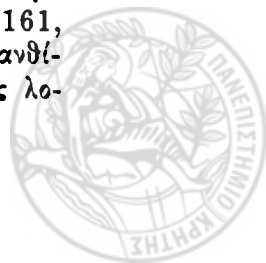
- Ἐφραΐμ ὁ Σύρος. — 122, 128, 143, 160, 193, 209, 211, 280.
- Ἐφραΐμ υἱὸς Μαργαρίτου ἱερέως. — 27, 503.
- Ἐφραΐμ ἐπίσκοπος Χερσῶνος. — 121.
- Ἐφραΐμη μαχαλλᾶς. — 300.
- Ζαβεριώτου γένος. — 300.
- Ζαβράνου θεολογία. — 218, 423, 456.
- Ζαγορά. — 286.
- Ζαγοριανός. — 189.
- Ζακύνθιος. — 321.
- Ζάκυνθος. — 371.
- Ζακχαΐος. — 236, 243.
- Ζαποροβιενσιῶν στρατεύματα. — 382.
- Ζάτουνα (τοῦ) χωρίον. — 377.
- Ζαχαρίας ὁ προφήτης. — 47, 68, 143.
- Ζαχαρίας Μυτιλήνης. — 218.
- Ζαχαρίας ὁ καὶ Ζγουρομάλης. — 397.
- Ζαχαρίας Κῶος 1682. — 146, 498.
- Ζαχαρίας ἀρχιερεὺς Πρεσπῶν 1622-1625. — 12, 19.
- Ζγουρομάλης. — 397.
- Ζέου πέρι. — 186, 187.
- Ζερλικτζίδων ρουφέτιον. — 313.
- Ζέφωνος χωρίον. — 298.
- Ζήνων αὐτοκράτωρ. — 121.
- Ζήσης Θεοδοσιάδης. — 287.
- Ζητούνιον. — 10, 12.
- Ζιγαβηνός, Ζυγαβηνός, Ζυγαδη-
νός: Εὐθύμιος.
- Ζοιρνικάβιος. — 457.
- Ζωδίων πέρι. — 290, 446.
- Ζωὴ αὐτοκράτειρα. — 203.
- Ζωὴ Μουρούζη. — 287.
- Ζωναρᾶς: Ἰωάννης.
- Ζώνη ἡ Τιμία. — 191.
- Ζωοδόχος Πηγῆ. — 383.
- Ζωοδόχος Τάφος. — 297, 349.
- Ζώσιμος ὁ θεῖος. — 105.
- Ἴηλιὸν ἢ Ἴηλίας ὁ προφήτης. — 68, 185, 312, 319, 401. Μο-
ναστήριον ἐγγὺς τῆς Ἱερουσα-
λήμ. — 349.
- Ἴηλίας φιλόσοφος. — 284.
- Ἴηλίας Μηλιάτης. — 200, 424, 427.
- Ἴηλίας ἄμπου-Μιχαήλ. — 201.
- Ἴηλιάσκος: Ράδουλ.
- Ἴηλιόδωρος φιλόσοφος. — 106, 436, 457.
- Ἴηπειρος Παλαιά. — 63, 144, 305.
- Ἴηράκλεια Θράκης. — 8, 11, 16, 18, 19, 64, 154, 170, 193, 194, 238, 240, 369, 371, 376, 382, 384, 401.
- Ἴηράκλειοι στῆλαι. — 136.
- Ἴηράκλειος αὐτοκράτωρ. — 113.
Βροντολόγιον αὐτοῦ. — 190.
- Ἴηρόδοτος. — 261.
- Ἴηρώδης. — 143.
- Ἴηρωδιανός ἱστοριογράφος. — 80.
- Ἴηρωδιανός ὁ τεχνικός. — 440.

- Ἡρωδιάς.—67, 68, 273.
 Ἡρων φιλόσοφος.—411.
 Ἡσαίας ὁ προφήτης.—32, 47, 416.
 Ἡσαίας ἔγκλειστος.—457.
 Ἡσαίας μοναχός, δομέστικος.—179, 199, 407.
 Ἡσαίας ἱερεύς XVII.—73, 503.
 Ἡσαίας ἱερομόναχος 1620.—8.
 Ἡσαίας ἕτερος ἱερομόναχος.—313.
 Ἡσαίας Μπαλαμπάνος.—240.
 Ἡσαίας Πισᾶνος.—303.
 Ἡσαίας Τροφήμιος.—334.
 Ἡσίοδος.—124, 125, 126, 296, 435, 436, 448.
 Θαβώριον.—115, 195, 270, 327, 446.
 Θαλάσσιος.—222.
 Θαυμακοῦ ἐπίσκοποι.—10, 314, 364.
 Θαυμαστοορεΐτης.—249.
 Θέματα ἢ Θεματογραφία.—88, 90, 103, 266, 285, 448.
 Θεμιστιος.—126.
 Θεόγνωστος.—393.
 Θεοδοσιάδης: Ζήσης.
 Θεοδόσιος ὁ ὄσιος βίος.—426.
 Θεοδόσιος αὐτοκράτωρ ὁ μέγας.—106.
 Θεοδόσιος, ἱερομόναχος τῆς ἐγγύς Σωζοπόλεως μονῆς τοῦ Προδρόμου 1614.—304, 305, 498.
 Θεοδόσιος Ἀλεξανδρεύς.—443, 457.
 Θεοδόσιος, ἐπίσκοπος Γολγοθᾶ 1625.—19.
 Θεοδόσιος πατριάρχης.—128.
 Θεοδόσιος, μητροπολίτης Μηδείας.—14.
 Θεοδόσιος, μητροπολίτης Οὐγκρόβλαχίας.—386, 390.
 Θεοδόσιος ὄσιος ὁ Πετζερσκιώτης.—103, 457.
 Θεοδοσιούπολις.—297, 300.
 Θεοδοτίων.—32.
 Θεόδοτος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας.—211.
 Θεόδουλος ὁ ὄσιος.—255.
 Θεόδουλος μοναχός.—249.
 Θεοδώρα ἡ ὄσια βίος.—121.
 Θεοδώρα αὐτοκράτειρα.—203.
 Θεοδώρα Ὁρλένκου.—381.
 Θεοδώρα Ῥαούλαϊνα Κατακουζηνή Παλαιολογίνα.—210.
 Θεοδωρῆς Σινωπεύς.—296.
 Θεοδώρητος ὁ Κύρρου.—2, 32, 36, 41, 125, 193, 219, 220, 251, 362, 421, 447, 457.
 Θεοδώριτος, μητροπολίτης Λακεδαιμονίας 1679.—305, 503.
 Θεόδωροι ἅγιοι ναὸς ἐν Ἀτταλείᾳ.—372.
 Θεόδωρος ὁ μεγαλομάρτυς.—67, 69, 122.
 Θεόδωρος ὁ Τήρων.—113, 204, 311, 319, 328.
 Θεόδωρος Ἀβουκαράς.—279, 451.

- 227, 307, 341. Μετάστασις. — 248. Θαῦμα τῆς Θεοτόκου. — 276. Ζώνη αὐτῆς. — 67. Ἑορταὶ τῆς Θεοτόκου. — 227, 350, 357. Κανόνες ἁσματικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον. — 38, 129, 282. Ἀκάθιστος ὕμνος. — 101, 352. Ὑμνος. — 195, 280. Εὐχαί. — 79, 114, 282. Δοξαστικόν. — 357. Στίχοι ἔμμετροι. — 156, 351. Νὰὸς τῆς Θεοτόκου ἐν τῇ Γεδσημανῇ. — 83, 84. Ἔτερος, ὁ ἐν τῇ Νέᾳ Μονῇ τῆς Χίου. — 130. Ἔτερος, ὁ τῆς Ἐλεούσης. — 146. Ἔτερος ἐν τῇ Πέτρα. — 250. Ἔτερος, ὁ τῆς Μαγουριωτίσσης. — 315. Ἔτερος, ὁ τῆς Φανερωμένης ἐν Λευκωσίᾳ τῆς Κύπρου. — 369. Μονὴ ἢ τῶν Ἀψιδίων. — 34, 503. Ἐτέρα Φωτεινὸν καλουμένη. — 372.
- Θεοφάνης τις. — 185.
- Θεοφάνης νεομάρτυς. — 320.
- Θεοφάνης ὀρθόδοξος. — 49.
- Θεοφάνης καλλιγράφος XVI. — 332, 498.
- Θεοφάνης διδάσκαλος. — 30.
- Θεοφάνης μοναχὸς καὶ φιλόσοφος. — 279.
- Θεοφάνης ὕμνογράφος. — 249.
- Θεοφάνης, μητροπολίτης Ἀθηνῶν 1616-1622. — 12, 13, 20.
- Θεοφάνης Ἀναστασιώτης. — 134.
- Θεοφάνης ὁ Γραπτὸς βίος. — 210.
- Θεοφάνης Ἱεροσολύμων πατριάρχης. — 20, 21, 145.
- Θεοφάνης Καλογηρᾶς. — 138, 503.
- Θεοφάνης Καρύκης. — 249.
- Θεοφάνης Κεραμεύς. — 233, 234, 457.
- Θεοφάνης α' Μηδείας. — 53, 223, 324.
- Θεοφάνης β' Μηδείας. — 16.
- Θεοφάνης Νικαίας 1278. — 382.
- Θεοφάνης ἕτερος Νικαίας κατὰ Ἰουδαίων. — 138, 312, 428, 457. Περὶ τῆς κατὰ Χριστὸν ζωῆς. — 312. Περὶ τοῦ Θαβωρίου φωτός. — 270, 457. Ἐπιστολαί. — 326. Ἔργα δογματικὰ δύο. — 327.
- Θεοφάνης α', μητροπολίτης Παλαιῶν Πατρῶν 1616-1626. — 9, 10, 11, 12, 13, 14, 19, 20.
- Θεοφάνης β', μητροπολίτης Π. Πατρῶν, μετατεθεὶς ἐκ Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου 1641. — 16.
- Θεοφάνης, μητροπολίτης Σηλυβρίας † 1718. — 8.
- Θεοφάνια, Θεοφάνεια. — 112, 121, 152, 213, 228, 237, 330, 397, 411.
- Θεόφιλος αὐτοκράτωρ. — 70, 113.
- Θεόφιλος ἐπίσκοπος. — 192.
- Θεόφιλος Ἀλεξανδρείας. — 43, 310, 358.
- Θεόφιλος ἐπίσκοπος Ῥοδοστοῦ 1683. — 170.
- Θεόφιλος Κορυθαλλεύς. — 91, 155, 227. Ἐκδσεις συλλογιστικῆς πραγματείας. — 161, 258, 428. Λογικῆς ἀπανθίσματα. — 94. Σύνοψις τῆς λο-

- γικῆς Ἀριστοτέλους. — 154.
 Φυσικὴ ἀκρόασις.—415, 431,
 459. Εἰς τὸ περὶ ἑρμηνείας
 Ἀριστοτέλους. — 161, 459.
 Μεταφυσική.—428, 448, 459.
 Εἰς τὰ πρότερα ἀναλυτικά. —
 161. Εἰς τὰ ὕστερα ἀναλυτικά.
 —143, 161. Εἰς τὰ περὶ οὐ-
 ρανοῦ.—106, 147, 428, 448,
 459. Εἰς τὰ περὶ ψυχῆς. —
 438, 459, 460. Ῥητορική.—
 155, 156, 425, 443. Ποιη-
 τική.—123, 141. Περί ἀστρο-
 λογίας.—290, 458. Σφαιρική
 γεωγραφία.—109, 460. Τύ-
 ποι ἐπιστολικοί. — 88. Λόγος
 εἰς κοιμηθέντας. — 228. Περί
 τῶν θεοπρεπῶν ὀνομάτων. —
 327.
 Θεόφραστος.—393.
 Θεοφράστου χαρακτῆρες.—409.
 Θεοφύλακτος Βουλγαρίας. — 61,
 98, 162, 163, 270, 274,
 405, 423.
 Θεοφύλακτος Σιμοκάττης.—441,
 444.
 Θεοχάριστος.—252, 362.
 Θεραπεία.—115.
 Θερμία.—12, 14.
 Θεσσαλονίκη.—5, 10, 17, 20,
 21, 44, 49, 50, 52, 64, 72,
 133, 150, 222, 230, 260,
 276, 278, 279, 371, 376,
 400, 404, 410, 420, 430.
 Θετταλία. — 89.
 Θετταλός.—249.
 Θεῶν μαθηματικός.—145, 149,
 289, 291.
 Θεῶν ἐπιγραμματοποιός. — 165,
 435.
 Θεῶν Σμυρναῖος.—428.
 Θῆβαι. —13, 14, 19, 20, 274.
 Θηβαῖος.—280.
 Θηκαράς.—170, 362.
 Θμοῦσις.—193.
 Θουκυδίδης.—80, 125.
 Θράκη.—365, 382.
 Θύρα πόλις ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ.—25.
 Θωμᾶς ὁ ἀπόστολος. — 52, 68,
 72, 227, 284.
 Θωμᾶς, ἐπίσκοπος Ἀγγλο-Βρε-
 ταννίας 1722.—24.
 Θωμᾶς Ἀχίνος ἢ Ἀκουῖνος. —
 55, 305, 389, 391, 423.
 Θωμᾶς Κωνσταντινουπόλεως. —
 250.
 Θωμᾶς Ἐλεαβοῦρκος Νοταράς.—
 134.
 Θωμᾶς ὁ τοῦ Διακόνου, χαρτο-
 φύλαξ τῆς Ἀγγλο-Βρεταννίας
 1722.—24.
 Ἰακώβ ὁ προπάτωρ.—162, 229.
 Ἰακωβίται.—128, 354.
 Ἰάκωβός τις 1781.—87, 498.
 Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφίδης. — 175.
 Λειτουργία. — 84, 85, 295.
 Λόγος περὶ τοῦ γενεσίου τῆς
 Θεοτόκου.—121, 208. Ἐρω-
 τήσεις.—458. Ἀσματικὴ ἀκο-
 λουθία εἰς τὸν Ἰάκωβον.—406.
 Ἰάκωβος, μητροπολίτης Ἀθηνῶν.
 — 369.
 Ἰάκωβος, Βατοπαιδινὸς μοναχός
 1842.—84, 498.

- Ἰάκωβος πρώην Γάνου καὶ Χώρας 1641. — 16.
- Ἰάκωβος (Καρατζᾶς). — 397.
- Ἰάκωβος, Ἰβηρίτης ἱερομόναχος 1701. — 321, 498.
- Ἰάκωβος, ἀρχιμανδρίτης Ἰωαννίνων. — 45.
- Ἰάκωβος, ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου. — 316.
- Ἰάκωβος, Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης. — 22, 373.
- Ἰάκωβος Μπονάτζης. — 126.
- Ἰάκωβος ἐκ Μυριοφύτου, ἱεροδιάκονος 1771. — 100, 498.
- Ἰάκωβος, ἀρχιερεὺς Πολυανῆς, εἶτα Σηλυβρίας 1618. — 8.
- Ἰάκωβος πρωτοψάλτης. — 320, 350.
- Ἰάκωβος, ἐπίσκοπος Σκοτο-Βρεταννίας 1722. — 24.
- Ἰάκωβος, Σμύρνης μητροπολίτης 1636-7. — 8.
- Ἰάκωβος, Φερσάλων ἀρχιεπίσκοπος. — 382.
- Ἰαμβεῖον εἰς τὸν ἀπόστολον Παῦλον. — 163.
- Ἰαμβικά ποιημάτια. — 163, 164, 165.
- Ἰαμβικοῦ μέτρου πέρι. — 446.
- Ἰαροσλάβη. — 91.
- Ἰάσιον. — 108, 399.
- Ἰατρικά. — 159, 195, 429.
- Ἰατροσόφια. — 91, 355.
- Ἰβηρες. — 400. Μονὴ τῶν Ἰβήρων ἐν τῷ Ἀθῶνι. — 306, 365.
- Ἰβηρία. — 400.
- Ἰβηρίτης, Ἰβηρίτης. — 75, 249, 283, 321, 355.
- Ἰγνάτιος ὁ ἅγιος. — 202.
- Ἰγνάτιος ἱερομόναχος. — 293.
- Ἰγνάτιος μοναχός, μελιστής ἐκκλησιαστικῶν ἀσμάτων. — 249.
- Ἰγνάτιος, πρωτοσύγκελλος Νικομηδεῖας 1680. — 410.
- Ἰγνάτιος, μητροπολίτης Θεσσαλονίκης 1723. — 194, 371, 376.
- Ἰγνάτιος, προηγούμενος Ἰβηρίτης 1792. — 75, 503.
- Ἰγνάτιος Κωνσταντινουπόλεως βίος ἀκέφαλος. — 335.
- Ἰγνάτιος Ὁζενοβίχιος 1649. — 334.
- Ἰγνάτιος, μητροπολίτης Ῥόδου. — 377.
- Ἰγνάτιος Σάμιος, ἱεροδιάκονος. — 359, 503.
- Ἰγνάτιος Σαρασίτης. — 299.
- Ἰγνάτιος, μητροπολίτης Σοφίας 1640. — 14, 15.
- Ἰγνάτιος, μητροπολίτης Τραπεζοῦντος. — 8.
- Ἰγνάτιος, ἀρχιεπίσκοπος Χαλδίας. — 299, 300.
- Ἰγνάτιος, ἀρχιερεὺς Χίου 1622. — 12.
- Ἰδέα = Ἰδαία. — 413.
- Ἰδικὸν ὄρος. — 413.
- Ἰδιόμελα. — 85, 357, 419.
- Ἰεζάβελ. — 273.
- Ἰεζεκιήλ ὁ προφήτης. — 32, 47, 411.

- Ἰεζεκιήλ, πρωτοσύγκελλος τῆς Μ.
Ἐκκλησίας 1626.—14.
- Ἰεζεκιήλ, ἐπίσκοπος Εὐρίπου
1641.—16.
- Ἰεζεκιήλ, μητροπολίτης Κορίν-
θου, εἶτα Σοφίας.—15, 16.
- Ἰεράζ, μέγας λογοθέτης.—238,
336, 417, 458.
- Ἰεράπολις.—370, 385.
- Ἰερεμίας ὁ προφήτης.—32, 47,
151.
- Ἰερεμίας, ἀρχιεπίσκοπος Ἀγγλο-
Βρετανίας 1722.—24.
- Ἰερεμίας, μητροπολίτης Ἀδρια-
νουπόλεως 1580.—418.
- Ἰερεμίας, μητροπολίτης Ἡρακλείας
1636-7.—8.
- Ἰερεμίας Κακαβέλας.—35, 415,
498.
- Ἰερεμίας, ἀρχιερεὺς Κίτρους, εἶτα
Πολυανῆς.—8, 10, 20, 21.
- Ἰερεμίας α΄ Κωνσταντινουπόλεως.
—418.
- Ἰερεμίας β΄ Κωνσταντινουπόλεως.
—4, 200, 217, 302, 303,
320, 363, 369, 372.
- Ἰερεμίας γ΄ Κωνσταντινουπόλεως.
—24, 194, 376, 377, 378,
382, 395, 397, 399, 401,
406.
- Ἰερεμίας, μητροπολίτης Νικαίας.
—384.
- Ἰερεμίας, μητροπολίτης Παρονα-
ξίας 1622-24.—11, 13.
- Ἰερεμίας, μητροπολίτης Σηλυ-
βρίας 1619.—10.
- Ἰερεμίας, μητροπολίτης Σοφίας.—
384.
- Ἰερεμίας Τζανκαρέλος.—176,
563.
- Ἰερεμίας, μητροπολίτης Χαλκη-
δόνος 1685.—170.
- Ἰερεμίας, ἀρχιερεὺς Χίου 1641.
—16.
- Ἰερόθεος ἱερομόναχος, ἐκκλησιάρ-
χης 1644.—146, 498.
- Ἰερόθεος (Ἀγιοταφίτης).—154.
- Ἰερόθεος, μητροπολίτης Δρύστρας.
—104, 106, 377, 503.
- Ἰερόθεος, ἀρχιεπίσκοπος Θαβω-
ρίου.—195, 498.
- Ἰερόθεος, μητροπολίτης Μονεμ-
βασίας.—136, 219, 498.
- Ἰεροκλέους ἀστεῖα.—400.
- Ἰεροσόλυμα, Ἱερουσαλήμ.—2, 3,
6, 7, 20, 21, 24, 26, 27, 31,
35, 36, 37, 41, 43, 45, 63,
77, 79, 81, 82, 83, 85, 86,
87, 90, 99, 100, 103, 113,
118, 128, 129, 136, 144,
145, 146, 148, 158, 160,
166, 170, 175, 176, 182,
185, 194, 195, 196, 201,
205, 206, 212, 224, 226,
228, 229, 230, 232, 233,
246, 249, 251, 253, 259,
261, 263, 265, 267, 269,
271, 287, 288, 290, 294,
297, 391, 305, 306, 307,
310, 311, 328, 338, 347,
348, 349, 354, 356, 357,
359, 366, 367, 368, 370,
371, 372, 374, 383, 384,
385, 386, 387, 389, 396.

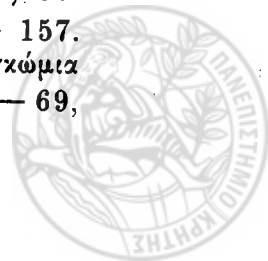
- 397, 398, 399, 400, 401, 402, 406, 414, 416, 417, 421, 425, 427, 428, 430, 431, 441, 445.
- Ἱεροσολυμικὸς Θρόνος.—184.
- Ἱεροσολυμῖται.—147, 194, 208, 212, 249, 255, 321, 326.
- Ἱέρων ὁ ἅγιος μάρτυς.—27.
- Ἱερώνυμος.—457.
- Ἱερώνυμος Μυριανθεύς.—338.
- Ἱησουῖται.—137, 167, 364.
- Ἰκόνιον.—121, 250, 371.
- Ἰλαρίων ἱερομόναχος.—240.
- Ἰλαρίων Γραδενίγος.—304, 498.
- Ἰλαρίων (Κύπριος) Κιγάλας.—124, 443, 457.
- Ἰλαρίων, ἐπίσκοπος Ῥιμνίκου.—385.
- Ἰμβρος.—20, 418.
- Ἰνδία.—149.
- Ἰνδικά.—267.
- Ἰνδικοπλεύστης.—254, 255.
- Ἰνδοί.—292.
- Ἰνδοῦ καὶ φιλοσόφου διάλεξις.—198.
- Ἰνεον = Οἰνότη.—297.
- Ἰνοκέντιος Γιζιέλας.—365.
- Ἰνστιτούτα.—420, 432, 458.
- Ἰόλαος.—137.
- Ἰονόπολις.—399.
- Ἰόππη.—388.
- Ἰορδάνης ποταμός.—311.
- Ἰουβενάλιου σάτυραι.—411.
- Ἰουγλάρης.—285, 457.
- Ἰουδαία.—4, 119.
- Ἰουδαϊκά.—31.
- Ἰουδαϊκαὶ φαμελῖαι ἐν Χίφ.—131.
- Ἰουδαῖοι.—32, 66, 129, 138, 150, 162, 186, 232, 251, 275, 310, 312, 362, 427, 428, 447.
- Ἰούδα φυλή.—1.
- Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης.—18, 67, 68, 213.
- Ἰουλιανὸς αὐτοκράτωρ.—161, 411, 444.
- Ἰουλιανός: Δημήτριος.
- Ἰουλίου νόμοι.—366.
- Ἰουστίνη ἡ ἅγια μάρτυς.—393.
- Ἰουστινιανὴ ἀ΄=Ἀχρίς.—74.
- Ἰουστινιανὴ ἡ Νέα = Κύπρος.—301, 318.
- Ἰουστινιανὸς αὐτοκράτωρ.—80, 94, 103, 337, 367, 457.
- Ἰουστίνος ὁ ἅγιος μάρτυς.—74, 84, 128, 295, 279, 459.
- Ἰουστίνος Δεκάδου.—126.
- Ἰπέκιον.—401.
- Ἰπποκράτης.—161, 428, 442.
- Ἰππόλυτος Ῥώμης.—128, 193, 255, 450.
- Ἰππόλυτος Θηβαῖος.—280.
- Ἰππών.—422.
- Ἰσαὰκ ὁ προπάτωρ.—143, 211.
- Ἰσαὰκ Ἀργυρός.—109, 290, 458.
- Ἰσαάκ, Ἐφέσου μητροπολίτης.—382.
- Ἰσαὰκ ἀββᾶς ὁ Σύρος.—164, 261, 262, 457.

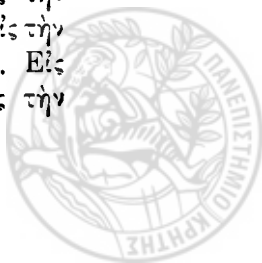
- Ἰσαάκιος σεβαστοκράτωρ. — 55, 106, 429, 457.
- Ἰσαάκιος Τζέτζης.—125.
- Ἰσαυρία.—212.
- Ἰσίδωρος Γλαβάς.—5.
- Ἰσίδωρος Πηλουσιώτης. — 33, 193, 284, 444.
- Ἰσμαήλ ὁ ἅγιος μάρτυς.—28.
- Ἰσμαήλ-πασᾶς, σερασκέρης. — 114, 115.
- Ἰσοκράτης.—80, 265, 436, 439, 443.
- Ἰσόψηφα. — 271.
- Ἰσραήλ.—2.
- Ἰσραηλίται. — 3.
- Ἰστρος ποταμός.—38.
- Ἰταλία —116, 126, 177, 215, 406.
- Ἰταλικὴ διάλεκτος. — 390, 391.
- Ἰταλικὴ θεματογραφία.—183.
- Ἰταλοί.—55, 144, 279.
- Ἰωακείμ ὁ δίκαιος.—209.
- Ἰωακείμ διδάσκαλος.—299.
- Ἰωακείμ, πρωτοσύγκελλος Ἁγιοταφίτης 1726. — 294, 307, 503.
- Ἰωακείμ, Βερροίας μητροπολίτης, εἶτα Ἐφέσου.—317.
- Ἰωακείμ, Βιζύης μητροπολίτης.— 377.
- Ἰωακείμ πρῶην Δρύστης 1618. — 9.
- Ἰωακείμ, Ἰμβρου μητροπολίτης 1580.—418.
- Ἰωακείμ Καβάκος.—202.
- Ἰωακείμ Κύπριος, ἀρχιμανδρίτης. — 40, 458.
- Ἰωακείμ, Μοσχοβίας πατριάρχης 1690.—167.
- Ἰωακείμ Προικοννήσιος, ἱερομόναχος 1714-1751.—259, 498.
- Ἰωακείμ Σιναΐτης.—48.
- Ἰωακείμ, Φιλίππων καὶ Δράμας μητροπολίτης.—396.
- Ἰωαννάκης Βυζάντιος (Μουσελίμης).—397.
- Ἰωάννης ἀββᾶς ὁ προφήτης. — 246.
- Ἰωάννης· κατὰ Ἰακωβιτῶν.—128.
- Ἰωάννης ἔξαρχος XV.—53.
- Ἰωάννης ἱερομόναχος, προηγούμενος καὶ σκευοφύλαξ τῆς μονῆς τοῦ Διονυσίου 1716.—251.
- Ἰωάννης μητροπολίτης. — 416.
- Ἰωάννης μοναχὸς (Νεαμονίτης).— 203.
- Ἰωάννης (Βέκκος). — 6, 382, 404.
- Ἰωάννης, Βιζύης μητροπολίτης 1278.—382.
- Ἰωάννης Βυζάντιος, ἱερεὺς καλλιγράφος 1680.—3, 498.
- Ἰωάννης ὁ Γλυκός.— 249, 458.
- Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός. — 31, 84, 260, 423, 447. Πηγὴ γνώσεως (διαλεκτικὰ, ἢ λογικὴ, ἢ φιλόσοφα, καὶ ἔκδοσις ὀρθοδόξου πίστεως). — 147, 257, 260, 273, 328, 329, 354, 450, 455. Ἱερὰ Παράλληλα. — 252, 425. Δόγος εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου.—208. Εἰς τὴν κοίμησιν αὐτῆς.—68, 455.

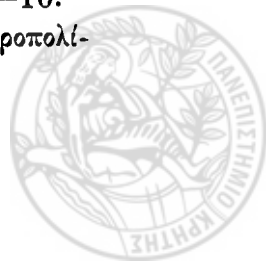
- Εἰς τὸν προφήτην Ἡλίαν. — 67, 68, 455. Περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων. — 70, 260, 296. Περὶ τοῦ κυριακοῦ σώματος. — 295, 389. Περὶ αἱρέσεων. — 432. Περὶ τῶν ἐν τῇ προθέσει τελουμένων. — 48. Περὶ τοῦ πῶς δεῖ προσκυνεῖν τὰς εἰκόνας. — 257. Λόγος ψυχωφελής. — 276. Ἐρωταποκρίσεις. — 275. Περὶ τριάδος. — 277. Περὶ κρίσεως ὀρατῆς καὶ περὶ οὐρανοῦ. — 296. Τεμάχη. — 354. Κανόνες ἱαμβικοί. — 146, 149, 335. Στιχηρά. — 249. Λόγος εἰς Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν. — 210. Στίχοι τῷ αὐτῷ. — 164.
- Ἰωάννης Δούκας αὐτοκράτωρ. — 339.
- Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων βίος. — 28.
- Ἰωάννης Εὐγενικός. — 157, 178, 389.
- Ἰωάννης Εὐριπιώτης 1580. — 289, 436, 498.
- Ἰωάννης ὁ Εὐχαΐτων. — 72, 112.
- Ἰωάννης ὁ Ζωναρᾶς. — 38, 75, 129, 164, 177, 181, 198, 199, 221, 232, 407.
- Ἰωάννης εὐαγγελιστῆς ὁ Θεολόγος. — 47, 61, 70, 163, 164, 188, 254, 272, 275, 353, 458.
- Ἰωάννης, δικαῖος τοῦ Θεσσαλονίκης XV. — 50.
- Ἰωάννης Ἱεροσολυμίτης. — 458.
- Ἰωάννης ὁ Καλυβίτης βίος. — 122, 311.
- Ἰωάννης Καντακουζηνός, αὐτοκράτωρ. — 40, 115, 116, 171, 326, 337, 423, 426, 429.
- Ἰωάννης Καρυοφύλλης. — 155, 313, 327, 384.
- Ἰωάννης [= Θεοφάνης] Κεραμεύς. — 190,
- Ἰωάννης ἐπίσκοπος Κίτρου. — 64, 358.
- Ἰωάννης Κλαδᾶς. — 358.
- Ἰωάννης Κλαυδίουπόλεως. — 186.
- Ἰωάννης ὁ τῆς Κλίμακος. — 458.
- Ἰωάννης (Κομνηνός) πορφυρογέννητος. — 2.
- Ἰωάννης Κορώνης. — 249.
- Ἰωάννης Κοσίφης. — 274.
- Ἰωάννης Κουκουζέλης. — 249, 358.
- Ἰωάννης Λαμπαδάριος. — 249.
- Ἰωάννης Μαυροκορδάτος. — 217.
- Ἰωάννης ὁ Νηστευτής. — 57, 64, 463.
- Ἰωάννης, μητροπολίτης Νικομηδείας 1278. — 382.
- Ἰωάννης νομικός ἀπὸ Κρήτης. — 440.
- Ἰωάννης Ξένος ὁ Κούλιξ 1103. — 2, 498. Πρβλ. H. Omont, *Manuscrits grecs datés, récemment acquis par la Bibliothèque Nationale*, σ. 1-2 (*Revue des Bibliothèques*, Oct.-Nov. 1898).
- Ἰωάννης Ξιφιλίνος. — 233, 234.
- Ἰωάννης β' Παλαιολόγος. — 49, 116, 132.
- Ἰωάννης Πεδιάσιμος. — 38, 39.
- Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος. — 157. Βίος αὐτοῦ. — 29. Ἐγκώμια εἰς τὸ γενέσιον αὐτοῦ. — 69,

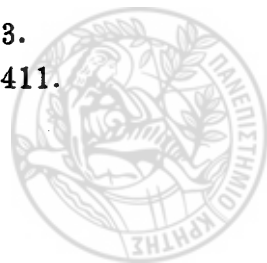
143. Λόγος εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ αὐτοῦ. — 210. Λόγοι εἰς τὴν ἀποτομὴν αὐτοῦ. — 67, 68, 227, 342. Διήγημα περὶ τῆς ἀποτομῆς ταύτης. — 89. Εἷς δάκτυλος τῆς δεξιᾶς τοῦ Προδρόμου. — 204. Στίχοι εἰς τὸν Πρόδρομον. — 164. Ὁμιλία εἰς τὸν αὐτόν. — 229. Ναὸς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Προδρόμου ἐν τῇ πολίχνῃ Κατιρλί. — 202. Ἔτερος ἐν Κωνσταντινουπόλει «ἐξω τοῦ Κυνηγοῦ». — 315. Μονὴ τοῦ Προδρόμου, ἡ τοῦ Μενοικέως. — 50. Ἐτέρα ἐν τῷ νησίῳ Σωζοπόλεως. — 304. Ἐτέρα ἐν Ῥαιδεστῷ? — 346.
- Ἰωάννης ἡ Ῥώμης. — 230.
- Ἰωάννης Σαμόσκως, νομοφύλαξ καὶ στρατηγὸς Δεχίας XVI. — 320.
- Ἰωάννης, στυλῖτης Σιναΐτης. — 221.
- Ἰωάννης, μητροπολίτης Σμύρνης 1278. — 382.
- Ἰωάννης σοφιστής. — 319, 336.
- Ἰωάννης Στάης. — 368.
- Ἰωάννης ὁ καὶ Τέκνον Ὑπακοῆς ὀνομαζόμενος. — 57.
- Ἰωάννης, Τρικκάλων ἐπίσκοπος 1278. — 382.
- Ἰωάννης ὁ Φιλόπονος. — 292, 360.
- Ἰωάννης ὁ Φουρνῆς. — 360, 361.
- Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. — 340. Ἐρμηνεῖα εἰς τὸ Εὐαγγέλιον. — 275, 356. Σύνοψις τῆς παλαιᾶς καὶ νέας Διαθήκης. — 429, 466. Ὁμιλίαι εἰς τὴν Γένεσιν. — 26, 423. Ὁμιλίαι διάφοροι. — 105, 444. Λόγος περὶ τῆς αἰωνίου κολάσεως. — 293. Ἔτερος περὶ νηστείας. — 71, 294. Ἔτερος εἰς τὸν ἀπόστολον Πέτρον καὶ τὸν προφήτην Ἠλίαν. — 312. Ἔτερος εἰς τὴν δραγμὴν. — 191. Περὶ τοῦ μὴ ὀμνῶειν. — 305. Περὶ προσευχῆς. — 284. Εἰς τὸν μάταιον βίον, ἡ περὶ ἐξόδου ψυχῆς. — 73, 122, 276. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν. — 66, 113, 160, 213. Εἰς τὸν τελώνην καὶ Φαρισαῖον. — 67, 70. Εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν. — 67. Εἰς τὴν ζηρανθεΐσαν συκῆν. — 67, 160. Περὶ τοῦ ὁμολογεῖν τὸν τίμιον σταυρόν. — 67. Εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα. — 67, 68, 213. Εἰς τὴν Ἡρωδιάδα. — 67, 68. Εἰς τὴν Ἐλισάβετ καὶ τὸν Ζαχαρίαν. — 68. Εἰς τοὺς ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον. — 68, 144. Εἰς τοὺς ἄβ' ἀποστόλους. — 68. Εἰς τὸν Λάζαρον. — 69, 71. Εἰς τὰ Βαβὰ. — 69, 71, 113. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἰνδίκτου. — 69. Εἰς τὸν Σταυρόν. — 69, 113. Εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν. — 70, 122. Περὶ μετανοίας. — 70, 71. Εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ. — 70. Εἰς τὴν Μεσονήστιμον. — 70. Εἰς τὰς δέκα παρθένους. — 71. Εἰς τὴν πόρνην καὶ εἰς τὸν Φαρισαῖον. — 71. Εἰς τὴν ταφὴν τοῦ Κυρίου. — 71. Εἰς τὴν ἀπιστίαν τοῦ Θωμᾶ. — 72. Εἰς τὸν παράλυτον. — 72. Εἰς τὴν

- Σαμαρείτιν.—72. Εἰς τὸν Ζαχαῖον.—72. Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.—72. Εἰς τὴν Πεντηκοστήν.—72. Εἰς τοὺς Ἁγίους Πάντας.—72. Περὶ τῆς ἱερωσύνης.—185. Ὁμιλία τῆ α΄ Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν.—60. Λόγος πρὸς τοὺς ἀναβαίνοντας εἰς τὰς ἵπποδρομίας.—160. Εἰς τὸν δεῖπνον τοῦ Σωτῆρος.—160. Εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ Ἰωάννου.—210. Εἰς τὸν Φιλολόγιον.—211. Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Χριστοῦ λόγοι.—211. Εἰς τὸν Ἡρώδη.—212. Εἰς τὸν Εὐτρόπιον.—125. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Τεσσαρακοστῆς.—122. Εἰς τὰ Θεοφάνια.—121. Περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.—132. Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.—112, 143. Εἰς τὴν ῥητὴν τοῦ Παύλου.—41. Ἡ θεία λειτουργία.—73, 84, 153, 176, 304, 305, 322, 329. Εὐχαί.—287, 331. Κανόνες.—305. Τεμάχη.—2, 23, 41, 74, 128, 193, 279, 280, 305, 323, 363, 389. Βίος τοῦ Χρυσοστόμου.—28, 111. Συναξάριον αὐτοῦ.—66. Λόγος καὶ ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτόν.—73, 88. Ἀσματικὴ ἀκολουθία εἰς τὸν αὐτόν.—112. Στιχηρὰ εἰς τὸν αὐτόν.—357. Στίχοι εἰς τὸν αὐτόν.—164. Εἰκόνες τοῦ Χρυσοστόμου.—73, 321, 322.
- Ἰωαννίδης: Βενιαμίν, Ἐμμανουήλ, Παγκράτιος.
- Ἰωαννίκιος ὁ ὄσιος· βίος.—27.
- Ἰωαννίκιος, Ἡρακλείας μητροπολίτης 1643.—16.
- Ἰωαννίκιος β΄ Κωνσταντινουπόλεως.—14.
- Ἰωαννίκιος Λειχοῦδης.—166.
- Ἰωαννίκιος, ἀρχιεπίσκοπος Νύσσης.—402.
- Ἰωαννίκιος Σαβαίτης 1787.—139, 498.
- Ἰωαννίκιος, Σερρῶν μητροπολίτης.—384.
- Ἰωαννίκιος, Σιναίου ἀρχιεπίσκοπος.—370, 386.
- Ἰωαννίκιος Χατζῆς, ἱεροδιάκονος.—402.
- Ἰωάννινα.—16, 18, 45, 95, 109, 117, 125, 140, 158, 205, 206, 265, 313, 317, 388, 395, 402, 415, 418.
- Ἰωαννῖται.—306.
- Ἰωάσαφ τινὸς ἀποκρίσεις.—429.
- Ἰωάσαφ ἱερομόναχος 1620.—8.
- Ἰωάσαφ πρωτοσύγκελλος 1618.—10.
- Ἰωάσαφ (Ἀγιοταφίτης).—79.
- Ἰωάσαφ, Ἀμασειᾶς μητροπολίτης.—369.
- Ἰωάσαφ, Ἐλασσῶνος ἐπίσκοπος 1636.—20.
- Ἰωάσαφ α΄, Εὐρίπου ἐπίσκοπος † 1622.—12.
- Ἰωάσαφ β΄, Εὐρίπου ἐπίσκοπος 1622-1626.—12, 13, 14, 19.
- Ἰωάσαφ, Θαυμακοῦ ἐπίσκοπος, εἶτα Ζητουνοῦ 1619.—10.
- Ἰωάσαφ, Ἰωαννίνων μητροπολίτης 1580.—418.

- Ἰωάσαφ μοναχός=Ἰωάννης Καντακουζηνός.—40, 115, 171, 326, 338.
- Ἰωάσαφ, Κορίνθου μητροπολίτης.—16.
- Ἰωάσαφ β' Κωνσταντινουπόλεως.—372.
- Ἰωάσαφ, Λακεδαιμονίας μητροπολίτης 1624.—13, 16.
- Ἰωάσαφ, Μονεμβασίας μητροπολίτης.—222.
- Ἰωάσαφ, Μοσχοβίας πατριάρχης.—96.
- Ἰωάσαφ, Παροναξίας μητροπολίτης.—369.
- Ἰωάσαφ, Προύσης μητροπολίτης 1616-1622.—13, 20.
- Ἰωάσαφ, Πτολεμαίδος ἀρχιεπίσκοπος.—370.
- Ἰωάσαφ, Φιλαδελφείας τῆς ἐν Παλαιστίνῃ ἀρχιεπίσκοπος.—79.
- Ἰωάσαφ, Χαλκηδόνος μητροπολίτης 1625.—19.
- Ἰώβ ὁ δίκαιος.—37, 92, 413, 423.
- Ἰώβ, Μοσχοβίας πατριάρχης.—400, 402.
- Ἰωβάσκος, μελιστής ἐκκλησιαστικῶν ἀσμάτων.—358.
- Ἰωὴλ ὁ προφήτης.—47.
- Ἰωνᾶς ὁ προφήτης.—32, 47.
- Ἰώσηπος.—29, 32.
- Ἰωσήφ ὁ σὼφρων ἢ πάγκαλος.—111, 211, 311.
- Ἰωσήφ ὁ μνήστωρ.—143, 211, 308.
- Ἰωσήφ μοναχός, εἷς τῶν ἰδρυτῶν τῆς Νέας Μονῆς.—203.
- Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθείας.—71.
- Ἰωσήφ Βρυέννιος.—266, 423, 429.
- Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης ὁ ποιητής.—72.
- Ἰωσήφ μοναχός ἐν Θεσσαλονίκῃ XV.—52.
- Ἰωσήφ Κωνωβίσιος.—334.
- Ἰωσήφ, Παροναξίας μητροπολίτης 1622.—11.
- Ἰωσήφ ὁ Σαβαΐτης.—82.
- Ἰωσήφ ὁ Στιλβῆς.—244, 465.
- Ἰωσήφ ἱερομόναχος, γενόμενος εἰς τα Χαλκηδόνος μητροπολίτης 1620.—9.
- Καβάκος (Ἰωακείμ).—202.
- Καβάσιλας: Νικόλαος.
- Καββάκος (Λαυρέντιος).—268.
- Καθαρτήριον πῦρ.—220.
- Καθολικά λείψανα ἐν Βριταννίᾳ.—24.
- Καθολικὴ Ὁρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία.—24.
- Καθολικὴ Ἐκκλησία.—113, 179, 219.
- Καθολικὴ Μεγάλῃ τῶν Γραικῶν Ἐκκλησία.—382.
- Καθολικὴ καὶ Μεγάλῃ Ἐκκλησία.—70.
- Καθολικὸν τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἐν Ἱεροσολύμοις.—348.
- Κάιν.—18, 414.
- Καινὴ Διαθήκη.—363, 483.
- Καινὴ Κυριακὴ.—250, 265, 411.

- Κάϊρον.—242.
- Καΐσαρ Αύγουστος.—274.
- Καισάρεια Καππαδοκίας. — 41, 43, 119, 125, 126, 128, 143, 188, 193, 212, 213, 217, 264, 275, 279, 280, 305.
- Καισάρεια Παλαιστίνης. — 93, 159, 370, 396, 401.
- Καισάρεια Φιλίππου.—36.
- Καισαρειεύς. — 87.
- Καισαρεύς. — 94.
- Καισάριος, ἀδελφὸς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.—128, 410.
- Καισάριος Πελοποννήσιος.—283.
- Καϊχόστρος. — 382.
- Κακαβέλας: Ἱερεμίας.
- Κακαριᾶς: Κωνσταντῖνος.
- Καλαμάτα.—320.
- Καλαμιώτισσα. — 25.
- Καλαυρία. — 231.
- Καλβῖνοι.—399.
- Καλενδάρια. — 441.
- Καλεντάριον. — 414.
- Καλλιάρχης.—284.
- Καλλιμάχη (Εὐφροσύνη).—287.
- Καλλίνικος, μητροπολίτης Ἀγχιάλου. — 382.
- Καλλίνικος, ἱερομόναχος Ἀναστασίτης.—186, 503.
- Καλλίνικος, μητροπολίτης Βάρνης 1723.—194.
- Καλλίνικος, μητροπολίτης Γοτθίας 1586-7.—62.
- Καλλίνικος, μητροπολίτης Ἡρακλείας. — 154, 194, 376, 401, 503.
- Καλλίνικος, μητροπολίτης Ἰωαννίνων 1643.—16.
- Καλλίνικος, μητροπολίτης Κρήτης.—369.
- Καλλίνικος β' Κωνσταντινουπόλεως.—368, 383, 387, 406.
- Καλλίνικος δ' Κωνσταντινουπόλεως.—286.
- Καλλίνικος, μητροπολίτης Προϊλάβου.—318.
- Καλλίνικος, μητροπολίτης Προύσης 1683.—170, 369.
- Καλλίνικος, μητροπολίτης Φιλιππουπόλεως.—371, 396.
- Καλλίνικος Φυτιάνος.—258.
- Καλλίπολις.—364.
- Κάλλιστος ἱερομόναχος, γενόμενος ἐπίσκοπος Ἐλασσῶνος 1636.—20.
- Κάλλιστος, μητροπολίτης Δήμνου.—20.
- Καλνικά.—298.
- Καλογηρᾶς: Θεοφάνης.
- Καλοθηκίων κτῆμα.—129.
- Καλούδης: Ἀρσένιος
- Καλουῖνος, Καλουῖνοι. — 232, 416.
- Καμαριώτης: Ματθαῖος.
- Καματηρός: Ἀνδρόνικος.
- Καμενίτζα (τοῦ)· χωρίον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Διμιτζάνης. — 377.
- Κανάβης.—338.
- Κανονάριον.—434.

- Κανόνες συνοδικοί. — 42, 101, 107, 204, 394. Ὅρα καὶ τὸ Σύνοδοι.
- Κανόνες ἀγίων.—432.
- Κανόνες τῶν Ἀποστόλων.—305, 351.
- Κανόνες ἀσματικοί. Κανὼν δεσποτικός. — 352. Εἰς τὴν Θεοτόκον. — 38, 128, 282. Εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον. — 217. Εἰς τοὺς τρεῖς μεγάλους ἱεράρχας. —128. Εἰς τὸν ὄσιον Μιχαήλ. —214. Εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον. — 150. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν. — 282. Εἰς τὸ σχίσμα τῶν Λατίνων κτλ. — 144. Εἰς τὸ εὐχέλαιον. —154. Εἰς γάμους.—282. Εἰς ἀνομβρίαν. — 282.
- Κανόνια τῶν Εὐαγγελίων. — 253.
- Κανόνια τῶν Ὁρῶν.—292.
- Κανόνιον τοῦ Πάσχα.—165.
- Κανονικαὶ ἐρωταποκρίσεις. —174.
- Καντακουζηνή.—210.
- Καντακουζηνός: Ἰωάννης, Κωνσταντῖνος, Ματθαῖος, Σερβᾶνος, Στέφανος.
- Καντεμὶρ βόδας.—58.
- Καπειτόνοι, Καπητόνοι. — 104, 105, 432.
- Καπὴ-Κιογή.— 298.
- Κάπους χώρα.—214.
- Καππαδοκία. — 119.
- Καππάνην χωρίον.—299.
- Κάραι.— 128.
- Καραπάνος: Παῖσιος.
- Καρατζᾶς: Γεώργιος, Νικόλαος.
- Καρία.—249.
- Καρλόβιτσα.—402.
- Κάρλος = Σκαρλάτος.—397.
- Καρνέσι (τοῦ)· χωρίον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Διμιτζάνης.—377.
- Κάρολος, ῥήξ Σβέκος.—114.
- Καρπιανός.—253.
- Καρτζέα.—300.
- Καρούα.— 382.
- Καρούδης: Ἀθανάσιος.
- Καρούκης: Θεοφάνης.
- Καρυοφύλλης: Ἰωάννης.
- Καρυόφυλλος: Ματθαῖος.
- Κασπία Θάλασσα. — 148, 173.
- Κασσάνδρεια. — 21.
- Καστελλιώτισσα ναὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει.—19.
- Καστορία.— 368, 369.
- Καστοριώτης.—368.
- Κατάστενον.—114, 259.
- Κατάστιχα ταξειδίων.—297, 321.
- Κατήχησις τῆς Μικρᾶς Ῥωσσίας.— 334.
- Κατηγουμένω εὐχή.—151.
- Κατιρλί.—202.
- Κάτων.—123, 436.
- Καυί: Γουλιέλμος.
- Καφᾶς.— 9, 380.
- Καφατιανῶν ἐκκλησία ἐν Κωνσταντινουπόλει.—383.
- Κεκοιμημένοις ὁ ἀγισμὸς γίνεται τελεώτερον.— 118.
- Κεκραγάρια. — 349, 350, 355.

- Κεραμεύς: Δανιήλ, Θεοφάνης, Ἰωάννης, Νεῖλος, Νικόλαος.
- Κερασσοῦς.—21, 297, 300.
- Κέρκυρα.—288.
- Κερκυραῖος.—408.
- Κερνίτζα (τοῦ)· χωρίον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Διμιτζάνης.—377.
- Κερπινῆ (τοῦ)· χωρίον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Διμιτζάνης.—377.
- Κεφαληνοί.—167.
- Κεφαλληνία.—166, 168, 320, 371.
- Κεχαριτωμένης μοναστήριον ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ.—202, 203.
- Κηρουλάρης, Κηρουλάριος: Μιχαήλ.
- Κίεβον.—271, 370.
- Κικέρων.—185, 304, 429.
- Κίνα.—196.
- Κιοβία.—365.
- Κίοβον.—334.
- Κιοβοπετζέρσα.—365.
- Κιοπροουλῆς.—388.
- Κίος.—202.
- Κιορτοῦνα.—299.
- Κιρίζου (τῆς).—202.
- Κιταΐα.—149.
- Κιτιεῖς.—364.
- Κίτρος.—8, 10, 20, 21, 64, 358.
- Κλαδᾶς: Ἰωάννης.
- Κλαυδία = Κλαυδιούπολις.—186.
- Κλαύδιος Πτολεμαῖος.—289, 403, 429, 464. Ὅρα καὶ τὸ Πτολεμαῖος.
- Κλεομήδης.—81, 164, 458.
- Κλεόπας: Διονύσιος.
- Κληδόνιος.—411.
- Κλήμης ὁ ἅγιος μάρτυς.—111.
- Κλήμης, μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως.—385.
- Κλήμης Ἀλεξανδρεὺς.—242.
- Κλήμης, μητροπολίτης Ἰωαννίνων.—395.
- Κλήμης ἀρχιερεὺς Λήμνου 1616.—20.
- Κλήμης Κουζῖνος ἱερομόναχος 1684.—231.
- Κλήμης Κρής ἱερομόναχος.—119, 503.
- Κλήμης, μητροπολίτης Προικονήσου 1618-1626.—8, 9, 10, 13, 14, 19.
- Κλήμης Ῥώμης.—118, 122, 128, 162, 175, 284, 426, 458.
- Κοίμησις τῆς Θεοτόκου· ἑορτή.—357. Ναός.—202.
- Κοινὸν τοῦ Παναγίου Τάφου.—77.
- Κοινωνίας πέρι.—182.
- Κοινωνικά.—355, 357.
- Κοκκινάκης (Κ).—79, 192.
- Κολλόβων θαῦμα.—69.
- Κολτζοῦ τόπος.—33.
- Κομνηνός: Ἀλέξιος, Μανουήλ, Μιχαήλ, Νικόλαος.
- Κονταράτος: Γρηγόριος.
- Κοντίλος: Ἀθανάσιος
- Κοντοπετρῆς: Γεώργιος.

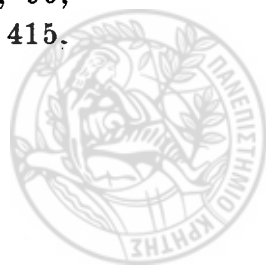
- Κοντοσκάλι. — 325.
 Κοπέρνικος. — 403.
 Κορδάτος = Γορδάτος. — 176.
 Κορέσης: Μανουήλ.
 Κορέσιος: Γεώργιος.
 Κόρινθος. — 8, 9, 13, 14, 15, 16, 19, 20, 378, 379, 380.
 Κορνηλίου νόμος. — 366.
 Κορνήλιος, μητροπολίτης Μηθυμνης. — 8, 14.
 Κορωνιζία. — 300.
 Κορώνης: Ξένος.
 Κορώνιξα. — 300.
 Κοσινίτζης μονή. — 3.
 Κοσίφης: Ἰωάννης.
 Κοσμάς ὁ ἅγιος ἀνάργυρος. — 27.
 Κοσμάς Ἀγιορείτης 1694. — 365.
 Κοσμάς βεστήτωρ. — 209.
 Κοσμάς Κωνσταντινουπόλεως, εἴτα Ἀλεξανδρείας. — 346.
 Κοσμάς Ἰβηρίτης. — 249.
 Κοσμάς ἱερομόναχος 1670. — 156.
 Κοσμάς Ἰνδικοπλεύστης. — 254, 255.
 Κοσμάς ὁ Μαΐουμᾶ. — 249, 257, 260, 282.
 Κοσμάς, μητροπολίτης Πισιδίας. — 382.
 Κοσμάς, ἀρχιεπίσκοπος Σιναίου 1702. — 370.
 Κοσμάς, μητροπολίτης Χαλκηδόνος. — 250.
 Κοσμίδιν. — 33.
 Κοσμογραφικόν. — 429.
 Κοτρεζάνη. — 237.
 Κουβαράς: Θεόδωρος.
 Κουζῆς Βούρος. — 202.
 Κουζῖνος: Κλήμης.
 Κουθούρ. — 300.
 Κουκουζέλης: Ἰωάννης.
 Κουκουμάς. — 358.
 Κούλιξ. — 2.
 Κουρουτζεσμέζ. — 80.
 Κουταλά. — 298.
 Κράτης. — 437, 444.
 Κρανίου λίθος. — 185.
 Κρηβήτζηον [sic]. — 33.
 Κρημνός: ὄνομα ναοῦ. — 202.
 Κρής, Κρηῖτες. — 77, 102, 123, 140, 141, 142, 147, 158, 175, 184, 217, 218, 234, 268, 285, 288, 324, 363, 391, 401, 409.
 Κρήτη. — 28, 67, 68, 69, 71, 79, 112, 119, 121, 143, 144, 184, 208, 209, 210, 212, 216, 238, 239, 240, 266, 321, 324, 358, 364, 369, 372, 377, 389, 412, 441.
 Κριός. — 292.
 Κριτῶν βίβλος. — 2.
 Κρόνος. — 292.
 Κρώμη. — 299.
 Κύζικος. — 8, 12, 13, 14, 18, 194, 156, 170, 212, 354, 376, 382, 391, 396, 418.
 Κυγάλας: Ἰλαρίων.
 Κυδώνης: Δημήτριος, Πρόχορος.

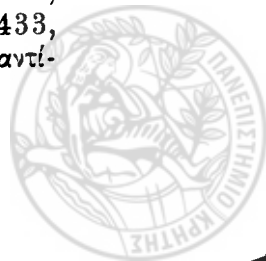
- Κυδωνίαι ἢ Κυδωνιαῖς τῆς Μι-
κρῆς Ἀσίας.—248, 351.
- Κυδωνία Κρήτης.—181, 369.
- Κυθάρενα.—298.
- Κύθηρα.—302, 303, 324, 398.
- Κυθηραῖος.—350.
- Κύκκου μοναστήριον.—372.
- Κύκλωψ.—165.
- Κυλία.—300.
- Κυμινήτης: Σεβαστός.
- Κυνηγοῦ (πόλη).—315.
- Κυπραῖος.—77.
- Κυπριανὸς ὁ ἅγιος μάρτυς.—393,
411.
- Κυπριανὸς Νεοκαισαρείας.—369.
- Κύπριος, Κύπριοι. — 40, 185,
269, 289, 317.
- Κύπρος.—26, 104, 113, 124,
150, 186, 193, 277, 289,
301, 316, 317, 318, 333,
369, 371, 437.
- Κυρήνεια.—369.
- Κυρήνη.—76, 236.
- Κυριακὴ ἢ μεγαλομάρτυς.—101.
- Κυριακὴ ἡμέρα.—33, 108, 229,
249, 272, 293, 319, 343, 409,
411. Καινὴ Κυριακὴ.—250.
- Κυριακὴ τῶν Ἀγίων Πάντων.
—250, 269, 342. Κυριακὴ
τῶν Ἀγίων Πατέρων.—268,
339, 341. Κυριακὴ τῶν Προ-
πατόρων.—250. Κυριακὴ πρὸ
τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.—143,
234, 237, 241. Κυριακὴ μετὰ
τὴν Χριστοῦ γέννησιν.—233.
- Κυριακὴ τῶν Βαΐων.—100,
340, 364. Κυριακαὶ τοῦ Ματ-
θαίου.—203, 227, 235, 236,
242, 356. Κυριακὴ β' τοῦ
Μάρκου.—227. Κυριακαὶ τοῦ
Λουκᾶ.—242, 268, 308. Κυ-
ριακαὶ τῶν Νηστειῶν.—60,
70, 91, 100, 113, 118, 191,
192, 227, 259, 269, 339,
340, 364. Κυριακὴ τοῦ Πά-
σχα.—266, 397. Κυριακὴ
Μεγάλῃ.—340. Κυριακὴ τῆς
Ὁρθοδοξίας.—100, 236, 238,
242, 243, 269, 415. Κυ-
ριακὴ τοῦ Ἀσώτου.—60, 213,
228. Κυριακὴ τῆς Πεντηκο-
στῆς.—31, 341. Κυριακὴ πρὸ
τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ.—
47, 236, 242, 250. Κυριακὴ
τῶν Μυροφόρων.—227. Κυ-
ριακὴ τοῦ Θωμᾶ.—227. Κυ-
ριακὴ τοῦ Ζαχαρίου.—243.
- Κυριακὴ τῆς Χαναναίας.—
269. Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.
—132. Κυριακὴ β' τῆς Μ'.—
242, 243.
- Κυριάκης τοῦ Πέγριου 1673.—
171.
- Κυριακὸν πάθος.—413.
- Κυριακὸν σῶμα.—52.
- Κυριακός, μητροπολίτης Μεσημ-
βρίας † 1619.—11.
- Κυριακός, ἀρχιεπίσκοπος Κων-
σταντινουπόλεως.—255.
- Κυριακός, μοναχὸς Ῥώσος 1614.
229, 230, 498.
- Κυριακὸς Στρώζας.—294.
- Κύριλλος, ἀρχιμανδρίτης Ἀγιο-
ταφίτης.—193.

- Κύριλλος, διδάσκαλος ἐν Πάτμῳ.
— 81, 284.
- Κύριλλος ἱερομόναχος 1625.—19.
- Κύριλλος ἱερομόναχος XVIII. —
351, 499.
- Κύριλλος μοναχός 1623.—
- Κύριλλος α' Ἀλεξανδρείας. —
2, 41, 43, 64, 67, 128,
144, 161, 174, 193, 211,
261, 266, 278, 450.
- Κύριλλος, Ἀντιοχείας πατριάρχης
1708.—371, 393.
- Κύριλλος, Βερροίας μητροπολίτης
1618.—10.
- Κύριλλος ἱερομόναχος, γενόμενος
Βιδύνης μητροπολίτης 1618.
— 9.
- Κύριλλος, ἀρχιεπίσκοπος Διμι-
τζίανης.—376.
- Κύριλλος α' Ἱεροσολύμων.—68,
128, 191.
- Κύριλλος β' Ἱεροσολύμων.—78,
185.
- Κύριλλος Κυζίκου, εἶτα Κωνσταν-
τινουπόλεως.—156, 170.
- Κύριλλος α' (Λούκαρις), πατριάρ-
χης Ἀλεξανδρείας, εἶτα Κων-
σταντινουπόλεως.—10, 13, 17,
19, 20, 148, 232, 306, 307,
372, 430, 498. Λόγοι καὶ
διδαχαί.—59, 235, 236, 237,
241, 242, 243, 364, 406,
408, 415, 460. Ἐπιστολαί.—
238, 239, 240, 241.
- Κύριλλος β' Κωνσταντινουπόλεως,
ὁ ἐκ Βερροίας. — 7, 14, 18,
19, 20, 225, 246, 471.
- Κύριλλος δ' Κωνσταντινουπόλεως.
— 318, 371, 381, 382, 396.
- Κύριλλος ε' Κωνσταντινουπόλεως.
— 7, 104, 270.
- Κύριλλος ς' Κωνσταντινουπόλεως.
— 287.
- Κύριλλος, Νικαίας μητροπολίτης
1580.—418.
- Κύριλλος, Νικομηδείας μητροπο-
λίτης 1641-1646.—14, 16.
- Κύριλλος, Προύσης μητροπολίτης
1723.—194, 202, 371.
- Κύριλλος Ῥωμαῖος.—149.
- Κύριλλος, Τορνόβου μητροπολί-
της.—381.
- Κύρος ἢ Κύρρος πόλις. — 125,
251, 362, 421, 447.
- Κωνσταντῆς Μπαλάση.—313.
- Κωνσταντινίδης: Γεώργιος.
- Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας.—23, 72,
232, 272, 332, 333, 337.
- Βίος.—70, 138, 182, 460.
- Κωνσταντῖνος, πατὴρ Ἰγνατίου
ἀρχιεπισκόπου Χαλδίας.—299.
- Κωνσταντῖνος Ἀκροπολίτης. —
113, 210.
- Κωνσταντῖνος Ἀρμενόπουλος. —
402, 422, 433, 434, 469.
- Κωνσταντῖνος βοεβόδας Βασσαρά-
βας ἢ Μπασσαράμπας (ὁ Μπραγ-
γοβάνος).—86, 92, 98, 99,
115, 144, 207, 395, 415,
448.

- Κωνσταντῖνος Γορδάτος. — 142, 176, 353, 437, 460.
- Κωνσταντῖνος Δούκας, αὐτοκράτωρ πορφυρογέννητος. — 131, 270.
- Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος. — 64.
- Κωνσταντῖνος Κακαριᾶς. — 73, 503.
- Κωνσταντῖνος Καντακουζηνός. — 416.
- Κ(ωνσταντῖνος) Κοκκινάκης. — 79.
- Κωνσταντῖνος Κύπριος, πρωτοπαπᾶς. — 185.
- Κωνσταντῖνος Λάσκαρις. — 440.
- Κωνσταντῖνος Λίλας. — 202.
- Κωνσταντῖνος Μαγουλάς. — 249.
- Κωνσταντῖνος Μαϊνέτας. — 146, 284.
- Κωνσταντῖνος Μανασσῆς. — 207.
- Κωνσταντῖνος Νικολάου Μαυροκορδάτος, βοεβόδας. — 89, 352, 368, 503.
- Κωνσταντῖνος Σκαρλάτου Μαυροκορδάτος. — 104.
- Κωνσταντῖνος Μαυρουδόγλου. — 314.
- Κωνσταντῖνος Μονομάχος, αὐτοκράτωρ. — 39, 129, 130, 131, 179, 203.
- Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος. — 78, 185.
- Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος ὁ Δραγάσης. — 49, 172, 181, 336.
- Κωνσταντῖνος μέγας πιττάρης καὶ μέγας ποκόβνικος. — 89.
- Κωνσταντῖνος ζ' ὁ Πορφυρογέννητος. — 29, 354, 419.
- Κωνσταντῖνος Ῥεσινός. — 460.
- Κωνσταντῖνος Ῥωμανός. — 476.
- Κωνσταντῖνος Σιμωνίδης. — 41.
- Κωνσταντῖνος Τριανταφύλλου, διδάσκαλος. — 286.
- Κωνσταντῖνος ἐκ Τρίκκης ἱερέυς. — 306, 503.
- Κωνσταντῖνος Τυπάλδος. — 191.
- Κωνσταντῖνος ἐκ Χρυσοπόλεως, ἀναγνώστης 1673. — 171, 499.
- Κωνσταντινούπολις. — 1, 3, 4, 6, 7, 8, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 23, 24, 27, 29, 30, 39, 42, 43, 44, 45, 47, 52, 59, 65, 81, 85, 92, 94, 97, 99, 100, 101, 104, 106, 107, 110, 112, 114, 116, 122, 124, 126, 128, 133, 143, 144, 156, 167, 170, 176, 178, 179, 180, 181, 182, 186, 188, 189, 193, 194, 200, 201, 207, 219, 224, 227, 228, 229, 231, 232, 233, 237, 238, 241, 244, 249, 250, 255, 259, 267, 269, 270, 278, 279, 281, 285, 288, 293, 295, 302, 303, 307, 310, 315, 317, 318, 324, 332, 333, 335, 337, 346, 355, 360, 361, 363, 365, 368, 370, 371, 372, 373, 376, 377, 381, 382, 383, 384, 385, 388, 391, 395, 396, 397, 398, 400, 406, 411, 416, 417, 418, 421, 430, 433, 446, 471. Ἡ Κωνσταντί-

- Λαυρέντιος πρωτοσύγκελλος 1626.
— 13.
- Λαυρέντιος, Ἀγκύρας μητροπολί-
της 1636-7. — 8.
- Λαυρέντιος ἀρχιερεὺς Ἀχυράους
1282.—382.
- Λαυρέντιος, Βιζύης μητροπολίτης.
— 20.
- Λαυρέντιος Βισανθινός, ἱερομό-
ναχος.—332, 503.
- Λαυρέντιος Καββάκος. — 268,
269, 499.
- Λαυρέντιος Μαρῖνος, ἱερομόναχος
Κρής.—240.
- Λαυρέντιος, Ναυπάκτου μητροπο-
λίτης 1636-7.—8.
- Λαυρέντιος, Τραπεζοῦντος μητρο-
πολίτης 1646.—14.
- Λεάνδρος Ἀρβανιτάκης.—185.
- Λειτουργίαι ἱεραί.—24, 73, 84,
153, 175, 176, 280, 281,
295, 304, 305, 322, 325,
329, 335, 357, 429.
- Λειτουργικόν.—460.
- Λειχοῦδης: Ἰωαννίκιος, Σωφρό-
νιος.
- Λεκαπηγός: Γεώργιος.
- Λεκουῖέν.—264.
- Λέμβων μονή.—394.
- Λεμεσός.—333.
- Λεξικά. Λεξικὸν χειρόγραφον,
ἀπροσδιόριστον.—429. Λεξικὸν
ἑλληνικόν.—460. Λεξικὸν ἑλ-
ληνοαραβικόν.—429. Ἑλληνο-
λατινικόν.—38. Ἑλληνορωμαί-
κόν.—38, 88. Ῥωμαϊκὸν καὶ
τουρκικόν.—91. Λεξικὸν τῶν
24 στοιχείων τῆς ἀλφαβήτου.
— 333, 436. Λεξικὸν θεο-
λογικόν.—207, 446. Λεξικὸν
ἠροδοτείων λέξεων.—442. Λέ-
ξεις Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου.
— 319. Νομικαὶ λατινικαὶ λέ-
ξεις.—64.
- Λεοντάριος: Ἀνδρόνικος Βριένιος.
Λεόντιος ἱερομόναχος.—328.
Λεόντιος Βουλγαρίας.—159.
Λεόντιος Βυζάντιος, μοναχός. —
284.
Λεόντιος πρεσβύτερος Ἱεροσολύ-
μων.—160.
Λεόντιος, Κυρηναίας μητροπολί-
της.—369.
Λεόντιος πρώην Πάφου.—369.
Λεοντόπολις. — 240.
Λεοπόλδος καίσαρ.—35.
Λεσβία. — 27.
Λέσβιος.—6, 77, 78, 81, 185,
191, 199, 261.
Λέσβος.—100.
Λευίς.—162.
Λευιτικόν.—46, 197, 198.
Λευκὴ Ῥωσία.—148.
Λευκωσία. — 369.
Λεχεία, Λεχία.—114, 320.
Λέων Βερροίας 1278.—382.
Λέων διάκονος καὶ νομοφύλαξ.—
224, 225, 460.
Λέων Ἡρακλείας 1278.—382.
Λέων Καρύας 1278.—382.
Λέων μάλιστα.—249.
Λέων πρωτονοβολήσιμος 1103.
— 2.

- Λέων Ῥωσσίας.—359.
 Λέων ὁ Σοφός.—49, 354, 366.
 Νεαραὶ διατάξεις. — 26, 38, 39. Οἰακιστικὴ ψυχῶν ὑποτύ-
 πωσις, ἢ περὶ ἀρετῶν γεωρ-
 γίας κτλ. — 93, 222, 394,
 429. Λόγοι εἰς τὰ Εἰσόδια.—
 460. Ἐγκώμιον εἰς τὸν μεγα-
 λομάρτυρα Δημήτριον. — 70,
 460. Ὠδάριον. — 274, 280,
 460. Ἐωθινά.—419. Κανῶν
 δεσποτικός.—352. Βροντοσει-
 σμολόγιον. — 190. Χρησμός.
 — 35. Ἀνακεφαλαίωσις κτλ.
 — 22.
 Ληκοράση.—300.
 Λῆμος.—20.
 Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων ἐπαρχία.—
 318.
 Λιβάνιος.—87, 125, 437, 446.
 Λίβανον.—27.
 Λιβύη.—78, 79, 364, 383.
 Λιγαριδῆς, Λιγαριδῆς (Παῖσιος).
 — 34, 268.
 Λίδος Κρανίου. — 185.
 Λικίνιος αὐτοκράτωρ. — 122.
 Λικίνιος (Ἀνδρέας).—400.
 Λικούρεσι (τοῦ) χωρίον ἐν τῇ
 ἐπαρχίᾳ Διμιτζάνης.—377.
 Λίλας: Κωνσταντίνος.
 Λίνδος.—240.
 Λιόβιον.—91.
 Λλουμπερατζίου μητρόπολις. —
 399.
 Λογγῖνος σημαιοφόρος.—276.
 Λογγῖνος Πάτριος ἱερομόναχος, γε-
 νόμενος μητροπολίτης Συναδῶν
 1618.—10.
 Λογικὴ ἀδήλου. — 78. Λογικῆς
 ἀπανθίσματα.—94. Εἰσαγωγὴ
 εἰς τὴν λογικὴν ἀνεπίγραφος.—
 83. Τεχνολογία τῆς μικρᾶς λο-
 γικῆς. — 82. Λογικῆς μαθή-
 ματα. — 134. Λογικῆς σχή-
 ματα. — 328, 329. Λογικῆς
 γυμνάσματα.—89.
 Λογγοβικεὶς Πρεδροῦμι. — 126.
 Λογογραφικά.—429.
 Λονδῖνον.—24.
 Λοτζιόνος χωρίον.—300.
 Λουγδούνων (ἐπίσκοπος).—193.
 Λουθηρανοί.—200.
 Λουκᾶς ὁ ἀπόστολος.—91, 162,
 163, 242, 254, 268, 308,
 319, 325, 338, 412.
 Λουκᾶς Οὐγκροβλαχίας 1615.—
 21.
 Λουκιανὸς ὁ Σαμοσατεύς.—103.
 265, 266, 436, 438.
 Λουκιανὸς ὁ ἅγιος μάρτυς.—32.
 Λούκιος ὁ ἅγιος μάρτυς.—255.
 Λουτέροι. — 399.
 Λουτεροκαλβινίσαντες Βλάχοι. —
 34.
 Λουτρῶ ἔπαινος.—320.
 Λύδδα.—370.
 Λυκία.—143, 210, 213.
 Λυκοῦργος διδάσκαλος, ὁ κατόπιν
 ἐπίσκοπος Σύρου.—78.
 Λυκόφρων.—124.
 Λύπης πέρι.—395.
 Μάγδαλα.—36.

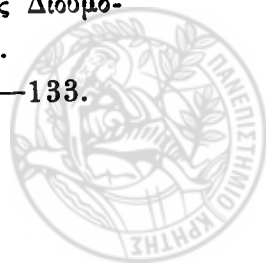
- Μαγδαληνή.—52.
 Μαγικά· άφορισμός κατά τών χρω-
 μένων αὐτοῖς.—313.
 Μαγίστρου περι ποιητικῆς.—461.
 Μαγνησία, διάκονος Ἀγκύρας.—
 243.
 Μαγουλάς: Κωνσταντῖνος.
 Μαγουλάς Βλαδιμηρός.—476.
 Μαγουριώτισσα.—315.
 Μάζαρις: Μάξιμος.
 Μαθηματάρια.—76, 103, 125,
 140, 264, 338.
 Μαθηματικά προβλήματα.—185.
 Μαθηματικῆς ἀρχαί.—289.
 Μαθηματικὸν (βιβλίον).—429.
 Μαθημάτων τετράδια.—185.
 *
 χ Μαθιῶς XVII.—73, 503.
 Μαινάδες.—343.
 Μαϊνέτας: Κωνσταντῖνος.
 Μαῖμας, Μαῖουμας.—36, 257,
 260.
 Μακάριος ὁ ὄσιος.—255.
 Μακάριος ἱερομόναχος.—333,
 503.
 Μακάριός τις 1767.—149, 503.
 Μακάριος ἕτερος, οὗ υἱὸς Παρ-
 θένιος Πάτμιος.—88.
 Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος.—244,
 293.
 Μακάριος, ἐπίσκοπος Ἀμουκλῶν.—
 —195.
 Μακάριος, πατριάρχης Ἀντιοχείας.
 —96.
 Μακάριος, μητροπολίτης Βερροίας
 1718.—377.
 Μακάριος Βούρος 1743.—2, 499.
 Μακάριος πρῶην Γάνου καὶ Χώ-
 ρας, γενόμενος εἶτα μητροπο-
 λίτης Οὐγκροβλαχίας (1616)
 καὶ πάλιν μείνας ὡς πρῶην Γά-
 νου καὶ Χώρας (1618-1620).
 —9, 10, 21.
 Μακάριος, μητροπολίτης Δέρκων.
 —369.
 Μακάριος, μητροπολίτης Ἰμβρου
 1616.—20.
 Μακάριος, μητροπολίτης Κιτιέων
 1773.—364.
 Μακάριος, μητροπολίτης Λαρίσσης
 1683.—170.
 Μακάριος Μακρῆς.—179.
 Μακάριος, μητροπολίτης Μηθύ-
 μνης —369.
 Μακάριος, μητροπολίτης Μελενί-
 κου 1691.—74.
 Μακάριος, μητροπολίτης Μεσημ-
 βρίας.—396.
 Μακάριος Μυτιληναῖος, ἱερομόνα-
 χος 1709.—287, 499.
 Μακάριος, μητροπολίτης Νικομη-
 δείας 1464.—224, 225.
 Μακάριος Πάτμιος.—89, 107,
 461.
 Μακάριος, μητροπολίτης Σηλυ-
 βρίας 1727.—382.
 Μακάριος ἀρχιδιάκονος, γενόμενος
 μητροπολίτης Τορνόβου 1626-
 1635.—13, 14, 18.
 Μακαριώτισσα.—274.
 Μακεδονία.—33.
 Μακκαβαῖοι.—29, 411.

- Μακρᾶτος: Σέργιος.
 Μακρηνίτζα.—189.
 Μακρῆς: Βησσαρίων, Μακάριος, Μιχαήλος.
 Μαλαχίας ὁ προφήτης.—47.
 Μαλαχίας, μητροπολίτης Βηθλεέμ.—396.
 Μάλεμ Σάλεχ.—201.
 Μάμας ὁ ἅγιος μάρτυς.—265, 461.
 Μαμοῦν πρωτοσύμβουλος.—189.
 Μανάρης (Σ. Π.).—77.
 Μανασσῆς: Κωνσταντῖνος.
 Μανασσῆς μοναχός 1673.—171.
 Μανδρανοῦ χωρίον περὶ τὴν Τραπεζοῦντα.—298.
 Μανουέ.—311.
 Μανουήλ ὁ ἅγιος μάρτυς.—28.
 Μανουήλ θησαυρός.—430.
 Μανουήλ κοσμηματογράφος XI.—255.
 Μανουήλ Κορίνθιος, μέγας ῥήτωρ.—132, 323, 440.
 Μανουήλ ὁ Κομνηνός.—5, 37, 38, 39, 180, 221, 279.
 Μανουήλ Κορέσης 1686.—48, 503.
 Μανουήλ Λαμενίτης.—285.
 Μανουήλ Μαλαξός.—119, 142, 166, 185, 233, 434.
 Μανουήλ Μουσχιώτης.—430.
 Μανουήλ Μοσχόπουλος.—142, 145, 430, 437, 443, 461.
 Μανουήλ Παλαιολόγος.—32, 33, 223.
 Μανουήλ Ῥωμανίτης 1753.—391, 499.
 Μανουήλος Σάβιος.—175.
 Μανουήλ Φιλῆς.—282, 326.
 Μανουήλ Χρυσάφης.—249, 358.
 Μαξέντιος αὐτοκράτωρ.—29, 212, 312.
 Μαξιμῖνος.—23.
 Μαξιμῖνος ῥήξ.—220.
 Μάξιμος ὁ ὁμολογητής.—284.
 Πρὸς Θαλάσσιον.—222. Περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ Χριστοῦ.—127, 178, 278. Τί ἐστὶν ὀργή Θεοῦ.—252. Κατὰ πόσους τρόπους ἡ ἔνωσις λέγεται.—37. Κεφάλαια δέκα.—278. Ἐξηγήσεις τινῶν ῥητῶν τοῦ θεολόγου Γρηγορίου.—57, 461. Ἐκκλησιαστικὴ μυσταγωγία.—252, 421. Μυσταγωγίαι.—362. Περὶ ἀναστάσεως.—354. Λόγοι ἀσκητικοί.—336. Πρὸς Ἰωάννην σοφιστήν.—319, 336. Τεμάχη.—57, 128, 266, 280, 336.
 Μάξιμος καλλιγράφος XV.—171, 173, 499.
 Μάξιμος ἀρχιδιάκονος, εἶτα παπᾶς ἢ ἱερομόναχος Ἀλεξανδρείας 1603.—120, 239, 240, 499.
 Μάξιμος ἱερεὺς 1625.—19.
 Μάξιμος λατινόφωνος.—266.
 Μάξιμος Ἱεραπόλεως.—370, 385.
 Μάξιμος Μάζαρις.—175.

- Μάξιμος Μαργούσιος.—102, 216, 217, 324, 398, 424, 430, 460.
- Μάξιμος Πελοποννήσιος. — 44, 45, 91, 146, 424, 460.
- Μάξιμος Πλανούδης.—123, 135, 292, 440, 460.
- Μάξιμος Σεμπεσιού.—399.
- Μάξιμος Σισετασιού.—399.
- Μάξιμος Σωμαῖος.—460.
- Μαρᾶς: Γρηγόριος.
- Μαργαρίτης ἱερεὺς.—27.
- Μαργούσιος: Μάξιμος.
- Μαρία ἡ Θεοτόκος.—4, 83, 68, 107, 208, 209, 210, 211, 353. Ὅρα καὶ τὸ Θεοτόκος.
- Μαρία ἡ Αἴγυπτία: βίος. — 68, 113, 461.
- Μαρίαι δύο Ὁρλέγκου.—381.
- Μαρίνα ἡ ἀγία μάρτυς. — 111, 341.
- Μαρῖνος: Λαυρέντιος.
- Μάρκος Ἀδριανουπόλεως 1464-5. — 132.
- Μάρκος Ἀλεξανδρείας. — 179, 351.
- Μάρκος Ἀντωνῖνος.—438.
- Μάρκος Βέλσερος.—398.
- Μάρκος Εὐγενικός, μητροπολίτης Ἐφέσου.— 48, 55, 84, 85, 117, 118, 177, 181, 182, 199, 221, 222, 263, 292, 295, 324, 351, 358, 406, 407, 461.
- Μάρκος ὁ εὐαγγελιστής. — 61, 254, 412. Βίος.—162. Μάρκου ναὸς ἐν Βενετία.—303.
- Μάρκος ἱερομόναχος: σύνταγμα εἰς τὰ ἀπορούμενα τοῦ Τυπικοῦ.—357.
- Μάρκος μοναχὸς ἡ ἀββᾶς ὁ ἐρημίτης: συγγραφαί. — 62, 63, 461.
- Μάρκος μοναχός, πρὸς ὃν νοθευτική τις ἀνώνομος ἐπιστολή.— 266.
- Μάρκος Μουσοῦρος.—175.
- Μάρκος ὁ Εὐλοκαράβης.—133.
- Μάρκος Πορφυρόπουλος Κύπριος, διδάσκαλος. — 94, 267, 289, 307, 322, 323, 446, 461, 499, 503.
- Μαρμαρᾶς. — 301.
- Μαρτζινάνι. — 372.
- Μαρτύριος ἐπίσκοπος.—43.
- Μασάδων ἐπισκοπή.—378.
- Μαστροϊωάννης ὁ καὶ Χαντζῆς.— 25, 503.
- Ματαίης βόδας.—58.
- Ματζαράκης: Χαλαλάμπης.
- Ματζαράς.—299.
- Ματθαῖος ὁ εὐαγγελιστής. — 61, 162, 227, 235, 236, 242, 254, 253, 259, 307, 353, 356, 412. Βίος.—162.
- Ματθαῖος, πατριάρχης Ἀλεξανδρείας. — 270.
- Ματθαῖος Βλάσταρις. — 48, 63, 64, 75, 165, 179, 390, 424, 426, 454, 461.
- Ματθαῖος, μητροπολίτης Διδυμοτείχου 1580.—418.
- Ματθαῖος Καμαριώτης.—133.

- Ματθαῖος Καντακουζηνός.—146, 327.
- Ματθαῖος Κωνσταντινουπόλεως.—372.
- Ματθαῖος, μητροπολίτης Μυρέων.—147, 148, 412, 499.
- Ματθαῖος Ἄγγελος Πανάρετος, κοιαιστῶρ.—55, 57.
- Ματρώνης τῆς ὀσίας βίος.—27.
- Ματτέος: Ἐπιφάνιος.
- Μαύρη Θάλασσα.—297, 300, 304.
- Μαυροκορδάτος: Ἀλέξανδρος, Σκαρλάτος, Νικόλαος, Κωνσταντῖνος.
- Μαχμούτ α' σουλτάνος.—58.
- Μεγάλα Βρανιανά.—108.
- Μεγάλη Ἀντιόχεια.—325.
- Μεγάλη Δευτέρα.—311.
- Μεγάλη Δίβρις Μωρέως.—65.
- Μεγάλη Ἑβδομάς.—149, 150, 340.
- Μεγάλη Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως.—1, 3, 9, 10, 13, 14, 15, 18, 19, 21, 46, 47, 61, 64, 66, 79, 113, 124, 126, 163, 200, 201, 224, 238, 247, 272, 288, 289, 313, 318, 323, 325, 327, 328, 334, 336, 349, 350, 351, 355, 374, 375, 414, 417, 418, 421, 473, 475.
- Μεγάλη Παναγία· μοναστήριον γυναικεῖον ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ.—348.
- Μεγάλη Παρασκευή.—227, 398.
- Μεγάλη Ῥωσία.—138.
- Μεγάλη Τεσσαρακοστή.—51, 101.
- Μεγαλονάρια.—195, 357.
- Μέγα Σάββατον.—83, 150, 213, 396/7, 398.
- Μέγα Σπήλαιον· μοναστήριον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πατρῶν.—14.
- Μεγίστη Βρετανία.—194.
- Μεδίνα.—383.
- Μεδιόλανα.—41, 361.
- Μεσμὲτ Τζελεμπῆς 1596.—336.
- Μεσμέτης β' ὁ κατακτητής.—336.
- Μεθόδιος, ἐπίσκοπος Μύρων (ὁ καὶ Τύρου ἢ Πατάρων).—193, 213.
- Μεθόδιος, πατριάρχης Ἀντιόχειας.—371.
- Μέθυμνα=Μήθυμνα.—369.
- Μεθώνη.—41, 84, 296, 359, 361.
- Μέκκα.—383.
- Μελανία Ὀρλένκου.—381.
- Μελάχρω.—313.
- Μελένικον.—74, 357.
- Μελέτιος μοναχός· περὶ φύσεως τοῦ ἀνθρώπου.—283, 332, 447, 461.
- Μελέτιος ἱερομόναχος 1618.—9.
- Μελέτιος ἱερομόναχος, ἡγούμενος τῆς ἐν Ἐλεγμαῖς μονῆς τοῦ ἁγίου Ἀβερκίου 1724.—202.
- Μελέτιος, μικρὸς λογοθέτης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.—238.
- Μελέτιος Ἀγιοταφίτης, ἱεροδιάκονος.—186, 503.

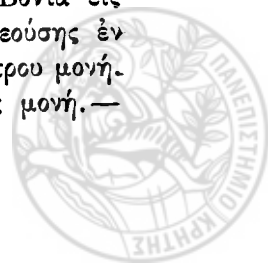
- Μελέτιος α' Ἀθηνῶν μητροπολίτης 1278.—382.
- Μελέτιος β' Ἀθηνῶν μητροπολίτης.—155, 193, 205, 206, 353, 399, 424, 462.
- Μελέτιος, πατριάρχης Ἀντιοχείας.—250.
- Μελέτιος, μητροπολίτης Βάρνης 1640.—16.
- Μελέτιος Βλαστός.—238, 241.
- Μελέτιος (Γαλησιώτης)· μελέτη αὐτοῦ στιχηρά, περιέχουσα σὺν ἄλλοις καὶ ἀσχητικὰ.—55, 56, 57, 424, 462.
- Μελέτιος, Ἱεροσολύμων πατριάρχης.—97, 261, 263, 396, 421.
- Μελέτιος Κρής, ἱερομόναχος (πιθανῶς ὁ Βλαστός)· ὁμιλίαι.—229.
- Μελέτιος, Λαρίσσης μητροπολίτης 1759.—384.
- Μελέτιος, Νικομηδείας μητροπολίτης.—369.
- Μελέτιος, Πάφου μητροπολίτης.—369.
- Μελέτιος Πηγᾶς, πατριάρχης Ἀλεξανδρείας.—85, 229, 400, 461.
- Μελέτιος, Σηλυβρίας μητροπολίτης 1646.—14.
- Μελέτιος Συρίγος ἢ Τζηρίγος.—40, 171, 263, 307, 325, 338, 409, 424, 430, 432, 461, 499.
- Μελέτιος, Φιλαδελφείας μητροπολίτης 1699-1712.—204, 368, 371.
- Μελισσηνή, σύζυγος Κωνσταντῆ Μπαλάση.—313.
- Μελισσηνός: Γρηγόριος.
- Μελιταῖον κυνίδιον.—173.
- Μελιτηνῆς ἅγιοι μάρτυρες.—27.
- Μελίτων ἐπίσκοπος Σάρδεων.—193.
- Μελχισεδέκ, ἐπίσκοπος Ῥαιδεστοῦ καὶ Πανίου 1622-1626.—11, 12, 13, 19, 249, 283, 358, 499.
- Μένανδρος.—275.
- Μεναμέν.—202.
- Μενοικέως ὄρος.—50, 53.
- Μερκούριος ὁ ἅγιος.—110.
- Μεσελίμης (Δασκαράκης).—315.
- Μεσημβρία=Μεσέμβρια ἢ πόλις.—11, 14, 382, 384, 396.
- Μεσονήσιμος.—70, 339.
- Μεσουοκτικόν.—352, 362.
- Μεσοπεντηκοστή.—341.
- Μεσσαρία.—126.
- Μεσσίνη Σικελίας.—289, 436.
- Μεσσίας, Μεσίας.—72, 353.
- Μεταγειτνιών.—302.
- Μεταμόρφωσις τοῦ Χριστοῦ.—164, 227, 236, 364, 414.
- Μεταῶς: Νικόδημος.
- Μεταφυσικὴ ἀνώνομος.—285, 462.
- Μέτραι πόλις.—20, 133.
- Μέτρων πέρι.—63, 142, 158, 159.
- Μεχέμετις σουλτάν ὁ κατακτητής.—278.

- Μήδεια ἢ Θρακική. — 14, 16, 53, 223, 324, 418.
- Μήθυμνα.—8, 11, 14. Ὅρα καὶ τὸ Μέθυμνα.
- Μηναΐα. — 34, 65, 213, 328, 352.
- Μηνᾶς ὁ ἅγιος μάρτυς.—121.
- Μηνιατής: Ἡλίας.
- Μηνολόγιον. — 438, 450.
- Μήτηρος.—106.
- Μητροφάνης μοναχός, στιχουργός. — 282.
- Μητροφάνης, Ἀμασειᾶς μητροπολίτης 1640.—16.
- Μητροφάνης Γρηγοῦρας.—155.
- Μητροφάνης, Δρύστρας μητροπολίτης 1618. — 9, 10.
- Μητροφάνης, ἐπίσκοπος Θηβῶν 1625-1626.—13, 14, 19.
- Μητροφάνης, μητροπολίτης Κορίνθου.—378.
- Μητροφάνης γ' Κωνσταντινουπόλεως,—208, 417.
- Μητροφάνης, Μονεμβασίας μητροπολίτης 1616-1625.—19, 20.
- Μητροφάνης, Προικονήσου μητροπολίτης.—369.
- Μητροφάνης, Σμόρνης μητροπολίτης.—127.
- Μικρὰ Ῥωσσία ἢ Ῥουσία.—66, 148, 230.
- Μικρὸς Ἄθως.—230.
- Μιλίτζα.—313.
- Μίνδανα.—378.
- Μίρτζας βοεβόδας.—32.
- Μισαήλ, Πέτρας Ἀραβίας μητροπολίτης.—196.
- Μισθείας ἀγρός.— 378.
- Μιταράκης: Συμεών.
- Μιτυλήνη: Μοτιλήνη.
- Μιχαήλ Ἀρχάγγελος ἢ Ταξιάρχης.— 76, 121, 129, 164, 328, 398.
- Μιχαήλ ὄσιος ὁ ἐκ χώρας Κάπους.— 214.
- Μιχαήλ αὐτοκράτωρ (ὁ Ῥαγγαβέ). — 232.
- Μιχαήλ Ἀτταλειάτης. — 347, 461, 499.
- Μιχαήλ Γεωργιάδης.—338, 499.
- Μιχαήλ Γλυκάς. — 199, 221, 430, 461.
- Μιχαήλ Γραμματικὸς ἐκ Μεγάλης Δίβρεως 1532-3.— 65, 499.
- Μιχαήλ χ' Δημητρίου. — 350, 499.
- Μιχαήλ Δούκας αὐτοκράτωρ. — 131, 132, 367.
- Μιχαήλ Ἐφέσιος.—216, 462.
- Μιχαήλ καλλιγράφος XV. — 66, 72, 499.
- Μιχαήλ Κηρουλάριος. — 105, 179, 360.
- Μιχαήλ, Κιέβου μητροπολίτης.— 370.
- Μιχαήλ (?) Κομνηνός.—414.
- Μιχαήλ Lequien.—264.
- Μιχαήλ Μήτρου ἱερεὺς. — 106, 503.

- Μιχαήλ, μητροπολίτης Μπελι-
γραδίου. — 402.
- Μιχαήλ ἡ Παλαιολόγος, αὐτο-
κράτωρ. — 129, 382.
- Μιχαήλ ὁ Παφλαγών, αὐτοκρά-
τωρ. — 203.
- Μιχαήλ Ῥακοβίτζας. — 89, 345.
- Μιχαήλ ὁ Σύγκελλος. — 70, 182,
461.
- Μιχαήλ Φωκαεύς. — 358.
- Μιχαήλ Χορτάκιος Κρής. — 466.
- Μιχαήλ Χρυσοκόχης. — 291.
- Μιχαήλ ὁ Ψελλός. — 105, 135,
147, 207, 273, 367, 393,
394, 414, 436, 467.
- Μιχαηλοβίτζης: Ἀλέξιος.
- Μιχαήλος, μέγας ἐκκλησιάρχης. —
239.
- Μιχαήλος Μακρῆς ἐξ Ἰωαννίνων
1687. — 415.
- Μιχαίας ὁ προφήτης. — 30, 47.
- Μιχαλάκης. — 196.
- Μίχνας βοεβόδας. — 147.
- Μνηστεία ἢ μνήστροις ἀσματικὴ
ἀκολουθία. — 152, 330.
- Μνάσων ὁ ἄγιος. — 255.
- Μνημαὶ ἱστοριογραφικαί. — 430.
- Μνημολόγιον. — 432.
- Μογλενά. — 364.
- Μοθώνη. — 424.
- Μολδαβία. — 58, 145, 334, 345.
- Μολδαβικὴ ἱστορία. — 58.
- Μολδοβλαχία. — 30, 40, 171,
207, 305, 337, 338, 345,
367, 374, 400.
- Μολῖνος. — 215.
- Μοναστήρια. Τοῦ Ἁγίου Τά-
φου μοναστήρια ἐν Μολδοβλα-
χία. — 30. Ἅγιος Ἀβέρκιος
ἐν Ἐλεγκμοῖς. — 202. Ἁγίων
Πάντων μοναστήριον, τὸ καὶ
Βαρλαάμ. — 7. Ἁγία Ἀναστα-
σία. — 134, 243, 252, 501.
Ἅγιος Ἀντώνιος ἐν Παρονα-
ξία. — 314. Ἅγιος Ἀντώνιος
Βροτισίου ἐν Κρήτῃ. — 240.
Ἅγιος Βασίλειος ἐν Ἱεροσο-
λύμοις. — 349. Ἁγίου Γερασί-
μου λαύρα. — 311. Ἅγιος
Γεώργιος ἐν Κωνσταντινουπό-
λει. — 26, 27. Ἅγιος Γεώρ-
γιος τοῦ Χλήτζα ἐν Μολδο-
βλαχία. — 171. Ἅγιος Γεώρ-
γιος ἐν Βουκουρεστίῳ. — 383.
Ἅγιος Δημήτριος ἐν Ἱεροσο-
λύμοις. — 348. Ἅγιος Εὐθύ-
μιος ἐν Ἱεροσολύμοις. — 387.
Ἅγιος Νικόλαος. — 332. Ἅγιος
Νικόλαος ἐν Μόσχᾳ. — 365.
Ἁγία Τριάς ἐν τῇ νήσῳ Χάλ-
κη. — 207, 208. Ἁγία Τριάς
ἐν τῷ δέματι Ὀψικίου. — 283.
Ἁγία Τριάς ἐν Βουκουρεστίῳ.
— 242. Ἀνδρείων μονή. —
34. Ἀρκαδίου ἐν Κρήτῃ. — 79.
Ἀρχαγγέλων ἐν Ἱεροσολύμοις.
— 328. Αὐξεντίου μονή. —
129. Βατοπέδιον. — 51, 388.
Βοζαντιῶν μονή. — 209. Γα-
λατὰς ἐν Μολδοβλαχία. — 305.
Γουμερά. — 198. Δάλου μονή. —
412. Διονυσίου ἐν τῷ Ἄθωνι. —
230, 251. Δούκα Βόντα εἰς
Γιάσιον. — 237. Ἐλεούσης ἐν
Κρήτῃ. — 28. Ἐσόπτρου μονή.
— 208. Εὐεργετιδὸς μονή. —

272. Θεοσκεπάστου ἐν Τραπεζοῦντι. — 107. Θεοτόκου Ἀφιδίων. — 34. Θεοτόκου μοναστήριον, τὸ καὶ Φωτεινόν. — 372. Ἰβήρων μονὴ ἐν τῷ Ἄθωνι. — 37, 306, 365. Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ἐν τῷ ὄρει τοῦ Μενοικέως. — 50. Ἰω. Προδρόμου ἐν τῇ Μαύρῃ Θαλάσσει, πλησίον Σωζοπόλεως. — 304. Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ἕτερον μοναστήριον. — 347. Κεχαριτωμένης ἐν Χίῳ. — 202. Κύκκου ἐν Κύπρῳ. — 104, 372. Κυρίας τῶν Ἀγγέλων τοῦ Γδερνέτου ἐν Κρήτῃ. — 181. Λέμβων μονὴ περὶ τὴν Σμύρνην. — 394. Λέοντος τοῦ Σοφοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει. — 93. S^ti Martini. — 338, 503. Ἡ Μεγάλῃ Ἀντίληψις. — 276. Μεγάλῃ Παναγία ἐν Ἱεροσολύμοις. — 348. Μέγα Σπήλαιον. — 14. Μεγίστη Λαύρα ἐν τῷ Ἄθωνι. — 359. Μπατζκόβου μονή. — 316. Μπόρνοβας. — 119. Νέα Μονὴ ἐν Χίῳ. — 65, 129, 203, 476, 504. Ὁδηγητρίας. — 82. Παλαιουπόλεως μονὴ ἐν Κρήτῃ. — 288, 364. Παναγίας Ἀκρῆτα [sic] μονή. — 202. Παναγίας Εὐαγγελιστρίας μονὴ ἐν Σκοπέλῳ. — 314. Παναγίας τῆς Περιβλέπτου ἐν Κωνσταντινουπόλει. — 223, 416. Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης. — 318. Παναγίας Τριάδος τοῦ Βακαρεστίου. — 110, 504. Παντοκράτορος ἐν τῷ Ἄθωνι. — 118. Παρασκευῆς ὀσιομάρτυρος ἐγγὺς τῶν Μεγά-

λων Βρανιανῶν. — 108. Πάτμου. — 88. Πετζέρσκης λαύρα ἐν Κιέβῳ. — 103, 365. Προκόβου μονὴ ἐν τῇ Λεχίᾳ. — 367. Προφήτου Ἡλιοῦ ἐγγὺς τῆς Ἱερουσαλήμ. — 349. Ριμνίκου μονή. — 373. Ροζινοῦ περὶ τὸ Μελένικον. — 357, 504. Σάβα τοῦ ὀσίου λαύρα ἐν Παλαισίτῃ. — 66, 138, 139, 189, 328, 329, 356, 357, 431, 504. Τοῦ αὐτοῦ μονὴ ἐν Βουκουρεστίῳ. — 107. Σινᾶ. — 213. Σουμελά. — 372. Σταυρονικήτα. — 418. Τιμίου Σταυροῦ ἐγγὺς τῆς Ἱερουσαλήμ. — 78, 79, 349. Στουδίων ἐν Κωνσταντινουπόλει. — 103, 187, 208, 360. Σωτῆρος Χριστοῦ (= Ἀρχάδιον) ἐν Κρήτῃ. — 303. Ταξιάρχων «εἰς Μαρτζινάνι». — 372. Τζετατζοῦσας μονή. — 7. Χαρσιανίτου. — 6. Χουτουρά περὶ τὸν Γιουμουσχανέ. — 299. Μετόχιον τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν Κωνσταντινουπόλει. — 1, 6, 7, 27, 47, 60, 77, 97, 110, 154, 197, 227, 315, 421, 433, 435, 449, 451, 452, 468, 478. Ἔτερον ἐν Ἀδριανουπόλει. — 37. 501. Ἔτερον ἐν Βουκουρεστίῳ. — 107. Ἔτερον ἐν Μπογδανία. — 66, 504. Μετόχιον τοῦ Ἀγγουρίου. — 130.

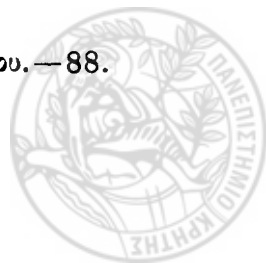
Μονεμβασία. — 14, 15, 16, 19, 20, 21, 136, 270, 386.

Μονομάχος: Κωνσταντῖνος.

Μορτζανή. — 300.

- Μόσχα.—148, 149.
 Μοσβά.—148, 365.
 Μοσκοβία.—92, 95, 96.
 Μοσχανός: Γεώργιος.
 Μοσχικὸν στράτευμα.—114.
 Μοσχίων.—38.
 Μοσκοβία.—6, 136, 166, 193,
 263, 294, 306, 310, 383,
 385, 390, 400, 402, 403,
 418, 425, 462.
 Μόσχοβοι.—114, 429.
 Μόσχοι.—114.
 Μοσχόπολις.—76.
 Μοσχόπουλος: Μανουήλ.
 Μόχωρα.—299.
 Μοψουεστία.—2.
 Μουζάλων.—361.
 Μουντανιά.—118, 202.
 Μουραβιέφ: Ἀνδρέας.
 Μουράτ σουλτάνος.—307.
 Μουρούζης: Νικόλαος, Ζωή.
 Μούσα, Μούσαι.—96, 97, 123,
 140, 158, 290, 401.
 Μουσαῖος.—441.
 Μούσας παπᾶς, διδάσκαλος ἐν
 Ἰόππῃ 1723.—201.
 Μουσελίμηδων βασιλικὸν γένος.—
 397.
 Μουσικὰ σημαδόφωνα.—250,
 350, 358.
 Μουσικῆς ἐκκλησιαστικῆς τεύχη.—
 185, 249, 349, 350, 355,
 358.
 Μουσίπεης.—32, 33.
 Μουσουλμάνοι.—33.
 Μουσοῦρος: Μᾶρκος.
 Μουσταφᾶ-ἀγᾶς, καδῆ-καπιτζῆς
 1640.—15.
 Μουσχιώτης: Μανουήλ.
 Μπαῖα πόλις.—364.
 Μπαίκοβος: Θεόδωρος Ἰσαάκου.
 Μπαλαμπάνος: Ἡσαίας.
 Μπαλάσης: Κωνσταντῆς.
 Μπαλάσιος ἱερέυς.—249, 358.
 Μπαλίνου Παναγίας ναὸς ἐν Κων-
 σταντινουπόλει.—315.
 Μπάνη.—66.
 Μπελιγράδι, Μπελιγράδιον.—144,
 383, 399, 402.
 Μπέλιτςος.—22, 503.
 Μπενιζέλος: Ἄγγελος.
 Μπεντέριον.—114.
 Μπεντήριον.—115.
 Μπερδῆς: Δημήτριος.
 Μπερεκέτης: Πέτρος.
 Μπεσίγια.—310.
 Μπονάτζης: Ἰάκωβος.
 Μπόρνοβας.—119, 504.
 Μπόσνα.—402.
 Μπουγδανία.—66, 504.
 Μπουκορέστι, Μπουκουρέστη.—
 237, 242.
 Μπουντούμιον.—402.
 Μπουστάνια.—269.
 Μπραγχοβάνος: Κωνσταντῖνος.
 Μπρεζιλία.—364.
 Μῦθοι ἐκ τοῦ Πλουτάρχου.—88.
 Μυριανθεύς: Ἱερώνυμος.

- Μύρα Λυκίας.—143, 147, 148, 210, 213, 274.
 Μυρέων μητροπολίτης.—412.
 Μυριόφυτον.—100.
 Μύρου ὕλη καὶ ἀκολουθία.—387, 461.
 Μυροφόρων Κυριακή.—227.
 Μυστάκων: Χριστόφορος.
 Μυτιληναῖος, Μιτυληναῖος.—189, 256, 283, 287.
 Μυτιλήνη, Μιτυλήνη.—8, 9, 14, 19, 21, 100, 218, 285, 369, 371, 377, 396.
 Μωαβίται.—310.
 Μωάμεθ, προφήτης τῶν Μουσουλμάνων.—108, 423, 429, 476.
 Μωαμεθανοί.—40.
 Μωαμετίται.—416.
 Μωραίτης.—189.
 Μωρέας.—65.
 Μωσῆς ἢ Μωϋσῆς ὁ προφήτης.—3, 161, 186.
 Μωϋσῆς ὁ Αἰθίοψ.—393.
 Μωϋσῆς, μητροπολίτης Μπελιγραδίου.—399.
 Μωϋσῆς, μητροπολίτης Μπόσνας.—402.
 Μωϋσῆς, μητροπολίτης Σταριβλάχης.—402.
 Μωϋσῆς, ἱερομόναχος Παντοκρατορηνός.—118.
 Ναβουχοδονόσορ.—111, 112.
 Ναζαρέτ.—83, 349, 396.
 Ναθαναήλ, ἡγούμενος τῆς μονῆς Μπατζκόβου.—316.
 Ναθαναήλ, Νικαίας μητροπολίτης.—224.
 Ναθαναήλ, Εἰάνθης καὶ Περιθεωρίου μητροπολίτης.—315.
 Ναθαναήλ Χίκας.—97.
 Νάουσα.—155, 317.
 Ναύπακτος.—8, 12, 21, 161, 293, 439.
 Νέα Ἰουστινιανή.—301, 318.
 Νεαὶ Πάτραι.—13, 14, 75, 76, 249, 358.
 Νέα Μονὴ ἐν Χίῳ.—65, 130, 284, 477.
 Νεάπολις ἐν Παλαιστίνῃ.—349.
 Νέα Ῥώμη = Κωνσταντινούπολις.—6, 36, 167, 182, 231, 270, 322, 373.
 Νεῖλος ποταμός.—38.
 Νεῖλος ὅσιος ὁ μέγας.—23, 62, 243, 244, 424, 462.
 Νεῖλος ἱερομόναχος.—358.
 Νεῖλος πρεσβύτερος.—276.
 Νεῖλος (Καβάσιλας), ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης.—222, 230, 420, 424, 445, 463.
 Νεῖλος Κεραμεύς.—6.
 Νεῖλος, ἐπίσκοπος Ντζίας καὶ Θερμίων 1646.—14.
 Νεκτάριος ἱερομόναχος 1618.—9.
 Νεκτάριος μοναχός.—177, 199, 407.
 Νεκτάριος, Ἱεροσολύμων πατριάρχης.—90, 100, 224, 225, 227, 228, 229, 288, 305, 310, 370, 385, 386, 387, 401, 417, 430, 462, 463, 504.

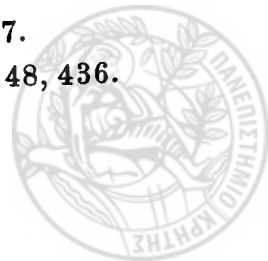
- Νεκτάριος Κωνσταντινουπόλεως.
— 69, 122, 411, 463.
- Νεκτάριος, μητροπολίτης Πάφου.
— 369.
- Νεκτάριος, αρχιεπίσκοπος Σαμακοβίου. — 402.
- Νεκτάριος, μητροπολίτης Χριστιανουπόλεως 1620.—9.
- Νεμέσιος, επίσκοπος Ἐμέσης.—
252, 363.
- Νεμεσός.—369.
- Νεοκαισάρεια. — 43, 300, 369.
- Νεοκλῆς (Παῦλος). — 191.
- Νεόφυτος ιερομόναχος καὶ ἐκκλησιάρχης τῆς μονῆς Ὁδηγητρίας.—82.
- Νεόφυτος ὁ ἔγκλειστος κατηγήσεις.—339, 340, 341, 342, 343, 344, 345.
- Νεόφυτος, παπᾶς Ἀγιοταφίτης.—
298.
- Νεόφυτος ιερομόναχος, ἀνεψιὸς Ἀθανασίου Πατελάρου.— 17, 18.
- Νεόφυτος ιερομόναχος, γενόμενος μητροπολίτης Ἡρακλείας 1622-1635.—11, 18, 19.
- Νεόφυτος, προηγούμενος μονῆς τινος τοῦ ἁγίου Νικολάου. —
332.
- Νεόφυτος, μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως 1644-1646.— 14, 144, 156, 504.
- Νεόφυτος Ἀρχόλεως.—240.
- Νεόφυτος, μητροπολίτης Βηθλεέμ.—
302.
- Νεόφυτος, επίσκοπος Ζητουνίου
1619.—10.
- Νεόφυτος, μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, εἶτα Νικομηδείας
1680.—410.
- Νεόφυτος, επίσκοπος Κερασσύντος
1615.—21.
- Νεόφυτος ιερομόναχος, γενόμενος μητροπολίτης Κορίνθου 1622-1624.—13.
- Νεόφυτος (Κύπριος), ιερομόναχος Ἀγιοταφίτης.—82.
- Νεόφυτος, αρχιεπίσκοπος Κύπρου.
— 317, 318.
- Νεόφυτος β' Κωνσταντινουπόλεως.
— 21, 239, 240, 241, 372, 418.
- Νεόφυτος, αρχιεπίσκοπος Λύδδης.
— 370.
- Νεόφυτος, επίσκοπος Μετρῶν
1616.—20.
- Νεόφυτος, μητροπολίτης Μονεμβασίας 1640-1.—14, 15, 16.
- Νεόφυτος, αρχιεπίσκοπος Ναζαρέτ 1783.—83.
- Νεόφυτος, μητροπολίτης Νέων Πατρῶν 1626.—13, 14, 76, 504.
- Νεόφυτος, μητροπολίτης Νικομηδείας 1618-1635.—8, 9, 10, 18, 19.
- Νεόφυτος, μητροπολίτης Οὐγκροβλαχίας.—89, 90.
- Νεόφυτος, μητροπολίτης Παραναξίας.—369.
- Νεόφυτος Ῥοδιός.—147.
- Νεόφυτος Ῥόδιος, αρχιμανδρίτης

- Ἁγιοταφίτης 1759-1765. — 347, 349, 499.
- Νεοφωτιστῶ εὐχῆ.—152.
- Νεοχώριον.—16.
- Νεοχώριον ἕτερον Κωνσταντινουπόλεως.—383.
- Νεοχωρίτης γραμματικός.—282.
- Νέρων.—273.
- Νεσιμῆς, μουλλᾶς καὶ ἐμίρης.—40.
- Νεστόριος αἰρεσιάρχης. — 64, 127, 178, 278.
- Νέστωρ, ῥώσος ἱστορικός.—365.
- Νηστειῶν περί διατάξεις.—280.
- Νήφων ἀ΄ Κωνσταντινουπόλεως.—164.
- Νίκαια. — 5, 16, 18, 20, 25, 72, 101, 127, 138, 180, 194, 224, 270, 277, 312, 326, 334, 341, 360, 365, 369, 371, 376, 377, 382, 384, 396, 418, 428.
- Νίκανδρος, μητροπολίτης Λαρίσης.—382.
- Νίκανδρος, ἀρχιερεὺς Τραϊανουπόλεως 1580.—418.
- Νικήτας ὁ ἅγιος μάρτυς.—110.
- Νικήτας μοναχός, εἷς τῶν ἰδρυτῶν τῆς Νέας Μονῆς.—203.
- Νικήτας γ. Γεωργίου ἐκ Σύμης 1811.—24, 504.
- Νικήτας Ἡρακλείας.—64.
- Νικήτας Σεΐδης.—361.
- Νικήτας Σερρῶν.—22, 37, 424, 463.
- Νικήτας Στουδίτης, πρεσβύτερος μοναχός.—187.
- Νικήτας Στηθαῖος, πρεσβύτερος μονῆς τῶν Στουδίων.—360.
- Νικήτας Χαλκηδόνος.—233.
- Νικηφόρος ἱερομόναχος, ἠγούμενος τῆς Νέας Μονῆς 1725.—203.
- Νικηφόρος Βασιλάκης.—157.
- Νικηφόρος Βλεμμύδης. Ἐκ τῶν κατ' αὐτόν.—41. Περί μετεώρων καὶ περὶ οὐρανοῦ.—165, 283, 289, 426, 446, 447, 462. Εἰσαγωγικὴ ἐπιτομὴ ἢ ἐπιτομὴ λογικῆς.—289, 328, 332, 355, 426, 446, 462. Διδασκαλία.—353. Ὕμνος.—362. Ἑρμηνεῖα τῶν ψαλμῶν.—328. Περί πίστεως.—220, 454. Περί ἀρετῆς καὶ ἀσκήσεως.—220, 454. Λόγος ἐγκωμ. εἰς Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.—69, 462. Λόγος ὠφελείας μεστός.—244. Λόγος ἀνώνομος κατὰ τοῦ Βλεμμύδου.—127.
- Νικηφόρος Βοτανειάτης.—132, 147.
- Νικηφόρος Γρηγοράς.—49.
- Νικηφόρος Θεοτόκης.—463.
- Νικηφόρος, ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου.—369.
- Νικηφόρος ἀ΄ Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ὁμολογητής. Κανόνες. 64. Χρονογραφία.—232, 439. Ὀνειροκριτικόν.—285. Τεμάχη.—310, 358.
- Νικηφόρος Ξανθόπουλος. Ἑρμηνεῖα τῶν ἀναβαθμῶν.—82. Συναξάρια.—66. Εὐχῆ.—282. Τεμάχη.—262.

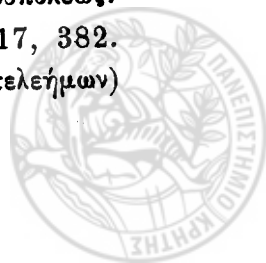
- Νικηφόρος, μητροπολίτης Παροναξίας 1616. — 20.
- Νικηφόρος ἀρχιερεὺς Σλαβονίου. — 399.
- Νικηφόρος Σμυρναῖος. — 120.
- Νικηφόρος, μητροπολίτης Τορνόβου. — 36.
- Νικηφόρος Φωκᾶς. — 39, 223, 416.
- Νικηφόρος, ἐπίσκοπος Χερρονήσου 1701. — 321.
- Νικηφόρος Χοῦμνος. — 255, 256.
- Νικόδημος, μητροπολίτης Δέρκων. — 371, 377, 383.
- Νικόδημος Μαζαράκης. — 462.
- Νικόδημος Μεταξᾶς. — 136.
- Νικόδημος, μητροπολίτης Μυτιλήνης. — 371, 377, 396.
- Νικόδημος, μητροπολίτης Χαλκηδόνας. — 382.
- Νικολαϊάδης: Διονύσιος.
- Νικόλαος ἅγιος ὁ μέγας καὶ ἐπίσκοπος Μύρων. Βίος. — 112, 426. Λόγοι καὶ ἐγκώμια τῷ ἁγίῳ Νικολάῳ. — 139, 143, 210, 212, 266, 308. Θαῦμα τοῦ ἁγίου Νικολάου. — 293. Ἐγκωμιαστικά τροπάρια εἰς αὐτόν. — 28. Ἀσματική ἀκολουθία. — 462. Στίχοι τῷ αὐτῷ. — 164, 274. Παρεκκλήσιον ἐν Δαμασκῷ. — 393. Ναὸς ἐν Καίρῳ. — 228. Μοναστήριον ἐν Μόσχᾳ. — 365.
- Νικόλαος Ἀγραφιώτης. — 463.
- Νικόλαος Ἀλβανοχωρίτης. — 89, 499.
- Νικόλαος Ἀνδίδων. — 360.
- Νικόλαος Ἀριστάρχης. — 185.
- Νικόλαος Βάρκοσης. — 287.
- Νικόλαος Βουβούλιος. — 158.
- Νικόλαος ὁ Γραμματικός. — 3.
- Νικόλαος ἰατρός. — 446.
- Νικόλαος Ἰωάννου. — 104.
- Νικόλαος Καβάσιλας. — 54, 55, 64, 95, 182, 420, 458.
- Νικόλαος Καρατζᾶς. — 364.
- Νικόλαος Κεραμεύς. — 145, 227, 305, 310, 462, 463, 499, 504.
- Νικόλαος Κομνηνὸς Παπαδόπουλος. — 204, 214, 215, 321, 406, 420, 425, 430, 462, 499.
- Νικόλαος Κούρσουλας. — 321, 327, 462.
- Νικόλαος (Ἀλεξάνδρου) Μαυροκορδάτος, βοεβόδας. — 23, 155, 205, 370, 499, 504. Πεντάτευχον τῆς ἐρμηνείας. — 196, 197, 198. Φιλοθέου πάρεργα. — 86, 100, 431, 437, 444, 466. Θεάτρον πολιτικόν. — 264.
- Νικόλαος Μεθώνης. — 41, 84, 180, 295, 359, 361, 424, 462.
- Νικόλαος ἱερεὺς ἐκ Μοσχοπόλεως 1750. — 76, 499.
- Νικόλαος Μουρούζης. — 287.
- Νικόλαος α' Ῥώμης. — 366.
- Νικόλαος ε' Ῥώμης. — 181.
- Νικόλαος Σουτζος. — 287.
- Νικόλαος Σπαθάριος. — 148, 436.

- Νικόλαος Στράδα.—353.
 Νικόλαος ἀρχιερεὺς Τιμισφαρίου.
 — 399.
 Νικόλαος Φωτεινός.—399.
 Νικόλαος Χαλκηδόνος 1278.—
 382.
 Νικομήδεια.—8, 9, 10, 14, 16,
 18, 19, 20, 46, 71, 194,
 210, 224, 225, 233, 364,
 369, 371, 377, 382, 396,
 409.
 Νίκων μοναχός· παγκόσμιον. —
 246.
 Νίκων Μοσχοβίας. — 92, 96,
 105, 263, 310, 383, 385.
 Νιπτήρ.—237.
 Νοβογράδα.—396.
 Νομικαὶ λέξεις.—37, 38.
 Νομικὴ εἰσαγωγή.—422.
 Νομικὴ Συναγωγή.—2, 6, 422.
 Νομικὸν Πάσχα.—165, 368.
 Νομικόν (=βιβλίον).—151, 444.
 Νομοκάνονες. — 37, 64, 119,
 138, 142, 166, 185, 233,
 351, 365, 423, 424, 430,
 432, 433, 434, 438, 439,
 463.
 Νόμος πολιτικός.—396.
 Νοταράς: Θωμάς.
 Νταμπίζας.—265.
 Ντζία. — 14.
 Νύμφαιον. — 382.
 Νύσσα.— 41, 43, 53, 57, 84,
 111, 127, 143, 164, 180,
 193, 211, 246, 250, 268,
 276, 283, 295.
 Νύσα Σερβίας.—402.
 Νωταράς: Δημήτριος.
 Ἐένος Κορώνης.—249, 358.
 Ἐένος: Ἰωάννης.
 Ἐενοφῶν Ἀθηναῖος.—80.
 Ἐενοφῶν ὁ ὄσιος.—121, 255.
 Ἐάνθη.—315.
 Ἐανδόπουλος: Γαβριήλ, Νικηφό-
 ρος.
 Ἐηρός, μελιστῆς ἐκκλησιαστικῶν
 ἄσμάτων. — 358.
 Ἐοβίτζη (τοῦ) χωρίον.—377.
 Ἐυλοκαράβης: Μάρκος.
 Ἐόλου τῆς Ζωῆς πέρι.—57.
 Ὁ Ἅγιος Βίκτωρ· ἐνορία τῆς πό-
 λεως Χίου.—203.
 Ὁβίδιος.—183.
 Ὁδηγητρίας μονή.—82.
 Ὁζενοβίκιος: Ἰγνάτιος.
 Ὁθωμανικὸν κράτος.—114.
 Ὁθωμανοί. — 114, 201, 390,
 421.
 Οἱ Ἅγιοι Ἀνάργυροι· ἐνορία τῆς
 πόλεως Χίου.—202.
 Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι· ἐνορία τῆς
 πόλεως Χίου.—202/3.
 Οἰκονόμος: Κωνσταντῖνος.
 Οἰνὴ.—297, 300.
 Οἰκουμενικὸς Θρόνος.—238, 378,
 380.
 Ὁκραΐνης χάτμανος.—400.
 Ὁκτώηχος.—82, 419, 463.
 Ὁλανδέζοι.—364.
 Ὁλασσα.—298.
 Ὁλυμπιόδωρος.—75.

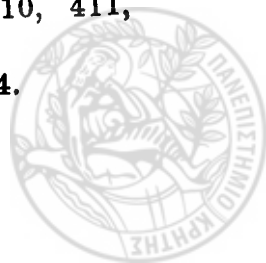
- Ὀλυμπῖται.—131.
 Ὀλυνθος.—265.
 Ὀλφιος (=Wolf).—87.
 Ὀμηρος.—412. Ἰλιάς.—124, 125, 335, 435, 440. Ὀδύσεια.—419, 425, 440, 463. Βατραχομουμαχία.—436. Γραμματική.—78.
 Ὀνειροκρίτης.—190.
 Ὀνειροκριτικά.—189, 285, 290, 486, 463.
 Ὀνησιφόρος Κιέβου.—370.
 Ὀνούφριος ὁ ἅγιος.—164, 352.
 Ὀξφόρδη.—385.
 Ὀράτιος.—78.
 Ὀρθοδοξία.—113, 139.
 Ὀρθόδοξοι.—195.
 Ὀρθόδοξος Καθολικὴ Ἐκκλησία.—269.
 Ὀρθόδοξος ὁμολογία.—194, 302, 334, 356, 367, 387, 430, 463.
 Ὀρθόδοξου πίστεως περί.—394.
 Ὀρθρου ἀκολουθία.—330.
 Ὀρισμοὶ βασιλικοί.—463.
 Ὀρλέγκου οἰκογένεια.—381.
 Ὀρφεύς.—165, 441.
 Οὐγγαρία.—79.
 Οὐγγροβλαχία, Οὐγκροβλαχία.—5, 21, 23, 35, 86, 89, 92, 99, 115, 147, 196, 205, 207, 287, 324, 364, 370, 384, 385, 390, 395, 396, 399, 402, 412.
 Οὐγκροί.—220.
 Οὐλγαρία=Βουλγαρία.—33.
 Οὐρανογραφία.—328, 329.
 Οὐρβανὸς Ῥώμης.—116.
 Ὀφews περί διήγησις.—276.
 Ὀφφίγια τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.—64. Ὀφφικίων τάξις.—129. Ὀφφικιαλίων περί.—219.
 Ὀφικίου θέμα.—283.
 Παγιαζιτ πέης.—32.
 Παγκράτιος ἱερομόναχος, γενόμενος ἀρχιεπίσκοπος Διμιτζάνης 1718.—377.
 Παγκράτιος Ἰωαννίδης 1809.—351, 499.
 Παζαρτζήκι.—201.
 Παθῶν ἀντιθέτων περί.—145, 464.
 Παΐσιός τις XVII.—420.
 Παΐσιος ἱερομόναχος 1622.—11.
 Παΐσιος ἕτερος ἱερομόναχος.—335.
 Παΐσιος Ἀγιορείτης, ἱερομόναχος Βούλγαρος 1783.—83, 500.
 Παΐσιος Ἀλεξανδρείας.—96.
 Παΐσιος Θεσσαλονίκης 1612—1616.—20, 21.
 Παΐσιος Ἱεροσολύμων.—26, 118, 287, 370.
 Παΐσιος Καραπάνος.—80.
 Παΐσιος α' Κωνσταντινουπόλεως.—310.
 Παΐσιος β' Κωνσταντινουπόλεως.—43, 44, 316, 317, 382.
 Παΐσιος (πρότερον Παντελεήμων)

- Λιγαριδης, ἀρχιεπίσκοπος Γά-
ζης. — 34, 36, 268, 371,
385, 416, 429, 464.
- Παΐσιος Νικομηδείας.—194, 377.
- Παΐσιος Τορνόβου 1770.—315.
- Παλαιά Διαθήκη. — 2, 56, 95,
250, 260, 333, 363, 483,
464.
- Παλαιὰ Ἡπειρος.—144, 305.
- Παλαιὰ Πάτραι. — 9, 10, 11,
12, 13, 14, 16, 19, 20, 33,
65, 504.
- Παλαιόκαστρον ἐν Χίῳ.—203.
- Παλαιολογίνα. — 210.
- Παλαιολόγοι: Ἀνδρόνικος, Ἰωάν-
νης, Μανουήλ, Μιχαήλ.
- Παλαιουπόλεως μοναστήριον. —
288, 364.
- Παλαιοχώρι.—300.
- Παλαιστίνη. — 93, 138, 139,
145, 159, 205, 206, 370,
383, 396, 401.
- Παλαμᾶς: Γρηγόριος.
- Παλίμφηστος κώδιξ.—329.
- Παλλαδᾶς: Γεράσιμος.
- Παλλάδιος ἀββάς.—139.
- Παλλάς.—306.
- Παμφλαγών.—203.
- Παναγία χωρίον, τὸ καὶ Ἀληθι-
νόν. — 299. Ἐκκλησία ἐν τῷ
Σιναίῳ ὄρει.—333. Ἐτέρα ἐν
Ἀντιοχείᾳ. — 393.
- Παναγία Ἀκρίτα μοναστήριον.—
202.
- Παναγία Γοργοῦπήκοος.—202.
- Παναγία Θεοσκέπαστη.—202.
- Παναγία Καλαμιώτισσα. — 25,
504.
- Παναγία Μπαλίνου.—315.
- Παναγίας Περιβλέπτου μονή. —
223, 416.
- Παναγίας Τριάδος μονή. — 23,
110, 503.
- Πανάγιος Τάφος. — 1, 3, 6, 7,
31, 37, 45, 59, 61, 75,
82, 95, 107, 110, 141, 171,
193, 196, 200, 202, 217,
226, 233, 234, 249, 263,
267, 283, 299, 301, 332,
348, 355, 383, 387, 433,
449, 451. Ὅρα καὶ τὸ Ἅγιος
Τάφος.
- Παναγιώτης ἱερεὺς, σακελίων. —
346/7.
- Παναγιώτης Ἀριτζιανός.—79, 499.
- Παναγιώτης Βυζάντιος (ὁ Μαω-
νᾶς ἢ Νικουσίος).—306, 324,
504.
- Παναγιώτης ἐν Χίῳ 1816.—80,
499.
- Πανάρετος, μελιστὴς ἐκκλησιαστι-
κῶν ἀσμάτων.—358.
- Πανάρετος Ῥόδιος. — 76, 347,
348, 354, 504.
- Πανάρετος ἱερομόναχος Ἀγιοτα-
φίτης.—346, 504.
- Πανδέκται.—159.
- Πανηγυρικόν.—143, 208, 212.
- Πάνιον.—19.
- Παντελεήμων ὁ ἅγιος μάρτυς.—
29, 111, 312.
- Παντίγι.—202.
- Παντοκράτορος μονή ἐν τῷ Ἀγίῳ
Ὅρει.—118.

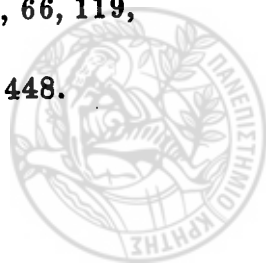
- Παντόγαλος: Γαβριήλ, Πέτρος.
 Παντολέων πρεσβύτερος.—209.
 Πάπα πέρι ανώνυμα.—144, 263.
 Παπα᾽-Ἀβραάμ χώρα.—299.
 Παπαδόπουλος: Νικόλαος Κομνηνός.
 Παράδεισος.—52, 55, 177, 185, 342, 407.
 Παρακλητική.—47, 134, 420.
 Παραλειπομένων βίβλος.—220.
 Παρασκευᾶς ἱερέως.—118.
 Παρασκευὴ ἡμέρα.—32, 33, 51.
 Παρασκευὴ τοῦ Λαζάρου.—51.
 Παρασκευὴ Μεγάλῃ.—227.
 Παρασκευὴ ἡ ὁσιομάρτυς.—268, 307. Ναὸς εἰς Χάσκιοῖ Κωνσταντινουπόλεως.—8. Ἔτερος ἐν τῇ πολίχνῃ Κατιρλί.—202. Μοναστήριον.—108.
 Παρασκευὴ Ὁρλέγκου.—381.
 Παρθένιος ἱερομόναχος.—335.
 Παρθένιος ἀδελφιδοῦς Μακαρίου, νοτάριος τῆς μονῆς Πάτμου 1720.—87, 88, 500, 504.
 Παρθένιος Ἀδριανουπόλεως 1640.—16.
 Παρθένιος Αἴνου 1622.—11.
 Παρθένιος Ἀλεξανδρείας 1683.—170.
 Παρθένιος Βάρνης 1622-1641.—11, 16.
 Παρθένιος Βερροίας.—315.
 Παρθένιος Βυζάντιος, ἱερομόναχος 1681.—46, 499.
 Παρθένιος Γερένης (ἢ Γεργένης), Ἀθηναῖος, πατριάρχης Ἱεροσολύμων.—3, 7, 36, 81, 269, 348, 384, 500.
 Παρθένιος Ἰωαννίνων 1635.—18.
 Παρθένιος Καισαρείας.—264, 504.
 Παρθένιος Κυζίκου 1622.—12, 13.
 Παρθένιος ἀ΄ Κωνσταντινουπόλεως.—15, 16, 334, 368, 373, 375, 376.
 Παρθένιος β΄ Κωνσταντινουπόλεως.—45.
 Παρθένιος δ΄ Κωνσταντινουπόλεως.—22, 371.
 Παρθένιος Δαρίσσης.—377.
 Παρθένιος Μηδείας 1580.—418.
 Παρθένιος Μυτιλήνης 1636—1646.—8, 14.
 Παρθένιος Νικομηδείας.—371, 396.
 Παρθένιος Ῥόδου 1683.—170.
 Παρθένιος Σμύρνης.—371.
 Παρθένιος Χαλκηδόνος 1723.—194.
 Παρθένος = Θεοτόκος.—247.
 Παρίσιοι.—204, 205, 406.
 Παροιμίαι Σολομώντος.—74, 75, 428, 431.
 Παροιμίαι Πλουτάρχου.—88.
 Παροναξία.—11, 13, 20, 314, 369, 371.
 Πασαπνοάρια.—355.
 Πάσχα.—114, 165, 266, 270, 360, 397, 398, 410, 411, 426.
 Πάσχα Λατίνων.—414.

- Πάσχα Νομικόν. — 368.
 Πασχάλια. — 48, 352, 431.
 Παταβία, Πατάβιον. — 214, 321, 408, 412, 420.
 Πατελάρος: Ἀθανάσιος.
 Πάτερ ἡμῶν ἡρμηνευμένον. — 223.
 Πατερικόν. — 431.
 Πατέρων ῥήσεις περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. — 135. Πατέρων ἀποφθέγματα. — 464. Πατέρων παραίνεσις. — 311. Πατέρων διήγησις. — 312. Πατέρων ἐκκλησιαστικῶν ἀποσπάσματα. — 33. Πατέρων ἐτέρων ἐρωταποκρίσεις. — 464.
 Πάτριος. — 76.
 Πάτριος. — 10, 76, 80, 88, 89, 272, 284, 285.
 Πάτριαι: Νεαί, Παλαιαί Πάτριαι
 Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας. — 393, 402.
 Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων. — 159, 348, 384, 386.
 Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως. — 7, 51, 59, 237, 269, 384, 385, 396, 473, 474.
 Πατριαρχική Αὐλή Κωνσταντινουπόλεως. — 315, 319, 368.
 Πατριαρχικός Οἰκουμενικός Θρόνος. — 297.
 Πατριαρχικῶν γραμμάτων συλλογαί. — 3, 7-22, 238-241, 312, 319, 368-389, 464.
 Πατριαρχῶν κατάλογος. — 232.
 Πατρίκιος Προύσης. — 283.
 Παῦλος ὁ ἀπόστολος. — 28, 36, 41, 128, 144, 163, 164, 177, 205, 223, 248, 264, 407, 470.
 Παῦλος τις 1707. — 119, 504.
 Παῦλος ἐπίσκοπος. — 326.
 Παῦλος ἱερεύς, οἰκονόμος τῆς ἐπισκοπῆς Ζητουνίου 1622. — 12.
 Παῦλος ἱερεύς, μελιστής ἐκκλησιαστικῶν ἁσμάτων. — 249.
 Παῦλος ἱερομόναχος XIV. — 5.
 Παῦλος, ἱερομόναχος ἐν τῷ Γαλατᾷ Κ/πόλεως 1618. — 8.
 Παῦλος Βλαστάρης Μυτιληναῖος XVII. — 189, 504.
 Παῦλος ὁ Εὐεργετηνός. — 47, 139, 272, 456.
 Παῦλος Νεοκλήης. — 191, 500.
 Παῦλος Ὁρλένκος. — 381.
 Παῦλος γ' Ῥώμης. — 386.
 Παῦλος Σέγγερης ἡ Σεμέρος. — 391, 465.
 Παῦλος Σιλεντιάριος. — 165, 438.
 Παῦλος (ὁ Τάγαρις). — 116.
 Πάφος. — 369.
 Παχώμιος Δοξαράς. — 88.
 Παχώμιος ἱερεύς 1625. — 19.
 Παχώμιος ἱερομόναχος (1624), γενόμενος εἶτα μητροπολίτης Ῥόδου (1625). — 13, 19.
 Παχώμιος μοναχός 1618. — 9.
 Παχώμιος μοναχός (Ῥουσαῖνος). — 383.
 Παχώμιος πρωτοσύγκελλος 1619. — 10.

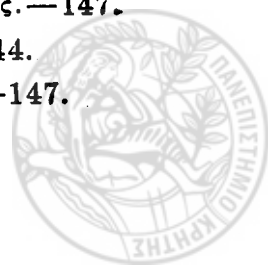
- Παχώμιος α' Κωνσταντινουπόλεως. — 372.
 Παχώμιος Χαλκηδόνος 1640—1646.—14, 15, 16, 376.
 Παχυμέρης: Γεώργιος.
 Πέγιου (Κυριάκης).—171.
 Πεδιάδος ἐπισκοπή.—377, 378, 379, 380.
 Πεδιάσιμος (Ίωάννης).—38.
 Πελαγίας τῆς ὁσίας βίος.—121.
 Πελοποννήσιοι. — 83, 84, 91, 92, 216, 283, 350, 355, 424, 427.
 Πελοπόννησος.—65, 376, 378.
 Πέμπτη ἡμέρα.—88.
 Πέμπτη ἢ Μεγάλη.—396.
 Πέμπτη τῆς Διακινήσιμου.—397.
 Πεντάτευχος. — 2, 197, 198, 429, 483.
 Πέντε-Ἐκκλησίαις: χωρίον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χαλδίας.—299.
 Πεντηχοστάρια.—66, 328, 357.
 Πεντηχοστή. — 31, 75, 164, 236, 265, 330, 335, 340, 341, 409, 411, 424.
 Περικλῆς Γρηγοριάδης.—78.
 Περιβλέπτου μονή.—223, 416.
 Περιθεώριον.—315, 418.
 Πέρινθος.—351.
 Περιστεριό[=ώ]της: μοναστήριον περὶ τὴν Τραπεζοῦντα.—298.
 Πέρνικος.—134.
 Πέρσαι.—27, 113, 311.
 Περσικὸν Εὐαγγέλιον.—196.
 Πετζερσκιῶται.—103, 365.
 Πέτρα (Κωνσταντινουπόλεως).—250.
 Πέτρα Ἀραβίας.—196.
 Πετράκης Δεπάστας.—353.
 Πετρίνη: κώμη.—389.
 Πέτρος ὁ ἀπόστολος.—144, 157, 175, 223, 230, 247, 254, 273, 312, 319, 387, 395.
 Πέτρος βοιβόδας.—324, 328.
 Πέτρος διάκονος.—337.
 Πέτρος μελωδός.—320.
 Πέτρος Ἀλεξανδρείας.—43.
 Πέτρος Ἀντιοχείας.—178, 187, 360.
 Πέτρος Γύλλιος. — 395.
 Πέτρος Δαμασκηνός.—279.
 Πέτρος Ἰωαννοβίτζις Γοδούνοβ.—149.
 Πέτρος Μεδιολάνων.—41, 361.
 Πέτρος Μπερεκέτης Κωνσταντινουπολίτης.—249, 350, 359.
 Πέτρος Παντόγαλος.—358, 504.
 Πέτρος (Πελοποννήσιος), λαμπαδάριος.—349, 350, 355.
 Πέτρου τοῦ Μεγάλου βίος.—294.
 Πετρουτζέσκος: Στέφανος.
 Πηγᾶς: Μελέτιος.
 Πηγάσιος ὁ ἅγιος μάρτυς.—27.
 Πήλιον ὄρος.—259, 287.
 Πηλουσιώτης.—193.
 Πιάνα (τοῦ) χωρίον.—377.
 Πιλᾶτος (Πόντιος).—4, 66, 119, 274.
 Πίνδαρος.—78, 292, 448.

- Πισᾶνος: Ἡσαίας.
- Πισιδία.—382.
- Πίστεως ὀρθοδόξου πέρι.—337.
- Πίστεως ἄρθρα. — 183. Πίστεως ἔκθεσις.—224.
- Πίωρ ὁ ἄββᾶς.—276.
- Πλανούδειος ἀνθολογία. — 126, 165, 296.
- Πλάτανα.—298.
- Πλάτινας ἱστορικός.—415, 425, 464.
- Πλάτων ὁ φιλόσοφος.—77, 78, 160, 173, 261, 426, 428, 438.
- Πλάτων ἐκ Πηλίου, πρωτοσύγκελλος.—259, 260.
- Πλήθων (= Γεώργιος Γεμιστός). —172, 173, 426, 464. Κατά τινος τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων πραγματεία.—323.
- Πλησέους κώμη.—362.
- Πλουμῆς.—202.
- Πλούταρχος.—76, 80, 185, 290, 320.
- Πλωτῖνος.—256, 447.
- Πνεῦμα τὸ ἅγιον· περὶ τῆς ἐκπορεύσεως αὐτοῦ ἀνόνημα ὑπομνήματα.—144, 181, 262.
- Πόθος βεστάρχης.—393.
- Ποιητικὰ φυγαγωγημένα. — 431.
- Πόλη, Πόλις = Κωνσταντινούπολις.—33, 214, 336.
- Πολυανή.—8.
- Πολυέλεοι.—195, 350.
- Πολύευκτος πατριάρχης.—6.
- Πολύκαρπος ἀρχιερεὺς 1691. — 73.
- Πολύκαρπος, ἀρχιμανδρίτης τῆς λαύρας Πετζέροσκη.—365.
- Πολύκαρπος Ἱεροσολύμων.—77.
- Πολυχρόνιος (ὁ ἱερομάρτυς).—74.
- Πολωνία.—91, 167, 240.
- Πόλεων πέρι λεξικόν.—310.
- Πόντος.—264, 410.
- Πόρτης (ἐν Κωνσταντινουπόλει) ἐμπρησμός.—164.
- Πόρτος (Φραγκίσκος).—268.
- Πορφύριος ὁ νεοπλατωνικός. — 141, 154, 391, 423.
- Πορφύριος Βάρνης.—191.
- Πορφύριος Θεσσαλονίκης(?) 1618. — 10.
- Πορφύριος Νικαίας 1616, 1635, 1641, 1642, 1649. — 16, 18, 20, 334, 376.
- Πορφυρόπουλος: Μᾶρκος.
- Πούλιος.—313.
- Πουλχερία, θυγάτηρ παπᾶ Γεωργίου 1580.—417.
- Πραγκοβάνος.—86, 92.
- Πραξαπόστολος.—22.
- Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.—163, 191, 423.
- Πραστεῖος· κώμη περὶ τὴν Τραπεζοῦντα.—298.
- Πρεβεταῖος.—359.
- Πρεδροῦμι.—126.
- Πρεσλάβα.—20.
- Πρέσπαι.—12, 19.
- Προγνωστικόν.—190.

- Πρόδρομος: Θεόδωρος. 202, 259, 283, 314, 319, 369, 371, 418.
 Προηγιασμένων λειτουργία.—73, 153, 176, 281, 304, 305, 322.
 Πρόθεσις ἡ ἅγια· περὶ τῶν ἐν αὐτῇ τελουμένων.—188.
 Προϊκονήσιος.—259.
 Προϊκόνησος. — 8, 9, 10, 13, 14, 19.
 Προϊκοσύμφωνον.—133.
 Προϊλάβου μητρόπολις. — 318, 380, 381.
 Προκείμενα.—331, 357.
 Προκόβου μονὴ ἐν τῇ Λεχίᾳ. — 367.
 Πρόκλος Κωνσταντινουπόλεως.— 69, 85, 128, 143, 144, 295.
 Πρόκλος Διάδοχος.— 140, 160, 290, 292, 293, 301, 446, 464.
 Προκόνησος (= Προϊκόνησος). — 369.
 Προκόπιος ὁ ἅγιος μάρτυς.—28.
 Προκόπιος Καισαρεὺς ἡ Ναζιανζηνὸς (ὁ Ἀράβογλους). — 87, 94, 217, 500.
 Προκόπιος Πελοποννήσιος, διδάσκαλος ἐν Ἱεροσολύμοις.—83, 84.
 Προνοίας πέρι χειρόγραφον.—430.
 Προπατόρων Κυριακή.—250.
 Προσευχῆς πέρι κεφάλαια.—120.
 Προσκυνητάρια. — 35, 81, 102, 333, 354, 431, 441, 442.
 Προτέριος Ἀλεξανδρείας. — 250.
 Προῦσα. — 13, 20, 170, 194, 202, 259, 283, 314, 319, 369, 371, 418.
 Προυσιώτισσα.—318.
 Προῦτος.—114.
 Προφῆται· ἐρμηνεῖται εἰς τὰς προφητείας αὐτῶν.—30, 32, 423.
 Προφητικαὶ μαρτυρίαι περὶ τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου.— 278.
 Πρόχορος Κρήτης, εἶτα Σταυρουπόλεως.—358.
 Πρόχορος Κυδωνῆς.—115, 136, 446, 460.
 Πρωταγόρειος λόγος.—172.
 Πτελεοῦ ἐπισκοπή.—10.
 Πτολεμαῖος (Κλαύδιος). — 109, 190, 289, 291, 292, 293, 403, 429, 464.
 Πτολεμαῖς. — 259, 266, 346, 370.
 Πτωχοπρόδρομος.—277, 464.
 Πυθαγόρας. — 135, 189, 435, 446.
 Πυθαγόρειον θεώρημα.—199.
 Πυθαγόρειοι.—135.
 Πυθαγορικά ἔπη.—135, 443.
 Πύθια θερμά.—165.
 Πύργου (τοῦ)· χωρίον.—377.
 Πυρώνειος λόγος.—172.
 Πωγωνιανή.—8, 385.
 Ῥαάβ. — 71.
 Ῥάδου (τοῦ)· χωρίον.—377.
 Ῥάδου Μίγνα βοεβόδας.—147.
 Ῥάδου Ἡλιάσκος.—144.
 Ῥάδουλος Σερμπάνος.—147.

- Ῥαιδεστηνός. — 258.
 Ῥαιδεστός. — 11, 12, 13, 19, 283, 358, 371, 376.
 Ῥαιθού, Ῥαιθώ.—62, 284.
 Ῥακοβίτζας.—89, 345.
 Ῥαούλαινα.—210.
 Ῥάσκα —404.
 Ῥαφαήλ β' Κωνσταντινουπόλεως. — 238.
 Ῥαχάβ.—275.
 Ῥετζέπ-άγās 1640.—15.
 Ῥήγας Ζαγουριανός 1770. — 189, 504.
 Ῥήγενα (= Ῥήγαινα).—297.
 Ῥητορικαὶ ἀνώνομοι.—140, 183, 234, 403, 428, 431, 432, 437, 439, 464. Ῥητορικῆς προλεγόμενα. — 408. Προγυμνάσματα. — 88, 135. Γυμνάσματα ῤητορικά. — 134. Προβλήματα.—409. Σχήματα. — 156, 158.
 Ῥιμνίκου μονή.—373.
 Ῥιμνίκου ἐπίσκοπος.—385.
 Ῥοδινός: Νεόφυτος.
 Ῥόδιοι. — 76, 347, 348, 349, 354.
 Ῥοδισμός.—68.
 Ῥόδος. — 19, 170, 301, 377.
 Ῥοδοστός=Ῥαιδεστός.—170.
 Ῥοζινοῦ μονή.—357, 504.
 Ῥοϊνόν (τοῦ) χωρίον.—377.
 Ῥοῦθ βίβλος.—2.
 Ῥουσαῖτος (Δάσκαρις).—241.
 Ῥουσία Μικρά.—230.
 Ῥούτκας Ἰησοῦίτης.—167.
 Ῥουφέτια Κωνσταντινουπόλεως. — 388.
 Ῥοῦφός τις.—409.
 Ῥοῦφος Ἐφέσιος.—93.
 Ῥωμαῖοι.—4, 23, 38, 63, 68, 69, 114, 118, 122, 129, 181, 232, 360.
 Ῥωμαῖοι = Βυζαντινοί. — 2, 5, 115, 149, 181, 231, 359.
 Ῥωμαῖοι="Ἕλληνες ὀρθόδοξοι.— 87, 308, 390.
 Ῥωμαῖοι = Κατόλικοι. — 128, 361.
 Ῥωμανία. — 33.
 Ῥωμανίτης.—391.
 Ῥωμᾶνοι.—346.
 Ῥωμανός: Κωνσταντῖνος.
 Ῥωμανός Λακαπηνός.—39.
 Ῥώμη. — 43, 56, 116, 128, 129, 145, 175, 181, 193, 215, 221, 231, 255, 273, 279, 360, 390, 426.
 Ῥώμη ἡ Νέα = Κωνσταντινουπόλις. — 6, 167, 182, 231, 270, 373.
 Ῥώνιον.—381.
 Ῥωξάνη ἐκ γένους Διπλοβατάτζηδων.—398.
 Ῥωσία, Ῥωσσία, Ῥουσία, Ῥωσῖαι. — 37, 103, 148, 167, 265, 306, 323, 334, 364, 370, 395, 402. Ῥωσσία ἡ Μικρά. — 66, 230, 334.
 Ῥωσσίας χρονικόν.—99. Ῥώσων ἱστορία.—306. Ῥωσσικοῦ

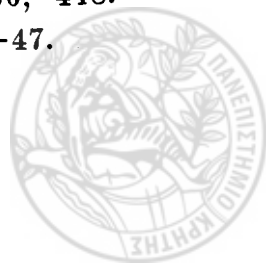
- ἔθνος ἱστορία.— 464. Ῥωσσίας ἱστορία.—464.
- Ῥῶσοι, Ῥῶσσοι.—37, 306, 365, 367, 385, 387.
- Ῥωσικὴ Κοινότης ἐν Ἱεροσολύμοις. — 191.
- Ῥωσικὴ Σύνοδος.—194.
- Ῥωσοτουρκολέχοι.—139.
- Σαβαΐτης.—82.
- Σάβας ὁ μέγας ὅσιος· ἄσματικὴ ἀκολουθία. — 82. Τυπικόν.— 464. Λαύρα ἐν Παλαιστίνῃ.— 66, 329, 357, 504. Ναὸς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. — 402.
- Σάββας ὅσιος Σέρβος.—101.
- Σάββας πραγματευτῆς 1731. — 91, 504.
- Σαββάτιος Σιναΐτης.—50.
- Σαββατοκυριακὰ εὐαγγέλια.—322.
- Σάββατον. — 67, 69, 83, 101, 104, 108, 122, 150, 213, 231, 236, 360, 364.
- Ῥαββὴλ ὁ ἅγιος μάρτυς.—28.
- Σαβέλλιος.— 127, 178.
- Σάβιος: Μανουήλ.
- Σάλεχ: Μάλεμ.
- Σαλιχ-τζελεπῆς 1640.— 15.
- Σαλλούστιος.—81.
- Σαμακόβιον.—402.
- Σαμαρεΐτις.—72.
- Σαμάρουξα.—298.
- Σάμος.—359.
- Σαμοσατεύς. — 103.
- Σαμόσκως: Ἰωάννης.
- Σαμουήλ Ἀλεξανδρείας (ὁ Καπασούλης) 1722. — 24.
- Σαμουήλ Γάζης.—295.
- Σαμουήλ Κυπραῖος ἢ Κύπριος 1814.—82, 285, 500, 504.
- Σαμουήλ Κωνσταντινουπόλεως. — 286.
- Σαμουήλ Λιβύης (ὁ Καπασούλης).—383.
- Σαμψών.—157, 311.
- Σαμψὼν ὁ Ξενοδόχος.—28.
- Σαμωνᾶς ὁ ἅγιος μάρτυς.—111.
- Σαμωνᾶς Γάζης.—84.
- Σαράγιον Μπόσνας.—402.
- Σαράη (τοῦ) ἐπίσκοπος.—6.
- Σαρακηνοί.—101, 295.
- Σαραντάρην· χωρίον.—300.
- Σαρασίτης: Ἰγνάτιος.
- Σάρδεις.—193.
- Σαρουτζά-πασίας.—32.
- Σασίμων ἐπισκοπή. — 410.
- Σατάν.—273.
- Σαῦλος = Παῦλος.—415.
- Σβέκος ρήξ.—114.
- Σγουρόπουλος: Γεώργιος.
- Σεβάστεια.—122, 143.
- Σεβαστιανὸς Βενιέρης.—137.
- Σεβαστὸς Κομινῆτης.— 98, 99, 103, 106, 107, 122, 199, 200, 235, 264, 265, 270, 465, 500.
- Σεβῆρος.—2.
- Σεβῆρος: Γαβριήλ.—270.
- Σεγῆρος: Ἀντώνιος.

- Σείδης: Νικήτας.
- Σειράχ.—194.
- Σελεύχεια.—193, 299.
- Σεληνοδρόμιον.—246.
- Σελίμ σουλτάν.—333.
- Σενιέρος Παῦλος.—465.
- Σεραπίων Θμουσεως.—193.
- Σεραφείμ, ψάλτης τῆς Μεγίστης
Λαύρας 1771.—359, 500.
- Σεραφείμ (Λέσβιος), σκευοφύλαξ
τοῦ Ἁγίου Τάφου.—185.
- Σεραφείμ Ἀντιοχείας. — 368,
384.
- Σεραφείμ Κωνσταντινουπόλεως.—
371, 384.
- Σεραφείμ Νικομηδείας.—382.
- Σερβάνος Καντακουζηνός. — 35,
90.
- Σερβία, Σερβεία. —33, 101, 399.
- Σέρβοι.—400.
- Σέργιος πατριάρχης.—360.
- Σέργιος ἱερομόναχος, ἡγούμενος
τῆς μονῆς Παναγίας Ἀκρίτα
1724.—202.
- Σέργιος Μακράϊος. — 30, 146,
465.
- Σερίδης ἀββᾶς.—246.
- Σερμπάν βοεβόδας.—237.
- Σερμπάνος Ῥάδουλος, βοεβόδας.—
147.
- Σέρραι.—11, 14, 18, 20, 22,
37, 44, 384.
- Σευηριανός Γαβάλων.—193, 209.
- Σευῆρος Ἀντιοχείας.—193.
- Σήθ: Συμεών.
- Σηλύβρια. — 8, 10, 14, 369,
382.
- Σημειωματάριον διὰ λόγους. —
465.
- Σημπηρία.—149.
- Σημπήριον.—148.
- Σησαμολαδάδων ρουφέτιον ἐν Κων-
σταντινουπόλει.—312/3.
- Σίβυλλα Ἐρυθραία.—123, 435.
- Σικελία.—190, 289, 436.
- Σίλβεστρος Ἀλεξανδρείας.—372.
- Σίλβεστρος Ἀντιοχείας.—43.
- Σίλβεστρος Κύπρου.—301.
- Σίλβεστρος Ῥώσος, ἀρχιμανδρίτης
τοῦ Γολγοθᾶ.—387.
- Σιλίμνα (τοῦ) χωρίον.—377.
- Σιμηκλή.—299.
- Σιμπήρι.—149.
- Σίμων Βλαδημιρίας.—365.
- Σίμων Πέτρος.—163.
- Σιμωνίδης ἐπιγραμματοποιός. —
296.
- Σιμωνίδης: Κωνσταντίνος.
- Σινᾶ ἢ Σινά.—35, 36, 50, 57,
62, 68, 81, 102, 119, 191,
213, 245, 267, 333, 442,
445.
- Σίναιον ὄρος.—370, 386.
- Σιναῖται.—48, 119, 120, 217,
218, 221, 244, 277, 278,
325, 370, 373, 386, 401,
423, 425.
- Σιναίτικα κελλία.—348.
- Σινώπη, Σινώπιν.—296, 297.
- Σισετοχίου ἀρχιεπίσκοπος.—399.

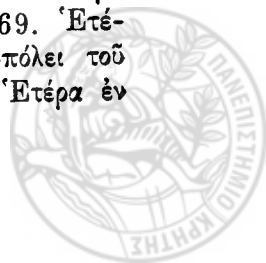
- Σισίνιος πατριάρχης.—39.
 Σισόης.—273.
 Σιτεία.—239.
 Σίφνος.—315.
 Σιών.—395.
 Σιωνίτης ὁμωφός.—84.
 Σκαρίνου χωρίον ἐν Κύπρῳ. —
 364.
 Σκαρλάτος = Κάρλος.—397.
 Σκαρλάτος ἄρχων.—109.
 Σκαρλάτος Μαυροκορδάτος.—104,
 205.
 Σκεπαστόν.—156.
 Σκίαθος.—314.
 Σκολέτα ἐλληνική ἐν Βενετία. —
 309.
 Σκόπελος.—314.
 Σκόπια.—402.
 Σκοτο-Βρετανία.—24.
 Σκύρος.—14, 56.
 Σκυσιάνι ματένι.—299.
 Σλαβαϊκά βιβλία.—306.
 Σλαβανική διάλεκτος ἢ γλῶσσα. —
 167, 365.
 Σλαβικὰ κείμενα.—354.
 Σλαβικὸν τετραεναγγέλιον.—391,
 392.
 Σλαβονίου ἀρχιεπίσκοπος.—399.
 Σλαβονορούσιον χρονικόν.—396.
 Σμπατζικίου ἀρχιεπίσκοπος. —
 399.
 Σμυρναῖος.—428.
 Σμόρνη. — 8, 25, 120, 127,
 202, 259, 283, 284, 294,
 315, 368, 370, 371, 382,
 394.
 Σολομών ὁ προφήτης.—1. Πα-
 ροιμαί μεθ' ἑρμηνείας.—74,
 75. Σοφία.—174. Ἕσματα.—
 277.
 Σολοῦ-μοναστήρι.—416.
 Σοῦκ-Σουγιού, χωρίον.—298.
 Σουγδάλιον.—365.
 Σουγδουρῆς: Γεώργιος.
 Σουΐδας.—61, 260, 425, 445,
 450, 465.
 Σούκεσος.—193.
 Σουλεϊμάν σουλτάν.—220.
 Σουλμάν-πέης.—32.
 Σουλμάνης ἐμίρ.—33.
 Σουλτάνα «ἐκ γένους Μουσελίμη-
 δων». — 397.
 Σουμελᾶ μοναστήριον.—372.
 Σουμελίτης προσκυνητής — 299.
 Σουμελιώτης.—258.
 Σουῦτζος: Ἀλέξανδρος.
 Σοφίας ναὸς ἐν Κωνσταντινουπό-
 λει.—42.
 Σοφία, μήτηρ Φιλοθέου Χαλδίας.
 — 298.
 Σοφία ἢ Σόφια πόλις.—14, 15,
 170, 384, 385.
 Σοφιαλῆς.—15.
 Σοφιανός XVII.—239.
 Σοφιανός (Θεόδωρος).—51.
 Σοφοκλέους δράματα.—79, 123,
 124, 296, 435, 436, 448.
 Σοφονίας ὁ προφήτης.—47.
 Σπανὸς γούναρης.—17.

- Σπανός (Ἀλέξιος).—205, 206.
 Σπαντωνῆς.—318.
 Σπάργανα τοῦ Χριστοῦ.—67.
 Σπυρίδων ὁ ἅγιος.—308, 336.
 Σπυρίδων ἱερεύς, βιβλιοδέτης
 1691.—186, 500.
 Σταγειρίτης.—259.
 Σταθμῶν πέρι.—63.
 Στάμος ἄρχων.—397.
 Στάμω.—313.
 Σταριβλάχη.—402.
 Σταυράκης Γρηγορίου 1784. —
 320, 500.
 Σταυρῆς μαθητεύσας ἐν Πάτμῳ
 1815.—80.
 Σταυροθεοτόκια.—420.
 Σταυρονικήτα μονή.—418.
 Σταυρός ὁ τίμιος.—69, 70, 112,
 138, 164, 204, 209, 210,
 308, 312, 339, 397. Μονα-
 στήριον. — 209.
 Σταυρούπολις.—191, 358.
 Σταφίδου στίχοι.—282.
 Στεμνίτζα (τοῦ)· χωρίον.—377.
 Στεφάνα μοναχή.—385.
 *
 Στεφανῆς Δαπόντες.—314.
 Στέφανος ὁ πρωτομάρτυς.—212.
 Στέφανος Ἀλεξανδρεύς. — 105,
 436, 465.
 Στέφανος Ἐρσεκίου.—402.
 Στέφανος Καντακουζηνός.—94.
 Στέφανος Καρλοβίτζας.—402.
 Στέφανος Λουμπετζίου.—399.
 Στέφανος Μπασαράμπας.—92.
 Στέφανος, βοεβόδας Μολδοβλα-
 χίας.—171.
 Στέφανος βόντας Πετρουτζέσκος.
 — 237.
 Στηθάτος: Νικήτας.
 Στιλβῆς: Ἰωσήφ.
 Στιχηρά (τροπάρια).—151, 271,
 356, 357, 419.
 Στιχηράρια.—249, 258, 320.
 Στίχοι διάφοροι. — 126, 135,
 156, 163, 164, 233, 244,
 271, 273, 274, 277, 278,
 281, 282, 285, 351, 416,
 431, 448.
 Στιχουργίας πέρι.—80.
 Στουδίων μονή.—360.
 Στουδιώτης.—310.
 Στούκιος: Γουλιέλμος.
 Στράβων.—173.
 Στράδα: Νικόλαος.
 Στρέμιον.—402.
 Στρομβάγγων.—281.
 Στρώζας: Κυριακός.
 Στυλιανός ἱερεύς, μελιστής ἐκ-
 κλησιαστικῶν ἀσμάτων.—358.
 Συκῆ τῆς Βιθυνίας.—398.
 Συλλογαὶ ἐκκλησιαστικάι.—431.
 Συλλογαὶ διάφοροι.—431.
 Συλλογὴ πατριαρχικῶν γραμμά-
 των.—3.
 Σύμβολον τῆς πίστεως ἡρμηνευ-
 μένον.—223.
 Συμβόλων τῆς πίστεως συλλογή.
 — 262.
 Συμεὼν ὁ πρεσβύτερος.—164, 213.

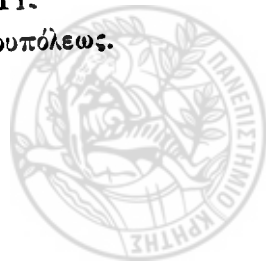
- Σομεών Ιερομόναχος 1622.—12.
 Σομεών πατρίκιος 964.—39.
 Σομεών μοναχός 1654.—118.
 Σομεών ὁ Θαυμαστοορεΐτης. — 249.
 Σομεών Θεσσαλονίκης.—50, 150, 278, 279, 400.
 Σομεών λογοθέτης ὁ Μεταφράστης. — 27, 28, 337, 425, 447, 465.
 Σομεών Μιταράκης.—202.
 Σομεών ὁ Νέος Θεολόγος.—23, 126, 245.
 Σομεών Πωγωνιανῆς 1620.—8.
 Σομεών ὄσιος ὁ Σέρβος.— 101.
 Σομεών Σήθ.—289, 446, 465.
 Σομεών ὁ Στυλίτης βίος.—121.
 Πύργος ἔξωθεν τῆς λαύρας τοῦ ὀσίου Σάβα.—139.
 Σύμη.—24.
 Σύμμαχος.—32.
 Συμπήριον.—430.
 Σύναδα.— 10.
 Συναξάρια Εὐαγγελίων. — 184, 250, 255, 259.
 Συνέσιος Πτολεμαΐδος.—76, 80, 83, 265, 297, 304, 436, 437, 439, 441, 443, 444, 465.
 Συνοδική πράξις (περὶ τοῦ νέου καλενδαρίου). — 400, 414.
 Συνοδικὸν ἐν τῇ μονῇ τῶν Ἁγιοταριτῶν.—348.
 Συνοδικὸν ἐν ἐπιτομῇ.—366.
 Συνοδικὸν κατὰ τῶν Σιναΐτῶν.— 425.
 Συνοδικὸς τόμος κατὰ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδόνου.—231.
 Συνοδικὸς τόμος κατὰ Λατίνων.— 443.
 Συνοδικὸς Σιναΐτικὸς κῶδιξ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ἱερουσαλήμ.— 386.
 Σύνοδοι ἐκθέσεις περὶ αὐτῶν.— 101, 163, 177, 179, 244, 366, 425, 465. Κανόνες διαφόρων συνόδων. — 42, 64, 107, 182, 204, 351, 394. Πίστις τῆς ἐν Νικαίᾳ ἀ' συνόδου.—5. Κατάλογος τῶν πατέρων αὐτῆς.—6. Τῆς αὐτῆς συνόδου ἐκδήλωσις περὶ τῆς Τριάδος. — 279. Τῆς αὐτῆς ἐκθέσεις περὶ πίστεως.— 277. Λόγος ἱστορικὸς περὶ τῶν ἐν τῇ αὐτῇ συνόδῳ πραχθέντων.—72. Σύνοδος ἐν τῷ Τρούλλῳ.—294. Σύνοδος β' ἐν Νικαίᾳ, ἡ 7-η οἰκουμενική. — 310. Σύνοδος πρωτοδευτέρα. — 42. Σύνοδος 8-η οἰκουμενική.— 49, 231, 425. Ἐτέρα περὶ τοῦ «Ὁ πατὴρ μου μείζων μου ἐστίν». — 5. Ἐτέρα ἐν Φλωρεντίᾳ.— 126. Ἰστατή ἐν τῇ ἀγίᾳ Σοφίᾳ.—214. Σύνοδος τοῦ ἔτους 1276. — 6. Ἐτέρα ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τῶν κερφαλαίων τοῦ Λουκάρεως. — 20. Ἐτέρα ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ ἔτους 1727 κατὰ τῶν Λατίνων. — 43. Πρᾶξις συνόδου τοῦ ἔτους ςψπς'.—127. Ἐτέρα τοῦ ἔτους 1756.—269. Ἐτέρα ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ ἔτους 1663. — 4. Ἐτέρα ἐν

- Μοσχοβία 1666.—6, 95, 96, 385. Σύνοδος ἐν Βηθλεέμ.—406. Ἐτέρα ἐν τῷ Βουκουρεστίῳ.—385. Ἐτέρα ἐν τῇ Οὐγκροβλαχίᾳ.—396. Σύνοδος διοικοῦσα τῆς Ῥωσίας.—194.
- Συρία. — 252.
- Συρίγος: Μελέτιος.
- Συρόπουλος: Βαρθολομαῖος.
- Σύρος. — 193, 261, 280.
- Σφαιρικὸν χειρόγραφον.—431.
- Σχοχεῖα. Ἀθηνῶν.—227. Ἀναστασίου Γορδίου.—108. Ἀθωνος.—30. Βενετίας.—309. Βουκουρεστίου.—89, 90, 118, 125. Γιάφφας.—201. Ζαγοράς.—286. Κανάβη.—338. Κωνσταντινουπόλεως.—30, 92, 93, 192, 285. Κουρουτζεσμέ.—80. Μενεμέν.—202. Πάτμου.—76, 284. Χίου.—80, 202. Ἱεροσολύμων.—78, 81, 83, 184, 191, 192, 261, 338. Χάλκης.—77.
- Σωζόπολις.—304.
- Σωσίπατρος.—437.
- Σωτήρης Χριστοῦ πατρός.—269.
- Σωφρόνιος Βιδύνης 1616-1640.—9, 15, 21.
- Σωφρόνιος Γαρδικίου 1646.—14.
- Σωφρόνιος Δαμαλῶν.—378, 379, 380.
- Σωφρόνιος ἱερομόναχος 1636.—20.
- Σωφρόνιος α' Ἱεροσολύμων.—41, 68, 113, 162, 163, 185, 249.
- Σωφρόνιος ἕτερος Ἱεροσολύμων 1522.—253.
- Σωφρόνιος ἕτερος Ἱεροσολύμων 1588/9.—27, 359, 504.
- Σωφρόνιος ἕτερος Ἱεροσολύμων XVIII.—31.
- Σωφρόνιος Καρλοβίτζας.—402.
- Σωφρόνιος α' Κωνσταντινουπόλεως.—286.
- Σωφρόνιος Λειχοῦδης.—166, 167, 168, 169, 170.
- Σωφρόνιος Λέσβιος, καμαράσης καὶ βιβλιοφύλαξ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Π. Τάφου.—6, 77, 78, 81, 106, 184, 185, 191, 192, 199, 260, 261, 451, 500.
- Σωφρόνιος Νικαίας.—369.
- Σωφρόνιος Πτολεμαῖδος.—259, 266, 346, 504.
- Σωφρόνιος Σμπατζικίου.—399.
- Ταβία (τοῦ) χωρίον.—377.
- Τακτικὰ μητροπόλεων καὶ ἀρχιεπισκοπῶν.—22, 64, 402, 447. Τακτικὸν τῆς ἐνορίας τῶν μητροπόλεων τῆς Ἱερουσαλήμ.—159, 437, 466. Ἄτερον τοῦ θρόνου Κωνσταντινουπόλεως.—65. Τακτικὸν χειροτονιῶν.—73, 305, 322.
- Ταλάντιον.—8.
- Ταλάντου πέρι.—394.
- Ταμάρζον.—318.
- Ταμισβαρῖνον.—390.
- Ταξιάρχης πατρός ἐν τῇ Κίῳ.—202.

- Ταξιαρχῶν μοναστήριον. — 372, 373.
- Τάξεις τῆς Ἐκκλησίας. — 182.
- Τάξις ἐπὶ φήφοις ἀρχιερέως. — 397. Ἐτέρα τῆς ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ. — 397. Ἐτέρα τοῦ ἁγίου ἐλαίου. — 330. Ἐτέρα τοῦ μύρου. — 282. Ἐτέρα ἐπὶ μοναχῶν τελευτήσαντι. — 153. Ἐτέρα ἐπὶ τοῖς ἀπὸ Σαρακηνῶν ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸν χριστιανισμόν. — 101.
- Ταρσός. — 193.
- Ταρχανειώτης. — 5.
- Ταρωνίτης ἱατρός. — 64.
- Τατάουλα. — 79.
- Τατιανός. — 161, 162.
- Ταυρομενία. — 190.
- Ταύρου παῖδες. — 304.
- Τάφος τοῦ Χριστοῦ. — 300, 365.
"Ορα καὶ τὸ Ἅγιος Τάφος καὶ τὸ Πανάγιος Τάφος.
- Τέκνον Ὑπακοῆς. — 57.
- Τεκνοποιηταί· ἄσματικὴ ἀκολουθία διὰ τούτους. — 152.
- Τεμὶρ χάνης 1402. — 32.
- Τεσσαράκοντα μάρτυρες ἐν Σεβαστείᾳ. — 122.
- Τεσσαρακοστή — 69, 101, 122, 431.
- Τετάρτη ἡμέρα. — 229, 310.
- Τετραευαγγέλια. — 188, 253, 258, 338, 353, 391, 450, 466.
- Τετράς ἡμέρα. — 328.
- Τεφρῶν ἀρχιεπίσκοπος. — 186.
- Τζαγκαρίνα. — 298.
- Τζαμανερά. — 300.
- Τζανκαρέλος, Τζαγκαρέλος: Ἱερεμίας.
- Τζάνχα. — 118.
- Τζελεμπής: Μεεμέτ.
- Τζερβενοῦ ἐπισκοπή. — 20, 373, 374, 375.
- Τζετατζούια. — 7.
- Τζέτζης: Ἰσαάκιος.
- Τζηρίγος = Σορίγος: Μελέτιος.
- Τζήτη. — 299.
- Τζία. — 12.
- Τζιγάλας = Κιγάλας. — 431.
- Τζιμπρικά. — 300.
- Τζόρτζης: Δασκαλάκης.
- Τηλεμάχου τύχαι. — 465.
- Τῆνος. — 316.
- Τιβέριος καῖσαρ. — 4, 274.
- Τιβέριος ῥήτωρ. — 176.
- Τιβεριούπολις. — 283.
- Τιμάρωβον. — 381.
- Τιμισβάριον. — 402.
- Τιμισφάριον. — 399.
- Τιμόθεος ὁ ἀπόστολος. — 204.
- Τιμόθεος μοναχός. — 119, 504.
- Τιμόθεος Ἄγιοταφίτης. — 349.
- Τιμόθεος Ἀλεξανδρείας. — 43, 121.
- Τιμόθεος Ἐλασσῶνος. — 384.
- Τιμόθεος Ἡρακλείας. — 11.
- Τιμόθεος α' Κωνσταντινουπόλεως. — 8, 10, 20, 21.

- Τιμόθεος Δαρίσσης 1616-1617.
— 10, 20.
- Τιμόθεος Σερρών 1616-1622.—
11, 14, 20.
- Τιμόθεος Χαλκηδόνος 1616 --
1620. — 9, 20.
- Τισαρόβιος.—240.
- Τοκάτ.—437.
- Τοκάτην.—298.
- Τοκάτιον.—297.
- Τόμος Ἀγάπης.—50.
- Τομπόλσκη, Τομπόλσι, Τωμπόλ-
σκη.—148, 149.
- Τοπαρίστα (τοῦ) χωρίον.—377.
- Τόρνοβον. — 13, 14, 20, 36,
315, 381.
- Τοῦρκοι.—16, 33, 35, 336, 345.
- Τοῦσλα.—202.
- Τραϊανούπολις.—418.
- Τραπεζοῦντα, ἡ.—298.
- Τραπεζούντιος. — 98, 99, 107,
147, 200, 270.
- Τραπεζοῦς. — 8, 14, 99, 297,
298, 437.
- Τρεῖς παῖδες οἱ ἐν τῇ καμίνῳ.—
210, 211.
- Τριάδιτζα.—134.
- Τριαντάφυλλος: Κωνσταντῖνος.
- Τριγλία.—259, 417.
- Τριγόβιστον. — 59, 237, 238,
241, 242.
- Τριγωνομετρία.—149, 431, 465.
- Τρίκκαλα.—382.
- Τρίκκη.—268, 306.
- Τρικλονά.—300.
- Τρίπολις. — 300.
- Τρίτη ἡμέρα.—33, 339.
- Τριψῶδια προσόμοια.—150.
- Τριψῶδιον.—66, 328, 357, 465.
- Τροπάρια.—144, 281.
- Τροφήμιος: Ἡσαίας.
- Τροχάνης: Γιάννης.
- Τρόφων γραμματικός.—441.
- Τρόφων ὁ ἅγιος.—31, 331.
- Τυπάλδος: Ἀγαθάγγελος.
- Τυπικά διάφορα. — 281, 357,
418, 431.
- Τυπικὸν κτιτορικόν.—431.
- Τύριοι.—162, 163.
- Τύρναβον.—18, 89, 139.
- Τυρναβίτης.—88.
- Ὑπαπαντή. — 112, 121, 146,
164, 213, 284, 340, 357.
- Ὑπάτιος.—220.
- Ὑπομενάς: Γεώργιος.
- Ὑρχανός.—23.
- Ἵψωσις τοῦ Σταυροῦ. — 236,
242, 250.
- Φακρασῆς πρωτοστράτωρ.—49.
- Φαλάριδος ἐπιστολαί.—437, 444,
446.
- Φαλέκ.—232.
- Φανάριον.—11, 16.
- Φανερωμένη Θεοτόκος.—369.
- Φαντάκ.—298.
- Φαρισαῖος.—59, 67, 70, 345,
357, 409.
- Φαρμακίδης: Θεόκλητος.
- Φαρμακολύτρια.—308.

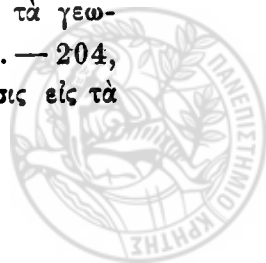
- Φείζουλάχ-ερέντης.—115.
 Φεισών.—38.
 Φεραρία.—177, 406.
 Φερραι = Σέρραι.—53.
 Φέρσαλα.—382.
 Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων.—311.
 Φιλάρετος, πατήρ Νεοφώτου Ἀδριανουπόλεως.—144.
 Φιλάρετος Μόσχας.—196.
 Φιλαδέλφεια Μ. Ἀσίας.—5, 8, 158, 204, 270, 303, 352, 368, 371.
 Φιλαδέλφεια Παλαιστίνης.—78, 370.
 Φιλῆμος μοναχὸς Σαβαΐτης 1571.—356, 500.
 Φιλῆμων ὁ ἄββας.—361.
 Φιλῆμων ἐπιγραμματοποιός.—285.
 Φιλῆμων Γάζης.—184.
 Φιλῆς (Μανουήλ).—319.
 Φίλιπποι.—15, 19, 396.
 Φίλιππος ὁ ἀπόστολος.—204.
 Φίλιππος Λανσβέργιος.—90.
 Φιλιππούπολις.—18, 194, 201, 313, 314, 371, 382, 385, 396, 418.
 Φιλιππουπολίται.—300.
 Φιλιστίνωνος γινῶμαι.—
 Φιλογόνιος.—211.
 Φιλόθεος πρωτοσπαθᾶριος καὶ ἑπαρχὸς Κωνσταντινουπόλεως 911-912.—38.
 Φιλόθεος Κύπρου.—317, 318.
 Φιλόθεος Κωνσταντινουπόλεως.—250, 282, 322, 439, 466.
 Φιλόθεος Ῥόδου † 1625.—19.
 Φιλόθεος Χαλδίας.—298.
 Φιλόπυλος (Ἰωάννης).—292, 360.
 Φιλοσοφίας ζητήματα ἀνωνύμου.—81.
 Φιλοσοφίας ἠθικῆς ἀνωνυμον ἐγχειρίδιον.—192, 432.
 Φιλόστρατος.—431, 438, 443.
 Φίλων ὁ Ἑβραῖος ἢ Ἰουδαῖος.—193, 310.
 Φίλων ἐπίσκοπος.—193.
 Φιτανάντο.—299.
 Φλάβιος Ἰώσηπος.—162.
 Φλαγγίνη σπουδαστήριον.—309.
 Φλανδρία.—200, 414. Φλανδρινῆς συνόδου ἀπολογία.—466.
 Φλογικά.—432.
 Φλωρεντία.—126, 127, 178, 181, 222.
 Φλωρεντινὸς σύλλογος.—466.
 Φοβηγός: Γεώργιος.
 Φοῦλλαι.—9, 380.
 Φουρνῆς.—360, 361.
 Φράγγοι.—281, 360.
 Φράγκικα: συνοικία τῆς πόλεως Τραπεζοῦντος.—298.
 Φραγκισκανοὶ πατέρες.—79.
 Φραγκῖσκος Ἰωσήφ.—79.
 Φραγκῖσκος Πόρτος.—268.
 Φραγκοκαλόγηροι.—98.
 Φραγκοπαπᾶδες.—98.
 Φρασάριον.—431.

- Φρασεολόγιον.—323.
 Φρα-Φρασύσκου ῥήματα καὶ λόγοι.—132.
 Φράτορες τῆς Ἱερουσαλήμ.—90.
 Φυσική χειρόγραφος.—431.
 Φυσιολογία νέα χειρόγραφος. — 432.
 Φυσιολόγος.—292.
 Φυτιάνος.—258.
 Φωκαεύς.—358.
 Φωκυλίδης.—135, 435, 443.
 Φωξάνιον.—397.
 Φῶτα = Θεοφάνια.—132, 146, 213, 265, 411.
 Φωτεινὴ ἡ ἀγία.—284.
 Φωτεινὸν μοναστήριον.—372.
 Φωτεινός: Νικόλαος.
 Φωτική τῆς Ἡπείρου.—63.
 Φώτιος ἱερεὺς XVI.—142, 500.
 Φώτιος Ἀθανασίου ἐκ γένους Ζαβεριώτου 1748. — 300.
 Φώτιος Ἀλεξανδριδῆς.—77, 78, 184, 191, 192, 193, 260, 261, 285.
 Φώτιος Κωνσταντινουπόλεως. — 231. Ἐκ τῶν Ἀρριανῶν ἐκλογαί. — 267. Ἀμφιλόχεια. — 219, 391, 423, 425, 466. Λόγοι.—466. Λόγος περὶ τῶν αἰρέσεων τῶν Φραγγῶν.—281. Προβλήματα. — 279. Ὁμολογία πίστεως. — 275. Ἐγκύκλιος.—176. Μυσταγωγία. — 42. Περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος.—221. Κεφάλαια κατὰ Λατίνων.—127.
 Συλλογισμοί.—180. Τίνος χάριν τίθεται τὸ Εὐαγγέλιον τῆ κεφαλῇ τοῦ χειροτονουμένου ἀρχιερέως.—182, 337. Συναγωγαί. — 3. Ἀνακεφαλαίωσις τῶν θρόνων.—22, 417. Νὰὸς ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Φωτίου.— 268.
 Φώτιος Φιλαδελφείας Παλαιστίνης XVII. — 370.
 Χαβιαρατζιδῶν ῥουφέτιον.—319.
 Χαλδία.—297, 298, 299.
 Χαλέπι.—40.
 Χαλιβούρης. — 358.
 Χαλίτζιον.—370.
 Χάλκη.—77, 207, 208.
 Χαλκηδῶν.—9, 14, 15, 16, 19, 20, 170, 171, 194, 214, 233, 250, 251, 317, 362, 376, 382, 418.
 Χαλκοπρατεῖα Κωνσταντινουπόλεως.—160.
 Χαναναία.—269.
 Χάνδαξ ἐν Κρήτῃ.—175, 229, 372.
 Χαράλαμπος ὁ ἅγιος μάρτυς. — 111.
 Χαραλάμπης Ματζαράκης.—184, 193.
 Χαρσιανίτου μονή.—6.
 Χαρσιανίτου στίχοι.—282.
 Χασάν-πασίας 1694.—115.
 Χάσερα.—299.
 Χάσκιοῖ.—8.
 Χατζῆ-Δημήτριος Κουδούρ. — 300.

- Χατζή - Ἐλευθέρης.—300.
 Χατοῦνα.—299.
 Χαυσά.—216.
 Χειμάρα.—171.
 Χερουβίμ.—351.
 Χερρόνησος Κρήτης.—321.
 Χερσών.—121.
 Χήνα = Κίνα.—148.
 Χίκας, Χύκας: Ναθαναήλ.
 Χιόναι.—64.
 Χίτοι.—2, 61, 269, 353, 437.
 Χίος.—2, 12, 16, 91, 80, 104, 115, 131, 202, 203, 283, 289, 369, 371, 382, 396, 436.
 Χίωνος ἐπιστολαί.—437.
 Χλήντζα (τοῦ).—171.
 Χοϊδᾶς: Δημήτριος.
 Χολομόνα· χωρίον περὶ τὴν Τραπεζοῦντα.—298.
 Χορτάκιος Μιχαήλ.—466.
 Χοῦμνος: Νικηφόρος.
 Χουρμούζιος πρεσβύτερος.—73, 74.
 Χουρμούζιος Μάρκου Βυζάντιος.—93.
 Χουσεὴν πασᾶς 1673.—237.
 Χουτουρᾶς· χωρίον καὶ μονὴ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χαλδίας.—299.
 Χριστιανούπολις.—9, 377.
 Χριστοβάδιστος πόλις.—148.
 Χριστός· ἐνορία τῆς Τραπεζοῦντος.—298.
 Χριστούγεννα.—192, 212, 274.
 Χριστόφορος ἱερέυς 1622.—13.
 Χριστόφορος Ἀλεξανδρείας.—160, 311.
 Χριστόφορος Μυστάκων.—358.
 Χριστόφορος (Μουτιληναῖος).—466.
 Χριστόφορος Φιλιππουπόλεως 1635.—18.
 Χρονικὴ ἔκθεσις ἀνώνυμος.—223.
 Χρονικὸν ἀνώνυμον.—439.
 Χρονικὸν Κύπριον.—301.
 Χρονικὸν Ῥωσικόν.—294.
 Χρονογραφικὸν ἐν συντομίᾳ ἀνώνυμον.—332, 466.
 Χρύσανθος Νοταρᾶς, διάκονος, εἶτα πρεσβύτερος ἢ ἱερομόναχος, ἀρχιμανδρίτης, μητροπολίτης Καισαρείας Παλαιστίνης καὶ πατριάρχης Ἱεροσολύμων.—24, 34, 37, 43, 45, 48, 61, 74, 92, 93, 99, 103, 109, 110, 118, 146, 147, 149, 158, 171, 174, 193, 194, 199, 200, 216, 226, 233, 234, 235, 249, 251, 255, 264, 267, 270, 271, 283, 294, 301, 306, 307, 321, 326, 332, 365, 370, 371, 391, 399, 401, 405, 406, 412, 427, 477, 500, 505. Ἱστορία καὶ περιγραφὴ τῆς Ἀγίας Γῆς.—287, 437, 466. Εἰσαγωγὴ εἰς τὰ γεωγραφικὰ καὶ σφαιρικὰ.—204, 205, 466. Ἀντίρρησις εἰς τὰ

ἐν τῷ προσκυνηταρίῳ τοῦ Σινᾶ.—35, 36, 81, 102, 439, 445. Διασάφησις εἰς τὰς Σολομῶντος παροιμίας. — 75, 444, 466. Ὀδοιπορικόν. — 201, 202, 203, 204. Περὶ ἀφορισμοῦ.—85, 466. Κιταΐα δουλεύουσα.—43. Περὶ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως.—86, 466. Συνταγμάτιον περὶ προσευχῆς. — 86. Ἑρμηνεία τοῦ τεταρτημορίου τῆς σφαίρας καὶ ἕτερα. — 175, 428, 466. Ὀμιλία.—47. Ἐνστασις πρὸς Σεβαστὸν Κυμινήτην περὶ μετουσιώσεως. — 99. Σημειώματα διάφορα θεολογικά. — 425. Περὶ τῆς Μέκκας καὶ Μεδίνας.—383. Περὶ τῆς οἰκοδομῆς σχολείων. — 383. Σχόλια εἰς τὸν Εὐκλείδην. — 407, 408. Μετάφρασις τῶν σατυρῶν Ἰουβενάλιου. — 411. Σχόλια εἰς τὰ Ἰνστιτούτα. — 420. Περὶ ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς.—386. Περὶ τοῦ ἀστρονομικοῦ μερισμοῦ. — 389. Προσφώνημα. — 395. Λόγοι ἐγκωμιαστικοί.—395. Σημειώματα περὶ τοῦ Ἁγίου Φωτός.—398. Περὶ Νικηφόρου Βασιλάκη.—157. Ἱστοριῶν ἀνθολογία.—466. Γραμματικαὶ σημειώσεις καὶ περὶ συντάξεως

λατινικῆς. — 466. Μαθηματικαὶ σημειώσεις.—466. Συνταγμάτιον.—466. Προθεωρία εἰς τοὺς Ψαλμούς.—466. Σύμμικτα.—367, 393, 416, 466. Γράμματα πατριαρχικὰ καὶ ἐπιστολαὶ ποικίλαι.—214, 215, 368, 383, 384, 385, 397. Χρυσάννα.—300. Χρυσάφης: Μανουήλ. Χρυσάφης ὁ Νέος.—249, 358. Χρυσοκόκκης: Μιχαήλ. Χρυσολωρᾶς.—100, 467. Χρυσοπηγὴ τοῦ Γαλατᾶ.—106, 307, 324, 332. Χρυσόπολις. — 171. Χρυσούπολις.—265. Χρυσοστομικόν.—305. Χῶναι.—121. Χώρα ἢ παρὰ τὴν Γάνον. — 9, 10, 16, 21, 315. Χώτζη. — 298. Χωτζίας Ἐλευθέριος.—118. Χωτζίας Θεοδοσίου Ἀρνιαγούτης.—118. Χωτίνη.—237. Ψαλτήρια. — 46, 126, 189, 231, 257, 351, 426, 432, 467. Ψελλὸς (Μιχαήλ). — 105, 444, 467. Ψυχαγωγημένα μαθήματα.—466. Ψυχῆς πέρι χειρόγραφον. — 430.

- Ψυχῆς περί καὶ κρίσεως.—430. Ὁρολόγιον. — 118, 170, 352,
 362, 467.
 Ὀκεανός.—173. Ὀροσκοπία.—293.
 Ὀξονία.—271. Ὀσηὲ ὁ προφήτης.—30, 32, 47.
 Ὄραι τῆς ἡλικίας.—63. Ὄσμάν-πασᾶς, ἡγεμὼν τῆς Δα-
 Ὄριγένης.—2, 150, 174, 193, 218, 345, 432, 450, 467. μασκοῦ 1760.—348.

ΠΙΝΑΞ ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΚΑΙ ΛΑΤΙΝΙΚΟΣ.

- Achiles Harley.—238.
 Aegyptus=Κάϊρον.—238, 242,
 415.
 Aetici cosmografa.—405.
 Alessandria.—241.
 Anglia.—195, 238.
 Anglus.—238, 239.
 Augustinus.—48.
 Averrois.—166.
 Bavo orator Galus.—238.
 Bethmann.—434.
 Buccoresti.—242.
 Caïro.—236, 239.
 Campanella (Fra Thomaso). —
 183.
 Callergi: Michiel, Zuanne.
 Cantuariensis episcopus.—238.
 Carereo: Petro.
 Charles de Nointel.—406.
 Christoforus Valier.—238.
 Chrystoforus. — 238.
 Chryssanthus Notaras. — 48,
 195.
 Cicero.—338.
 Constantinopoli. — 238, 242,
 243.
 Contarenus: Symon.
 Cornelius Haga.—238.
 Coxe (H. O.).—449.
 Cremonini (Cesar).—166, 176,
 183, 184, 188, 346, 432.
 Cyprus.—236, 415.
 Cyriacus Lentulus.—419.
 Eduardus abbas Anglus.—238.
 Euclidis elementa.—407.
 Fiandra.—238.
 Flander.—238.
 Flandria.—241.
 Ferd. Verbieszt.—405.
 Galus.—238.
 Gasciatus Anglus —239.
 Gasconi: Matheus.
 Georgius Abbas.—238.
 Gerassimo papas.—238.
 Giassi.—242.
 Glover: Thomas.
 Gulielmus Cantuariensis.—195.

- Haga: Cornelius.
 Harley: Achilles.
 Institutiones (Iustiniani).—420.
 Io. Murmuri.—241.
 Ioannes Vitenbergal.—238.
 Lentulus: Cyriacus.
 Lequien: Michael.
 Lorenzo Moresini.—238.
 Marcus Paruta.—238.
 S^{ti} Martini monasterium.—338,
 264.
 Matheus Gasconi.—238.
 Mauritius princeps.—238.
 Michael Lequien.—264.
 Michiel Callergi.—241.
 Moresini: Lorenzo.
 Murmuri: Io.
 Nonus ordinis erem. S. Augu-
 stini.—48.
 Paruta: Marcus.
 Paulus Pinder.—238.
 Pera.—242.
 Petro Carereo —241.
 Pinder: Paulus.
 Simon Tramini.—241.
 Sinae.—405.
 Symon Contarenus.—238.
 Theoflo papas.—238.
 Thomas Glover.—239.
 Thomaso Campanella.—183.
 Tramini: Simon.
 Trigovistum.—238.
 Valachia.—241, 415.
 Valier: Christoforus.
 Vatili.—236.
 Verbieszt: Ferd.
 Vitenbergal: Io.
 Zuanne Callegi.—241.

ΕΤΕΡΑ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΔΙΟΡΘΩΤΕΑ.

Σελ.	Στίχ.	Γράφε.
80	33 (Πρόσθετες: Ἄ. Δημητρακοπούλου Προσθήκαι, σ. 113-115).	
238	12 Casconi	Gasconi
259	13 [Διαμαντῆ τοῦ Ῥοσίου?]	Ἄνωνόμου
260	3 ἀρχιμανδρίτου	πρωτοσυγκέλλου
336	18 (Πρόσθετες: Κ. Σάθα Μεσαιωνική βιβλιοθήκη, τ. Ι, σ. 245-268).	
371	14 Παρανομία	Παρανομία.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

	Σελ.
Πρόλογος	α'
Κατάλογος κωδίκων (ἀριθ. 1-447), εὑρισκομένων ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου	1
Κατάλογος τῶν κωδίκων τοῦ αὐτοῦ Μετοχίου, συνταχθεὶς ἔτει 1731-φ	421
Κατάλογος Νομοκανόνων, παρατηρηθέντων ὑπὸ τοῦ C. E. Zachariae ἔτει 1838-φ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Μετοχίου	433
Κατάλογος χειρογράφων τινῶν βιβλίων τοῦ αὐτοῦ Μετοχίου, περιγραφέντων ἔτει 1845-φ ὑπὸ τοῦ D ^r Bethmann .	435
Κατάλογος χειρογράφων τινῶν βιβλίων τοῦ αὐτοῦ Μετοχίου, παρατηρηθέντων ἔτει 1857-φ ὑπὸ τοῦ Coxe . . .	449
Κατάλογος χειρογράφων τοῦ αὐτοῦ Μετοχίου ἐκδοθεὶς ἔτει 1872-φ ὑπὸ τοῦ K. Σάθα	451
Εἷς κῶδιξ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Μετοχίου, εὑρισκόμενος νῦν ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Βερολίνου	468
Προσθῆκαι	471
Ἀντιπαράθεσις τῶν ἀργούντων παλαιῶν ἀριθμῶν τῶν κωδίκων τοῦ Μετοχίου πρὸς τοὺς νῦν ὑπάρχοντας ἡμετέρους ἀριθμούς	478
Παροράματα διορθωτέα	481
Συνοπτικὸς πίναξ	483
Κώδικες ἀχρονολόγητοι	487

	Σελ.
Κώδικες μετ' εικόνων, κοσμημάτων, ἢ κεφαλαιωδῶν γραμμάτων ἐγκαλλωπίστων	489
Κώδικες μετὰ χρονολογίας.	490
Καλλιγράφοι ἢ ἀντιγραφεῖς καὶ αὐτόγραφα συγγραφέων τινῶν	497
Βιβλιοδέται	500
Βιβλιοθῆκαι καὶ κτήτορες	501
Γενικὸς πίναξ τῶν ἐν τῷ τόμῳ τούτῳ συγγραφέων, μαρτύρων, ὁσίων, καλλιγράφων, πατριαρχῶν, κληρικῶν, λαϊκῶν, χωρῶν, πόλεων καὶ ἄλλων τινῶν	507
Πίναξ ἰταλικὸς καὶ λατινικὸς	595
Ἄτερα παροράματα διορθωτέα	597
Περιεχόμενα	599

